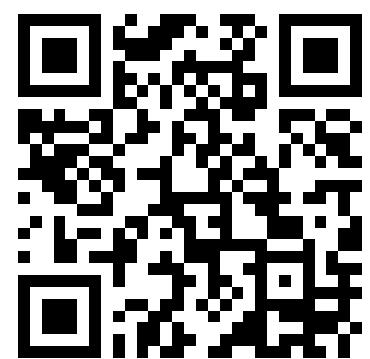

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

B.E.3.D.1.

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K. K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

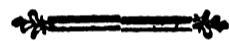
BE. 3. D. 1

AENEIDIS
PUBLII VIRGILII MARONIS
EX LIBRIS XII. SEQUENTES QUATUOR
V —— VIII.

ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΠΟΤΒΑΙΟΤ ΟΤΙΡΓΙΑΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ἘΚ ΤΩΝ ΙΒ. ΠΑ` ΕΞΗΣ ΤΕΤΤΑΡΑ.
E —— H.

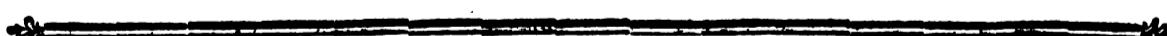
AENEIDIS
P. VIRGILII MARONIS
LIBRORUM XII.

QUI SEQUNTUR QUATUOR

TOMUS SECUNDUS CONTINENS LIBROS

v —— VIII.

PETROPOLI
In Academia Scientiarum

MDCCLXXXIX.

Τ Η Σ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΠΟΤΒΛΙΟΥ ΟΤΓΡΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
Τ ΩΝ ΙΒ. ΒΙΒΛΙΩΝ.

Τ Λ' ΕΦΕΣΗΣ ΤΕΤΤΑΡΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ

Ε ————— Η

ἘΝ ΠΕΤΡΟΤΠΟΛΕΙ

Ἐν τῇ Ἀυτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπισημῶν.

*Ἐται 1792.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER V.

Π. ΟΥΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε

ΤΟΥ Ε. ΤΗΣ

ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΤΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εκ Καρχηδόνος περαιώμενος Αἰνέας εἰς Ἰταλίαν, κλύδωνι τε τὸ δεύτερον κατὰ τὸν διάπλευν περιπεσῶν, ἐπὶ τὸ κατὰ Σικελίαν ἄνθις ἐγκαθορμίζεται Δρέπανον, καὶ παρὰ Ἀκέση (ἄλλ.: Αἰγέσφ) Φιλοφρύνως ἐπιξενήτα. Ἐνταῦθα δὲ, τὰ ὅσια τῷ πατρὶ Ἀγχίσῃ ἐπιτελῶν, παρὰ τῷ ἐμάντελῷ Σῆματι ἀγῶνας ἐνεσήσατο τὰς ἐνιαυσίας, Νηῶν τε δὴ ταχυπλοίας, καὶ δρόμου, καὶ κεντρού, καὶ τοξείας ἀθλα προδέμενος τοῖς νικήσασιν. Ἐν τότοις περὶ τὰς ἀγῶνας τῶν Τρώων ἀχολεμένων, αἱ γυναικες ἐπὶ τῇ μακρᾷ τε καὶ μηδὲν πέρας ἔχόση πλάνη ἀπειροκυναὶ καὶ προσοχθίσασαι, καταπιμπρᾶνται τὰς Ναῦς ἐπιβάλλονται, πειθέσαι μάλιστα καὶ τῇ Ἱριδὶ, τῇ ἐν χήματι Τρωΐδος γραῦς, ὑποθήκαις Ἡρας, ἐπὶ τότο προτρεπομένη. Ἄλλα γὰρ Ζεὺς λάβρον ὕστας ἐυκαίρως, τῷ ἐμπρησμῷ τὰς νῆας, πλιὰ τεσσάρων, τὰς λοιπὰς περιέσωσε. Νυκτὸς οὖν ἐπισάς Ἀγχίσης κατ’ ὄναρ τῷ Αἰνέᾳ, πόλιν ἔκει, ὡς ἐξ αὐτῆς Διὸς, κελένει δομῆσαντα, τὰς μὲν θηλυτέρας, καὶ τὰς διὰ γῆρας, οἵ ἀθένειαν, ἀπολέμενς σωοικίζειν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Σικελίας λιπόντα· αὐτὸν δὲ μετὰ τῶν ὀπλοτέρων τε καὶ ἐν ἀκμῇ ὄντων, ἐνθὺ Ἰταλίας πλέων. Ἄλλα παραπλέοντα πρότερον εἰς τὸ ἐπὶ Κύμης Σπέος κατάραι, καὶ τῇ ἐνταῦθα σωτυχόντα Σιβύλλη, ταῖς παρὰ ἐκείνης ὁδηγίαις ἐπὶ τὰ Ἡλύσια ἐφιπέθαι πεδία, ἐνθα περ αὐτῷ μυηθῶα παρέσται τὰ οἴτε καὶ τοῖς ὄψιγόνοις αὐτῷ μετέπειτα συμβηθόμενα. Πάθεται δὴ ταῦτα Αἰνέας, καὶ πόλιν δειμάμενος, Ἀκέσια (ἄλλ.: Αἰγέσια) ὄνομα, καὶ ταύτων ὡς ἐντέταλται σωοικίσας, τῷ λοιπῷ ἐυπλοῶν ἐπανάγεται, Ποσειδῶνος ἐυκενῶς ἐπινέυ-

ἐπινέυσαντος ἵκεσίας ταῖς Κύπριδος παρὸ σον γε, Παλινόργα η-
δη, ὡς διὰ πλὴ γαλιωάς τε καὶ ἀσφαλῆς, ἐν τῷ οἰακοσροφεῖν
ὑπνῷ δαμέντος, καὶ σωάμα τῷ πηδαλίῳ κατενεχθέντος τε καὶ
καταποντωθέντος, τῷ ἀμύμονος ἀπεισέρηται Κυβερνητῆρος· αὐτὸν
οὐ, αὐτὸν Αἰνέαν ἔξῆς ἀνταργύησαι τῷ πηδαλιώχιαν ἐδέησεν.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς Ε. τῷ Μάρωνος Ψαυτίᾳ.

Ἄγχιση σῆστος ἀπλὸς Αἰνέας, Ἄσυ δὲ ἀποίκοις.

Βιβλ. Ε.

Α

Ρ.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER V.

In terra medium Æneas jam classe tenebat
Certus iter, fluctusque atros Aquilone fecabat,
Mœnia respiciens, quæ jam infelicis Eliæ
Collucent flammis. Quæ tantum accenderit ignem
5 Causa latet: duri magno sed amore dolores
Polluto, notumque, furens quid femina possit,
Triste per augurium Teucrorum pectora ducunt.
Ut pelagus tenuere rates, nec jam amplius ulla
Occurrit tellus, maria undique, et undique cœlum;
10 Olli cœruleus supra caput adstitit imber,

Noëtem,

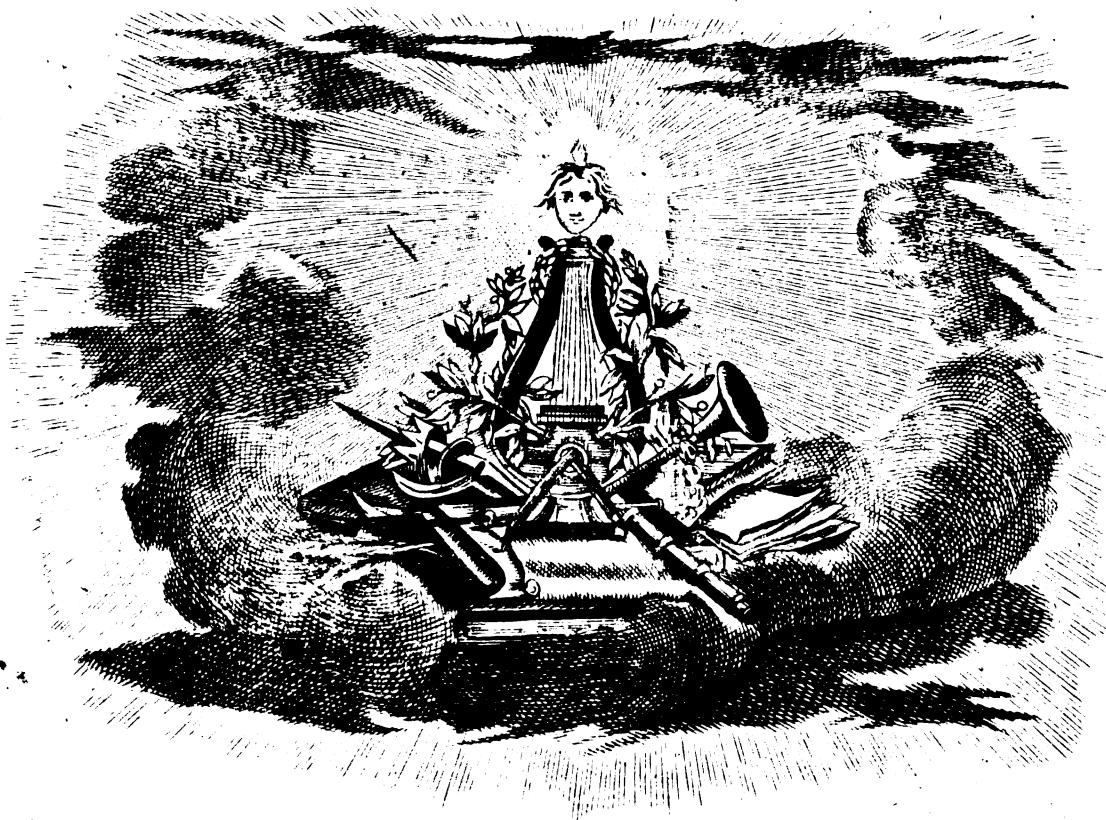
* * *

Στίχ: 2. ΒΟΡΑ "Ητοι κατὰ σωκόδοχιώ, ἀντὶ τῷ αὐνέ-
με, ὡς καὶ ἄλλοι: (Δ. Λίν: σίχ: 341. καὶ 615.) ἢ τὰ κύματα νοητέον,
ἄνπὸ τῷ Βορρᾷ, πρὸν ἀναχθῶσι, πνέουσαντος ἐπεγερθέντας ἔπω λελω-
φῆσι, εἰσέτι δὲ διέμενε καὶ εἰς ἕτερον ἀνεμον τραπεντος.

Στίχ: { 3. ΤΕΙΧΕΑ' Τ' ΕΙΣΟΡΟ'ΩΝ
{ 4. ΦΛΟΞΙΝ ΛΑΜΠΕΤΟ'ΩΝΤΑ Τὸ καθ' Ομηρ. Ιλ: Β.
σίχ: 455.

„Ηύτε πῦρ αἴδηλον ἐπιφλέγεις ἀπετον ὑλιώ.
„Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ.

Στίχ:

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΙΑΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ: Ε.

Τυτάκι δ' Αινέας μέσον ἔπλει λάγυμα θαλάσσης,
Κύματα κυάνεα πνοιῆσι Βορᾶ διαπρήσσων,
Τέχεὰ τ' εἰσορόων δειλάνης ἀντας Ἐλίσσης,
Φλοξὶν λαμπετόωντας ὅπως δὲ ἄρα πῦρ τόσον προδη,
Αάνθανεν ύβριμθέντος ἔρωτος λόιγια δὲ ἄλγη,
(Γυνωτὸν θηλυτέρη δὲ στε μανεταὶ σττι ποτ' ἵζει.)
Σκαιὰς ὁιωνάς Τεύκροισιν ἐντῆγ' υφοράθαι.
Πόντον ἐπεὶ δὲ νέες προσανῆχθεν, καὶ γ' ἐπέκενα
Οὔτις ἀπώτα γαῖ, ἀλλ' ὑρανὸς ηδὲ θάλασσα,
Τοῖς τότε κυανῇ νεφέλῃ κεφαλῆς ὑπὲρ ἔση,

5

A 2 Nύκ-

* * *

Στίχ: 6. ΓΝΩΤΟΝ ΘΗΤΤΕΡΗ "ΟΤΕ ΜΑΪΝΕΤΑΙ κτ: Ἐκεῖνο γαῖς ἐπῆς διε-

λογίσθαι, τὸ δικτέν, αὐτατ: (Δ. Αἰν: σίχ. 455.)

,Τίπτε χέντλι ἔξως, θητῶν δὲ τῷδε ἀνώγεις;

Στίχ: 9. ΟΥΤΙΣ ΑΙΗΝΤΑ ΓΑΙ' . . . παρ' Όμ. Οδ. Μ. σίχ: 403.

,Αλλ' ὅτε δὴ τὴν υῆσον ἐλειπομεν, δὲ τις ἀδη

,Φαινετο γαλάων, ἀλλ' υρανὸς, ηδὲ θάλασσα,

,Δὴ τότε κυανέων νεφέλων ἔσησε Κερονίων

,Μηδὲ ὅπερ γλαυφορη, πχλυσε δὲ πόντος υπ' αὐτῆς.

Στίχ: 10. . . . ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΠΕΡ ΕΣΤΗ, Ουχ θτοις εις δήλωσιν. θέσεως
προσετάθη τὸ κεφαλῆς υπεργείαν, δοτε πρὸς ἐμφασην τὴν ἀπηρτημένην
αὐτοῖς κινδύνη.

Στίχ:

Noctem, hyememque ferens, et inhorruit, unda tenebris.
 Ipse gubernator puppi Palinurus ab altâ:
 Heu! quia nam tanti cinxerunt athera nimbi?
 Quidve, Pater Neptune, paras? sic deinde loquutus,
 15 Colligere arma jubet, validisque incumbere remis;
 Obliquatque sinus in ventum, ac talia fatur.
 Magnanime Ænea, non si mihi Juppiter author
 Spondeat, hoc sperem Italianam contingere cælo.
 Mutati transversa fremunt, et vespere ab atro
 20 Consurgunt venti, atque in nubem cogitur aëris.
 Nec nos obniti contra, neque tendere tantum
 Sufficimus: superat quoniam Fortuna, sequamur;
 Quodque vocat, vertamus iter: nec littora longè
 Fida reor fraterna Erycis, portusque Sicanos:
 25 Si modo rite memor servata remetior astra.
 Tum pius Æneas: Evidem sic poscere ventos
 Jamdudum, et frustra cerno te tendere contra.
 Fleste viam velis: an sit mihi gratior ulla,
 Quodque magis fessas optem demittere naves,
 30 Qvàm quæ Dardanium tellus mihi seruat Acestem,

Et

* * *

Στίχ: 12. . . . ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΡ ΠΑΛΙΝΟΤΡΟΣ Τέττα καὶ πρότερον ἐμνήθη, Γ. Λιν. σίχ. 213.

Στίχ: 15. ΛΑΙΦΕΔ ΣΤΣΤΕΛΛΕΙΝ κτ: Συστῆλαι μὲν, ως καθελεῖν δὲ τὰ ίστα κελέυει, αλλ’ ὡς επλαγιάσαι ἐν μετρίοις τοῖς ὁδόντος κολπώμασι, καὶ τῷ εἰρεσίᾳ προχρέωμενος πρὸς τὰς διπάς τῷ πνεύματος ἀντερείδειν, μηδὲ γαν τῷ προκειμένῳ πλέον παρεκφέρειν.

Στίχ: 19. ἈΝΤΙΒΙΟΙ Τραπέντες νῦν δυσμόθεν οἱ ἄνεμοι σιωπήσαντες σφοδρότητι ἡμῖν ἀντιπνέσσιν εἰς νέφη δὲ περὶ μᾶλλον πυκνύτατι ὁ αὐτὸς συμπιλέμενος.

Στίχ: 21. ΟΙ Δ' ΟΤΚ ἀντέχομεν κτ: Ἡμεῖς δὲ εὖδος ἀντερείδειν διωάμενοι, ὡς κατὰ χώραν μένειν εὖδος πρόσω βιώσαι, καὶ μικρὸν προελθεῖν, ἀναποδίζειν πρὸς βίαιον ἀναγκαζόμενα, καὶ διπερειδεῖν η τύχη φέροι ἀναπλεῖν.

Στίχ: 25. . . . "Ερυκος κτ: "Ερυξ ἦν Ποσειδῶνος (ἄλλ: Βάττα) ἔξι Αφροδίτης, διὸ καὶ Λινέας ὁμομήτριος ἐβασίλευε δὲ Σικανῶν οὗτος τὰς Ἕρακλέας έστι κλέψας, καὶ τέττα συμμίχεις κατεπαλαίθη. (Ἀπολλόδ. Βιβλ. Β. Κεφ: Ε') Φέρεται δὲ καὶ ὅρος αὐτῷ ἐπώνυμον ἐπὶ Σικελίας, παρὰ θάλασσαν, ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ, μεταξὺ Δρέπανων καὶ Πανόρμου μᾶλλον δὲ ὀχυρὸν, καὶ σωτάπτει πρὸς τὰ Δρέπανα μεγέθεις δὲ πολὺ διαφέρον τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν ὅρῶν, πλισ τῆς Αἴτνης. (Πολύβιος ἐν τῷ Α. Βιβλ: Κεφ: ΝΕ.) Ἐπὶ δὲ δὴ τῷ ὅρει καὶ Ναὸς ἴδευται Αφροδίτης Ερυκίνης, υπὸ Λινέας, Φασὶ, κτισθεῖσα. Ταγαρέειν τὰς υπό τῷ ὅρει τῷδε (ὅ καθ' ήμᾶς Monte S. Giuliano λέγεται) ἀκτὰς, ὡς Φρίλιες τε καὶ αἰδελφοὶ τοὺς προσγεγενῆς Ερυκαί, σπεῦσαι καταλαβεῖν δὲ Κυβερνήτης προβάλλεται Παλινόρος, τὰς εἰς πάντα πόρφυρα ἀπεχάσας, κανταῦθα ἐγκαθορμίσαθαι. Ἡν δὲ ἄρεται Λιμίλι ἐκεῖ, καὶ πόλις οἰκεμένη τὸ Δρέπανον, ἢ τὰ Δρέπανα ἐνθα καὶ τὸν γεννήτορα Ἀγχίσιων τετελευτηκότα Λινέας ἐνεταφίσσεν. (Ορεα Α. Λιν. σίχ. 616. Καὶ Γ. Λιν: πρὸς τὸ τέλος, σίχ: 735.

Στίχ:

Νύκτα φέρεσσα, σάλοντε υπ' ἥριοι φρίξε δὲ κῦμα.
 Καὶ δὰ Κυβερνητὴρ Παλινθρός βῶσ' ἀπὸ πρύμνης:
 Φεῦ! τὶ τοσαῦτα νέφη πέρι πάντοθεν αἰθέρα ἔχεν;
 Ἡὲ τὶ μητίει Πόσιδον πάτερ; εἴτα κέλευε
 Λαίφεα συσέλλειν, ἐπ' ἔρετμοῖς ὁ Ἰφι καθίειν. 15
 Πνεῦμα δὲ ἐκ πλαγίας κολπώσας φθέγγεται τοῖα:
 "Ιφθιμ' Αἰνέα, γδ' ἦν Ζεὺς τὸ μοι ἔγγυάσιτο,
 Τῷ κεν ἐπελποίμει πλεῖν ὄυρανῷ Ἰταλίωδε
 Ἀντίβιοι βρομέγσι τραπέντες, ἀπὸ ξοφοέσσης
 Δυσμῆς δ' ὄρμαίμεσιν ἀηταί, ἀητὸς δὲ νεφεταί. 20
 Οἱ δ' ἐκ ἀντέχομεν τόσον, ἡέπερ ἀντία τείνειν
 Οἷοι τ' ἐσμὲν ἐπεὶ δάμων δ' ἡμᾶς ὑπὲρ ἵχει,
 "Εσεθ' οἱ καλέει ἐπάναγκες, πλεῖν τ' ἐπαυαίβειν.
 Όυδ' ἄρδ' ἀδελφεῖς σέο ἀκταῖς, οἴναι, ἀπεῖναχ
 Τῇλε φίλας Ἐρυκος, καὶ πορθμὸς Σικανίας τε, 25
 "Εἰτι ἔγω μνήμων ἀναμετρῷ τάρεα ἀσρῶν.
 Πρὸς δὲ τάδ' Αἰνέας πάλαι ὡδὸς αἰτεῖν μὲν ἀηταῖς,
 Καὶ σὲ δὲ ἀντιβίω τείνοντα περὶ ἥλιδα λεύσσων
 Ἰσοῖς ἄγναμψον πλόον ἡέτις ἡδυτέρη μοι
 Γαῖα γένοιτ' ἄλλη, κεκαμύχας ναῦς ἐπικέλσου, 30
 Τῆς δ', ἢ Δαρδανίδων μοι Ἀκέσων σῶν περιθάλπει,
 Όσεα δ' Ἀγχίσαο φέρει λαγόσιν γενέταο;
 Ταῦτ' ἐπεὶ ἄρηται, πενδον λιμένας Ζέφυροι δὲ
 Οὔροι ναῦς ἥγον, διὰ δίνης ῥίμφα ίδσας.
 Καὶ δὰ τέως φαδροὶ ψαμάθῳ γνωτῇ ἐπὶ κέλσουν. 35
 Τηλόθεν ἐξ αὐποίο δεδορκῶς δ' ὕδος ἄκρης
 Εἰσορμιζομένας φιλίας ναῦς θεῦσεν Ἀκέσης,
 "Ἐκπαγλος βελέεσσι, δορᾷ τ' ἄρκτοιο λιβύσσης"

Ως

* * *

Στίχ: 26. ΕΙΓΤΙ ΕΓΩ ΜΝΗΜΩΝ ιτ: 'Αλλ' ὅπως ἐν σκοτομίῃ τοσαύτῳ, τῷ
 αἵρεος νέφεσι καταπυκνωθέντος (ἀνωτ: σίχ. 20.) Παλινθρός παρατηρεῖν εἶχε
 τὰ ἄσρα, ὡς ἐκ τέτων τῶν χωρῶν τεκμήραθμα θέσιν τε καὶ ἔγγυ-
 τητα; ἢ, τῷτο ἐκ προλαβέσσης παρατηρήσεως, ὡς δὴ τὸ πέλαγος αὐτὸς ἥδη
 καὶ πρότερος διαπλένεται. Αναμετρῶν γαρ ἐπειτα τὸν μεταξὺ πλεῖν, ὃσος αὐτῷ
 αναχθέντι διεπεράνθη, ἐκ λογισμὸς ἔφεδις τῶν πληγιότητας ὅπωσδεν σιω-
 βάλλετο.

Στίχ: 31. . . . ΔΑΡΔΑΝΙΔΗΝ ΑΚΕΣΤΗΝ Περὶ
 τάττε Α. Αἰν. σίχ. 596.

Στίχ: 32. ΟΣΤΕΑ Δ' ΑΙΧΙΣΑΟ ιτ: 'Εν Γ. Αἰν: σίχ. 735'

Στίχ: 36. . . . ΟΤΡΕΟΣ ΑΚΡΗΣ, Τοῦ Ερυκος, περὶ τοῦ μικρὸν αὐτοῦ
 σίχ. 25.

Στίχ: 38. . . . ΔΟΡΑΙ Τ' ΑΡΚΤΟΙΟ ΛΙΒΥΣΣΗΣ. Καμιώ τὰς Αρκίας
 ἐν Διβύῃ ἕκισσα, Φασίν, ἐπιχωριάζειν, ὡς Πλίνιος ὄντο (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Η. Κεφ: 35. καὶ 58) ὡς καὶ Ιερος ὁ Διψιος σωηγορεῖ, διατενόμενος ὅτι
 τὰς Πάνθηρας Ρωμαῖοι Αρκτεῖς ἐκάλουν. Άλλα γαρ Ήρόδοτος (ὡς ἔτερος
 ἀπαντῶσι) καὶ Στράβων, καὶ Συγγενεθεῖς ἄλλοι, Εἄλιες τε δὴ καὶ Λα-
 τῖνοι, παρεῖ Νεμίδην τε καὶ Μαυριτανοῖς, πρὸς τοὺς παντοδαποῖς τῶν
 ἐκεῖ θηρίων ἐδεστοι ἔτι καὶ τὰς Αρκτεῖς ἐπιχωριάζειν ισόρησαν. Περὶ δὲ Τοῦ
 δερματοφορεῖν, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Αρχαῖοις, περὶ αὐτὸς φιλοτιμημένοις,
 εἴηται. Β. Αἰν: σίχ. 775.

Βιβλ. Ε'.

Στίχ:

Et tandem læti notæ advertuntur arenæ.

- 35 At procul excuso miratus vertice montis
Adventum, sociasque rates, occurrit Acestes,
Horridus in jaculis, et pelle Libystidis ursæ;
Troja Criniso conceptum flumine mater
Quem genuit. Veterum non immemor ille parentum
40 Gratatur reduces, et gazâ lætus agresti
Excipit, ac fessos opibus solatur amicis.

- Postera quum primo stellas oriente fugârat
Clara dies, socios in cœtum littore ab omni
Advocat Æneas, tumulique ex aggere fatur:
45 Dardanidæ magni, genus alto à sanguine Divûm,
Annuus exactis completur mensibus orbis,
Ex quo reliquias, divinique ossa parentis
Condidimus terrâ, mœstasque sacravimus aras.
Jamque dies (ni fallor) adest, quem semper acerbum,
50 Semper honoratum (sic Dii voluistis) habebo.
Hunc ego Gætulis agerem si Syrtibus exul,
Argolicove mari deprensus, et urbe Mycenæ,
Annuâ vota tamen, solemnisque ordine pompas
Exequerer, strueremque suis altaria donis.
55 Nunc ultro ad cineres ipsius et ossa parentis
(Haud equidem sine mente, reor, sine numine Divûm)
Adsumus, et portus delati intramus amicos.
Ergo agite, et cuncti lætum celebremus honorem:
Poscamus ventos, atque hæc me sacra quotannis
60 Urbe velit positâ templis sibi ferre dicatis.
Bina boum vobis Troja generatus Acestes

Dat

* * *

Στίχ: 39. ὩΣ Δ' ἘΚ ΤΡΩΙΑΔΟΣ ΚΡΙΝΙΣΟΥΤ ΠΟΤΑΜΟΥΤΤΕ, ("Ορ. Α. Αἰν. σίχ: 596.) ὁ δὲ Κρινίσος ἐπὶ τὸ πέλαγος ἐκβάλλει Ἰό Τυρρηνὸν, μέσον Σελινύντος καὶ Ἀκράγαντος.

Στίχ: 46. . . . ΘΕΙΟΤ ΕΞ ΑΙΜΑΤΟΣ. Ἐκ Δαεδάνων καὶ Τεύκρων, τὸν εἰς Θεάς αιναφερόντων. ("Ορ. Α. Αἰν: σίχ. 253. καὶ 257.)

Στίχ: 47. ΑΡΤΙ ΕΝΟΤ ΠΛΗΡΗΣ ΚΥΚΛΟΣ, ("Ορ. Α. Αἰν. σίχ. 293.)

Στίχ: 52. Κ' ΕΙ' ΓΑΙΤΟΤΛΑΣ ΉΝ ΑΝΑ ΣΥΡΤΕΙΣ, Καν ἐπὶ χώρας τύχοιμι ἡττον δεξιῶς τε καὶ ἐπικαίρως εἰς τόπο ἔχόσης καν ἀγνώτοις καὶ ἀγρίοις, καν δυσμενεστάτοις ἐνδιατείβοιμ καὶ ἔχθισοις, φόρος ἀν απολεπίοις τῷ μη τὰ ἐνιαύσια καὶ γενομοσμένα δύσις τῷ γεννήτορε ἐκτελεῖν. Νῦν δὲ ἡμῖν πάντα ωδε δεξιά τε καὶ πρόσφορα. Περὶ μὲν τῶν παρὰ Γαιτέλοις Σύρτεων, "Ορε Δ. Αἰν: σίχ: 42. 44. περὶ δὲ τῶν Ἀργολικῶν ἢ Ιωνικῶν πόντων, καὶ περὶ τῶν Μυκηνῶν, Α. Αἰν: σίχ: 698. Καὶ Β. Αἰν: σίχ: 94. Καὶ Γ. Αἰν: σίχ: 223.

Στίχ: 57. ΟΤΚ ΟΙΜΑΙ γ' ΛΕΚΗΤΙ ΘΕΩΝ κτ: Όυκ αὐθεῖνος οὐ γαλερήμην ἐπισκήψασα ζάλη, πρὸς τὸ πληρῶσαι τὰ αἴσια τῷ πατρὶ ἐνθάδε κατάζαστας, σωστέλεσσεν.

Στίχ:

Ως δὲ ἐκ Τρωϊάδος γεγαὼς, Κρινισθ ποταμῷ τε,
Μνήμων δὴ τῶν πρὸν γενετήρων, χαῖρε μολύσοι
Δέκτο δὲ γῆθων, ἐξ ἀν ἀγροθεν οἱ περιῆσαν,
Οἵ τ' ἔχε ξενίοις ἀνελάμβανε κεκυηῶτας.
Τῇ δὲ ἔξης ὅτε πρῶτον ἀπ' αὐτολίγες σεσοβήκει
Ἡώς ἀσέρας, εἰς ἐν ἐταύρους πάντας ἀγέρας
Αἰνέας προσέφη, ἀκτῆς ἐσὼς ἐπὶ ὄχθες:
Κλεινοὶ Δαρδανίδαι, θέας ἐξ αἴματος ἄνδρες·
Ἄρτι ἐν τοις πλήρης ἐν μησὶ πολήσατο κύκλος,
Ἐξ οὗ θεωρεσίς ὁσᾶ τ' ἰδε λέψαντα πατρὸς,
Κεύσαμεν ἐν γαῖῃ, συγεόδε βωμὸς ἀναθέντες.
Καί γε παρεῖν ὅίω, κανὸν ἥμαρ ἀεὶ μαλερόν μοι,
Αἰὲν (ἄς δὲ Θεοῖς δόξεν) σεπτὸν τὸ μοι ἔξαγ.
Ἡμαρ ἐγὼ τόδε, κ' εἰ Γαυτέλας ἡ ἀνὰ Σύρτεις
Ἐξορος, Ἀργολικὸν πόντοντ', αὐτὰς τε Μυκηνάς,
Ἀλλ' ἱερὸν σῆσαμι σιωθεα πόμπιμα τάξας.
Βωμοῖς δὲ ἀνθήσαμι ὅσ' ἔη ἐννομα δῶρα.
Νῦν δὲ παρ ὄσέα, καὶ τέφρων ἀντὶ γενέταο
(Οὐκ οἶμαι γ' ἀέκητι Θεᾶν οὐ τοτὲ ἐπινεῦσαν)
Ισάμεν, ηδὲ ὅρμας Φιλίας προτὶ κέλσαμεν ὥδε.
Εἰ ἄγετ' οὖς πάντες γέρας ἐνθύμως προσαγόντων.
Αἰτῶμεν τὸ ἀνέμυς· Αὐτὸν δὲ έμεινε ιερὰ ταῦτα,
Νεύσαμ, σηξομένης πόλεως ἴδοις τεμένεσσιν,
Οἱ τὸ ἀνακεισομένοις, ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐκτελέσεθαν.
Τρώων δὲ ἐκγεγαὼς ὅδ' Ἀκέσης, ναῦν καθ' ἐκάσια
Δοιὰ βοῶν ιφθίμα κάρια ἐκών ἀνοπάζει.
Τυμες δὲ οἰκείες γε Θεάς ἐπὶ δαιτὶ ἀγαγόντων
Αμμιγα πατρώς, καὶ τὰς ξένοις ἀξεῖται Ἀκέσης.
Πρὸς δὲ ἔτι, αὐτὸν ἐνάτῃ δώησι γαλλίων ἥμαρ
Ἡώς, καὶ καθαρὴ δὲ ακτὶς θυητοῖς ἐπιλάμψη.
Πρῶτα ταχυπλοῖς Τεύχροισιν ἀέθλια θήσω.
Καὶ αἷκε ποδωκέη τις ὑπέρχοις καὶ αἷκε δὲ δώμη
Ἡ πὺξ τολμήεις ὠμῷ κεσῷ παραβάλλοι
Ἡ βέλει κρείσσων ἔμεν ἔυχοιται, οἶξει τὸν Ιοῖς.
Πάντες παρσάντες γέρα ἀξια ἐκ δὲ δεχέσθων.

B 2

* * *

Τοιγάρ

Στίχ: 60. ΑΙΤΩΜΕΝ Τὸ ΑΝΕΜΟΤΣ κτ: Λεχή τις ἐξὶν ἀπὸθεώσεως αὔτη;
ἢν Αἰνέας ὥδε τῷ πατρὶ Αγχίση προκαταβάλλει· Ανέμεις τε βρέεις πρὸς
αὐτῷ ἀπεθάψα τοῖς ἐταύροις παρειών, καὶ τιμὰς ἔξης ἐπειτα θειοτέρας,
ἐν τεμένεσι τοῖς οσιωθησομένοις αὐτῷ κατεπαγγελλόμενος, ἐπειδὸν Φθάση
τιλ προκειμένων οἱ πόλιν ιδρύσασθαι.

Στίχ: 66. ΑΜΜΙΓΑ ΠΑΤΡΩΙΟΤΣ κτ: Καὶ τὰς ήμετέρας, Φησί, καὶ τὰς αὐτῷ
ἐκείνῃς ἀμα τοῦ Ἀκέση.

Στίχ: 67. ΠΡΟΣ Δὲ ΕΤΙ, ΑΙΚ ΕΝΑΤΗ κτ: Τὰ ἐννατα νοῖς, τὰ παρὰ Ρωμαίων
τοῖς τελευτῶσιν εἰσθότα τελεσθαί τὰ Novendialia παρ αὐτοῖς καλέμενα·
διπερ ἐξὶν ἐληνισὶ τὰ ἐννήμερα.

Στίχ: 69. ΠΡΩΤΑ ΤΑΧΤΠΛΟΙΗΣ κτ: τὰς Αγῶνας καταλέγει σιωτόμως, ἐς
ἐντήσαθαι πρέπειτο· εἰ καὶ μὴ καθ' ἦν ἐφεξῆς τάξιν ἐκθήσεται.

Στίχ:

Dat numero capita in naves: adhibete Penates
 Et patrios epulis, et quos colit hospes Acestes.
 Præterea, si nona diem mortalibus alnum
 65 Aurora extulerit, radiisque retexerit orbem,
 Prima citæ Teucris ponam certamina classis:
 Quique pedum cursu valet, et qui viribus audax;
 Seu crudo fudit pugnam committere cæstu,
 Aut jaculo incedit melior, levibusve sagittis;
 70 Cuncti ad sint, meritæque expectent præmia palmæ.
 Ore favete omnes, et cingite tempora ramis.
 Sic fatus, velat maternâ tempora myrto.
 Hoc Helymus facit, hoc ævi maturus Acestes,
 Hoc puer Alcanius: sequitur quos cætera pubes.
 75 Ille è concilio multis cum millibus ibat
 Ad tumulum, magnâ medius comitante catervâ.
 Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
 Fundit humi; duo lacte novo, duo sanguine sacro;
 Purpureosque jacit flores, ac talia fatur:
 80 Salve, sancte parens, iterum salvete, recepti
 Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ.
 Non licuit fines Italos fataliaque arva.
 Nec tecum Ausonium, quicunque est, quærere Tybrim.
 Dixerat hæc: adytis cum lubricus anguis ab imis
 85 Septem ingens gyros, septena volumina traxit,
 Amplexus placidè tumulum, lapsusque per aras:

Cæru-

* * *

- Στίχ:** 74. 'ΕΤΦΗΜΕΙΤΕ, ΘΑΛΟΓΣ 'ΑΝΑΔΕΙΓΣΘΕ.
 Σιγῆς ἦν ἐπίταγμα, προσοχῆς, ἐπευδοκήσεως. ἐυχῆς, τὸ ἐυφημεῖτε τὸ
 δὲ (θαλοῖς κτ.) διὰ τὸ ὅχ ὅπως τὸς ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸς θεωρῶν
 αὐτῶν, σεφηφορεύντων εἰωθέντων παρέστηνει.
Στίχ: 75. ΜΗΤΡΩΗΙ ΣΤΕΨΑΤΟ ΜΥΡΤΩ, Ή γὰρ Μύρτος ἈΦ-
 ροδίτη ἀνέκειτο. (Α. Γεωργ. σίχ: 28.)
Στίχ: 76. ΗΛΥΜΟΣ Τέτον ἔνα εἶκός γενέθαι τῶν δυ-
 Τεωσὶ πρωτευόντων. Οἱ δὲ αὐτὸν σὺν Ἀκτέῃ, Φασὶ, μετὰ τὴν Τζολας
 ἄλλωστι ἐλθόνται Σικελίαιν οἰκησσαι· ὡς δηλεῖται μηρὸν κατωτέρω σίχ: 313.
Στίχ: Αὐτ: ΠΕΠΩΝ ἈΚΕΣΤΗΣ· Πέπειρος ηδη, ὡς τὴν ηλικίαν
 μᾶλλα προΐκων.
Στίχ: 77. ὩΣ ΠΑΪΣ ἈΣΚΑΝΙΟΣ κτ: Σὺν δὲ Ἀσκανίῳ καὶ οἱ λοιποὶ μάρακες,
 πᾶσατε ἡ νεολαία.
Στίχ: 78. 'ΕΝ ΧΙΛΙΑΣΙΝ ΠΑΡΑ ΧΩΜΑ· Τοῖς τε περὶ αὐτὸν Τεω-
 σὶ, καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας αὐτόχθοσι, καὶ ιδαγενέσι τὸ δὲ τοις χῶμα,
 ὃ τῷ Ἀγχίσι Τύμβοις λύ, ἐφ' ἣν η πρέσελευσις.
Στίχ: 80. ΔΥΤΟ ΚΑΡΧΗΣΙΑ ΒΑ'ΚΧΟΥ. Οὐ μόνα ταῦ
 ἐπὶ τοῖς καταργητοῖς τῶν πλοίων κτερατα, καὶ τὰ τῶν ισῶν ἄκρα, ὅπως
 ἐκαλεῖτο· αλλὰ καὶ ποτήριόν τι ἐπίμηκες, σωηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὅπως
 ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθίκονται Καρχήσιον, ἐκαλεῖτο· διὰ τὴν πρὸς
 τὸ ἐπὶ τῆς νῆσος τυχὸν ὄμοιότητα. (Δ. Γεωργ. σίχ: 466.)
Στίχ: 81. ΔΥΤΩ ΓΛΑΤΕΩΣ, ΔΥΤΟ ΔΑΙΜΑΤΟΣ.
 Περὶ τῶν τοιότων χρῶν ὅρα τὰ εἰρημένα ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰν: σίχ. 69. Δύο
 δὲ ισως, τὸ μὲν Ἀιδωνεῖ, τὸ δὲ τῷ Περσεφόνῃ.

Στίχ:

Τοιγάρ τ' ἐνθημαῖτε, θαλοῖς κροτάφες δ' αὐναδεῖθε.

Ως εἰπὼν τὸ κάρη μητρῷη σέψατο μύρτῳ,
Αὔτως δ' Ἡλυμος ἔρδεν, ἀτάρ τε πέπων γε Ἀκέσης.

Ως πάις Ἀσκάνιος λοιπὴ δ' ἐπιέσσετο ἥβῃ.
Ἄυτὸς δ' ἐξ ἀγορῆς ἐν χιλιάσι παρὰ χῶμα

Βάσκε κιῶν πυκνοὶ δ' ὄπεωνες μὲν παραπέμπον.

Οὐ δύο ἀκρήτω λέβων καρχήσια Βάκχος,

Χεῦε χαμαζεῖ δύω γλάγεως δύο δ' αἴματος ἱρῷ.

Ἄνθεα δ' ἀνσκεδάων δὴ πορφύρε ᾧς ἐπαύτει:
Χαῖρε πάτερ μάκαρ αὐτῷ δὲ χαίρετε ὄσα γυμνὰ

Κέμενα μάψ ὡδε, σκιὰν αἱ ψυχῆς τε γενήτω.

Οὐκ ἦν Ἰταλίης γε ὅρας, Μοιρῶν τε ἀράρας,

Τίβριν τ' Αὔσονα, ὃς κεν ἔοι, μετὰ σεῖο ματίζειν.

Ως φάτο· εὔτε δράκων ἀπολιθήσας ἀδύτοιο,

Ἀμφελελιξάμενός τε πελώριος ἐπτάκις ὄλκοῖς,

Ἡρέμα κυκλώσας πέρι τύμβον, θῶ ἀνὰ βαμάζει.

Στίκτο δ' ὅγε χρυσαῖς φολίσιν κατὰ νῶτα δαφοινόδε.

Ως ὅτε δαιδαλέη σελαγεῖ Ἰρις νεφέεσσι,

Χιλιόχροες ὁφθεῖσ' ἀπ'. ἐναντίον ἥελίου.

Αἰνείας δὲ τάφεν μεγάλῳ δὲ ὄλκῷ ὅφις ἐρψας

Μεσσηγὺς πινάκων, ηδ' ἐντόρνων δεπάων τε,

Εἶδατα μὲν πρῶτον διεγεύσατο ἀντάρ ἐπειτα,

75

80

85

90

95

Αψ

* * *

Στίχ: 83. ΧΑῖρε ΠΑΤΕΡ ΜΑ'ΚΑΡ κτ: Τετλ δὲ τρίτον (ὡς Σέρβιος Φησίν.)

ἐπὶ τῷ Τύμβῳ τῷ γενέῳ ἐπεφώνει: Salve, salve, resealte ter. Χαῖρε, Χαῖρε, καὶ πάλιν Χαῖρε τρίτος. Οὐτω καὶ Ἀχιλλεὺς τῷ τῷ φίλῳ Πατρόκλῳ πυρῶν
ὑφάψας, Ἰλ: Ψ. σίχ: 79.

„Χαῖρε μοι ὡς Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.

„Ορε δὲ καὶ ἐν τῷ Γ. Αἰν. σίχ: 72.

Στίχ: 84. ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΑΨ ΩΔΕ Τὶ δὲ ὡδε (τὸ μάψ) βέλεται;

η, τὸ μάτια μὲν καὶ ἀλυσιτελῶς τὸν πρὸς τὸν ἀποικισμὸν ἐπίπονον πλὴν
ἀνεληφέναι, ὡδε δὲ καθάπη νῦν ἀποτεθεμένα. Διὸ καὶ ἐφασκεν (ἀνωτ:
Γ. Αἰν: 739.) περὶ τῷ αὐτῷ, ὡς ἦν ἀρετὴ ἥλιθάπτε προφυγῶν τοσούς δε
ὅλεθρες· σιωπευγοῶν δίπτε τοῖς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως, καὶ τέσ εἰ τῆς πλά-
νης καμάτες καὶ μόχθες.

Στίχ: Λύτ: ΣΚΙΑΙ' ΑΙ ΨΥΧΗΣΤΕ ΓΕΝΗΤΟΥ. Ταῖς σκιᾶς ταῖς
δε φῶς τι ὀπώσθεν ἐποίεις τὰ σημειωθέντα εἰν Γ. τῆς Αἰν. σίχ: 71.

Στίχ: 88. ΑΜΦΕΛΕΛΙΞΑΜΕΝΟΣ ΕΠΤΑΚΙΣ ΟΛΚΟΙΣ, Κατὰ
μίμησιν τῷ ἐν Αὐλίδι ἐπεφθέντος τοῖς Ελλησι δράκοντος, Ἰλ: Β. σίχ: 308 - 329.

„Εὐθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,

„Σμερδαλέτος, κτ:

Καὶ ὁ ἐνταῦθα ὑπὸ Οὐιργιλίος πεποίηται· ὡς γὰρ ἐκεῖνος Ἀχαιοῖς τότε
ἀνεφάνη μέγα τι τέκμαρε, οὗτοι καὶ ὅτος ὡδε τοῖς Τρώεσιν. Άλλ' ἐκεῖ-
σε μὲν ἡ ἐννάτη ἐπὶ τοῖς σεβθοῖς μήτηρ, τῷ τῷ ἐνναετῇ τῆς Τροίας
ὑπεσήμαινε πολιόρκησην, καὶ τῷ τῷ ἐπὶ τῷ δεκάτῃ ἐτρεπετενίλινος αὐτῆς ἄ-
λωσιν ὡδε δὲ ὁ Δράκων, τῷ τῷ περὶ Αἰνείαν Τρώων ὑπεδήλω πλάνω
τῷ ἐπταέτην, διὰ τῆς ἐπταδηκῆς τῶν ὄλκῶν ἐπαιελίξεως οἱ γὰρ Αἰγύπ-
τιοι σύμβολον τῷ ἐνιαυτῷ ἐποιεῦντο ὅφις κυκλοτερφῶς ἀνακαμπτόμενον, καὶ
τῷ τῷ δράκων τῷ σόματι ἐπιδάκυνοντα, διὰ τοῦτο δετυπέστο η κατὰ τὸ τέ-
λος ἐπὶ τῷ τῷ ἀρχικῷ τῷ ἐνιαυτῷ ἀυθίς ἐπανίστητο περιοδικὴ ἀνακύκλωσις.

Στίχ: 92. ΧΙΛΙΟΧΡΟΤΣ. . . . Πολύχρον. Ορε Δ. Αἰν: σίχ: 766.

Βιβλ. Ε'.

C

Στίχ:

- Cæruleæ cui terga notæ, maculosus et auro
 Squamam incendebat fulgor; ceu nubibus arcus
 Mille trahit varios adverso sole colores.
- 90 Obstuپuit visu Æneas: ille agmine longo
 Tandem inter pateras, et levia pocula serpens,
 Libavitque dapes, rursusque innoxius imo
 Successit tumulo, et depasta altaria liquit.
 Hoc magis inceptos genitori instaurat honores;
- 95 Incertus geniumne loci, famulumne parentis
 Esse putet: cædit quinas de more bidentes,
 Totque fues, totidem nigrantes terga juvencos:
 Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
 Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos.
- 100 Nec non et socii, quæ cuique est copia, læti
 Dona ferunt, onerantque aras, maestantque juvencos.
 Ordine ahena locant alii, fusique per herbam
 Subjiciunt verubus prunas, et viscera torrent.
- Expectata dies aderat, nonamque serena
 105 Auroram Phaëthonis equi jam luce vehebant:
 Famaque finitimos et clari nomen Acestæ
 Excierat. læto complerant littora coetu,

Visuri

* * *

Στίχ: 96. . . : . . 'ΑΠΟΒΡΩΤΟΥΣ. 'Ουχ ίφ' αὐτῷ δηλονότι διεγεύσατο γὰρ ἔφη, εἰ κατεδήδωκε τὰ ἐπὶ τῶν βωμῶν πάντα ὁ δράκων αἷλ' ὑπὸ τῷ ἐπιβωμίῳ πυρὸς τῷ καταδαπανήσαντος, ὡς ἵξεθετο Σέρβιος.

Στίχ: 98. ΟΥ' ΣΑ'ΦΑ 'ΕΙΔΩ'Σ 'Αγνοῶν τὸ σκέψεων πότερον, τῇς χώραις λῷ Δαιμόνων ὁ ἐποφθεῖς Δράκων; (οὐδεμία γὰρ χώρα ἐπιστασίας ἀμοιρούεται τοῖς τίνος Δαιμονοῖς ἐνομίζετο.) Ηγοῦ, ὃ τῷ 'Αγχίσῃ εἰς θεράποντα εἴναι ταχθεῖς; Καὶ γὰρ καὶ Δράκοντα παρεῖναι πρὸς θεράπειαν τῶν Ἡρῶν ἐκάστῳ τετελευτηκότι, δεσμιδαιμονεύντες ἐπίσενον ὅθεν καὶ Κλεομένες οἱ τὸ σῶμα ἀνεισαρθωμένον παραφυλάττοντες, εἶδον ἐυμεγέθη Δράκοντα τῇ κεφαλῇ περιπεπλεγμένον, καὶ ἀποκρύπτοντα τὸ πρόσωπον, ὥσε μηδὲν δρυγον ἐφίπταθαι σφρυκοφάγον ἐξ οὐδειδαιμονίας προσέπεσε τῷ Βασιλεῖ (Πτολεμαίῳ) ὡς ἀνδρὸς ἀνηρημένῳ θεοφιλῆς Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς καὶ προθτερον (ἴσοις προτέρεον) φοιτῶντες ἐπὶ τὸν τόπον, Ἡρωαὶ τὸν Κλεομένην, καὶ Θεῶν παιδεῖς προσαγορέουντες, ἀχρειστοὶ κατέπαυσαν αὐτὸς οἱ Σοφώτεροι, διδόντες λόγον, (εἰ πάνυτι τῷτον διμαιοσφόν.) ὡς μελίττας μὲν βόσι, σφῆκας δὲ ἵπποι κατασκεπέντες ἐξανθέσσι. Κανθάροι δὲ ὄντων τὸ αὐτὸν παθόντων ἔωσιν γνωμόνευται. Τὰ δὲ ανθερώπινα σῶματα, τῶν περὶ τὸν μυελὸν ἴχαρων, συρριζόντα καὶ σύσασιν ἐν ἑσυτοῖς λαβόντων, ὁφεις ἀναδίδωσι. Καὶ τέτο κατιδόντες οἱ παλαιοί, μαρτυρίσαν τῶν ὕδων τὸν δράκοντα τοῖς Ἡρωῖσι σιωπήσασι. (Πλάτ: εἰς Βίον Κλεομ: περὶ ήτο τέλος.)

Στίχ: 100. ΟΙ'ΛΣ ΔΙΕΤΗ'ΑΣ ('Ορα Δ. Αἰ: στίχ: 60.)

Στίχ: 102. ΚΑΓ' ΔΕΠΑ'ΕΣΣΙ ΔΕ' ΧΕΤ'Ε ΜΕ'ΘΤ, ΨΥΧΗΝ' Τ' ΈΚΑΛΕ'ΙΤΟ. Παρεπλησίας καὶ Ἀχιλλεὺς, Ιλ: Ψ. στίχ. 219.

,,Χρυσέσι ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον.
 ,,Οἶνον ἀφυστόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 ,,Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δελόῳ.

Στίχ 5

Αψ τύμβονδ' ἐσόργησε, λιπών βωμὸς ἀποβράτης.
 Τόνεκα Αἰνέας αὐθὶς γεννήτορι δέξεν,
 Οὐ σάφα εἴδως, εἰ τὸν χώρης δάμονα θῆσαι,
 Ἡέ τε δὴ ἔμεναι πατρὸς θεράποντα ἔοιο.
 Ολας δὲ ἥπερ ἔθος διετήσας θύσατο πέντε,
 Τοιοῦτος, καὶ πόρτες μέλανας τὸν ισαρίθμον
 Καὶ δεπάεσσι δὲ χεῦε μέδυ, ψυχὴν ἐκαλεῖτο.
 Αγχίσα μεγάλας ἀναπόμπιμον ἐξ Ἀχέροντος.
 Αυτὰρ ἐταῦροι δῶρα Φέροντες δέ, τὸν ἡν έκάστω,
 Βωμὸς εὔθυμοι πίμλων, σφάζον δέ τε πόρτεις.
 Οἱ δὲ ἔξης σῆσαντο λέβητας, ἀτὰρ κατὰ ποῖων
 Ανθρακας ἥπτον, ασλάγχν' ἐπὶ δὲ ὄπτων ἀμφ' ὄβελοῖσι.
 Καὶ δὴ προσδόκιμον γε παρέση ἔννατον ἥμαρ.
 Ήῶ Φωτὶ δὲ ἄγον χαρποὶ Φαεθόντιοι ἵπποι,
 Φήμη δὲ ἀγχόρης τε, ἀγαυὴ τὸνομ' Ἀκέση,
 Ωρσε, γεγηθότες ἀνάκταισιν ἀγερθεν πολλὸι
 Αινεάδας δέρκασθ', οἱ δὲ ἄρδε καὶ ἀθλεῦσαι ἐτοῖμοι.

C 2

Αρχὴ

100

105

110

* * *

Στίχ: 103. ΑΝΑΠΟΜΠΙΜΟΝ ΕΝ ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ. Διὰ τῶν ἓτω τελεγμένων χοῶν ἀνακαλεῖν ἐδόκεν τὰς ψυχὰς ἐξ Ἀχέροντος, ἢτοι ἐκ τῆς Ἀδε, ἐνθα ποταμὸς Ἀχέρων, ἐν ᾧ ἀνενάως φένε τὰ ἄχη. Αναγομένας δὲ αὐτῶς διὰ τῆς ἐναγισμοῦ, πολλάκις καὶ σωτυγχάνειν, καὶ τινας καὶ πάρα αὐτῶν ἐκπιαθάνειν, καὶ μακθάνειν, ὡς ἐν ταῖς Νεκυομαντείαις. (δέα Γ. Λιν: σίχ: 69. καὶ 71.) τὸ δὲ τὰς ψυχὰς ἀνάγειν τε καὶ κατάγειν, Εξεῖ λῷ τὸ ἔργον, διὰ τὸ Φέρων λῷ διάβολος. (Δ. Λιν: σίχ: 263.) ὃς διὰ τότο καὶ ψυχοπομπὸς προσείηται, καὶ ψυχαγωγὸς, καὶ ψυχοσόλος.

Στίχ: 108. ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ ΗΜΑΡ. Τὸ προδιαταχθέν ἀνωτ: σίχ. 67.

Στίχ: 109. ΦΑΕΘΟΝΤΙΟΙ ΙΠΠΟΙ. Ήν δὲ Φαέθων Τιθωνὲς πᾶς, ὡς Φασὶ τινές (Ἀπολόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΔ.) ὡς δὲ ἄλλοι, Ήλίς ἐκ Κλυμένης ὃν ὑπὸ Επάρθε τὸ Βασιλεύοντος Λιγύπτες ἐπὶ κιβδηλείσα τῆς γένες προπηλακιζόμενον αἰτήσαθαι, Φασὶ, παρὰ τὸ τοκέων, ἀπαξ γένι ἐπὶ μιᾶς ημέρας τὸ τέθριππον ἴωσαι αὐτῷ ἐπιτρέψαι, ὡς ἐνδεξαθαι ἔχειν ἔτι γυνίσιος ἐσὶν ἀντῶ. Τὸ δὲ ἐπιτρέψαντος, (ἐπεὶ Φαέσσας πρὸς τῆς Στυγὸς ὀμορόκει, δέναι τὸ περὶ ἀντήσεις) λαβόντα, καὶ βίᾳ παρεγενεχθέντα υπὸ τῶν ἵππων, ὡς τὸν διφρελάτινον μὴ ἐπεγνωκότων καὶ τῇ γῇ ἔγγιον ἡ προσῆκε πελάσαντα, ἢδη πίμπραδαι καταρχομένη, κεραυνῷ πρὸς τὸ Διὸς βληθῶν, καὶ εἰς Ήριδανὸν, τὸν ἄλλος καὶ Πάδον καλεύμενον, ποταμὸν ἐκτραχηλιζόμενον τε καὶ ὀλέθρων. Τέττα δὲ τὸν ὄλεθρον Φαέθυσά τε (ἢ Φόρβιλ) καὶ Λαμπετῶ (Ἄνδη Ήράκλειτος ἐν τοῖς περὶ Απίσων, Κεφ: Λσ. σιωπηριδμὲς καὶ τρίτῳ τῷ Αἴγαλῳ.) τὰς ἀδελφὰς ἀπαύσας καταθριώσας, οἱ Θεοὶ κατοικτείραντες εἰς Λιγύρες τὰς παραποταμίες μετήρεψαν. (Ορέας καὶ Γεωργ. Β. σίχ: 526. 527.) Τὸ δὲ μύθος καὶ Πλάτων ἐν Τιμαιῷ ἐμνήθη, καὶ Παυσανίας ἐν τοῖς Αττικοῖς, καὶ ἄλλοι. Καὶ ὁ μὲν μιθευόμενος Φαέθων ἔτος. Ἀλλὰ γὰρ Φαέθων ἔτι καλεῖται καὶ αὐτὸς ὁ Ήλιος, ὡς τὸ Φάεος πατὴρ ὃν καὶ πηγὴ ὡς παρὸς Όμ. Ίλ. Λ. σίχ: 734. „Ευτε γὰρ Ήλιος Φαέθων υπερέχεθε γαῖης.

Καθ' ἣν σημασίαν καὶ ὁ Μάρων ὁδὲ ἐξείληφεν ὃς περὶ τὸν ἐξ Ήλίου καὶ Κλυμένης μυθολογεύμενος Φαέθοντος, ἐν τῷ I. τῆς Αἰνεάδος σίχ: 200. ὕστερον διελήψεται.

Στίχ:

Visuri Aeneadas; pars et certare parati.
 Munera principio ante oculos, circoque locantur
 110 In medio sacri tripodes, viridesque coronæ,
 Et palmæ, pretium victoribus, armaque, et ostro
 Perfusæ vestes, argenti aurique talenta:
 Et tuba commissos medio canit aggere ludos.
 Prima pares ineunt gravibus certamina remis
 115 Quatuor, ex omni delecta classe, carinæ.
 Velocem Mnestheus agit acri remige Pristin:
 Mox Italus Mnestheus, genus à quo nomine Memmī:
 Ingentemque Gyas ingenti mole Chimæram,
 Urbis opus; triplici pubes quam Dardana versu
 120 Impellunt; terno consurgunt ordine remi.
 Sergestusque, domus tenet à quo Sergio nomen,
 Centauro invehitur magnâ; Scyllâque Cloanthus
 Cerulea: genus unde tibi, Romane Cluenti.
 Est procūl in pelago saxum, spumantia contra

Littora

* * *

Στίχ: 113. . . . ΑἘΘΛΛΑ ΤΠ ὈΦΕΣΙ ΚΕΙΤΟ, Παρ Ὁμῆω δ ἀσάνιας
 Ἀχιλλέως αὐθοδετεῖντος. [Ιλ: Ψ: σίχ: 250.
 „Νηῶν δὲ ἔκφεβδεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 „Ιππάς δὲ, ήμιόντας τε, βοῶν τὸ ἕφθιμα κάριωα.
 „Ηδὲ γυναικας ἐῦζώντες, πολιόν τε σιδηρού κτ.

Στίχ: 114. ΤΡΙΠΟΔΕΣ ΙΕΡΟΓ Ουκοω Τρίποδας ἐνταῦ-
 θα τὰς κονὺς νοητέον, τὰς πρὸς πῦρ ἐπιτηδέας τῷ χρήσει τύτας, λοετ-
 ροχός, ἢ ἐμπυριβήτας καλύμνεις ἀλλ' οὐς Ὁμηρος τρίποδας ἐκάλει
 απύξεις, (Ιλ: I. σίχ: 122.) τὰς μὴ εἰς πῦρ χρησίμεις, (ὡς ὁ τὰς εἰς Δι-
 ούδημον ἀναφερόμενα Σχόλια γράψας, Φησιν.) ἀλλὰ ἀναθηματικές, κα-
 γγρεγῆς, τὰς κόσμις χάριν τιθεμένεις ἐν τῷ εἴκα: ἢ καὶ ἐν τοῖς ιεροῖς
 αινακειμένεις οἷα τινὲς καὶ τρίποδες ἀνετίθεντο τράπεζαι, αἱ καὶ τρίπεζαι
 εἰκότας ἀν λέγοντο, ἐκ τῷ ἀριθμοῦ τῶν ποδῶν. Τρίποδις δὲ ιεζος ίω, καὶ
 ὁ ἐν Δελφοῖς (ἢ καὶ ἐν ἄλλοις χρηστηρίοις) ὀλμος, ἐφ' ὃν αἱ Φοιβάδες κα-
 θεζόμεναι ἔχρων. (Ὀρεα Αἰν: Γ. σίχ: 98. Αὔτ: Σημ:)

Στίχ: 126. . . . ΧΡΤΣΟΓΟ ΤΕ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΤΕ ΤΑΛΑΝΤΟΝ. Ομωνύ-
 μως τάλαντον ἔρηται καὶ τὸ σάδμιον, ἵτοι τὸ μιχανικὸν ὅργανον, δι' οὐ
 τὸ σάδμιδόμενον ἐκρίνετο· καὶ τὸ ἐν τῷ σάδμῳ δὲ αὐτῷ διὰ τῆς ἐπι-
 σημειώμενης φοπῆς κρηνόμενον Βάρος. Κατὰ γοῦν τινὲς δευτέρεαν ταύτια ση-
 μασίαν, καὶ τὸ τάλαντον τῷ ἀργυρίῳ, ἢ τῷ χρυσίῳ ἐλέγετο. Ἀλλὰ γάρ
 παρ ἐτέροις ἐτερόσαδμον τὸ τάλαντον τέτο ἐπεχωρίαζεν· ἢν γάρ τὸ μὲν
 Ἐβραικὸν, τὸ δὲ τάλαντον Αἰγύπτιον, τὸ δὲ Βαβυλωνικὸν καὶ παρ Ἐλλησ
 τὸ Αττικὸν, τὸ Εὐβοϊκὸν, τὸ Σικελικὸν, τὸ Αἰγαιητικὸν· περὶ ὧν μετιτέον
 τὰς περὶ σάδμῳ τε καὶ μέτρων διεληφότας. Ο δὲ Σχολιογράφος δὲ
 προτεχὼς ἀνωτέρω ἐμνήθημεν, τὸ τάλαντον ἐξισάζει, Φησι, τὰς ἐξακιδη-
 λίσιν τινὲς παρ Ἀθηναίοις σατῆρες· τυτέσιν ἐξακιδηλίσι δεαχμάτες· ἢ τοι
 μηνᾶς ἐξήκοντα. Διὸ παρὰ τοῖς Νεωτέροις, οἱ μὲν τινὲς δεαχμῶις ἰσότιμοι
 δέκα Σολιδίοις Γαλλικοῖς ποιῶντες, εἰς χιλιάδας τρεῖς λιτρῶν Γαλλικῶν·
 οἱ δὲ ἐπὶ Σολιδίοις, ὡς ἐγγὺς εἰπεῖν, ὀκτώ τινὲς δεαχμῶις κατάγοντες, εἰς δε-
 χιλίας καὶ πεντακοσίας λιτρῶν, (αἱ Tournois Τορνίζει, καλύστη) τὸ Αττι-
 κὸν Τάλαντον ἐκλογίζονται. (L'abbe Des-Fontaines, καὶ Lallemand, ἐν ταῖς
 αὐτῶν Σημειώσ.) Ἀλλὰ γάρ ὡς ὁ ἐγγὺς προσιθησι Σχολιογράφος, τὸ Τά-
 λαντον διαφόρως γεῖται, ἢν γάρ καὶ βραχύτερος παρὰ τοῖς Αρχαίοις καὶ

τέτο

Αρχιώ προβληθέντα ἀεθλα ὑπ' ὄψεσι καῖτο,
Ἐν μέσσω ἵροι τρίποδες, χλοεροὶ σέφανοι τε,
Φοινίκεοι τε κλάδοι, γέρα νίκης, ὅπλα τ', οὐδὲ έφῆς
Πορφυρέηρ χρυσοῖο τε αργυρίος τε τάλαντον.
Τὰς δὲ ἀθλας σάλπιγξ μέσσως ἐκ χώματος ἤχα.

Πρῶτον ἀγῶν' ἐσέβαν πασῶν ἐπίλεκτοι νῆσοι
Τέτταρες ἐμφερέες, βριθέαις εἰρεσίησιν
Μνεθεὺς ἥγε θιών χρατεροῖσι Πρίσιν ἔρέτταις,
Μνεθεὺς Ἰταλικῆς γενεῆς φίλωσις Μέμμων.
Ὕγε Γύας δὲ Χίμαιραν ἔνδι τε μέγας τε πέλαρον.

115

120

Ἄξεος

* * *

τῇτο ἐκ τῷ Ὁμῆρος πάρεστιν εἰκάζειν, ὃς ἐν τῷ Πατρόκλῳ ἐπιταφίῳ, τῷ
τετάρτῳ τῶν αὐθάδυτων, δύο χρυσοῖο τάλαντας θέθαι τὸν αὐθαδυτησαν
,,τα ἐποίησεν, ὅποτε τῷ πρὸ αὐτῷ (ἵτοι τῷ τριτάτῳ) ἀδεν πλέον, ἢ ἀ-
πυρον κατέθηκε λέβητα, καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα.

Στίχ: 119. . . . ΒΡΙΘΕΙΑΙΣ ΕΙΡΕΣΙΗΣΙΝ. Ἐν καρτεροῖς κωπηλασίαις,
ἐν αἷς οἱ ἐρέσσοντες ὅλαις δυνάμεσι τοῖς ἐρετμοῖς ἐρεδόμενοι ἐπιβριθεσσιν.

Στίχ: 120. . . . ΠΡΙΣΤΙΝ Ἡ Μνεθέως Ναῦς Πρίσις ὀνόμα-
σαι, ὡς μὲν τινες ἐτυμολογοῦντες Φασὶν, ἀπὸ τῷ πρίζω, ὅπερ ἐσὶ τὸ διὸ
πρίονος τέμνω, ὡπερ ὁζέως τῶν κυμάτων ἦν διατέμνεσσά τε καὶ διαπρήσ-
σσα τὰς κελάδυθες· διὸ καὶ θοὴ προσερηγται, ἐκ τῷ τάχθες. Όλες δὲ ἄλ-
λοι, συμβολικῶς ἡ κλῆσις τῷ γηὶ ἐπετέθη, ἀπὸ τῷ παρασήμου, ὃ ἦν αὐ-
τῇ Πρίσις, κῆτος θαλάσσιον· ὅπερ, Ἀρις. περὶ Ζώων Ισ. Βιβλ: 5. Κεφ:
,,ΙΒ. καὶ ἐξ αὐτῷ Πλίν. Φυσ. Ισ. Θ. Κεφ: ΙΙ. συγκαταλέγοντος Δελφίσ,
,,τε, καὶ Φαλαίνας, καὶ τοῖς ἄλλοις κήτεσιν, ὅσαι μη ἔχει βρεάγχια, ἄλλα
Φυσητῆρες, καὶ δωτοκεῖ. Καὶ Ἀθιώας δὲ Φαλαίνας τὰς Πρίσεις συγ-
κατατάξας, ἔτι καὶ ποιόν τι ἔδος ποτηρίων, καὶ νήσος τηνα κατασκευιώ
ἰδιατέρου, ὁμονύμως Πρίσιν ἀποκαλεῖ. (Δειπνοσ. Βιβλ: ΙΑ.) ἐνθα καὶ ἀπο-
ρεῖν ἐξέσαι, πότερον ἐκ τῷ χήματος τῷ ποτηρίῳ, τὸ τῆς Νηὸς παρελήφ-
θη διάτινα ἐμφέρεσσαν, ἢ ἀνάπταλιν; Ἄλλ' ὅτι γάρ ιδιαίτερον τι ἔδος κα-
τασκευῆς νηών διὰ τῆς Πρίσιος ὑπεσημαίνετο, συμβάλοι τις ἀν καὶ ἐκ τῷ
Ίσορικῇ Πολυούθιο, ὃς τις ἐν Βιβλ: ΙΕ. τῶν Ίσοριῶν, πέντε Λέμβοις Πρίσιν
μίαν συγκατητηθεῖσε. Σημείωσαι δὲ, ὅτι Σείδας διὰ τῷ (η) γεάφε. Καὶ
Φησὶ, ΠΡΗΣΤΙΣ ἔδος κήτες θαλασσίων, ἡ λεγομένη Μάλθη ὡς καὶ δυ-
σανταγώνισσαν ἐσίν.

Στίχ: 121. ΜΝΕΣΘΕΤ΄ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΕΝΕΗΣ ΡΙΖΩΣΙΣ ΜΕΜΜΩΝ. Τῶν
παρὰ Ρωμαίοις ἐπιφανεσάτων οἴκων τηνας, εἰς ἀνδρας τῶν ἐν τῷ περιτο-
σιωνισμῷ τῆς πόλεως ἐπισήμως ἀνάγειν δὲ Μάρων ἐνταῦθα Φιλοτιμεῖται·
οἷον εἰς μὲν Μνεθέα, τὸν τῶν Μεμμίων οἴκου, ἢ Μέμμων· εἰς δὲ Σεργέσιω,
τὸν Σεργίων· εἰς δὲ Κλοάνθιο, τὸν Κλυεντίων· ἐφ' οἷς καὶ τὸν Γεγανίων, ὡς
εἶκος, πρὸς τὸν Γύαντα.

Στίχ: 122. . . . ΧΙΜΑΙΡΑΝ ΠΕΛΩΡΙΟΝ
Παραπλησίως δὲ καὶ ἡ ναῦς αὐτῇ ἐπωνύμως τῷ παρασήμῳ Χίμαιρα ἐ-
πηται· προσερηγται δὲ καὶ πελάριος διὰ τὸ μέγεθος· ἡ γαῖα καὶ ὅτι Φο-
βερούντι ἥραδας καὶ καταπληκτικὸν θέαμα· σημαίνει γάρ ἐκάτερον ἡ
λέξις τὸ πελάριον. Καὶ γάρτοι καὶ ἡ Χίμαιρα αὐτῇ θηρίον πέπλασαι τε-
ρατοειδὲς καὶ αλόκοτον· εἴχε γάρ προτομή μὲν λέοντος, ςρῶν δὲ Δέακον-
,,τος, τερτιῶν δὲ κεφαλίου μέσιων· (ἡ ἄλλη διλον τὸ ἐν μέσω δέμας) Αἴγος,
,,δι ἷς πῦρ ἀνεῖ, καὶ τὰς χώρας διέφερε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμάνειο.
,,μίσα γάρ Φύσις τριῶν θηρίων εἴχε διώκειν. Τάυτιων ἔν (ὡς Ὁμηρος πε-
ποίηται, (Ιλ: Ζ. σίχ. 179.) ὑπὸ τῷ Ιοβατέ Βελλεροφόντης ἐπιταχθεῖσις α-
,,ποκτεῖναι, αναβιβάσσας ἀσυτόν ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν ἔχειν ἵππον πτηνὸν
,,ἐκ Μεδόσης γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, αρθεῖσις εἰς υψος, ἀπὸ τάτε
,,κατετόζευσε την Χίμαιραν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Δ.)

Βιβλ: Ε,

D

Στίχ:

- 125 Littora, quod tumidis submersum tunditur olim
 Fluctibus, hyberni condunt ubi sidera Cori:
 Tranquillo silet, immotaque attollitur unda
 Campus, et apricis statio gratissima mergis.
 Hic viridem Aeneas frondenti ex ilice metam
 130 Constituit signum nautis pater: unde reverti
 Scirent, et longos ubi circumflectere cursus.
 Tum loca sorte legunt, ipsique in pupibus auro
 Ductores longe effulgent, ostroque decori.
 Cætera populea velatur fronde juventus:
 135 Nudatosque humeros oleo perfusa nitescit.
 Considunt transtris, intentaque brachia remis
 Intenti expectant signum, exultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
 Inde, ubi clara dedit sonitum tuba, finibus omnes,
 140 (Haud mora) profluere suis: ferit æthera clamor
 Nauticus; adductis spumant freta versa lacertis.
 Infundunt pariter fulcos, totumque dehiscit

Con-

* * *

Στίχ: 123. ἈΣΤΕΟΣ ἌΡ' ΔΕΜΑΣ. "Ὕπερ ἄν, καὶ ναῦν δηλονέστι,
 Ἄσυ δὲ ἀντικρυς θεασάμενος ἐναι δέξεις, διὰ υπερβολιῶ τὴ μεγέθεις ὁ
 δὲ Μάρων, Οὐρβιος, ἔχει ὑπερ ἐτὸν, Ἅσεος ἔργον, Ἅσεος χεῖμα, ἐπὶ¹
 λέξεως.

Στίχ: 124. ΤΡΙΣΣΟῖΣΙ ΣΤΟΙΧΟΙΣ, ΤΡΙΣΣΗΣΙ ΔΕ' ΤΑΞΕΣ' ΕΩ'ΘΕΙ. Οὗτως δὲ
 Μάρων ἀπαραλλάκτως. Tripli versu terno ordine. Τιμὴ δὲ μεταξὺ²
 τῶν σοιχῶν, οὐδὲ τῶν ταξέων διαφέρουν, ἐν τέττῳ ίσωις θετέον,
 τῷ τεστὶ μὲν, κατὰ τὸ τῆς νηὸς μῆκος προιέναι, ἀπὸ πρύμνης ἐφεξῆς χω-
 ρεύντας εἰς πρώταν τὰς δὲ, ἀπὸ ἀναθεν πάτω, ὡς τεστὶ μὲν τῶν ἐρετῶν
 υπερκαθημένες, τεστὶ δὲ υποκαθημένες ἐρέσσεν.

Στίχ: 125. . . . ΚΕΝΤΑΥΡΟΝ ΜΕΓΑ'ΛΗΝ Καὶ τάντης δὲ ἀπὸ
 τῆς παρασήμης ηὔκλησις ὁ δὲ Κένταυρος τερατωδῶς πέπλασαὶ ἐξ ἀνθεώ-
 πα ηὐτῇ ἵππῳ συμμορφόμενος· ηὔκλησις, ἀπὸ τῆς πρώτης τε κελητίζειν
 χρέας τε ηὐτῇ χρήσεως παραστῶμαι δοκεῖ, ὡς ἐν ἀλλοις ἡμῖν σεσημειωταῖ·
 (Β. Γεωργ. 51χ. 532.) Ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ τεστὸν Ταύρους κενταῦν
 ὡςε μη σίκειας ἔχειν περὶ Κενταύρους ἀνθιῶσι, τὸ περὶ τῆς Μητάνες ἔη-
 θεν: semibovem que virum, semivirum que bovem (Ἄνδρα ή ήμιβον, καὶ γ
 ημίσεος δὲ αὐτέος βέην. (ἴπποις γαρ κελητίζοντες, εὐχὶ βέσι, τεστὸν Ταύρους
 ἐκέντων.

Στίχ: Αυτ: ΣΚΥΛΛΑΝ ΔΕ' ΚΛΟΑ'ΝΩΗΣ. Παρόντυμον δὲ τῷ πα-
 ρασήμῳ ηὐτὶ τάντηλα, εἰκὸν ἐκ τῆς μεγέθεις, ἐκ δὲ τῆς χρέας ἐγγώριετε,
 κυανιῶ προσεπὼν ὅτι τυχὸν βαθεῖα τις λιώ τῷ τοιᾶδε νηὶ ἡ τρέπτης διὸ
 τέττας υποσημιώτερη πᾶν γαρ τὸ ἐς βάθος χωρέν κυάνεον, ητοι μέλαν
 εἶναι παρίσαται, ὡς Φησὶ Σέψιος.

Στίχ: 130. . . . ΑΡΓΕ'ΣΤΑΙΣ ΚΕΥ'ΘΕΤΑΙ "ΑΣΤΡΑ. Ἀργέσαι καθ' Ἡ-
 σύχιον οἱ ἐτησίαι. Ἀρισ. δὲ ἐν τῷ περὶ Κόσμῳ, τῶν Ζεφύρων Ἀργέσης,
 Οὐρσίν, δὲ ἀπὸ τῆς θερινῆς δύσεως πνέων, ὄντης καλέσσον Ολυμπίαν, οἱ
 δὲ Ιάπυγα· (ἐκ τῆς θέματος πάντως ἔθεν η πνεὴ πρὸς τινὲς Ἐλλάδας.)
 Ομηρος δὲ τέσσαρες ἀνέμοις μόνοις (κατὰ τὸν υπὸ τῷ Διδύμῳ ἀνόματες
 Σχολιογράφον) εἰδὼς, (Νότον δηλ: ηὐτὴ Εὖρον, ηὐτὴ Βορέαν, ηὐτὴ Ζέψιον)
 τὸν Νότον Ἀργέσιω προσείπειν. Τι: Λ. στίχ: 305.

"Ως ὅποτε Ζέψιος γέφεαι συφελίζῃ,
 "Ἀργέσιο Νότοιο βαθεῖα λαίλαστι τύπτων.

Ἐξάλη-

"Αξεος ἄρ δέμας· ἦν κρατερῶς μάλα Δάρδανος ἥβη
Τρισσοῖσι σοίχοις, τρισσῆσι δὲ τάξεσ' ἔωθε.
Σεργέσης δ' ὑφ' ὅτε κέκληται Σέργιος οἶκος,
Βαῦν ἐπὶ Κένταυρον μεγάλως· Σκύλλαν δὲ Κλοάνθης
Κυανέω, Ρωμαῖε ὅθεν σοι Κλυέντιε Φύτλη.

125

"Εφ' ἐκάς ἐν πόντῳ ἀκτάντα ὑπάφρων,
Πέτρη τις πελάγες, όπη κόπτεται ὄιδμασι πυκνοῖς,
Οππότε χαιμερίοις Ἀργέσαις κεύθεται ἄσρα.
Νηνεμίης ἦ κέται ξηῆλος, ἀλὸς τ' ἀναδώει,
Ως' ἀληθερέειν Αἰδυλίας χώρη ἀρίση.
Ἐνθ' ὅρον Αἰνέας θαλλὸν προστίσατο Πρίνα,
Σῆμ' αναπλευσομένοισι κέεθ' ὅθεν αὐτις ιόντας,
Ευπαλιν εἰδέντες έχειν ἀγκάμπτειν μακρὰ κέλευθα.

130

Τόφρα τόπος λάχον· οἱ δέ ἑστᾶτες ἀγοὶ κατὰ πρύμνας
Λάμπον ἐκάς χρυσῷ τε καὶ ἄμασι πορφυρέοισιν.
Η δὲ νεωλαίη Αἰγαίος ἀγήλατο Φύλλοις
Γυμνὸι δὲ ὕμνας σιλβον ἀλειψάμενοι λιπ' ἐλαύω.
Κληΐσι δ' ἦντο, πρὸς κώπας δὲ βραχίονας εἴχον.
Σώθημ' ἐκ δὲ δέχοντο πάτασσε δὲ κῆρος ἐν ἐκάσω,
Βαλλομένοισι δέει, κλέας δέ τε ιευένοισιν.
Ἐνθεν ἐπεὶ μέγα καὶ τορὸν ἐξηχίσατο σάλπιγξ,
Γραμμῆς φίμῳ ἀπόρροσαν, ἀυτὴ δὲ φραντὸν ἵκεν.
Ναυτῶν κραξάντων ὁμάδων πορθμοὶ δὲ θαλάσσης
Ἀφρόντες κυκώντο βραχίοσιν ἐν θεναροῖσι,
Τέμνοντος δὲ ἄλοκας· σαφέν δὲ ὑπὸ πόντιον ὄιδυα
Αμφὶ φάρᾳ κώπας, ἀνφὶ φορεῦντα τε ἔμβολα χαῖνεν.

135

D 2

'Ουχ'

* * *

Ἐξέληφε δὲ τόνομας ὡδε ἐπιθετικῶς "Ομηρος τὸ τῷ Ἀργέσῃ, ὡς ὀκέως
τῷ τοιεδε Νότῳ ὄντος, καὶ σφοδρῷ ταῖς διπάσ, καὶ μεν δὴ καὶ λευκῷ,
ἥτοι ἡκίσα νεφοποιεῖ, εἰ πρὸς δύσιν μικρὸν ἀποκλίνοις ὅθεν καὶ λευκόνοτος
ἥκεσσε. (παθ Ἰταλοῖς: Ronente maestro). Ο δὲ ημέτερος προσφυῶς προσε-
θετο ὅτι: τοῖς χαιμερίοις Ἀργέσαις κεύθεται ἀρέως: ὃδενι γὰρ ἀνέμω,
δοσι τῷ Νότῳ, κύμα τοσστον καρδύεται.

Στίχ: 132. . . . ΑΙΘΥΙΑΙΣ (Ορα περὶ τάτων Α. Γεωργ.
51χ. 412.)

Στίχ: 133. . . . ΟΡΟΝ ΠΡΙΝΟΤ, "Ορον ὡδε (metam) τὸν
καμπτῆρα, περὶ ὃν δηλ: πάμπτεσιν οἱ δρομικοὶ τὸν καὶ νύσσαν καλέμε-
σσον, ἀπὸ τῷ πρὸς αὐτὸν ἐν ἴπποδρομίαις νύσσεν τὸς ἴππου, θάττον κα-
ταλαβεῖν απεύδοντας. Ο δὲ ὅρος ὃν Αἰνέας ἔτησε, κλάδος λῷ πρίνα, ἀτε
τῷ δένδρῳ Διὶ ανακεμένη, ὡφ' οὐ ἀνακάμψαντας ἐπὶ τῷ ἐξ ἀρχῆς Βαλ-
βίδα εἶδε ἐπανελθεῖν.

Στίχ: 138. . . . ΑΙΓΕΙΡΟΤ ΦΥΛΛΟΙΣ. Λιγένετο γὰρ η
Αἰγαίος Ήρακλεῖ, τῷ ἐξ ἄδε ἀνενεγύκοντι: ἐπειδὸν τὸν Κέρβερον καταβαῖς
ἐκάθεν αἰτίλκυσε. Διὸ καὶ Ἀχερύσια προσείρηται, καὶ τοῖς νεκροῖς τῶν
δένδρων λῷ ἐγκείθμιος.

Στίχ: 141. . . . ΠΑΤΑΣΣΕ ΔΕ ΚΗΠ ΕΝ ΕΚΑΣΤΩ. Οὗτῳ καὶ ἐπὶ
τῆς αρματηλασίας, τῇς ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἀγῶσι Πατρόκλῳ. Ιλ: Ψ. 369.

τοὶ δὲ ἐλατῆρες
,,Ἐσασαν ἐν διφροῖσι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστη
,,Νίκης ιεμένων

Στίχ:

Convulsum remis, rostrisque stridentibus æquor:
 Non tam præcipites bijugo certamine campum
 145 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus:
 Nec sic immisis aurigæ undantia lora
 Concussere jugis, pronique in verbera pendent.
 Tum plauſu, fremituque virûm, studiisque faventum
 Consonat omne nemus: vocemque inclusa volant
 150 Littora: pulsati colles clamore resultant.

Effugit ante alios, primusque elabitur undis
 Turbam inter fremitumque Gyas: quem deinde Cloanthus
 Consequitur, melior remis: sed pondere pinus
 Tarda tenet: post hos æquo discrimine Pristis
 155 Centaurusque locum tendunt superare priorem.
 Et nunc Pristis habet, nunc vietam præterit ingens
 Centaurus: nunc unâ ambæ junctisque feruntur
 Frontibus, et longe fulcant vada salsa carinæ.
 Jamque propinquabant scopulo, metamque tenebant,
 160 Cum princeps, medioque Gyas in gurgite victor,
 Rectorem navis compellat voce Menceten:
 Quid tantum mihi dexter abis? huc dirige cursum:
 Littus ama, et lævas stringat sine palmula cautes:
 Altum alii teneant. Dixit: sed cæca Menœtes
 165 Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas.
 Quid diversus abis? iterum pete saxa, Mencete,

Cum

* * *

Στιχ: 149. ΟΤΧ ΩΣ ὌΡΜΑΛΕ'ΟΙ κτ: Ἀδελφὰ τὰ Μάρωνος ταῦτα, οἵς Ὄμηρος τὸς Φαιάκως ἐποίει τὸν Δαέρτε τὴν πατρίδα κατάγοντας. Όδυσ. Ν. σιχ: 81.

„Η δὲ, ὡς τὸν πεδίῳ τετράσιον ἀρσενες ἵπποι
 „Πάντες ἄμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἴμαθλης
 „Τύφος ἀερόμενοι, δίμφα πρῆσσοις κέλευθον.
 „Ως ἄρα τῆς πεύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμας δὲ ὅπιδε
 „Πορφύρεον μέγα θῖνε πολυφλοισθοιο θαλάσσης.
 „Η δὲ μᾶλλον αὐτολέως θέει ἔμπεδον κτ:

„Ἄλλον τέττοις Μακρόβιος (Κρονικ. Ε. Κεφ: ΙΑ.) καθισπερτεράντας Ὄμήρεις κατένει τὸν Μάρωνα, ὡς πληρέσερον τὰ τῆς διαφερασίας διασκευάζοντας μὴ πάντα δηλονότι ὁ Κριτικὸς ἐπιτίσσεις, ὡς ὡς ὁδὲ πρέπειτο Ὄμήρω, τὸν αὐγῶνας συσάντα, ἐπὶ προτεθέσιν ἀθλοις, ἐκ Φιλοτίμου ἔριδος περιγράψασθαι.

Στιχ: 166. . . . ΜΕΣΣΩΝ ΕΠΙ ΟΓΔΜΑΤΙ ΝΙΚΩΝ. ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ὑπερφέρων, ὡς τὸ τέως αὐτὸς προσάγων, καὶ τὰς ἄλλας κατόπιν απολιπών.

Στιχ: 167. . . . ΟΜΟΚΛΗΣΑΣΚΕ ΜΕΝΟΙΤΗ. Ἐπὶ τῷ δεξιάποις παρεκκλίνοντι, ὡς ἐτώ τῆς νύσσης αὐθισμένῳ.

Στιχ: 168. ΤΩΣ ΜΟΙ ΔΕΞΙΤΕΡΟΣ ΤΟΣΣΟΝ; Νοήσεις τὸ πρᾶγμα γραμμιών καιρούλιων ἀνατυπωσάμενος κατὰ ἔδος ἐλείψεως προμηκεσάτης, λιώ τὰς νεῦς πρέπειτο παραπλεύσας διαπεράναι· ής, ἐπὶ τῆς μελέτους ίῶν διαμέτρων, κατὰ μὲν θάτερον τῶν ἀκρων, ὁ αὐτὸς δὲ δρός λιώ, οὗθεν ἔδει ὡς ἀπὸ Βαλβίδος προελθεῖν· ἐπὶ δὲ θάτερον ὁ πρὸς ὃν, οὐπερ ὡς νύσσης ἐχριῶ ἐφικέθαι· Ἡ δὲ νύσσα σκόπελος ὑπῆρχε θαλάσσιος, ὃν ἐκπειλθόντας δεξιόθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακάμψας προσῆκεν, ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχίλιῳ ἐπανιέναι, οὗθεν τὸ πρῶτον ἡ κίνησις. Τογαροῦν ὡς οἴοντε ἔγγισα τῆς

Οὐχ ᾧς ὄρμαλέοι μετιόντες δίξυγον ἀθλον,
Σεύοντ' αἱμπεδίον ποτὲ ἔξι ψιληγγος δίφροι.
Οὐδὲ ᾧς ἡνιοχεῖς ἀνέτες ἐπαφέντες ἵμάντας,
Πρηνέες ἀμβάλλονται ἐλαύνεν μάσιγι ἵππος.
Τόφρος ἀνέρων κρότω, ηδὲ ὅμαδω τε, δοπῆσι τε εὔνων
Πᾶν ἥχησε νέμος· Φωνὰς ἀκτὰς δ' ἀναπέμπον·
Κραυγαῖς κοπτόμενοι σκιρτῶν δὲ πρώνες ἄκροι.

150

Πρόφθη μὲν δὴ τῶν ἄλλων προῖὼν διὰ κῦμα,
Θρήτε μέσον κελάδης τε Γύας τῷ δὲ ἄτα Κλοάνθης
Ἐμετο, κώπας μὲν κρέσσων, πίτυος δὲ ὑπὸ ἄχθες
Δηθώων τάτων δὲ ὀπίσω διαλείμμασιν ἴσοις,
Πρίσις, Κένταυρός τε, ἔριζοντε προελάσσαμ.
Τῶν νιᾶς μὲν Πρίσις προέχεσκεν, νιᾶς δὲ πέλωρος
Πρόφθη Κένταυρος, νιᾶς δὲ ἄντας ἀμυδίς γ' ἐφερέθια·
Ἄμφω δὲ ισοταχῶς τε μετωπηδὸν προϊῆται
Μηκεδαναῖς σάρησιν ἀλός δὲ ἀλόκισον λαῖτμα.

160

Καὶ μὲν δὴ σκοπέλῃς ἔσται ἀσσον, τέρμονα δὲ εἰχον,
Εὗτε Γύας πρῶτος μέσσω, ἐπὶ οἰδματι νικῶν
Νηὸς ὁμοκλήσασκε Μενοίτη πηδαλιάχω:
Τῷ μοι δεξιτερὸς τόσσον; πλεῦν ἴθω ἀδε·
Ἄκτιῶ σέργε· λίθων λασῶν καὶ κώπαι αἴφαθων.
Ἄλλοι αἱρέθων. Ο μὲν ᾧς Φάτο· Άλλὰ Μενοίτης
Οδρωδῶν ὑφάλις, πέλαγος δε τρέψατο πρώρω.
Οἱ πάλιν ἐκτρέπεαν; λᾶς ἀτει αὐθὶ Μενοίτα,
Κεκληγάς ὁ Γύας μετεκέκλετο· εὗτε Κλοάνθη
Λευσσεν ἐφεσηῶτ' ἐπὶ νάτων, ἀσσον ίόντα.
Μέσσον ὁ γάρ τε Γύγης νηὸς, σκοπέλων τ' ἔριήχων,
Τάνων ἐνδοτέρω λασῶν ἐγγὺς πάραμειβε.
Τῷτοι, τῷ προάγοντος ὑπὲρ παριῶν ἀδοκήτως,
Αἰψ' ἀδεῶς πέλαγος πλέε, τέρμα λιπῶν κατ' ὀπίσσω.
Τῆμος δὲ αἰδηοῦ Φλέχθη ὄσοισι μέγ' ἄλγος,

170

175

Οὐδ'

* * *

τῆς σκοπέλου γενέδαι ἐπάνωγκες ἦν, ἢντα βραχυτέρα γένηται ἢ περίπλοια. Δυοῖν γαρ τηῶν ἐκ παραπλήλου πλεῦν ὑποτιθεμένων, προόδῳ τῷ κατ' ἐπανάκαμψιν δεξιόθεν χωρόσην ἐπὶ τὰ λασά, τῆς ἐκ δεξιῶν ἢ διαγραφομένη τροχιὰ μέσσων ἐξ ἀνάγκης, ὅτι ἔχωτε καὶ περιέχεσσα τῆς δὲ ἐξ αἱρισερῶν ἐλάσσων, ὅτι ἐνδοτέρα ἀντη καὶ περιεχομένη ὡς καθ' ἀντὸ δῆλον παρίσταται. Διὰ δὴ τέτο καὶ Νέσωρ παρ Όμηρο παρέγνεται τῷ γάλλῳ, Ἀντιλόχῳ ἐπὶ παραπλησίας ἀμίλης, πρὸς τὸ ἀντὶ νύσσης τηρικθέν ξύλον, ὡς οἰούτε ἐγγυτέρω τὸ ἄρμα ἰδωμέν προσέχοντα. Ιλ: ψ. σίχ. 334.

Τῷ σὺ μάλιστα φίμψας ἐλάσσων χεδίν αἷμα καὶ ἵππος·
Αὐτὸς δὲ κλινθίωνται ἐϋπλέκτω ἐνὶ δίφρω
Ηκ' ἐπ' αἱρισερὰ τοῖν ἀτάρ τοι δεξιὸν ἵππον
Κένσας ὁμοκλήσας ἔξαι τε οἱ λίσα χερσὸν·
Ἐν νύσσην δὲ τοι ἵππος αἱρισερὸς ἐγχριμφθήτω·
ῶς ἀν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέδαι
Κύκλω πατητοῖ, λίθος δὲ ἀλέαδαι ἐπαυρεῖν.

Στίχ: 179. ΤΗΜΟΣ Δ' ΑΙΖΗΟΤ' ιτ: Τῷ Γύγης ὑπὸ ὁργῆς ἐξαφθέντος, ὡς καὶ εἰς δάκρυα προελθεῖν. Ουτω καὶ Διομήδης ἐν τῷ διφελάσσατε ἐγγὺς ὄντος
Βιβλ. Ε'.

E

Φηρη

Cum clamore Gyas revocabat: et ecce Cloanthum
 Respicit instantem tergo, et propiora tenentem.
 Ille inter navemque Gyæ, scopulosque sonantes
 170 Radit iter lœvum interior, subitusque priorem
 Præterit, & metis tenet æquora tuta relictis.
 Tum vero exarsit juveni dolor offibus ingens,
 Nec lacrymis caruere genæ; segnemque Menœten,
 Oblitus decorisque sui, sociumque salutis,
 175 In mare præcipitem puppi deturbat ab altâ.
 Ipse gubernacio rector subit, ipse magister;
 Hortaturque viros, clavumque ad littora torquet.
 At gravis ut fundo vix tandem redditus imo est
 Jam senior, madidaque fluens in veste Menœtes,
 180 Summa petit scopuli, sicâque in rupe resedit.
 Illum & labentem Teucri, & risere natantem,
 Et falsos rident revomentem pectore fluctus.
 Hic læta extremis spes est accensa duobus,
 Sergesto, Mnestheoque, Gyam superare morantem.
 185 Sergestus capit ante locum, scopuloque propinquat;
 Nec tota tamen ille prior ruaneunte carina:
 Parte prior, partem rostro premit æmula Pristis.
 At mediâ socios incedens nave per ipsos
 Hortatur Mnestheus: Nunc, nunc insurgite remis
 190 Hectorei socii, Trojæ quos forte suprema

Delegi

* * *

Φηρητιάδεων ἦτοι παρελάσαμ, οὐδὲ μούρισον θέαθαι τινὰ μηδαν, διὸ κόπον
 Ἀπόλλωνος, τινὰ ματιγα εἰκαστῶν Βασλόντος. Ἰλ: Ψ. σίχ: 396.

Ταῦ δὲ οἱ ὄσσα

„Δακρυόφων πλῆθεν θαλερὴ δὲ οἱ ἔχετο φωνὴν“

Στίχ: 185, ΠΣ Δ' Ο ΤΕΩΣ ΒΤΘΟ'ΘΕΝ κτ: Τοιετο δὲ τι καὶ Οδυσσεῖ παρ
 ομήρῳ σωάπεσεν, διτρύ υποβρύχιος, τῆς Σχεδίας αυτῷ διατικεδαμάσας
 υπὲ τῆς Θυέλλης. Οδυσ. Ε. σίχ: 319.

„Οὐδὲ διωάδη

„Αἴψα μάλισταν μεγάλοις υπὸ κύματος ὁρμῆσεν.“

„Εἴμαστα γαρ ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρει δια Καλυψών.“

„Οψὲ δὲ δὴ δὲ αὐτὸν, βόμαστος δὲ ἐξέπτυσεν ἀλμύνην.“

„Πικρών, οὐδὲ ποδὸν απὸ κρετὸς καλάρευζεν.“

Στίχ: 199 Σ' ΕΝ ΓΑΙΤΟΥΛΑΙΣ ΣΥΡΤΕΣ

200. ΙΩΝΙΩΝ ΜΑΛΕΆΣ Διὸ δέ αὐτέτλησα
 προτέρων πόνων τε καὶ καμάτων τὸ Φιλότιμον ιαύτοις διεγείρων τοῖς προ-
 θυμίαιν παρεσθήσεις. Αναμηνήσκει τοῖνα καὶ τῶν κατὰ Διβύνων Σύρτεων,
 οὓς υπερέχουν. (Α. Αιν: σίχ. 123.) Καὶ τῶν κατὰ τὸ Ίονιον πτελαγος τρι-
 κυμῶν καὶ κινδώνων, τοῖς δὲ μέσω υφάλων τε πετρῶν καὶ σκοπτλῶν, έντο-
 ρως υπέτησαν καὶ σενεδότωσι. (Γ. Αἰν: σίχ. 585—591) Καὶ τῆς Μαλέας δὲ
 ἀκρας, τὴν αὖτὸν πτοράδων πλεύσαντες ἐπὶ ταῖς εροφάδας παρήμενον
 ψυχῆς παρεισῆμετι ἀνεκπλήκτω. (Αὐτ: σίχ. 205—216.) Η δὲ Μαλέα,
 οὐ Μάλεια, Ακρωτήριον ἐξὶν ἐπὶ τῆς Λασιωνίδος, περὶ δὲ διὰ πεντακιχιλίων
 κύκλοθεν θυμάτων ανυπόστατά τινα δόθια τοῖς παραπλέοσι παρακολυθεῖ,
 ἀπερι διὰ τέτο οἱ Μάρων (undas sequaces) ὀπικὰ κύματα ὄνομάζονται, ἔσι δὲ
 πραχήσι οἱ παράπλεοι ἐνθὺς απὸ Μαλεῶν (λέγεται γαρ καὶ πληθωρι-
 λῶν.) αἰρεζάμενος, οὐ καὶ Στραβων μαρτυρεῖ, Γεωγρ. Βιβλ: Η. Διὸ καὶ

Ουδ' ἐπὶ δάκρυον ἔχει γέροντας δὲ ἔοντα Μενοίτιων, 180
 Οὐδὲν ἡῆς δόξης, ἐτάρων χρέας τὸν ἀλεγίζων,
 Εἰς ἄλλα κατὰ καρὸν φύσει, νεας αὐπησις ἀπὸ πρύμνης.
 Αὐτὸς δὲ ιδιώτωρ οἰηκεσιν αὐτικαθέσθη.
 Πρότρεπτε δὲ ἄνδρας, σρέψει τε πηδάλιον προτὶ ἀκτὰς.
 Ως δὲ ὁ τέως βυθόθεν βριθὺς μόγις ἐξ αὐτὰ κύψει, 185
 Γηραιὸς περ ἐών τε, φέων τὸν ἐφῆσι Μενοίτης,
 Νηξατὸν αὐτὸν σκοπέλεις, τρηχιὰ δὲ ἐπὶ κλώμακα ἔρψει.
 Τεῦχροι δὲ ἔξεγέλασσαν οἱ διῶτι τε, ηδὲ ἀναδιῶτι,
 Εκ τε δὲ νηξαμένω ἄλμια σομάχου ἀπεμάντι.
 Ἐνθα δύω λοιποῖς γῆθος τὸν ἐλπὶς τὸν ἐπενώρτο. 190
 Μνεθέν, Σεργένη τε, υπὲρ φὰ Γύαντα βαλέθαι
 Δηθιώντα γε χώραι ἀτὰρ πρῶτος Σεργένης,
 Καὶ σκοπέλῳ δὲ ὁ πέλασσεν, δλῃ νεῖτο δὲ προβεβήκει.
 Τῷ μὲν γὰρ προτέραι, τῷ δὲ οἱ Πρίνις προσέριζεν.
 Αλλὰ περ οὓς ἐτάρχεις βάσκων νηὸς διὰ μέσσης 195
 Οτριανε Μνεθεὺς: νῶν, νῶν γένερεθεν ἐν κάπαις
 Ἐκτόρεοι φίλοι, ἐς Τροίης ἀντός μοι ἐν οἴτῳ
 Λέξα ὀπηδάς: νῶν τιὼ πρόσθεν δέξατε φώμια.
 Νῶν μένος, φέ πάρος ἐν Γαυτάλαις Σύρτεος ἔχρηθε,
 Ιονίων τὸν πόντῳ, ίδε ἐν Μαλέας διοδοισιν. 200
 Οὔτοι ἐγὼ Μνεθεὺς ηδη τὰ πρῶτα ἀποίσειν
 Αίτημος: οὐδὲ ὑπεινι ἀγών μοι νῶν περι νίκης.
 (Καύμιλ. Αλλὰ γένερε ψηράχοι, ὅτῳ σὺ Πόσεδον ὀπάσσαις.)
 Αἰδαῖς νοιῆσαι πυμάτας. Τυμιν πολιῆται
 Ήδὲ ξένη νίκη, τόγέν ελεγχάλια ἀλεῖναι. 205
 Τοι δὲ ἐπ' ἀγώνος ὄλως ἀκμία ἔγκαιμενοι ἔσσαν.
 Χαλκήρης τρέμε δὲ πρύμνη πληγαῖσι βαρείας.
 Σύρτο τε φίδας νέρθε θαλασσης ἀθμός ἀδινὸν δὲ

E 2
* * *

Γυια

„οὐ πέρ Μαλέαν πλέος ἀς παροιμίαιν προεξιωτικηθη καὶ λόγος ἔχει τὰς
 ,οὐπέρ Μαλέαν πλέοντας τῶν οἴκοι χριῶν ἐπιλανθάνεθαι.

Στίχ: 205. ΤΟΓ' ΕΛΕΓΧΕΙΗΝ ΑΛΕΕΓΝΑΙ, Τὸ ὄνειδος διαφυ-
 γεῖν, τὸ ἐκ τῆς ἀπολειφθιῶν πάντων καθυσερήσαντας ἐφεψόμενον. Παρα-
 βολώτερον Ομῆρος τὸν Ἀντίλοχον ἐποίησεν ἐπὶ τῆς ἀποδρομίας, τοῖς τῷ
 πατρὸς ἵπποις ομοίως ἐπεγκελευόμενον. καὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ προτρέποντα,
 ὅτι τάχιστα τρέχειν, μήποτε τῆς τῷ Λτρείδεις ἀπολειφθεῖσιν ὑππει, θη-
 λαίσις μάλιστα ἔστη, ὄνειδος ἀυτοῖς προσγένεται ἀναπόνιστον. Ιλ: Ψ. 407.

„Ιππεις δὲ Λτρείδαιο κιχάνετε, μηδὲ λίπηδον
 „Καρπαλίμως μὴ σφῶν εἰλεγχάλια καταχέιη
 „Λιδη Θῆλυς ἔσσατο τὴν λείπεθε φέρμιοι

Στίχ: 207. ΠΛΗΓΑΙΣΙ ΒΑΡΕΙΑΙΣ Ταῖς ἐκ τῆς σφοδρᾶς καὶ
 σωτόνις κωπηλασίας.

Στίχ: 208. ΣΥΓΡΤΟ ΤΕ ΟΤΔΑΣ ΝΕΡΘΕ ιτ: Αὐτὸ τὸ οὐφετῶς ὄδωρ, τὸ τῆς νηὸς
 ἐξιν ἔδαφος, ἐφ' ἐδράζεται, καὶ κινέται.

Στίχ: Λυπ: ΑΣΘΜ' ΑΔΙΝΟΝ ΔΕ ιτ: Παραπλήσια ἐφ' ἐτέρη
 αγώνος Λιαντὶ σωτέπιπτε, πρὸς Τρώων, τῶν πανταχόθεν παρισοιχάντων
 τε καὶ βαλλόντων καταπονθένω. Ιλ: Π. 109.

„Διὸς δὲ ἀργαλέᾳ ἔχεται ἀδματι. καὶ δὲ οἱ ιδρεῖς

„Πάντο-

Delegi comites: nunc illas promite vires,
 Nunc animos, quibus in Getulis Syrtibus usi,
 Jonioque mari, Maleæque, sequacibus undis.
 Non jam prima peto Mnestheus: neque vincere certo:
 195 (Quamquam δο) sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti.
 Extremos pudeat rediisse: hoc vincite cives,
 Et prohibete nefas. Olli certamine summo
 Procumbunt: vastis tremit ictibus ærea puppis,
 Subtrahiturque solum. Tum creber anhelitus artus,
 200 Aridaque ora quatit: sudor fluit undique rivis.
 Attulit ipse viris optatum casus honorem.
 Namque furens animi, dum proram ad saxa suburget
 Interior, spatioque subit Sergestus iniquo;
 Infelix saxis in procurrentibus hæsit.
 205 Concussæ cautes, & acuto in murice remi
 Obnixi crepuere, illisaque prora pependit.
 Consurgunt nautæ, & magno clamore morantur:
 Ferratasque trudes, & acuta cuspidè contos
 Expediunt, fractosque legunt in gurgite remos.
 210 At latus Mnestheus, successuque acrior ipso,
 Agmine remorum celeri, ventisque vocatis,
 Prona petit maria, & pelago decurrit aperto.
 Qualis speluncâ subitè commota columba,
 Cui domus, & dulces latebroso in pumice nidi,

Fertur

* * *

„Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔγγειν ὀδὲ πῃ ἔχεν
 „Αμπυγεῦσαι.

Στίχ: 213. . . . ΚΑΤΑ' ΕΣΧΕΤΟ ΛΑΔΑΣ ΤΟΚΕΙΛΑΣ. Τέτο δὲ οὐδείς
 ὅπερ Ἀντιλόχω τῷ γὰρ ἐπὶ τῆς διφρελασίας ὁ Νέσωρ παρέψει φυλάτ-
 τεδαι — λιθὸς δὲ αλεαθαὶ ἐπαυρεῖν. (Ορα τὰ ἀγνωτὰ: ἐν τη Σημ: σίχ: 168.)

Στίχ: 214. . . . ΑΚΡΑΣ ΚΟΙΓΧΥΛΙΩΔΕΙΣ "Ητοι διὰ τὰς ἐξοχὰς ίας
 ἐπὶ τῆς τραχείας τε καὶ ἀνωμάλω ἐπιφανείας" οὐδὲ τοι εἰπεὶ τῶν τοιώτων
 ύφαλων τὰ Κοιγχύλια ἐπιπολάζει.

Στίχ: 219. ΜΝΕΣΘΕΤΟΣ Δὲ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΓΗΘΗΣΑΣ κτ: Σωετέλει γὰρ Μνεσ-
 θέει τὸ συμπεσὸν τῷ ἀνθαμιλωμένῳ Σεργέτῳ, οὐ δὲ ἀν αλλως τυχὸν
 ὑπερέλθωι.

Στίχ: 222. ΟΙΨΗ ΑΠΟΣΠΕΙΟΤΣ ΤΡΗΡΩΝ κτ: Ἐπιθετον αὐτὶ Ουσιασικῇ. Πέ-
 λεια γὰρ, οὐ πελειάς, οὐ περισεράς τὸ δὲ Τρηρῶν αὐχὸ τῷ τρεῖν, οὐ ἐνὶ υπὸ^{τὸ}
 δέξει, εὐλαβεῖθαὶ καὶ ἐκταράσσεσθαὶ οὐτι φύσει πως δειλὸν τὸ πτωσὸν τέτο,
 οὐδὲ Αθηνῶ τῷ Δειπνοσ. ἔρεται Βιβλ: IA. Τὸ Τρηρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι
 ,ἐπιθετον Πελειάδων, οὐπεὶ δὲ αδένειαν εὐλαβής οὐ δένεις αὐτη τρεῖν δὲ οὐ
 τὸ εὐλαβεῖθαὶ. Οὐ μέντοι Ομηρος ἐκάτερα τὰ ὄνοματα σωεχῶς σιενάπ-
 τει· οὐδὲ Ιλ: Ψ. σίχ: 855.

"Οσ μὲν κε βάλῃ Τρηρωνες πέλειαν.
 Καὶ Οδυσ: Μ. σίχ: 62. 63. — Ουδὲ πέλειαι Τρηρωνες.

'Αλλ' ἐνιοτε καὶ αὐτὸς, μοναδικῶς ία Τρηρῶν εἰς ουσιασικὸν ἐνρίσκεται μετε-
 ληφὼς, οὐδὲ ἐκ τῷ Σιωθέτῳ δῆλον, καθό δὲ τε ἐν Βοιωτίᾳ Θίσβῃ (Ιλ: Β.
 σίχ. 502.) καὶ οὐ ἐν Λακεδαιμονι Μέσση (Αὐτ: σίχ. 582.) πολυτρηγώνες
 ἐπεκλήθησαν, οὐδὲ πολλὰς περισερὰς ἔχοσι.

Στίχ: 223. . . . ΚΙΣΣΗΡΕΙ ΕΝ ΠΟΛΤΚΕΥΘΜΩ, ΛΙΘΟΣ ἐνὶ ή Κισ-
 σηρεις τινὶ σύσασιν απαλώτερος, οπας πολλὰς καὶ τρέματα ἔχων, αἱ τὸ
 γωῦφιν

Γυῖα δόνει, σόματ' ἀνα τε ἴδρως πάντοθε δ' ἔρρει.

Τοῖς δ' ἐνέκυρσέ τι, ὁ σφίσιν ἴμερτὸν πόρε κῦδος.

Μέσθαι γάρ ἐμμανέως πρωρίω πετρῶν πατ' ἐπειγεν,

Ἐνδοτέρω δ' ὑπέδοντες εἰς χῶρον Σεργεῖης;

Σχέτλιος ἀυπροβόλεις πατὰ ἔχετο λᾶς ὄκελλας.

Πέτραι δ' αἱρέ δεδόνιωτο ἀν' ἄκρας κογχυλιώδεις.

Θρύλιχθεν δὲ πλάται, πρώρη προτιφῦσα δ' αὔρτο.

Ναῦται δίμφα δ' ἔγερθεν, ἀνεκράσοντο δ' αὐτῇ,

Ωστῆρας τε σιδήρας, ἀτὰρ κοντάς τε ἐλόντες.

Κατθλαθέντα λέγοντο δ' ἐρετμὰ, πεσόντ' ἐνὶ δίναις.

Μνεθεὺς δ' ἐκ τάττα γηθήσας, ὀξύτερος τε

Εἰρεσίνα ασέρχων, ἀτὰρ ἐνξάμενος καὶ αἴταις,

Τπτια δὴ πελάγη, πόντον τ' ἐνρωὰ διὰ τάμνεν.

Οἵη ἀπὸ ασέας τρίρων θραχθέσα ἐπ' αἴφνης,

Τῇ δὲ καλιαὶ ἔασσι κισήρῃ ἐν πολυκεύθυνῳ,

Ιπτατ' ἐξ ἀγροτῶν πρῶτα τεταρβυῖα πτερύγεσσι

Κατηροτέει τέγος, ἄτα δὲ νήνεμον ἡρέρ ισσα

Τγρῷ κέλευθα θέει, ὠκύπτερα τ' ὅτιγε σένει.

Τῶς Μνεθεὺς, τῶς Πρίνις ἀλὸς τὰ τελεύτατα τέμνει

Τῶς Φέρε καὶ ταύτια ἀυτῇ ὄρμὴ πεποτιῖαν.

Καὶ πρῶτον σκοπέλω αἰπῶ παρλαῖπε πονεῦντα

Σεργέινα, βράχέων μεσσηγὺς, μάψ καλέοντα

Χράσμιω πλεῖν δαέοντα ἐρετμοῖς θρυλιχθέσιν.

Εἶτα Γύαντος ὅπιθε, Χιμάρρας τ' ἡδὲ πελώρα

Εσετο· οὐδὲ ὑπόσικε, κυβερνητῆρος ἀπόντος.

Οἶος δ' οἱ περιλαῖπτο παρ αὐτό γε τέρμα Κλοάνθης:

Καὶ τὸν δὲ περ ἔχεσκε μετέσσυτο ίψι ἐλαύνων.

210

215

220

225

230

235

Τὰς

* * *

ζωύφιον. (ο. Κίς) τὸ καὶ τὰ ξύλα ὡς φασί, καὶ τὰς πυρὰς κατεξέδον, λαξεῖες κατὰ μικρὸν, καὶ διατιτράνει. Ἐξ δὲ καὶ τῶν ἄλλων λίθων ἡ Κίσσης, παρὰ τὰ ἐνεσταρμένα αυτῇ κεναὶ διασημάτια, καφότητι ἐνὶ διαφέροντα. (Ορεα καὶ ἐν Δ. τῶν Γεωργ. σίχ. 466.)

Στίχ: 226. ΩΚΥΠΤΕΡΑ Δ' ΟΥΤΙ ΓΕ ΣΕΤΕΙ. Εσ ζσον δηλονότι, τὸ ἐκ τῆς προεντεθέσης ὄρμης πρὸς κίνησην ἐνδέσιμον, σωδόμενον διαρκεῖ.

Στίχ: 230. ΒΡΑΧΕΩΝ ΜΕΣΣΗΓΤΣ. Λέγεται δὲ τὰ βράχεα προπαροξυτόνως ἀπὸ τῷ βράχεις. (Πλέτ: ἐν τῷ περὶ Ζω. Φρεονήσ.) „σπως ὥκενθεται βράχεσιν, γδὲ εἰς τέναγος.

Στίχ: 231. ΠΛΕΙΓΝ ΔΑΕΟΝΤΑ ΈΡΕΤΜΟΓΣ ΘΡΥΛΛΙΧΘΕΙΣΙΝ. Ός αἰσία τε καὶ ἐμμελῆς ἡ ἐυτραπελία, Αττικῆς δειμύτητος ἐμπλεως.

Στίχ: 236. ΚΡΑΤΗΓ ΤΟΦΡΑ Δ' ΑΕΞΕΘ, ΑΠΑΝΤΕΣ κτ. Ουκ ἄλλως καὶ τῷ Λαέρτῳ, ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἴαντα τὸν Οιλιάδων ἀμιλητηρίεις δρόμος — Λίθος δίμφα θέοντι. Ιλ: Ψ. 766.

„Ιαχον δὲ ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ,
„Νίκης ιεμένω, μάλα δὲ απειδούτι κέλευον.

Βιβλ. Ε.

F.

Στίχ:

- 215 Fertur in arva volans, plausumque exterrita pennis
 Dat recto ingentem: mox aëre lapsa quieto
 Radit iter liquidum, celeres neque commovet alas.
 Sic Mnestheus, sic ipsa fugâ fecat ultima Pristis
 Æquora; sic illam fert impetus ipse volantem.
- 220 Et primùm in scopulo lucentem dederit alto
 Sergestum, brevibusque vadis, frustaque vocantem
 Auxilia, et fractis discentem currere remis.
 Inde Gyan, ipsamque ingenti mole Chimæram
 Consequitur; cedit, quoniam spoliata magistro est.
- 225 Solus jamque ipso sup̄rest in fine Cloanthus,
 Quem petit, & summis adnixus viribus urget.
 Tum verd ingeminat clamor; cunctique sequentem
 Instigant studiis: resonat que clamoribus æther.
 Hi, proprium decus, & partum indignantur honorem,
- 230 Ni teneant; vitamque volunt pro laude pacisci.
 Hos successus alit; possunt, quia posse videntur.
 Et fors æquatis cepissent præmia rostris,
 Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
 Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset.
- 235 Dii, qnibus imperium pelagi, quorum æquora curro,
 Vobis lætus ego hoc candentem in littore taurum
 Constituam ante aras, voti reus, extaque falsos
 Porriciam in fluctus, & vina liquentia fundam.
 Dixit; eumque imis sub fluctibus audit omnis

Nerei-

* * *

Στίχ: 246. . . . ΕΓΝΟΧΟΣ ἘΤΥΧΗΣ. Τετέσιο ὁφελέτης ὡς κατακρίσεις
 αὐτὸς ἐμευτὸν καθυποβάλλειν, εἰ μὴ ἀποδώσω ἵστα πίζαμιλω.

Στίχ: 247. ΚΥΜΑΣΙ Δ' ΟΙΣΩ ΣΠΛΑΓΧΝΑ κτ: Τέτο δέ τις τῶν τὰ Μάρωνος
 Σχολογραφόντων, τῷ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος σΦαγιαθέντι ταύρῳ, καὶ εἰς
 θαλασσαν διφέντι: (Ιλ: Τ. 51χ. 266.) προσεοικέναι φησίν.
 „Η καὶ ἀπὸ δόμασχον ταύρῳ τῷ μετανηλέι χαλκῷ.
 „Τόν μὲν Ταλαθύβιος πολιτής ἀλὸς ἐσ μέγα λαῖτμα
 „Ρίψι ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν

„Ἄλλ' ἐπισητέον, ὅτι τὸ μὲν τῷ Κλοάνθῳ ὡς ἐυχῆς θύμῳ ἀδε ἐπηγγεῖλετο
 ἔσεδαι, τὸ δὲ τῷ Ἀτρείδῃ παρ' Ομήρῳ, σφάγηνον ἢν ὁρκομωσίας ταύτῃ
 τοι, καὶ ὀδε μὲν, μόνα τῷ πρλάσγχνα ἐπιψήφιστεται τῷ θαλάσση, ὡς τῷ ιερέις
 τοῖς ποντίοις προστενεχθησομένις Θεοῖς, πρὸς αὖτις ἡ ἐυχὴ ἐκεῖ δὲ, ἐπισ-
 φαφεὶς Ταλαθύβιος ὀλοχεεῇ τὸν Ταῦρον τῷ πελάγει ἀπέβρεψε, βορὰν ἐσ-
 μενον τοῖς ἰχθύσιν. Ως γὰρ ὁ ὑπὸ τῷ Διδύμου ὄγόματι τὰ Ομήρεις δια-
 λευκάνων φησί „τὰ ἀπὸ τῶν ὄρκων ιερεῖς ἐκ ποθιον, ἀλλ ἐρδιπτον, ἡ ἐκαιον.

Στίχ. 249. ΝΗΡΗΙΔΩΝ ΤΕ ΧΟΡΟΣ, Περὶ τέτων ὅρα Δ. Γεωργ.
 51χ. 417.

Στίχ: Δύτ: ΦΟΡΚΤΝ, ΚΑΙ ΠΑΝΟΠΑΙΗΝ. Ο μὲν, ὃς καὶ Φόρκος,
 καὶ κλίνεται ἴσοσυλλάβως, ἐν τῷ τῶν ψᾶν Πόντῳ καὶ Γῆς. ο δὲ, οἵτις καὶ
 Πανόπη καλεῖται τρισυλλάβως, μια τῶν Δωρίδος καὶ Όκεανος θυγατέρων.
 (Ἀποδόδ. Βιβλ: Α Κεφ: Α')

Στίχ: 250. . . . ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ Οὔτος (ὡς καὶ Δέαρχος) Ἀθάμαντος
 ἐγένετο ἐξ Ιἴς: ἐπεὶ δὲ ἐ πατήρ ἐκμανεῖς Δέαρχον ἀπέκτεινεν, ἐπιμεμ-
 νῆσ

- Τὸς δέ τοι ἄλδε τὸ κύρμα· ἔχον δ' ἔχέμεν δοκέοντες. 240
 Ήκεν δ' ἀμφότεραι γέρα νῆες ἵσσοδρομοι εἶλον,
 "Ην ἄρα μὴ, ἀμφω ἀνχῶν τῷ χείρε Κλοάνθης,
 Λισσόμενος πάντας γε Θεάς, ἐπεκέκλετ' ἀρήξειν.
 "Ω Θεοί, οἱ πελάγδοις κρατέοντες τῷ διὰ πρήσσω,
 "Αμμιν ἐγών ἐῦφρων μᾶλα, τῇ δ' ἀκτῇ κατὰ Ταῦρον 245
 "Αργινόεντα θύσω βωμοῖς ἔπι, ἄνοχος ἐυχῆς.
 Κύμασι δ' οἵσω ασλάγχνα, ύγρὸν δὲ μέθυ προτιχεύσω.
 "Ως Φάτο· ἔκλυε τῷ βυθίοις, δ' ὑπὸ κύμασι σύμπας
 Νηρηΐδων τε χορὸς, καὶ Φορκια, καὶ Πανοπάη
 Κέρη· καὶ χειρὶ βριαρῇ δὲ πατήρ Μελικέρτης, 250
 Καὶ περ ἐπειγομένης ιέναι ναῦν, ἄκιον ὥσεν.
 "Η δ' ἄρα καὶ ἀνέμε ταχίνων, πτηνὸς τε ἰοῖο,
 Γάιη φίμφα προσέχεν, ίδ' ὅρμας ἔνδοθι κέλσεν.
- Τόφρος Ἀγχισιάδης, ἔθος ὡς ἦν, πάντας ἀγέρας,
 Κήρυκος μεγάλῃ Φωνῇ νικῶντα Κλοάνθω 255
 Φήμιξε, χλοερῇ δ' εἰς κάρη ἀνεδήσατο δάφνη.
 Ναυσὶ δέ ἔτι ἀργύρεον Φερέμεν μέγα δῶκε τάλαντον.
 "Εξοχα δ' αὐτε γέρα προσέθηκεν τοῖσι νεάρχαις.
 Χλαῖναν ἀριστῇ δὲ χρυσάνω, τὰς πέρι πολλὸν
 Κόσμες πορφύρεον Μελιβοίης ἀγλαὸν ἄνθος, 260
 Μαιάνδροις διτοῖσι περιφρέον ἀμφὶ δὲ πέζαιν.
 Τῷ δ' ἐνύφασι πάϊς βασιλήιος εἰν ἐριφύλῳ

F 2

"Ιδη

* * *

νῦσ καὶ ἡ μῆτηρ, λαβεῖσσα τὸν Μελικέρτην μεθ' ἔσυτῆς εἰς θάλασσαν
 ἔβριψεν. ("Ορα Αποδίδ. Βιβλ: Λ. Κεφ: Θ'. "Ορα δὲ καὶ ἐν Λ. Γεωργ. σίχ: 512)

- Στίχ: 258 ΜΕΤΑ ΔΩΣΚΕ ΤΑΛΑΝΤΟΝ. "Οτι γάρ τῶν ταλάντων
 τὰ μὲν μείζονα ἦ, τὰ δὲ ἐλάσσονα, ἔργηται, Ἄνωτ: σίχ. 116.
 Στίχ: 260. ΧΛΑΙΝΑΝ ΑΡΙΣΤΕΙ ιτ: τῷ Κλοάνθῃ, αριζεύσαντι ἐπὶ τῇ ταχυπ-
 λοίᾳ, (σίχ: 253.) καὶ τῷ πρώτῳ γέγων τυχόντι.
 Στίχ: 261. . . . ΜΕΛΙΒΟΙΗΣ Η Μελιβοία πόλις Θετταλική
 (Στέφ. Βιζ) παράλιος (Στράβ. Θ'. τῶν Γεωγρ') ἀπὸ Μελιβοίας τῆς
 γησακὸς τῷ κτίσαντος Μάγνητος, ἐνὸς τῶν Λιολιδῶν, έτω κληθεῖσα. (Ευ-
 σάθ. εἰς τὸ Β. τῆς Ίλαδ.) Σωελέγετο δὲ ἐν τῷ παραπεμένῳ πελάγει ἡ
 τὸ πορφύρας ἄνθος ἐκφέρεσσα κόχλος, οἷα δὴ καὶ τῷ περὶ Ταίναρον τὸ
 αἰρωτήριον.
 Στίχ: 262. ΜΑΙΑΝΔΡΟΙΣ ΔΙΓΤΟΓΣΙ ιτ: Ποταμὸς ἦ οἱ Μαιάνδρος, Απάμειάν
 τε καὶ Μαγνησίαν κατάρρειν, δέων δὲ Λυδίας μεταξὺ καὶ Καρίας, ἐκβάλ-
 λων δὲ μέσον Μιλήτου καὶ Πριήνης, πολυκαμπής τε τὸν δὲν τυγχάνων καὶ
 πολυέλικτος, ὥστε καὶ Καλαβρὸς καθυπέγειψε. Λ. Παραλ: σίχ: 282.

" δε δὲ ἐπὶ γαιαν
 "Καρῶν ἀμπελόσσαν, ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλω
 "Εἰσι πολυγγάμικτησιν ἐλυσθόμενος προχοῦσιν.

- "Ἐκ τέττας οὖν, καὶ τὰς περὶ τῶν τῶν ἀμφίων ὥστε, παντοδεσπαῖς τε καὶ
 πολυρόφοις τὰς περικάμψεσι καὶ περιελέγεσιν, δὲ μὲν ἀπλαῖς τὰς δι-
 αγραφίων καὶ μοναδικαῖς, ἐσι δὲ καὶ διπλαῖς ἐκ παραπλήσι, ἡ καὶ
 τριπλαῖς, περιστομένως γεινιμάς, μετανθρεψες ἐκράτησεν ονομάζειθαι.

- Στίχ. 263. ΤΗΙ Δ' ΕΝΤΦΑΣΤΟ ΠΑΓΣ ιτ: Γραιφικότατας ἡμῖν ο Μάρων ἐνταῦ-
 θα τὰς Γανυμήδες αἰραγίων, ἐπὶ τῆς τῷ αριζεύσαντι βραβευθείσης Κλο-

άνθη

- 240 Nereidum, Phorcique chorus, Panopæaque virgo:
 Et pater ipse manu magnâ Portunus euntem
 Impulit: illa noto citius volucrique sagittâ
 Ad terram fugit, & portu se condidit alto,
 Tum fatus Anchisæ, cunctis ex more vocatis,
- 245 Victorem magna præconis voce Cloanthum
 Declarat, viridique advelat tempora lauro:
 Muneraque in naves, ternos aptare juvencos,
 Vinaque, & argenti magnum dat ferre talentum.
 Ipsis præcipuos ductoribus addit honores:
- 250 Victori chlamydem auratam, quam plurima circum
 Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit:
 Intextusque puer frondosâ regius Idâ
 Veloce jaculo cervos, cursuque fatigat,
 Acer, anhelanti similis; quem præpes ab Idâ
- 255 Sublimen pedibus rapuit Jovis armiger uncis.
 Longævi palmas nequicquam ad sidera tendunt
 Custodes, sævitque canum latratus iu auras.
 At, qui deinde locum tenuit virtute secundum,
 Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
- 260 Loricam (quam Demoleo detraxerat ipse
 Victor, apud rapidum Simoënta sub Ilio alto)
 Donat habere viro, decus, & tutamen in armis.
 Vix illam famuli Phegeus, Sagarisque ferebant
 Multiplicem, connixi humeris: indutus at olim
- 265 Demoleus, cursu palantes Troas agebat.
 Tertia dona facit, geminos ex ære lebetas,
 Cymbiaqne argento perfecta, atque aspera signis.
 Jamque adeò donati omnes, opibusque superbi
 Puniceis ibant evincti tempora tæniis:

Quum

* * *

Διη Χρυσῆςδεξύφηγε χλαῖνης. Πάντα πρὸ ὁθαλμῶν πρόκειταισοι κα-
 θοῖσιν εἰπονογραφίσμενα. Ἡ πολύδενδρος Ἰδὴ αἱ πανταχόθεν διασοβέμεναι
 καὶ διασκεδαννύμεναι Ἐλαφοὶ αἱ μὲν θέσσαι, αἱ δὲ πίπτουαι, αἱ δὲ πεσθ-
 σαι· ἡ τε ἐλαύνοντος μείρακος δριμύτης τὸ ὄξὺ καὶ σώτονον τῆς κινή-
 τσιν· τὲ ἐκ τῆς ἐναγανίβ ὄφης ἀδμικαὶ τάχα τις καὶ τῆς ἐντεῦθεν θέρ-
 μης ἔνγκων πελάσσεις αἰδησται, καὶ τῆς αποκανοτέρας ἐπαναπνεύσεως ἐπο-
 κάσσεται. Εἴτα ὁ Διὸς ἐπὶ τέτοιο ἀπλάχοις ὑψόθεν καθιπτάμενος ὅρνις,
 ἀναρπάζων τε ἀπαλῶς τὰς γαμφηλῆσι τὸν πᾶδα, καὶ ἐπὶ τὰς τῆς Ἰδης
 ἄκρωρεῖσας ἀνάγων, καὶ πρέμα ἐπὶ τε ἐδάφες καθισῶν· οἱ δὲ ἀντῶν τεταγ-
 μένοι πολυωρῖν γηραιοί, ἀχαντῖς πόρρῳθεν ἐσηκότες, καὶ τοῖς ὄρωμένοις
 ἐκπληκτοί, καὶ εὐη̄ χεῖρας αἰαφερομένω προτείνοντες· οἱ δὲ ἐπακτῆρες
 καὶ μάτια εἰς ἀέρα καθιυλακτεῖντες. Όυδὲν ἄμενον, εὖδ' Ἀπελῆς ἀνὴρ
 Ζεῦξις ἐπὶ πίνακος γράψας, τὸ δρᾶμα φιλοτεχνήσαστο. Άλλ' ὅρα περὶ τε

Στίχ: 269. ΤΑΓΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΝΙΚΗΣ, Τέτων δὲ ἐλαχε Μυεθεὺς ὁ
 ἐπὶ τῆς Πρίσσας ναυαρχῶν. (Αιων: σίχ. 234.)

Στίχ:

”Ιδη ἔιώ βελέεσσι θοὰς ἐλάφης καταδάμνων.
 Δριμύλος, ἀθμαύνοντι ὁμοῖος ὃν ἔυπτερος ὅρνις,
 Γαιμψώνυξ, Διὸς ὄπλα Φέρων, ἀνὰ ἥρπασ' ἀπ' ”Ιδης.
 Γηραιοὶ δὲ ἐπίκροι ἔς θρανὸν ἥλιθ' ἀειραν
 Χεῖρας, ἀτάρ τε κιώνες μὰψ δὴ καθυλάκτεον ἄυρας.
 Τῷ δὲ ἀπενεικαμένῳ ἔξης τά γε δεύτερα νίκης,
 Οἱ, πυκνόν Φολίσι χρυσέας τρίπλακ' ἔόντα
 Θώρηχ' (ὅν ποτ' ἀπῆγεν ὁ Δημόλεων ἐναρίξας
 Αὐτὸς παρ Σιμόεντι ταχύρρω, Ιλιόθι πρὸ.)
 ”Ωπασεν, ὡς ἔμεναι τὸν ἀνδρὸς προβολὴν τὸν ίδε κόσμον.
 Τὸν φεναρῷ θεράποντε μόγις, Φηγεὺς, Σάγαρις τε,
 ”Ομω ἐρεισαμένω Φορέεσκον· δὲ ἀρ πάρος ἐνδὺς
 Δημόλεως Τρῦας περ ἀλυσκάζοντας ἔλαυνε.
 Καὶ τρίτα δῶρα πόρεν χαλκοῖο λέβητας δοιάς,
 Κύμβιά τον ἀργυρότευκτή ἔγγυλυπτά τε σιγαλοέντα.

265

270

275

Οι

* * *

Στίχ: 270. . . . ΤΡΙΠΛΑΚ' ΕΟΝΤΑ, Τοιότος δὲ οὐκ ὁ τρίπλοκος
 θώραξ, ὃν Ελενος ἐδωρήσατο· Αἰνέαν, παρ αὐτῷ ξενιθέντας ἐκπέμπων.
 (Γ. Λιν: σίχ. 491.) Οἱ δὲ τοιαύτους κατασκευαζόμενοι θώρακες Φολίσιν, ή ἀλυ-
 σιδίοις, ή κρίκοις, ἀλλοις ἐπ' ἀλλοις προσεπωρησόσι σινεκρυτεῖντο τριπλοῖς,
 ἐξ οὐκ ἀλλοκοις ἐκαλεῖντο, οὐκ τρίπλοκες.

Στίχ: 271. . . . ΟΝ ΠΟΤ' ΑΠΗΤΡΕΝ ΟΔΗΜΟΛΕΩΝ
 Οὐ οὐκ αὐτὸς Αἰνέας θώρακας ἀνδραγαθίσας ὡς ἔναρον ἀπιωάγκατο, τοῦ
 τον ὡς ἀθλὸν τῷ Μινεθῇ ἐβράβευσεν. Εοικεν τοιοῦτο οὐδὲ οὐ τῷ Μάρωνος Αι-
 νέας ἐγηλωκέναι τὸν Ομήρον Αχιλλέα, τον δέσιας Ευμηλῷ ἐπιφιλοτιμησά-
 μονον. Ιλ: ψ. σίχ. 560.

„Δώσω οἱ θώρακα τὸν Αἰνέοπαῖον ἀπηύρων,
 „Χάλκεον, ὃ πέρι χεῦμας Φαενός καστιτέροιο
 „Αμφιδεδίντα.

Καὶ κατωτέρω, ἐν τῷ μεταξὺ Αἴαντος οὐκ Τυδείδε ἐνοπλίω μονομαχίας
 ἀποπείρα, τῷ νικήσοντι ὑπεχημένον τε, οὐκ δὴ οὐκ πληρώσαντα τὸ ὑπε-
 χεθέν. (σίχ. 807.)

„Τῷ μὲν ἔγω δώσω τόδε Φάσγαιον ἀργυρόηλον,
 „Καλὸν, θρηίκιον, τὸ μὲν Λιεροπαῖον ἀπηύρων.

Στίχ: 274. ΤΟΝ ΣΘΕΝΑΡΩ ΘΕΡΑΠΟΝΤΕ ΜΟΓΙΣ. κτ: Ἡλίκος ίλι ἄρα τιὼ
 φώμιλα Δημόλεως, ὃς τὸν τοιαύτων αὐχθηρὸν θώρακα ὑποδὺς, ὅμως ἐν αὐτῷ
 πνηραγάθει ἀνωτε τοιαύτων τοιαύτων τοιαύτων, οὐκ εἰς Φυγιλῷ τρέ-
 πων! Εντεῦθεν δὲ ἐπισημός τοιαύτων τοιαύτων τοιαύτων, οὐκ ὁ τῷ Αἰνέας παρακολυ-
 θῶν ἐπαινος, τῷ τὸν τηλικέτον ἀνδρας ἀνελόντι, οὐκ ἐναρίξαντι. Άλλος ὁ
 ὑπὸ τῷ τοιαύτων θώρακι ἀγωνιζόμενος Δημόλεως, παραπληλος ἀναφαί-
 νεται τῷ παρ Ομήρῳ Τυδείδῃ. (Ιλ. Ε. σίχ. 302.)

„οὐδὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ¹
 „Τυδείδης, μίγας ἔργον, δὲ δύο γ' αὐνδρες φέροιεν,
 „Οἵοις νιᾶς θρητοὶ εἰσὶν· οὐδὲ μην δέσια πάλιος οὐδὲ οῖος.

„Οὐε μηλα Αἰνέας αὐτὸς ὁ παραξά Οιοργιλίω τὸν Δημόλεω θώρακα ἐναρον
 Φέρων, τῷ Τυδείδε χερμάδιον ὑπενεγκεν δικέχειν, αλλ' ὑπὸ τέττα τιὼ
 τοιαύτων κοτύλιω ἐλεενῶς κατηλόγται. (Αυτ: σίχ. 305 — 310.)

Στίχ: 277. ΚΑΙ ΤΡΙΤΑ ΔΩΡΑ ΠΟΡΕΝ κτ: Ταῦτα τῷ Γύαντι (σίχ. 232.) τοιαύτων
 δὲ δύο λέβητας ἐκ χαλκοῦ, τὸν μὲν ἐμπυριβήτιω, τὸν δὲ αναθηματικὸν,
 διδεν ισως κωλύει νοεῖν περὶ ὧν ορεις ανωτ: σίχ. 114.

Στίχ: 278. ΚΥΜΒΙΑ κτ. Ποτήρι ἀττας ην περιφερῆ τε οὐκ κυφὰ τὰ Κύμβια,
 πλαισιοῖ, οὐ Κύμβη καλεῖται, κατὰ τὸ οὐτια περοσεικότας τιὼ μὲν ὑλιω
 βιβλ. Ε.

G

- 270 Quum sævo è scopulo multâ vix arte revulsus,
 Amisis remis, atque ordine debilis uno,
 Irrisam sine honore ratem Serestus agebat.
 Qualis sæpe viæ deprensus in aggere serpens,
 Ærea quem obliquum rota transiit, aut grauis ictu
 275 Seminecem liquit saxo, lacerumque viator:
 Nequicquam longos fugiens dat corpore tortus,
 Parte ferox, ardensque oculis, & sibila colla
 Arduus attollens; pars vulnere clauda retentat
 Nexantem nodos, seque in sua membra plicantem.
 280 Tali remigio navis se tarda movebat:
 Vela facit tamen, & plenis subit ostia velis.
 Serestnm Æneas promissio munere donat,
 Servatam ob navem læsus, sociosque reductos.
 Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ,
 285 Cressa genus, Pholoë, geminique sub ubere nati.
 Hoc pius Æneas missa certamine, tendit
 Gramineum in campum, quem collibus undique curvis
 Cingebant sylvæ; mediaque in valle theatri
 Circus erat: quo se multis cum millibus heros
 290 Confessu medium tulit, extructoque refedit.
 Hic, qui forte velint rapido contendere cursu,
 Invitat pretiis animos, & præmia ponit.
 Vndique convenient Teucri, mistique Sicani:
 Nisus, & Euryalus primi.

Eurya-

* * *

ἀργυρᾶ ταῦτα, τιὼ δὲ τέχνων ἀναγλύφοις παντοῖοι περιττῶς ἐπεξεργασμένα. (Ὀρεα καὶ Γ. Δίν: σίχ. 69.)

Στίχ: 280. ΔΙΑΔΗΜΑΣΙ ΦΟΙΝΙΚΟ'ΕΣΣΙΝ. Λημνίσκοις φοδόχροσιν ανάδητοι περισσεύντες.

Στίχ: 282. 'ΕΝΙ' ΤαξδΩ' ΛΕΙΠΟΜΕΝΗΝΤΕ. (Ἄγωτ: σίχ. 210—215. καὶ 230.) Ταξδὸς δὲ καὶ ταξδωμα, ὁ σίχος τῶν κωπῶν. (Πολυδ. Όνοματ. Βιβλ: Α') ἢ ταξδωμα (κατ' Εὐσάθ. αὐτὴ ἡ κωπηλασία).

Στίχ: 293. ΠΛΗΣΙΣΤΙΟΣ ΟΡΜΟΝ ΙΚΑΝΕΝ. Μηδὲ τὰς ισιας κατὰ τὰς τῶν ναυτικῶν ὁρες πρότερον υποχαλάσσει, ἀς οὖν ἀποδυαστῶν ἐπὶ τῇ συμβάσει αὐτῷ ἐπηρεάζει, καὶ ἐκ τῆς τυχόντος τρόπες απεύδων ἐγκαθορμίσαθε.

Στίχ: 495. ΔΩΣΚΕ Δ' ΈΚΩΝ ΤΟΓ' ΤΠΕΣΤΗ Ή δύνπόχεσις κατὰ τὸ ἀνωτ: ἔπος: 73.

„Πάντες παρεσάντες γέρας ἄξια ἐκ διὰ δεχέθων.

Ἐπερ δὴ, καὶ τῷ ἐφεξῆς δευτέρῳ ἀγῶνι ἐπαναλήψεται. σίχ. 318.

„Οὔτις αριθμὸς τοῦδε αγέρασκος ἐμοίκεν ἀπέλθει.

Εἰ γάρ καὶ ἡττον ἄξιος ἔδοξε τῇ γέρως Σεργέντης διὰ τιὼ περιπέτεσσεν, ἀλλ' ἐκών, Φησὶ, τέτω παρέχει τὸ ἀθλον Λινέας, προκαταχαίρετος· ηδὲ προκαταχαίρετο, ὅτι καὶ βτῶς ἐμπηγεισι σφαλεῖς, δύναται τιὼ γάνην περιέσωσε. Διὸ προσέθετο τὸ (εὗ μάλα γῆθων.)

„Ούνεκα νῆα σάσσοσιν, ἐταίρεσι τ' ἀνι ἐπανάγκευ.

Στίχ: 297. ΤΩΣ ΡΑΓΤΝΑΪΚ ΩΠΑΣΣΕΝ, ΛΘΗΝΗΣ ΕΡΓ ΕΙΔΥΓΑΝ. Ουτω καὶ Αχιλλεὺς ἀθλοθετῶν Αχαιοῖς ἐπὶ τῆς Πατρόκλου κηδείας, πρός γε τοῖς λοιποῖς αἰεθλοῖς, Ιλ: Ψ. 263.

„Θῆκε γυναικας ἀγεθαι αμύμοναι ἐργ' εἰδυῖαι.

Ενθα

Οι δ' αρ' κυδιόωντες ἐφ' οἴδη κομίσαντο ἀέθλοις,
Τανιόωντο κάρη διαδήμασι φοινικόεσσιν.
Εύτε ἀνασπαθεὶς μόλις αὐνοῖ σκοπέλοιο,
Χήτε ἄρεστης, ἐνὶ ταρδῷ λειπομένιστε,
Νῆα διὰ χλέυης Σεργέσα ἀτιμον ἀνῆγεν.
Οἶος ὄφις θαμά πε πρόφ' ἀτραπιτοῖο κυρήσας
Κάρσιος, ὥτ' ἐπέβη χαλκῆς τροχὸς, ἡέδ' ὁδίτης,
Κάλλιπεν ἡμιδυῆτα βαλῶν, ἀτὰρ ἡμιδάκτον.
Μακραῖς μὰψ φυγέειν ὅγε κάμψεσιν ὀλκὸν ἐπάγει·
Τῇ μὲν τ' ἐκπάγλως ὅσσε φλογερώ βλεμεάνων,
Αἰνῶ συριγμοῖσι τε δειρῶν ὄρθιον αὔρων.
Τῇ δέ τε τραυματίας πεπεδημένος, ἡδέ τε σιφλὸς,
Εἴρων μὲν πλοχμὰς, ἀντὶ δ' ἐὰ γυῖα σωάπτων
Τοιῇ δ' εἰρεσίη καὶ ναῦς βραδέως προτὶ χώραι·
Ἄλλ' ἐπάρας ἵστας πλησίοις ὄρμον ἴκανεν.
Αἰνέας δ' ὃδ' ὡς Σεργέσιων δῶρον ἀπούρε,
Δῶκε δ' ἔκων ἔχέμεν τὸ γ' ὑπέση, εῦ μάλα γῆθων.
Οὔνεκα νῆα σάωσεν, ἐταύρως τ' αὐτὸν ἐπανάξεν.
Τῷ δὲ γωαῖκ' ἔπασσεν Ἀθίωης ἔργ' εἰδυῖαν,
Κρήσσαν δὴ Φολόω, νῆτις δίδυμα τρέφε θηλαῖς.
 Τὸν δ' ἄεθλον περάνας Αἰνέας βήσατο ἔνθεν
Χλοιοφόρον πεδίον δε, τὸ ὑλῆσσι νάπεσσι
Καμπαλέοις σεφάνωτο· κατ' αὐτὸ δὲ μέσσατον ἄγκος,
Κυκλοτερές τι θέατρον ἔια· ὅθι χιλιαράθμοις
Ἐν πλήθεσσ' ἐλθὼν, μέσον Ἡρως ἥσο ἀπάντων.
Ἐνθαδὶ ὃς κ' ἔθέλη ταχυτῆτι ποδῶν ἐριδῆναι,
Κέκλετο θυμάς ἐν γεράεσσιν, θήκατο δ' ἄθλα.

280

285

290

295

300

305

G 2

Πάντο-

"Ἐνθα μοι ἐπίσησον, καὶ μεδ' ὅσης ὁ Μάρων ἀκριβεῖας πρὸς τὸν Ὄμηρικὸν ἀνατείνεται ζῆλον. Οὐσερ γάρ ὁ παῖς Ὄμηρως ἀθλοθέτης, Ιλ:Ψ. 51χ. 704.
 „Αὐδρὶ δὲ νικηθέντι γωαῖκ ἐσ μέσον ἔθηκε,
 „Πολλὰ δ' ἡπισατο ἔργα
 Οὐτω καὶ ὁ ἡμέτερος ὁδε: γωαῖκα ωπασε τῷ Σεργέσῃ καὶ μὴ γικήσαν-
 τι, Ἀθίωης ἔργ' εἰδυῖαν. Τὸ δὲ Ἀθίωης, ὅτι παρα ταύτης τᾶς γωαῖκ
 τὰ τῆς ταλασσίας, καὶ τὰ λεπτὰ τῶν ἔργων, οἷς καθῆκον τὰς θηλείας
 ἐιαχολεῖθα. Διὸ δὴ καὶ Ἐργάνη ἡ Ἀθίωα εἴρηται.
Στίχ: 298. ΚΡΗΣΣΑΝ ΔΕ' ΦΟΛΟΉΝ κτ: Οὐκ ἄντις ἀπιθάνως ἐποι τιλ Κεῆσ-
 σσαν ταύτηι Φολόω, σιώ τοις δυσὶν ὑπομεζίοις Αἰνέαν μεδ' ἐσυτε συμ-
 παρειλφέναι, νίνικα διὰ τιλ τῇ χώρᾳ ἐνεπισκήψασαν λύμιλα κατιωάγκα-
 σαν Κεῆτης ἀπάρα, καὶ τὰ ἐκεὶ αρτίως ἰδευμένα Πέργαμα ἐγκαταλ-
 πεῖν. (Γ. Αἰν: 51χ. 200.)
Στίχ: 302. ΚΤΚΛΟΤΕΡΕ' Σ ΤΙ ΘΕ' ΑΤΡΟΝ κτ: Τῷτο δὲ καθ' Ἐλλωας καὶ ἀμφι-
 θέατρον ὄνομάσαις, ὅπερ ἐνταῦθα, Σίρκου (Κίρκος) ὑπὸ τῷ Ποιητῷ ἐγε-
 ται, ἀνατυπωσαμένη τυχὸν τὸν ἐν Ρώμῃ υπερον πρὸς Ταρκιωίς συσάντα
 Κίρκου, ὃς ἦν χωρίον εἰς διφελασίας διαληφθὲν, μέσον τῶν λόφων Ἀβεντίνων
 τε καὶ Παλατίνων, χιλίων μὲν τὸ μῆκος, ισαριθμῶν δὲ καὶ τὸ εὑρεῖον ποδῶν
 διάσημα. Ἀλλὰ γάρ ὁ Κίρκος παῖς Ἐλησον ἐδός Ιέρακος ἐινὶ οὖστάτῳ,
 καὶ κρατίσας, καὶ ὥν εἰς δήλωσιν ἀμφιθεατρικῇ σαδίς ληφθεῖη πλιώ
 εἰμήτις

- 295 Euryalus formâ insignis, viridique juventâ;
 Nifus amore pio pueri; quos deinde sequutus
 Regius egregiâ Priami de stirpe Diores.
 Hunc Salius simul, & Patron: quorum alter Acaman,
 Alter ab Arcadia, Tegeææ de sanguine gentis.
- 300 Tum duo Trinacrii juvenes, Helymus, Panopesque;
 Assueti sylvis, comites senioris Acestæ.
 Multi prætereâ, quos fama obscura recondit.
 Æneas quibus in mediis sic deinde loquutus:
 Accipite hæc animis, lætasqne advertite mentes.
- 305 Ne ino ex hoc numero mihi non donatus abibit.
 Gnossia bina dabo levato lucida ferro
 Spicula, cælatamque argento ferre bipennem.
 Omnibus hîc erit unus honos. Tres præmia primi
 Accipient, flavâque caput nectentur olivâ.
- 310 Primus equum phaleris insignem viator habeto:
 Alter Amazoniam pharetram, plenamque sagittis
 Threïciis; lato quam circum amplectitur auro
 Balteus, & tereti subnectit fibula gemmâ.
 Tertius Argolicâ hac galeâ contentus abito.
- 315 Hæc ubi dicta, locum capiunt: signoque repente
 Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
 Effusi, nimbo similes; simul ultima signant.
 Primus abit, longeque ante omnia corpora Nifus
 Emicat, & ventis & fulminis ocyor alis.

Proxi-

* * *

εἰμήτις λέγων λατινοῖσι τῷ ὄνόματι ἔλοιτο. Λατίνοις γὰρ τῇ ἴδιᾳ Φωνῇ
 χρωμένοις ὁ Κίρκος τὸ περιφερὲς πέδον σημαίνει, ὅτι αὐτοῖς καὶ ὁ Κύκ-
 λος, τὸ χῆμα, Circulus (Κίρκελος) λέγεται. Ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ καὶ οὐ 'Ελλὰς
 Φωνὴ Κρίκες ὄνομάζει, τέσσερες τὸν τράχηλον, καὶ τέσσερες περὶ τέσ-
 σσεραχίονας, καὶ τέσσερας τὸν ἀλύσεων δὲ, καὶ τέσσερες δακτυλίους, καὶ ἀλλοις ἐπὶ δια-
 φόροις χρήσεσι Κρίκες τε, καὶ Κρικέλλια καλγμένες, ζητεῖν λοιπὸν, πότερον
 κατὰ μετάθεσιν τῷ ιοιχείῳ ὁ Ἐλλωπὸς Κρίκος τὸν Λατινικὸν προιώγκεν;
 οὐ ἀνάπταλη;

Στίχ: 304. ἜΝΘΑΔ! ὍΣ Κ' ἘΘΕ' ΛΗ! κτ: Καὶ Ἀχιλλεὺς παρ 'Ομήρῳ τὸν αὐ-
 τὸν τέττον αὐγῶνα προτιθέμενος, Ἰλ: Ψ σιχ. 749.

„Ος τις ἐλαφρότατος ποσοὶ κρεπνοῖσι πέλοιτο.

Στίχ: 307. . . . ΝΓΣΟΣ ἸΔ' ΕΤΡΥΑΛΟΣ κτ: Περὶ δὴ τέττων, Ἡρωῖης
 εἰς τύπον φιλίας ὑπὸ τῷ Ποιητῷ παρισαμένων, ἐν τῷ Θ. τῆς Αἰγαίου
 αἱρήσεται.

Στίχ: 310. . . . ΔΙΩΡΗΣ. Ἔτερος δέ τος ἐνομίθη Διωρής εἶναι, παρὰ
 τὸν ὑπὸ Τύρνυς ἐν ΙΑ. τῆς Αἰν., σωὶς Αμύκῳ τῷ ἀδελφῷ αναιρεθέντα.

Στίχ: 311. . . . ΣΑΛΙΟΣ ΚΑΙ' ΠΑΤΡΩΝ κτ: Ἀπὸ τῶν πατερίδων Ιά-
 τεσ γυναιγίες ὁ Ποιητὴς ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀκαρνανίας, Φησίν, υπῆρχεν,
 οὐν ἀπὸ μὲν τῆς Νοτιωτέρας Ἡπείρου, ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος (κοινῇ καθ'
 ήμᾶς ὁ τῆς Ἀρτης) διατέλλει, ἀπὸ δὲ τῆς Αἰτωλίας ὁ Ἀχελώος ποτα-
 μὸς (τὸ Ἀσπροπόταμον) Ορεα Γεωργ. Α. σιχ. 9.) ὁ δὲ, ἐκ Τευέας πό-
 λεως Λεκαδίας. (Α. Γεωργ. σιχ. 15.)

Στίχ:

Πάντοθεν ἄρε Τεῦχροι σωάγερθεν· οὐδὲ ἄμμιγα Τεῦχροις
Σικελιῶται. Νῖσος οὐδὲ Εύρυαλός τε πρὸ πάντων.

Ἐυρύαλος κάλλιστος ἐών θαλερῆ νεοτῆτι·
Νῖσος ἐν ἀγνῷ παιδὸς ἔρωτι· αὐτὰρ μετὰ τέττας,
Κοιρανικῆς Φύτλης τῆς ἐκ Πριάμοιο Διώρης.
Ἐιδὲ ἄμμα καὶ Σάλιος, καὶ Πάτρων· τῶν οὖτε Ακαρνᾶν
Ἐπλεθή, οὐδὲ τὴν Ἀρκάς, Τεγέης ἐξ αἰματος ἔθνες.
Καὶ δύο Θρινάκιοι νέοι, Ἡλυμος ἥδε Πανώπης,
Τλάων ἐθάδες, γεραῖς ὀπέωνες Ἀκέσχη.

Πρὸς δὲ ἔτι πολλέες, θεῖς αἰδήλος κένσατο βάξις.

310

315

Αἰνέας δὲ ἔπειτα ἐν μέσοις φεύγεται τοῖα:

Κέκλυτέ μεν πάντες νόον ἐνφρονέως προχόντες:
Οὔτις ἀριθμὸς τοῦ δὲ ἀγέρατος ἐμὸς κεν αἴπελθοι.
Κνώσσια τοι δώσω δύο δῆς σιλβοντα σιδῆρω
Ἐυσὰ ἔχειν, πέλεκια τὸν εἶπι τάτοις ἀργυρόγλυπτον.
Πᾶσι δὲ τιμὴ ἵα ἐστίται: τρεῖς δὲ ἄρε αἰεθλα
Οἱ πρῶτοι κομίσονται, αὐτὰρ ξανθῆς τε ἐλαίας
Θαλλῷ ἐνπρεπέως ἀναδίσονται γε κάρια.
Ἴππον δὲ πρῶτος κυδρὸν Φαλάροισι φερέθω.
Δεύτερος δὲ κε γένοιτο Ἄμαζονίων δὲ Φαρέτρων,
Θρησκίων πλέιν γε δίστων τῷ πέρι κύκλῳ
Ἐυρὺς ἴμας, χρυσῷ αὐγλύχεις ἀμφίπερ οἴχει,
Κυκλοτερῇ δὲ λιθαῖς ἐρίτιμος ἐνήραρε πόρπη.
Τῷ τριτάτῳ κόρυς ἥδε ἀργενή ἀρκιος ἔσω.

320

325

Ως

* * *

Στίχ: 313. ΚΑΙ ΔΥΟ ΘΡΙΝΑΚΙΟΙ κτ: Σικελὸι. Θρινάκια γαρ ή Σικελία ως εἴρηται. Α. Αἰν: σίχ: 216. Οἱ δὲ Ἡλυμός τε (οὐ καὶ ἀνωτέρω μνεία ἐγένετο, σίχ. 76.) καὶ Πανώπης, υλάων ἐθάδες λέγονται, ως περὶ κιανηγεσίας ἐκθύμως ἐναχολέμενοι.

Στίχ: 315. . . . ΟΥΣ ΑΙΔΗΛΟΣ ΚΕΤΣΑΤΟ ΒΑΣΙΣ. "Ως μηδὲν οὐ, τι καὶ Φύμης ἀξιον διαπρεπέμενος.

Στίχ: 319. ΚΝΩΣΣΙΑ Τῶν ἐν Κνωσσῷ πόλεων τῆς Κρήτης (περὶ ής Γ. Αἰν: σίχ. 122.) χαλκευομένων.

Στίχ: 320. ΞΥΣΤΑ ΠΕΛΕΚΑΙ Τ ΑΡΓΥΡΟΓΛΥΠΤΟΝ.
Τὸ ξυσὸν αἰκόντιον ἐσὶ μικρὸν, η μέγας λέγεται δὲ αἴπο τοῦ ξύεθα, ως καὶ τὸ δόρυ αἴπο τοῦ δέρεθα· τὸν δέ τοι πέλεκια Βιρευπετό Ποιητῆς, διομάζει, οὐ σημάνει τὸν δίσομον ὄντα πέλεκια, δὲ τὸν ἐτερόσομον τὸν δὲ αὐτὸν, Φησί, καὶ αναγλύφεις αργυροῖς κατηγλωπεύοντος.

Στίχ: 322. . . . ΖΑΝΘΗΣ ΤΕ ΕΛΑΙΑΣ. Τὸ ξανθῆς ἐπιθετον κατὰ μίμησιν Αἰχύλος, Φασὶ τινὲς, ὁδὲ ερημαῖ· ὅτι (κατὰ τὸν ἐκείνῳ Σχολιαστῶ) τὸ ὄπιδεν τοῦ ἐλαΐνα φύλλα πρασόχρεν ἐσὶ τὶ δὲ δὲ η τοῦ πράσινα χρόα ἐγγὺς πάνυ ξανθότητος γίνεται; η δὲ μᾶλλον εἰκὼς τὸ ξανθῆς, αντὶ τῆς νεοθαλῆς τε καὶ νεοδρεπῆς ἐλαίας εἰρημένον γοῖν; καθάπερ δὲ τὴν νεότητα ξανθίω εἰώθαμεν αἰποκαλεῖν ἐπὶ τοῦ ηβάσκοντος.

Στίχ: 325. . . . ΑΜΑΖΟΝΙΗΝ ΔΕ ΦΑΡΕΤΡΗΝ. Τὸ εἶδος μοι νόει καὶ τῶν κατασκευῶν, οἵσπερ αἱ Ἄμαζονίδες εἰώθεσαν χρῆσθαι η ὅτι τῶν Ἄμαζονων ἐναρεον υπῆρχε τιὸς, ηνπερ ἐγαρίζειν, οὐτε ἐν τῷ πρὸς αὐτάς πολέμῳ μετὰ Πριάμου, καὶ οὐ πατηρος Αγχίσης ἡγάνισαι. Ταῦθιμάννῳ τῷ Σχόλιον ἐποφείλεται.

Βιβλ. Ε·

Η

Στίχ:

- 320 Proximus huic , longo sed proximus intervallo ,
 Insequitur Salius: spatio post deinde relicto ,
 Tertius Euryalus.
 Euryalumque Helymus sequitur: quo deinde sub ipso
 Ecce volat, calcemque terit jam calce Diores ,
 325 Incumbens humeris: spatia & si plura supersint ,
 Transeat elapsus prior, ambiguumque relinquat.
 Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsam
 Finem adventabant; levi cum sanguine Nifus
 Labitur infelix : cæsis ut fortè juvencis
 330 Fusus humum , viridesque super madefecerat herbas.
 Hic juvenis jam viator ovans, vestigia presso
 Haud tenuit titubata solo ; sed pronus in ipso
 Concidit, immundoque simo, sacroque cruento.
 Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum :
 335 Nam seie opposuit Salio, per lubrica surgens:
 Ille autem spissâ jacuit revolutus arenâ.
 Emicat Euryalus, & munere viator amici ,
 Prima tenet, plausuque volat , fremituque secundo.
 Post Helymus subit, & nunc tertia palma Diores .
 340 Hic totum caveæ confessum ingentis, & ora
 Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
 Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem.
 Tucatur favor Euryalum, lacrymæque decoræ ,

Gratior

* * *

Στίχ: 330. . . . ΟΙ' Δ' ἜΣΤΑΝ 'ΡΑ' ΜΕΤΑΣΤΟΙΧΕ'Ι ΚΑΤΑ' ΧΩΡΟΝ.
 'Ωσάντως καὶ Ὅμ. Ιλ: Ψ. 755.
 " σὰν δὲ μεταστοιχεῖ.

Στίχ: 340. "ΙΧΝΕΣ" "ΙΧΝΙΑ" 'ΑΝΑΚΟΠΤΩΝ.
 'Ἐν παραπλησίῳ δρομικῷ αὐγῶνι (Ιλ: Ψ. σίχ. 763.) καὶ ὁ Λαέτριος ὄμοιος
 Αἴαντι συμπαραθέων παρίσταται'

" Ως Ὄδυσσευς θέεν ἐγγύθεν ἀνταρέ οὐπιθεν
 "Ιχνα τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθιῶσι.

"Καδδ ἄρει οἱ κεφαλῆς χέε ἀντημένα δῖος Ὄδυσσευς"

"Εὐθα τὸ (πάρος κόνιν ἀμφιχυθιῶσι) κὴ τὸ: (Καδδ ἄρει οἱ κεφαλῆς κτ:)
 θαυμασὸν ὅσον εἰς ποδωκίας ἔμφασιν σιωεβάλετο. Διὸ καὶ Μακρέβιος
 (Κρονικ. Ε. ΚεΦ: ΙΓ) τὸν Μάρωνα ἀπεφήνατο τῆς τοῦ Ὄμηρικῆ ἐπεις διω-
 μεως κατόπιν ἀπολεφθιῶσι. Virgilius Homericī carminis majestatem non
 æquat.

Στίχ: 341. ΝΩΤ' ἘΠΙ' ΒΑΓΝΕΝ 'Εμφερεῖς τῷ υπὸ Ὄμηρες φη-
 θέντι περὶ τῶν Διομήδες ἵππων, (Ιλ: Ψ. σίχ. 378.) οἱ τῷ Φερητιάδες πα-
 ρεπιθέοντες δίφεω ,

" Οὐδέ τι πολὺ ἀνευδ' ἔσσεν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύες"

"Αἰεὶ γάρ δίφεως ἐπιβιητομένοισιν ἐίκτιω.

"Πυσιῇ δὲ Ευμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ἀμω

"Θέρμετ'. ἐπ' ἀνταρέ γάρ κεφαλᾶς καταθέντε πετέθιω.

"Καὶ νύκεν, ή παρέλαστο, ή ἀμφίρειζον ἐθηκεν ,

"Εἰ μὴ κτ:

Στίχ:

"Ως Φάτο" οι δ' ἔσαν δὰ μετασοιχὲ κατὰ χῶρον, 330
 Σῆμα δ' ἀκτιθέντες ἄφαρ ἔωρόςσαν πάντες.
 Βαλβίδα δ' αρ λίπον· ἐκ δ' ἀπὸ χεύμενοι ἵσα ἀέλη,
 Τσάτιον πάντες πρὸς τέρμα ἴοντες ἔωρων.
 Πρῶτος μὲν δὰ θέων Νίσος πολλῷ πέρι πάντων
 Ἔιλβε πτερόεις, θάσσων ἀνέμων σεροπῆγες τε. 335
 Τὸν μέτα δ' ἔξαντος μέσσω μακρῷ διαλέπων,
 Ἐσθετο δὴ Σάλιος Σαλίς δ' ἀπέχων μετόπιθεν,
 Ευρύαλος τρίτος εἴτ' ἔφομάρτεεν Ἡλυμος ἀντῷ.
 Εγγύθι δ' Ἡλύμα, οἷον ἐφίπτατο ρίμφα Διώρης.
 Ἰχνεσ' ἔοις δ' ἀμέσως ἐπὶ ἵχνια τῷδ' ἀνακόπτων, 340
 Νῶτ' ἐπὶ βαῖνεν καὶ νύκεν εἰς σάδιον πέρι λᾶπτο.
 Πρῶτος τὸν παρέλασσεν, ή ἀμφήρισον ἔθηκε.
 Τοὶ δ' ἥδη πύματον δρόμον ἥννουν, ἐκ τε καμόντες
 Τέρματος ἀσσοτάτῳ πέλον, εὐτ' ἐπὶ λύθρᾳ γλίζοι
 Οἰκτρὸς Νίσος ὄλιθε, βοῶν κταμένων προχεθέντος, 345
 Τῷδ' ἔφύπερθεν γαῖα, πόη χλοερή τε διάνθη.
 Ἔνθα ἀρισεύων, τ' ἐνάξωντ', ἀλλ' ἐπερεῖσαι
 Κατ' χθονὸς ἵχνια, κάρτα δονηθεὶς, εἴτι διωάθη.
 Οὐνθοὶς δ' αἰμάτεσίν τε πέσεν πρηνῆς ἱεροῖσιν.
 Ουμιὰ δ' Εὐρυάλε, φόρ' ᾧ, ἐπελήθετ' ἔρωτων. 250
 Εκ γὰρ ὄλιθηρῶν Σαλίψ αντάς προτὶ ἔση.
 Πυκναῖς δ' ἄρ' Σάλιος περιτετράπετο ψαμάθοισιν.
 Ευρύαλος δ' ἥιξεν αρωγῇ τῇ δὲ δ' ἔρωντος,
 Σῶ μεγάλῳ ὅμαδῳ τε κρότῳ τ' ἐπτῇ πρωτεύσας.
 Ηλυμος εἴτ' ἔφθη καὶ νῦ τρίτος ἔσκε Διώρης. 355
 Ἔνθα θεάτρῳ κοῖλα, ίδ' ἔδρανα πρῶτα γερόντων,
 Κραυγαῖς ἐν μεγάλαις βοών Σάλιος κατεπίμπλα.
 Αἰρεθὲν οἱ δὲ δόλῳ γέρας ἔξητετο ἀποίσαιν.

Η 2

Ἐυρυά-

* * *

Στίχ: 343. ΤΟΓ Δ' ΗΔΗ ΠΥΜΑΤΟΝ κτ: Ταυτὰ τοῖς τῷ ἐνταῦθα Νίσῳ σωθεσε καὶ τῷ Ὄμηρικῷ Αἴατι, δρόμῳ τὸν Λαέρτῳ παρενεγκεῖν .έφαμιδο-
μένω. Ιλ. Ψ. 51χ. 773.

„Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελον ἐπαἴξεθαι ἀεθλον,
 „Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλιθε θέων
 „Τῇ δέ βοῶν κέχυτ' ὄνθος.
 „Ἐν δὲ ἐνθε βοές πλῆτο σόμα τε γίνας τε.

Στίχ: 353. ΕΤΡΤΑΔΟΣ Δ' ΑΙΞΕΝ. Κατ' αὔχας μὲν παρεθεόντων, η τάξις (51χ. 334) τοιάδε ην: 1. Νίσος. 2. Σάλιος. 3. Ευρύαλος. 4. Ηλυμος. 5. Διώρης. Ετα τῷ μὲν Νίσῳ διὰ τῶν αἰμάτων ὄλιθησαντος κατενεχθέντος τῇ δὲ Σαλίψ διὰ τὸν ἐμποδῶν οἱ προσειηκότα Νίσον ἐπὶ τῆς ψάμμου περιτραπέντος, η τάξις παρήλλασται, ἀδε: 1. Ευρύαλος. 2. Ηλυμος. 3. Διώρης, χωροῶτες ὡς καὶ πρότερον ἔχον, τῶν εἰρημένων δύο, Νίσῳ τε καὶ Σαλίψ, ἐκ τῆς ἐπισυμβάσης σφίσι περιπετείας καθυστερησάντων.

Στίχ: 357. ΚΡΑΤΓΑῖΣ ΕΝ ΜΕΓΑΛΑΙΣ, Δενά γὰρ ἐπισιεῖτο καὶ ὡς ανεκτὰ, τὸ διὰ δόλῳ καὶ φαδιεργύας εἴτω καταβραβευθιῶν.

Στίχ:

Gratior & pulchro veniens in corpore virtus
 345 Adjuvat, & magnâ proclamat voce Diores:
 Qui subiit palmæ, frustraque ad præmia venit
 Ultima, si primi Salio redduntur honores.
 Tum pater Æneas: Vestra, inquit, munera vobis
 Certa manent, pueri; & palmam movet ordine nemo.
 350 Me licet casum misereri insontis amici.
 Sic fatus, tergum Gætuli immane leonis
 Dat Salio, villis onerosum, atque unguibus aureis:
 Hic Nisus: Si tanta, inquit, sunt præmia victis,
 Et te lapsorum miseret: quæ munera Niso
 355 Digna dabis? primam merui qui laude coronam,
 Ni me, quæ Salium, fortuna inimica tulisset?
 Et simul his dictis faciem ostentabat, & udo
 Turpia membra fimo. Risit pater optimus olli,
 Et clypeum afferri jussit, Didymaonis artes,
 360 Neptuni sacro Danaïs de poste refixum:
 Hoc juvenem egregium præstanti munere donat.
 Post ubi confecti cursus, & dona peregit:
 Nunc, si cui virtus, animusque in pectore præsens,
 Adsit, & evinctis attollat brachia palmis.
 365 Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem;
 Victori velatum auro vittisque juvencum:
 Ensem, atque insignem galeam, solatia victo.
 Nec mora: continuò vastis cum viribus effert

Ora

* * *

Στίχ: 359. ἘΤΡΥΑ'ΛΩι Δ' ἩΜΥΝΕ ΧΑ'ΡΙΣ. Περιφατον διὰ κάλλος γενέθα τὸν Ἐυρύαλον, Φοσὶν ὁ Σχολιογράφος Σέρβιος καὶ παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις, ἐπιμαρτυρεύντω επάγγων Ἰβυκον (παρὰ Ἀθην. ἐν τῷ ΙΓ. τῶν Δειπνοσ.) οὕτω περὶ ἐκείνων ἀδόντα: „Ἐυρύαλε γλαυκέων χαρίτων θάλλος, καθαίκομων μελέθημα. Σὲ μὲν Κύπριος, ἀτ' φύγανοβλέφαρος Πενθὼρ βοδέοις, σὺν ἐνθεσι θρέψαν..”

Στίχ: 363. ἌΙΚΕΝ ἈΡΙΣΤΕΙ'ΗΣ ΣΑΛΙ'Ωι κτ: Οὕτω γάρ αὐτὸς ἔσεδω τέταρτος, καὶ τῇ ἄθλῳ ἀμοιρήσειν, τριῶν ταχθέντων πρεγκεκήρυκτο γάρ τος πρωτεύσοντας τὰ ἐπαθλα κομεῖθα. (Ἄγωτ: σίχ. 321.)

Στίχ: 364. ΠΑΓΔΕΣ. Ὁυχ ήλικιας πρόσρησις ἐνταῦθα τὸ: (παιδεσ.), ἀκμαῖας δέτινος καὶ δρασηρίς δηλωτικὸν διωάμεως τε καὶ παρασάσσεως ὥστε καὶ περὶ τοῦ (Νέος) ἐν ἄλλοις ἐρηταί. (Α. Αἰν: σίχ. 352.)

Στίχ: 366. ΟΙ'ΚΤΕΙΡΑΙ ἈΜΤ'ΜΟΝΑ ΦΩΤΑ. Νόες τὸν Σάλιον, ὃς ὑπὸ Νίσιο παρεμποδιώθεις κατενίωσκτο: οὕτω μὲν ἐπὶ καὶ τὸν Ἀδμήτον, ὃς διὰ κότον Ἀδιώης τῆς τὸν ζυγὸν αὐτῷ κατεαξάστης: Ἰλ Ψ. σίχ. 394.

„——— Ἐκ διφρού παρὰ τροχὸν ἔξεκυλιθη,

„Ἀγκῶνας τε περιδέρθη, σομα τε, φίνας τε.

„Θρυλλὸι χθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὁφρύσις

„Ἀγέρασον περιιδεῖν εἰκὸν ἡξιώσεν ὁ Πηλέως, Ἰλ: Ψ. σίχ. 534.

„Τὸν δὲ ιδῶν ὀκταρέ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλευς.

Στίχ: 370. Κ' ἌΙΚΕ ΠΕΣΟ'ΝΤΑΣ ΤΩ'Σ ἘΛΕΑΙ'ΡΕΙΣ, Ο' δ' Ἀντιλοχος, πρὸς Ἀχιλλέα ἐφ' οἰς ἔτος οἰκτείρεις ἐγέρασεν Εὔμηλον. Ἰλ: Ψ. σίχ. 548.

„Εἰ δέ μιοι οἰκτείρεις, καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ.

Στίχ:

- Ἐνρυάλω δὲ ἡμιαε χάρις, καὶ δάκρυα καλὰ.
 Καλῶ δὲ ἡνορέη ἐνὶ σώματι ἥδυτέρη πως.
 Τῷ δὲ σωηγόρεεν καὶ ἀεθλον ὃς ἔχε Διώρης,
 Μακρὸν ἀύτων, ὡς μάψ πρός γέρα ἔχατ' ἄρ δῆκε,
 Αἶνεν ἀρισάης Σαλίψ τὰ πρῶτα δοθεῖη.
 Αἰνέας δὲ πατὴρ, ὅμμιν, Φάτο, ἔμπεδα πᾶδες
 Ἐσαι δῶρα τεθέντα δόρες δὲ ψδεῖς μεταθήσει.
 Ἄλλα μοι ἐξέσω οἰκτέραι ἀμύμονα Φῶτα,
 Ως Φάς, Γατάλης βριαροῦ λέοντος δέρμα,
 Δῶκεν ἔχειν Σαλίψ, δασὺ, βριθύ τ', ὄνυξι χρυσοῖς.
 Άλλ' εἴ γ' ἡττηθεῖσιν, ἔφη Νίσος, τόσ' ἀεθλα,
 Κ' ἄκη πεσόντας τὰς ἐλεαίρεις, δῶρα τὰ Νίσω
 Αξια δώσεις; τῷ γ' ἥπα κλέος ὠφλετο πρῶτον,
 Ήν μὴ δὲ η Σαλίψ δαύμων σκαήμοι ἀπιώτα;
 Καὶ ἄμα, ὡς εἰπὼν δυπόωντα προσώπατ' ἐδάκνυ,
 Ήδὲ μιαντὰ μέλη αὐχρῶς ὑγρὸς ὑπὸ ὄνθη.
 Μείδησεν δὲ πατὴρ Αἰνέας ἥδὺ ἐπ' αὐτῷ.
 Καὶ σάκος αὖψα κέλευσ' ἀγέμεν Διδυμάονος ἔργον,
 Σύλησαν τὸ πάρος Δαναοὶ νηὸς Ποσιδῶνος.
 Τοιῷδ' ἵφθιμον δὲ νεᾶν ἐπαγήλατο δώρῳ.
 Αυτὰρ ἐπεὶ παύσαντο τροχοὶ, καὶ δῶρα νεμήθη
 Νῷ ὅτῳ ἀώρεη, θυμὸς τ' ἐν σήθεσ' ἐτοῖμος,
 Ασσον ἵτω, πυγμὰς ἀράτῳ τε ἴμαντοελίκτες.
 Ως Φάτο: πυγμαχίης δὲ δίω προθήκατο ἀδλα³⁸⁰
 Τῷ μὲν νικῶντι χρυσῷ ἐν σέμματι μόχον,
 Καὶ ξίφος, ἥδὲ κόρω, παραμύθιον ἡττηθέντι
 Οὕτι γε διὰ μάλα, αὖψα Δάρης κρατερὸς δὲ ἐπὶ ὠρτο³⁸⁵.
 Αμφὶ δὲ θρόνος ἀνδρῶν, δύμαδός τε μέγ' ἄσπετος ἥρθη.

Olos

* * *

Στίχ: 372. . . . : 'Η ΣΑΛΙΓΟΥ ΔΑΙΜΩΝ ΣΚΑΙΗ' κτ: 'Ωσανεὶ ἔλεγεν
 ὅτι ή Σαλίψ αριστερὰ τύχη, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ, ὥστερ ἐκείνῳ, απιώτησε πρὸς
 ἐπήρειαν καὶ προσάπτει ἀρα τῷ Σαλίψ ὡς κακοδάιμονι προκαταρκτικῶς
 τῷ περιπέτειαν, ἢν ἀκον μὲν ἐκεῖνος διολιθήσας ὑπέη, ἐκον δὲ ὁμως ἢ
 αὐτῷ πρεμνησάτο ὁρθωθεὶς καὶ δολευσάμενος.

Στίχ: 375. ΜΕΙΔΗΣΕΝ ΔΕ' ΠΑΤΗΡ ΑΙΝΕΙΑΣ "Ωσερ δὴ καὶ οἱ
 Λίαντα κατιδόντες τές ὄνθες ἐξαποπτύουνται. Ιλ: ψ. 51χ. 784.

" — Οἱ δὲ ἀρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἥδὺ γέλασσαν.

Στίχ: 376. : . . . ΔΙΑΥΜΑ' ΟΝΟΣ ΕΡΙΟΝ. Άνδρος δηλοντι περὶ τῷ τῷ
 τοιότων ὅπλων δημιεργίαιν ὄνομα ἔχοντος, ὡς αριστοτέχνης.

Στίχ: 377. ΣΥΛΗΣΑΝ ΤΟ' ΠΑΡΟΣ ΔΑΝΑΟΙ Πόθεν οῶ τὸ Σά-
 κος τέτο εἰς χεῖρας ἦκεν Αἰνέας; ἢ καὶ τόδε Ελενος πρὸς τοῖς ἄλλοις
 ξένιον αὐτῷ ἐδωρήσατο; (Γ Αἰν. 51χ. 488. κξ.)

Στίχ: 383. ΤΩΙ ΜΕΝ ΝΙΚΩΝΤΙ ΠΟΡΤΙΝ.
 384. ΗΤΤΟΝΙ ΔΕ' ΞΙΦΟΣ κτ: Κανταῦθα τὸν Ομῆρος Ἀχιλλέα ὁ τῷ
 Μάρωνος Αἰνέας μιμεῖται, τὸν δὲ μόνον βραβεύοντα τὸν ἐπὶ τῷ πυγμα-
 χίᾳ νικηκότα, αὖλα καὶ τὸν νικηθέντα. Ιλ: ψ. 51χ. 663.

"Αυτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπται ὄσεται ἀμφικύπελλον.

Στίχ: 385. . . . ΑΙΨΑ ΔΑΡΗΣ κτ: Καὶ παξ Ομῆρος δὲ, Ιλ: ψ. 51χ. 664,
 " — Ωρνυτο δὲ αὐτὶς ανήρ ήντος τε μέγας τε.
 " — μός Πανοπῆος Επειός..

Βιβλ. Ε'.

I

Στίχ:

- Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit;
370 Solus qui Paridem solitus contendere contra;
 Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
 Victorem Buten immanni corpore (qui se
 Bebryciâ veniens Amyci de gente ferebat)
 Perculit, & fulvâ moribundum extendit arenâ.
375 Talis prima Dares caput altum in prælia tollit;
 Ostenditque humeros latos, alternaque jaicit
 Brachia protendens, & verberat ictibus auras.
 Quæritur huic alius: nec quisquam ex agmine tanto
 Audet adire virum, manibusque inducere cæstus.
380 Ergo alacris, cunctosque putans excedere palma,
 Æneas sterit ante pedes: nec plura moratus,
 Tum lævâ taurum cornu tenet, atque ita fatur:
 Nate Deâ, si nemo audet se credere pugnæ:
 Quæ finis standi? quò me decet usque teneri?
385 Ducere dona jube. Cuncti simul ore fremebant
 Dardanidæ, reddique viro promissa jubebant.
 Hic gravis Entellum dictis castigat Acestes,
 Proximus ut viridante toro confederat herbæ:
 Entelle, Heroum quondam fortissime frustra,
390 Tantane tam patiens nullo certamine tolli
 Dona sines? ubi nunc nobis Deus ille magister,
 Nequicquam memoratus Eryx? ubi fama per omnem
 Trinacriam? & spolia illa tuis pendentia teclis?
 Ille sub hæc: Non laudis amor, nec gloria cessit
395 Pulta metu: sed enim gelidus tardante senectâ
 Sanguis hebet, frigentque effœtæ in corpore vires.

Si

* * *

Στίχ: 387. ΟΙΟΣ . . . ΠΡΟΣ ΠΑΡΙΝ ΕΙΘΙΣΤ ΑΝΤΙΦΕΡΙΖΕΙΝ. Κράτισόν Ιονα πυγμάχον εἰκὸς γενέθαι τὸν Δάρετα τέτον, εἰπερ ἐν τοῖς ἐπικηδεύοις
 Ἐκτορος ἀγῶσι, τῷ Πάρειδι ὥφη ἐφάμιλλος. Ο γὰρ Πάρεις καὶ Βέτια
 „ἀυτον καταγωνίσαθαι λέγεται. Αἱ ἐφερε δὲ τὸ γένος ὁ Βέτης πρὸς Ἀμυνὴν. Λαμπρὸς δὲ Ποσειδῶνος ποὺς οὐ καὶ Βιθιώδος, Βασιλέων Βεβρύκων.
 „(Βεβρύκες δὲ οἱ Βιθιώδοι.) γενναῖος δὲ ὁν, τὰς προζόντας ξένες ηνάγκασε πυκτέουν, καὶ τέτον τὸν τρόπον ἀνήρεις . . . ον Πολυδέυκης υπόθομενος πυκτέουν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα απέκτενεν. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Α. Κεφ. Θ.)

Στίχ: 392. ΤΟΓΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΤΕΡΟΙΣΙ ΔΑΡΗΣ ΚΡΑΣ ΗΡΕΝ ΑΓΩΣΙΝ. Ο ποιητής, Prima in proelia Φησί: ο κατὰ λέξιν ἐσίν: (ἐν πρώτοις ἀγῶσι.) Ἐκδέχονται δὲ τὸ δηθεν, ὡς εἰ λέγει ήθελε: (κατ' αρχὰς τῶν ἀγῶνων.) Αλλα περὶ προσγάνων γδεις ὅδε λόγος. οι δ' ἄλλως ἐννοῦσι τὰ Prima proelia, αὐτὶ (πρὸ τοῦ ἀγῶνος.) πρὸ τοῦ εἰς χεῖρας δηλονότι ἐλθεῖν μᾶλλον δὲ, πρὸ τοῦ αὐταγωνιστῶν θεάσαθαι, καὶ τοῦ μελαμπύγε τυχεῖν, ο λέγεται. Εμοὶ δ' ὅδε δοκεῖ πρώτης αγῶνας υποσημαίνειν υπὸ Μάρωνος, τὰς προτέρες, τοις περ ἄλλοτε, καὶ πρὸς ἄλλας αὐθίσας ἐτέλεσε, κατά γε τὸ δηθεν ανωτέρω: σιχ. 387.)
 „Οος ἐπεὶ ὅδε πρὸς Πάρειν εἴδις αντιφερίζειν.
 Επὶ τέτοιο γὰρ ἐπιθρασκώμενος τὸ κράς ἔρεν, ἀμαχός τις εἶναι δοκῶν, καὶ μηδένα οὖν ἐπιτολμῆσαι πρὸς αὐτὸν αντιπυκτεῦσαι, ἐκ τῆς προλαβθ-

σης

- Ολος ἐπεὶ ὅδε πρὸς Πάριν ἔθισ' ἀντιφερίζειν.
 "Ος ποτε καττύμβον τῷ καῖται Φέρτατος Ἐκτωρ.
 Καὶ Βάτια κρατέοντα, δέμας γε πελώριον αὐνῶς
 (Βεβρύκων δὲ ἔθνυς ὅδε σῦχετο ἔμμεν, Ἀμύκη.) 390
 Κόψας κατ' ψαμάθα ξανθῆς βάλε νεκρῷ ὄμοιον.
 Τοῖος ἐπὶ προτέροισι Δάρης κραὶς ἥρεν αγῶσιν.
 "Ωμος ἐνρεῖς δεῖξε δὲ, ἄλλῃ δὲ ἄλλοτε νώμα
 Ἐντένας πήχεις, μάσιες βραχίονι δὲ αὔρας.
 "Οὐδὲ ἔτερος παρέλια τοσσόδει ἐκ πλήθεος, ὃς τῷ
 Θάρσης ἀντιβολεῖν, κεῖθες χερσὶν τε ἐνάπτειν.
 Τογύαρ τοι γῆθων, ὑπὸ δὲ εἴκεν πάντας δίων,
 Πρὸς ποσὶν Αἰνείαο παρέση ὡτὶ δὲ ἐπιχῶν,
 Λαμῇ μὲν δὰς κέρως βοὸς ἥψατο, αὐτῷ δὲ ἔπικεν
 Μέσφα, Θεῆς Τέκνος, φέτος τις πυγμαχίαν γε 400
 Εἰς ὃ μενητέον; εἰς δὲ τι δηθῶειν δὲ δεήσει;
 Δῶρα κέλευ ἀγέμενον κελάδησαν τόφρα δὲ πάντες
 Δάρδανοι, ηδὲ κέλοντο τεθέντα οἱ ἀθλα δοθῶαι.
 "Ἐνθα μάλιστας ἐμβριθῶς Ἐντελλω ὄμοκλε Ἀκέσης.
 "Ἐγγύθι ἐδομένω γε κατὰ σιβάδος χλοοέσσης. 405
 "Ἐντελλω Ἡρώων ποτὲ μαψιδίως ὁ Φέριζος,
 Τοῖα σὺ ἀκονίτως ἀρθῶαι δῶρα ὑποίση;
 Πᾶς νῶν ἡγητὴρ Θεός ἡμῖν ἔσκεν ἐκεῖνος,
 "Ηλιθ' ἀγαστὸς Ερυξ; πᾶς Θριακίων δὲ τὸ πᾶσαν

I 2

Ἐμπλῆ-

* * *

σης περὶ αὐτῷ Φύμης, οἰσμενος. Κατὰ τοῦτον οὐδὲ ἐγὼ τὸν νῦν τὸν
 ἔρμιλεσσαν ἀπέδωκας ἄλλος δὲ τούτῳ ὡς ἀνὴρ βέλοιτο.

Στίχ: 392. ΜΑΣΤΙΖΕ ΒΡΑΧΙΟΣΙ Δ' ΑΥΡΑΣ. Ἐσκιαμάχει. "Ο.
 μηρος ἀνὴρ εἶπεν: (ἡέρα τύπτεν.)

Στίχ: 399. ΛΑΙΗΣ ΜΕΝ ΡΑ' ΚΕΡΩΣ ΒΟΟΣ ἝΨΑΤΟ . . . Δάρης ἐν-
 ταῦθα τῷ έοστος κέρως ἐπελημένος, καὶ ἀναμφηρίζως ἐσυτῷ τὸ ἀθλον
 περιποιῶν, δμοιος ἐστιν Ἐπειᾶ, τῷ παρὸ Ομῆρῳ ἐπιλαβομένῳ τῆς ἡμό-
 να, καὶ αλαζονευομένω τὰ σμοια. Ιλ. Ψ. σίχ. 666.

"Ἀψατο δὲ ἡμίόνης ταλαεργύς, Φώνησέντε.
 „Ἄσσου ἵτω ὃς τις δέπας οἵτεται ἀμφικύπελλον.
 „Ημίονον δὲ φημὶ τιν' αὖτε μὲν ἄλλον Ἀχαιῶν
 „Πυγμῆς νικήσαντ' ἐπεὶ ἐνχόμαι εἶναι ἀριστος.

Εἰμῆτις Φάιη, ὅτι καὶ τῷ Ἐπειῷ αλαζονικώτερος ὁ Δάρης, ὃς εὖδὲ τολμήσαν
 τηνά ὥστε ἀντεπεξελεύσεθαι.

Στίχ: 403. ΉΔΕ ΚΕΛΟΝΤΟ Ἐξαπέμποντο προτρεπτι-
 κῶς, εὐκαὶ ἐπιτάσσοντες ἀνθειτικῶς.

Στίχ: 404. ΕΝΤΕΛΛΩΝ ΟΜΟΚΛΕ' ΑΚΕΣΤΗΣ. "Ος τις μὲν,
 καὶ οἷος λύ, Ακέσης δεδήλωται. (Α. Αἰν.: σίχ. 596.) Ἐντελλος δὲ ισόρηπαι
 τῶν ἐπὶ τῆς χώρας εἰς λογάδων τε καὶ ἐπιφανῶν γενέθδαι, Ἀντὶς ηρω-
 κός, πλάτη τε περιεστίας, καὶ τῷ περὶ τῆς γυμνικῆς ἀγῶνας ἐνκλείᾳ καὶ
 δέξῃ τὰ πρώτα Φέρων· ἐξ οὐ καὶ Ἐντελλω πόλιν Σικελικῆ τὸ ἐπώνυμον,
 ἢς οἱ πάτοικοι Ἐντελλῖνοι, παρά τε Πλυνίω (Φυσ. Ιε. Βιβλ: Γ. Κεφ: Η.)
 καὶ παρὰ τῷ Συγγραφεῖ τῶν Ἐθνικῶν, ὃς καὶ Καμπανῆς τὸ γένος ἄναι
 παρέδωκε τοῖς Ἐντελλίνεσ, καὶ συμμάχει γενέθδαι Καρχηδονίαν.

Στίχ: 409. ΉΛΙΘ' ΑΓΑΣΤΟΣ ΕΡΥΞ; "Ορε περὶ τῷ Ερυκος ἐν αρχῇ τῷ παρόντος
 Βιβλ: σίχ. 25.. Καθάπτεις αὐτὸν Ἀκέσης Ἐντελλω (μαψιδίως) ἐναριθμον τοῖς
 Ήρωοι

Si mihi, quæ quondam fuerat, quâque improbus iste:
 Exultat fidens, si nunc foret illa juventa,
 Haud equidem pretio inductus, pulchro que juvenco.
 400 Venissem: nec dona moror. Sic deinde loquutus,
 In medium geminos immani pondere cæstus
 Projecit: quibus acer Eryx in prælia suetus
 Ferre manum, duroque intendere brachia tergo.
 Obstupuere animi: tantorum ingentia septem
 405 Terga boum, plumbo insuto, ferroque rigebant.
 Ante omnes stupet ipse Dares, longeque recusat:
 Magnanimusque Anchisiades & pondus, & ipsa
 Huc illuc vinclorum immensa volumina versat.
 Tum senior tales referebat pectore voces:
 410 Quid, si quis cæstus, ipsius & Herculis arma
 Vidisset, tristemque hoc ipso in littore pugnam?
 Hæc germanus Eryx quondam tuus arma gerebat:
 Sanguine cernis adhuc, sparsoque infecta cerebro.
 His magnum Alciden contra stetit: his ego suetus
 415 Dum melior vires sanguis dabat; æmula nec dum
 Temporibus geminis canebat sparsa feneſtus.
 Sed, si nostra Dares hæc Troius arma recusat,
 Idque pio sedet Æneæ, probat author Acestes:
 Æqueimus pugnas: Erycis tibi terga remitto:
 420 Solve metus, & tu Trojanos exue cæstus.
 Hæc fatus, duplum ex humeris dejicit amictum;
 Et magnos membrorum artus, magna offa, lacertosque
 Exuit, atque ingens mediâ conficit arena.

Tum

* * *

* Ήρωις τιθεθαί ἔφη (σιχ. 406.), οὗτοι καὶ τὸν Ἐρυκαῖον ὁδὸν (πλαθα) Φησὶ παταλέγεθαι τοῖς Θεοῖς ἐχὶ τὰς ἄνδρας πατευτελίζων, ὃς ἀλλως εὐείδως ίψι παρὰ πάντων τιμᾶθαι καὶ ἐκθεάζεθαι, ἀλλὰ οἶον ἐπιχετλιάζων καὶ ποτνιώμενος, ὅτι τὸ ἐκ τῶν τοιχῶν ἄνωθεν αὐτοῖς εἰς τόδε περιγεγονὼς κλέος (καὶ γὰρ Ἀμυκος ὁ Βεβρύκων Ἄναξ, καὶ πεῶτος εὔρετης πυγμῆς ἀναδεδεγμένος, Βέτιω ἐδίδαξε τὸν ύπον Βέτης δὲ Ἐρυκαῖον Ἐρυξ δὲ Ἐντέλλον αὐτὸν.) κινδωεύεις νῦν τῇ Δάρετος ὑπερηφάνω προσκλήσει, μηδόλως ἀντέθη δὴ Ἐντέλλως ἀντεπεξιένου τολμῶντος, ἀμαυρεῖθαι καὶ κομιδῇ ἐξίτηλον γίνεθαι. Σημείωσα ὅτι ἀστερὶ Ἐντέλλω Ἀκέσης ὁδὸς, οὗτοι οὐδὲ Μενέλαος ὁμοκλήσασθε τοῖς Ἀχαιοῖς, μηδενὸς ἐξ ἀντών απαντῶν θαρρεῖτος εἰς μονομαχίαν προκαλεμένω τῷ Εκτορὶ. (Ιλ: Η. σιχ. 96.)

„Ωμοι ἀπελητῆρες, Ἀχαιῶν δὲντες· Ἀχαιοί·

„Η μὲν δὴ λάβῃ τάδε γ' ἐσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,

„Εἰμήτις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίον εῖσι.

Στίχ: 414. ΑΙ' ΚΕ MOI, Ή ΠΟΤ' ΕHN, κτ: Τοῖς ὑπὸ Ἐντέλλω τέτοις, ὁμοίως τὰ ὑπὸ τὴν γηραιῶν ἐρημένα Νέσορος. Ιλ. Η. 132.

„Αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναῖόν, καὶ Ἀπολλον.

„Ηβωμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ᾧκυρού Κελάδοντι μάχοντο κτ:

Στίχ: 418. ΛΙ' ΝΟΥΣ ΒΡΙΘΟΣΤΝΗ, ΚΕΣΤΟΥΣ ΔΥΟ . . . Κεφαὶς ὁ Μάρων ἀποκαλεῖ τὰς ἴμάντας, οἷς οἱ πυκτέυσοντες ἐνωπλίζοντο, περιδεῦτες καὶ περιτραχιώστες τὰς χεῖρας, ἵνα βαρυτέρας τε καὶ ἐυτονωτέρας καταφέρωσι τὰς πληγὰς τοῖς ἀντιπάλοις, πύξ παιόντες. Οἱ δὲ τοιχῶν ιμάντες

Ἐυπλῆσαν κλέος, ηδ' ἔναρ δέκτεται σοὶς ἐνὶ οἴκοις;
 Τὸν δὲ ὅγ' ἀμείψατο: σύτι ποθὴ αὖτε ηδὲ κλέας
 Τάροβεῖ ἐκκρόφη παγερὸν νωθρῷ δὲ υπὸ γῆρως
 Αἷμ' ἀμβλώδη, ἐκ δὲ ψύχθεν ἄρδε μάτος ἵνες.
 Αἴκε μοι, ηδὲ ποτὲ ἔισι, τῇ τ' ηδη χέτλιος ὁ τος
 Γαυρόταλ πίσιως, καὶ νῦν ἔτι ἔσκε μοι ηβή.
 Οὐ κεν δὴ χρήμης χάριν, δέδε ἐπὶ πόρτακι καλῶ
 Ἡλθον δώρων ὥκτοντες ἀλεγίζων ὡς δέ τε ἔπιας,
 Αἰνὺς θριθοσώη κεντάς δύο δίψ' αὖτα μέσον,
 Τοῖς κρατερὸς ποτὲ Ἔρυξ ἐν πυγμαχίησιν ἐώθει
 Αθλῶν σὺν τρηχύσσων ἴμᾶσι βραχίονα τάνειν.
 Θάμβος ιδόντας ἔχεν δέρε ἐπτὰ βοῶν ἀπέλεθρα
 Ριγεδανὰ ξινέραπτο μολίβδῳ, ηδὲ σιδήρῳ.
 Θάμβεε τ' ηδὲ Δάρης πρόγε πάντων διὰ τ' ἀπὸ νεῦε.
 Καὶ γ' Ἀγχισιάδης μεγαλήτωρ, βρύθος ιδὲ ὅγκος
 Δεσμῶν ἐκπάγλων πέρι δὲ σρέφεν ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Τῆμος ὁ γηραιὸς σέρνων ἀπενέκατο τοῖα:
 Τὶ δὲ Ἡρακλέας ην τις δέρξαυτο ἴμάντας;
 Τιώ τ' ἀντῆς ταύτης ἐπι πυγμαχίω ἀλεγενῶ;

410

415

420

425

Τοῖς

* * *

ιμάντες, οἱ οὗτοι τυχὸν παρὰ Λατίνοις προσέρηνται ὡς διακεκεντημένοι πρὸς κάλλος ἐπίτιπες περιττὸν, Μύρμηκες ἐκαλέντο Ἐλάδη Φωνῆ. (Όνομ. Πολυδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. Α.) οὓς κατά τινα, καὶ Μύρμηκας γυιοτέρες ὄνομαδιῶν Φησὶν Ἐρβίκ Στέφ. ἐν τῷ τῷ Θησαυρ. Παραρτήμ. διὰ τὸ δίκιο μυρμήκων τὰ τῶν Σαλλομένων γυῖα καταδάκνεν τε καὶ διατιτρέψῃ. Quoniam artus perforant et mordicant formicarum modo.

Στίχ: 421. ΔΕ'ΡΕ' ΕΠΤΑ' ΒΟΩΝ' ΑΠΕ'ΛΕΘΡΑ, Πάλαι μὲν (ὡς Σκαλίγερος ἐν Β. Ποιητ. φέτο,) οἱ Κεσὶ ἐλάσσονες υπῆρχον, κατὰ βραχὺ δὲ εἰς μέγεθος ὅτα προϊχθησαν, ὡς καὶ τὰς βραχίονας τῶν πυγμάχων, καὶ τὰς ἀμφὶς ἔτι ἐποχυρῶν καὶ σηρίζεν τὰ δὲπτὰ τῶν βοῶν δέρη, ὅτα διὰ τὸ ἀμετέρον τῆς υπερβολῆς ὥκτοντες, αὖτε δέρεν τὸ τραχύτερον καὶ σερδότερον ἐξελόμενος, τὸ λοιπὸν ὡς ἀχρητον ἀποβαλέτω.

Στίχ: 422. ΣΤΝΕΡΑΠΤΟ ΜΟΛΙΒΔΩΝ' ΗΔΕ' ΣΙΔΗΡΩΝ. Οἵς γάρ τὰς χεῖρας περιεδέντο λώροις, σφαιραὶ σωερδάμεναι ησαν σιδήρει, η μολιβδίναι, ἢν οὗτοι σφοδροτέρας ἐτένωσι τὰς πληγὰς διὰ τὸ βάρος ἀμα καὶ τὰς τραχύτητα. „Καὶ τινακαῦτα ὡς τῷ πύκτῳ χεῖρες ὀπλισμέναι ἐλέγουντο, καὶ χεῖρες ὀπλίτιδες καὶ τὰ σπλανταρά σφαιραὶ, αὐτὸν τὸ σφαιρομαχίαν, καὶ η σφαιρομαχία. (Πολυδ. Όνοματ. Βιβλ. Γ. Κεφ. Λ.) Άλλα περὶ τῶν Κεσῶν ὅρα καὶ τὰ σημεωθέντα ἐν Γ. Γεωργ. 51χ. 22.

Στίχ: 423. ΘΑΜΒΕΕ' Τ' ΗΔΕ' ΔΑΡΗΣ κτ: Καύπερ ἀλαζῶν καὶ θρασὺς, ὅμως καὶ αὐτὸς πρὸ τῶν ἀλλῶν ἐξεπλάγη τὸ μέγεθος τῶν σπλανταρῶν ιδῶν· διὸ καὶ ἐπὶ πολὺ ἀνέγενεν εἰς πεῖραν τῷ ἀγῶνιος ἐλθεῖν.

Στίχ. 425. ΔΕΣΜΩΝ' ΕΚΠΑΓΛΩΝ κτ: Ἐν χερσὶν Αἰνέας τὰς τηλικάτες λόγεις λαβὼν οἶον διεταλάντευε, καὶ περιηγε παντοῖως, κατασκευῶ τὰς τάτων, καὶ ὅγκον, καὶ βάρος διαπολυπραγμονῶν.

Στίχ: 426. ΤΗΜΟΣ Ο ΓΗΡΑΙΟΣ Ο Ἐντελλος οὔκοις μὲν τριγέρων τις ὡν καὶ πέμπελος δηλονότι, ὃδε τῆς ἡλικίας αὐτῷ κομιδῇ εἰς ἀδιακίνα παρακμασάσης.

Tum satus Anchisà cæstus pater extulit æquos,
 425 Et paribus palmas amborum innexuit armis.
 Constitit in digitos extemplo arrectus uterque,
 Brachiaque ad superas interritus extulit auras.
 Abduxere retro longe capita ardua ab iictu:
 Immiscentque manus manibus, pugnamque laceſſunt.
 430 Ille, pedum melior motu, fretusque juventâ:
 Hic membris, & mole valens: sed tarda trementi
 Genua labant: vastos quatit æger anhelitus artus.
 Multa viri nequicquam inter se vulnera jaſtant:
 Multa cavo lateri ingeminant, & pectore vastos
 435 Dant sonitus, erratque aures & tempora circum
 Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ.
 Stat gravis Entellus, niſi que immotus eodem,
 Corpore tela modo atque oculis vigilantibus exit.
 Ille velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
 440 Aut montana ſedet circum castella sub armis.
 Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
 Arte locum, & variis affluitibus irritus urget.
 Ostendit dextram affurgens Entellus, & alte
 Extulit: ille iustum venientem à vertice velox
 445 Prævidit, celerique elapsus corpore cefſit.
 Entellus vires in ventum effudit, & ultrò
 Ipſe gravis, graviterque ad terram pondere vasto
 Concidi; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,

Aut

* * *

Στίχ: 429. . : . . ΚΑ'ΣΙΣ ΣΟ'Σ "ΕΡΤΣ κτ: Τῷ γὰρ Αἰνεῖα ἀδελφὸς ἦν
 ὁμομήτριος ὁ Ἐρυξ, καθάπερ ἔργηται: (Ανωτ: Στίχ. 25.) ὡς ἐκ Ποσειδῶ-
 νος (ἢ Βάτε) καὶ Αφροδίτης.

Στίχ: 432 ΑΛΚΕΙΔΗ, ΑΝΤΙΟΣ "ΕΣΤΗ. Ἐρυξ καὶ γὰρ, τὸν ἀπὸ
 τῶν Ἡρακλέους ξῶν ἀποβεκολιθέντα ταῦρον ἀπαγαγὼν, ταῖς ἴδιαις συγ-
 κατέμιξεν ἀγέλαις, ἐν αἷς Ἡρακλῆς ἐνρωπεῖται: καὶ λέγοντος εἰς δῶ-
 σεν, εἴ μη παλαιότερος ἀντεῖ περιγένηται· τρίς περιγενόμενος κατὰ τὰς
 πάλιν ἀπέκτενε· καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπὶ τὸν Ἰό-
 νιον ἥλαυνεν. (Απολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Ε.)

Στίχ. 433. ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΑΙΤΤΟΣ ΧΡΗΣΘΑΙ ΕΩΘΕΙΝ. Οὐ μόνον ἄρσε τὰς διὰ
 πυγμῆς πάλιν ὁ Ἐντελλος ὑπὸ τῇ Ἐρυκος ἦν διδαχθεις, ἀλλα καὶ τέττα
 τὰ σπλαχνά εἰς κλῆρον ἔλαχε, καὶ τέτοις χρῆθαι εἰώθει ἐν ταῖς πυκτέ-
 σεσιν.

Στίχ: 434. ΚΡΕΙΣΣΟΝ κτ: Ἀκμαιότερον, καὶ εἰς αὔξησιν ἀλκῆς τε καὶ ϕώμης
 ἀμεινον ἀνακεκραμένον.

Στίχ: 435. . . . ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΛΙΟΤ ΚΑΤΑ ΚΟΡΣΑΣ. Κόρση,
 καὶ κόρδη, ἦτε Θριξ ἔρηται, καὶ γῆ σιαγῶν, η παρειά, η γνάθος καὶ η κεφαλὴ δὲ
 δῆλη πολλάκις. Ιδιαίτερον δὲ κόρσαι οἱ δύο κρόταφοι ἦτοι τὰ ἐκατέρωθεν Ἱης
 κεφαλῆς δύο δέσεα, τὰ μεταξὺ ὁ φθαλμῶν τε καὶ ὡτῶν καὶ τῆς κορυφῆς, δὸς δὲ των φάναι, μεταίχμια τὰ σύτως, διμαι, συνομαθέντα παρὰ τὸ κρο-
 τεῖν τὰς αὐθαίς διασφύζοντα. Λί μὲν δὲν ἐπὶ τέτοις τρίχες περό γε τῶν
 ἄλλων πολιθνταί, ὡς Λεισοτέλης Φησίν, (ἐν τῷ περὶ Ζώ. Γενέσ. Βιβλ: Ε.
 Κεφ: Δ.) Λίτιον δὲ, κατὰ τὸν ἐξ Ἀφροδίτος Ἀλέξανδρον (ἐν τῷ Α. τῶν
 Προβλ.) τό εἶναι τὰ ἐμπροθεν τῆς κεφαλῆς τῶν ἐπιθετῶν ὑγρότερα καὶ
 φλεγ-

Τοῖς δε κάσις σὸς "Ερυξ ποτὲ ἀντὸς χρήσατο ὅπλοις.

"Ηνὶ πάρεσθ' ὄράαι ταῦτ' ἔμβαφα εἰσέτι ὅντα

Αἴματος ἐκ λύθρων, καὶ ἐγκεφάλοιο ρύεντος,

Τότοις δὴ μεγάλων Ἀλκέδην αὐτίος ἔσῃ.

Τότοις καύτος χρῆσθαι εἴωθεν, εἰσόκεν αὖτα

Κρείσσον αἴετε μένος, μήπω δὲ ἐπὶ βρίσατο γῆρας,

"Αμφιχειθὲν κρατὸς πολιτῶν δοιὰς κατὰ κόρσας.

"Ἄλλα Δάρης Τρῶας, εἰ σὺ τάδε ήμέτερον ὅπλον ἀπονέυεις,

"Εναδε δὲ Αἰνεία, δοκεῖ δὲ ὄρσαντι Ἀκέση,

Τεύχε αἰμαψώμεθα. "Ερυκος υφῆσω κεισάς.

Λῦσον τάρβοις δὲ ἄρδε νῶν λάρρας ἔκδυθι Τρῶας.

"Ως εἰπὼν βάλλε ἐξ ὕμοιν δίπλακα χλαῖναν,

Γυῖα δὲ ἔφηνε πέλαρα. βραχίονας, αἰνά τε ὄσα-

"Ως δὲ μέγας μεγαλωσὶ μέσος ψαμάθοιο παρέση.

Τήμος δὲ Αγχίσας κεισάς ηνείκατο ίσχας.

Τεύχεσι δὲ ἀμφοτέρων προσεοικόσιν ὅπλες χειρας.

430

435

440

Κ 2

Αυτίκα

"Φλεγματικάτερων Διὸς καὶ Ομηρος ἐντεῦθεν ὑπεδήλωσε τὰς γηράσκουτας.
(Ιλ: Θ'. 518.)

"Παιδεῖς περιθήβες, πολιορκοτάφες τε γέροντας.

Στίχ: 440. "ΩΣ Ε'ΠΩ'Ν ΒΑ'ΛΛ' ΕΞ "ΩΜΟΪΓΝ ΧΛΑΓΝΑΝ.

Τιὼ ἐθῆται απέθετο, καὶ γυμνὸς ὥφθη, τὰ περὶ τὰ αἰδοῖα δηλονότι,
,,ἔχων κεκαλυμμένα. Οἱ γαῖες Δακεδαιμόνιοι ἐγυμνώθησαν τὸ πρῶτον, καὶ
εἰς τὸ Φαγερὸν αποδιώτες λίπας μετὰ τὰς γυμνάζεθαι πλεύσαντο· τὸ δὲ
πάλαι καὶ ἐν τῷ Όλυμπιακῷ αὐγῶνι διαλέγματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα
οἱ αἰθληταὶ πάγνισοντο. (Θεοῦ δὲ τοῦ Α'). Ο δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας αποδυ-
,,θίσαι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς Όλυμπιάσι δραμών, ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκά-
,,της Όλυμπιάδος, Ακανθος ὁ Δακεδαιμόνιος οὗτος, τὰ δὲ πρὸ τάτων, δι-
,,αἴχωντις τέχον αἴσαντες οἱ Εὐθίωνες δλαγματαὶ γυμνὰ φάνενται ἐν ταῖς αἴγωνίαις
τὰ σώματα, ὡς Ομηρος τεκμηριοῖ, μαρτύρων αἰχιοπιστούροις τὴν αρχαιό-
,,τατος ἀν., ζωνυμένες τὰς Ηρώες ποιῶν. (Διονύσ. δὲ Αλικαρ. Ζ. Ρωμ.
Αρχαιολ.) Οἶον Αἰσαντα τὸν Τελαμώνιον, καὶ τὸν Λαέρτεα. Ιλ: ψ. σίχ. 710.

"Ζωσαμένω δὲ ἄρα τῷ γε βάτιῳ ἐσ μέσσον αὐγῶνα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ δὲ, Οδυσσεὺς καὶ πρὸς Ἰερον αἴγωνιθμενος: Οδ. Σ. σίχ. 66.

"Ζωσατο μὲν δάκεσιν περὶ μήδεα.

"Ο δὲ Σχολιαστὴς Ομῆρος ὁ ὑπὸ τῷ Διδύμῳ ὄνοματι, πρῶτον (Φοσὶν)
,,ἔθος οὗ τοῖς παλαιοῖς περιζώμαται φέρεν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ διτριῶν
,,αἴγωνιθματαὶ κατὰ δὲ τιὼ τριακοσιῶν καὶ δευτέρεων Όλυμπιάδα, Ορσίπ-
,,πε τὰς Δακεδαιμονίας λυθὲν αἴγωνιθμείον τὸ περιζώματα, αἵτιον αὐτῷ διτρι-
,,της ἐγένετο· ἐξ οὐ νόμος ἐτέθη γυμνός τρέχειν. Εοικε τοίνυν ὅτι τὸ ὑπὸ^{τοῦ}
Ακανθοῦ ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης Όλυμπιάδος, κατὰ τὸν Αλικαρνασσόν,
ἐπεισεγένθεν παρὰ τοῖς Δακεδαιμοσιν ἔθος, διαλιπόν τὸ μεταξύ, δια τὸ
συμπεσὸν Ορσίππῳ, κατὰ τὸν Σχολιαστὸν, αὐθίς νενομοθέτηται.

Στίχ: 441. ΓΥΓΑ Τ' "ΕΦΗΝΕ ΠΕΛΩΡΑ κτ: Ομοίως Ομηρος περὶ τὰς Οδυσσε-
,,ενδια προσεχῶς εἰρηται:

"Φαῖνε δὲ μηρύς

"Καλέσ τε μεγάλες τε φάνεν δὲ οἱ ἐυρέες ὕμοι,

"Στήθεα τε, σιβαροὶ τε βραχίονες

Στίχ:

- Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
 450 Consurgunt studiis Teucri, & Trinacria pubes:
 It clamor cœlo: primusque accurrit Aceſtes,
 Æquævumque ab humo miserans attollit amicum.
 At non tardatus caſu, neque territus heros;
 Acerior ad pugnam redit, ac vim fuscitat ira.
 455 Tum pudor incendit vires, & conſcia virtus:
 Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto,
 Nunc dextrâ ingeminans iectus, nunc ille ſinistrâ.
 Nec mora, nec requies. quam multâ grandine nimbi
 Culminibus crepitant, ſic densis iectibus heros
 460 Creber utraque manu pulsat, verſatque Daretæ.
 Tum pater Æneas, procedere longius iras,
 Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis:
 Sed finem imposuit pugnæ; fessumque Daretæ
 Eripuit, mulcens diſtis, ac talia fatur:
 465 Infelix, quæ tanta animum dementia cepit?
 Non vires alias, converſaque numina ſentis?
 Cede Deo. dixitque, & prælia voce diremit.
 Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
 Jaſtantemque utroque caput, crassumque cruorem
 470 Ore rejequantem, miſtosque in ſanguine dentes,
 Ducunt ad naveſ; galeamque, enſemque vocati

Acci-

Στίχ: 445. ΑΤΤΙΚΑ Δ' ὉΡΘΩΘΕΝΤΕ κτ: 'Ως θεατῇ τοι ἀντηρυς ἔξησεν ὁ
Ποιητὴς περὸ διφθολῶν τὰς πυκτέυουτας. Παραπλησία δὲ καὶ Ὄμηρος
ὑποτυπώσει, Ἐπεόντε καὶ Ἐυρύαλον, ὄμώνυμον τῷ ἐπὶ ποδωκείῃ ἀν-
τέρῳ (σιχ. 352—354.) ἀγωνισταμένῳ Τρώι, παρέτησεν. Ιλ: ψ. 685.
,,Αντα δ' ἀναχορένω χερσὶ σιβαρεῖσιν ἄμ' ἄμφω
,,Σωὶ δ' ἐπεσον, σωὶ δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμχθεν.

Στίχ: 454. ΗΛΙΘ, ΑΤΑΡ ΠΟΛΛΑ, Πολλας γαρ ἀμοιβαδὸν πληγας ἐνέτεινον καὶ
ἀλπίλων, αλλ ἢ πάσας ἐπιτυχῶς.

Στίχ: 455. ΠΛΕΤΡΙΩΝ ΚΑΚΚΟΙΔΩΝ ΣΤΕΡΝΑ Δ' ΤΠΗΧΕΙ.
Εὐθα τὸ τῶν πλευρῶν κύρτωμα τὸ τὸ κύττας κοῖλον ἀπεργάζεται. Τπή-
χει δὲ τὰ σέρνα, εχὶ τὰ τῶν πλησσομένων, τὰ δὲ τῶν πατασσόντων,
Ο Ταθβμάννος Φησίν, ἐπάγων τὸ τὸ Κικέρωνος ἐν τοῖς Ζητήμασι τοῖς
Τεσκελανικοῖς: δτι in profundenda voce omne corpus intenditur, venit que
plaga vehementior. (Ἐν τῷ τιτλῷ Φωνὴ προχέειν τὸ σῶμα ὅλον ἐντείνεται,
καὶ σφοδροτέρα ἡ πληγὴ παταφέρεται.) Αλλα γαρ ἐπὶ τῶν ὑφισαμένων
τιτλῶν πληγὴ ὁ Μάρων ἔστιν νοῦν ἐνταῦθα τὸν τελέμενον ἥχον, ἐπὶ τε
τὸ κοκτομένῳ θάρακος, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν πλευρῶν κοιλώματος ἐπαρσ-
σομένων, καὶ ἐπὶ τὸ χρομάδε τῶν σιαγόνων σωτριβομένων· οὐ καὶ ὁ
Ιταλὸς Κάρος ἀπέδωκεν ἀριστα.

,,A le piene percosse un fuon s' udia
,,De cavi fianchi, un intonar di petti,
,,Un crociar di mascelle orrendo e fiero.

Στίχ: 457. ΔΕΙΝΟΣ ΔΕ' ΧΡΟΜΑΔΟΣ ΓΕΝΥΩΝ Ομηρικὸν τὸ
ἐπος, ἐπὶ λέξεως. Ιλ. ψ. σιχ. 688. Εἰς δὲ ὁ χρόμαδος ποιὸς τις ἥχος
τῶν σιαγόνων κατὰ τὸν ἐκ τῶν Διδύμων Σχολογράφον τοιότος δὲ (καὶ
Εὐσάδη:) ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος καὶ οἴον τρισμὸς ὃν Ήσιόδος μὲν ἐν τῇ
Ἀσπιδὶ ὀδόντων ἐπεικεῖται. Θεόκριτος δὲ ἐν Εἰδύλῳ: ΚΖ: "Αρεβούς ἔδουτων.
Απολ-

Ἄυτίνα δ' ὄρθωθέντε ποδῶν ἐπὶ ἄκρων 5ήτιω.
 Ἀντα τ' ἀνασχομένω χέρας σιβαρὰς ἄμα ἄμφω
 Ἐξ ὀπίσω κλίναν, πληγῶν ἀπὸ αὐτὰ κάρηνα.
 Σιὰ δὲ ἔμιγον χέρεσσι χέρας, πυγμὴ τὸ ἔρεθιζον.
 Κραυπνὸς ὁ μὲν ποσὶ, καὶ νεοτῆτι ἐῇ πίσωσις γε.
 Οὐκω ὁ δὲ ἄρδενέων πάγχυ σιβαρῶν φεναρῶντε·
 Γύνατα ἀλλὰ ὅλιθον ἀπέλεε νωθρὰ ἔόντα,
 Αθματὶ δὲ ἀργαλέῳ ἀπέλεθρα δὰ γυῖα δονᾶτο.
 Πολλὰ μέν ἀλλήλοις ἐνέτεινον τρώματα τὸ ὄνδρε,
 Ἡλιῷ ἀτὰρ πολλὰ προσενέτριβον ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις,
 Πλευρῶν κατ' κοίλων μέγα τοῖς δὲ σέρνα ὑπῆχε·
 Χαὶρ θαμὰ δὲ ἥλασκ, ἀμφὶ περ ὅπατε κροτάφες τε.
 Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένεται, ηδὲ παρεῶν.
 Εντελλος μὲν ἔρειδε βάσιν βριθὺς κατὰ γάνης,
 Μέμβλετο δὲ προσέχων ὀξὺ πληγὰς ἀλεάνειν.
 Δάρης δὲ ᾧς ἄτις πόλιν αἰπιὰ χώμασιν ἔργοι,
 Ή πέρι ἀμφέριτο ὄρεινα γε Φράρια ὅπλοις,
 Νιῶ τῆς, νιῶ δὲ ἔτερας παρόδε πειρῶτο ἀμείβων
 Χῶρια τεχνοσῶη, πάντη δὲ ἄρδε μάψ προτιβάλλοι.
 Δεῖξεν δεξιτερῷ ὄρμαίνων Ἔντελος ὕψι,
 Χαῖρ ἀνατεινάμενος προϊδῶν δὲ Δάρης ἐνσκῆπτον,
 Οξὺ ὑπεκτάς, δεινὸν ἀλένατο σώματι τύμμα.
 Εντελλος δὲ μένος κατὰ ἥρος ἥλιθα χεῦεν,
 Αὐτὸς δὲ ἐν κονίαις μεγαλωσὶ μέγας τετάνυσαι.
 Ως δύτ' ἔγκοιλος πίτυς ἐν κορυφαῖς Ἐρυμάνθῳ,
 Ή Ἰδης μεγάλης, πέσοι ἐκ διεῶν ἔριπυῖα.
 Σπεῦσαν δὲ ἔγρόμενοι Τεῦκροι καὶ Τρινάκριοι ἥβῃ,
 Θρός τε ἀθέσφατος ὡρτοῦ δραμῶν δὲ πρῶτος Ἀκέσης,
 Οἰκτέρων χαμόθεν φίλον ἥλικα χέρεσσι ἀνίση.
 Οὔτι δὲ ὁ δηθῶντας τῷ πτώματι, γδε τε δέσας,

445

450

455

460

465

470

Δριμύ-

* * *

Ἀπολάνιος δὲ ἐν Β. Ἀεγοναυτ: σίχ. 83. Ἄμυκόντε καὶ Πολυδέυκεια Ἀντιπικτέουντας παρισάς, ὁδόντων βρυχίῳ ἀπεκάλεσεν.

Στίχ: 460. ΧΩΜΑΣΙΝ Πότερον τοῖς τῶν πολιορκήσαντων χάμασιν, η τοῖς τῶν πολιορκεμένων; Ἀμφιβολογεῖθαι Σέρβιος εἰρηκεν.

Στίχ: 469. ΩΣ ΕΤΤ' ΕΙΓΚΟΙΛΟΣ ΠΙΤΥΣ κτ: Διὰ τῆς ἔγκοιλανθείσης ὑπὸ τῷ χρόνῳ, τῷ κατὰ βραχὺ ἐξεδηδοκότος, ἀριστα παρισάται ὁ ὑποχαυνώθεις Ἔντελλος ὑπὸ γήρως τὸ δὲ δένδρεσσι κατηρηπόσι τὸς πίπτοντας παρεκάλεσθαι ἀνδρεας, συχνὸν παρ' Ομέρω. (Ιλ: Δ, 482. Καὶ Ε. 560. Καὶ Ν. 178. Καὶ 389. Καὶ Π. 482.) ὡς αἰλαχάς καὶ τὰ ἐπη αὐτὰ παρεθέμεθα. (Β. Λιν: 676.) Ο δὲ Ἐρύμανθος ὄρος ίω Αρκαδίας, ἀπὸ τῷ ἐν αὐτᾷ Κάπρε, ὃς Ἡρακλεῖς ἐγένετο τῶν ἀθλῶν ὁ τέταρτος καὶ ἀπὸ Καλιτάς τῆς Νύμφης, ητις ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὄρεις εἰς Αρκτον ἡμειπται, διάσημον. Η δὲ Ἰδη, τό τε ἐπὶ τῆς Κρήτης, καὶ τὸ ἐν τῇ Φευγίᾳ τὰ ὄρη, ἀνφότερα ἐπιφανέσαται. Πλκῶ, ἀλλ' ὁ λόγος ἐνταῦθα τῷ Ποιητῷ πέρις τὸ δέυτερον ἔοικεν αφορᾶν, ὡς πρτυοφόρον αὐτὸ πεφυκὲς ἐξέχως.

Βιβλ. Ε'.

L

Στίχ:

Accipiunt: palmam Entello, taurumque relinquent.
 Hic victor, superans animis, tauroque superbis,
 Nata Dea, vosque haec, inquit, cognoscite, Teucri,
 475 Et mihi quæ fuerint juvenili in corpore vires,
 Ex qua servetis revocatum à morte Daretia.
 Dixit: & adversi contra stetit ora juvenci,
 Qui donum astabat pugnæ, duroisque reduxit
 Libravit dextrâ media inter cornua cæstus
 480 Arduus, effractoque illisit in ossa cerebro.
 Sternitur, exanimisque tremens procumbit humi bos.
 Ille super tales effudit pectori voces:
 Hanc tibi, Eryx, meliorem animam pro morte Daretis
 Persolvo; hic victor cæstus, artemque repono.
 485 Protinus Aeneas celeri certare sagittâ
 Invitat, qui forte velint, & præmia ponit:
 Ingentique manu malum de nave Seresti
 Erigit, & volucrem trajecto in fune columbam,
 Quod tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
 490 Convenere viri: dejectamque ærea fortem
 Accepit galea: & primus clamore secundo
 Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis.
 Quem modò navali Mnestheus certamine victor
 Consequitur, viridi Mnestheus evinctus olivâ.
 495 Tertius Eurytion, tuus d' clarissime frater
 Pandare; qui quondam jussus confundere fædus,

In

* * *

Στίχ: 475. ΔΡΙΜΥΤΕΡΟΣ ΠΑΡΣΤΗ. Όν γάρ τὸ σεστῖν εἰς ἡτ-
 ταν τοῖς πύκτεύσιν ἐλογίζετο, τῷ δὲ ἀγῶνος τάττε ἐν λῷ τὸ πέρας, τὸ
 μηκέτι αὐτικῆν τῷ αὐτιπάλῳ περαιτέρῳ διώαδῃ τὸν ἡττηθέντα.

Στίχ: 484. ΠΥΓΜΗΣ ΤΕΡΜΑ ΔΕΘΗΚΕ Ωσαύτως εὖδ' Ἀ-
 χιλίευς παρ' Ὁμήρῳ, πυγμομαχεῖσιν Ὁδυσσεῖ τε καὶ Αἴαντι ἐπὶ πλέον ε-
 πέτρεψε προελθεῖν, λύσας δὲ τὸν ἀγῶνα, Ἰλ: ψ. 51χ. 734.

„Μηκέτι ἔρειδεδον, μηδὲ τριβεδε κακοῖσι.

τὸ ισόσταλον αὐτοῖς ἐπιμερτυρήσας: (Νικὴ δὲ ἀμφοτέροισι.) Δάσης δὲ ὁ
 Φρυγαγματίας ὑπὸ Ευτέλους τῷ γηραιῷ κατηλόηται, καὶ κακῶς ἀπήλαυξε.
 Διὸ καὶ παραμυθεῖσῃ αὐτὸν Αἰνείας ἐπιβάλλεται, εἰς ἄλλον αὐτῷ τῆς
 ἡττης, ἢ Θεόν την, τὸ κράτος ἀμαχον αἰτιώμενος.

Στίχ: 489. ΤΟΝ ΔΑΠΙΣΤΑΝΤΕΣ κτ: Ουτα δὲ καὶ Ἐυρυάλῳ ὑπὸ Ἐπειε
 καταγωνιθέντι, Ἰλ: ψ. 51χ. 695.

„Χίλοι δὲ ἀμφέσαν ἐταῖροι,

„Οἱ μὲν ἄγον δὲ ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσι,

„Αἷμα παχὺ πτύονται, κάρη βαλλοῦθ' ἐτέρωσε,

„Καδδ' ἀλλοφρεούνται μετὰ σφίσιν ἐσαν ἄγοντες.

Στίχ: 495. ΟΙΤΑΥΘΙΣ ΜΕΤΑΠΕΜΤΟΙ κτ: Όν γάρ απετόλμων δηλονότι
 αὐτόμολοι προσελθεῖν, καὶ τὸ γέρας απωτεῖν ὑπὲρ τῷ ἐταῖρῳ, τῷ δὲ
 ἐλεευθῶς ἀπαλλάξαντος.

Στίχ: 494. ΛΕΙΠΟΝ ΔΑΠΙ, ΦΟΙΝΙΚΑΤΕ κτ: Τὸ ἐπὶ τῷ αἰρισθέντι χορο, διὰ τοῦ
 Φοίνικος ἐνταῦθα τίμᾳ διασημανεῖσθαι. ὅνδενος γάρ αὐτοτέρῳ ἐπὶ τῆς ἀθ-
 λοδεσίας Φοίνικος ἐγένετο μνεία, απλῶς τε τὰ ἀθλα πρετέθη, δέ, τε
 Χρυσοσεφής πόρταξ, καὶ τὸ ξίφος, καὶ ἡ κόρη. (51χ. 383.)

Στίχ:

- Δριμύτερος πάρση· τῷ γὰρ χόλος ἄλκαρ ἀεξεν , 475
 Αἰδὼς τ', ἡνορέη θ', ἦν οἵ γε σωῆδε ἐνθέσαιν.
 Καὶ ἔα Δάρητ' ἄλέοντα διώκαθε πάντος ἐλάυνων,
 Καὶ νῦν δεξιτερῆ, νῦν δ' αὖ λαζή κατὰ κόπτε
 Νωλεμέως, μηδὲν διαλέπων. Ως δὲ χαλάζης
 Χεῦμα κατακροτεῖ ὁρόφυς ὅικων· ὥσαύτως,
 Πὺξ θαμὰ ἀμφοτέρων, "Ηρως ἀλόησε Δάρητα.
 Τόφρα δ' ἄρδι Αἰνέας, ὁργὰς ἐπὶ μᾶλλον ἀεξεν,
 'Ουδὲ 'Εντέλλας διὰ μένος εἴασκε ἐγχαλεπάνειν.
 Πυγμῆς τέρμα δὲ θῆκε. Δάρητα δὲ ἐκ ἔα λιπόντα
 Ἐξελεν, ηδὲ ἐπει κραδίων ὑπὸ θέλγεν ιαίνων. 480
 Σχέτλιε, ἀφραδίη τὶς τόσην νῦν σε κατίχει;
 Οὐ φράξῃ ἔτερον μένος, ἀλκιῶ δαμονίω τε;
 Εἶκε Θεῶ. Τὰς ἐπει καὶ ἐπας λύσεν ἀγανά.
 Τὸν δ' ἄρε πιεσάντες πιεσοὶ περιεῖπον ἐταῦροι,
 Γυῖα τετριμμένον, ηδὲ κάρη βάλλονθ' ἐκάτερθεν. 485
 Οἳ μὴν ἄγοντο νέαςδε ἐφελκομένοισι πόδεστιν,
 "Αιμα παχὺ πτύουντα, σιὰ ἀμματι δ' ἄρε καὶ ὁδόντας.
 Οἱ δὲ αὐθις μετάπεμπτοι ἄορ κομίσαντο, κόρω τε.
 Λαῖπον δ' ἄρδι φόνικά τε καὶ ταῦρον τ' 'Εντέλλω.
 "Ος τις ἀρισεύσας δάμη τ', ίδε ταύρῳ ἀγήνωρ, 490
 Παι σὺ Θεάνης, ἐπει, καὶ ὑμμες γνῶτε ἔα Τεῦχοι,
 "Οσσον ἔμοιγ' ἐνέιν ἐπὶ θύβης σώματι κάρτος,
 Οἷς τ' ἐκ θανάτου Δάρητα σαώσας ἐλόντες.
 "Η, προϊών δ' ἀπέναντι βοός γε καρήτας ἔση,
 "Αθλον δὲς ισάμενος πέλε πυγμοσωῆς ἀλεγεινῆς. 495
 Χεῖρα δὲ κεσοφόρον κεράων ἀνάρας μεσσηγὺ,
 Στάθμησεν βαρέως, οἵσα δ' ἀλόησε πλήξας,
 Κειδὸν τ' ἐγκεφάλοιο μυχὸςδ' αὐτὸς ἐπὶ ωσεν.
 Σπάρε δὲ δευόμενος θυμός, καὶ κατο Χαμὰ βῆς.
 Τε δ' ὅγ' ὑπερθε σὰς, τὰς ἐκ σήθυς ἐπάυσε: 500
 Τιὼ Σοι "Ερυξ ψυχὴ καλιῶ ἄγω, ἀντὶ Δάρητος.
 505

L 2

"Ωδε

* * *

Στίχ: 500. ΚΕΡΑ'ΩΝ ΜΕΣΣΗΓΥ'. "Ενθα τῷ
 κρανίος τὸ σερβότερον ἐνὶ κοὶ μᾶλλον ἀγτίτυπον.

Στίχ: 504. ΚΑΙ ΚΕΓΤΟ ΧΑΜΑΙ' ΒΟΤΣ. Ἐπανεῖται τὸ ὅπος,
 διὰ τὸ ἐπὶ τῷ μονοσυλλάβῳ ἀπολήγειν. (βθ.) δυτω γάρ πως τὸ τάχος,
 φασί, καὶ ή σφοδρότης ὑπερμονεται τῆς πληγῆς, δι ής, μᾶς τε κοὶ μο-
 νης, καταρρέαχθεν τὸ κτλῶς ἀπέπνευσεν.

Στίχ: 506. ΨΥΧΗ'Ν ΚΑΛΗ'Ν "Ου δήπει ὡς τῷ
 μιωτέρεαν τῆς τῷ Δάρητος, τῷ ψυχὴν τῷ κτήνες προσείρηκε ορέσσοντας
 ἀλλ' ὅτι ἀμενον ἔκρινε, καὶ τοῖς Θεοῖς μᾶλλον ἐυάρεσον, ὡς εἰκὲς, Φείσασ-
 θαυ μὲν τῷ ἀνδρὸς, (ζε, ισορρόπω τῷ πληγὴν κατενεγκῶν τῷ σφοδρότητι,
 ἀπέκτενεν ἄν, ἐπει ἐπικαίρως ἐτυχεν) κτῆνος δὲ αἱ τὸ ἀνθρώπων ἀνθυπο-
 βαλέδαι ἀντίψυχον.

Στίχ:

In medios telum torsisti primus Achivos.
 Extremus, galeâque imâ subsedit Acestes :
 Ausus & ipse manu juvenum tentare laborem.
 500 Tum validis flexos incurvant viribus arcus
 Pro se quisque viri, & depromunt tela pharetris.
 Primaque per cælum, nervo stridente, sagitta
 Hyrtacidæ juvenis volucres diverberat auras :
 Et venit, adversique infigitur arbore mali.
 505 Intremuit malus, timuitque exterrita pennis
 Ales, & ingenti sonuerunt omnia plausu.
 Post acer Mnestheus adducto constitit arcu,
 Alta petens, pariterque oculos telumque terendit.
 Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
 510 Non valuit ; nodos & vincula linea rupit ,
 Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
 Illa Notos, atque atra volans in nubila fugit.
 Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
 Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit.
 515 Iam vacuo lætam cœlo speculatus, & alis
 Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.
 Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris
 Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam.
 Amissâ solus palmâ superabat Acestes ,
 520 Qui tamen æthereas telum contorfit in auras ,

Oftent-

* * *

Στίχ: 507. ΚΕΣΤΟΤ' ΠΤΓΜΗ'Ν Τ' ἈΠΟΛΕΙ'ΠΩ. Οὔτος ἐμοὶ^{τι} ἔνταῦθα αἰεθλος, Φησὶν, ὁ ἔχατος ἐκτετέλεσα· καὶ τὸ λοιπὸν παραπλήσιοις αὐγῶσιν ἐνεπιχειρεῖν παρεπιτύματα.

Στίχ: 510. ΝΕΩΣ ΙΣΤΟΝ ΓΕ ΣΕΡΕΣΤΟΤ. Όμοιως καὶ ἐπὶ τῆς Πατρόκλου κηδείας τοξείαν αἰγωνοθετῶν Ἀχιλλεὺς, Ἰλ: Ψ. σίχ. 852.

„Ιτόν δὲ ἔησεν υἷος κυανοπέρωρος
 „Τηλᾶς ἐπὶ Ψαμάθῃ. ἐκ δὲ τρήξων πέλειαν
 „Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἡς ἀρ ἀνώγει
 „Τοξέυεν· ὃς μὲν κε βάλῃ τρήξων πέλειαν.

Στίχ: 515. ΚΛΗΡΟΥΣ Δ' ΕΝ ΚΤΝΕΗι κτ: Καὶ τὸντο δὲ τὸ ἔπος αὐτολεξεῖ ἐξὶν Ὁμήρου. Ἰλ. Ψ. 861. Ἡν δὲ τοῖς παλαιοῖς σωῆθες, τὰ ἀμφήρια διὰ κλῆρων ἐπιδιαιτῶν ἐν πολλοῖς, τὰς ἐκ Φιλοτιμίας 8τω προσανακόπτεσιν ἔριδες. Καὶ δρα Ἰλ: Η. σίχ. 175. καὶ Ὁδος Κ. σίχ. 206.

Στίχ: 516. ΠΡΩΤΑ ΜΕΝ ΤΡΤΑΚΙΔΟΥ κτ: Ἰλ: Ψ. σίχ. 862.
 „Τεῦκρος δὲ πρώτες κλῆρων λάχειν Καὶ Ὁδος. Κ. σίχ. 207.
 „Ἐκ δὲ ἔθορος κλῆρος μεγαλήτερος Εὐρυλόχοιο.

Στίχ: 520. ΠΑΝΔΑΡΕ, οΣ ΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕΝ Ὅσ τις μὲν ὁ Πάνδαρος ἔτος ιῶ, καὶ ὄποιος ὅπως τε· Αἴιως παραπεισμένης κατὰ Μενελάῳ, τὸ ἐπὶ τῆς μονομαχίας αἰδεσγαθισαντος, τοξεύσας καὶ τρώσας, τὰ μεταξὺ· Εἄλιον τε καὶ Τρώων σωέχεεν ἔρκινα, εἰς πλάτος Ὅμηρον ἐυρήσεις διεξιόντα· Ἰλ: Δ. σίχ. 93. κξ:

Στίχ: 522. ΕΝ ΚΤΝΕΗΣ ΜΥΧΙΟΙΣΙΝ. Τπολέλεπτο μενός ἐν τῷ πυθμένι τῆς κόρυθος, ἐκ αὐτὸς δηλονοτιὴ ὁ Ἀκέσης, ὁ δέ κλῆρος ὁ τῷ Ἀκέσῃ ὃν περ ὃδὲ ἐπάνασγκες ιῶ ἐξελέσθαι, τῶν ἄλλων προεξενεχθέντων ἥδη ἀπάντων.

Στίχ:

Ωδε δ' ἀριστεύσας κενάς πυγμῇ τ' ἀπολέπω.

Αὐτίκα δ' Αἰνέας πτερόεσσ' ιοῖσιν ἔριξεν

Κέκλετο, οἱ κ' ἐθέλωσιν ἄεθλα δὲ πρόφετο καὶ τοῖς.

Καὶ δὴ πολλαῖς χερσὶ, νεώς ισὸν γε Σερένα

510

Στήσατο, καὶ τρήρωνα πελεάδα λεπταλέη περ

Μηρίνθῳ δῆσας ισχὺ απ' αἴρατο ἄκρα,

Ως δὰ τιτυσκομένης τοξάζει, δικαὶος εἶ βάλλοι.

Τοιγάρι ἐπὶ κλήροις ἄνδρες σωάμ' ἡγερέθοντο·

Κλήρος δ' ἐν κινέῃ χαλκήρει πάλλον ἐλόντες,

515

Πρῶτα μὲν Τρακίδες λαχμὸς θόρεν Ἰπποκόωντος.

Θρῆς δ' ὥρτο. Μνεθεὺς μετ' ἐκεῖνον δὲ ἔσπειτο ἐξῆς.

Μνεθεὺς ναυδρομῆι ὃς θαλῶς σέπτο ἐλαύας.

Καὶ τρίτος Ευρυτίων, δὲ τεὸς κάσις ἐνρυκλεῖσε

Πανδαρε, οὓς προπάροιθεν ἀνωχθεὶς ὅρκια λῦσα

520

Πρῶτος καὶ Δαναῶν ἐχεπευκέα ίὸν αὐτῆς.

Ἐχατος ἐν κινέῃ μυχίοισιν ὑφῆσο Ακέσης,

Τολμῶν ὀπλοτέρων ηδὲ οὓς πειρᾶθαι ἀγῶνος.

Τῆμος δὲ ἐνθενέως ἐτίτηναν καμπύλα τόξα,

ΙΦΙ κατὰ σφέας, ἐκ δὲ ισχὺς Φαρετρῶν προένεικαν.

525

Αλτο δὲ ἄρα πρῶτος (νευρὴ δὲ μέγ' ιαχ.) οἰδὸς

Παιδὸς δὲ Τρακίδες, αὔρας πτωὸς διατέμνων.

Αντα δὲ ισαμένῳ ἀντῷ ισῷ ἐνιπήχθη.

Ισὸς δὲ ἄριστη, δεῖσε πτερύγεσσι δὲ ὅρνις.

Πάντη δὲ ἐξήχησε πολὺς κέλαδός τε κρότος τε.

530

Τὸν μετὰ δὲ Μνεθεὺς μερχνὸς μάλα λάβετο τόξο,

Στὰς δὲ ἐπίσης ἀμα ὅσσε τε, ηδὲ βέλος τ' ἐπιτεῖνε.

Πτηνὸς μὲν δὲ ἀφάμαρτεν, ὅλως δὲ τὸ θίξε σιδήρῳ,

Αλλ' η μηρίνθῳ μόνα δεσμά τ' ιδὲ ἀμματα δῆτε,

Τοῖς

* * *

Στίχ: 425 ΙΦΙ ΚΑΤΑ ΣΦΕΑΣ, κτ: Τεττέσι κραταγῶς ιδίας καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔκαστος, ὡς ἔχει ιχύος τα τόξα ἐνέτειναν. Ομηρος δὲ ἐν Δ. τῆς Ἰλιάδος ἐπὶ τῆς Παιδάρε τοξείας τιων, τὸ τόξο παρασκευώ τε καὶ ἐντασιν, γίνωσκον διεσκέυασεν ἐπὶ λεπτοῦ υπογραφαῖς: (Αὐτίκα ἐσύλα τόξον) σίχ: ιος. Εἴτα ἐνέτεινεν ἀυτὸν, τῶν ἀκρων θάτερον τῷ γῇ ἀντερείσας: (εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος). σίχ. 112. Εἴτα τιων Φαρετρῶν ἐκπωματίσας: (ἐκ δὲ θέλετ ιὸν.) σίχ. 116. Εἴτη ἐνέρμοσεν ἀυτὸν οὐ δέον: (ἐπὶ νευρὴ κατεκόμει) σίχ: 118. Εἴτη ἐφ' ὁ ἐνυρχῆσαι: (Εὔχετο Απόλλωνι) σίχ. 119. Εἴτα σιωάμας ταῖς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομαῖς τῷ βέλῳς, τὰ βόεια νεῦρα τῷ χειρὶ συλλαβὼν, καὶ ἐλκύσας: (Νευρὶ μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σιδηρῷ) σίχ. 123. Τελευτῆσιν δὲ, ὡς οἷον τε λῷ ἐντεταμένον τὸ τόξον ὑφῆσεν δὴ, σίχ. 125.

„Λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ιαχεν, ἀλτο δὲ οἰδὸς.

Αρ ἔχοις ἀν αὐτῷ γραφικὸς υπὲρ ὁ φαλμοῖς τὸ πρᾶγμα θέθαι σαφέσερον; νιν δὲ, καὶ τιων ακοινὸν ἔτος ήμιν ἐκίνησε, τῷ τῷ αὐτεθέντος βέλος ήχηματικόν (λίγξε βίος.)

Στίχ: 529. . . . ΔΕΙΓΣΕ ΠΤΕΡΤΓΕΣΣΙ ΔΕ ΟΡΝΙΣ· Τῶν ζώων ἄλλας μὲν ἐν ἄλλοις μέλεσι τὸ προσεμποιηθὲν αὐτοῖς τάχσος ἐμφάνεις καὶ αὐθεώπῳ μὲν ὑπὸ δέος αὐτίκα ὁ φαλμὸς ἄλλοισται, καὶ πρόσωποι ὠχρεῖαι, καὶ καρδίαις σφύζει, καὶ ὅρξος ιδίαις καθάπερ οἱ καὶ κύων τιὼν οὐρανοῖς ὑποσέλλει τοῖς

Β.Βλ. Ε.

M

σκέλε-

Östentans artem pariter, arcumque sonantem.
Hic oculis subitè objicitur, magnoque futurum
Augurio monstrum: docuit post exitus ingens,
Seraque terrifici cecinerunt omnia vates.

525 Namque volans liquidis in nubibus arsit arundo,
Signavitque viam flammis, tenuesque recefisit
Consumpta in ventos: cœlo ceu sæpe refixa
Transcurrunt, crinemque volantia sidera ducunt.

Attonitis hædere animis, Superosque precati

530 Trinacrii Teucrique viri: nec maximus omen
Abnuit Aeneas, sed læsum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur:
Sume, Pater, (nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem)

535 Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impressum signis, quem Thracius olim
Anchisæ genitori in magno munere Cisseus
Ferre sui dederat monumentum & pignus amoris.
Sic fatus, cingit viridanti tempora lauro,

540 Et primum ante omnes vietorem appellat Acesten;
Nec bonus Eurytion prælato invidit honori,

Quam-

* * *

εκέλεσιν, οὐ τὸ ὄφρωδεν τὰ δὲ πτιῶα πτήξαντα ἔξαπινα ταράσσεις
τὰς πτέρυγας.

Στίχ: 537. ἘΝΤΕΝΕΣ ὉΞΥΣ ΕΧΩΝ κτ: Καθά καὶ πᾶς Ὄμηρος: Ἰλ: ψ. σίχ: 370. κτ:

,Σπερχόμενος δ' ἄρει Μηριόνης ἔξαρσυσε χειρὸς
„Τόξον, ἀτὰρ δὴ οἴσον ἔχειν πάλαις ὡς ιδίων.

Στίχ: 539. ΕΤ' ΧΕΤ' ΑΔΕΛΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΕΜΜΕΝΑΙ. . . . Τὸν Πάνδαρον,
ώς δῆλον ἐκ τῇ ἀνωτ: σίχ. 519. Πανδάρος δὲ τὸ ἐπὶ τῇ τοξικῇ κλέος
ἀπαράμιλλον ἐν αὐθεώποιοι γενέθα, Ὄμηρος ἐπιμαρτυρεῖ. Ἰλ: Ε. σίχ.
171. Ἀλλὰ γάρ Ευρυτίων ἐυχόμενος τὸν Ἀδελφὸν παρένναμεντῷ καὶ ε-
παρήγειν, ἀμα καὶ ἐμμέτοντο καὶ γάρ καὶ ὅτος πρὶν η τοξεύσειν, Ἰλ: Δ.
σίχ. 119.

,Ευχέτο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
“Ωσερ δὴ καὶ Μηριόνης (περὶ οὐκέτη πρὸ ταύτης σημειώσει) Ἰλ: ψ.
σίχ. 872.

,Αυτίκα δὴ πεέλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
„Δρυῶν πρωτογόνων δέξειν κλειτίω ἐκατόμβιω.

Στίχ: 546. ΔΕΙΚΝΤΣ ΤΕΧΝΟΣΥΝΗΝ ΤΕ, ΒΙΟΝ Θ' ΑΜΑ. . . . Τιὼ μὲν
τῷ ζήματι τῆς ἐγχειρίσεως, καὶ τῇ ἐτοιμότητι, καὶ τῷ τάχει. Τὸν δὲ,
τῷ τοιω τῆς ἐντάσεως, καὶ τῇ οἰζύτητι τῆς τῷ έλευθεροῦ φορᾶς, καὶ τῇ καθ'
ην ἐλυγχεῖ λαμπρᾷ ἐνηχόσει.

Στίχ: 553. . . ΟΤΡΑΝΟΘΕΝ ΣΠΑΣΘΕΝΤ ΑΠΟ ΤΕΙΡΕΑ. . . . Πομπτι-
κώτερον, καὶ κατὰ χυδαικῶ τινα καὶ δημάδη δόξαν. Τάγεμιν ταῦτα με-
τέωρα φάσματα (ἔξαιρετέον δὲ τῆς Κομήτας σώματα ὄντας τῶν αἰδίων,
καὶ τιὼ σύστασιν ἐμπεδον ἔχοντας.) Οὐ δὲ αὐτὸς ὁ χύδια ὄχλος αἰσέρας
ἔναν θρανόθεν ἀποστωμένης ἐπιεικῶς ἀν πισεύσει τὰς γὰρ τοιαύτας
φλογώδεις διαφαύσεις, ἃς αἰσέρας διάτοντας, η διαθέντας, η ἄλλως
πῶς η κοινὴ σωμάτεια ἔξωνόμαστεν (ἥρα καὶ Β. Αἰν: σίχ. 750.—753.) ἐν Τοῖς
κατωτέρω μέρεσι τῆς περὶ ημᾶς ἀτμοσφαιρας σωματιδας κοινῇ τε πάν-
τες ὑπολαμβάνεσι, καὶ Ἀρις ἐν Δ. τῶν Μετεώρ. φθάσσεις ἔδιδαξεν.

Στίχ:

- Τοῖς ὄρνις μετέωρος ἀφ' υψηλᾶς δέδειρ' ίζῃ.
Ἡ δὲ ἐς αἴγτας, καὶ νέφες αἰξὲς ἐκπεποτῦια.
Ἐντευὲς ὁξὺς ἔχων τῆμος μετὰ χάρεσι τόξον,
Αὐτὰρ οἰζὺς ὄντας ἑτοίμας Ἐυρυτίων γε,
Ἐυχετὲς ἀδελφεὸν πάρα ἔμμεναι, ηδὲ ἐπαρήγειν.
Τῷ δὲ δινέυσαν ἐς ψρανὸν ἐυρῶν ἀθρήσας,
Ρίμφα ὑπὲν νεφέεσσι βάλε τρήρωνα πέλειαν.
Κάππεσεν δὲ ἀπνυγε, θυμὸν δὲ ἀπὸ λαῖπεν ἐς ἄσρα
Αἰθέρος· οἷσε δὲ οἰζὸν, ὃς οἱ φὰ πέπηκτο, πεσθσα·
Δευόμενος δὲ ἄθλος οἶς πέρι λαῖπτο Ἀκέσης
Ος περ ἀν' αἰθερίας βέλος ἄυρας ὁξὺν αφῆκεν
Δεκινὺς τεχνοσώλια τε, βιὸν δὲ ἄμα, ὃς μέγα λίγξεν.
Ἐνθα ἄφαρ φάνθη τέρας ὀφθαλμοῖσιν ἰδεθει,
Ος τὸ οἰωνὸς ἔιω. Τὸ δὲ συμβάν δεῖξεν ἐπειτα.
Αἰνὰς δὲ ἐσσομένων προσάεισαν μάντιες ὄσσας.
Ρίμφα γάρ ὡς φὰ δόναξ διὰ ηέρος ἐπτατο ὑψι,
Φλέχθη, κατραπιτὸν διασημήνας Φλογίοισιν.
Αἴψα κεδάφη, εἰς δὲ ἄρτο λεπτὸς ὥχετες αἴγτας.
Ως δὲ τρανόθεν μαθέντες ἀπὸ τείρεα ἄττα,
Δηθάκις ἔρπει, οἴα δὲ χάύτας πτήμενα σένει.
Ἐννεοὶ οιώ ἔζαν τε, Θεάς μεγάλας τε λιτῶντο
Θριακίοι, Τεῦκροι τε καὶ γέδος οὔσαν
Αἰνέας ἀπένευσε γεγηθότα δὲ αὐτὸν Ἀκέσια
Ηασάσατεν δὲν δώροις μεγάλοις, καὶ τοῖα μετέπεν:
Δέχνυσο Ἄττα (οὐ γάρ κατ' ὅλυμπον φέα μάνασσων
Τοῖς δὲ οἰωνοῖς νεῦσε σὲ ἔχειν γέρας, καὶ ταῦτα λαχμὸν.)
Οἴσειν Ἅγχισαο γέρας τόδε πυλυετῆρος.
Σήμασι γλυπτὸν ἄλεσον, ὅπερ μέγα δήποτε δῶρον

M 2
* * *

Δῶκεν

Στίχ: 554. ΟΙΓΑ ΔΕ' ΧΑΙΤΑΣ ΠΤΗΜΕΝΑ ΣΕΤΕΙ· Ζωοπλασεῖς πως ἡ Ποίησις τὰ διαπυρσέυματα ταῦτα, διὰ παραχρήσεως, κόμας τε, καὶ πώγωνας, καὶ φρέας προσάπτεσσα ἀντοῖς καὶ πτεραὶ καὶ θαυμασσὸν, ὅπε γε καὶ αὐτὴ ἡ Φιλοσοφία τειαῦτα τινὰ ἐπενεθυμῆθη, διὸ ὡν ἐκάλεσσεν αἱ περὶ ταῦς Κομῆτας μάλιστα παραφαίνεται.

Στίχ: 557. ΓΕΓΗΘΟΤΑ Ἡ μᾶλλον ΓΕΓΗΘΩΣ.
Δικαιοὶ γάρ τινα ἀμφιβαλλομένινα μετάπτωσιν, η τῶν Καδίκων διαφοραὶ τε μὲν διὰ τῆς πλαγίας, Iustum, (γεγηθότα) τε δὲ διὰ τῆς ὁρθῆς, Iustus (γεγηθὼς) Φέροντες παρὰ ήμιν δὲ ἐπὶ τῆς ἐρμίωσίας, ἐπότερον ἀν καὶ τεθέσι, ἐπίσης τῷ ἐπει τὸ μέτρον σαθήσεται. ἢπε δέ τοι τὸ (γεγηθὼς) πρόσγε τον οὐν τῶν λεγομένων ἔχειν ἔοικεν οἰκειότερον τὸν γάρ τοι Ἀκέστιων εἰκὸς ἐπὶ τοῖς συμβάσις καὶ ὀπωσθὲν δυσαναχετῆσαι, ὡς πέρας ηδη τε ἀγωνίσματος εἰληφότος, μηδὲν δὲ καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαδην θεάσαι, οὐ, τι περ ἀξιον, ἀλλὰ (δευόμενον ἄθλος) καθάπερ εἰρηται ἀπολειφθιῶσι. (σίχ. 514.) Εἰμήτις ἀλλως τὸ γῆθος αὐτῷ προσανάψειν, ἐξ ὧν μετὰ τε Φιλόφρονος αἴστασμῇ παρὰ τε Αἰνέας καὶ δώρων ἐκπρεπεισάτων ἡζίωται· η δὲ κατ' Λινείαν καὶ αὐτὸς ἐπ' ἀγαθῷ τὸν τε βέλος ἐμπυρισμον οἰωνίσατο, ὥπερ δὴ ἐπιβαλέθαι νοήματι καὶ Αγνίβας ἐς Κάρος ἔοικε:

Solo Enea per sinistro, e per infarto
Non l' ebbe (l' Augurio.) el vecchio Acese che giojoso
Era di ciò, gioiosamente accolse.

'Αλλ'

- Quamvis solus avem cælo dejecit ab alto.
 Proximus ingreditur donis, qui vincula rupit :
 Extremus, volucri qui fixit arundine malum.
- 545 At pater Aeneas, nondum certamine missa,
 Custodem ad se se, comitemque impubis Iuli
 Epytiden vocat, & fidam sic fatur ad aurem :
 Vade age, & Ascanio, si jam puerile paratum
 Agmen habet secum, cursusque instruxit equorum,
 550 Ducat avo turmas, & se ostendat in armis,
 Dic, ait: Ipse omnem longo decedere circa
 Infusum populum, & campos juber esse patentes.
 Incedunt pueri, pariterque ante ora parentum
 Frænatis lucent in equis: quos omnis euntes
 555 Trinacriæ mirata fremit, Trojæque juventus.
 Omnibus in morem tonsa coma pressa coronâ :
 Cornea bina ferunt præfixa hastilia ferro ;
 Pars leves humero pharetras ; it pectore summo
 Flexilis obtorti per collum circulus auri.
 560 Tres equitum numero turmæ, ternique vagantur
 Duætores: pueri bis seni quemque sequuti,
 Agmine partito fulgent, paribusque magistris.
 Vna acies juvenum, dicit quam parvus ovantem
 (Nomen avi referens) Priamus, tua clara, Polite,
 565 Progenies, auctura Italos: quem Thracius albis
 Portat equus bicolor maculis; vestigia primi

Alba

* * *

- Αλλ' ήμιν παρακολούθητον ἔδοξεν εἶναι τῷ κοινοτέρῳ ἐκδόσει, τὸ (γεγγόντω) λεῦτον, κατὰ χώραν ἐστασι.
- Στίχ: 563. ΔΩΚΕΝ Ο ΘΡΑΞ ΚΙΣΣΕΤ' Σ Ο Θρακῶν μὲν βασιλεύσας, πατήρ δὲ Ἐκάβης., Καὶ τοι γε ταύτων, οἱ μὲν Δάμαντος, οἱ δὲ „Σαγγαῖος ποταμοῦ, τινὲς δὲ Φασὶ Κισσέως θυγατέρων γενέθλιοι. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ. (σὺν οἷς δὴ τέτοιοι καὶ ὁ ἡμέτερος (ἐν τῷ Ζ'. τῆς Αἰν: Κισσῆδα τάυτων πατρωγυμῶν.
- Στίχ: 567. ΉΤΣ Δ' ΕΤΡΤΤΙΩΝ ΠΡΩΤΟΤ ΟΤ' ΒΛΑΣΚΑΝΕ ΚΥΔΟΥΣ. Δεόντως ήντιν ὄνομάζεται, οὐδὲ φθόνος τε καὶ βασικαῖς ἀναδειχθένται κρείττονας, μηδὲ ἐπινεμεσήσανται ὅλως, διτον γηραῖον Λινέας Ἀκέσιω πρὸ αὐτῆς (καὶ τοι μόνις ἀκριβῶς έντοχησάντος) τῷ αἵριστῳ ἐγέρασιρεν.
- Στίχ: 573. ΉΠΥΤΙΔΗΝ. Ο Περίφασ ίώ δτος, ὥπερ Λπόδιαν ἔσυτὸν προσεικάσας, τὸν Λινέαν εἰς μαχίων ἐπώτρων. (Ορα Όμ: Ιλ: Ρ. σίχ. 323.)
- Στίχ: 576. ΕΙΔΑΣ ΤΩΓ ΠΑΠΠΩΝ ΑΓΕΤΩΙ. Ας ήδη ἐκ τῶν ήλικιωτῶν περὶ αὐτὸν ἡθροιστεν, ἐμοὶ ἐπιτάξαντος, αὐγέτω ὁδε τὰς ἔλας, Φησίν, οὐδὲ ἔθειτῷ παρὰ Ρωμαίοις, τοῖς παραλαβέσσιν αὐτὸν ἐκ τῶν Λακωνικῶν αἰσκήσεων. Παρὸ οὖς, κατὰ τὺς τῶν Τάκνιδίων τριήμερον ἐορτὶν ἦν ἥγον, τῇ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν ἐγίνετο θέα ποικίλη, καὶ πανήγυρις λαμπρὰ καὶ μεγάλη. ὅτε, προς τοὺς ἄλοις, καὶ παῖδες ἀφ' ἵππων κεκοσμημένων, τὸ θεατρον διεξήχοντο. (παρ' Αθίων τῷ Δειπνοσ. Βιβλ: Δ. Σελ: 139.)
- Στίχ: 582. ΤΟΓΣΙ ΚΟΜΗ ΚΑΡΤΗ ιτ: "Ουκεν ἐν χρῶ ησαν ιερίαι, ἀλλ' ή καὶ εἰς κόμης κόσμον ἐπιτετίθετο, ἀγλαιόμενης τε ἄμα καὶ σωματομένης διὰ τὴς εφάνες, οὐδὲ μὴ κατὰ τὰς τῷ πατασιῶν περιελίξεις συγχέοισι. Στίχ:

Δῶκε Θράξ Κισσεὺς Ἀγχίση θμῷγενετῆρι,
Οφρα ἔοι μυήμων ἀντε κατὰ γῆματα πάντα.
Ως εἰπὼν χλοερῆ κροτάφως διὸ δῆσετο δάφνη.
Καὶ πρό γε πάντων, πρώτεν ἀριστέα κέκλετ' Ἀκέσια.
Ἡνὸς δὲ Εὐρυτίων καὶ πρώτα βάσικανε κύδες,
Καὶ κε τιτυσκόμενος μόνος υψόθε κάββαλεν ὄρνιν.
Ἐγγὺς ἔχεν γέρα δ', ὃς μηρίνθε τμῆκετο δεσμὸς
Τσατος ὃς δὲ ίσω δόνακα πτερόεντ' ἐνιπήξεν.

565

Αἰνέας δὲ πατὴρ ἔπω γ' ἔτι λῦεν ἀγῶνας
Ἐκμεταπεμψάμενος παιδὸς δὲ ὄπεωνα Ἰέλα
Ἡπυτίδια, ὡδε προτὶ πιεσὸν Φθέγξατο ἔπαι:
Βάσκ' ἵδι Ἀσκανίω, παύδων ἥρη σίφεα τάξεν,
Αυτὰρ ἐπιταμένως τρόχος ἀντῷ ἥρτυται Ἰκπῶν,
Εἴλας τῷ πάππῳ ἀγέτω, παρσᾶς ἐνὶ σπλαῖσ.
Ως Φάτο ἐκ δὲ λεῶν χωρεῖν μακροῖο θεάτρῳ
Κέλετο χεύμενον εὔρυ δὲ ἀπαν πεδίον πεπτάθω.
Ιππευον δὲ οἱ παιδες, ἐν ὄψεσ' ἐῶν γενετήρων,
Ἐγχαλίνοις δὲ ἵπποισι διέπρεπον οὐδες ἐπιθύταις
Θαυματ' ἥβη σὺν θρῷ Θρωμάτῃ, Τρωή τε
Τοῖσι κόμη καρτῇ κατ' ἔθος, καὶ σέαμε Φορόθα.
Δοιὰ δὲ ἀνακράδαιον χαλκήρεα κάρυνεα ἔγχη.
Τοῖσι δὲ ἀφ' ὕμοιν σίλβον Φαρέτρας κατὰ δὲ σκήρα
Στήθεα, ἀμφὶ δέρια, χρυσές κλοιός πέρι λάμπεν.
Τρεῖς ἵππευον ἵλαι, τρισσὸς δὲ ταγοὶ περιῆγον.
Παιδες ἀτὰρ δύο καὶ δέκα, τοῖς ἐφέποντο ἐκάστῳ,
Ἀγλαοὶ ἀν' δὲ μέρος σίχον ἵππαρχοςιν ὁμοίοις.
Τιὼ μὲν ἵλαι τυτθὸς Πρίαμος γάνωσαν ἐκόσμει,
Ούνομα καὶ γάρ ἔχεσκε τὸ πάππῳ) σεῖο Πολίτα
Ζακλεῖης γενέθλη, κυδρώσησ' Ἰταλιώτας.
Τόν δὲ ἄρδη Θρηίκιος Φέρει κηλίστε διχροοῖς ἵππος.

575

580

585

590

Ιχνη

* * *

Στίχ: 586 ΤΡΕΓΣ ΙΠΠΕΥΟΝ ΜΑΙ, ΤΡΙΣΣΟΙ ΔΕ ΤΑΓΩΙ ΠΕΡΙΗΓΟΝ. Ἐν τῷ τὰς Ῥωμαϊκὰς Συγγραψάντων, δήλη ἡ τῷ Ῥωμαίων καὶ δρατῆ, καὶ δῆμος, εἰς τέριο διανομὴ, εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς, καὶ Ταττηνοίες, καὶ Λακερίες περὶ ὃν οὐδὲ Λίβιος ἐν τῷ Α. τῆς Ισορίας. Οὐδεν καὶ ἡ τῶν Τριβενῶν περιῆλθε κλῆσις τοῖς Δημαρχοῖς καὶ τὰ Τριβενά δὲ, πτοι εἰς Δασμοφορεῖ. Ταγοὶ δὲ οἱ Ἡγεμόνες απὸ τῷ τὸς υπὲρ αὐτοῖς τελεγντας ἐκτάσσειν, ὡς ποι Κοσμήτορες οἱ αὐτοὶ απὸ τῷ κοσμεῖν τὰς λαθὲς εἴρηνται.

Στίχ: 589. . . . ΤΥΤΘΩΣ ΠΡΙΛΜΟΣ. . . . Τίος ἔτος ἦν Πολίτε, τῷ πρὸ οὐθαλμῶν τῷ γηραιῷ πάτρος Πριάμου ἀναίρεθέντος υπὸ Πύρδης τῷ Ἀχιλλέως. (Β. Λίν. 569.) Ισόρηται δὲ τὸν νέον τέτον Πρίαμον, πόλιν ἐπὶ Ιταλίας ιδρῦσσας τῷ πατρὶ ὁμάνυρον, τὸ Πολιτόριον.

Στίχ: 592 . . . ΘΡΗΓΚΙΩΣ . . . ΔΙΧΡΟΟΣ ΙΠΠΟΣ. Παλοτρόφον δὲ ἀγαθῶν τιὼ Θράκιων καὶ Ησιόδος ἔστε. Πότερον δὲ εἰς ἐνταῦθα ὁ περγυραφόμενος ἵππος, ποκίλος μὲν ὁ αὐτὸς τιὼ χροιάν ως δίχροος, καὶ λευκὸς τὸν ἐμπρόδιον (ἢ τὸν ἐμπραστίον) τῶν ποδῶν, καὶ τὸ μέτωπον; ἢ τῶν τριποσῶν Ταχυῶν τὸς τρεῖς ἵππος υποληπτέαν ἐν μέρεσι διασημάνεθαι; τὸν μὲν ἐκ τῆς δλης δορᾶς, κατάσικτον ὄντα, τὸν δὲ ἐκ τῷ ποδὸς, τὸν δὲ ἐκ τῷ μετώπου; ὁ μὲν Σχολικῆς Δέρβιος περὶ τέτος υπεδοι-

Βιβλ. Γ'.

N

άζοιται

- Alba pedis, frontemque ostentans arduus album :
 Alter Atys, genus unde Atyi duxere Latini :
 Parvus Atys, puerisque puer dilectus Iulo.
 570 Extremus, formaque ante omnes pulcher Iulus
 Sidonio est invictus equo; quem candida Dido
 Esse sibi dederat monumentum, & pignus amoris.
 Cætera Trinacriis pubes senioris Acestæ
 Fertur equis.
 575 Excipiunt plausu pavidos, gaudentque tuentes
 Dardanidæ, veterumque agnoscunt ora parentum.
 Postquam omnem læti concessum, oculosque suorum
 Lustravere in equis, signum clamore paratis
 Epytides longe dedit, insonuitque flagello.
 580 Olli discurrere pares, atque agmina terni
 Diductis solvère choris, rursusque vocati
 Convertere vias, infestaque tela tulere.
 Inde alios ineunt cursus, aliosque recursus
 Adversis spatiis; alternosque orbibus orbes
 585 Impediunt, pugnæque cinct simulacula sub armis.
 Et nunc terga fugâ nudant, nunc spicula vertunt
 Infensi; factâ pariter nunc pace feruntur.
 Ut quondam Cretâ fertur Labyrinthus in altâ,
 Parietibus textum cæcis iter, ancipitemque
 590 Mille viis habuisse dolum, qua signa sequendi
 Falleret indeprensus, & irremeabilis error.

Haud

* * *

άζοντι ἔσικεν. Ο δὲ Ἰταλὸς Ἀνιβᾶς ὁ Κάρος, ἦν τοι μόνον, τὸν τὰ νέα
 Πριάμῳ, ἐρμιωεύων ἵππον παρέστησε διαφῆδια.

Il suo destriero

Era nato di Tracia, d' un mantello
 Vario , balzani d'un piè, stellato in fronte.

Ἄλλ' ἐπισημαίνεται τὰ την τοι μόνον Ὁμηρος ἵππον, Ἰλ: ψ. 51χ. 454.
 „Ος τὸ μὲν ἄλλο τόσον Φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 „Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίποχον, ἥπτε μήνη.

Στίχ: 594. ΤΗΝ Δ' ΑΤΤΥΣ ΗΓΕΝ. “Ουτως ὁ Ποιητὴς αἴποκαλεῖ
 τὸν ἄλλως Ἀττιον, Ἀτύς παρονομάζων τὰς προς ἐκεῖνον τὸ γένος ἀνά-
 γοντας. Ἐκ γὰρ Μάρκου Ἀττίς Βάλβι, Φασίν, Ιελίας ή αὐτελφῆς Ιελία
 Καίσαρος, γεννηθῶσα Ἀττίαν ἐξ Ἀττίας δὲ τοι μόνον Οκτακούσιον Αὔγυστον Τὸν
 μοναρχήσαντας ἐν ᾧ τὰς δύο περιφενεσάτες οἰκες σωλαθεῖν, τὸν τε Γῶν
 Ιελίων, τοι τὸν τῶν Ἀττίων, τῶν ἐξ Ἀρικίας προεληλυθότων πόλεως
 Λατινικῆς. Παρεμπίπτει γειμὶ τις ἐν τοῖς ἀναγεγραφόσι τὰς Ισορίας
 διαφορὰ. Ἡν γὰρ Σεπτόνιος Ἀττίαν αὐτελφιδῶν ἐφη γενέθαμ Καίσαρος,
 ταῦτα ὁ Δίων ἐν τῷ ΜΕ. τῆς Ισορίας, Καίσαρος αὐτῷ αὐτελφιῶν πα-
 ρέδωκεν, ὡς τοι μόνον Πλέταρχος φέρεται συμφωνῶν, ἐν Βιω Κικέρωνος γράψας:
 „Ἢν γὰρ πατέρος Οκτακούσιον (περὶ τὰ Αὔγυστα λέγων.) Ἀττίας δὲ μητρὸς,
 αὐτελφῆς Καίσαρος.

Στίχ: 601. ΤΟΥΣ Δ' ΥΠΟΔΕΙΔΙΟΤΑΣ ΚΡΟΤΕΟΝ κτ: Διευλαβεμένες δηλονό-
 τι ὡς παιδας, καὶ ὑπὸ φιλοτιμίας οἷον ἀγωνιῶντας, μήποτέ τι ἐν τῷ πα-
 ρατάξει παρασφαλέντες, ἀντὶ τιμῆς ὁ φλόγσας: τοι μόνοι γέλωτας”

Στίχ: 602. “ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΘΕ ΓΟΝΗΩΝ. Τὸ τοῖς γονεῦσι
 τὰς παιδας προσεοικέναι, τὸ ἐν εὐχῇσι μοίρᾳ ὑπὸ Ήσιόδε ταχθέν,,(τίκ-
 τεσ)

595

*Ίχνη πρῶτα ποδός τε, μέτωπὸν τ' ἀργεπίσημος.
Τὼ δὲ Ἀτυς ἥγεν, ἀφ' ἣ Ἀτυοι γέναντο Λατῖνοι
Μικρὸς Ἀτυς τελέθων ἐρατεινὸς παιδὶ Ἰάλω.
Δεῦτατος, ἀλλὰ Φέριδος ἀπάντων καλὸς Ἰάλος,
Ἴππῳ Σιδονίῳ ἔποχος, τὸν οἱ ἄδος ἀρίση
Διδῶ δῶκ' ἔχεμεν μνῆμα σοργῆς, ἵδε δεῖγμα.*

'Αυτάρ Θριακίων ἐπὶ τοῖς λοιπῶν νεολαίων,

600

*Ἴπποι ὄχεσκον, ὅσας γηραιὸς ναιμεν Ἀκέσης
Ταῦς δὲ ὑποδειδιότας κρότεον καὶ χαῖρον ὁρῶντες
Δάρδανοι, ηδὲ ἔγνων ὄψεις τῶν πρόσθε γονήων.
Ως δὲ σιωδριάσοντας ἀπαντας Φαιδροὶ ἐφ' ἵπποις,
Ομματά τ' οἰκέων, τ' ἀμφὶ σφίσιν, ἐκπεριῆλθον,*

605

*Ηπυτίδης ἀντοῖς διασήμην ὅσιν ἔτοιμοις,
Μακρὸν Φωνήσας τε καὶ ηέρα μάζιγι πλήξας.*

610

*ΟΣ δὲ ἵπποισιν ἴσοι τρέχον, ἄτα δὲ ἀγήματα τρισσοῖς
Ἐν δὲ χοροῖσι λυθέντα διέσαι, καὶ μετάπεμπτοι
Αὐτὸις ὅδες τρέψαντο, βέλεμνά τε δῆια τέναν.
Ἐν δρομοῖς ἄτα θέον, καὶ αὖτεοι, ἀλλοτε ἀλλως.*

615

*Αὐτα δὲ ἐναλήλως σεῖραι σωβαλλον σείραις,
Δῆροις ἀργαλέης ἄδος κινθντες ἐνόπλω.*

*Καὶ νῶν νῶτα τρέπον, νῶν δὲ ξυσχὲς ἐπὶ πάλλον
Δυσμενέως, νῶν δὲ ὡς ἐπὶ συμβασίης σιωδεῦσαν.*

Ἐντὸς δὲ πάρος λαβύρινθος αἴδεται ψικορύμβω

Ἐντὸς Κρήτη, τυφλοῖς ὑπὸ τείχεσιν ἀτραπιτόν γε

N 2
* * *

Πλανύπ-

τεσι δὲ γιωαῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσι.) μητράσι μὲν δὲ μικρὸν εἰς εὔχος πατρέσι δὲ, ὃστερ ἐν τοῖς ἡγι ἀυτῶν γινομένοις, εἴτε ἐπανον καὶ εἰς ψόγον ἐπὶ ἄντοις ἀμφιλογώμενον.

Στίχ: 601. ΉΠΤΤΙΔΗΣ Τέτε καὶ ἀνωτ: ἐμνήθη. σίχ. 573.

Στίχ: 607. ΙΣΟΙ Επίσης ἐν κόσμῳ καὶ ἐν τάξει παραθέοντες.

Στίχ: 608. ΛΥΘΕΝΤΑ ΔΙΕΣΤΑΝ Αἱ γὰρ τρεῖς ἵλαι, εἰς σωταγμα ἐν σωδραμδσαι πρώτον, παρὰ χρῆμα τῷ σημείῳ δοδέντος, εἰς χορεύεις, ἢ λόχες μεριδεῖσαι διέπησαν τρεῖς· εἰτ' αὖθις, τῷ αὐτοκλητικῇ ἡχήσαντος, ἐπανέκαμψαν καὶ τὰ μὲν βέλη κατ' αλλήλων, ὡς δηθεν κατὰ πολεμίων διατείνεσαι, ἐπανέπαλον ἐν δὲ ποικίλαις σροφαῖς καὶ περιελίξεσι, φυγαῖς τε καὶ ἐπιδιώξεσιν, ὑποχωρήσεσίτε καὶ ἐφορμήσεσι, τροπαῖς τε αἵμοιβαίσις καὶ αὖταις χήσεσιν αλλοκροσάλοις, ἔργον δραματεργήσασαι παρατάξεως Αρετῆς, καὶ μάχης ἐναγωνίσ, διον εἰς πέρας τελευταῖον ἔδοξαν σωελθεῖν εἰριωκῶν διαλύσεων.

Στίχ: 615. ΕΓΩ' Ο ΠΑΡΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ Χωρίον τι λῶ ἀποληφθὲν, κοχλιοειδῶς ἐπιτετηδευμένον τὸ χῆμα, πολύτροπόν τε, καὶ πολυπλανές, καὶ δυσδιέξόδευτον ὁ Λαβύρινθος, παρὰ τὸ μη δαδίως θύραν λαβεῖν ἔχειν τὸς εἰς αὐτὸν διαπορευομένως, διης ἐξέλθοιεν, εὐτῶς οὐομαθὲν. Ἄλλων δὲ ἀλλαχθὲς γῆς λαβυρίνθων τοιέτων τεχνιτευθέντων. ἀρχαιτάτος ἀπάντων ισόρεται γενέθλαι ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καθ' οὐ τὸν τύπον καὶ Δαιδαλον, Φασὶν, οἰκοδομῆσαι τὸν ἐπὶ Κρήτης, ἐλάσσονα γεμίω, καὶ μόλις τὸ ἐκατοσὸν περιεληφότα μέρος τῶν ἐν τῷ Αἰγυπτῷ ἐκείνω ἐπιπλοκῶν καὶ περιελίξεωι. (Ορεα Πλίν. Φυσ. Ισος: Βιβλ: Λεφ. Κεφ. ΙΓ.)

Στίχ: 616. ΤΥΦΛΟΓΣ ΤΠΟ' ΤΕΙΧΕΣΙΝ ΑΤΡΑΠΙΤΟΝ
Καθ' ὑπαλλαγὴν ἔτως εἰρίται, δέον εἰρῆθαι· (Τυφλὸν ὑπὸ τείχεσιν ἀτραπιτόν.) τετέσιν ὁδὸν αἰδηνὴ τε καὶ μὴ παρέχεσσαν διορᾶν τὰς διέξοδου.

Στίχ:

Haud aliter Teucrûm nati vestigia cursu
Impediunt, texuntque fugas & prælia ludo:
Delphinum similes, qui per maria humida nando.
 595 Carpathium, Libycumque secant, luduntque per undas.
Hunc morem, hos cursus, atque hæc certamina primus
Ascanius, longam muris cùm cingeret Albam,
Rettulit, & prisca docuit celebrare Látinos:
Quo puer ipse modo, secum quo Troja pubes,
 600 Albani docuere suos: hinc maxima porro
Acceptit Roma, & patrium servavit honorem:
Trojaque nunc, pueri, Trojanum dicitur agmen.
Hac celebrata tenuis sancto cerramina patri.
Hic primum fortuna fidem mutata novavit.
 605 Dum variis tumulo referunt solennia ludis,
Ir'm de cælo misit Saturnia Iuno
Iliacam ad classem, ventosque aspirat eunti,
Multus movens, neclum antiquum saturata dolorem.
Illa viam celerans, per mille coloribus arcum,
 610 Nulli visa, cito decurrit tramite virgo:
Conspicit ingentem concursum, & littora lustrat,
Desertosque videt portus, classemque relictam.
At procul in solâ secretæ Troades astâ
Amissum Anchisen flebant, cunctæque profundum
 615 Pontum aspectabant flentes. Heu, tot vada scissis,

Et

* * *

Στίχ: 623. ΚΥ'ΜΑΣΙ ΚΑΡΠΑΘΟΓΟΙΣ. ΛΙΒΥΚΟΓΣ ΤΕ. Τοῖς ἐν τῷ περὶ Κάρπαθον τιὼν ηῆσον πελάγει, τιὼν μεταξὺ Κρήτης τε καὶ Ρόδω πεμένια, ἵς ὁ Πρωτεὺς Βασιλεῦσσα μεμφευταί· καὶ τοῖς ἐν τῷ περὶ Διβύκου ὄμοιος κύρισσι, ἣ μογάλαι τε αὔρεται; καὶ (ὡς ποιητικῶς φανεῖ) τροφόενται.

Στίχ: 626. ΠΡΙΣΚΟΤΣ. ΛΑΤΙΝΟΤΣ. "Εθνος γαρ τι γενεθάμ τέτο, τῶν κληθέντων Πρέσκων Λατίνων (Διον. 'Αλικαρν.' ἐν Α., τῶν Ρωμ. 'Αρχαγολ.) τῶν τιὼν χώραν οἰκέντων, ἐν ὦ "Αλβαὶ ή πόλις ιδερυται· καὶ ἀλλα δὲ, ἐξ ὧν πλέισται καὶ εἰς ἐμὲ (Φησὶν Αὔτ.) ηῆσαν οἰκέμεναι. Εὐτεῦθεν οὐδὲ τὸ Πρέσκος, Ρωμαϊκὴ Φωνῆ, Τὸν δέρχασι σημαίνει καὶ παλαιούν.

Στίχ: 631. ΝΥΝ ΤΡΟΓΗ ΛΕΓΕΤΑΙ. 'Η τοιάδε ἀνθιππασίας, εἴτ' απὸ Λασκανίγ Τρωὸς ὄντος, ἔτις ἐπικληθεῖσα· εἴτ' ἐν καὶ διὰ τὸ πατὰ μίμησιν συσιώσει τῆς ἐν ἔθει ὅσης παρὰ Τρώων πάλαι διφερεῖσας· (περὶ ηῆς Σενοφ. ἐν τοῖς περὶ Κύρου Παιδ.) Παρεπιλησίαιν δὲ γενεθάμ εἰκὼς, καὶ ηῆν Αὔγετος μέτων τιὼν ἐπὶ τῷ Ἀκτιῷ νικίων, ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ καταβολῆς Ρώμης γερ. διπόμπιενται.

Στίχ: 635. ΙΡΙΝ ΑΙΓΩ ΘΥΡΑΝΟΘΕΝ ητ. Τῇ "Ηραὶ ή Ίρις κανταῦθας ἐν Αγγελεῖς τάξεις καθυπλεγεῖ, ὡς καὶ ἀλλαχεῖ. (Δ. Αἰν: σίχ. 760. 764. 866.) "Άτε δὲ ἐκ τῶν νεφελῶν σωισαμένη τῶν ὑπέκεινη. "Ηρα γαρ δὲ Αἴρε. (Δ. Αἰν: σίχ. 130.) Διὸς καὶ τῆς ἀνέμος ἡ Κρονίας τῇ Ίριδι ὁδὲ παρίσαται ἐπιπνέοσσα. (Ιέσοι πνεῦσε δὲ αἴτας.) ἐφ' ὧν ὄκισα ἐπιπεταθείη. Μασάντως δὲ ἐποίεις καὶ "Ομηρος" Ιλ.: Σ. σίχ. 166.

Πηλεύσων ποδίγεμος ὥκεις Ίρις
,,Αγγελος ἡλιθε θέσος απ' Ολύμπειο θωρήσσεωδαι
,,Κρύβδα Διὸς, ἀλλων τε Θεῶν πρὸ γάρ ηκε μὲν Ήρη.

Παραπ-

- Πλούπλεκτον ἔχει, πλούπλαγκτόν τε ὄδοισι,
Τῷ διὰ ριζίδως οἵς ἐψεαὶ σήματα λήθαι·
“Ως ἄδηλον ἄλιω, οὐδὲν ἀνέξοδον ἔμμεν’ ἐκεῖθεν.
Τὸς ἄρα γέες οἱ Τεύκρων, ἵπποδρομίησιν ἔησι
Ἐπλεκον ἄιτα τρόχας δρασμοῖς τε μάχαις τε ὅμοιας.
Ως ὅτε δελφῖνες κατὰ υγρὰ κέλευθα νέοντες,
Κύμασι Καρπαθίοις ἐναθύρουσιν Λιβυκοῖς τε.
Τέττι ἔθος τε, δρόμους τε, ἀτὰρ τὸς πρῶτος ἀέθλας,
Ἄσκανίος μακρᾶς εὗτ’ ἥλασε τέχεα Ἀλβης,
Εἰσοισε Πρίσκης τελέειν τ’ ἐδίδαξε Λατίνης,
“Ως γὰρ ὅγ’ ἥδη πᾶς ὡς σῶ δ’ οἱ Τρώιος ἥβη·
“Ως δὲ καὶ Ἀλβανὸι αὖτ’ ίδιας ἥσκησαν· οὐδὲν
Ρώμη δεξαμένη μέγ’ ἀρίση, ὕπερον ἔξῆς
Πάρλαβε, τήρησέν τε τόδ’ οἱ πατρώιον εὔχος.
Νιῶ Τροίη λέγεται παῖδες δὲ η Τρώιος ἄλη.
Ἐς τόδε θεσπεσίω γενέτη τελέοντο ἀέθλοι.
“Ενθ’ ἀλλ’ η δάμων μεταμέψατο ἀνθις πίειν.
Μέσφα γὰρ οὐ γ’ ἐτέλειν ἐνιάνσια ἀμφὶ δὲ Τύμβον,
Ιοιν ἀπ’ ὀρανόθεν Κρονιάς διὰ πέμπετο Ἡρη
Ἰλακάςδ’ ἐπὶ νῆσοις, ίσης πνεῦσε δὲ ἀήτας·
Πολλ’ ἐπιμητιόωσ’, ἐπω γὰρ ἔληγε χόλοιο,
Οὐδὲ ἄρετος κραδίης τὸ πάροιδ’ ἐκορέσσατο ἀλγος·
Ἡ δὲ ὡκα σεῦδε σερχνὴ πολύχρο διὰ τόξο
Παρθενικὴ ἀθέητος, ὁδὸν τάχα τὸ ἐκπρήσσασα,
Πολλὰς μὲν θησίτο αὐλέας ἀμφὶ δὲ ἐπ’ ἀκτὰς
Οσσομένη, λιμένας, καὶ ναῦς, τε κατεῖδεν ἔρήμας.
Μενάξ Τρωϊάδες δὲ ἀπάνευθεν ἀλὸς παρὰ θῦνα,
Πένθεον Ἀγχίσιω τεθνεῶτα, ἀολλῆς δὲ
Πᾶσαι δάκρυα χεῦσιν, ὄρωσαι ἐς οἴνοπα πόντον.
“Ω πόποι! ἐξοπίσω ὅσα κύματα λάπεται ἄλλα
Ἐκκεκυηκυίσισιν! ὅσον τ’ ἔτι λαῖτμα θαλάσσης!
Πάσαις ηδὲ ία γῆρυς, ἐπεὶ ἔχειν ἴμερος ἀσευς·
Τοδέ ἀχθοντο νέον πελάγας τλήσεθαι μόχθας.
Τόφρα δολοφροσώμας πημάνειν ἐκ αἰδαῆς περ
640
650
Iοις

* * *

Παραπλησίως δὲ καὶ Ιλ: Ψ. σίχ. 198.

”Αράων αἴσοσα μετάγγελος ἥλως ἀνέμοισιν.

Στίχ: 640. ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ ἈΘΕΗΤΟΣ. Πᾶς αθέατος ήτο πάντες ὄφεσιν, ητο τε ὀπτικὴν τυγχάνει, ἐν τῷ καθορᾶθαι μένον, η Φύσις τῷ σύσασιν ἔχεσσα; ἀλλὰ γὰρ εἰχὶ τὸ φαινόμενον τόξον, κατὰ τὸν Ποτητὸν ιδὲ Ιοιν, ἐκεῖνο δὲ ηδὸς εἶναι πλάστηται, ην ηδὲ Αγγελος ἐπιβαίνει εἰς γιλικατιθόσα, καὶ τὰ ἐντελόμενα ἐκπεραινεῖσσα.

Στίχ: 650. ΤΟΦΡΑ ΔΟΛΟΦΡΟΣΤΥΝΑΙΣ. Οὐ παραλειπτέον ἀδεῖ εἶπερ αἰλαχθεῖ τῷ Ἐξηγητῷ Σερβίῳ παρατετέρηται.) τὸ ἐπ’ ὧν ἀγαθοῖς αἰτεῖ τῷ Ιοιν ἀγγελον διαπέμπεθαι τῷ μὲν Ἐρμῇ τὰ πλεῖστα ύπερ ὅμοιοις τε ηδὲ ἐμοφροσώης διάκτορες αποσελλομένις, τῆς δὲ ἐπὶ τέτων τάναγτισ πολλάκις, καθὰ ηδὲ ἐθεν ηδὲ Ιοιν οἰατις ἐρισ θάσα, ὀνόμαται προθετέον δὲ Ε.

Et tantum superesse maris! vox omnibus una.
Urbem orant, tædet pelagi perferre laborem.

Irrigo inter medias sese, haud ignara nocendi,
Conjicit, & faciemque Deæ, vestemque reponit.

- 620 Fit Beroë, Ismarii conjux longæva Dorycli;
Cui genus, & quondam nomen, natique fuissent:
Ac sic Dardanidum media se matribus infert.
O miseræ, quas non manus, inquit, Achaïca bello
Traxerit ad lethum, patriæ sub mœnibus! O gens

625 Infelix, cui te exitio fortuna reservat?

Septima post Trojæ excidium jam vertitur æstas,
Cum freta, cum terras omnes, tot inhospita saxa,
Sideraque emensæ ferimur; dum per mare magnum
Italiam sequimur fugientem, & volvimus undis.

- 630 Hic Erycis fines traterni, atque hospes Acestes:
Quis prohibet muros jacere, & dare civibus urbem?
O patria, & rapti nequicquam ex hoste Penates,
Nullane jam Trojæ dicentur mænia? nusquam
Hectoreos amnes, Xanthum, & Simoënta videbo?

- 635 Quin agite, & mecum infaustas exurite puppes.
Nam mihi Cassandrae per somnum vatis imago
Ardentes dare visa faces. Hic quærите Trojam:
Hic domus est, inquit, vobis. jam tempus agi res;
Nec tantis mora prodigiis: eni quatuor aræ

640 Neptuno. Deus ipse faces, animumq[ue] ministrat.

Hæc memorans, prima infensum vi corripit ignem,
Sublatâque proœul dextrâ connixa coruscat;
Et jacit. Arrectæ mentes, stupefactaque corda
Iliadum. Hic una è multis, quæ maxima natu,

Pyr-

* * *

δὲ τοις καὶ ὁ Ἐρμῆς ἄβα, διὰ τὸν ἐναερτὸν λόγον, Ἐρμῆς πένητας, οὐς
ἐν εἴρηται καθίσαν, καὶ εἰς ἀρμονίαν σωάγων τὰ φροιήματα.

Στίχ: 653. ΙΣΜΑΡΙΟΙ ΔΟΡΥΚΛΟΥ· Τῇ ἐξ Ισμάρῃ, ὅρες Θρακίης,
τῇ περὶ τὰς ἐνβολὰς τῇ Ἐβρῃ, ἐνθα σίκησις ἦν ἡ Κικίων. Πιν εὖ
ἐνοφόρος ἡ χώρα, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς σὸν ὄνομα ἔχειν. (Ορεα Β. Γραζτ.
σίχ. 41.) Εὗ δὲ τοις τὸν Δόρυκλον τὴν οἱ Μάρων ἐκ τῆς πατρίδος ἐγγά-
ρισα, μῆτις ἐκεῖνον αὐτὸν ὑπολάβοι, ὃν Ἰλ: Δ. 486.

„Ἄιας ἐν Τραίσσον ἐπάλμενος ἔλε Δόρυκλον

„Πριαμίδιων νόθον κύον

„Οὐτε καὶ Ἀπολόδωρος (Γιβλ: Γ. κεφ: ΙΒ.) δωδέκατον ἐγκαταλέγει τοῖς
τοῖς τριάκοντα, οἵ τῷ Πριάμῳ ἐκ ἐκ τῆς Ἐκάβης, ἐκ δὲ γυναι-
κῶν ἀλλων ἐγένοντο.

Στίχ: 619. ΕΒΔΟΜΑΤΗ ΗΔΗ ΉΚΕ ΘΕΡΕΙΗ, Καὶ μίω, τοῖς
περὶ Λίνεσσαν ἐνιαυτὸς ὁ ἔβδομος ἐπερεύνετο, ὅτε ναυαγήσασιν ἐπὶ Καρχη-
δόνος σωέβη ἐγκαθορμίσαθαι. (Α. Αἰν: σίχ. 806.) πρὸς ὅπερ ἀντιστάπαν-
τίσειν, ως ἐντὸς ἐνός τε καὶ τῇ αὐτῇ ἐτες Λίνεσσα, ὁ τε ἐπὶ Λυκίης κα-
τάπλευς, καὶ ὁ ἀπόπλευς ἄμα, καὶ ἡ ἐπὶ Σικελίας ἐγένετο κάταρσις. Ο
μέντοι Σέρβιος μὴ πάνυ σέργων τῇ ἀπαντήσει, μίαν ταῦτιν τῶν ἐν τοῖς
Μάρωνος αλύτων ἀποριῶν ἀποφαίνεται. ἦν ἀν τυχὸν ἐκ μεσσας ὁ Ποιητὴς
ἐποιησε, Φησιν, ἀπερὶ αὐτῷ δευτέρους φροντίσι τὰ διαψιδητα διεξελ-

Θεο

Ἴρις ἐχσα, μέση τῶν δὲ καὶ βὰ Θεάνης,
Ἄττ’ αὐτῇ περιῶ, εἶδος τε λιπήσα καὶ ἔμα,

Ωφθη γραῦς Βερόη, δάμαρ Ἰσμαρίοιο Δορύκλε.

Τῷ ποτε καὶ γένεος, καὶ τέκνων ἔσωτο κῦδος·

Ωδε δὲ Δαρδανίδων μητρῶν ἔρπασ’ ἐν μέσσω:

Ω συνυγερᾶς, Φάτο, τὰς πολέμων, καὶ χεῖρες Ἀχαιῶν

Τάχεσ’ ὑπὸ πάτρης κατὰ δὴ κτάνον! Ω γενος ὄικτρὸν!

Τῷ σ’ ἄρα ή Δάμων ἐπὶ πότμῳ ἐκταμιένα;

Ἐβδομάτη ηδη μετὰ Τροίων ἦκε θεράη,

Ἐξ οὐ κεν πορθμὰς τόσσας, γαίας δέ τε πάσας,

655

Πέτρας τ’ αἰείνυς μεταμέθομεν, ηδὲ καὶ ἄσρα,

Ἐξ ὅτεω μεγάλω διὰ πόντας Ἰταλίω γε

Δραπέτιδα ἡητάμεν, ἀτὰρ βοῶντος σρεφόμεθα.

Ωδε Ἔρυκος γῆς κασιγνήτω τέρματα κεῖται

660

Ξεῖνος Ἀκέσης ὥδε τὶς οῶ ποτε τείχε ἐλάσσαι,

Ασυ ἀτὰρ δόμεναι πολιήταις, ὥδ’ ἀπὸ ἔρξει;

Ω πάτρη, ω ὑμμες Ἐφέσιοι, οἱ πολέμοιο

665

Μάχψ ρυθέντες μηδὲν ἀκάσται Τρώιον Ἀσυ;

Οὐδαμῆ Ἑκτορέων ποταμῶν ἴμερτὰ ρέειθρα,

670

Ξανθον, καὶ Σιμόεντα ἐπόψουμαι ὄμμασ’ ἐμοῖσιν;

Εἰ δ’ ἄγετε ξῶ μοι δυσπότικος καίτε νῆας·

Καεγάρ ἐμοι κατ’ ὄναρ Κασσανδρῆς μάντεος ἐκάπω

675

Δαῖδας ἔδοξε ὄρεγεν πυρός. Ωδε νυ διετε Τροίων·

Ωδ’ ὑμμιν δόμος ἔστι καλεῖ καρὸς δὲ πότη τρόγον.

Οὐ χρὴ δηθώειν τεράεσσιν ἵδε πάρα βωμοί,

Καισουενοι πίσυρες καίνται Ποσιδῶνος ἐτοῖμοι·

Η βὰ Θεὸς δαλάς, ἀτὰρ μένος ἐγγυαλίζει.

Ο 2

Ως

* * *

Θένν ἐξεγένετο Τενεδίῳ οἵτω πελέκει (οὐ διλέγεται) τὸν δεσμὸν δὲ Σχολιασῆς ἀποκόψας. Άλλας γὰρ ἐπιεικῶς, εἴτι τῷ ἐναυτῷ οὐ περιὸν, η ἐλλεῖπον, ἐν τοις τοιότοις περιορατέον ποιηταῖς γὰρ καὶ τοσοῦτον τῆς περὶ τὰς χρόνες ἀκριβείας μέλον, τὸ παρὰ βραχὺ, η τὸ μικρὸν ἐπέκεινα, ἐν ἥττοις λόγῳ τιθεμένοις.

Στίχ: 661. Ηδε καὶ Ἄστρα, πᾶς δὲ ἀντις τὰ ἄτρα, διὰ πλάνης μακρᾶς περιοδέουν γλῶ τε καὶ θάλασσαν παραμέψεις, μηδὲ πρὸς τὸ ἀντίθετον προβάς ημισφαίριον; Οὐκ ἄλλως δίμαρ, η τὰς κατὰ καιρες ἐπιτολὰς Τάν αἰσέρων καὶ δύσεις, καὶ τὰς τῶν πλανωμένων πρὸς τε τὰς ἀπλανὰς θέσεις οὐκ πρὸς ἀδόλης, ἄλλως ἀλλοτ’ ἐχθρας παρατηρῶν καὶ διαυκοπέμενος.

Στίχ: 663. ΔΡΑΠΕΤΙΔΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝ. Τὸν αὐτὸν τρέπον καὶ αὐτὸς Αἰνεῖς (ἐν Γ. Αἰν: σιχ. 520.) ἐπὶ τῷ τῆς πεπειραμένης αὐτῷ χώρας αἰνετητήσεις ἐποτυίατο:

„Αγρῶν τ’ Ἀυσονίων χωρέσντων αἰὲν ὀπίσσω.

Στίχ: 664. ΩΔΕ ἜΡΥΚΟΣ . . . ΚΑΣΙΓΝΗΓΟΤ οτ: (Ορεα ἀνω: σιχ. 25.)

Στίχ: 665. ΣΕΙΓΝΟΣ ἈΚΕΣΤΗΣ ΩΔΕ οτ: (Ορεα ἀνωτ: σιχ. 37. 42. Καὶ Α. Αἰν: σιχ. 215. οὐδὲ 596.)

Στίχ: 672. ΚΑΣΣΑΝΔΡΗΣ ΜΑΝΤΕΟΣ Περὶ τάυτης ὅρα Β, Αἰν: σιχ. 263. οὐδὲ 427. οὐδὲ Γ, Αἰν: σιχ. 194.

Στίχ: 673. ΩΔΕ ΝΤ ΔΙΖΕΤΕ ΤΡΟΙΗΝ οτ: Ποτέρας ἀρε τὰς ἔηματα ταῦτα; Βερόης τῆς γραῦς ην Ἱερος παριτησιν, η Κασσανδρας τῆς ἐν

645 Pyrgo, tot Priami natorum regia nutrix:

Non Beroë vobis, non hæc Rhoetea, matres,
Est Dorycli conjux: divini signa decoris,
Ardentesque notate oculos; qui spiritus illi,
Qui vultus, vocisque sonus, vel gressus eunti.

650 Ipsa egomet dudum Beroen digressa reliqui

Aegram, indignantem, tali quod sola careret
Munere, nec meritos Anchisæ inferret honores.
Hæc effata.

At matres primo **ancipites**, oculisque malignis

655 Ambiguæ, spectare rates, miserum inter amorem
Præsentis terræ, fatisque vocantia regna:

Quum Dea se paribus per cœlum sustulit alis,
Ingentemque fugâ secuit sub nubibus arcum.

Tum vero attonitæ monstris, auctæque furore,

660 Conclamant, rapiuntque focus penetralibus ignem.

Pars spoliant aras, frondem, ac virgulta, facesque
Conjiciunt: furit immissis Vulcanus habenis

Transtra per, & remos, & pictas abiete puppes.

Nuntius Anchisæ ad tumulum, cuneisque theatri

665 Incensas perfert naves Eumelus: & ipsi

Respicunt atram in nimbo volitare favillam.

Primus & Ascanius, cursus ut lætus equestres

Ducebat, sic acer equo turbata petivit

Castra: nec exanimis possunt retinere magistri.

670 Quis furor iste novus? quid nunc, quid tenditis, inquit,

Heu, miserae cives? non hostem, inimicaque castra

Argivum, vestras spes uritis: en ego vester

Ascanius: Galeam ante pedes projecit inanem,

Quâ ludo indutus belli simulacra ciebat.

675 Accelerat simul Aeneas, simul agmina Teucrum.

Ast illæ diversa metu per littora passim

Diffu-

* * *

ἐν ὀνέρῳ ἐποφθιλῶι ἐνθάσης; ἔοικε γάρ ἐκατέρᾳ ἐπίσης ἔχειν ἐφαρμό-
ζεθαι.

Στίχ: 682. ΠΤΥΡΓΩ' Ἡ ΤΕΚΕ'ΩΝ ΠΡΙΑ'ΜΟΙΟ Τιὼ Πριάμει πολυ-
τεκνίαν ἔιση, Β. Αἰν: 5ε9.

Στίχ: 683 ΟΤ ΡΟΙΤΗΓΟΣ ἩΔΕ. Βερέιω τιὼ γραῦν εἰς ἦν Ἱερού^ν
μεταμεμόρωφωτο, ἀνωτέρω μὲν (σιχ. 653.) ἐκ τῆς γαμέτες Δορύκλει διεγγά-
ριστε, καὶ ἐξ ὧν ἐφύ, καὶ ὧν ἐψυσεν, ἀλις ἐκύδρωσε· νῦν δὲ καὶ ἐκ τῆς
πατρίδος ἐδήλωσεν, ἢ τις αὐτῇ υπῆρχε τὸ Ροῖτινον περὶ ἐλεγταί Γ. Αἰν:
σιχ. 114.

Στίχ: 694. ΟΦΡΑ ΘΕΑ' κτ: Ἡ Ἱερού. Συμβαίνει δὲ ἐπὶ τῆς Φαγνομένης, ἀτιφρά-
ξει τῶν αἱρ' ἥλιος ἀκτίνων, τιὼ τῆς τόξες σωμέχειαν πολλάκις ἐνδιακόπτεο-
θαι, διὰ τοῦ παντοῖος διαθραυσομένων, ἢ ποικιλόχρεις θέα τῆς μετεώρης πα-
ρίστααι. Τιὼ γοινὸν διακοπῶ ταύτια οἰονεὶ πτύχας τινὰς, διὸ τῶν τῆς
διαπτάσης Ἱεροῦ ἀνεμένας πτερύγων, οἱ Τεωιάδεις ἐνθυσιῶσαι θεᾶδεις ἔδο-
ξαν, διὸ καὶ ὡς ἐπὶ προδηλῷ τέρατι ἐκπλαγεῖσαι, τὰς γῆς ἐμπερῆσαι
μανικῶς ἐπευσαν.

Τὸν

- “Ως εἰπόσσα λάβεν πρώτη πῦρ δήϊον Ἰφι
 Χειρὶ δὲ δαλὸν ἄρασά γε τηλόσε λαμπετόωντα,
 Ἀμπεπαλέσ’ ἐφέηκε τάφον δὲ φρένες κραδίαι τε
 Ἰλιάδων. “Ενθ’ ἐκ πολῶν μία νή πρεσβίη,
 Πυργῷ, νή τεκέων Πριάμοιο ἄνακτος τίτλη;
 Όυχ νήμην Βερόη, ὡς μητέρες, ός Ροιτήιος νήδε
 “Εσι Δορύκλες νή δάμαρος ἀγλαὰ σήματα ὁράτε
 Θεωεσίας κάλλας, τῷ τ’ ὀφθαλμῷ φλεγέθοντε.
 Καῦται τ’, ὥπ’, νήδ’ ὅπα, βῆμα ποδός τε ὄποια·
 “Ἄρτι ἔγωγε ἔλιπον Βερόια καίνια νοσέεσσαν,
 Αχνυμένια θ’ ὅτι τεῖδ’ οἴη ἀπό λάπεται ἔργα,
 Όυδ’ ηδ’ Ἀγχίση τιμᾶς τὰς ὡφλεν ἐνέγκοι.
 Ή μὲν ἄρδ’ ᾧς φάτο: αἱ δὲ νυ μητέρες ἀμφινοῦσσαι,
 Όμμασι τὸ πρῶτον κακοήθεσι ναῦς ἐσεώρων,
 Γνώμας ἀμφιρεπεῖς φιλέασ’ οἰκτρῶς παρεθεσσαν
 Γῆν τε, ἐφ’ ησ τ’ ἄρξεν Μοῖραι κάλεον, ποδέεσσα.
 Όφρα Θεὰ πτερύγεσσιν ὅλυμπονδ’ ἀλέασσα
 Τμῆξεν ὑπαὶ νεφέεσσ’ ἀπίεσ’ ἀπέλεθρον τόξον.
 Τῆμος δ’ αὖ τεράεσσ’ ἐκπλήγμεναι, ἐκ τε μανεῖσαι,
 Κράξαν θ’, ηρπαξάν τε ἀπ’ ἐχαρόφιν φλόγας ἵρας.
 Αλλαγ φυλλοφόρες βωμῶν κλῶνας, θαΐδας τε
 Όρνυμεναι φίπτεν χαλινοῖς δ’ ἀνέτοισι μεμήνα

680

685

690

695

“Ηφαισ-

* * *

Τὸν μὲν τοῦ τῶν νηῶν ἐμπρησμὸν, δύτως ἐπταῦθα ὁ Ποιητὴς διεψώδει. (Στίχ: 643 — 709) ὁ δὲ τὸ Λυκόφρονος ἐξηγητὴς ἐπὶ τὸ πραγματικῶτερον δοκῶν ἐπανάγειν τὸν μῦθον, τὰς μὲν ναῦς ὑπίθετο ἐλλιωικὰς, τὰς δὲ γωνίκας αἰχμαλώτες νόφ’ Ἐλλιών αἰπαγομένας ἔναν δὲ ἐν αὐτοῖς τὰς Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμας δὲ ἀδελφάς, Αἴθυλλαν, καὶ „Αἰνόχω, καὶ Μηδεσικάτην, αὖ, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκεῖσε γεγονοῦσαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβέμεναι τὴν Ἐλλάδος διλέσσαν, τὰ σκάφη ἐνέπεσσαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Νάουας ἐκλήθη, καὶ αἱ γωνίκες Ναυπρηστίδες. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Σχολιογράφος ἔτος, ἐπιφέρων καὶ τὸ λόγγον μάρτυρες Ἀπολλόδωρον, ἐν Συγγράμματι τῷ καθ’ ημᾶς λανθάνοντι καὶ Πλάταρχον δὲ προσθεῖς σωεπιμαρτυρεῖντα, καὶ Ῥώμην ἔναντι ἰσορροπτα αἰχμαλώτον (αἱς φησί) Τρωικὴν, τὴν συμβαλέσσασαν ταῖς λοιπαῖς, καῦσαι τὰς Ἐλήνων εἰλαάδας. Άλλας τὸ μὲν τὴν Ῥώμην ταύτην τὸ ἔργον ἡγήσαθαι, τὰ Πλάταρχος εἶρηται, ὅτι δὲ καὶ αἰχμαλώτος ἦν Ἐλλιών, καὶ αἱ ὄλκαδες Ἐλλιωικαὶ, ὁδομῶσ’ ἔγει καὶ τὸν αὐτοῖς τοῖς τοῖς ἐξόροις τῆς πατρίδος μετὰ τὴν ἀλωσιν σωεξελθεσσῶν, τὰς δὲ νῆας Τρωικὰς ἀπεφίνατο· δύτω γάρ ὁ Πλάταρχος τὸ πρᾶγμα διέξεισιν ἐν τῷ περὶ τῶν ἐνδοξῶν Γιανεικῶν. „Τῶν αὐτὸν Ιλίῳ περὶ τὴν ἀλωσιν ἐκφυγόντων, οἱ πλεῖστοι χειμῶνι χειροσάμενοι, καὶ δι’ αἰπειρίαν τὸ πλᾶνον αἴγνοισαν τῆς „Θαλάσσης ἀπενεχθέντες εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ περὶ τὸν Θύμβριν ποτε „μὸν ὅρμοις, καὶ ναυλόχοις αἰνιγκαίοις μόλις ἀποδραμόντες, αὐτοὶ μὲν ἐπελανῶντο περὶ τὴν χωραν φρεσήρων δεόμενοι ταῖς δὲ γωνίξιν ἐμπίπτει λογισμὸς, αἱς ητιεῖν ἴδευσις ἐν τῷ πάσῃ πλάνῃ καὶ νευτιλίᾳ, εὗτε καὶ „καλῶς πράσσεσθαι ἀνθρώποις ἀμείνων ἐσι, πατρίδα δὲ ποιεῖν αὐτοὺς ἀπολαβεῖν, ἦν ἀπολωλέκασι μὴ διωμένεις ἐκ δὲ τούτων συμφρονήσασαι καταφλεξαμένης, αἱς φασί, Ῥώμης καὶ· Καὶ οὕτοι μὲν δύτως ἐμοὶ δὲ θαυμάζειν ἐπεσιν, ὅτι τὸ ἐγχωροῦ ἐν αἰμφοτέροις ταῖς ὑπολήψεσι ταύταις αντίξουι, Φελβίος Οὐρσίνος σημειώσαι ἀκτησεν, ὃ αὐτὰς ημῖν προδεῖσιν ἐν ταῖς Παραθέσεσιν.

Βιβλ. Ε'.

P

Στίχ:

Diffugiunt: sylvasque, & sicubi concava furtim
Saxa petunt: piget incepti lucisque, fuosque
Mutatae agnoscunt, excussaque pectore Juno est.

680 Sed non idcirco flammæ atque incendia vires

Indomitas posuere: udo sub robore vivit
Stuppa, vomens tardum fumum: lentusque carinas.
Est vapor, & toto descendit corpore pestis.
Nec vires heroum, infusaque flumina profunt.

685 Tum pius Aeneas humeris abscindere vestem,

Auxilioque vocare Deos, & tendere palmas:
Jupiter omnipotens, si nondum exosus ad unum
Trojanos, si quid pietas antiqua labores

Respicit humanos, da flammam evadere classi,

690 Nunc, Pater, & tenues Teucrūm res eripe letho.

Vel tu, quod supereft, infesto fulmine morti,
Si mereor, demitte, tuâque hic obrue dextrâ.
Vix hæc ediderat, quum effusis imbribus, atra
Tempestas fine more furit, tonitruque tremiscunt

695 Ardua terrarum, & campi: ruit aethere toto

Turbidus imber aqua, densisque nigerrimus Austris:
Implenturque super puppes; semiusta madescunt
Robora: restinctus donec vapor omnis, & omnes,
Quatuor amissis, servatæ à peste carinæ.

700 At pater Aeneas casu concussus acerbo,

Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas
Mutabat, versans, Siculæne resideret arvis,
Oblitus fatorum, Italæne capesseret oras.

Tum senior Nautes, unum Tritonia Pallas

705 Quem docuit, multâque insignem reddidit arte,

Hæc responsa dabat: vel quæ portenderet ira
Magna Deûm, vel quæ fatorum posceret ordo.

Isque

* * *

Στίχ: 700. ἩΦΑΙΣΤΟΣ Μετωνυμικῶς ὁ κατιχύσας ἐμπρησμός.
καὶ αἱ πανταχῷ διὰ τῶν νηῶν αἰρόμεναι καὶ διαχεόμεναι φλόγες. Ἄδε με-
τωνυμία καὶ Ὁμήρω σωτέρης. Ἰλ. B. 426.
„Σπλάγχνα δὲ ἄρ, ἐμπέραντες ὑπείρεχον Ἡφαῖοιο.

Στίχ: 701. ΝΗΣΣΝ ΠΡΥΜΝΑΣ ἘΓΓΡΑΠΤΟΥΣ. Ὁμήρω δὲ φίλοι
τὰς ναῦς καλεῖν μιλτοπαξύς.

Στίχ: 702. ἘΝΘΑ ΘΕ' ΑΤΡΟΝ. Cuneos theatri: (σφῆνας θεάτρος)
ὁ Μάξων ἔφεσσεν οὐς ἐν τοῖς ἀμφιθέατροις οἱ θεάτραι τίπτεις ἐπεῖχον,
ὅτῳ παρὰ Ρωμαίοις ὀνομαζομένοις παρὰ τὸ σφιλωσεῖδες τὸ χήματος κα-
θάπτειρ οὐκ καὶ ἐπὶ σερατῇ παραταχθέντος, σφῆνες καλεῦνται τὰ σιφη
τὰ ἀπὸ τὸ ἐυρυτέρες ἐπὶ τὸ ὁξύτερον ἐκτασσόμενα.

Στίχ: 718 ΚΑΙ ΣΤΗΘΕΟΣ ἘΚΠΕΣΕΝ ἩΡΗ, Δέες τε γὰρ καὶ
αἰδοῖ τῇ πρὸς τὴς ἐπεφθακότας ὀικείας, ἐφ' οἷς τετολμήκασιν ἐπιχειρεῖν
διετραπεῖσας, τὸ τῆς ὁργῆς τε καὶ βαρυθυμίας παρατίου ἀπηλάθη, πά-
θες πάθος ἀνταποκρίσαντος.

Στίχ:

"Ηφαίσος, βάκχευε τ' ἀνὰ συγὰ, ἀν' δὲ τ' ἐρετμᾶ.
Νηῶν, καὶ πρύμνας τὰς ἔξ ἐλάτης ἐγγράπτες.
Αγγελας δὲ θέατρον ἔιω, καὶ σῆμ' Ἀγχίσα,
Ἐυμηλος ασεύσας, νέας ἥγγελε πυρπολέεθαι,
Οἱ δὲ καὶ ἵπτάμενον γνόφον εἰσιδον αὐταλόεντα.
Ἀσκάνιος δ' ὃς τιῷ δὲ ἵππειαν κόσμεε γῆθων,
Τόφρα ἐὼν ἐποχος, πρῶτος θεῦσ' ὡκαὶ ἐκέθαι
Ἡχι νεῶν θρόος, οὐδὲ ἀγέται μίνγ' ἐκφρονες ἀντοί,
Εἰχον ἐρυκακέειν τὶς ἄρδη μανίη; νῶν οἴπτε;
Οἱ δὴ τάνετ', ἐφη, οἰκτραὶ πατριώτιδες, οἴμοι!
Οὔκουν δηίς, Ἀργάνων θάδε ἐπάλξεις
Ἐλπιαράς σφετέρας δὴ δάμετε, ἥντι. ἐγώνυ
Τιεῦν Ἀσκάνιος κόρων ἀμφὶ πόδας πρὸ δὲ ἔηκε,
Τιῷ πάισων ὑποδὺς ἐν χήματι δῆριν ἐκίνει.
Σπεῦδε δὲ ἀμ' Αἰνέας, ἀμα πάντα δὲ ἀγήματα Τεύκρων.
Δέσσασ' αἵ δὲ ἀκτὰς πέρι, ἄλλυδις ἄλλας ἀπέδραν,
Τλαξις καὶ πέτρας γλαφυράς ἐητάσ' ὑποδῶμαι.
Ων δὲ ἐδρασαν καὶ Φάος αἰδῶς ἐχεν ἰδέθαι.
Γνάσσ' ιδίας δὲ τράπεν, καὶ σήθεος ἐκπεσεν Ήρη.
Οὐχ αὕτως δὲ μένος καὶ πῦρ ἀκάμαντον ἀνῆκεν,
Ἄλλος δὲ αἰθομένη σύπη υπὸ δρῶν νοτιῶσαν,
Καπνὺὸν ἐρευγομένη βραδέως σειρώματα δὲ ἀντὰ
Νωθῆς ἀτμὶς βρῶσκεν, ἀπαντα δὲ ἐβόσκετο λύμη.
Οὐδὲ ἀνδρες τι ὅλως χράσμαν, δὲ χεύμενα φεῖθρα.
Τῆμος ἄρδη Αἰνέας φῆκεν μὲν ἐπώμιον ἄμα,
Χεῖρα δὲ ἀνέχε. Θεος δὲ ἐπαρηγέμεν ἐξεκαλεῖτο:
Ζεῦ πάντων κρατέων, εὖμὴ συγέεις σὺ Τρῶας
Πάντας ὁμῶς, καὶ αἴκεν δὴ ἐυσεβίης τι ὄνειρο
Γηγενέων καμάτοις, δὸς νῆας πῦρ υπαλύξαι
Νιώ πάτερ, Τεύκρων τε τὰ λυπρὰ τάδε ἐξελ' ὀλεθρώ.
Ἡὲ, τὸ γαρ λοιπὸν, σὺ κεραυνῷ νῶν μαλερῷ με
Βάλλε, εἰ ἀξιος ἐν σῇ χειρὶ δὲ μὲν ὡδὲ ἀπόλεσσον.
Τοῖα Φθεγξαμένοιο καταγίς αἰθέσφατος αἴψα
Ρίγγυνυτο λαβροτάτῳ ὅμβρῳ βρονταῖς δὲ ἐδονεῖτο
Γῆς υψηλὰ ταπεινὰ τε αἰθέρος ἐκ δὲ κατήει
Σιώ σφοδροῖς ἀνέμοισι μελάντατον ἐνθόλον υσμα.
Καὶ δὲ νέες κλύζοντο ἄδων, νοτιῶντο δὲ δῆρα.
Ημίπρηστος, ἐσόκεν πᾶσ' ἀτμὶς ἐνθάδε μαράνθη,
Ως παρέει πισύρων τὰς λοιπὰς ναῦς γε σεσῶθαι.
Αἰνέας δέ πατήρ μέγα τῷ σειθεὶς ἐπὶ πότμῳ,

Στίχ: 724. ΡΗΞΕΝ ΜΕΝ ΕΠΩΜΙΟΝ ΕΙΜΑ, "Εθος δὲ ἦν το-
το ποιεῖν ἐπὶ συμφορᾶς τὰς μεγίστας, οὐ συχνὰ πάρεστιν ιδεῖν παραδείγ-
ματα καὶ τὰς ιερᾶς δέλποις, καὶ τὰς θύραθεν.

Isque his Aeneam solatus vocibus infit:

Nate Dea, quo fata trahunt retrahuntque sequamur.

710 Quicquid erit; SUPERANDA omnis fortuna ferendo est.

Est tibi Dardanius divinæ stirpis Acestes:

Hunc cape consiliis socium, & conjunge volentem:

Huic trade, amissis superant qui navibus, & quos

Pertæsum magni incepti, rerumque tuarum est;

715 Longævosque fenes, ac fessas sequore matres:

Et quicquid tecum invalidum, metuensque pericli est,

Delige: & his habeant terris sine mœnia fessi:

Urbem appellabunt permisso nomine Acestam.

Talibus incensus dictis senioris amici:

720 Tum vero in curas animus diducitur omnes.

Et nox atra polum bigis subiecta tenebat:

Visa dehinc cœlo facies delapsa parentis

Anchisæ, subito tales effundere voces:

Nate, mihi vitâ quondam, dum vita manebat,

725 Chare magis, nate Iliacis exercite fatis:

Imperio Jovis huc venio, qui classibus ignem

Depulit, & cœlo tandem miseratus ab alto est.

Consiliis pare, quæ nunc pulcherrima Nautes

Dat senior: lectos juvenes, fortissima corda,

730 Defer in Italiam: gens dura, atque aspera cultu

Debellanda tibi Latio est. Ditis tamen ante

Infer-

* * *

Στίχ: 740. ΣΤΗΘΕΣΣΙΝ ΔΑΣΓΟΙΣ Καὶ Ἀχιλλεὺς παρ' Ομῆρῳ: Ἰλ:
Λ. σίχ. 189.

“Στήθεσσι λαστοῖσι διάνδρχα μερμῆξεν.

Στίχ: 744. ΤΗΜΟΣ ΓΗΡΑΙΟΣ ΝΑΥΤΗΣ, Οὐκέντιον ἐπαγγέλματος.
οὐδὲ ἔργαστας ἐσὶν ἐπώνυμον ὡδε τὸ Ναύτης, Ἀνδρός δέ Τρωός κυριωνυμία.
τῷ ἐκ Τροίας Λινέας παρεπολεθηκότος, καὶ τὸ Παλλαῖδιον πεπιζευμένο
πολυνωρεῖν· καὶ τῷ τῶν Ναυτίων ὄνου παρὰ Ρωμαίοις κατάρχαντος· Ο
γαρ δὴ γέμων αὐτῶν τῷ γένες Ναύτιος, ἀπὸ τῶν σὺν Λινέᾳ σειλάντων
τιλιώποικιαν, διὸ τὸν Αἴθιων Περεὺς πολιάδος, καὶ τὸ ξύλον ἀπιωέγκατο
τῆς Θεᾶς μετάνισάμενος· ὃ διεφύλασσεν ἄλλοι μετάλαμβάνοντες, οἱ τῷ
γένεις ὅντες τῶν Ναυτίων· (Διον. Ἀλπαρ, Ρωμ. Ἀρχαιολ. Βιβλ: 5.) ὡς
ἔπειρ (ἢ Φεσσοί) καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ Μάρων περιώ τὸ γένος, δέδεν εἶχε
εἰς τὸ τέττα κλέος, ὃ Ποιητής καταθέδα τῷ παρόντος μεῖζον τε καὶ
κράσσον εἰς ἐνδοξιαν ὑπόμνημα.

Στίχ: 750. ΤΤΧΗΝ ΠΑΣΑΝ Οὐδαμοῦ τῆς Ὁ-
μηρικῆς Ποιησεως ἐμφερέμενον τὸ τῆς τύχης παρατετήρηται ὄνομα: τὰς
γαρ Μοίρας ἐπεῖνος, καὶ τιλιώποικιαν, ἢ τὸ πεπρωμένον, καὶ τιλιώποικιαν
Θεῶν βελτιών· καὶ ιότητα ἐπὶ τῶν αἰθρώποις σύμβανόντων αἰτιᾶδαι φιλέει.
Ἄλλον δὲ δέδεν εἶχεν τοῖς τῷ Μάρων ἵχνεσιν, ὡς οἴοντε, παραπολεθεῖν ἐκ Τρωών
σωμεγγυς.

Στίχ: 751. Ὅδος ἔστιν ἀκέστης, Οὐτω καὶ αἱ Τρωιάδες αε-
ταὶ μηρὸν ἀνωτ: (σίχ. 665.) ἀνέκραγον· (Ξεῖος Ἀκέτης ὡδε.) καὶ τῷ τῷ
γηραιῇ Νάυτῃ σωτεῖσι εἰς τάυτὸ πως σωθεῖ. ή τῶν Γεαιδίων αἰπένοισι·
παρ δέ σον, ὅτι αἱ μὲν κοινῇ περὶ πάντων ἐφράσσοντο καὶ πατῶν, δέσοι τε
καὶ δέσαι τῷ Λινέᾳ σωτερευσαν: ὃ δὲ περὶ μόνων σωεβάλευε τῶν αἰχρήσ-
των· καὶ ὃ μὲν συμφράδμονά τε καὶ σωσινέτων τὸν Ἀκέτην πρεβάλλετο,
αἱ δέ αἰπλῶς διὰ τῷ συγοικισμῷ ξενοδόχου.

Στίχ:

Στήθεσσιν λασίοις μερμήριξ, ἐνθα καὶ ἔνθα
Νοῦ μεταμέβων, ἢ ὅγ' ἐν ἀγροῖς Σικελικοῖσιν
Ἐδριώ σῆσαι, τῶν πάλαι ἐκ ἀλέγων Μοιράων.
Ἡέτε Ἰταλίδος χθονὸς ἐξῆς πέρατα δίζοι.
Τῆμος γηραιὸς Νάυτης, τὸν μὲνον Ἀθινή
Τριτογένεια διδαξεν, ἔφηνέ τε μῆτιν ἀρίσιω,
Τοιάδε τ' ἔχρα: ἢ τὰ Θεῶν κότον αἰνὸν ἐδήλω
Τέκμορα, ἡὲ τά περ Μοιράων τέθμι ἀπήτε·
Τοῖς γὰρ ὅδ' Αἰνείαν γε παραφάσσων μετέειπε:
Παῖ σὺ Θεῆς, ἢ Μοῖραν ἄγωστ' ἀπάγωσιν τ' ἔκεν·
Εἴτι δὲ εἰς γε, τύχων πᾶσαν νικᾶνσ' ἀνατλάντα.
Δάρδανος ἐκ δίης Φύτλης ὡδ' ἔσιν Ἀκέσης,
Τὸν λάβε ἐσσόμενον καλὸν συμφράδμον' ἔκοντα.
Τῷ πίευσον, ὅσοι περίεισι νεῶν πυρικαύσων,
Οὓς τε ἔχει ὄκνος σφετέρων ἀεθλῶν παθέωντε,
Καὶ γηραιὸς πρὸς δὲ ἐπὶ τάτοις μητέρας ὄσσα
Πόντῳ ἀπηνδηκυῖαι ἔασσιν ἀτὰρ μετὰ σεῖο,
Ὀππόσοι ἀδρανέες, καὶ δειλοὶ δὲ κραδίην γε,
Κρίνας, ὡδὲ ἔχέμεν πεπονηκότας οἰκία, λαῖπε.
Ἄσυ δὲ, ἥν νεύσοι, τόδε δὴ κεκλήσετ' Ἀκέση.
Τοῖς δὲ ἐπεστ' Αἰνέας γεραῖς Φίλις ὡς ἄρδονθη,
Τόφρα νόου τρέψεν παντοῖας ἐς μελεδώας.
Καὶ δὰ πόλων ἥδη διφρένετο νύξ μελανεῖμαν,
Ωπταὶ δὲ Οὐλύμπια κατιέσσα γενήτορος ὄψις
Αγχίσθ ἄφνω ὃς παρσάς Φθέγξατο τοῖα:
Ω τέκος, αὐτῷ καὶ βιότοιο, ἐμοὶ περιόντος
Φίλτερον ὡς τλάς πολλὰ σὺ, Ἰλιακαῖς ἐνὶ μοίραις
Ηκὼ τοι Διος ὡδε κελένεσει, ὃς τ' ἀπὸ νηῶν
Αββαλε δὴ Φλόγας, ἥδ' ἄρδ' σ' ἐξ ὑψας ἐλέγορε,
Πεάθεο παρφασίας, ταῖς νιᾶς ὑπεθήκατο καλάς
Γηραιὸς Νάυτης. Μεγεκάρδιον ἐκλογάδ' Ἡβῶν,
750
755
760
765
770
Ἴτα-

* * *

Στίχ: 759. ἈΣΤΥ ΔΕ' ΚΕΚΛΗΣΕΤ ἈΚΕΣΤΗ· Τῷ ὅντι δὲ
καὶ πόλις ἥν ἐπὶ Σικελίας, παλαιὸν κτίσμα, ἢ Ἀκέση. Ταύτης τιὼ
πρώτην καταβολὴν, ἀλλας μὲν γενέθλαι διέξεισιν Ἀπολλόδωρος (ὅρε τιὼ
ἐν τῷ Α. τῆς Αἰν.: Σημεῖος. σίχ. 49δ.) ἀλλας δὲ ἐνταῦθα ὁ ἡμέτερος.
Κέκληται δὲ ἡ πολις ἔτι ἡ Αγεσα (Στέφ: Βιζ?) καὶ Ἐγέσα, ἢ Ἐγέση, ἢ
Σεγέση. (Ἀβρ. Βεργέλ· ἐν τοῖς εἰς τὸν Στέφ. Σημ.) Ής καὶ τές κατοί-
κες Ῥωμαῖοι εἰς συγγενῶν ἀναγράφουσες μοῖραιν, παντοῖοις ὑπερον κατεκό-
σμησαν προνομίοις περιποιέμενοι.

Στίχ: 563. ΔΙΦΡΕΤΕΤΟ ΝΥΞ "Ωστερ ἥλιος δὲ
τῆς ἡμέρας ἀρχῶν, πεδρίππων ὀχεῖδας μυθεύεται, διὰ τὸ τετρατροπον, ὃ
δοκεῖ, τῆς περιπολήσεως, οὗτοι καὶ νύξ, ἢ, ἢ νυκτὸς δεσμοπένθος Σελλίω,
Διφρένεθαιρ λέγεται, διὰ τὸ δισσὸν ἵσως τῶν κατ' αὐτῶν αὐξήσεώντες καὶ
Φθίσεων.

Στίχ: 767. ΉΚΩ ΣΟΙ ΔΙΟΣ ΚΕΛΕΤΣΕΙ. . . . : . "Ουτῷ τοι καὶ παρ
Ομήρῳ, ἡ ὑπὸ τῷ τῷ Νέσορος ἄδει ἐποφθάλεις θεος ὄνερος: Ίλ: Β.
σίχ. 26.

ΒΙΒΛ. Ε'.

Q

Διός

- Infernus accede domos, & Averna per alta
 Congressus pete, nate, meos: non me impia namque
 Tartara habent, tristesque umbræ; sed amœna piorum
 735 Concilia, Elysiumque colo: huc casta Sibylla
 Nigratum multo pecudum te sanguine ducet:
 Tum genus omne tuum, et quæ dentur moenia disces.
 Jamque vale: torquet medios nox humida cursus,
 Et me sœvus equis Oriens afflavit anhelis.
 740 Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in auras.
 Aeneas: Quò deinde ruis? quo proripis? inquit:
 Quem fugis? aut quis te nostris complexibus arcet?
 Hæc memorans, cinerem & sopitos suscitat ignes,
 Pergameumque larem, & canæ penetralia Vestæ,
 745 Farre pio, & plenâ supplex veneratur acerrâ.
 Extemplo socios, primumque accersit Acesten.
 Et Jovis imperium, & chari præcepta parentis
 Edocet, & quæ nunc animo sententia constet.
 Haud mora consiliis; nec jussa recusat Acestes.

Tran-

* * *

- Διὸς δὲ τοι "Αγγελος εἰμί
 „Οσ σεῦ ἄνευθεν ἐών μέγα κῆδεται, ηδ' ἐλεσίρες.
Στίχ: 772. ΧΡΕΙΩ' Σ' ΕΝ ΛΑΤΙΩΝ ΔΑΜΑΣΘΑΙ. Προσαναφώ-
 νησις ἐσὶ τῶν ἐσομένων τοῖς ἀρμφ' Αἰνείαν πρὸς τὰς Λατίων ὁικήτορας πο-
 λέμων, περὶ οὐ τινὶ σφίσι πεπρωμένων κατάχοιεν χώραν· οἷα δέτις ην οὐ
 χώρα, οἷος δὲ κοιτοῖ οἱ ταύτῃς ἔχοντες, ἐν ἀλλοις σεσημείωται· (Α. Αἰν:
 σίχ. 10.)
Στίχ: 773. ΝΕΡΤΕΡΙΟΤΣ ΑΙΔΑΟ ΔΟΜΟΤΣ ΔΙ' ΑΟΡΝΩΝ,
 Ταῦτα, κατὰ προεπαγγελίαν ὡδε λεγόμενα, προσοικομεῖ τὰ τῆς Νεκυίας,
 περὶ οὓς ἐν τῷ ἐφεζῆς σ'. Βιβλίον εἰς πλάτος ημῖν φαψωδίτες. Λορνα δὲ ἔρηται
 οὐ σηρ, οὐ λίμνη δὲ τινες, παρὰ τὸ μῆθ' ὑπὲρ ἐκεῖνα, διὰ τὸ ὑπερβάθμον τῷ ψυχε-
 μῆθ' ὑπὲρ ταύτας, διὰ τὸ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν τε κοιτάνας οὐδεμίασσεων
 φθοροποιον κοιταί λοιμῶδες, ὑπερπετομένας τὰς δύνεις φέρεοδα. Άλλ' Αόρ-
 νες ἐπὶ τῷ παρόντος ιδιαίτερον λέγει τὰς λίμνας, οὐ τὰς λάκκας κοιτά-
 βόθρους, διὰ οὖν ἐμυθένετο οὐ εἰς Αδάν κατάβασις οἷος οὐ παρὰ τῷ Λωκρίνῳ
 Λορνος, οὐ Αουερνος, περὶ οὗ ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰν: 409. κοιτάνας 466. Καὶ οὐ τὰ
 Β. τῶν Γεωργ. 186. κοιτάνας 594. ἐξιν δὲ σεσημείωται. Τὶ δὲ οὗτος ψυ-
 λὰς οἱ Μάρων τὰ τοιαῦτα προστίπεν Λορνα; Averna per alta: Τὰ γαρ οὕτη
 μᾶλλον προσηκόντως ψυλαὶ λέγεται, οὐ τὰ τοιαῦτα χάσματα. Άλλα
 γαρ τὸ ψυχον οὐ τὸ βαθός εἰς ἀλληλα ποδάκις αντιμετέληπτας. Διὸ
 κοιταί τὸ Averna per alta, διὰ Αόρνων πάγχυ θυμίσιων, ημῖν ἀποδοθὲν, τῇ τῷ
 ψυχες σημασίᾳ ἐπικομάχεται.
Στίχ: 777. ΚΑΙ ΠΕΔΟΝ ΗΛΥΣΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΙΓΩ. Περὶ μὲν
 τῶν Ηλυσίων πεδίων ἀλιτεῖς ἔχει τὰ ἐν τῷ Α. τῶν Γεωργ. σίχ. 40. ερη-
 μένων· πῶς δὲ ἐν διάρρησιν κατιτάσσει (Άγωτ: σίχ. 763.) τῷ Αἰνείᾳ οὐ τῷ
 γεννήτορος σψις παρέστη, εἴπερ ἐν τοῖς Ηλυσίοις διῆγεν, ὡς
 ὡδε λέγεται; Άλλα διὰ τῶν ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰν: σίχ. 71. σημεωθέντων
 τὸ ἀπορεον ἐπιλέλυται.
Στίχ: 778. ΕΝΘ' ΑΓΝΗ' ΡΑ' ΣΙΒΤΛΛΑ. (Ορα Γ. Αἰν: σίχ. 469.)
 Αγνίσιν δὲ ταῖς Σιβύλλαις ἐπιμαρτυρεῖσιν, ὡς αὐδέρων ὁδόλως εἰς ὅμιλιαν
 φοιτώσαις, άλλα διὰ βίσιν καθαρεύσασις οὐ κοιτά τῷ Πυθίᾳ ἐπικιητεῖτο, οὐ
 ταῖς παρὰ Ρωμαίοις δὲ Εισάσιν, οὐδὲν μάλιστα τῷ λειτεργίᾳ τεταγ-
 μένον λοιπάταις παραμένειν. Αγέτο γαρ τῷ βελομένη μετὰ τοὺς χρονον
 τεττον

Ίταλίωδ' ἀγέμεν' σκληρὸν γένος αἰνόβιον τε
Χρειώ σ' ἐν Λατίῳ δαμάσαθαι· δεῖ δὲ πάροιθεν,
Νερτερίας Ἀΐδαο δόμας ἔλθειν δὶ Αόρνων
Πάγχυ βυθίσων, ἥδ' ἔνθ', ὡς τέκος, ἐντυχέειν μοι.
Οὐ γὰρ δυσσεβέων ἀλεγεινά με τάρταρος ἔρυκε,
775
Ἡ σκότιοι χῶροι καὶ ἀμειδεῖς, ἀλλὰ μάκαροι
Σὺν γ' ὁαρίζω, καὶ πέδον Ἡλύσιον μετανάστιον
Ἐνθ' ἀγνή δὲ Σιβυλλα, ἐπεὶ πολλὰ αἴματα χεύσης,
Ιρά μελάγχροα εὗ καταθύσας, εὔθυ σε ἄξει.
Τόφρα τεὸν δὲ γένος, πεπρωμένα τάχεα τ' ἄστη.
Οὐλε δ', ἐπεὶ μέσση νύξ ὑγρὴ νιᾶς ἀνακάμπτει.
Πνεῖ δ' Τπερίων αἰνὸς ἔμοι διὰ ἀθματος ἵππων.
Ἡ, καὶ λεπτὰς ὠχετέες ἔσις ἄνυρας, ηὔτε καπνὸς.
Αἰνείας δ' ἐπάυσεν: οἱ οὐχεαὶ οἱ δὲ ἄρος ἀφέρπεις;
Τὸν δέ τε Φεύγεις; τὶς δὲ σ' ἔέργει ἀμφιβαλέθαις;
Ταῦτ' ἀναπεμπάσων, πῦρ ἐν σποδιῇς ὑπανίση⁷⁸⁰
785

Q 2

Καὶ

* * *

„τέτον (ἥτοι μετὰ τριακονταετίαν) ἥδη καὶ γάμος μεταλαμβάνειν, καὶ
„πρὸς ἔτερον τριαπέδαι βίον, ἀπαλλαγεῖσῃ τῆς ιερεγρίας. (Πλάτ: ἐν Βίῳ
Νεμᾶ.)

Στίχ: 779. ΙΠΑ' ΜΕΛΑΓΧΡΟΑ κτ: Τῷ γὰρ Ἀδῃ πελανᾷ θύεσθαι νενόμισο, καὶ
Θάπερεν καὶ τοῖς Νερτερίοις. (Ορα Γεωργ. Δ. σίχ. 665.)

Στίχ: 780. ΤΟΦΡΑ ΤΕΟΝ ΔΕ ΓΕΝΟΣ, ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΕΙΧΕΑ Τ' ΕΙΣΗ.
Δυσὶν γάρ εἴνεια τέτων τιὼν εἰς Ἀδὼν καθόδον ἐπετράπη Αἰνείας· οὐαὶ δὴ
καὶ πόλιν καταμάθη, ηὗτινα οἱ καθέρμαρτο σωικίσειν, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς
ἀπογόνους προγονοίη, οἵσεις τε καὶ οἵσεις ἔμελλεν ἔξειν.

Στίχ: 781. ΟΥΔΕ Δ', ΕΠΕΙ ΜΕΣΣΗ ΝΥΞ καὶ. Τιὼν ἀπὸ μεσονυκτίς ἀρχιώ
τῆς ημέρας ὁ Ποιητὴς ἐκδιδάσκει· ἦν Βασιλώνοις μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἕλις
ἀελογίζοντο, Ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ δύσεως, Οὐμβροὶ δὲ ἀπὸ Μεσημβρίας, Ρω-
μαῖοι δὲ, καθὰ καὶ οἱ πάλαι Λιγύπτιοι, καὶ οἱ Μαθηματικὸς Ἰππαρχος,
ἀπὸ μεσονυκτίς ἦν καὶ ημέραν καλλώς πολιτικῶ. (Πλίν. Φυσ. Ισορ. Βιβλ:
Β. Κεφ. οδ.)

Στίχ: 782. ΠΝΕΙ Δ' ΤΠΕΡΙΩΝ ΛΙΝΟΣ. Ταις γὰρ τῶν νερτέ-
ρων σκιᾶς τὸ φῶς ἀντιπεριῆσται, ηδὸν τῷ Ραψωδῷ, καὶ σωσῖναι τε
καὶ ἐνδιατριβεῖν ἡκινεῖ φέρεσι τὸ δὲ τῶν ἵππων ἀθμα, τὸ τέθριππον εἰ-
κονογραφεῖ, ἐφ' ὅπερ ὁχθμενος τιὼν περίγειον λῆξιν πρόσεισι διαπυρσεύων ὁ
ἥλιος, ος καὶ Τπερίων πατρωνυμεῖται. Γίνεται γὰρ ἐξ Ουρανῆς καὶ Γῆς
Τπερίων. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Α.) ἐξ οὖτοῦ Τπεριονίδης, καὶ Τπεριονίσιον,
καὶ συγκοπῇ Τπερίων, ὁ Τίος Ἡλίος. Εἰμῆτις ἄλλως ἐπέντεν ἔλοιτο, ἐπιθε-
τικῶς, (ὡς ἀρεα ὑπέρ ημᾶς ἱων.) Τπερίων ὁ φωσηρὸς ὄνομαζεται.

Στίχ: 783. Η, ΚΑΙ ΔΕΠΤΑΣ ΩΧΕΤ' ΕΣ ΑΤΡΑΣ, ΗΥΤΕ, ΚΑΠΝΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ
καὶ παξ Ομήρω Ιλ: ψ 100. Πατρόκλος τῷ Ἀχιλλεῖ ἐπιφαγέντες,
„Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ηὔτε κακνὸς
„Ωχετο τετριγυῖα :

Στίχ: 704. ΟΙ ΟΙΧΕΑΙ; ΟΙ Δ' ΑΡ ΑΦΕΡΠΕΙΣ; Καὶ οἱ Λαέρ-
τες πρὸς τιὼν ἐποφθάσταιν μητέρες ἐν τῇ Νεκυίᾳ· Οδυσ. Λ 219.
„Μῆτερ ἐμὴ, τί νυ μὲν μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα;

Στίχ: 786. ΠΤΡ ΕΝ ΣΠΟΔΙΗΣ ΤΠΑΝΙΣΤΗ· Τὸ ὑπὸ τιὼν
τέφραν λανθάνον, ὡς οἵας ὑπνῶν αὐτὸς καὶ καθεῦδον.

Στίχ:

750 Transcribunt urbi matres, populumque volentem
Deponunt, animos nil magnæ laudis egentes.
Ipsi transtra novant, flammisque ambesa reponunt
Robora; navigiis aptant remosque, rudentesque,
Exigui numero, sed bello vivida virtus.

755 Interea Æneas urbem designat aratro,
Sortiturque domos: hoc Ilium, & hæc loca Trojæ
Esse jubet: (gaudet regno Trojanus Acestes:)
Indicitque forum, & patribus dat jura vocatis.
Tunc vicina astris Erycino in vertice sedes
760 Fundatur Veneri Idaliæ, tumuloque sacerdos,
Et lucus late facer additur Anchisæo.

Jamque dies epulata novem gens omnis, & aris
Factus honos; placidi straverunt æquora venti,
Creber & aspirans rursus vocat Auster in altum.

765 Exoritur procurva ingens per littora fletus:
Complexi inter se noctemque diemque morantur.
Ipsæ jam matres, ipsi, quibus aspera quondam
Viæ maris facies, & non tolerabile numen,

Ire

Στίχ: 787. ΠΕΡΓΑΜΙΟΝ Τ' ἘΦΩΡΟΝ ΘΕΟΝ πτ: Larem δέ Μάρων ἐπει (Λάριν) Ουτω γὰρ ή Λατίνων Φωνὴ ὄνομάζεις ιδίας, ὃν ή τῶν Ἐλιών Θεὸν αἰποκαλεῖ Ἐφέσιον, τὸν ίδια τῷ δίκαιῳ κηδόμενόν τε ή προσατεύοντας· Τιὼ δὲ Ἐσταν πολιώ προστέρηκεν, η ὅτι ἐρίοις, Φασὶν, εἰλγυμένες λευκοῖς τὰς χεῖρας, αὐτῷ γενόμενος θύεν· η παρὰ τὸ τὰς περὶ τιὼ λειτεργίαν τῆς Θεᾶς ἐιαχολεμένες Ἐσιάδας, λευχειμονέστες αὖ προσίεναι, εἰς δήλωσιν καθαρότητος. Τὶ δὲ μὴ καὶ τὸ τῆς ηλικίας προϊκον αἰτιάσαιτό τις, καθότι γηραιά η Ἐστα υπέρ Θεᾶς πάντας τε καὶ πάσας „μεμύθευται; Καὶ γὰρ αὐτῇ πρώτῃ οἱ Κρόνος γεννηθεῖσαν κατέπιεν „εἴτα Δήμητραν, καὶ Ἡραν μεθ' αὐτῆς Πλεύτωνα κ. Ποσειδῶνα. (Ἀπολλόδ Βιβλ: Β. Κεφ: Α.) Διὸ καὶ αὐτῇ ἐλαχε πρεσβῆτας τιμιώ, αὐτὸς παρὰ τὰ Τυμογράφῳ γεραιρεται. Ἀλλ' ἐπὶ τάτοις ἔτι καὶ πολιστὸν ἔσιν εἰπεῖν τιὼ Ἐσιάων, ὅτι πάντας σώματα λευκάνεται πως υπὸ τῷ πυρὸς θωτιζόμενος. Τελευταῖον δὲ καὶ διὰ τιὼ ασθού αὐτιών, η διὰ παντὸς σωμάτου. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὰς ἀσυντας η Ἐστα ἔχει ταῦτα δὲ αἱ τῷ πυρὸς αἰσιν ἐχάραψαν ἐν τοῖς οἴκοις. ἐφ' ὧν τὰ πῦρ καίεται.

Στίχ: 789. ΟΤΛΟΧΥΤΑΙΣ ΘΤΕΕΣΣΙ Περὶ μὲν τῶν Ουλοχυτῶν δρεις Γὰ Σημεωθέντα ἐν Β. της Λίν: 5:χ. 140. Αὐτ: 'Αντὶ δὲ τῶν θυέων, αἱ τὰς ἐπιθυμώμενας ἔσιν αρώματα, δέ Μάρων σωσιδοχικῶς ἔθετο τιὼ Ασερραμ' η δὲ φέντες, η η τριάπεζα λι καὶ τῶν θυμιαμάτων, η τὸ θυμιατήριον, η τὸ σκευός αὐτός ἐν αἱ τὰς θυμάτας απέκειτο. Ήτος τὸ θυσόκον αγγεῖον κατὰς Ἡσύχιον.

Στίχ: 799. ΔΙΑΣΗΜΑΙΝ' ΛΑΣΓΤ ΑΡΟΤΡΩΣ: Η ὑπὸ Ρωμύλῳ πρώτη τῆς Ρώμης καταβολὴ τὸν τρόπον διατυποῖ, οὐ, η περὶ ης λόγος ἐνταῦθα πόλις καθιδρυται. Ο γὰρ οικιστὴς ἐμβαλὼν αρότρῳ χαλκιῶ ὕγιην, υποζεύξας δὲ βαῖν ἀρέσκειν καὶ θήλεαν, αὐτὸς μὲν ἐπάγει περιελαύνων αὐλακα βαθέσσαν τοῖς τέρμασι· τῶν δὲ πομένων ἐργον ἔσιν, αἱ αὐλακα βώλας τὸ ἀρότρον κατασρέφειν εἶσω, καὶ μηδεμίαν ἔχω περιορᾶν ἐκτρεπομένων. Τῷ μὲν δὲ γεραιμῷ τὸ τεῖχος αφορίζεσι, καὶ καλεῖται κατὰ συγκοπῶ Πωμήριον, οἷον ὅπιδεν Ιεράχες, η μετὰ Ίο, Τεῖχος. Όπει δὲ πύλων ἐμβαλεῖν διανοθυτα, τιὼ ὕννιν ἐξελόντες, καὶ τὸ ἀρότρον υπερθέγγειται, διάλειμμα ποιεῖσιν δέσιν ἀπαν τὸ τεῖχος ιερὸν, πλιὼ τῶν πυλῶν

- Καὶ δὴ Περγάμιον τὸν Εφορον Θεὸν, γέρδ' ἄδυτ' αὐτὰ, 790
 Ἐσή ἄττα ἔχει πολιὴ μῆτηρ τηροῦσα,
 Οὐλοχύταις ὁσῆς, θυεῖσσ' ἀδινοῖσι τε ἄξεν.
 Αἴψα δὲ ἐταίρους, καὶ πρῶτον μέτα πέμπετε τὸν Ακέντα,
 Ζηνὸς δὲ ἐντολίων, ὑποδημοσῶν γενέτε τε
 Ἀγγελεν, γέρδ' ἄττα Φρεσὶν αὐτὸς πρόθετο γῆσιν.
 Όνδρας θῶν Φράσσαντο κελεύσματι δὲ ἄκεν τὸν Ακέντην.
 Μητέρας ἀγγράψαντο πόλει, λαόν τε ἔκοντα
 Ἐκθεντο, ψυχὰς τὰς τὸν ἔρος ἄλετο δόξης. 795
 Σέλματα οἱ δὲ νεοχμάτες, ναυσὶ τε δύρα παθίσαν,
 Φλόξ τὰ γέρδηδάκει, ἴδιος ἔρετμα, σάρτα τὸν ἐνηπτον.
 Παῦροι ἀριθμῷ, ἐν δὲ οὐσίνη ἔμβιος ἀκμῇ.
- Τῆμος ἄρδει Αἰνείας διασήμανεν τὸν Αἶνον ἀρότρῳ,
 Ἐκλήρω τε δόμας ὡδὸν Ιλιον, ὡδὲ δὲ χῶρον, 800
 Τροίης κέλλετο ὡς δὲ ἄρξαν Τρώας γάννυτε τὸν Ακέντην.
 Καὶ ἀγορῶ τάξεν, καὶ πατράσι τέθμια δῶκεν.
 Τόφρος ἄκρης ἐφύπερθε τὸν Ερυκέης ἀσερογεῖτον
 Ιδαλίη γε ἔδος κατὰ βάλλετο Αφρογενέη.
 Ήδὲ θυηπόλος ἔνθαγέτε τὸν Αχέντην ἀφ' ιερέουειν. 805
 Καὶ τέμενος Τύμβῳ Αγχίσῃ Ιερὸν ἄλσος.
- Ἐννέα δὲ ἔξαντες δάμνωτο ἐν γῆμασι πάντες,
 Καὶ βωμοῖς δὲ ἐτέλευν. Ξέρωτο δὲ λαῖτμα θαλάσσης.
 Ἰκενενος αὐθίς ἀων νότος ἐσ πόντον δὲ καλέτο.
 Κακεπαλέας δὲ ἀκταῖς τότε πένθος ἀθέσφατον ἀρτον. 810
 Αμεφαγαπαζόμενοι δὲ ἐπὶ μίμνον νύκτα καὶ γῆμαρ,
 Πλέγμενοι ἀλλήλοις ἥδη καὶ μητέρες αὐταῖ,
 Οἷς τε ἀλὸς τὸ πάρος τρηχεῖα δοάσσατο ὄψις,
 Οσ τὸν αὐτῆς κρατέει δαίμων ἀνυπόσατος ἔμμεν,
 Ιμείροντο. ίμεν, τλαῖν τὸν αὐθίς μόχθον ἀπόπλε.

Hūs 815

* * *

„λῶν, νομίζεσθε. Τὰς δὲ πύλας οἱρᾶς νομίζοντας ἐπὶ λᾶς ἀνευ δεσιδαιμονίας,
 Γά μὲν δέχεθαι, τὰ δὲ ἀποπέμπειν τῶν τε ἀναγκαίων, καὶ τῶν μὴ κα-
 θαρῶν. (Πλάτ. ἐν Βίω Ρωμύλῳ.)

Στίχ: 800. ΕΚΛΗΡΟΥ ΤΕ ΔΟΜΟΥΣ Εἰς ἀκοδομίαις ἐκάστοις δό-
 μον ἀφώριζε διὰ κλήρων. ὡς δὲ μὴ ἐρίζοιεν ἀλλήλοις διαφερόμενοι οἱ ὄική-
 σοντες, περὶ τῆς τοῦ χωρίου θέσεως.

Στίχ: 803. ΤΟΦΡΟΣ ΑΚΡΗΣ ΕΦΥΠΕΡΘΟΣ ΕΡΥΚΕΙΗΣ ("Ορε
 ἀνωτ: σίχ. 25.)

Στίχ: 804. ΙΔΑΛΙΗΣ ιτ: Αφροδίτη, τῇ δὲ κληθέση, ἀφ' εἰς τόπῳ τὸ ταύτης
 ἔδειλον ἰδεύτο. (ὅρε Λιν. Α. σίχ. 729.)

Στίχ: 806. ΚΑΙ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΥΜΒΩΝ ΑΓΧΙΣΟΥ κτ: Ενταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς
 προτέρας κατάρσεως, Αγχίσης ἐκπεράννας τὸν βίον τετύμβωτο. ("Ορε Γ.
 Αἰν: σίχ. 735.)

Στίχ: 807. ΕΝΝΕΑ Δ' ΕΞΕΙΗΣ κτ: Ταῦτα δὲ λᾶς τὰ παρὰ Ρωμαίοις sacra po-
 ventialia, (Ιερὰ ἐννήμερα) εὐωχήματα, περὶ δὲ ἀνωτ: σεσημείωται σίχ. 67.

Στίχ: 808. ΕΣΤΡΩΤΟ ΔΕ ΛΑΓΤΜΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ. Τπὸ γα-
 λιώης κατεσορέδη τὰ κύματα.

Στίχ: 814. ΔΑΙΜΩΝ ΑΝΤΙΠΟΣΤΑΤΟΣ Ο
 Ποσειδῶν.

Βιβλ. Ε·

R

Στίχ:

- Ire volunt, omnesque fugae perferte laborent.
 770 Quos bonus Aeneas dictis solatur amicis,
 Et consanguineo lacrymans commendat Acestræ.
 Tres Eryci vitulos, & tempestatis agnam
 Cædere deinde jubet, solisque ex ordine funes.
 Ipse caput tonsæ faliis evinctus olivæ,
 775 Stans procul in prorâ, pateram tenet, extaque falsos
 Porricit in fluctus, ac vina liquentia fundit.
 Prosequitur surgens à puppi ventus eantes:
 Certatim socii feriunt mare, & aequora verrunt.
 At Venus interea Neptunum exercita curis
 780 Alloquitur, talesque effundit peccore questus:
 Junonis gravis ira, & inexsaturabile peccus
 Cogunt me, Neptune, precos descendere in omnes:
 Quam nec longa dies, pietas nec miigat ulla:
 Nec Jovis imperio, fatisque, infrausta quiescit.

Non

* * *

Στίχ: 818. "ΕΡΤΚΙ ΤΡΕΓΩΣ ΜΟΣΧΟΤΣ. ΧΕΙΜΑΣΙ Δ' ΟΙΔΑ
 'Εχειώ γάρ πλεῖν παραπονευαζόμενος" Ερυκι Θύει, οἰς γένι Ποσειδῶνος· θύει
 σαι δὲ μόρχες, καὶ τέττας εἰς πλῆθος, ἀτε δὲ περὶ τὰς αγέλας αὐτῷ ἐκ-
 παθῶς ἔχοντι, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου πλεονεκτεῖν περὶ αὐτὰς αποδαίζοντι·
 οὐ γάρ ἄν, εἰπό, τὰς τῷ Διὸς καὶ Ἀλκιμίων ὑπεκλεψατο βόες, ἀλλὰ ζενοκα
 καὶ ὑπὸ τέττας κατεπαλαθάδη, οἰς ἀρπται· (ἀνατ: σίχ. 25. καὶ 43.) Τοῖς
 δὲ χειμῶσι διῆς ἔδει προσενεγκαῖν, καὶ ταῦτα μέλουντα, οὐ νειόμισο, οἰς
 κελανεφέσι διλονότι καὶ δυνθεροῖς. Συμπαρειλήθησαν δὲ ἐπὶ τῆς θυσίας
 (ὡς Σέρβιος σημειεῖται) τῷ Ερυκι, ὅπερ λίγος, οἱ χειμῶνες· Συμπαρει-
 λεσσοι γάρ καὶ ὅρη, καὶ ποταμοὶ εἰς αὐτόματα συσραφάτε τα καὶ θυέλλας, ἀλλὰ
 καὶ περιπονοῖσι καλεῖν αἴθασιν.

Στίχ: 822. ΣΠΛΑΓΧΝ' ΕΝΙ ΚΥΜΑΣΙ ("Ορα ακοτ: σίχ. 246.)

Στίχ: 823. ΝΕΩΣΝ ΚΑΤΟΠΙΣΘ' ΕΠΙ ΕΠΝΕΙ Ω
 καὶ Όδυσ. Μ. σίχ. 148.
 κατόπιθε νεώς κυανοπρώροιο,
 "Ικμεγον δέον οἷς πλησίουν ἐδλὸν ἐταῖρον.

Στίχ: 824. ΠΟΛΙΗΝ ΆΛΛΑ ΤΤΠΤΟΝ ΕΡΕΤΜΟΙΣΣ' Όδυσ.
 Μ. σίχ. 147.
 Εξῆς δὲ ἐξόμενοι πολικὸι ἀλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Πολιταῖ δὲ λευκαινομένη ἡ θάλασσα, τοῖς ἐνθὲ ὑπὸ τῶν αὐτέμων, ἀτε διὰ
 τῆς σιωτόντος τε καὶ σφοδρᾶς αἰρεσιας ἐπιστασιαμένοις αἴροιε.

Στίχ: 827. ΤΟΙΑΣ Δ' ΕΚ ΣΤΗΘΟΤΣ ητ: περιπαθεῖς τε καὶ κατωδίας.

Στίχ: 827. "ΗΡΗΣ Μ' ΑΓΝΟΤΑΤΗΣ ητ: Χαλεπωτάτης, αμειλίκτε, μηδίνας πο-
 τὲ κόρον ὁργῆς ἐχάσσης.

Στίχ: 829. ΤΗΝ ΟΥΤ' ΆΓΡ ΧΡΟΝΟΣ, ΟΥΤΕ ΤΙΣ ΕΤΣΕΒΙΗ ΜΕΙΛΙΣΣΕΙ.
 Ταῦτα γάρ της φλεγμανόσης οργῆς πέφυκεν εἶναὶ τὰ κατευνασι-
 κὰ χρόνω μὲν γάρ παλαιόμενη ὑπορρέει, τιὼ δὲ τῷ καθ' οὐ ξέπηται α-
 γοτειψι διάστητα παταριμεράπεται, Λαδὸς τῇ Ήρασθάντῃ τις οργὴ ὑπῆρ-
 χει, καὶ διὰ τοις μῆνις οὐ πεπληθεῖτος ἐγκαθίτασι τῇ ψυχῇ, καὶ εἰς
 κόπειον αὐτέσσιν ἐκφρασιαθεῖσα.

Στίχ: 835. Η Δ', ΟΤΙ ΔΗ ΤΟΣΑ ΜΑΙΝΕΤΑΙ, ΙΣΤΩ. Καὶ
 ιστερος δὲ τῇδε φεριμπίρημε τροπαῖς πλεύειν νοεῖθαι παρέλικεν, οὐ δύον
 φεάσσειν. Λύτη οἶδε τὰς αὐτίας, φησί, τὶ χεὶ λέγειν, καὶ τοι.

Στίχ:

- Ἡνὸς δ' Αἰνεῖας Φιλίους παρφάσκετο μύθοις,
Τὸς δ' ἄμα δακρυχέων σὺν ὁμαίμονι Ιζη^τ Ακέση.
Αὐτὰρ ἔπειτ^τ Ερυκι τρεῖς μόχες, χάμασι δ' ὅια
Σφαζέμεναι κέλετο, πρυμνήσαι αἷψα δὲ λύει.
Κρᾶς αὐτὸς δ' ἀνάδητος ἐλαύη^τ εὗ θαλεθόσῃ,
Στὰς ἐπὶ ἀκροτάτης πρώρης, κρυπτῆρα τε ἵχων,
Σπλάγχν' ἐνὶ κύμασι βάλλει, ατὰρ μέδυ^τ χεῦ^τ ἐπιλέβων.
Καὶ δὰ νεῶν κατόπιθ^τ ἐπὶ κατενεος δρος,
Προφρονέως δ' ἔταροι πολιι^τ ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς
Τῆμος (ἐπεὶ τάδε οἱ μάλα μέμβλετο δή) Αφροδίτη.
Τοιάς δ' ἐκ σῆθες μοιφὰς σεισίχθωνι χεῦς.
Ηρης μ' αἰνοτάτης χόλος, ηδ' αὐτῆς αμοτον κῆρο
Οτρωέσσι, Πόσειδον, ἐφ' ἴκεσίας καταβαίνει.
Τιὼ γέτ^τ ἄρ^τ χρόνος, γέτε τις εὐσεβίη μελίσσει.
Ητε Διὸς κάρτε, Μοιράων τ' αντα βάνει.
Οὐ Φρυγίης μέσσης αἴρομέντῳ ἐχθροπαδάνη.
Εξαλαπάξαι, ἔω τῇ δ' ἄρκιον, Αισυ^τ ἔπειτα
Οὐδὲ δίκια Τροίης ἐκτεῖν' ἐπὶ λείψανα πάντα.
Αλλ' αὐτὴν αποδιῆ περ, καὶ γ' ὅσοις χαλεπάνει,
Καὶ δὰ πεσόσης ηδ' ὅτι δὴ τόσα μαίνεται, Ιζω^τ
Αὐτὸς ἐμοὶ μάρτυς Λιβυκοῖς ἐνὶ κύμασιν ἥθα,
Ως ἄρα ἐξ αἴφιης μέγα κόρδυσεν οἴδμα θαλάσσης.
Ως πόντον δὲ πόλω φύρο^τ Αἰολησιν αἴθλαις,
Μαψιδίως τάδε δ' ἐν τῷ κοιρανή^τ ἐπετόλμα.
Νιψὶ δ' αἴταθαλίη, ηδη καὶ μητράσι Τρωαῖς
Βασιχείω πνεύσασ^τ αἰχρως, καὶ ναῦς ἐν πρῆσε,
Τὰς δὲ νεῶν χήτε, γέται μὰλ^τ ἐκόντας ἐπεῖξε
Γαίη^τ εἰν αἴγινωτι Φίλης προλιπέθαι^τ ἐταίρης.

R 2

* * *

'Αλλ'

- Στίχ: 836. ΑΤΤΟΣ ΕΜΟΙ ΜΑΡΤΤΣ. ετ: Μέτιδι τὰ ἐν τῷ Α. τῆς Αἰ: εἰχ.
70 — 192.
Στίχ: 839. ΜΑΨΙΔΩΣ Οὐδὲν γὰρ κατίχυσεν ἀν διενοστε, τὸν
Τρωϊκὸν σύμπαντας σόλον ἀρδίω ἐπιχειρήσασα καταδύσαυ.
Στίχ: Αυτ: ΤΑΔΕ Δ' ΈΝ ΤΕΤ^τ ΚΟΙΡΑΝΗ, ΕΠΕΤΟ'ΛΜΑ.
Παροξιστικὸν τέτο, πάνυ ἐγτορικῶς προσεθέν.
Στίχ: 840 ΉΔΗ ΚΑΙ ΜΗΤΡΑΣΙ ΤΡΩΑΤΙΣ, Τῶν, ἐπὶ τῷ παρόν-
τος Βιβλίον ἀνωτέρω, συμβίωη^τ ἐξείντων ὑπομηνήσκει. (ὅρεις 645 — 700.)

- Στίχ: 843. ΓΑΙΗ^τ ΕΙΝ ΑΓΝΩΣΤΙ, Πῶς φύγοντεν; ἐν δὲ τὸ δέυτερον
ηδη^τ οἱ περὶ Αἰνεῖαν διετέλεσσαν ὁρμισάμενοι; ἐνθα^τ Ακέσινος ασμένως αὐλίες
καὶ λαμπρῶς ὑπεδέξατο, καὶ φιλοφρέσσις ἐξείνσεν, ὁ ὁμόγενης τε καὶ φί-
λος; ἐνθα^τ Λυγχίσης ὁ Αἰνεῖας κατέψετο^τ περι^τ ης τε γῆς αὐτὸς
φθάσας Αἰνεῖας ἐφασκεν: (Ανωτ: εἰχ. 19.)

Ηέ τις πρυτέρει^τ μοι
„Γάια γέγοιτ^τ ἄλλη, κεκαμυίας ιαῦς ἐπαφθεῖναι,
„Τῆς δὲ^τ η Δαρδανίδης μοι Ακέσινος σῶν περιθάλπει;

„Οσέας δὲ^τ Λυγχίσης φέρει λαγόσιν γειτηρεος;
Ἐκδεκτέον τοίνυν τὸ (αἴγινωτι) αντὶ τῷ (ηκισα αἴριγγάτῳ) οὐδὲ Αἰγαν^τ ἐπιφα-
νεῖ, αλλ' φοίμω. Τοιμύτη δὲ^τ ιπιεικῶς ητο^τ Σικελική χώρα τὸ τιμικόδε
Τρωαῖς, παραβαθμομένη προς τιῷ Ιτατιώλιθον, πρέστις ίων αυτοὶ επενδον.

Στίχ

- 785 Non mediâ de gente Phrygum exedisse nefandis
 Urbem odiis, satis est, poenam traxisse per omnem
 Reliquias Trojæ: cineres, atque ossa peremptæ
 Insequitur: causas tanti sciat illa furoris.
 Ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis
 790 Quam 'molem subito excierit: maria omnia cœlo
 Miscuit, Aëliis nequicquam freta procellis:
 In regnis hoc ausa tuis.
 Prò scelus! ecce etiam Trojanis matribus actis,
 Exussit foede puppes, & classe subegit
 795 Amissâ socios ignotæ linquere terræ.
 Quod supereft, oro, liceat dare tuta per undas
 Vela tibi, liceat Laurentem attingere Tybrim:
 Si concessa peto, si dant ea mœnia Parcæ.
 Tum Saturnius hæc domitor maris edidit alti:
 800 Fas omne est, Cytherea, meis te fidere regnis,
 Unde genus ducis: merui quoque. Sæpe furores

Com

* * *

- Στίχ: 844. ἈΛΛ' ΟΠΟ' ΣΑΙ ΠΕΡΙ' ΕΙΣΙΝ, Νῆες δι περιλαφθέ-
 σαι, τὸν ἀριθμὸν ὅσαι.
 Στίχ: 847. ΑΙ' Κ' ΑΙΤΟΥΜ' Α ΘΕ' ΜΙΣ Ἀυτὶ τῷ (ἐπει) ή (ὅτι)
 καὶ ἔσιν χ υποθέσεως σημαντικὸν ἀδε τὸ μόριον, ἀλλὰ θέσεως ὁυδὲ γάρ
 λω ἐν αγνοίᾳ τῶν τοῖς Τρωσὶ πεπρωμένων ή Θεὸς, ἀτε, εἰ δίκαια, ἀπερ
 ἀντοῖς ἔχητετο, ύπενδοιαάζειν.
 Στίχ: 849. ΕΙΚΟ' Σ' Ω' ΚΤΘΕΡΕΙΑ, ΕΜΟ' ΙΣ ΘΑΡΡΕΙΝ ΒΑΣΙΛΕΙ' ΟΙΣ.
 Τετέσι ταῖς Υαλάσσαις, ὃν ἔγω ἀρχω. Ο γάρ αὐτὸς καὶ ἀλλαχθε, περὶ²
 τῆς ἐπὶ τῇ πελάγες Κοιρανίης ή λέγων, ὡς αὔτῷ ηκοι εἰς λάχος. (Α.
 Αἰν: σιχ. 152.)
 Στίχ: 850. ΕΞ ΩΝ ΓΕΙΝΑΟ Διὰ γὰρ τέτο καὶ Λφροδίτη ἄ-
 ερταῖ, καὶ Αλιγενής. (ὅρα Α. Αἰν: σιχ. 280. καὶ Γ. Αἰν: σιχ. 735.)
 Στίχ: 854. ΕΥΤ' ΑΧΙΛΕΤΣ ΤΠΟ' ΤΡΟΙΗΝ: Ορα. Ιλι. Φ.
 σιχ. 15 — 26.
 Στίχ: 857. ΣΤΕΙΝΟΜΕΝΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ ΣΤΟΝΑΧΕΤΝΤΟ
 Οὗτω γάρ ὁ Σκάμανδρος πρὸς Αχιλλέα δυχερεύειν, Ιλ: φ. σιχ. 218.
 „Πλήθεις γάρ δὴ μοι γεκύων ἔρατεναι δέεθρας
 „Ουδέ τι πη διώματι προχέειν δέον εἰς ἄλλα δίσεν
 „Στεινόμενος γεκύεσσι
 Στίχ: 860. ΑΙΝΕΙΑΝ ΣΥΝΙΟΝΤΑ ιτ: Ιλ: Τ. σιχ. 158.
 „. Δύο δὲ ἀνέρες ἔξοχοι ἀριστοι,
 „Ἐς μέσον ἀμφοτέρων σωιτίων μεμαῶτε μάχεθαι.
 „Αἰνείας τ' Αγγισταίδης, καὶ διος Αχιλλεὺς.
 Στίχ: Αὐτ: ΒΙΗΙ ΤΕ, ΘΕΟΓΣΙ ΤΕ ΗΣΣΩΣ: Ελατίθμενον δ Πο-
 σειδῶν παρίσησι τὸν Αἰνείαν τῷ Αχιλλέως, καὶ τῇ δώμῃ, καὶ τῷ τῶν Θεῶν
 σωδρομῆτε καὶ συντιλήψει. Ιλ: Τ. σιχ. 332.
 „Αἰνεία, τὶς σ' ἀδε Θεῶν ἀτέοντα κελεύεις
 „Ἀντὶ Αχιλλῆος πολεμίζειν, ηδὲ μάχεθαι;
 „Ος σεῦ ἀμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
 „Απερ δὴ δὲ Ενοσιχθῶν ἔφασκε, θράσος ἀμα καὶ ἀπόνοιαν ἀμέσως τῷ Αι-
 νείᾳ ἐπιτιμῶν,
 Στίχ: 861. ΕΞΕΡΤΣ ΕΝ ΚΟΓΛΗΙ ΝΕΦΕΛΗΙ. Ομηρος δὲ Ιλ: Τ. Στίχ: 325.
 „Αἰνείαν δὲ ἐπέσειν ἀπὲς χθονὸς ύψος αἴρεται

Στίχ:

- Αλλ' ὅπόσαι περίεισιν, ἐπέσω, λίσσομαι, ἀνταῖς
 Ἀσφαλέως πετάσαι, διὰ δὴ τεὰ κύματα, λαύφη.
 Λαύρεντός τ' ἐπὶ ρῶν, ἐξέσω, Θύβριδος ἔλσαι,
 Αἱ κ' αἰτῶμ' ἀ τέμις, διδόωσι δὲ τέχεα Μοῖραι.
 Πρὸς ταῦτα Κρονίδης, ὃς δάμνησ' οἶνοπα πόντον:
 Εικὸς σ', ὡς Κυθέρεια, ἐμοῖς θαρρεῖν Βασιλείοις,
 Εξ ᾧ γένιαο καὶ νύ κ' ἐγὼ χράσμησα καὶ ἄλως.
 Δηθάκι γὰρ μανῆν, αἰνὴν λύσσην τ' ἀπέερξε
 Ήρός, ηδέ τε πόντες ἀτὰρ τ' ἀντικαὶ γαῖαν
 Οὐχ ηττον, (Ξάνθος, Σιμόνις θ' ἄμα, μάρτυραι ἔσων)
 Σοῦ Αἰνέας μοι μέλεν, εὗτ' Ἀχιλεὺς ὑπὸ Τροίων
 Θυμολιπᾶς ἐσόβει περὶ τέχεα Τρῶας ἐλαύνων,
 Πολλὰς χιλιάδας τε κτεῖνεν ἀτὰρ νεκύων γε
 Στενόμενοι πλήθει, ποταμὸι σοναχεῦντο ρεέθροις.
 Οὐ δέ τι πη δώατο προχέειν ρόον εἰς ἄλα δῖαν
 Ξάνθος. Τῆμος ἐγὼ Πηλείδη καρτεροθύμω
 Αἰνέαν σιωπόντα, βίη τε, Θεοῖσι τε ησσω,
 Εξέρυσ' ἐν κοίλῃ νεφέλῃ καὶ κεν μεμαῶς περ
 Σεῖσαι ἂ τ' ἀνταργυησ' ἐπιόρκει τέχεα Τροίης.
 Ταῦτα δὲ καὶ νῦ σοι Φρονέω, μηδέδιθι, καῖνα.
 Σῶς ὅγ' ἐφ' ἓς ποθέεις λιμένας προσαφίζετ' Ἀόρην.
 Εἴς μόνος ἔσαι, τὸν δὲ ἀπολωλότα μάψ γε ματεύσει.
 Εν δὲ δοθήσεται οἷον υπὲρ πολλῶν καὶ ἐτάρων.

845

850

855

860

865

Τοῦς

* * *

Στίχ: 862. ΣΕΙΓΣΑΙ ἈΤ' ΑΤΤΟΤΡΓΗΣ' ΕΠΙΟΡΚΟΤ ΤΕΙΧΕΑ ΤΡΟΓΗΣ. Λαομέδων μὲν ίω ἡ ἐπιορκήσας, τῆς γε μίλω τῷ Βασιλέως ἀμφετάδος πᾶσα παραπήλαυσεν ἡ πόλις τὰ γοῦν τοιεῦτα ὅπως ἔχει. Ποσεδῶν ἀντὸς ἐπὶ λεπτῷ διεξέρχεται, Ἀπόλλων τῷ σωθητέυσαντι ἐπιπλήττων. Μέτιθι Ίλ: Φ σίχ. 443 — 457, Ή δὲ τῷ Λαομέδοντος ἐπιορκίας ὡς ἀπαξ ήμιν σεσημένωται. (Ορεα Λ. τῶν Γεωργ. σίχ. 578. ικά Α. Διν: σίχ. 521. Καὶ Γ. Αἰν: σίχ. 264. ικά Δ. Διν: 594.)

Στίχ: 863. ΕΙΣ ΜΟΝΟΣ ΕΣΤΑΙ κτ:

866. "ΕΝ ΡΑ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΟΙΟΝ κτ: Δύο δὲ τάττες Σέρβιος ἐξειληφός αριθμοῖς τὸν μὲν, Μισιῶν εἴναι λέγων, περὶ δὲ ἐν τῷ ἐφεξῆς σ'. Βιβλίω λόγος ἔσαι τὸν δὲ, Παλινθρόν, περὶ οὐ ἐνταῦθα μετ' ὀλίγοις ερήσεται. Άλλα τὶ δῆποτε τὸ (μόνος) προστεθέν, καὶ τὸ (οἷον) αὐθις ἐπαναληφθὲν τῷ Ποιητῇ ὡδε Βελεταῖ, δυοῖν τε ὄντοι, καὶ περὶ ἀμφοῖν λέγοντι; Δοκεῖ οὖν, περὶ ἐνὸς καὶ μόνης τῷ Παλινθρῷ ἐνταῦθα φάσκειν Τὸν Ποσειδῶνας εἰ γὰρ καὶ Μισιῶν ο Σαλπιγκτής προσαπάλετο μερον, ἀλλ' οὐ περὶ τάττε γίνεται λόγος τῷ Δαίμονι. Οὐδὲ γὰρ ἄλλως οἵοντες πρόστιμον ὁ Μισιῶν ίω ἀπολέμενος, ἀλλ' ἀπλακίας ἐνοχος γεγονός, καὶ διὶδιαν ἔσεται ἀφροσώλω, ὡς ἐν τῷ ἐφεξῆς σ. Βιβλ: δῆλον γενήσεται. Τοιγαριοῦ ὁ ίης τῶν ὡδε λεγομένων τοιεῖτος: Εἰς μόνος ἔσιν, ὡς Κυθέρεια, οὐ μάτιω, εἴτε αὐτὴ γιγτήσεις, εἴτε δὲ καὶ Αἰνεῖας ὁ Σὸς (Φέρεται γὰρ καὶ κατὰ τριτοπροσωπίαν, καὶ κατὰ δευτεροπροσωπίαν, ἐν ἄλλοις τὸ δῆμοις κείμενοι αντιγράφοις: Quæret, η Quæres (ματέυσει, η ματέυσεα). Τὶς δὲ ἄρα ὅτος ἔσιν, ἐξ ονόματος δὲ λέγεται πλίνω δτι αὐτὸς (οὗς ἐκ τῶν ἐφεξῆς Φινερος γίνεται εὶς Παλινθρός ἐσόμενος) ταῦτης αὐτὴ η κεφαλὴ, (οἷα τε δὲ καὶ μόνη) υπὲρ τῶν λοιπῶν ἐταίρων δοθήσεται οἷον ἀντίψυχος, καὶ τοι μηδὲν ἐνεχόμενος, τόγε καθ' ἔσυτὸν, ὡς μετὰ βραχὺ ἄγνθήσεται.

Βιβλ. Ε.

S

(σίχ.

Compreffi, & rabiem tantam cœlique, marisque.
 Nec minor in terris (Xanthum, Simoëntaque testor)
 Æneæ mihi cura tui: quum Troia Achilles
 805 Exanimata sequens impingeret agmina muris,
 Millia multa daret letho: gementque repleti
 Amnes, nec reperire viam, atque evolvere posset
 In mare se Xanthus. Pelidæ tunc ego forti
 Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
 810 Nube cavâ eripui; cuperem cum vertere ab imo
 Structa meis manibus perjuræ moenia Trojæ.
 Nunc quoque mens eadem perstat mihi: pelle timorem.
 Tutus, quos optas, portus accedet Auerni.
 Unus erit tantum, amissum quem gurgite quæreret;
 815 Unum pro multis dabitur caput,
 His ubi læta Deæ permulsit pectora diætis,
 Jungit equos curru genitor, spumantiaque addit
 Fræna feris, manibusque omnes effundit habenas.
 Cæruleo per summa levis volat æquora curru:

Sub-

* * *

(σίχ. 895.) Οὗτω μὲν οὐδὲ ἀνθ' ἐνὸς καὶ μόνις, καὶ ὁ Ἰταλὸς Ἀννιβᾶς τὸ λεγόμενον κατ' ἐπαναφορὰς τρόπου ἐξείληφεν:
 e de suoi tutti un solo

Gli manchera: sol un conueni che pera.

Oī τε Γάλλοι: Et dans la route (η, dans ce trajet) il ne perdra qu' un seul homme, sacrifié (η devoué) au salut de tous les autres.

Στίχ: 868. ΓΕΝΝΗΓΩΡ ΧΡΥΣΟΙΓΣ ΤΠ "ΟΧΕΣΦΙ ΤΙΤΥΣΚΕΤΟ "ΙΠΠΩ. Ἐν τέτοις τὰ Ὁμήρος ἐκεῖναι, Ιλ: N. 22 — 30 σαφῶς ὁ Μάρων πεφιλοτίμητας ἐκμιμήσασθαι. Ἄλλ' ὅτι γάρ, τῇ πρωτοτύψῃ τὸ ἔκτυπον ἀπελεύθη, ό- δεις ἄν ἔξαρνος γένοιτο: Superiorem hoc in loco Virgilio Homerum, nemo negaverit. (Σαμ. Κλάρκ: ἐν ταῖς εἰς τὰ Ὅμ. Σημειώσ.)

Στίχ: 869. ΧΑΛΙΝΟΥΣ ΕΠΑΦΡΟΥΣ, Τες υπὸ τῶν ἵππων ἐπαφρεζομένες· τες ἐφ' ᾧ ὁ ἐκ σώματος τῶν χαλιναγωγ- μένων ἐκπιδύων αφέος ἐφιξάνει.

Στίχ: 876. ΓΗΡΑΙΟΥ ΤΕ ΧΟΡΟΣ ΓΛΑΥΚΟΤ, ΙΝΟΤΣ ΤΕ ΠΑΛΑΙΜΩΝ. Πε-ρὶ τέτων ὅρα τὰ Σημειωθέντα ἐν τῷ Α. τῶν Γεωργ. σίχ. 502.

Στίχ: 877. ΤΡΙΤΩΝΕΣ ΚΑΙ ἈΓΗΜΑ ΤΟΦΟΡΚΤΝΟΣ· "ΑΘ-
 ΡΟΤΝ· Ο μὲν Τρίτων ἐξ Ἀμφιτρίτης μεμύθευται τῆς Ὡκεανῆς καὶ Πο-
 σειδῶνος. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Δ. ἡ Νηρέως) Λυκόφ: σίχ. 886.) Τες
 δέ τοι ἐξ ἀυτῷ ἐκγόνες ἀπαντας Τρίτωνας, ὥστε δὴ καὶ τὰς ἐκ Νηρέως
 Νηριδᾶς, ἀνθρωποειδῆς ζωγραφεῖσι, δέρμασι τὸ δέρματας Φοιδωτοῖς, ἡ λε-
 πιδόδεσιν ἐκτραχωμένες· περὶ ᾧ, ὅτι δὴ Πλίνιος (Φυσ. Ἰσορ. Βιβλ: Θ.
 Κεφ: Ε.) καὶ μετὰ τέτον ἄλλοι τε, καὶ Σκαλιγερος (ἐν Τυπομν. τοῖς εἰς
 τὸ Β. τῆς Ἀρισ. περὶ Ζώων Ἰσορ.) υπεληφότες φέρονται, μὴ πάντη ψευ-
 δῶς πεπλαδᾶς, θαυμάζειν ἐπεστιν· ὁ δὲ Φόρκια, ἡ Φόρκυς, ὃς καὶ Φόρ-
 κος λέγεται· Πάντες καὶ Γῆς κατ' Ἀπολόδωρον, (Α. Βιβλ: Κεφ: Β.) ἡ αἵ
 ἄλλοι Θωάστης γενέθαι Νύμφης, καὶ Ποσειδῶνος· Ἐκ δὲ δὴ τῷ Φόρκῳ τὰς
 Φορκίδας καὶ τὰς Γοργόνας. (Ἀπολόδ. Ἄυτ:) Φόρκου δὲ αὐτὸν Κορσίδος
 τε καὶ Σαρδῆς τῶν Νήσων ισόρηται βασιλεὺσα, ναυμαχίᾳ δὲ υπὸ "Ατ-
 λαντος ἡττηθέντα, καὶ μετὰ πολῶν καταποντωθέντα, τοῖς θαλασσοῖς
 τῶν Θεῶν ἐναριθμιον καταταχθιῶν.

Στίχ

Τοῖς δε ἐπὶ μύθοισι λέγηνε σέρνα Θεάνης,
 Γεννήτωρ χρυσοῖς ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο ἵππω,
 Εἰτ' ἐπιγαυριόωσι χαλινάς ἄρσεν ἐπάφρος,
 Χάρεσιν ἥδ' ἂ φέρεν, πάνθ' ἡώια τοῖς ἀνέηκε.
 Κυανέω κῆφος δ' ὑπερίπτατο λάίματα δίφρω⁸⁷⁰
 Κῦμα δ' ὑφέζετο· δεινὸν ὑπ' ἄξονι βρυχομένῳ δὲ,
 Στόριντο ὅδασιν δίδυμα θαλάσσης· αἱ δὲ ἄελλαι
 Φεῦγον ἀπ' ἥρος ἐνρὺ φέοντος ἀλὸς δ' ἐκ κευθμῶν
 Εἰδεα ποικίλα ὠφθεν ὄπηδῶν, κήτεα τ' αὐνὰ,
 Τηραις τε χορὸς Γλαύκη, Ἰνάς τε Παλαύμων.
 Τρίτωνές τ' ὠκέας, καὶ ἄγημα τὸ Φόρκιως ἄθρον.
 Λαὶ Θέτις δ' ἔχε, καὶ Μελίτη, Πανόπη κάρη τε,
 Νισσάνη, Σπειά τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε.
 "Ενθ' ἄρα Αἰνέας πατέρος Φρένας, ἄλλοτε ἄλλα
 Δῆνεα μηδομένη, θυμῆρης νύσσες ἔπι θέλεξε.
 Καὶ δὰ κέλευ ἵσὸν μὲν αὔρταν πάντα μάλ' ὥκα,
 Ἰσια δ' ἐντάνειν γε κεράμιας· οἱ δὲ ἄμα πάντες
 Τεῦχον δὴ ποδεῶν· ἀτὰρ νῦν μὲν προτὶ λαϊά,
 Νῦν δ' ἐπὶ δεξιᾷ, ἵστ' ἐκόλπων· καὶ κέρα δ' αὐπά
 Ήμὲν δὴ σρέφον, ηδ' ἀντέρεφον· οὔρια δ' ἔπνει.
 Πρῶτος μὲν σόλον ἥγε, πρὸ δὴ λοιπῶν, Παλινάρος,
 Οἱ δὲ ἄρα ἔξοπλισω τῷδ' ἔξης πλεῖν· ἐπὶ τάχθεν.

S 2

Ηδη

* * *

Στίχ: 878. ΛΑΙΑ ΘΕΤΙΣ Δ' ἔχε κτ: Τὰς μὲν ἄρσενας τῶν θαλασσίων θεῶν,
 ἐκ δέξιῶν ποσεδῶν παρανηχομένας, ἐπὶ τῆς διαποντίς ταύτης πομπείας
 ὁ Ποιητὴς ἴσησι, τὰς δὲ θηλεῖας ἐν τοῖς λαιοῖς ἔθετο· Θέτιν τε δὴ, καὶ
 τὰς ἄλλας, αἱς, ἐκ τε Δωρίδος τῆς Ὀκεανῆς, καὶ Νηρέως γόσας, ἐκ τῶν
 παρὰ Ἀπολλοδόρῳ (Βιβλ: Α. Κεφ: Β.) πέντε καὶ τεσσαράκοντας ἀριθμο-
 μένων, μόνας ἐνταῦθα ὄνομασι καταλέγει, πλιὼν τῆς Θαλείας, ἢν τοῖς
 Χάρισι, τᾶς ἐκ Διός τε καὶ Εὐρωπής τῆς Ὀκεανίης ἐκεῖνος (Αυτ: Κεφ:
 Γ.) σωαριθμεῖ· Καὶ πλιὼν δὲ ἔτι τῆς Κυμοδόκης· Εἰμὴ τυχὸν ή Κυμοδόη
 αὐτῇ ἐσὶν, η Κυμώ, αἱ παρὰ τῷ ἑρθέντι Μυθολόγῳ ἀναφερόμεναι.

Στίχ: 882. ΙΣΤΟΝ ΜΕΝ ΑΕΡΤΑΙΝ ΠΑΝΤΑ
 Ισὸς μὲν ἐσὶ τὸ μέγα ξύλον, τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν γαιατικῶν
 (ώς ὁ τῷ Όμηρ. Σχολιασ. Ψευδο-Δίδυμο.) τὸ ἐπὶ τῆς τρόπιος δηλ: σηρι-
 γόμενον, καὶ εἰς υψός ισάμενον ὄρθιον.

Στίχ: 883. ΙΣΤΙΑ Δ' ΕΝΤΕΙΝΕΙΝ ΓΕ ΚΕΡΑΙΑΙΣ Ισία δὲ κα-
 λῆται τὰ λαύφη, ἃ τᾶς Κεραΐας προσηρτημένα πῦ μὲν ἀναπετεάνυται,
 πῦ δὲ συσέλεται, η σωάγεται, ως ἀνή η χείρας καλέσει. Τὰς οὖσας εἴρη-
 μένας Κεραΐας, brachia, τετέσι θραχίονας οὐρηγίλιος ὄνομάζει, ως ἐκατέ-
 ρωθεν τῷ ιστὶ ἐπεκτενομένας.

Στίχ: 885. ΚΕΡΑ Δ' ΑΙΠΑ', Τὰ τῶν Κεραιῶν ἄκρα.

Στίχ: 887. ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΛΙΝΟΤΡΟΣ, Τὸ κύριον προπερισσω-
 μένως, πρὸς διαφορὰν τῷ προπαροξυτόνος Παλίναρος, ὅπερ ἐσὶ ἐπίθετον
 καὶ τὸ μὲν, τὸν ἀνθίσι ψρωῶτα σημαίνει, ἐκεῖνο δὲ ἵσως κυριωνυμηθὲν αἰνίτ-
 τεται τὸν πάλιν οὐρον, ητοι αἰτεῖται, η προσδοκῶνται αὐτῷ πνεύσειν τὸν
 ἀνεμον.

Στίχ: 888. ΟΙ Δ' ΑΡΑ ΕΞΟΠΙΣΩ, ΤΟΥΤΔ ΕΞΗΣ ΠΛΕΙΓΝ
 Οὐδεὶς γένεται τὸ περιττὸν τῷ πλεονασμῷ σμυρᾶ, ὃ τῷ τῆς θολαρ-
 χίδος γεως Κυβερνήτῃ τῷ προήγησιν ὁ Ποιητὴς διεσοιβάσει. Τειστῶς γάρ-

τοι

- 820 Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti
 Sternitur æquor aquis; fugiunt vasto æthere nimbi.
 Tum variæ comitum facies, immania cœte,
 Et senior Glauci chorus, Inotisque Palæmon,
 Tritonesque citi, Phorcique exercitus omnis.
- 825 Læva tenent Thetis & Melite, Panopæaque virgo,
 Nisæ, Spioque, Thaliaque, Cymodocæque.
 Hic patris Æneæ suspensam blanda vicissim
 Gaudia pertant mentem: jubet ocyus omnes
 Attolli malos, intendi brachia velis.
- 830 Una omnes fecere pedem; pariterque sinistros,
 Nunc dextros soluere finis: unâ ardua torquent
 Cornua, detorquentque: ferunt sua flamina classem.
 Princeps ante omnes densum Palinurus agebat
 Agmen: ad hunc alii cursum contendere jussi.
- 835 Jamque fere medium cœli nox humida metam
 Contigerat: placidâ laxârânt membra quiete
 Sub remis fusi per dura sedilia nautæ;
 Cum levis æthereis delapsus Somnus ab astris

Aëra

* * *

τοι τὸ αὐτὸ διαφέρως ἐξέφρασε: πρῶτος — πρὸ δὴ λοιπῶν — Οἱ
 δὲ ἄρεται εἰσοπίσω τὰδ ἐξῆς: Princeps — Ante omnes — agebat agmen.
 Συμβάλλεται μέντοι γε τὸ χῆμα πολάκις, ἀχι ποιηταῖς μόνον χάριν τῷ
 μέτρῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς πεζῷ χρωμένοις τῷ λόγῳ, πρὸς ἐυκρινεσέρεν τῷ
 πράγματος διασάφησιν.

Στίχ: 889. ΠΟΛΟΥ ΜΕΣΑΤΗΣ ΝΥΣΣΗΣ,
 Τέτο δὲ τῆς νυκτὸς ἦν δήπετο τὸ μέσον· τῇ γὰρ νυκτὶ αὐτὶ ρύσσοντος (ἥτοι
 αὐτὶ πέρατος τῆς ίω σαδιένει πορείας) τῆς Ἡλίου ανατολῆς ἐξῆς προ-
 κειμένης, τοσέτον ἡ γύξ ὑπῆρχε τῆς ἐκείνης ανατολῆς τῷ χερόνῳ απέχε-
 σα, σον ὑπερεληλύθει τῆς δύσεως.

Στίχ: 891. ΝΑΥΤΑΙ ΚΛΙΝΘΕΝΤΕΣ πτ: Ἡνὶ δὴ τὸς ἐρέτας ἐπὶ τῶν σελμά-
 τῶν τῷ ἐπιβρέθοντι ὑπνῳ νευσάζοντας, πρὸ ὄφθαλμῶν ἥμιν ὁ Ποιητὴς
 ἔθετο, τῶν μὲν ἐρετμῶν ὅδαμος αφημένης, ὑπερβαλέθει δὲ ὅμως τὶς τῇ
 νυσταγμῇ αἰσχύκια ὡς ἐξιχνύοντας.

Στίχ: 892. ΕΤΤΕ "ΤΠΝΟΣ ΚΟΥΦΟΣ κτ: Πῶς κέφος, ὁ ἔτω βαρὺς, ὡς καὶ
 μάλισθε δέλοντας μῆ διωηδιῶσι αὐτὸν ἀποσταθμώνται; Άλλ' αἰχόμενός τε καὶ
 λήγων (ἢ φοσὶ Σέρβιος) ἐκατέρωθεν ὁ ὑπνος καφότερος γίνεται.

Στίχ: 893. ΉΕΡ' ΑΠΟΤΡΕΨΕΝ ΓΝΟΦΟΪΝΤΑ Μὴ δὴ περὶ α-
 ἔρος τῷ περιέχοντος εἰρῆθει τέτο νοήσης, ὡς ἐπεὶ ἄρεται σινεψής τιωτ-
 καῦται ὁ αὖτης καὶ ὅμικλωδης εἰ γάρ αὖ πιθανὸς δόξειν ὁ μετ' οὐλίγῳ
 ὑποβάλλων τῷ Παλινέρῳ (σίχ. 898.)

„Ηρέμας δὲ πιέστησεν αἴτανος καρφὸς γένεται.
 Νέας δὲ δέτη τὸ περὶ αὐτὸν καλύμματα λέγεται κατιων αποθέθει δὲ ὁ ὑπνος,
 καὶ τὶς τῇ αὐχλᾳ ἐν ᾧ λανθάνοντας εἰς διεφάνετο αριδήλως γάρ, ὡς ὑπνος
 πράγματι τῷ ἐπώφθη, τὶς ἀστινομίας εἰ γάρ αὖ πιθανὸς δόξειν ὁ μετ' οὐλίγῳ
 ὑποβάλλων τῷ Παλινέρῳ.

Στίχ: 895. ΟΥΚ ΕΝΟΧΩ, Μηδὲν ὑπευθυάρ, ἀλλ' ὡς αἴποινον
 τι καὶ λύτρον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν Τρώων σωτηρίας προσενεχθέντι. (Ἀγωῖ:
 σίχ. 866.)

Στίχ: 896. ΕΙΚΕΛΟΣ "ΩΝ ΦΟΡΒΑΝΤΙ, Οὕτω τοι καὶ παρ' Ο-
 μῆρῳ ὁ ὑπὸ Διὸς Ἀγαμέμνονι πεμφθαῖς ὄγκος, Ιλ. B. σίχ. 20.

,,Στή

"Ηδη δ' εὗτε πόλες μεσάτης νύξ ἥψατο νύσσης,
Κεκυηῶτα δὲ γυῖα κατ' ἡρεμίων ἀνέηκαν
Ναῦται κλινθέντες προτὶ τρηχέα σέλματ' ἐπήρεις.
Τόφρ' ὑπνος κῆφος, καββᾶς γ' ἐξ αὐθέρος ἄσρων,
Ἡέρ ἄπο τρέψεν γνοφόεντα, κέδασσέ τε ἀχλιώ,
Σὲ ἵητῶν Παλινθρε, κακόν σοι κῶμ' ἐπιχεύσων,
Οὐκ ἐνόχω. Αἰπής δὲ Θεὸς κατ' ἄρ τοι εἶπεν πρύμνης,
Εἴκελος ὦν Φόρβαντι, ἀπὸ σόματος δὲ ἔσπεν:
Ιασίδη Παλινθρε, ἀγνεῦσ' ὕδατα νῆας.
Ἡρέμα δ' ἄρ πνέασ' αὔρας· καυρὸς γ' ἐπιβρίζει:
Θῷ κάρας ἀργαλέας δὲ πόντος ἄνες ὅσσε καμόντε
Αὐτὸς πρὸς βραχύ σοι δ' ἔργον τεὸν ἀνθυποδρήσω.
Τὸν Παλινθρος ἀμειπτο ἔχων μόγις ὅμματ' ἀεραν:
Ἡσὺ μ', ἔφη, κέλεαι πόντοιο γαλιώιον ὄψιν,
Κύματα ἀριωαῖα τε ἀγνοέειν, ἢ ποτ' ἔσκεν;
Ἡσύ με θαρσῆσαι τοιάτῳ Φηρὶ πελώρῳ;
Αἰνέαν, τὴν γὰρ ἄλλο; νότοις πισένουμ ἀπίσοις;
Αἴθρη τ' θρανίω, τῇ τοσσάκις ἔξαπάθημαι;
Ως εἰπὺν, οἰαξί τε ἀπρὶξ ἐ προσερέάδων
Οὐ λαῖπ', ἀλλ' ἀτεινῶς ἐπὶ τάρεα ὅμματ' ἐπεῖχεν.
Ἡνὶ δὲ κλῶνα Θεὸς ληθαίη ἔμβροχον ἔρση
Ἐκ συγὸς ὑπνοφόρῳ, κροτάφοις ἀμφοῖν ἐπισάσας,
Αἴψα Φάη λῦσεν κυμανόμεν' ὑπνομαχίσσντι.
Ως

* * *

„Στῇ δ' ἄρ τοπερ κεφαλῆς, Νηληῖω τῷ ἐνικῶς

„Νέσοις

Ο δὲ ἐνταῦθα Φόρβας, θάλιος ἀντίτηρ, περὶ δὲ Απολλόδωρος (Βιβλ. Β. Κεφ. Ε.) Ἐτερος δὲ τις, ψὸς θεος Πριάμος, ὡς Κέρδης Φησὶν δὲ Σχολιαστὴς. Άλλα γὰρ ἐν ψέσι Πριάμου, οὓς δὲ οὐτὸς Απολλόδωρος (Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΒ.) ἐξ ὄνοματος καταλέγει, θάδες Φέρεται Φόρβας καλόμενος.

Στίχ: 897. ΙΑΣΙΓΔΗ ΠΑΛΙΝΟΤΡΕ κτ: Πατρωνυμεῖ δὲ Ποιητὴς τὸν Παλινθρον ἐκ πατρέων, γὰρ δοκεῖ, Ιάσος ἀλλως γὰρ Ιασιωνίδης ἂν ἐκάλεσεν, θάλιος Ιασίδης, εἴπερ εἰς Ιασίωνος, δὲ Ομηρος ἐμιήδηη, Όδυσ. Ε. σίχ. 125. Εἰκὼς δὲ Τρώων τὸ γένος τῶντον εἴναι τὸν Παλινθρε πατέρας δὲ δὲ Ομηρικὸς Ιασίων Κρῆτος φέρεται γενέδημα, ὃν Ελλάνικος Ήλέκτρας καὶ Διὸς γενεαλογεῖ κατὰ Τὸν Ομήρον Σχολιαστὴν. ὁ τε (καθ' Ομηρ. ἐνθα ἐξεργασι, καὶ καθ' Ησιοδ. Θεογ. σίχ. 969.) Δημήτηρ μίγη Φιλόστητοι καὶ ἐνυπ.

Στίχ: 904. ΦΗΡΙ ΠΕΛΩΡΩΙ; Τὸ τῆς θαλαττῆς ἀπίσον παρείσησι καὶ Φοβερὸν, θηρίων αὐτῶν παρεκάρδων ἐκπάγλῳ την καὶ τερατώδει.

Στίχ: 905. ΝΟΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΤΣΩΜ' ΑΠΙΣΤΟΙΣ; Λυτὶ τῷ ἀνέμοις (καθάπερ καὶ ἀλαχάς. (Δ. Λιν. σίχ. 615. καὶ 242. κτ:)) Οὐδὲ γὰρ αἰθρίσαιοι Νέτοι ιδίως, ἐν τῷ μεσογεῷ μάλιστα πελάγει, ποιῶν πεφύκασιν.

Στίχ: 909. ΗΝΙ ΘΕΟΣ Ο οὐκος, ἐν καθ' Ομηρος αἰμβρόσιον αποκαλεῖ. Ιλ: Β. σίχ. 19.

Στίχ: Λυτ ΚΛΩΝΑ ΛΗΘΑΙΗ, ΕΜΒΡΟΧΟΝ ΕΡΣΗΝ. Οὐδὲς ἐξιν ἐν αὐτῷ σωιδα τὸν Μάρφωνα διὰ τέταν την Απολλωβιβλ. Ε.

- Aëra dimovit tenebrosum, & dispulit umbras,
 840 Te, Palinure, petens, tibi tristia somnia portans
 Infonti: puppique Deus consedit in alta,
 Phorban'i similis, fuditque has ore loquelas:
 Jaside Palinure, ferunt ipsa æquora classem;
 Æquatæ spirant auræ; datur hora qnieti:
 845 Pone caput, fessosque oculos furare labori:
 Ipse ego paulisper pro te tua munera inibo.
 Cui vix attollens Palinurus lumina satur:
 Mene salis placidi vultum, fluctusque quietos
 Ignorare jubes? mene huic confidere monstro?
 850 Æneam credam, quid enim, fallacibus Austris,
 Et coeli toties deceptus fraude sereni?
 Talia dicta dabat; clavumque affixus & hærens
 Nusquam amittebat, oculoq' sub astra tenebat:
 Ecce Deus ramum Lethæo rore madentem,
 855 Vique soporatum Stygiâ, super utraque quassat
 Tempora, cunctantique natantia lumina solvit.
 Vix primos inopina quies laxaverat artus,
 Et super incumbens, cum puppis parte revulsa,
 Cumque gubernacio liquidas projecit in undas
 860 Præcipitem, ac socios nequicquam sæpe vocantem.
 Ipse volans, tenues se sustulit ales in auras.

Cur-

* * *

νις ἀπομιμήσαθαι, τῷ τιῷ Μῆδειν παραπλησίως πεποιηκότος τὸν τῷ
 χρυσομάλλῳ δέρατος ἐπίχρονο Δράκοντας καθυπνίζεσσαν. (Ἄργον. Βιβλ: Δ.
 σιχ. 156.)

„Η δὲ μην αὔρευθοι νέον τετμήστι; Θαλλῶ,
 „Βάπτεστ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδᾶς,
 „Ρῶνε κατ' ὁφθαλμῶν περὶ τ' ἀμφίτειρος ὄδημή
 „Φαρμάκων ὑπνον ἔβαλλε”
 „ „Η δὲ ἐμπεδον ἐτηῦνα
 „Φαρμάκῳ ἔψυχε θηρὸς κάρη”

Στίχ: 912. . . . ΓΤΓΑ ΧΑΛΗΝΑΤΟ ΠΡΩΤΑ, Ἀνῆκεν, ὑπέλυσε τῷ
 τόνῳ τὰ τῷ σώματος μέλη, καὶ ἀπεχαίνωσεν. Ἄλλὰ τίνα ἄρα ἐσίν, ἀ-
 περ ὡδὲ Ὁυργίλιος (γυναικεῖος πρώτα) κατονομάζει; Primos artus? Η αὖτι τῷ
 Primum μετείληφεν ἐπιδηματικῶς (τὰ πρώτα), ὥσπερ δηλοῦν ἔστι τὸ
 παρακείμενον: Uix: (μόγις.) Ωσανεὶ ἐλεγε τῷ ἀρχιλῷ, αὐτίκας οὐ, πρώτα
 γυναικεῖον τὰς χεῖρας τε καὶ τὰς πόδας, τὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἔτως
 ἐπεξηγέμενα καθ' Ομηρού, εἰς τὸν Ποσειδῶνα εἰσάγεις ἐπὶ τῆς μάχης
 τὰς Λίστας ἐνισχύουσα. (Ιλ: N. σιχ. 61)

„Γύναις δὲ ἐθηκεν ἐλαφρέα, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.

Καὶ ὄμοις (Δυτ: σιχ. 512) ἐνθα περὶ Ιδομενέως Φησὶ:

„Ἐπειγέτο γάρ βελέεσσιν,
 „Ου γάρ ἐτ' ἐμπεδον γυναικα ποδῶν λῶ ὅρμηθέντι,
 „Οὐτ' αἴδε ἐπαιξα μεθ' ἐν βέλος, εἴτ' ἀλέαθα.

Στίχ: 913. ΤΟΝ Δ' ΕΠΙΒΑΣ ιτ: Ὁδε μὲν ὁ “Τπνος ἐπιβρίσας βείζοντας Πα-
 λινθρον τὸν Λίνεις κυβερνήτιω, σωὶς ἀποστάσματι τῆς πρύμνης, ἐφ' οἷς ἐισῆ-
 κει, καὶ σωὶς αὐτῷ πηδαλίω, οὐ ἀπρίξ ἔχετο ὀιακοσροφῶν, κατ' καὶ κα-
 τεπόντωσεν, ἀτρωτον μὲν τ' ἄλλα καὶ σῶν, μάτιν δὲ τὰς ἐταίρες ἐπι-
 καλύ-

Ὦς μόλις ἥρεμή δ' οἱ γυῖα χαλήνατο πρῶτα,
Τὸν δὲ ἐπιβάς, σιωάμα ασαθέντι μέρει ἐκ πρύμνης
Σὺν δ' ἄμα πηδαλίῳ, ύγροις ἐνὶ κύμασι βάλλε,
Κατ' ξάρο μὲν φὰ πεσόντα, μάτια δὲ ἐτάροις βούωνται·
Ωκα δὲ πτερόεις λεπτὰς ἥρθη εἰς αὔρας.

915

Νῆες δὲ αἰσφαλέως θέον τὸ μέσον διὰ πόντου,
Πατρὸς ὑποχεσίας ἀδεῖς Ποσιδῶνος ιψαῖ·
Ηδη δὲ σκοπέλων Σειριών προσελάσασκον
Δυωροσίτων ποτὲ, πολλὰ δὲ ὅσα αἴρεννηας.

920

T 2
* * *

Τῆμος

καλέμενον πρὸς ἀντίληψιν. Παβ Ὁμηρος δὲ, ὁ Ἰσὸς ἀυτὸς τῇ βίᾳ τῆς
ζάλης κατενεχθεὶς, (Οδυσ. Μ. 51χ. 412.)

„Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δὲ στρέψας αἴραξε
„Πάντας ἄμυδος κεφαλῆς· δὲ ἂρ αἰνευτῆρι ἐοικὼς,
„Κάππεος ἀπὸ ίκριοφιν, λίπε δὲ ὅσας θυμὸς ἀγήνωρ.

Στίχ: 916. ΩΚΑ Ο ΔΕ ΠΣΕΡΟΈΙΣ κτ: Πτιών τὸν ὑπνον οἱ περὶ τῶν ποίησον
εἰώθασι παρισάν, καθάπερ καὶ τὸς ὄνειρος· καὶ τογε, καὶ μάλα βραδὺς
ὁ ὑπνος ἐνίστηται ἵκεν τοῖς αὐπνίαις προσιών ἔχομένοις, τὸντὸν
δὲ τῶν εἰς κάματα ληθαργικὰ καταφερομένων μόλις ἀπαλλαττόμενος.

Στίχ: 918. ΠΑΤΡΟΣ ΤΠΟΣΧΕΣΙΑΙΣ κτ: Ταῦς πρὸς Κυθέρειν τῷ περιπαθῶς
ὑπὲρ Αἰνέας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τῆς σωτηρίας καθικετέυσασαν. (Άγωτ:
51χ. 846. κτ:)

Στίχ: 919. ΣΚΟΠΕΛΟΥΣ Ὁμηρος μὲν, ἡμένας
ἐν λειμῶνι τὰς Σειρῆνας ἐπόησεν· (Οδυσ. Μ. 51χ. 45.) Ο δὲ Μάρων ἐν-
ταῦθα ἐπὶ Σκοπέλων οἰκίζει. Σέρβιος δὲ ὁ τάττας Σχολιαστὴς, πρῶτον μὲν
τὸ Πέλωρον αὐτὰς αἰρωτήριον παροικῆσαι Φησὶν, ἐπειτα δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ
τὰς Καρφαρέας μεταναστῶσας· (Άλλας δήπτα παρὰ τὸν Καρφαρέα, τὸ τῆς
Εὐβοίας ἄκρον, ἐνθα τὰ τῶν Ἀχαιῶν σόλας τὸ πλεῖστον, παρὰ τὰς ὑπο-
λανθανόσας χοιράδας ἰσόρηται ναυαγῆσαν.) ἢ τὰς Καρφέας μᾶλλον ἀπεῖν·
Αἱ δὲ Καρφέας Νῆσος εἰνὶ, ἢ τὸν Νεαπόλεως ἐσώλευσι κόλπον Συρδέντας
ἀπέναντι αἴσαντα, πολλὰς Σπιλάσι περιπυλεμένη πέτραις, καὶ διὰ τῶν
ναυτὶ δυσπρόσιτος. Οἱ δὲ τέως, τὰς ἐπωνύμες Σειριώτας Νήσος εἰς οἰκη-
σιν τῶν Σειριών κατέταξαν·

Στίχ: Αὐτ: ΣΕΙΡΗΝΩΝ Ταῦς δὲ δὴ πολυθρυλ-
λήτες Σειριώτας τάυτας, ἐκ μητρὸς γενέθλαι, τοῖς μὲν Καθλιόπης Μάσης,
τοῖς δὲ Μελπομένης, τοῖς δὲ Τερψιχόρης, τοῖς δὲ Στερόπης τῆς Παρθά-
νος, καὶ ἄλλοις ἄλλης μεμύθευται. Τοῖς δὲ τέως καὶ Καλυψώς· ὡς τῷ
Γάλλῳ Lallemand· (διὰ τοῦ οἴδας τοῦ διδεῖται οὐτοῖς μαθεῖν, ἢ πειθαίνειν.)
„Απάντες γειμὶ ἐκ πατρὸς Ἀχελώῳ τὰς Σειρῆνας γεννῶσιν. Αριθμέσι δὲ
αὐταῖς, οἱ μὲν δύο, ὡς Ὁμηρος κατὰ δυϊκὸν αἱριθμὸν ἀστας: (Οπ' αἰκάλης
Σειρήνοιν. κτ: Οδυσ. Μ. 51χ. 52. Καὶ νῆσον Σειρήνοιν Αὐτ: 51χ. 167.) Οἱ
δὲ τρεῖς, οἱ δὲ καὶ πλείστης· Ονόματα δὲ αὐταῖς ἐνοικούσι Αγλαοφύμια, καὶ
Θελξιέπειν, καὶ Πεστινόιω, καὶ Παρθενόπιω, καὶ Λίγειαν, καὶ Λευκω-
σίαν· Ελέθαι δὲ αὐταῖς παρθενέυειν, καὶ διὰ τότο πρὸς Αφροδίτης με-
μισθίδαι, ἡ ἔξελαύνεθλαι· ἀτε δὲ πτερωτὰς θόσας ἐπὶ τὸ Τυρδίτεικὸν κλῆ-
μα μεταπτίωμα, καὶ Νῆσον τῷ καλεμένῳ Ανθεμόεσσαν ἐπικατακλεῖν·
Σχολάζειν δὲ διώκειν περὶ ὀδίῳ, τῷ μὲν αὐτῶν Φωνῇ μελωδεῖσαν, τῷ δὲ
ἀντιλωδεῖσαν, τῷ δὲ λυρωδεῖσαν, καὶ τῷ τῆς αἰοδῆς ηδύτητι θάτω τὰς
αἰεβοτας ἐπικαταθέλγειν, ὡς, μηδὲ εἴτι καὶ γένοιτο, τῆς αἰρούσεως Φέρειν
αἴρισαθαι, παρὰ αὐταῖς δὲ μένειν αἱρεῖθαι εἰς τέλος ἀπολεμένες. Περὶ
τάτων Ὁμηρ. Οδυσ. Μ. 51χ. 39 — 54 καὶ Αὐτ: 51χ. 158 — 200. Καὶ
Τύπιος, Μύθ. 141. Καὶ Στράβων Γεωγρ. Βιβλ. Α. Καὶ Πλίν. Φυσ. Γ'.
Βιβλ: I. Κεφ. ΜΘ. Καὶ Οὐΐ. Μεταμορφ: Βιβλ. Ε. Μύθ. ΙΒ,

Στίχ: 920. ΠΟΛΛΑΔΙ' ΟΣΤΕΑ ΑΡΓΕΝΝΗΑΣ. Τὸς Σκοπέ-
λαις δηλονότι πόρρωθεν λευκὰς ὄρωμένες τοῖς παραμείβεσι, διὰ τὰ τῶν
ἐπ'

Currit iter. tatum non secius æquore classis,
 Promissisque patris Neptuni interrita fertur.
 Jamque adeo scopulos Sirenum advecta subibat,
 865 Difficiles quondam, multorumque ossibus albos.
 Tum rauca assiduo longe sale saxa sonabant:
 Cum pater amissio fluitantem errare magistro
 Sensit, & ipse ratem nocturnis rexit in undis,
 Multa gemens, casuque animum concussus amici.
 870 O nimium cœlo & pelago confise sereno,
 Nudus in ignota, Palinure, jacebis arena!

LIB. V. AEN. EXPLICIT.

Ἐπὶ αὐτοῖς διαφθαρεύεντων ἐπισωρευθέντας ὁσᾶ. Καὶ γάρτοι καθ' Ὀμηρον:
 Ὁδυσ. Μ. σίχ. 45.

Πολὺς δὲ ἀμφὶ ὄσεόφην θίσ
 „Αἰδηῶν πυθομένων, περὶ δὲ δινὸς μινύθεσιν.
 „Ον εἰσάγων μάρτυρας Παιουσανίας (Β.βλ: I. Κεφ: 5.) Τέλος ἔνεκας (Φησὶ)
 „Ομηρος πεπόηκεν, ὡς ἡ τῶν Σεριών υῆσος αἰνάπλεως ὁδῶν εἴη, ὅτι οἱ
 „τῆς ὥδης αὐτῶν ἀκόντες ἐπύθοντο αἰνθρωποι· καὶ γὰρ ἀπολλυμένοις
 ὑπορρέεσσῶν τῶν σαρκῶν τῷ χρόνῳ, ὑπελείπετο τὰ ὁδᾶ. Ἀλλὰ γὰρ τὸ
 πανηγυρικὸν τὴν πλάσματος παρεύσαι σημειώτεον σωὶς Ἡρακλείτω (όυδε
 γὰρ c' est l' opinion de Servius, ὡς ὁ Des-Fontaines ὑπείληφεν.) ἐν τοῖς
 περὶ Λαζίων Κεφ: ΙΔ. „Οτι αἱ Σεριώνες αὐτῷ ησαν ἐταῖραι ἐνπρεπεῖς,
 οὐτῷ τε δὲ σργάνων Μάσῃ καὶ γλυκυφωνίᾳ καλισμα, αἷς οἱ προσερχόμε-
 νοι κατηδίοντο τὰς φύσιας. Καὶ καλῶς οιώ ἡ Φρόνησις τὸν Λαέρτεα πα-
 γεῖ ἐλαῖαιν παρέπεισε· καὶ τῶν μὲν ἐταίρων κηρῶ τὰ ὀτα ἐπαλεῖψαι, μὴ
 τις ἀκόση ἀντὸν δὲ, ὡςε ἀκόσαι, δέρθων ἐν Ἱσοπέδῳ δεδέθαι, καὶ σωρχό-
 μενον βῆτω δεσμοῖς αἰρθῆκτοι, ὑπερβαλέθαι τὸν ὄλεθρον. Ὁδ. Μ. σίχ
 46—54. Καὶ Λυτ: σίχ, 160.

Στίχ: 921. ΤΗΜΟΣ ΆΛΟΣ ΣΥΧΝΟΙΓΣΙ Οὓς δυσροσίτες πᾶλε
 τετέσι τὸ πρόδομεν, διὰ τὰς Σεριώνας, ὁ Πομητής ἐπε Σκοπέλες, τῆμος.
 ήτοι

Τῆμος ἀλὸς συχνοῖσι δὲ τέλμασι βραγχιόωντας.
Εὔτε πατὴρ ἥθητ', ἀπεόντος πηδαλίζχε,
Κυμάνεθαι νῆα σαλευομένηα περ ἀτάκτως
Φθὰς ὁ δὲ τὸ σκάφος ἥγ' ἐνὶ κύμασι νυκτερινοῖσι,
Πολλὰ γοῶν, Θυμῷ τε δονηθεὶς ἐνεχ' ἔταιρος.
Σὲ ἄγαν αἴθέρι, καὶ πελάγες πίσινος γε γαλινή,
Γυμνὸς ἐπ' ἄγνωτῳ, Παλινθρε, σὺ καίσεα μαμώ!

925

ΤΕΛΟΣ ΤΟῦ Ε. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

* * *

ητοι κατ' ἐκεῖνο, ἐπὶ τῇ Λινέᾳ παράπλε, βραγχάδη μόνον, ἐκδιδόντας
ἀκέθεθαι τινα, Φοσὶν, ἀπηχήματα, ἐξ οὐ γαρ Οδυσσεὺς τὰς θελξινός
ἀδαίς υπερῆλθε λογισμῷ χρησάμενος ἐμφρονι, τὰς Σειρίων θέλκτρα ηθί-
νησε, καὶ ἀτερπῆς τὸ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐκμελῆς ἡ ἐκ τέτων βραγχίασι,
σχλον, ἡ ἡδονή ἐμποιεῖσα τοῖς παριστοι, καὶ μηδένα τῇ λοιποῦ κινδων
ἐπιφέρεσσα.

Στίχ: 924. ΦΘΑΣ 'Ο ΔΕ' τὸ ΣΚΑΦΟΣ κτ: 'Ηρωῖκὸν γαρ τοῖς παλαιοῖς ἐνομί-
ζετο, καὶ ἀρχικῷ ὀνδρὶ πρέπον, τὸ καὶ νῦν ἐπίσαιαθαι, καὶ σκάφος ιδιώειν,
καὶ νὴ δια καὶ ναυπηγεῖν, εἰ δεήσει περὶ ὁ Ομηρος μὲν (Οδυσ. Ε') τὸν
λαέρτες πάλαι δεξιώτατον γεγονότα παρέσησεν ὁ δ' ὃ πολὺ περὶ ήμᾶν,
χρόνος, τὸν ἐν Βασιλεῦσι Μέγαν τε καὶ αἰδίμον ΠΕΤΡΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟΡΑ Ρώσων αὐτεργεῖντα τὰ τοιαῦτα, ὀσσερ ἐν πολλοῖς ἀλλοι, οὕτω
καὶ τέτοις αἰνέδειξε Βασιλεῦσιν οἷον υπογεαμούν καὶ τύπον ἐσόμενον. Όυ-
δὲν οὐδὲ ξένον, εἰ καὶ Λινέας ὡδὲ ὑπὸ τῇ Μάρωνος εἰσάγοιτο Κυβερνητῆ-
ρος ἔργον ἐπιχειρῶν· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι καὶ πηδαλίς
ἄνευ, καὶ ἐν νυκτερινοῖς τοῖς κυμασι, δεξιῶς καὶ ἐυσκόπως ιδιῶα τὸ σκά-
φος ἐπὶ τὸν προτεθέντα ὅρμον ιχύσειεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Ε. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VI.

Π. ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ἈΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΤΟΤ^ς. ΤΗΣ

ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Εν Κύμη Αἰνέας ἐγκαθορμίζεται· ύπὸ δὲ Δηϊφόβης Φοιβάδος, τῆς τὸ ἔκει Ἀνίρον αἰκέσης, ὃσα τε αλίτερον ἀπένταν, καὶ ἄττα δέοι ποιήσειν, μυσαγωγεῖται. Μισήνῳ τοίνυν τῷ Σαλπιτῇ καταποντωθῶν φθάσαντι, Κεντήριον ἐπὶ τῆς ἐγγὺς ἄκρας ἀφοσιώσας, ἐξῆς τὸ χρυσόν Ἐρνος, καὶ ἀνευτὴν εἰς "Ἄδει κάθισθαι εἰκὸν, ὑποδήκηρ τῆς Μαντίπολες προηλθεν ἐπιειτήσων, σωεξιστης καὶ αὐτῆς, καὶ ποδηγῷ ἀντῷ γενομένης. Καὶ δὴ τῇ προστήσαι δυεῖν περιμερῶν παραπλατήσας, καὶ τὸ Ἐρνος ἔυραν καὶ ἀποδεψάμενος, σὰν αὐτῷ καὶ τῆς Σιβύλλης σωδευόσης, διὰ τοῦτον τῷ Ἀόρνῳ Ἀντρῷ σομίς εἰς Ἀΐδης κατεισθ. Ἐνθα δὴ, πρωτότοις μὲν πρῶτον τερατομόρφοις τε καὶ Φρικαλέοις ἕδεσι κατ' αὐτῶν τεταγμένοις τιλὴσσοδον ὑπαντήσας, παρελθὼν δὲ ωᾶ ὅμως, καὶ ταῖς συγίοις ὅχθαις πελάσας, ἐν πολοῖς καὶ ἄλοις, τοῖς ὑπὸ Χάρωνος τῷ Πορθμέως διαπεραγωθῶν δεομένοις, καὶ Ορόντη περιτυγχάνει, καὶ Παλινόρῳ, οἷς δὲ διάπλας, ὡς ἀτυμβέντοις ἔτι, ἀπέρητο. Ἐντεῦθεν τὸ Στυγὸς ὅδωρ διαπλεύσας μετὰ τῆς ποδηγέτιδος μάντεως, καὶ τὸ Κερβέρον κιώδης, διὰ τῆς εἰσόδου ἐπίχρος ἐφεισήκει, τῷ ὑπὸ ταύτης προπαρεσκευασμένῳ υπνοφόρῳ Φαρμάκῳ ἀποναρκωθέντος, διελθὼν ἀπαρακωλύτως, τοῖς ἐν Ἀδῃ πάντας καθισορεῖ, ταξεῖτε, καὶ ἥλικίας, καὶ κατασάσεσι διαφέροντας. Τοὺς τε ἐκ νηπίων, ἢ αἴρως ἔτι προεξεληλυθότας τῷ βίᾳ, καὶ τοὺς ἐκ διαβολῆς τε καὶ σκευωρίας ἀπαρθέντας ἀδίκως, καὶ μὲν δὴ, καὶ τοὺς τῷ διῶ ἔαυτὸς ὑπεξαγαγόντας βιαίως, ἄλλως τε, καὶ διὰ μανίαν ἔρωτος δὲ ἐντυχήσαντος ἐν οἷς καὶ τῇ Διδοὶ σωιάτησεν ἢ καὶ τὸ περὶὸν ἔτι καὶ ἀκμάζον τῆς πικρίας, λόγοις προσιωεσέροις περασάμενος ἐκμειλιξαθαί, γάρ ἀποκρίσεως παρὰ αὐτῆς ἥξισται. Τὸ παράπαν, βλοσυρόντι καὶ δυσμενὲς προσεπιβλεψάσης, καὶ ὅλως ἀποσρεψαμένης. Ἐντεῦθεν δὲν μεταβάς, ἐπὶ τοῦτον ὅπλων μέγα τὸ κλέος ἀραμένης μετεχώρει, καὶ Δηϊφόβῳ σωέτυχεν ἐν αὐτοῖς.

ἀντοῖς τῷ Πριάμῳ, καὶ τὸν τῆς τελευτῆς τῆς ἐκέντητο πόπον, αὐτὸν ἀγνοῶν εἰς τόπον ἔτυγχανε, κατέμαθε παρὰ αὐτῷ. Εἶτα πρὸς τὰ λαιὰ τῆς Ταρταρέως προεληλυθώς χώρας, καὶ τὰ γε πολυειδῆ καὶ ποικίλα τῶν ἐν "Ἄδῃ κολασηρῶν ὑπὸ τῆς ὁδηγῆς Σιβύλλης ἐνωπισθὲς, ἐξ αὐτὰ δὴ τὰ Πλεύτωνος ἀφικνεῖται Ἀνάκτορα, καὶ τὸ χρυσὸν ὃ Φέρων ἔτυγχανεν", "Ερνος ἐνταῦθα τῷ Πυλῶνι, ἣ καθήκε, προσαναρτήσας, ἐπὶ τὰ Ἡλύσια πεδία, τὸν τῶν Μακάρων χῶρον, πρόσεισιν. "Ἐνθα, Μεσαίας αὐτὸν ἔνεισαντος, Ἀγχίση περιτυγχάνει τῷ γεννήτορι ὑφ' ἃ τὰς τῷ ἐφεξῆς ἐσόμενας Κράτες, Ἀλβανῶντε δὴ καὶ Ρωμαίων, μεταβολὰς τε καὶ τύχας προεκδιδάσκεται πρὸς δὲ, καὶ τῶν ὕσερον ἐπιγενησομένων Ἕρώων τὰς κρατίσεις τε καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ὑπερέξουτας καὶ κατορθάμασι προεκμανθάνει, ἀχρι Καύσαρος Ἰγλίας, καὶ Αὐγύστου αὐτῷ. "Ἐφ' οἷς, καὶ σέφανον ἐπαίνων διαπλεκόμενον ἀκάτει, ἐν τῶν αὐτῷ ὀψιγόνων τυτέσι, Μαρκέλλῳ τῷ Ὀκταουίας τῆς ἀδελφῆς Αὐγύστου γῇ, τῷ ἐν ἀκμῇ νεότητος, καὶ ἐν πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπισήμως ἀνδραγαθοῦτι καὶ αριστεύοντι, προαρπαχθησομένῳ τῷ βίᾳ, καὶ τάς ἐπ' αὐτῷ Ρωμαίων ἐλπίδας Φρέδας ἀποφαντούστι. Τελευταῖον δὲ τάδε πάντα Αἰνέας προμυηθείς, ἐκ νερτερῶν διὰ τῆς ἐλεφαντίνης ἀνελθὼν πύλης ἐπὶ τὰς ἐταύρους ἐπάνεισι, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐκ Κύμης εἰς Γαύητινα σέλλεται τῷ κατὰ τὸ Λάτιον, τῷδ' ὅπερ ἄρα καὶ τὸ πέρας τῆς αὐτῷ ναυτιλίας πρόσκειτο.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς ἘΚΤΗΣ. τῷ Μάρωνος Ραψωδίᾳ.

"Χώρας νερτερίας Αἰνέας ἐκπεριῆλθεν.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VI.

Sic fatur lacrymans, classique immittit habenas,
Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.
Obvertunt pelago proras; tum dente tenaci
Anchora fundabat naues, et littora curvæ

Præte-

* * *

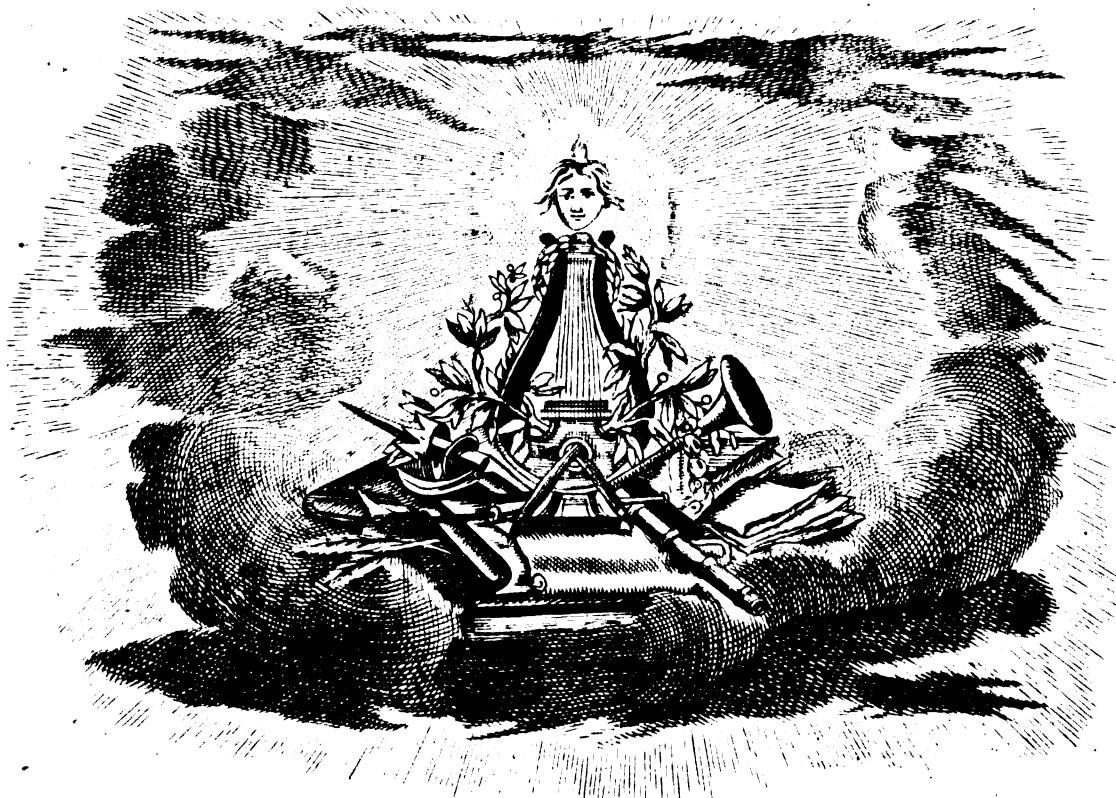
Στίχ: Ι. ὩΣ ΦΛ'ΤΟ Τοῖς ἐν τῷ πρὸ τῷδε Ε'. Βιβλ. ἔηθιναι φθάσασι, σωάπται ὁ Μάρων τὰ ἐν τῷ σ'. τῷδε ἐφεξῆς εἰρησόμενα, διὸ τῷ: (ὡς Φάτο.) τὸ σωεχὲς σωείσων τῆς μεταβάσεως, καὶ τέτω Ὄμηρον ἐκμιμένος, ὃς ἢ μόνον μεταξὺ τῶν δαψιφόδεμένων τὰ πλεῖστα ὅντας εἴσωθεν ἀλλήλοις σωεπιπλέκειν, αλλὰ καὶ ἐν καταρχῇ τῷ N. Ῥαψῳδίαιν τῷ προηγησαμένῳ M, ὅμοιως σωεξέαψεν:

„Ως ἐφαδ', οἱ δ' ἄρε πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιωπῆ.

Περιττὸι οὐδὲ εἰσὶν οἱ περὶ τῶν δύο πρώτων ἐπῶν τῷ ἀνὰ χεῖρας Βιβλίας διαπορεῦν ἐπιβαλλόμενοι, πότεροι, ἢ καταγένεται, κατὰ χώραν ἀντὰ ἐατέον, ἢ μεταδετέον, ὡς ἐν αὐτοῖς τελεῖδαι τῷ τῷ προλαβόντος κατάπαυσιν;

Στίχ: Άυτ: ΔΑΚΡΥΧΕΩΝ. Καὶ Ὄμηρος δὲ πολλαχός τῆς ποίησεως δακρυφρόδυντας παρίσησι τές παρ' αὐτῷ κρατίεσσιν, Λχιλέα Α. Ἰλ: 357. καὶ Σ. 35. καὶ Τ. 338. καὶ Ζ. 4. Καὶ Οδυσσέας δὲ: Οδυσ. Ε. 82. καὶ 152. καὶ Θ. 522. καὶ Μ. 370. Οὐ γάρ δηλονότι ωδὴ τοῖς Ἡρωϊκοῖς τῶν Ἀνδρῶν ἀπεσιμὸς ἐσὶ παθαινομένος ἐνίστε πρὸς οἴκτον ὑγραίνειν τὸ γάρ κομιδὴν ἀτεγυκτον καὶ ἀνάλγυητον, ἐκ ἐπισινετού· τὸ δὲ πιδακρύειν ἐφ' οἷς δέον, Ψυχῆς αγαθῆς τεκμήριον ἀληπταῖ τε καὶ ἀξηταῖ. (Ἄγαθοι δὲ αἰδάκρυες ἄνδρες) Ορα Α. Λιν: 51χ. 509.

Στίχ: Άυτ: ΝΗΕΣΣΙ ΔΕ ἩΝΙΑ ἘΝΔΟΥΣ. Οὐκ ἀπροσφυής, ωδὴ ποιητικῆς ἀδιοτριβμένη κομψείας η μεταφορὰ, καὶ τῇ ὡς ὁ ἡμέτερος τοῖς

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ 'ΕΚΤΟΝ

Ως φάτο δακρυχέων, νήεσσι δὲ ώία ἐνδός
Κύμης Ἐυβοϊκαῖς τέως ἀκταῖς ἐνὶ κέλσε.
Τρέψαν δὲ ἐς πέλαγος πρώρας, ηρατερῷ δὲ υπὸ ὁδόντι
Ἄγκυρα ναῦς σήριζεν, ἀτὰρ καμπτιὰ κατὰ θῖνα

A 2

Πρύμ-

* * *

ταῖς ναυσὶν ᾔδε τὰς λιώτις αὐίησι, καὶ ἀνέτοις δυτῆρσιν ἀυτῶις ἐνδίδωσι
θέειν, κατὰ τὰς ἵππες. Ἐπεὶ καὶ Ὁμηρος ἔειν δὲ, νηὸς ἡνίοχον εἰπε τὸν
κυβερνήτιω. Καὶ ἐν τῷ Δ. τῆς Ὁδυσ. 708· ἄλλος ἵππες τὰς Ναῦς ἀνόμα-
στε. Καὶ ἐν Ὁδυσ. 81. 88. τὸ ταχύπλεν τῆς τὸν Δαιέτας ἐπὶ τῷ πατρί-
δια καταγύβασις νεώς ἐκ παραβολῆς περιγραφῶν:

„Ως δὲ ἐν πεδίῳ, τετράροις ἄρσενες ἵπποι,
„Πάντες ἂμ' ὁρμηδέντες υπὸ πληγῆσιν ἴμαδλης,
„Τύφος ἀερόμενοι δίμφα πρήσσουσι κέλευθον.
„Ως ἄρετος τῆς περύμνη μὲν αείρετο, κῦμα δὲ ὅπιδε,
„Πορφυρεον μέγας θῦε πολυφλοίσθιοι θαλάσσης.
„Η δὲ μάλιστα φαλέως θέεν ἐμπεδού
„Ως ἡ δίμφα θέρσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν.

Στίχ: 2. ΚΤ' ΜΗΣ ΕΤ' ΒΟΙΓΑΙΣΙ ΤΕ' ΩΣ ΆΚΤΑΙΣ Πέλις ἐν Ἰτα-
λίᾳ αρχαιοτάτη ἡ Κύμη, Ἐυβοέων ἀποικία, ἡς περὶ ἡγήσαθεις ισόριωται
Ἴπποικλης καὶ Μεγαθένης οἱ Χαλκιδέες. Κύμη δὲ αἰόματοι, Φασίν, οἱ μὲν
ἀπὸ τῶν συχνῶν προσρηγνυμένων αὐτῷ κυμάτων, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κυήματος
μᾶς τνος τῶν ἀπόικων. (Ὀρεα Γ. Αἰν. 51χ. 465.) Τὸ δὲ (τέως) πέδος ἐμ-
φασιν παρενετέθη τῆς ἐκ μακρᾶς τε καὶ χρονίς πλάνης, καὶ διὰ πολλῶν
κακεγχιῶν τε καὶ πινδών, μόλις ποτὲ ἐκπερανθέσις κατάρσεως.

Στίχ: 3. ΤΡΕΨΑΝ Δὲ ΕΣ ΠΕΛΑΓΟΣ ΠΡΩΡΑΣ κτ: Ταῖς γαρ πεύμιαις λῷ ἔθος
Γοῖς παλαιοῖς προσορμίζεσθαι διθεν ἡ Λῆσ νηὸς λῷ φαδία ἐπιβασίς ή καὶ ἀπόβασις.

Στίχ:

- 5 Prætexunt puppes. juvenum manus emicat ardens
 Litus in Hesperium: quærit pars semina flammæ
 Abstrusa in venis silicis; pars, densa ferarum
 Tecta rapit, sylvas, inventaque flumina monstrat.
 At pius Æneas arces, quibus altus Apollo
 10 Præsidet, horrendæque procul secreta Sibyllæ,
 Antrum immane, petit: magnam cui mentem animumque
 Delius inspirat vates, aperitque futura.
 Jam subeunt Triviæ lucos, atque aurea tecta.
 Dædalus (ut fama est) fugiens Minoïa regna,
 15 Præpetibus pennis ausus se credere cœlo,
 Insuetum per iter gelidas enavit ad Arctos,

Chal-

* * *

Στίχ: 5. ΧΕΙΡ Δ' ΑΙΖΗΩΝ 'Αυτὶ πλεόνων ὅτι
 γὰρ Ἀνδρῶν σιφοῖς, καὶ σρατιωτικὴ δὲ μοίρα, καὶ διάσπις, χειρὶ σταθε λέ-
 γεδαι, ή τῶν Συγγραφέων χρῆσις δῆλον καθίσησι.

Στίχ: 6. ΉΙΟΝ ΕΣΠΕΡΙΔΗΝ Τιὸ Ιταλίας ἀκτὶσι. "Ορεα Δ.
 Αἰ: σιχ. 574: καὶ 615.

Στίχ: { Αὐτ: ΣΠΕΡΜΑ ΠΤΡΟ'Σ ΓΕ.

Στίχ: { 7. ΚΕΥΘΩΜΕΝΟΝ ΧΑΛΙΚΟΣ ΦΛΕΜΟΙΣ Κατὰ μετα-
 φορὰν τὸς αἰνθῆτας λέγει, ὃς περ ἐκ τῆς πρὸς ἄλλης χάλικός τε καὶ
 χάλιβος παρατείθεται, ἀντρίβομεν, φλογὺς ἐντεῦθεν ἐμπύρευμάτε καὶ ἔναυ-
 σματε ἐξεγείροντες. οὐτω καὶ Ὄμηρος Ὄδυσ: Ε. σιχ. 490. τὸν Σπινθῆτα
 ανόμασε.

Στίχ: "Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν ἄνοιξε

Στίχ: 8. ΤΑΡΦΕΔΑ ΤΕΓΗ ΦΗΡΩΣΝ. Τὰ θεστέ-
 οῖς ἐνοικεῖ τὰ θηρεα ὀνέτερεσόν τε καὶ κατεψιλωσα χυλεύμενοι.

Στίχ: 9. ΟΙΣ ΚΥΡΣΑΙΕΝ Όυ γὰρ λῶ αὐτοῖς ἐπὶ
 χολῆς αὐτίκαι πίδακας ὑδάτων ἀναξητῶν, ἄνθα τε καὶ ὅθεν ἐκβλίσθε-
 ἀλλ' οἵ τινες περιήντες ἐκ τῷ παρατυχόντος ἀπαντήσαντες ὕδασι, κατεδά-
 κνυον τοῖς ἐτρεψοις αἰταὶ, ὡς ἐκ τῷ προχείρᾳ πρὸς τὸ παρὸν ἀποχει-
 σαδαι.

Στίχ: 10. "ΩΝ ἈΡΧΕΙ Α'ΙΠΤ' Σ' ΑΠΟ'ΛΛΩΝ, Τιὼ Κύμιλ, ἄτε
 δὴ πόλιν μαντικὸν ἔσαν, ἀκὸς τὸν πρὶν ὑπὸ τῇ προσασίᾳ τετάχθαι τῇ τῷ
 Ἀπόλλωνος. Σέρβιος δὲ Καύλιον ἴσορθυτα ἐπάγει ἐπὶ τῷ ἐν Κύμῃ Σηκό Απόλ-
 λωνας φύκλαμφα παθιδέιθα ρύλαντο πεντεκαιδεκάπτυχος: ἐξ οὐ καὶ εἰκάστετες,
 αὐτῷ ωδε ὑπὸ τῷ Πομπῇ, (ὅπερ εἰσὶν αἱ ὑψος ἐπίσημον προπυμένυν) τὸν
 Απόλλωνα προσαγγεσυθῆναι. Altus Apollo.

Στίχ: 11. Κ' ΑΔΤΤΑ ΦΡΙΚΑΛΕΗΣ , ΣΙΒΥΔΔΗΣ, Οὐχ ἀπλῶς
 ἐπεν αἰδοῖς, αἷλασ σφοδρεστερον τὸ Horrendz (Φρικαλέης) ὁ Πομπής ἐπέ-
 θετο· παρὰ γὰρ τιὼ αἰδῶ τιὼ ὀφειλομένῳ τῇ Μαντιπόλω, προσεγινέσ-
 τις καὶ Φρίκη ἐκ δεισιδαιμονίος, τοῖς προσιθέσι τὰ παρὰ ἐκείνης ἀκάστα τεσ-
 πιωδέμενα. Περὶ δὲ τῆς Σιβύδης ὅρε Γ, Διη: σιχ. 469

Στίχ: 12. ἈΜΕΓΑΡΤΟΝ "ΑΝΤΡΟΝ, Τὰ δὲ ἄντ-
 ερα τάττε, εἰς βάθος ἐγκοιλαινομένα τῇ πέτρᾳ, καθ' ημᾶς ή ἔσοδος χε-
 δὸν ἐμπεφρακταὶ ὑπὸ χωμάτων προσπιστωρευθέντων, καὶ Φυτῶν ἔτι αγ-
 ρεων καὶ σκανθῶν ἐπιλοχμαμένη μὲν εἰς πόδας δέκα, υψημένη δὲ εἰς δυσ-
 καθεδεῖς τὸ γοῦν ἄντρον εἰσιδεῖ, χωρῶν ἐσὶ διὰ βημάτων προερχομένοις
 διακοσίοις πεντήκοντα, ἔνθα γενομένοις τραπεζαῖς δεκάσι, δη-
 νυκόσι δὲ προσέτι βημάτω δύοδοκοντα, οἰκίσκος ἀπαντᾶ, δὲ πάλαι ὁ Θό-
 λος ἄγωθεν ψηφίσαι πεποίκιλτο. Αλλ' ὁ ἐνεπιφορηθεὶς χός, δὲ ἐπιτρέπει
 τὸ ἐντεῦθεν χωρῶν ἐπέκεντα (Ἐν τῇ Γεωγρ. τῇ κατὰ Μάρ.)

Στίχ: 13. ΜΑΝΤΙΣ Ο' ΔΗΛΟΥ, Τετέσιν ὁ Δήλιος καὶ τέτο
 γὰρ Ἀπόλλων ἐλέγετο διαφερόντως, ὁ ἄλλως καὶ Θυμβρέας ἀκείων, καὶ
 Λύκιος, καὶ Παταρέας, κτ: (ὅρε Γ. Διη: σιχ. 91.) Στίχ:

Πρόμναυ παρτάχθεν χαρό δ' αἰσηῶν ἀποβάντες
 'Ηιὸν' ἔσπερίων, οἱ μὲν δὴ αἴρμα πυρός γε
 Κευθόμενον χάλικος Φλεβίοις, ἐξέτριβον αἴψα·
 Ταρφέα οἱ δὲ τέγη Φηρῶν, κατεπόρθεον ὑλας.
 Οἱ δὲ ὑδάτων φέρθοισι κύρσαν δῆλα καθίσων.

5

"Ασεα δὲ Αἰνείας, ᾧν ἄρχει αὐπὺς Ἀπόλλων,
 Κ' ἄδυτα Φρικαλένης τὰ σιώπηγγυς δίξει Σιβύλλης,
 Καὶ ταῦτης ἀμέγαρτον ἴκενθ' ἵμαρετο ἄντρον,
 Τῆς Φρεσοῦ, νῷ μεγάλῳ τε ἐνιπνεῖ μάντις ὁ Δῆλος,
 Τῇ τὰ ποτ' ἔσαι, τὰ πρό τε ἥνεν, ἀτ' ἔσι πιφάσκει.
 "Ηδη γοῦν τεμένη Ἐκάτης, καὶ δώματα χρυσᾶ,
 Οἱ ἀμφ' Αἰνείαν δῖον προτὶ βαῖνον ιόντες.

10

Δαιδαλος (ἢ Φάτις) εὗτ' ἄρχιλλος Μίνωος ἀπέδρα,
 Ωκεάνις πτερούγεσσι δὲ ηέρος αὔτὸν αἴρας,
 Οὐ καθ' ὅδον ἐθίμια παγεράς προσενήξατο Ἀρκτάς.

15

Χαλκι-

* * *

Στίχ: 15. ΤΕΜΕΝΗ ΕΚΑΤΗΣ Εἰκότως δὴ τὰ
 Ἐκάτης, ἢ Ἀρτέμιδος τεμένη, ἐγγὺς παρέκεντο τοῖς χρυσέοις Ἀπόλλωνος
 δώμασιν. Ἐκάθεν γάρ εἰς Ἄδειαν ὁ ὁδὸς ἐφερεν, ἡς ἡ Μάντις Αἰνεία ἠγε-
 μῶν ἐμεδεῖν ἔσεδοι.

Στίχ: 17. ΔΑΙΔΑΛΟΣ (Ἡ ΦΑΤΙΣ) Τὰ περὶ τὸν Δαιδαλον διαμυθευόμενα ἐπε-
 σάγων, ἢ προσεγγυάττα τιλ περὶ τάτων ἀληθεσσαν, ἐπιτρέπει δὲ ἐκάτη,
 θηπερ ἀν ἐθέλοι, τῇ Φύμῃ παρέπεδων. Οἱ δὲ δὴ μῦθος: ὡς Δαιδαλος γέ-
 νοιτο Ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρώτος Ἀγαλμάτων ἐκετής· ὡς ἐπὶ Φόνῳ
 δικαδεῖς, καταφύγοις πρὸς Μίνωα τὸν Κρητῶν Βασιλέυοντα, καὶ τάτω
 τὸν πολύπλοκόντες καὶ αἰδεξόδον Λαβύρινθον (Ὀρεα Ε. Αἰν: σίχ. 614.)
 κατασκευάσσειν ὡς Πασιφάης τῆς Ἡλίου καὶ Περσηΐδος, Μίνωας δὲ γαμε-
 τῆς, ἐραθάσσης Ταύρου, ὃν Ποσειδῶν ἐνζαμένω τῷ Μίνωῃ ἀπὸ Θαλάσσης
 ἀνῆκε καλλισον καὶ ἐκπρεπέστατον.) σιωργήσαντε πρὸς τὸν ἔρωτα, ξυλίνια
 τεκτηνάμενος Βέην, δοράν δὲ Βοὸς περὶ αὐτῶν περιβάψας, καὶ θάσις ἐν
 ἀπερ ἐθίσιο λειμῶνι ο Ταύρος Βόσκεσθαι, τιλ Πασιφάηιαντη ἐμβιβά-
 σαν, ἵνα τῇ ξυλίνη οἷα περ ἀληθινῇ Βοὶ ὁ Ταύρος σιωλαθῶν ὀμιλήσαντεν
 ὡς διὰ τῆς αποβάθτης ὄμιλας ἐκ Πασιφάης τὸ τέρας, ὁ Μινώταυρος γεν-
 νηθείη, Ταύρου μὲν τιλ προτομὴ ἔχων, τὰς λοιπὰ δὲ αἰδερός. Ότι διὰ ταῦτα
 Δαιδαλος μετὰ καὶ τῷ κέως Ἰκάρου, ὑπὸ Μίνωας τῷ Λαβύρινθῳ ἐγκα-
 θερχθείς, πτέρυγας ἔαυτῷ τε καὶ τῷ πανδὶ ἐπιτεχνήσατο, αἵ της
 ἐπικαταπλαδέντι σιωρμοδείσας χρησάμενοι, τῆς τῷ Λαβύρινθῳ εἰρκτῆς
 αἱμφότεροι αἴποτετεν αἴλλον δὲ μὲν Ἰκάρος τῇ πτέρυγι νεκυνιώτερον ἐπιθαρ-
 σόσας, καὶ ὑπερπετῆς ἐξαρθεῖς, τῷ κηρῷ ταῖς ἡλιακαῖς διστακέντος ακ-
 τῖσιν, ἐς πέλαγος ἐμπέσοι καταρρέεις, τὸ Ἰκαρικὸν ἐξ αὐτῷ δηθὲν. Δαι-
 δαλος δὲ, ὡς μᾶλλον ἐχέφρων μετριώτερος ταῖς πτέρυξι κεχρημένος, καὶ
 χθαμαλώτερον πεπτηνός, ἐπὶ τιλ Νησον Χαλκίδα ἐπικαταβαθεῖς πρέμα περι-
 σωθείη. (περὶ τάτων Ἀπολόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Β. καὶ ΙΕ. Καὶ Διόδωρος
 Βιβλ: Δ. ος'. Καὶ Παυσανίας Βιβλ: Α. Κεφ: Δ. καὶ αἴλλοι πολαχθ.

Στίχ: 19. ΠΑΓΕΡΑΣ ΠΡΟΣΕΝΗΞΑΤΟ ἈΡΚΤΟΥΣ. Ως αἴριστο
 ὁ Ποιητής τιλ τῆς πτήσεως τερατείσαν διὰ τῆς νήξεως ἐθεράπευσεν· ὑπό-
 νοιαν ἐνθέεις, μῆποτε διὰ πλοὸς μᾶλλον ἡ Φυγὴ τῷ Δαιδαλῷ γένοιτο, οἷα
 ταρσοῖς πτερυγῶν χρησαμένω τῇ εἰρεσίᾳ· ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἐκ μεταφορᾶς
 ἡ σιωθεία, διὸν ἡττον τὰς τῶν νηῶν ταχυπλούσσας ἵπταδαι λέγεται, ἡ τὰς ὄρ-
 γας δι αἴρος νεῖν τε καὶ νήχεδαι. Τὸ δὲ ίοι πρὸς ίας παγεράς Λειώτες προσνήξα-
 θαι, νοητεον (ἢ Φησὶ Σέρβιος) κατὰ μὲν τὸ μυθῶδες, αἴπαλαγῆς ἐνεκα τῆς τῷ
 κηρῷ τῶν πτερυγῶν ἐκτήξεως, διὰ τὸ τῷ περιέχοντος ὑπὸ τῷ Ἀρκτῷ κλί-
 ματα

B

Chalcidicâque levis tandem super astitit arce.
 Redditus his primum terris, tibi, Phœbe, sacravit
 Remigium alarum, posuitque immania templâ.

20 In foribus, lethum Androgeo: tum pendere poenas
 Cecropidæ jussi (miserum) septena quotannis
 Corpora natorum: stat ductis foribus urna.
 Contra elata mari responderet Gnoſſia tellus.
 Hic crudelis amor Tauri, suppostaque furto

25 Pasiphaë: mistumque genus, prolesque biformis,
 Minotaurus inest, Veneris monumenta nefandæ.
 Hic labor ille domus, & inextricabilis error.
 Magnum reginæ sed enim miseratns amorem
 Dædalus, ecce dolos tecti, ambagesque resolvit;

30 Cæca regens filo vestigia: tu quoque magnam
 Partem opere in tanto, (sineret dolor) Icare, haberes.
 Bis conatus erat casus effingere in auro,
 Bis patriæ cecidere manus. Quin protinus omnia
 Perlegerent oculis, ni jam præmissus Achates

35 Afforet, atque una Phœbi, Triviaeque fæcere,
 Deiphobe Glauci, fatur quæ talia regi:
 Non hoc ista sibi tempus spectacula poscit;
 Nunc grege de intacto septem mactare juvencos
 Præstiterit, totidem lectas de more bideentes.

Talibus

* * *

μετα ψυχρότερον κατὰ δὲ τὸ πειραγματικόν, διὰ τὸ τές γενικούλομένες
 ἐν τῷ πλεῖν εἰσιθέναι τινα Ἀρκτον παρατηρεῖν, κατ' αὐτιν τὸν πλεῖν
 διευδιωώντας.

Στίχ: 20. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Δ' ἈΚΡΗΣ Χαλκίς ή ἐπὶ τῆς Εὔβοιας πρωτέυσσα
 πόλις, ή, διὰ τὸ πορθμὸν τῆς ἀντιπέραν Βοιωτίας χωρίζεται ὁ δὲ πορθμὸς
 διὰ τὰς ἐπισήμεις παλιρροίας Εὔριπος ηγετεν, ἐπερ οὐράνιος καθ' οἵας,
 καὶ η πόλις αὐτὴ, καὶ η Νῆσος ὅλη μετείληχεν.

Στίχ: 22. ΕΙΡΕΣΙΝΗ ΠΤΕΡΥΓΩΝ Τῇ σωήθει (Αιωτ: σίχ. 19)
 μεταφορᾷ ἐπιμένει, εἰς ἐν σωάπτων τοῖς ἔρετοῖς τὰς ὑπεργάσσας εἰς
 πτῆσιν τοῖς ὄρνισι πτέρυγας. Ή δὲ τῆς εἰρεσίας, η τῶν ἐπιπλάσιων πλεγίων
 γηιομένη ἀνάθεσις τῷ Ἀπόλλωνι, κατ' ἔθος ἡ καὶ αὐτὴ κοινὸν παρὰ τοῖς
 αρχαῖοις, οἱ, ἐν Ναοῖς καὶ Τεμένεσι καθιερεῦσι εἰσιθεσαν τὰ ὅπλα, οἷς αἴτι
 τῶν καλῶν καὶ ὀφελίμων ἐνδοκιμίσαντες διαπράξαντο.

Στίχ: 23. ΑΝΔΡΟΓΕΩΣ ΚΑΤΑΘΝΗΣΚΩΝ. Εγ αὖτις Παναθη-
 ναϊκῷ ἀριστέυσας Ἀνδρέγεως ὁ τῷ Μίνωας, ἀπώλετο διὰ φθόνου ὑπὸ τῶν
 ἀνταγωνιστῶν ἐπιβλευθεῖς πρὸς οὐδὲ τὸ πατρὸς, αἰμωμένος τῷ παιδὶ, τῶν
 Ἀθηναίων πολιορκεύμενον, καὶ λιμῷ δὲ κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ λοιμῷ, κατὰ
 Θεῶν γέμεσιν, Ιχυρῶς ἐκπιεζόμενον, Χερομῷ ἀνεργταῖς Ἀθηναῖοις δίκαιος Ίω
 Μίνωι διδόναι, οἷς αὐτὸς ἀν ἔλοιτο, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. Λί δὲ
 δίκαιοι, τέττα θεμένη, πέμπειν Ἀθηναῖς κατ' ἐνισευτὸν ἐπὶ Κερύτης, Κέρες
 ἐπτὰ, καὶ Κέρας ισαριθμεῖς, Μινωταύρω συμβαλλόντας, καὶ αὐτᾶς μετὰ
 τινα ἥπταν ἐσομένης βροτῶν. Ταῦτ' οὐδὲ οὐκαν ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς πάντας
 παρίση, ην Δαιδαλος ὃδε αἰνεργῆσαι λέγεται ἐν τῷ Ναῷ τῷ Ἀπόλλωνος.

Στίχ: 25. ΕΠΤΑΔΙΚΑ ΣΤΕΛΛΟΥΣ κτίς: Ἀντεπάγυσσιν, ἀλλος τε δὴ, καὶ Πλά-
 τωνα τὸν ἐν Φαιδωνι δις ἐπτὰ μαρτυρεῖτα γενέθα τὰ δασμοφορεύμενα
 σώματα κατ' Εὐρυπίδην ἐν Ἡρακλεῖ μαινομένῳ δεαματυργεῖται:

* * *

Χαλκιδικῆς δ' ἄκρης, ἐφύπερθεν κεῖθος ἐπέση.
 Ἐνδ' ἐπιβάς γάγης, σοὶ πρῶτ' αὐτοῦ θηκεν "Ἄπολλοι
 Εἰρεσίω πτερύγων, μηδὲ τ' ἐδόμπιστον αὐτοῦ.
 'Εικὼν δ' ἐν πυλεῶσ' ἦν, Ἀνδράρχεως καταθυίσκων
 Εἶτα δίκη, ταχθεῖσ' οἰκτροῖς, φεῦ! Κεκροπίδησιν,
 'Ἐπταδικὰ σέλλους' αὖ' ἔτος πᾶν, σώματα τέκνων.
 Παρὸ δὲ καὶ, ἐξ ἧς τόφρᾳ ἐλάγυχανοι, Ισατο Κάλπις
 'Αντα δέτ' αἴρομένη πρὸ θαλάσσης Κυάσσιος αὖ.
 'Ἐνθα καὶ αὐνὸς ἔρως, δῆμε Ταύρε, λαθρόγαμός τε
 Πασιφάη, μικτὸν τε γένος, διφυῆς τοκετὸς τε
 Μινώταυρος ἔιν, ἀρρήτης δεῖγμος Ἀφροδίτης.
 'Ἐνθα δόμος τ' ἐπίμοχθος, αὐτῷ τ' αἰδεῖσθαος ἄγη.
 'Αλλ' αὐνὸν γὰρ ἔφεστ' ἐλεγόντες τόνδε αἰνάσσης,
 Δαιδαλος εὗ δὲ δόλους τε, ὅδῶν τε πλέγματα λῦσεν,
 Σειρίδι ἐντέχνως φορόεντ' ἔχην ιδίων.
 Καὶ κεν σοὶ μετέοι τῆς εἰκόνος "Ικαρε τῆς δε,
 Αἱ κέν περ τοκέως κραδίης γε ἐπέτρεψεν ἄλγος.
 Δισσάκις ἐμπλάττεν χρυσῷ περιγέσατο πότμοι,

28

25

30

35

Β 2

Δισσά-

„Δις ἐπτά, Ταῦρον Κυάσσιον κατακτανών.

Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδ, ἐν τῷ Γ. τῆς Βιβλιοθ. Κεφ: 1E. „Κύρρες ἐπτά, καὶ
 Κίρρες τὰς ίστας· ἐδὲ Σχολιαστὴς Σάρβιος, καὶ τὰ ὄκοματα ἡμῶν παρέθειο
 καταλέξας αἰցένων τε καὶ θηλεῶν, αὐτῶν τε καὶ τῶν πατέρων, ὃσα
 Θησεῖ σωστοσαλέντες ἐλαττάν. Διὸ καὶ τὸ Septem, τὸ παρὰ Μάρων ἐγ-
 ταῦθα, ἐκλαβθὲν ἔδοξεν ὡς αὐτὶ τὸ bis septem ἥηθὲν ὅπερ ἐσὶ, τὰ ἐπτα-
 δικὸς σώματα, αὐτὶ τὸ ἐπτά ἐπτά. Αλλ' ἡμῖν ανταρέσσονται οἱ νεάτεροι τῶν
 Οὐργυλίος ἐξηγητῶν, τὰ ἐπτά ἀπλῶς ὑποθέμενοι δ, τα γαὶς Ἰταλος, οὐλως
 απέδωκε:

„Sette lor corpi al' empio morto ogo' anno

„Miserabil tributo!

Οἵ τε Γάλλαι, ὃν ὁπαξ ἐμνῆθημεν, ὁσάντας· Sept. Jeunes garçons
 chaques apprécie. Αὐτοὶ γοῦν τὰ Ποικτῆ τὸ ἐκφρεσθέν ὡς ἔχει διατηρήσαν-
 ται, ποὺ τὴν αἰριδμοῦ τῶν διασμοφορεύμένων, ὡς ἐκέλους ἔκαστος Φρονεῖν
 ἐπιτρέψομεν.

Στίχ: 26. "ΙΣΤΑΤΟ ΚΑ'ΛΠΙΣ. Παρίσατο δὲ ἐπὶ τῆς αἰκόνος καὶ
 η κάλπις αὐτὴ δρωμένη, ἐξ ἧς Ἀθηναῖσιν ἐκληρεῖτο οἱ τῷ Μινώταύρῳ
 ἐς Κρήτης ἐκπεμφθησόμενοι.

Στίχ: 27. ἌΝΤΑ ΔΕ' Τ' ΑΙΓΡΟΜΕ'ΝΗ ΠΡΟ' ΘΑΛΑΣΣΗΣ κτ: Τῆς γὰρ Κρήτης,
 ἦν Κυάσσιον γιῶ ἀποκαλεῖ, (ὅρα Γ. Αἰγ. 51χ. 122.) τὰ πρὸς πλους ανίχνε-
 τα μέρος ὑπερτένον εἰς ὑψος, καὶ τῇ Ἀκτινῇ θαλάσσῃ ἀντίθετον, τῆς
 αὐτῆς καὶ τῇ εἰκόνι λελάχει θέσσας.

Στίχ: 28. ἜΝΘΑ ΚΑΙ ΑΙΝΟ'Σ ἜΡΩΣ Πρέσσοι δὲ Πειστῆς γιλα-
 Φυρώτατας ἡμῖν εἰκονογραφῶν τῷ λόγῳ, καὶ Δαιδάλεος η δια καὶ η τέ-
 τα εἰκὼν, ὥστερ καὶ η τὸ Ἀρχιτέκτονος. Αλλὰ τῶν λεγομένων ἐν μέρες
 ἔκαστον ἄχρι τα τίχ. 31., ἐκ τῶν εἰαπτικων αἴρημάνων (τίχ. 17.) συμβαλέ-
 θει φάδιαν.

Στίχ: 32. "ΕΡΩΤ' ΕΛΕΗΓΡΑΣ ἈΝΑΣΣΗΣ,
 "Αναστοις θάλη τὴν Πειστᾶν ἀδε φησίν, αλλὰ τὴν ἐκάστης θυγατέρα
 "Αρισθίην. "Αναστοι δὲ ἐκελεύτε θ' μόνη εἰ γνωστής τὴ βασιλέως, αλ-
 λὰ καὶ αἱ αδελφοὶ, καθάπερ οική οἱ αδελφοὶ, καὶ οἱ ψοὶ, "Ανακτες.
 (Δριτ:

- 40 Talibus affata Aeneam, (nec sacra morantur
Jussa viri) Teucros vocat alta in templo sacerdos.
Excisum Euboicæ latus ingens rupis in antrum,
Quod lati ducunt aditus centum, ostia centum;
Unde ruunt totidem voces, responsa Sibyllæ.
- 45 Ventum erat ad limen, cum virgo: poscere fata
Tempus, ait: Deus ecce, Deus. Cui talia fanti,
Ante fores, subito non vultus, non color unus,
Non comptæ mansere comæ; sed pectus anhelum,
Et rabie fera corda tument, majorque videri,
- 50 Nec mortale sonans; afflata est numine quando
Jam propiore Dei. Cessas in vota, precesque
Tros (ait) Aenea cessas? neque enim ante dehiscent
Attonitæ magna ora domus: & talia fata
Conticuit. Gelidus Teucris per dura cucurrit.
- 55 Offa tremor; fuditque preces rex peccore ab imo.
Phœbe, graves Trojæ semper miserare labores,
Dardana qui Paridis direxti tela, manusque

Corpus

* * *

(Ἄρις: ἐν τῇ Κυπρ. Πολιτ.:) Θησέως γὰρ σιώ τοῖς λοιποῖς γενεῖσις Ἀθῆναις καταπλεύσαντος, καὶ τὸν Μηνάταυρον ὥπερ ὡς πρόσιμον αἰπεισέλλοντο (σιχ. 23.) διαφθέραντος, ἔρωτι δεινῷ τῷ αὐδρὸς Ἀριάδνη ἀλέσα, καὶ σωαποδεῖναι τῷ ἐρωμένῳ προελομένη ἐκπλεύσοντι, σωήργυησέ τε καὶ σωδεπράξατο τέττῳ τιὼ ἀπὸ τῷ Λαβύρινθῳ ἔξοδον ὥπερ εἰκὸν ἄλλως δια τε γένοιτο ἐκτελέσαι, μὴ τιὼ τῷ μίτι χρῆσιν ὑπὸ Δαιδάλου ἐκδιδαχθεῖσα, ὃν αὐτῷ ἐπὶ τῷ πάθει ἔτος οἰκτέρας ὑπέθετο.

Στίχ: 38. ΔΙΣΣΑΚΙ ΠΑΤΡΩΣ ΑΙ ΠΑΡΕΤΟΙ ΠΕΠΤΩΚΑΣΙ ΧΕΙΡΕΣ. Ο μὲν Ἰταλὸς τῷ Μάρφωνος ἐρμιλιευτής, τῷ εἰκονοπλάσιῃ γεννήτορι, ἡχὶ ταῖς χεῖρας παρεθίωσι, τῶν δὲ χειρῶν ἐκπεσεῖν αὐτῷ τὰ πρὸς τὸ ἔργον ἡρμήνευσεν ἔργανα τῷ δια τοῦ κακένον πάντας προϋποτίθησι:

„Si l’ abborri, che l’opera e lo stile

„Di man gli cadde . . .

Οἱ δὲ Γάλλοι οἰς ἐντυχαῖν πάρεσιν ὄμοιως: Deux fois le burin tomba de ses mains. Ο μέν τοι Σχολοιογράφος Ταξιθμάννος ἐπιτήσας ἐκρινεν, ὅτι σφοδρότερον δὲ Ποιητὴς τὸ τῷ πατρὸς πάθος ἐνέφηγε τὰς χεῖρας εἰπὼν αὐτῷ πεπτωκέναι, η τὸ ἐν χερζον, εἴπερ ἔφησε, γλυφέσον, η λαζευτήριον: Manus ipsas Artifici patri cecidisse, quam si dixisset scalpellum, aut cælum manibus excidisse.

Στίχ: 39. ΚΑΙ ΡΑ ΕΦ ΩΓΝΩΝΑΙ ΠΑΝΤ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ ΑΝ ΕΠΗΛΘΟΝ. Τοιγαροῦ καὶ ἄλλα ἀττα προσέτι περιελάπετο, ἀπερ ἐπω διεληλυθότες ἐπὶ τῆς εἰκόνος ὑπῆρχον, ἐπεδάν αὐτὲς τῆς ἀναγνώσεως Ἀχατῆς ἐπιφθάσας διέκοψεν.

Στίχ: 42. ΔΗΙΦΟΒΗ ΓΛΑΤΚΟΙΟ. κτ: Καμιώ Φημονόιων Σέρβιος ἐν τῷ Γ. τῆς Αίνεαδος κληθιῶσι τάντιν παρεσημεῖτο· καὶ μὲν δὴ καὶ κυριωνυμογένειων τῷ τῷ γάρ Σίβυλλα, ἐφασκεν εἶναι τὸ προστηγορικὸν. (Ὀρεα Γ. Αἰν.: σιχ. 469.) ὁδὲ δὲ Δηϊφόβης ἀνομάδων, καὶ Γλαύκη θυγατέρα γενέθασι σαφῶς αἴποφαίνεται τιὼ αὐτιών δὲ δεῖσις ἐκ τῶν τοῦ Ουάρβωνος τυχὸν, η, εἰκὸν δὲ τούτη, ἐβδόμιλια ἐν ταῖς περιαδόμεναις δέκα τιὼ Κυμαίσιον κατασλέξας, εἴτε Φημονόιων, εἴτε δὲ Δηϊφόβης, αὖτις ὑπὸ δυστὸν ἄλλοις ὄνόμασιν. Αμάλθειάν τε καὶ Ιεροφίλης αὐτιών διεγνώρισεν. "Ουτως ἄδηλα τε καὶ συγκεχυμένα, ὡς μήτι καὶ πλέον εἰπεῖν, τὰ περὶ τῶν Σιβυλλῶν τέτων, καθάπερ δὴ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν χρησμολογηθῆναι ἐηθέντω, φέρεται.

Στίχ:

Δισσάκι πατρῷαι πάρετοι πεπτώκασι χεῖρες.
Καὶ δὲ ὅπως γνώμως, δύσσοιν πάντ' ἀνέπηλθον,
“Ην πρό γε πεμφθεὶς μὴ ἥδη ἐπαφίκτο Ἀχάτης”
Τῷ δ' ἄμα καὶ Φοίβῳ, “Ἐκάτης δ' ἵέρει ἐλθάσσα,
Δηϊφόβῃ Γλαυκοῖο, Ἀνακτα προσέννεπε τοῦτο.

“Οὐτι δεημοσιῶνης νῶ ἥδη ἐφίσαται ὥρη.
Νῦ δὴ εἰς ἀγέλης χρειὰ προτὶ δέξαι αἴπτες
Πόρτακας ἐπτὰ, οἵς τέ τοσάντας, η νενόμισαι.
“Ως Φάτο Αἰνείᾳ (ἱρῆ δὲ πίθοντο κελένσαι
Ἀνέρες ἐνδυκέως, δέξαι δ' ἄρα ᾧς ἐπιτάχθεν.)
Τεύκρας ξὺ δ' ἐκαλέιτο Θεῶν νηθάδειέρεια.

“Ευβοϊκὸν ἀσέος εἶς ἐνρὺ τηγενεύ κατὰ πέτρω,
“Ενθ' ἐκατὸν πάροδοι, πυλίδες τ' ἐσάγος ἰσάριθμοι.
“Εἰ ὡν αὔτε τόσοι χρησμὸι προχέοντο Σιβύλλης.
Οὐδὸν δ' ἐμπελάσσασι, Κόρη προσφέργειατο: ὥρη
Μοίρας αὐτεῖθαι Θεὸς· ηνὶ Θεὸς πρὸ πυλῶνων.
Τῶς δὲ βοησαμένης, ἄφαρ ὡν ἄψ, καὶ χρόδος οἶος,
“Οὐδὲ κόμαι μένον ἀθμα δ' ἄρα ἀντῆς σέρουσα κατεῖχεν.
“Αυτὰρ λυσσαλέον Φλέγμανεν ιδεῖς ἄγριον ἥτορ.
Μειζοτέρη τ' ἐδόκει· θυητὸν δ' εἰ πάμπαν ἀπήχα.
Εὗτ' ἐμπλῶ μᾶλλον προσιόντος Δαίμονος, ἐνθάδε:

Παύη

* * *

Στίχ: 44. ἌΛΙΠΤΟΤΣ, Μόχες, λέγει, θεογνές, μήπω δαμέντας,
μηδὲ ὅπος γενύγλιτο τεθέντας.

Στίχ: 45. ΠΟΡΤΑΚΑΣ “ΟΙΣ ΤΕ Ἡ ΝΕΝΟΜΙΣ-
ΤΑΙ. Νειόμισθο δὲ, κατὰ Σέρβιον, τῶν εἰς θυμα προσαγομένων, μὴ εἰς ὃξυ-
τὰ φράσα λήγειν μηδὲ ἐχιθει τιλο γλώσσαν μηδὲ τὸ ὃς μέλαν εἶναι
τὰς δὲ “Οἴς κοὶ δέτες τυγχάνειν, καθάπερ εἴηται. (Δ. Αἰν. σίχ. 60.)

Στίχ: 49. ΕΥΒΟΪΚΗΝ ΚΛΑΤΑ ΠΕΤΡΗΝ Ἐκ τῆς τῶν Ευβοϊών
ἀποκίας τὸ Ἀκρωτήριον ἐξωνόμαστεν, ἐν δὲ τὸ τῆς Σιβύλλης δικοιλαίνετο
απῆλαιον. (“Ορεις αὖντος: σίχ. 2. καὶ 12.)

Στίχ: 50 “ΕΝΘ' ἘΚΑΤΟΝ ΠΑΡΟΔΟΙ Λόρισως τὸ ἐκατὸν εἰς
πλάθες ὀδύλωσιν τὸς κοὶ Βα Διν: σίχ. 539.) κοὶ Γ. Αἰν: σίχ. 112. κοὶ Δ.
Αἰν: 216.

Στίχ: 53. ΘΕΟΣ· ΉΝΙ ΘΕΟΣ Κάτοχος ἥδη καὶ
ἐνθεος αὐτεραζε διοφρηθεῖσαν, ἐπει ἐγγυτέρω τοῖς πυλῶσι τὸ Νεώ προ-
σεπτήλασσον.

Στίχ: 54. ΟΥΚ ΩΨ, ΟΥΧΡΟΟΣ ΟΙΟΣ, “Ορεις καὶ τῷ Δ. Γῶν
Γεωργί, ὅποις κακέστος Πρωτεύεις ο Μάντις ἡδοιωταν πρὸς Ἀρεταῖον ἀντῷ
σωτυχόντα, κοὶ χρᾶν αιτησάρχετον. σίχ. 547. μὲν

Στίχ: 55. ΟΤΔΕ ΚΟΜΑΙ ΜΕΝΟΝ ‘Ανεῖτο γάρ η κόμη τῇ
Φοιβάδι, τοι Φετιώσας διεστέιτο.

Στίχ: 57. ΜΕΙΖΟΤΕΡΗ Τ' ΕΔΟΚΕΙ Όυ μέρων αὐτῇ ἐσυτῆς
γνωρέσῃ, ἐκείνοις δέ ποι τοῖς καθορῶσι μείζων δακτύσα, τας Φαντασίας ἐκ-
τεπληγμένοις.

Στίχ: 58. ΕΓΓΤ ΕΜΠΛΗΝ ΜΑΛΛΟΝ. Ἐκετένετο γάρ ο ἐνθεσιασμὸς, τῷ Δαι-
μονίᾳ μᾶλλον κοὶ μᾶλλον αὐτῇ προσιόντος, κοὶ ἐνοργέερον ἐπιπνέοντος.

Corpus in Æacidæ, magnas obeuntia terras
 Tot maria intravi, duce te, penitusque repostas
 60 Massylum gentes, prætentaque Syrtibus arva
 Jam tandem Italæ fugientis prendimus oras.
 Hâc Trojana tenuis fuerit fortuna sequuta.
 Vos quoque Pergameæ jam fas est parcere genti,
 Diique Deæque omnes, quibus obstitit Ilium, & ingens
 65 Gloria Dardaniz; tuque, o sanctissima vates,
 Præficia venturi, da (non indebita posco
 Regna meis fatis) Latio confidere Teucros,
 Errantesque Deos, agitataque numina Trojæ.
 Tum Phæbo & Triviæ solido de marmore templa
 70 Instituam, festosque dies de nomine Phœbi.
 Te quoque magna manent regnis penetralia nostris.
 Hic ego namque tuas sortes, arcanaque fata
 Dicta meæ genti ponam, lectosque sacrabo,
 Alma viros: foliis tantum ne carmina manda,
 75 Ne turbata volent, rapidis ludibria ventis;
 Ipfa canas, oro. Finem dedit ore loquendi.
 At Phœbi nondum patiens Immanis in antro
 Bacchatur vates, magnum si pectore possit

Exeuf-

* * *

Στίχ: 59. ΠΑΤΗ ΤΡΩΣ ΣΤ, "ΕΦΗ; ΠΑΤΗ; Όυδε τιλ ἐυχιώ ἐπὶ τὸ ἐκτενέσ-
 τερον προάγεις; Δὲ γὰρ δὴ τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἐνχομένοις καὶ ἡμᾶς ἀμφὶ
 σωτέρυχεδμη. Τρῶας δὲ τὸν Ἀνακτα, οὐτως ἀπλῶς προσαγορένεις (Τρῶας
 σὺ) τὸ τῆς ὑπεροχῆς πρεσβείον δεόντως ἔσυτῃ διασώζεσσα, διὰ τὸ ἐκεῖνον
 ἦδη ὑπερτερεῖν, ως θύσαι φοιβόληπτον. Όυδὲ γὰρ οἶδε μείζονας ἔσυτῇ οὗτα,
 τὸν, ὑπὲρ θτις ιερατεύων ἐντυγχάνει τῷ κρείττονι, εἰ αὐτῷ μάλιστα τῷ
 καιρῷ τῆς ἐντέυξεως.

Στίχ: 60. . . . ΟΥ' ΚΕ ΧΑΝΟΙ Γ' ΕΜΒΡΟΝΤΗΤΟΙ ΔΟΜΟΙΟ.
Στίχ: 61. ΠΡΙΝ ΣΤΟΜΑΤ' ΕΥΡΕΑ. Όυκ ἀν σοι δι-
 ανοργοῖη, Φησί, τὰ τῷ Αυτρες ἐνρέας δόματα, δι ᾧν ἀν τὰ θεωρήματα
 ἐκδοθεῖη, πν μὴ πρότερον καὶ αὐτὸς σωτόνως τῷ Θεῷ δεηθείης. Τὸν
 δόμον ἐμβρόντητον ἀποκαλέσ, εκ αὐτὸν γε ὅντας, ως δὲ τοιάτυς τὸς
 προσιόντας ἀποφαίνοντας, ἐξειηκότας δηλαδὴ ὑπὸ φρίκης, καὶ ἐπεις, καὶ
 ἀναεύδες μένοντας.

Στίχ: 64. ΦΟΙΒΕ, ΟΔΗ ΤΡΟΙΗΣ κτ: Διλικῶς γὰρ Ἀπόδων (ἢ μαθεῖν ἐσὶν
 ἐκ τῆς Ομήρου Ποιήσεως.) Τρωσὶ μὲν ἐπαρωγές, πολέμιος δὲ Ελληνον ὄφ-
 θη. εἰ δὲ καὶ μὴ Τροίαν ἐξερύσσετο τῷ ὀλέθρῳ (Τροίαν γαὶς καθάμαρτο
 ὄλεθμη.) αὐτὸν δὲ ηλέηρεν.

Στίχ: 66. ΧΕΙΡΑΣ Τ' ΙΘΥΝΑΣ ΔΕΜΑΣ ΕΣ ΡΑ ΤΟ ΑΙΑΚΙΔΑΟ. Όυτω καὶ
 "Ομηρος ἔφασκεν, ἵτι κατὰ Πανδάρεω τῷ γέ τοι Λυκάωνος, τὸ Διομίδεις βέ-
 λος ιθιαν Αθιάνη. (Ιλ: Ε. σίχ. 290.) Ό δὲ ήμέτερος ὁδε τὸν Ἀχιλλέα
 παπικωνυμῶν Αἰακίδην ἐκάλεσε, Πηλέως γὰρ γὸς ᾧν, εἰς Αἰακὸν ἀνῆγε Ζεὺς
 γένος. Τέτον σῶ, Πολυζένιω τιλ τῷ Πρεμέμου νυμφεύομενον εἰν τῷ Ναῷ
 τῷ Θυμβραίον Ἀπόδωνος, τοξεύσας λάθρει Πάρις ἀνείλε, τῷ Θεῷ καὶ Ζεῦς
 χαῖρες καὶ τὰ τόξα, Φησίν, ιδιώαντος, ως ἐπὶ τῷ αἰεταγάλῳ βαλεῖν τῷ
 ποδός, εἴθε καὶ μόνον τρωτὸς γένος θέτιδος ἐκεῖθεν γὰρ αὐτὸν τῇ χειρὶ²
 κατεῖχεν ή μήτηρ, ηνίκας βρέφος τῷ συγείῳ ἐντιβαπτεῖν ὑδατι, ἂν αἰτε-
 σος ἢ καὶ ὅλον τὸ δέμας, καὶ ακήρατος.

Στίχ:

Παύη Τρώς σù, ἔφη; πάνη ἐυχῶν τε λιτῶν τε;
 Καιμικὸν κάνοι γ' ἐμβροντήτοι δόμοιο,
 Πρὶν σόματ' ἐνρέα. Τοιὰ δὲ πάντα ἄρα Φθέγξατ' ἐσίγα.
 Τεύκροις δὲ κρυσσεῖς τρόμος ὅσα πᾶσι σιωέχειν.
 Ἐκ μυχόθεν κραδίης δὲ Ἀναξ προτὶ ηὔξατο ὥδε:

Φοῖβε, ὁ δὴ Τροίης μόχθες αἰνὺς ἐλεήρας
 Ἀιέν, ἀτὰρ τε πάρος Πάριδος δὴ δάρδανα τόξα,
 Χεῖρας τὸν Ιωάνας, δέμας ἐσ δὲ τὸ Αιακίδαο.
 Τόσσα ἔγω πελάγη, ζωννωτα ἀπέρονα γαῖαν,
 Σῆς ύπὸ ήγεσίησ, εἰσῆλθον τῇλε τὸ έόντα
 Ἔθνεα Μασσυλίων, Συρτιζεφέας δέ τε ἀγράς,
 Ἡδη Ἰταλίης Φευγάσης ἵχομεν ἀκτὰς
 Μὴ ήμιν ἐπέκεντα πύχη Τροίης ἐφέποιτο!
 Φέσαθα καὶ σφᾶς θέμις ἔθνυς Περγαμίαν
 Πάντας νιψὶ Θεάς τε Θεάς τε ἄμ, οἵς προτιέση
 Ἰλιον, ἐνρύ τε καὶ κλέος αἴης Δαρδανίοιο.
 Καὶ σὺ δὲ θεωεσίη μάντις, τῇ δῆλα τὰ ἔσαι,
 Δώρης (ἄπερ ἄρε τὴν αὐτῷ ματαίη τυτὶ παραίσαι)
 Κάρτος ὁ πέπρωτοι μοι, ἀτὰρ Λατίω ίδρυθαί
 Τεύκρας, ηδὲ Θεάς πλαγχθέντας ἀρωγάς Τροίης.

60

65

70

75

C. 2

Τη-

* * *

Στίχ: 67. . . . : ΠΕΛΑΤΗ ΖΩΝΝΥΝΤΑ ἈΠΕΙΡΟΝΑ ΓΑΙΑΝ. Κα-
 μίλα Αἰνείας τῆς μεσογείου μόνον ἐντὸς θαλάσσης διέπλευσεν, ητις ωχὶ
 τιλα ἀπέργανα γαῖαν, ὡς ὁ Ωκεανὸς, περιζώνυμον, ἀλλ' ύπὸ τῆς γῆς μᾶλ-
 λον αὐτῇ περιέληπτα. Ἐγταῦθα γειμία τὸ τῇ δλε γιώρισμα κονοποιεῖ-
 ται τοῖς μέρεσι τῷ γαρ ὄντι, ἐκ τῆς Ωκεανῆς πᾶσαι μὲν πηγαὶ νάσαι,
 ποταμοὶ δὲ πάντες, πᾶσαι τε θάλασσαι.

Στίχ: 69. ἜΘΝΕΑ ΜΑΣΣΥΛΙΩΝ, ΣΥΡΤΙΣΤΕΦΕΑΣ ΔΕ' ΤΕ ἈΓΡΟΥΣ. Μα-
 σσυλίων μὲν, η Μασσύλων Ἐθνη λέγεται τὸς Μαύρες, η Μαυρεσίους περὶ
 ὃν ὅρε Δ. Αἰν: σίχ. 142. Περὶ δὲ τῶν ύπὸ τῶν Σύρτεων κύκλω περιε-
 φομένων ἀγρῶν, μέτιδι Δ. Αἰν: σίχ. 44. καὶ Ε. Αἰν: σίχ. 52. καὶ 198.

Στίχ: 70. ἸΤΑΛΙΗΣ ΦΕΥΓΟΥΣΗΣ Ορεα Γ. Αἰν, σίχ. 520. καὶ
 Ε. Αἰν: σίχ. 662.

Στίχ: 71. ΜΗ ἩΜΓΝ ἘΠΕΚΕΙΝΑ κτ: Μὴ περιστέρω η Τροίας παρακολούθεάτω
 ήμιν κακοδαιμονίας γένοιτο δὲ ἐνταῦθα τῶν Τρωϊκῶν ημᾶς δυσυχημάτων
 ιδεῖν τὸ πέρας.

Στίχ: 73. . . . ΘΕΟΥΣ ΤΕ ΘΕΑΣΤΕ Εὔχεται μη-
 κέτι τῶν Θεῶν τιὰς, η τῶν Θεαμάν, μήτε τῶν προηματημένων ἔνεκας
 τοῖς Τρωσὶν ἐξῆς χαλεπαίνεν, μήτε διὰ τὸ κλέος εἰς δὲ γῆ Δαρδανὺς με-
 γαλωμένη ἐξηρθη, περιστέρω ἐπινεμεσᾶν. Τπανίττεθα δὲ δῆλος ἐξὶν δὲ
 Ποιητὴς ἐνταῦθα, τιλα τε τὸ Λαοδάμαντος πρὸς Ποσειδῶνα τε καὶ Ἀπέλ-
 λωνας τὸς ἐκείνῳ θητέουσαντας ἀγιώμονας φεδρεγίσαν, (Ορεα Α. Αἰν: σίχ.
 512. καὶ Γ. 264. καὶ Ε. 862,) καὶ τὸν Ηβῆς ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ Γανυμῆδας,
 καὶ τὸν Ἀθλωᾶς τε καὶ Ἡρας, διὰ τιλα τὸ Πάριδος δίκιων, παροξυσμόν το
 καὶ κότον. (Α. Αἰν: 28. 30. 33. καὶ Ε. Αἰν: σίχ. 262)

Στίχ: 78. . . . ΉΔΕ ΘΕΟΥΣ Τὰ τῶν πατείων Θεῶν
 εἰδώλια λέγεται, ἀ διὰ γῆς πλαζόμενος καὶ θαλάσσης συμπεριεκόμιδεν δὲ
 καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς προοιμίοις δὲ Ποιητὴς περὶ αὐτῷ ἐφασκεν. Α. Αἰν: σίχ.
 5-10.

Οσ πρῶτος δὲ Τροίης
 Ἐξορος, Ἰταληγδύ ύπὸ Μοιρῶν ἡλθεν, δὲ ακτὰς

„Λαζ.

- Excusisse Deum: tanto magis ille fatigat
 80 Os ravidum, fera corda domans, singitque premendo.
 Ostia jamque donaus patitere ingentia centum
 Sponte suâ, vatisque ferunt responsa per auras.
 O tandem magnis pelagi defuncte periclis;
 Sed terrâ graviora manent. In regna Lavini
 85 Dardanidæ venient; (mitte hanc de pectore curam)
 Sed non & venisse volent: bella, horrida bella,
 Et tybrim multo spumantem sanguine cerno.
 Non Simo's tibi, nec Xanthus, nec Dorica castra
 Defuerint: alias Latio jam partus Achilles,
 90 Narus & ipse Deâ: nec Teucris addita Juno
 Usquam aberit: quem tu supplex in rebus egenis,
 Quas gentes Italum, aut quas non oraveris urbes?
 Causa mali tanti conjux iterum hospita Teucris,
 Externique iterum thalami.
 95 Tu NE CEDE malis: sed contra audentior ito,
 Quam tua te fortuna finet: via prima salutis,
 Quod minime reris, Graja pandetur ad urbe.
 Talibus ex adyto dñeis Cumæa Sibylla
 Horrendas canit ambages, antroque remugit,
 100 Obscuris vera involvens: ea frena furenti

Con-

„Αλεβνίας, ἀνὰ γλῶ τ' ἀνὰ πόντον πολ' ἐπαληθεῖς.

„Ἐν δὲ εἰσῆγε Θεὺς Δατίω, γένος ἐνθα Δατήων

Στίχ: 79. ΤΗΓΜΟΣ ἘΓΩ ΦΟΙΒΩ Θ' ΕΚΑΤΗΙ ΤΕ κτι: "Απερ ἐπὶ Λαγύζε
 ήδη ἐπιτελῇ γεγονότα ὁ φθαλμοῖς ὁ Μάρων κατεῖδε, ταῦτα Λινέαν ὡδὸ
 υπιχνύμενον ἐπεισάγει, ὡς υφ' αὐτῷ ἐκτελεθτομένα: καλὸν δὲ τὸν ἐπαι-
 νον υπομεθόδευε τῷ απογόνῳ, ὡς εἰς ἔργον θεμένῳ ὅσα αὐτῷ ὁ γενάρχης
 φθάσας προΐουζετο.

Στίχ: 81. ΚΑΙ ΣΕ Δ' ΑΝΑΚΤΟΡΙΟΙΣ ΉΜΟΙΣ κτι: Πρὸς οὓς Φοίβω τε καὶ
 Ἐκάτη ἐπενξάμενος, καθυπέρχετο, όδὸν αὐτὴν παρῆλθε τιλ Μαντιπόλον
 αγγέασον. Άλλα καὶ σὺ, Φοῖν, ἐν Αδύτοις τῶν ἐμῶν Ἀνακτόρων τετάξῃ,
 καὶ Μῆτερ· ἐκεὶ γὰρ τὰς τῶν Μοιρῶν χρησμάς, οἵς θεάσιαδόσαι τὰ ἐσόμε-
 να ἡμῶν προφοιτάζεις, ὡς οἷς τηλα θέσφατα ιερὰ κεισόμενα αποθήσω,
 προσαναφωιῶντα σασα τοῖς ἐμοῖς ἐπιγόνοις καθείμαρτα. Νοητέον δὲ ἐνταῦ-
 θα τὰ Σιβυλλικά· Ήν δὲ αὐτὰ Βιβλία τὸν αρεθμὸν ἐνιέται. Απερ ἐπὶ Ταρ-
 κηίων τε Πρίσκες υπὸ γωνικὸς τινος εἰς Ρώμην ἐπενεγένται διεπιπράσ-
 κετο τριακοσίων νομοσμάτων χρυσῶν παροφθέντων οὐαὶ τῶν Βιβλίων ὡς
 πολλὰ τιμωμένων, η γωνὴ τὰ τρία τῶ πυρὶ παραδόσαι, όδεν όδὸν
 τῆς τιμῆς υφελέθαι ηξίς ἐπὶ τοῖς λοιποῖς οὐερον ὡς δὲ ο βασιλεὺς ἔτι
 καὶ μάλλον ἐνεχειν, η δὲ καὶ τρία αὐθίς προσεπικαύσασαι, ἐπὶ τοῖς περι-
 ψει τρισὶν ὑπετό οὐσαύτως τὰ ξένα αρχῆς· αὶ δὴ τέως καὶ ἀπιωέγκαστο
 μηδὲν τὸ παράπαν υφεστα· ἐπειτα, Φάσιν, αφανίτος ἐκ Ρώμης ἀπιέσται
 ἐγένετο· τιλ μὲν οὐαὶ γωνικά, τῶν Σιβυλλῶν μίσην, αδλος δὲ ἀλλιων, γε-
 νέδαι παρέδωκεν αλλ' οι πλείστες (μετ' αὐτὸν καὶ ο ἡμέτερος ὥδε) τιλ Κυ-
 μαίων Φημογόνων υπειλήθασι, τιλ καὶ Αμαλθείων ἄδλως ἀληθεῖσαν, καὶ
 Ιεροφίλιων. (Θρασσος ἐν τῷ Γ. τῆς Λιν. στίχ. 469.

Στίχ:

Τῆμος ἐγὼ Φοίβω δ', Ἐκάτη τε νεῶν γε δομησω
Στερβὸν μαρμάρεον, τάξω δ' ὥρτὰς ἔκαέργω.

80

Καὶ σὲ δὲ κοιρανῆς ημῆς γε μυχάτατα μίμνει.

Ἐνθα τεὰς τ' ὄμφας, κλήρος Μοιρῶν τε ἀδήλως,
Τῶν διὰ πάντα πέφηνεν, αἱ πέπρωτ' ἔθναι τῷμῷ,

Ἐν μῆτερ θῆσω, ἄνδρας λεκτός δ' ὁσιώσω.

Ἄλλα μόνον πετάλοισι τὰ, πότνια, μή παραπέμπειν,

85

Μὴ δὲ κεδαθέντα πτῶεν διὰ πάνγνι ἀγήταις·

Αὐτὴ λίσσομ' ἄειδε τὰ δ' εἰπὼν χάλε ἐπέχεν.

Ἄλλ' ἐπω Φοίβω ὑποπειθῆς ἔσα κατ' ἄντρον,

Αἶνα βεβάκχευθ' ή Μάντις, μέγαν αἴκ' ἀποσεῖσαι

90

Ἐκ σέρνων Θεὸν ἔξοι ὁ δ' ἔμπης εἰσέτι μᾶλλον

Τρύχεν λυσσῶδες σόμα, καὶ κραδίην ἐδάμαζεν

Αυτῆς ἀγριόεσσαν ἀτάρ διὰ πλάτε πιέσων.

Ἡδη δὲ ασάνες ἔκατὸν πυλεῶνες ἀνᾶχθεν,

Αὐτόματοι πάντες, διὰ δ' αὔρας θέσθατα πέμπον.

Ω̄ σὺ τέως πόντοιο πάθας μεγάλας ἐκπλήσας,

95

Τόν τε κατὰ χθονὸς ἄλλ' ἔτι μίμνει πήματα χέρω·

Γῆς ἐπὶ κοιρανίᾳ τῆς Ἀρχῶν ἐσὶ Λαβίνος,

Δάρδανοι ἵζονται (μὴ σοὶ γε μέλειν περὶ τῷδε.)

Ἄλλ.

* * *

Στίχ: 84. "ΑΝΔΡΑΣ ΔΕΚΤΟΥΣ Θ' ΟΣΙΩΣΩ. Οὗτοι ἔμελον
εἶναι· οἱ ἐκ τῶν Σιβυλλικῶν τὰ σωιστοντα τῇ πόλεις ἐπὶ τῶν πρωγμάτων
διασκέπτεθαι ἔργον ἔχοντες· ἂς δύο μὲν τιλι ἀρχαὶ ἐπὶ τέτω τετάχθαις
Ιερηταὶ, εἰον ὑποφήταις τε καὶ ιεροφάντορες ἐσομένες, δέκα δὲ φεζῆς
ἢ πι τῆς λειτουργίας αὐξεθῆναι ταῦταις, προσκαθθῶν δὲ τέως εἰς πεντε-
καίδεκα ὑπὸ Ιελίας Καισαρος. Ως τὸ ἔχατον καὶ εἰς τετράκις τοσάτης
τὸν ἀριθμὸν διακληθιαθῶν, καὶ τοι τὸ τῶν πεντεκαίδεκας ἐπώνυμον αἱ
τηρίσαντος τῷ συνήματος."

Στίχ: 85. ΆΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΠΕΤΑΔΟΙΣΙ κτ: Ἐπεὶ γάρ περὶ τῆς τᾶς χάρτες
εὑρέσεως, ἐπὶ Φύλαιοις τὸ πάλαι γράφειν εἰώθεσαν τοῖς ἐκ Φοινίκων, η ἕξ
ἄλλων Φυτῶν εἰς τέτοι ἐπιτηδείων, δεῖται δὲ τῆς Μαντικόλε Λινέας, μη
Φύλαιοις ἄττα ἀν αὐτῷ προφοιβάσσειν ἐγχαράξαν· φαδίως γάρ ταῦτα δια-
σκεδάννυθαι καὶ συγχέειν, καὶ τὰ γεγραμμένα ὅτω δυστερακολάθητα
γίγνεσθαι. ("Ορὲ Γ. Λιν. σίχ. 471. καὶ 476.)

Στίχ: 86. ΆΛΛ' ΟΤΠΩ ΦΟΙΒΩι κτ: Ἐξισρεμένων ὡδε ὁ Μάρων τιλ Φοιβάδας
ἡμῖν διαγράφει, οἷα τινὰ ἐπποι τραχῶν καὶ δυσδάματον, δικεράσινοντα μὲν
τὰς ἡνιας, πάσῃ δὲ διαάμει ἐκστασαδαι ἐπιχειρεῦντα τὸν ἐποχέμενον, ύφ
οῦ πιέζοιτο.

Στίχ: 87. Ω ΣΤ΄ ΤΕΩΣ ΠΟΝΤΟΙΟ ΠΑΘΑΣ κτ: Ἐντεῦθεν χρημαδοτεῖν η
Μάντις κατάρχεται, ἀχει σίχ. 114. (Παρεάθε δὲ τέτοις καὶ τὰ Α. Λιν.
σίχ. 5—15. Καὶ σίχ. 215—227.) Ἐν οἷς τῶν Θαλασσίων καμάτων τε καὶ
κινδῶν ἐναγγελισαμένη ἡδη τὸ τέρμα, προσαναφωνεῖ τὰς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς
αεύτοις ἐφεζῆς περιστοντα, χαλεπὰ μὲν καὶ αὐτὰ, ὀκτέτι δὲ οὐδὲ καὶ πόρφυ
τῆς ἐλπίδος τῷ σώζεδαιη ποντα.

Στίχ: 88. ΤΗΣ ΑΡΧΩΝ ΕΣΤΙ ΛΑΟΥΙΝΟΣ, "Ητοι τὸ Λαουί-
νος, η Λαθίνος διομας αντὶ τῷ Λατίνος μετεληπται, οἰς τισιν ἔδοξεν η
Λατίνις ἀδελφὸν γενέθαι τὸν Λαθίνον υποληπτέον, οἰς ἄλλοις, εἰς ὃν τὸ
πρότοις κατέχει, μηδένας τῷ ὁμοίμει ἀρδεναὶ ίόν ἔχοντος η κατὰ πρόληψι
τέως οἰητέον εἰρηθαι τὸν Λαθίνον, τῇ τῶν μελλούτων προφρήσει, περὶ ης
ῶδε, οὐκ ἀπεστατιν. Καθότι περὶ τὸ Λατίνις Βασιλεον ἐκ Λαθίνης, η Λα-
θίνιας τῆς θυγατρὸς, Λαθίνιον ακάπειν ὅμελην μέρεον.

Βιβλ. 5.

D

Στίχ:

- Concutit, & stimulos sub pectore vertit Apollo.
 Ut primum cessit furor, & rabida ora quiérunt,
 Incipit Aeneas heros: Non ulla laborum,
 O Virgo, nova mī facies, inopinave surgit:
 105 Omnia praecepi, atque animo mecum ante peregi.
 Unum oro; (quando hīc inferni janua regis
 Dicitur, & tenebrosa palus Acheronte refuso)
 Ire ad conspectum chari genitoris, & ora
 Contingat: doceas iter, & sacra ostia pandas.
 110 Illum ego per flamas, & mille sequentia tela
 Eripui his humeris, medioque ex hoste recepi:
 Ille meum comitatus iter, maria omnia mecum,
 Atque omnes pelagique minas, cælique ferebat
 Invalidus, vires ultra, fortemque fenectæ.
 115 Quin, ut te supplex peterem, & tua limina adirem,
 Idem orans mandata dabat. Natiue, patrisque
 Alma precor miserere; potes namque omnia: nec te
 Nequicquam lucis Hecate præfecit Avernus.
 Si potuit manes arcessere conjugis Orpheus,
 120 Threiciâ fretus citharâ, fidibusque canoris;
 Si fratrem Pollux alternâ morte redemit,
 Itque reditque viam toties: quid Thesea? magnum

Quid

* * *

Στίχ: 99. ἈΛΛ' ἈΦΙΚΕ' ΣΘΑΙ ΜΕΤ' ΔΥΤΩΙ ΜΕΛΗΣΕΙ. Δια
 τὸς μέλλοντας ἐγείρεσθαι πολέμος, οὐς ή Μάντις διέξει προμηνύσσω.

Στίχ: 102 ΟΤ' ΣΙΜΟ' ΕΙΣ, ΟΤ' ΞΑΝΘΟΣ κτ: 'Τὰς τοῖς Τεωκοῖς τάτοις δύσι
 ποταμοῖς, υπερφάνεδαι, φυσὶ Σέρβιος, τὰς ἐπὶ Ίταλίας ἔρουταις δύο,
 Τιβερίου τε καὶ Νυμικὸν, παρ' ὧν Λίνειας πεσὼν ἴσορηται.'

Στίχ: Ἀυτ: ΟΤ' ΔΩΡΙΑ ἘΡΚΗ. Παρεμβολαί το καὶ σρατόπε-
 δε τῶν Δωρικῶν, τατέσι τῶν Ἑλλωκῶν, δέδεν τι Φαυλότερα.

Στίχ: 103. ἈΛΛΟΣ ἈΧΙΛΛΕΤ' Σ ΣΟΙ. Τύρον υ-
 ποσημαίνει Τρωσὶν ἔτοιμον ἀντιπαρατάξαθαι· ὃν καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ παρα-
 βάθει ή Μάντις, ὡς πολεμιστῶν καρτερώτατον, κατ' ἐκεῖνον, ἐπερ τῆς
 ἀλκῆς ὑπὸ Τροιαν καὶ αὐτὸς Λίνειας εἰς πέρσαν ἥλθεν· η, καὶ διὰ τὸ εἰς
 Ἀχαιάς καὶ Τύρον αύτὴν αναφέρειν τὸ γένος, καὶ Θεσίνης δὲ γενέθλαι
 Όνειριας Νύμφης, καθά καὶ Ἀχιλλεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος.

Στίχ: 104. ΟΤ' Θ' ΗΡΗ ΦΙΔΙΑ ΦΡΟΝΕΟΤΣΑ. Μέτιδι τὰ ἐν
 τῷ Α· τῆς Αἰν: σιχ. 29—35.

Στίχ: 109. ΚΑΙΝΗ ΣΕΙΝΟΔΟΚΟΣ κτ: 'Η Λαβίτε θυγάτηρ ἐντάνθα, καὶ εἰ
 Λίνεις μετ' αὐτῆς προφοιβάζονται γάμοι, ὡν, εἰς καὶ ἀλλοδαπὸς, ἐπιτεύχε-
 ται. Τὸ δὲ (κανή) προσεπικεφαλὲν, καὶ το (αὐθίς) προσεπιβρυθὲν, τείν
 τε Πάριδος παρὰ Μενελάῳ ζενίαν, καὶ τοὺς Ἐλένης ύμεναις μετὰ τὴν
 ζένια, εἰς μηνύμων ἀνακαλεῖ· παρὰ τοσθτον μέντοι γε ἀνομοίες, παρ' ὅσον
 τὰ μὲν τῷ Πάριδι ἀγνωμότως ίω τετόλμημένα καὶ αἴθεμίσως τὰ δὲ τῷ
 Λίνεια, θεῶν τε γένεσι, καὶ θεσμοῖς Μοιρῶν προδιαταχθέντα διεπράχθη-
 δίο καὶ ὑπὸ τῆς Μαντιπόλεως θεωτικεῖται ὡς ἐκ αἴθεμιτος.'

Στίχ:

Ἄλλ' ἀφικέθαι, τοῖσιν ἔπειτα μετ' αὐτῷ μελήσει
Δῆρεις λευγαλέας τινὰς ἀντόδι, δῆριας αἰνὰς,
Καὶ Θύβρων, πολλοῖς ἀφρόντα ἐν αἴμασι λεύσσω.
Οὐ Σιμόεις, φένδος ἀπέσ', φένδος Δώρια ἔρη.
Ἐσι δὲ καὶ Λατίω ἄλλος γεγαῖς Ἀχιλεὺς σοι,
Παῖς τε Θεάνης οὖθ' Ἡρη Φίλια Φρονέσσα
Τεύχροις πώποτ' ἔσι. Τῆμος πολλῶν σὺ χατίζων,
Πρὸς τίνα Ἰταλίης φένδυνεα, πρὸς τίνα δ' Ἄση,
Ἐξ ἄρ' ανάγκης, φένδης λιπαρῆς προτιφεύειη;
Δεινῶν τοσσατίων Τεύχροις δὲ παράτιος ἔσαι
Κανὴ ξενοδόκος, καὶ πασάδες ἀνθισις ὁδνεῖαι.
Μὴ σὺ κακῶς δ' ἄκεν, ἵταμώτερον ἄντα δὲ βαίνειν,
Χωρεῖν φένδ', ηγετεῖν δάμων σαυτῷ ἐνιδοῖη.
Οφρα σάως δὲ ἔσις, (τὸ μόλις πισόν σύ δέη)
Ἐλλαδικὸν πράτιω σοι ἀνοίξει Ἅσυ πορείω.
Ταῦτ' ἔπειτα ἀδύτοιο Σιβύλλη η ἀπὸ Κύμης
Σμερδαλέον μυκῶντι ἐλικτὰ ἀειδεν ἐν Ἀντρῷ,
Ἐύμηιγα δυσξιωέτοις ἐλιξα στήτυμα πολλὰ
Τῇ δ' ἄρα μανάδι αὐτὸς Ἀπόλλων σύνε χαλινὸς,
Ἀντάρ υπὸ σέρνοις θαμὰ ἀμφερώφεε κέντρα.
Αὐτίκα δ' ὡς μανίη λαφῆσατο καὶ σόμα παῦσε
Λυσσόν, ὡδὸς Ἡρως Αἰνείας ἥρξατο ἔρειν:
Οὐ κάρη καμάτων τι ποταίνιον ἔγρεται ἔδος;
Οὐδὲ ἀδόκητον Φεδᾶς γάρ εγὼ πρὸν προφρονέως γε.

D 2

Πάντ

* * *

Στίχ: ιιο ΜΗ ΣΤ ΚΑΚΩΣ Δ' ΕΙΓΚΕΙΝ κτ: Μὴ αποδειλιάσῃς, μὴ ἐνδῶς, μὴ
ὑποσαλῆς, χώρες δὲ στόλμως οἶπερ ἄν ή Τύχη σὲ ἄγοι.

Στίχ: ιια. ΤΟ ΜΟΛΙΣ ΠΙΣΤΟΝ ΣΤ ΟΙΗ. Πῶς γάρ ἄν Αἰ-
γείας δαδίως πιστεύσειν, ἐκ τῶν δυσμενεσάτων Ελλιών, τινὶ αἴχλι αὐτῷ
ἐσεδθα τινὶ πρὸς τὶ σωθῶαι;

Στίχ: ιι3. ΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΑΣΤΤ Τὸ Παλλάντιον.
Ἄσυ δέ ήν τέτο, ἐπὶ τῷ Παλατίνῳ ὑπερον κληθέντος ὁρες ιδευθὲν υπὸ^τ
Ευάνδρου τῷ Ἀρκάδος, ὃς αὐτὸς σωοικίσας ἔτως ὠόμασεν, ἀπὸ Πάλλαντος
ἐνὸς τῶν αὐτῷ προγόνων, Παλλάντιον η ἄλλως, ἀπὸ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔτω
καλεμένης πόλεως.

Στίχ: ιι6. ΣΤΥΜΜΙΓΑ ΔΥΣΣΥΝΕΤΟΙΣ κτ: Ποιητᾶς μὲν ἔφειται σωάμα τοῖς
ἀληθέσι καὶ ψευδῇ τιναις ἔπικαταμίσγειν. Διὸ καὶ Οδυσσεὺς πρὸς Πίω-
λόπιω: Οδ. Ι. σίχ. 264.

„Ισκεν, ψέυδες πολλὰ λέγων ἔτύμοισιν ὁμοῖα.
Πολλὰ μὲν, καὶ πάντα δὲ ὄνδε γάρ ἄν λῷ ἔτύμοισιν ὁμοῖα, ὡς Στράβων
ἔλεγται, ἐν τῷ Αἴ της Γεωγρ. Μάντεσι γεμίω καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπλῶς,
τοῖς τὰ ἐσόμενα μίλωνται ὡς ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελμένοις, τῶν μὲν ψευδῶν φέ-
νται, φένται τὸ τυχὸν ὄλως προφέρειν υπὸ δὲ δύσεοι δυσεικάσοις καὶ αὐ-
γούματικωτέραις ἔχεσιν ἐνίστε υπεμφαίνειν τὰ αληθέσις ἐχόμενα, ἐπηλυ-
γάζοντάς πως καὶ συγκαλύπτοντας, ἵνα μὴ τοῖς αἱματίοις καὶ βεβήλοις
εἰς χλέυιν εἴη κοινῆ προκείμενα.

Στίχ: ιι7. ΑΠΟΛΛΩΝ ΣΕΥΓΕ ΧΑΛΙΝΟΥΣ· Ως ἀντικρυς ἴπ-
πω δυσιωτε τε καὶ δυσεαπέλω τὸν Φοῖβον πάρεσιν ὁρῶν ἐποχόμενον τῷ
Φοῖβαδι, καὶ ταύτω χαλινοῖς τε αἷμα καὶ κέντροις παταδογοῦστα καὶ
δαμάζοντα.

Στίχ:

Quid memorem Alciden? & mihi genus ab Jove summo.
Talibus orabat dictis, arasque tenebat:

- 125 Tunc sic ora loqui vates: Sate sanguine Divum
Tros Anchisiade: **FACILIS** descensus Averni:
Noctes atque dies patet atri janua Ditis:
Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras.
Hoc opus, hic labor est: pauci, quos aequus amavit
130 Jupiter, aut ardens evexit ad æthera virtus,
Diis geniti, potuere: tenent media omnia sylvæ,
Cocytusque sinu labens circumfluit atro.
Quod si tantus amor menti, si tanta cupido est,
Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre
135 Tartara, & insano juvat indulgere labori,
Accipe quæ peragenda prius. Latet arbore opacâ
Aureus & foliis, & lento vimine ramus,
Junoni infernæ dictus facer: hunc tegit omnis
Lucus, & obscuris claudunt convallibus umbras.
140 Sed non ante datur telluris operta subire,
Auricomos quam quis decerpserit arbore foetus.
Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus
Instituit: primo avulso non deficit alter
Aureus, & simili frondescit virga metallo.
145 Ergo alte vestiga oculis, & rite repertum
Carpe manu; namque ipse voletis, facilisque sequetur,

Si

* * *

Στίχ: 123. ΠΑΝΤ' ἔΓΝΩΝ ΣΚΕΦΡΩΣ ΤΑΔΕ : : . : . Πῦ μὲν, ξέπον
ὑπέτλιῳ πολῶν τε καὶ παντοδαπῶν κινδών τῷ μόχθῳ εἰς τόδε, ἀλις
τῇ πάρῃ ἐγγυμναθεῖς τῇ δὲ, καὶ ξέποντος Ἐλεος τὸ πλεῖστα πρέφεντος
(Γ. Λιν: σίχ. 395 κτ:.) πρὸς τὸ ἐπιστρατεύεσθαι τῷ παρεσκευασμένος ἄγτα δὲ
καὶ (Θυμῷ). Φησὶ προστέλεσσος ὅπερ ξέποντος, τῷ τοιάδε τῆς ψυχῆς προπα-
ρασκευῇ καὶ προδιαθέσαι, Φθάστος οὖν διεξεπέραντα. Τοιότον ποὺ τὸ παρε-
λιχύλῳ ή τῷ Προμηθ. Δράμαστι εὐημένον, ὁ Κέρδης ἐν τοῖς Σχολ: προ-
βάλλεται, καὶ Ὄντσινος ἐν τοῖς Παραθ:·
„Καὶ τοι τὸ Φημί: πάντα πρέξεπλεσματ
„Σκεφρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
„Πῆμ' οὐδὲν ξέποντος.

Στίχ: 125. ΖΟΦΕΡΟΝ Τ' ἈΧΕΡΟΝΤΙΟΝ "ΤΔΩΡ . . . :
Ζοφερὸν δὲ λέγει, οὐχὶ διὰ τὸ φύγειβαθεῖς, ή καὶ Ὄμηρος πολλαχός, μέ-
λανάς τε ἀποκαλεῖ, καὶ κυάνεον, καὶ οὐνοπα πόντον· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ χω-
ρεῖον ἐν δὲ ὁ Ἀχέρων ἐτος παταμὸς ἔλκει, ὅπερ ὑρθίας πάντοθεν ὑπερ-
κειμένας περιελημμένον τοῖς ὄφρύσι, καὶ σινηρεφέσι τοῖς ὑλαις κατα-
πικνύμενον, ἥλκας τοῦπιβατον ἀκτῖσιν ἀυτὸν τοις διαμένει τὰ πλεῖστα,
καὶ τὸ δὲ αὐτῷ βέσιν ὑδωρ φοιτῶντες τε καὶ οὖν μελάντερον ιδέθη παρέχε-
ται. ("Ορε τὸ ἐν Ε. Λιν: σίχ. 773. καὶ τὸ ἐν Λ. τῷ Γεωργ: σίχ. 186.
καὶ ἐν Δ. σίχ. 594.)

Στίχ: 137. ΕΚΑΤΗ Ως μὲν Ἀρτεμις, τῶν Τλῶν
κυριέσσιν Σοὶ ἐπιτρέψασσαίς δὲ Περσεφόνη Ιδία, τῶν Ἀόρων, δῖεν η εἶς
Ἄδες καθόδος. (Τριπλασίη καὶ γάρ η Ἔκατη, τοις εἴρηται, ἐν Δ. Λιν: σίχ.
560.)

Στίχ:

Πάντ' ἔγγων σκεφρῶς τάδε, θυμῷ δὲ προτέλεσσα.

"Ἐν δὴ λίσσομαι" (ἐνθάδ' ἐπεὶ Λίθις βασιλῆς

Φημίζεσι πύλας, σοφερὸν τ' Ἀχερόντιον ὕδωρ.)

125

Ἐξέσω με φίλις γενετῆρος ἐς ὄψιν ἵκεθα.

Ἄτραπιτὸν δεῖξας, ἱεράς τε πυλῶνας ἀνοίξας.

Καῖνον ἔγῳ φλογὸς, ἐκ τε μοι ἔωσι μένων βελέων περ

Νωτοφορῶν ἐξεῖλον, αὐτὸν δὲ εἰρυσάμω μὲν

Καῖνος ὀπηδῶν μοι σωαπήσῃ, ηδὸν ἂμα πόντου,

130

"Οσσα τ' απέλεε πόντος, οὐδὲ φρανὸς, οὐδὲ ὑπέτλη,

Καὶ εἰ ὀλιγηπελέων, ὑπέρ ὅττι κε γῆρας ἐνέγκοι.

Ἄλλα με καὶ σέο ὃς κέλετο πρὸς δώματ' ἵκεθα,

"Οφρα τ' ἐπικρήνης τόδε μοι, λίσσεθαι, ἐέλδωρ.

Πότνα σὲ λίσσομαι! Τὰ τε καὶ Γενέτια ἐλέσαιρε!

135

Πάντα ἐπεὶ δώμασαι. Σὲ γὰρ ἔκεν πῆλιθα δήποτε,

Εἰν "Τλαῖς Ἐκάτη ἔφορον πρόστησατ' Ἄρονοις.

Ἐι δὰ νέκια ποτὲ, ἔχ' ἀλόχος Ὁρφεὺς ἀγαγέθαι,

Θρηϊκῇ κιθάρῃ πίσιαος, νευραῦς τ' ἔϋφώνοις.

Ἐι θανάτοιο κάσιν Πολυδεύκης λῦσεν ἐναλλάξ,

140

"Ηδὲ εἰσ', ηδὸν ἐπάνεισι θαμὰς ἵνα ἄλλοτε ἄλλος"

T1

* * *

Στίχ: 138. ΕΙ 'ΡΑ' ΝΕ'ΚΤΝ ΠΟΤΕ 'ΕΣΧ' ΆΛΟ'ΧΟΤ 'ΟΡΦΕΤ'Σ κτ: 'Ορφεὺς
,,γὰρ ἀσκῆταις κιθαρῳδίαις, ἄδων ἐκίνει λίθος τε καὶ δένδρος. Αποθανάτους
,,δὲ Ευρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτῷ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατηλθεν εἰς
,,ἄδη θέλων ἀγαγεῖν αὐτῷ, καὶ Πλέτωνας ἐπεισεν θνατόμψου· οὐ δὲ υ-
,,πέχετο τέτο ποιήσειν, ἀλλα μὴ πορευόμενος Ὁρφεὺς ἐπιτραφῆ, περὶ εἰς
,,τὰς ὄικας αὐτῷ παραγενέθαι. οὐ δὲ απισῶν ἐπιτραφεῖς ἐθεάσατο τὰς
,,γυναικας η δὲ πάλιν ἐπέερεψεν" (Ἀπολόδ. Βιβλ. Δ. Κεφ: Β) Περὶ τέ-
,,τῷ δὲ Μάρων διεξοδικώτερον ἐν Δ. τῶν Γεωργ. ἐνθα δέ τα καὶ τὰ ήμιν
σημειώμενα, σιχ. 552.

Στίχ: 140. ΕΙ' ΘΑΝΑΤΟΙΟ ΚΑ' ΣΙΝ ΠΟΛΤΔΕΤ' ΚΗΣ κτι: Κάισορά τε καὶ Πολυ-
δεύκια Ομηρος μὲν αὐτοκαστρήτες τετέξιν ὁμοκατείσις τε καὶ ὁμομητ-
ρίεις ἐν τῇ Νεκυίᾳ ἐποίησεν. Όδυσ. Λ. 298. διτα περὶ Λίδης ἄδων:

"Η δὲ ὑπὸ Τιαδάρεω κρατερέφρονι ἐγένετο πᾶδε,
,,Κάισοράδ' ιππάδαιμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.

Οι δὲ ὁμομητρίεις μὲν, ὡς ἐκ Λίδας· ἀλλὰ τέτων τὸν μὲν ἐκ Τιαδάρεω,
τὸν δὲ ἐκ Διὸς, τὸν Πολυδεύκια. Καὶ τὰς Κάισορος δὲ τελευτὰς ἄλλων πα-
ρέδωκαν· οἱ μὲν ὑπὸ Μελεάγρες ισορήσαντες ἀνηρέθαι, οἱ δὲ ὑπὸ Ιδα τῷ
Αφαρέως, πατραδέλφῳ ὄντος τῷ Κάισορι, δι ἐρη τὰς περὶ τὰς Λευκίπ-
πα θυγατέρας, Φοιβίω τε, καὶ Ιλάσσην, ὡς τοῖς παισιν Αφαρέως οἱ
τῷ Τιαδάρεω ἐξήρπασαν. Εφ' οἷς καὶ τὸ ἐναλλάξ αὐτοβιώσκειν γέρεος οἴον
αὐτοῖς, Φοιβίω Ομηρος, ὑπὸ Διὸς γενηθίωσι: (Τιμιώ γὰρ πρὸς Ζηνὸς ἔχον-
,,τες κτ: Τιμιώ δὲ λελόγχαστ' Ἰσα Θεοῖσιν.) Οὐκέγιλος δὲ, προσίδηπον ὅτι
δὲ ίκεσίας Πολυδεύκεως, ἀδε:

,,Εἰ θανάτοιο κάσιν Πολυδεύκεις λῦσεν ἐναλλάξ.
Ως γάρ τις τῶν Ομήρου διέξειτο: Σχολικεῖσι, ἀργιθεῖσι οὐ Ζεὺς ἐπὶ τῇ Ιδῃ
Κάισορος αὐναιτεῖσι, κεραυνῷ βάλλει τὸν Ιδαν. παραμυθεῖται δὲ Πολυδεύ-
κια, καὶ τιθετοι αὐτῷ αἵρεσιν: πότερον, θέλεις αὐθανατος εἶγαι, οὐ σω
,,τῷ ἀδελφῷ ἔξι μίλιας τελευτᾷν, καὶ τὰς ἵστες ἔκω; οὐ δὲ μᾶλλον αἰρε-
ται μετὰ Κάισορος ἀποθανεῖν, καὶ διη. Καὶ γάρ οὐδὲν ηττού καὶ περὶ
τὰς τῶν Διοσκύρων αὐτῶν θυγατέρας τε καὶ αὐτοβιώσκειν διαφερόμενοι οἱ Συγ-
γειαφέοις, αἱ μὲν αὐμφοτέρες, Φοιβίω, ὑμέραν παρ' ὑμέραν διη τε καὶ θυ-
γατέραν, Ομήρω οὖτοι δοκεῖτες ζοιχεῖν (Άυτ:)

Βιβλ. 5.

E

„Τάς

Si te fata vocant: aliter non viribus ullis
Vincere, nec duro poteris convellere ferro.
Præterea, jacet exanimum tibi corpus amici,
150 (Heu nescis) totamque incestat funere classem,
Dum consulta peris, nostroque in limine pendes;
Sedibus hunc refer ante suis, & conde sepulchro.
Duc nigras pecudes: ea prima piacula sunt.
Sic demum lucos Stygios, regna invia vivis
155 Aspicies. Dixit, pressoque obumutuit ore.

Æneas mœsto defixus lumina vultu
Ingreditur, linquens antrum, cæcosque volutat
Eventus animo secum; cui fidus Achates
It comes, & paribus curis vestigia figit.
160 Multa inter fæse vario sermone serebant,
Quem solum exanimem vates, quod corpus humanum
Diceret. Atque illi Misenum in littore sicco,
Ut venere, vident indignâ morte peremptum:
Misenum Æoliden, quo non præstantior alter,

Ære

* * *

„Τὰς ἄμφω γίνεται κατέχει Φυσίγωας αἴα·
„Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμώ πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
„Ἄλλοτε μὲν γάρ τις ἐτερήμεροι, ἄλλοτε δὲ αὐτε-

„Τεθνάσκειν

Οἱ δὲ (κατὰ τὸν ἐπενεχθέντα Σχολιασ.) Ἐξάμιλιον μὲν συζιῶ, ἐξάμιλιον
δὲ σωσποδινήσκεν· νι τὸ δὲ, όχι ἐτα σωάμα, ἀλλὰ θάτερον παρὰ θάτερον,
ώς ὁ ήμετερος ὁδός:

„Ηδὲ εῖστι, ηδὲ ἐπάνεστι θάμια γίνω, ἄλλοτε ἄλλος.
Καὶ ὁ μὲν μῆδος τοιαῦτας οἱ δὲ τις τῷ μύθῳ λαμψιάν θεραπεύειν ἐπι-
χειρεύτες εἰς διαφερόστας ὡσαύτως ἐφερμηνεύστες ἐτράποντο· οἱ μὲν ἀν-
τὸν τὸν Ἡλιον αὐτὶ τῶν Τιωδαριδῶν νοεῖσθαι δεῖν λέγοντες (Μακροβ. ἐν
τοῖς Κεφ. Βιβλ: Α. Κεφ: ΚΑ.) τὸν νῶν μὲν ἐπὶ τὸν πρὸς ἄμμας αἰνιόντας
Ἀρκτικὸν πόλον, νῶν δὲ ἐπὶ τὸν ήμιν αἰγαῖον κατιόντα, τὸν Νότιον. Οἱ
δὲ τὰς Διδύμις καλεμένες Ἀσέρας· οἱ γενόμενοι μὲν κατὰ γῆς, δοκεῖσιν
οἷον τεθνάναι, ανατέλλοντες δὲ, γίνω λέγοντας. (ώς Ευ. ἐν ταῖς εἰς τὸν
Ομηρ. Παρεκβολ.) ἢ (ώς ὁ οἱ Σέρβος ἐν ταῖς εἰς Ουηγύλ: Ἐξηγήσ.) ὅν
περ διομένεις θατέρος, ανατέλλεις οἱ ἐτερος.

Στίχ: 142. ΤΙ' ΜΝΗΣΘΩΣ ΘΗΣΗΓΟΣ Θησέας ὅμοιως ὁ τῷ Αἰ-
γέως μεμύθευται, οἵτι συνάμα Περιθώφ τῷ τῷ Ἱξίωνος κατέβη εἰς Ἀ-
δα πρὸς αἴραγκα Περσεφόνης.

Στίχ: Αὐτός ΙΔ' ἈΛΚΕΙΔΟΥ ΜΕΓΑΛΟΙΟ; Τῷ Ἡρακλέους δηλονό-
τι. Τὸν γὰρ Ἡρακλέα παραγενόμενον εἰς Δελφούς, η Πυθία τότε πρῶτον
„Ἡρακλέα προστηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προστηγόρευτο. (Ἀπολόδ-
Βιβλ: Β. Κεφ: Δ.) Τάττε οῶν δωδεκάτος ἀριθμεῖται τῶν ἄθλων (Παρὰ τῷ
Αὐτόν αὐτό: Κεφ: Ε.) τὸ Κέρβερον ἐξ Ἀδειού κομίσω. Ος καὶ παραγενόμενος
„ἐπὶ Ταΐνασον τῆς Λακωνικῆς, ό τῆς ἐστὶ Αδεια καταβάσεως τὸ σόμιον ἐσὶν·
(οἱ γαῖρ μία δηλονότι, ἀπὸ μόνη τῷ ἐν Κύμαις "Αντρεῖς οἱ εἰς Αδεια κατασ-
βασσοις) διὰ Ιετείας κατέκει. Ἐνθα Θησέας εὗρε καὶ Περιθώον, τὸν Περσεφόνης
μηνησευόμενον γάμον, καὶ διὰ τέτο δεδέντα ὃν Θησέας μὲν
„Ἀλωβόμενος τῆς χειρὸς πήγετε· Περιθών δὲ αἰκατησαί Βαλόμενος, τῆς γῆς
κινημένης, αφῆκεν.

Στίχος

Τὶ μνηθῶ Θησῆος, ἵδ' Ἀλκαίδῃ μεγάλοιο;

Τὴμὸν ὁμᾶς γένους ἐκ Διὸς ἔφ' ὑπάτῃ κραιόντων.

“Ως ἔφατ' ἐυχόμενος, βωμὸς ἀμφοῖν δὲ κατέχε

Τῷ δὲ ἐπαμειβομένη ἐπέεσσ' ὡς ἥρετο Μάντις.

Τρὼς Ἀγχισιάδη, θέας ὁ ἀφ' αἰματος ἔκφύς,

“Ως κάθοδος μάλα, η ἐς Ἀόρυ, ἐπλετο ῥάση.

Νύκτεσ’ ἵδη ημάτεσιν πύλαι ἀμπέπταντ' Αἴδαο.

‘Αλλ’ ἐπανελθέμεν, ἔς τ’ αὔρας πάλιν ἐξαναδῶμαι,

Τῇτ’ ἔργοντε πόνος τε ἐπεὶ πάνυ δή ποτε παῦροι,

Τοῖσι Ζεὺς Κρονίδης φίλα μήσατο· τὰς τ’ ἀρετὴ δέ

‘Ηρεν ἐς αὐθέρα, τῇτ’ ἔχον, ὡς δὰ Θεοῖς γεγαῶτες.

Ταρφέα υλάων, τὰ μεσηγὺς πάντα κατίχει.

Κωκυτὸς ἀμφὶ δέων διφεροῖσι δὲ χεῦτ’ ἐνὶ δάσθροις.

Αἱ δέκε τόσσος ἔρως, τόσος αὐτὰρ σ’ Ἰμερος ἔχε

Διὸς λίμνας συγίκτες νήσαθαι, δις δὲ σιδέρων

Ταρταρα πηρόεντα, αὐτὰρ τὸν δὲ ἀργαλέον περ

Δόξε πόνον δέξαθ’, ὃ δέοι πρὶν μάνθανε ἔρδειν.

Λήθε πυκνοκόμῳ ἐπὶ δὲνδρῷ χρύσεον ἔρνος,

145

150

155

Ε 2

Τοῖσι

Στίχ: 143. ΤΟΥΤΜΟΝ ΟΜΩΣ ΓΕΝΟΣ ΕΚ ΔΙΟΣ “Ην γὰρ τῷ Ἀγχισῃ τεχθεὶς Λινέας ἐξ Ἀφροδίτης. (Ορεα τὸν εἰς Αφροδ. ὑμν. ἐν τοῖς Ἀναγραφ. Ομ.) Ἐπιγινώσκει δὲ θεογενῆ αὐτὸν καὶ η Μάντις, μικρὸν κατωτ. σίχ. 146.

Στίχ: 144. ΒΩΜΟΥΣ ΑΜΦΟΙΝ ΔΕ ΚΑΤΕΓΧΕ. “Εδει γὰρ τῷ βωμῶν ἔχεδαι τὰς ἐυχόμενας. (Μακρὸβ. Κρονικ. Βιβλ: Γ, Κεφ: Β.) Ο-ρεα δὲ καὶ ἐν Δ. Αιγ: σίχ. 238.

Στίχ: 154. ΚΩΚΤΤΟΣ “Ορεα Γεωργ. Δ. σίχ. 579.

Στίχ: 156. ΔΙΣ ΛΙΜΝΑΣ ΣΤΥΓΓΟΤΣ ΝΗΣΛΑΣΘΑΙ Νῦ τε δηλοῦται αὐτὸς θανάτεις. Οὗτω καὶ Κίρκη τὰς ἀμφὶ οδυσσέας μετὰ τὰς ἐξ Ἀδε-

ἐπάνοδον ἐκάλεσε διθανέας. Οδ. Μ. σίχ. 21.

„Σχέτλοι, οὐ γάρ τε δηλοῦτε δῶμ’ Αἴδαο,

„Δισθανέεις, ὅτε τ’ αἴλοι ἀπαξὶ θνήσκεσσ’ ἀνθρώπους.

Λι δὲ λίμνας Στύγιοις λέγονται, ὡς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀδε πηγῆς, Στυγὸς καλεμένης, προβλυσάντος πορὶ τῆς εἴρηται, Δ. Γεωργ. σίχ. 580,

Στίχ: 157. ΤΑΡΓΑΡΑ ΗΕΡΟΕΝΤΑ “Ορεα περὶ τάτων Β Γεωργ.

σίχ. 337. καὶ Δ. Γεωργ. 581.

Στίχ: 159. ΛΗΘΕΙ ΠΥΚΝΟΚΟΜΩ, ΕΠΙ ΔΕΝΔΡΩ ΧΡΥΣΕΟΝ ΕΡΝΟΣ. “Εν υἷη δασυτάτῃ, Ἀρεικίας πόλεως Λατινικῆς δὲ πόρδων κειμένη, κλάδος ἐπὶ δένδρος τηνὸς ἐκφίεθαι ἐτεραπεύθη τοιότος, διπερ ἐκπαθέντος ἐν τηνὶ ἐπάναγκες τελευτῆσαι ἐτελέστο δὲ ἐν τῇ υἱῃ, Ιερῷ τοσοῦ Ἀρτέμιδι, μυσήρι ἀττα τῶν ἀποδρήτων ἐξ ὧν λαβόντα τιλ ἀφορμίω, σιεταὶ Σέρβιος, τῷ περὶ τῷ χρυσῷ ἐρνεις ἐνταῦθα τὸν Μάργωνα διαμυθέσαθαι. Τροπολογεῖν οὐδὲ οἱ ἐξηγηταὶ τὰ περὶ τῷ χρυσῷ κλωνὸς διαψιλούμενα ἐπιβάλλονται. Καὶ τοιαύτην εἶναι τιλ ἀρετιώ, Φασὶν, ή ήτιλ ἀπασῶν ἀρετῶν ἡγεμονικωτάτην φρέσκην ταύτης γὰρ ἄνευ, όδεις ἀν ἀξιος εἴη τα τῆς Περσεφόνης μυηθίων τε καὶ τελεοθῆναι Μυσήρια, ὡς ἐπόπτης αἰαδειχθίων τῶν ἀθεάτων ἐλπίσαι, ἀ μετὰ τιλ παρέσται ἐπὶ τῆς μελάσης απόκεται λήξεως. Λανθάνειν δὲ ἀρεταὶ τὸ τοιόνδε ἔρνος, υπὸ τῆς ἐπιπολαζόσης τῷ βίῳ ἐμπαθέαται τε καὶ κακίας, καθάπερ ἐν κοιλάδι βαθυτάτη ἐπισκόπευμον, ὡς μὴ διδίως σωρεῖθαι, καὶ οἴον υπὸ πυκνῆς τηνὸς καὶ πανταχό-

- 165 *Aere ciere viros, Martemque accedere cantu.*
Hectoris hic magni fuerat comes, Hectora circum
Et lituo pugnas insignis obibat, & hastâ.
Postquam illum viator vitâ spoliavit Achilles,
Dardanio Aeneas sese fortissimus heros
170 *Addiderat socium, non inferiora sequtus.*
Sed tum, forte cayâ dum personat aequora conchâ
Demens, & cantu vocat in certamina Diuos,
Aemulus exceptum Triton (si credere dignum est)
Inter faxa virum spumosâ immerserat undâ.
175 *Ergo omnes magno circum clamore fremebant;*
Præcipue pius Aeneas. Tum jussa Sibyllæ,
Haud mora, festinant flentes; aramque sepulchri
Congererc arboribus, cœloque educere certant.
Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum:
180 *Procumbunt piceæ; sonat icta securibus illex,*

Fraxin-

* * *

ταχόθεν ἐπασελγαινόντος λόχμης συμπινιγόμενον, ὡς μόλις πά ἐκπροίεναι ἔχειν, καὶ ἐκθάλασσαν, καὶ αὐδέν. Ἀτὰρ οὐδὲν τοὺς καὶ μόνον πεφυκένα τὸν σεπτηκαταποτάσθιον πέποντος δὲ, καὶ ἑτερον αὐτοφέρειν. Αφθονον γάρ πως καὶ αὐτελεστον πεφυκένα τὸ τῆς αρετῆς χρῆμα, καὶ ἀλλια ἐπ' ἄλλῃ αὐτοῦ δόντονται λαμπρῶν τῷ διτι, καὶ χρυσαυγίζεσθαι. Δεῖν οὖν ἐπὶ τῷ τῷ θάλασσας αὐτεγγίσεις ἢ χαμερπῶς φέρεσθαι καὶ χαμακήλως, μηδὲ τοῖς κάτω καὶ πατερμένοις προσέχειν, ἀνω δὲ βλέπειν, καὶ υπέρ τὰ ἐν ποσὶ φρουρῶν εὑρένται δὲ, αὐτίκα καὶ χειρὶ δρέπεσθαι τετέσιν εἰς ἔργον ἄγειν, μηδὲ μόνη τῷ θεωρίᾳ τῷ καλλι ἀγαπᾶν, διὰ τὰς απαυγάστας δοκόσας μυχερεσίας τῶν πρᾶξην αναβαθμένον τὸ γάρ τοι εἴναι ἀρχῆς ἐπίπονόν τε καὶ δυσκατόρευτον δοκέν, ταῖς προσθυμίαις πρὸς ζυμαρεῖσαν προιόν ἀπολήγει, καὶ διασώντων τιγάν τῷ ψυχῇ σωὶ ἡδογεῖ ἐναποτίκτει καὶ ανεστην. Πέρι δὲ πάντων τῆς παρὰ τῷ κρείττονος πρὸς τῷτο δεῖν βοηθείας, ἦν υπὲρ τῶν Τῶν Μοιρῶν κληπτον ἢ Προττῆς ψυχηγέτερον ὡς ἀνεύ τῆς ἐξ ὑψος φρεγοῦς καὶ σωαντιλήψεως, καννι σιδῆρος τε καὶ αδέμαντος σεβότερος φαινοιτο ἐπὶ Τῷ τῷ ἀγαθῷ κατορθώσει, αἰδενής τὲ ὡν καμῷ καὶ σαθρὸς πᾶς αὐθερπος ἐλευχθῆσεται.

Στίχ: 161. ΙΡΟΝ ΤΠΟΧΩΝΙΗ. ἩΡΗ. Περσεφόνη δηλονότι τῷ Δημήτερος θυγατρὶ. (Α. Γεωργ. 51χ. 7. καὶ 51χ. 41.) ἦν οὐδὲν ἀπεικὼς, Φασίν, ύποχθόνιον Ἡραν προσαγορέουεν, ὡσεὶ καὶ τὸν Πλάτωνα σύγιον Σιδα προστέπων.

Στίχ: 173. ΣΩΜΑ ΨΥΧΗΣ ΔΙΧΑ ΕΤΑΙΡΟΥ. Τῷ Μισιώτῳ δὲ οὐ ποθεύχιον ἐν ὑδασι συμβαν ἀπολέθαι, ἀκήδευτόν τε καὶ ἀταφον ὄντα, εἰς προσροπὴν καὶ μίασμα ταῖς νευσὶ καθίδαι. Χρίωσι δὲ ἀρετῶν, παραγνέα, κηδεύσαθαι καὶ ταφῇ πρότερον παραδεῖναι, καὶ Περσεφόδηγ τὰ γενομισμένα φέξαι, ὡς ἐκ φέξον ἄλλως ἐπὶ τὸν σύγιον προελθεῖν χῶρον, τὸν τοῖς φύσιν ἀβατον καὶ αἰδεῖτον.

Στίχ: 176. ΕΣ ΕΔΟΣ Ἐδεις γάρ καὶ οἰκησις Τῷ „λοιπῷ τοῖς θαυμασιν ἐσὶν ὁ τάφος. Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαν αὐτῶν ἐστὸν αὐλῶνα· σκιψώματα αὐτῶν κτ:

Στίχ: 177. ΟΙΣ ΤΕ ΜΕΛΑΙΝΑΣ ΡΕΖΕ Τοικύτω γάρ τῷ τῷ Αἰδωνῖ, καὶ τῷ Κόρη, καὶ πᾶσι τοῖς Νερτεροῖς γενέματο θύεσθαι. (Ορε Λιν: Ε. 51χ. 779.)

Στίχ: 182. ΚΑΤ ΦΡΕΝΑΣ ΕΙΛΙΣΣΕ κτ: Διὰ φροντίδος εἶχε διαλογιζόμενος, πῶς ἀρετῶν γενήσεται ἐκτελέσαι τὰ τε περὶ τῆς τῷ νεκρῷ κηδείας (οἱ τις ἀρετῶν καὶ εἴη) καὶ τὰ περὶ τῆς τῷ κλαύθε ἐπικηρύσσεως καὶ εὐρέσεως.

Στίχ:

Τοισι πετήλοις, ήδ' αυτῷ ἀπαλῷ τε δαδάμνω
 Ἱρὸν ὑποχθονίην Ἡρη. Ὁρπηκα δὲ ἐκεῖνον
 Λόχμη τις πάντῃ πᾶσ' ἀμφιλαφῆς περικένθε,
 Ἀγκεα τε φορέεντ' ἀμφισκιάει πέρι κύκλων.
 Οὗτοι δὲ πρὸν ἔφεται ξενο γῆς κεύθεσι δῶμα,
 Πρίγκεν χρυσοκόμες τις δένδρος δρέψατο ὄχυρον.
 Τότε γὰρ οἱ καλὴ προσάγεθαι Περσεφόνεια
 Δῶρον τάξει μετὰ πρῶτους απαθέντα δὲ ἄλλος,
 Μόχιος ὁμῶς χρυσῆς, ἀνθάλλει χρυσοπέτηλος.
 Καὶ δὰς ὀπωπαῖς ὑψι μεταλλῶν ὡς δέκεν εὔροις
 Δρέψαι χειρὶς ἔκητι δὲ ἔφεψεται φηιδίως τε,
 Εἰ μοῖραι σε καλώσιν ἐπεὶ ἄλλως όχι ἔξεις
 Ἐκνικῆσ', όδ' οὐ χρήση σερδῷ τε σιδήρῳ.
 Ἄλλ' ἔτι σοι σῶμα ψυχῆς δίχα κεῖται ἐτάρος,
 (Φεῦ τότε ἀγνώσσεις.) τὸ μιανον ἀκηδεῖς νῆσος,
 Τῆμος ὁ μητίει μαθμοῖς μετέωρος ἐμοῖσιν.
 Ἐκφερε οὐδὲ ἔδος νέκια, αὐτὰρ κεῦθ' ἐν τύμβῳ,
 Οἵ τε μελαίνας φένε, τάδε ἔσ' ἐναγίσματα πρῶτα.
 Τὰς ἄλσος συγόδες, δέτι βατὸν καύντεσι χῶρον,
 Εἰτ ἐπιόψη· οὐ, πλέω δὲ ἀπεπάνσατο ἄρειν.
 Αἰνείας σκυθρωπὰ δὲ ἐπὶ χθονὸς ὅμματ' ἔρεσας
 Βῆ προλιπῶν ἄντρον, τὰ τ' ὅπισθ' αἰδηλα ἔσεται
 Κατ' Φρένας. ἄλισσε· ξὰ τῷ δὲ ἄμα πισδὸς Ἀχάτης,
 Πήγγυνεν ἐσσόμενος μελεδήμασιν Ἰχνια ἵσοις.
 Πολλὰ γένενται ἀλλήλοις παντοῖα τε ἄρον ἴοντες:
 Τὸν δὲ ἄψυχον ἐτάρον; ὅποιον σῶμα δὲ θάπτειν
 Μάντις ἔφη; αὐτῷ δὲ ἐπεὶ κατὰ θῖνας ἴκενθια,
 Μισῆνον θανάτῳ οἰκτίσω κάμενον ἄδον.
 Αἰολίδω Μισῆνον, ὅτε καὶ Φέρτερος ἄλλος
 Χαλκῷ κινέντι ἄνδρας, αἰοιδῇ Ἀρίω δὲ ἔξαπτειν.

160

165

710

175

180

185

Ἐκτο-

Στίχ: 187 ΘΑΝΑΤΩΙ ΟΙΚΤΙΣΤΩΙ Τοιότον γὰρ
 ὥντο οἱ παλαιοὶ τὸν ἐν ὑδασι θάνατον, ὃν καὶ ψυχῆς ἀπάλεσσεν ἡγεντο,
 ὡς Φησὶ Σωάσσος (ἐν Ἐπισ: Λύσαντες ἐκ Βενδίδ:) Ὁμηρον τῆς δεσιδαι-
 μονίας ἐπαγόμενος μάρτυρα, περὶ Αἴαντος εἰπόντα: Οδυσ. Δ. σίχ. 511.

„Ως ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν ἐπεὶ πίεν ἀλμυρὸν ὑδωρ.
 Όυδὲν δὲ ἀπεκόπει τῷ φρονεῖν τὸν πυρὸς τιὼν ψυχὴν ὑπε-
 ληφότας, καὶ γένενται οὐ πῦρ αὐτιὼν πεφυκέναι τὸ γάρ πῦρ ἐν ὑδασιν ἀπο-
 βέννυτας. Λλαὶ γάρ σημειωτέον ἡμῖν ὡδε καὶ τότε, ὅτι τὸν ἐπεγεγένεντο
 ὑπὸ Σωάσσος σίχον ἀποσκυβαλίζεσσιν οἱ Ὁμηροὶ. Τότον γάρ οἱ παλαιοὶ
 „φασίν, ἐν ὑδερμᾷ ἐκδόσει φέρεθαι διὰ τὸ λίαν ἐυτελές“ (Ευσ. ἐν Παρεκβ.).

Στίχ: 188. ΑΙΓΑΛΙΩΝ ΜΙΣΗΝΟΝ κτ: Οὔτος ὁ Αιγαλητής ίω Μισηνός, ὁ ἐν
 μὲν τῷ Γ. τῆς Αἰν. σίχ. 254. αὐτῷ ὑψηλῆς σκοπιᾶς, τὰς τῶν Αρπιῶν
 ἐξασπιάσας ἐφόδες τοῖς ἐταίροις σκοπεύων τε καὶ τῷ σαλπιγγὶ προδια-
 σημαίνων, ὡδε δὲ οἰκτρῶς ἀποθλύμενος, καὶ ἀτυμβίος προκείμενος. Ως καὶ
 ἐφεξῆς τυμβωθέντι, προσφυῶς ἄντις τὰ δύο ταῦτ' ἐπη ὡς ἐπιτύμβιος
 ἐπιλαξεύσεν:

„Αἰολίδης Μισηνός, ὅτε καὶ Φέρτερος ἄλλος
 „Χαλκῷ κινέντι ἄνδρας, αἰοιδῇ Ἀρίω δὲ ἔξαπτειν.

- Fraxineæque trabes, cuncis & fissile robur
 Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos.
 Nec non Aeneas, opera inter talia primus
 Hortatur socios, paribusque accingitur armis.
- 185 Atque hæc ipse suo tristi cum corde volutat,
 Aspectans sylvam immensam, & sic ore precatur:
 Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus
 Ostendat nemore in tanto: quando omnia vere
 Heu nimium de te vates, Misene, loquuta est.
- 190 Vix ea fatus erat, geminæ cum forte columbae
 Ipsa sub ora viri cœlo venere volantes,
 Et viridi federe solo. Tum maximus heros
 Maternas agnoscit aves, latusque precatur:
 Este duces, ô, si qua via est, cursumque per auras
- 195 Dirigite in lucos, ubi pinguem dives opacat
 Ramus humum: tuque ô dubiis ne defice rebus,
 Diva parens. Sic effatus, vestigia pressit,
 Observans quæ signa ferant, quo tendere pergant.
 Pascentes illæ tantum prodire volando,
- 200 Quantum acie possent oculi servare sequentum.
 Inde ubi venere ad fauces graueolentis Averni,
 Tollunt se celeres, liquidumque per aëra lapsæ
 Sedibus optatis geminâ super arbore sidunt:

Disco-

* * *

"Ἐχει δὲ αρρενοῦς, Φασὶν αὐτῷ οὐ ἐπενεχθέσσα πατρωτικία. Εἰς Λιόλον γὰρ τὸν αὐτέμων ἀρχοντα εἰκὼς οὐδὲ αὐτοφέρειν τὸ γένος, τὸν καὶ διὰ βυκανῆς ἡχεῖν, καὶ διὰ φωνῆς ἐπὶ τῆς μάχης ἐποτρύνειν ἀριστον. Ταῦτα γὰρ αἴρεσθαι τοιούτα γίνεται.

Στίχ: 190. "ΕΚΤΟΡΟΣ ΟΣ ΜΕΓΑΛΟΤ κτ: Πρόσεσσιν ἔτι τὸν Μισῆνον διαγνωρίζων τε καὶ διακοσμῶν· ὅτι καὶ "Εκτορος οὐ ὄπαδὸς έτος τὸ πεδίον, καὶ τοὺς Αἰνέας ἔταιροις, ἐκείνης πεπόντος, Θέρων ἐσυτὸν σωτηρίδημος· τηλεκτοῖς δὲ σιωπὴν, ἀνδρεας αὐγαθὸν ἐσυτὸν ὄντα παριέσθη καὶ οὐ γὰρ τῷ τοῖς τοιούτοις, ὡς ἡχή σπινθ τῷ χαλκῷ καὶ τῷ Βοῃ τὸς ἄλλας ἐπὶ τοῖς αὐγῶσι παρορμῶν τε καὶ διεγέρων, ἀλλα καὶ τῷ σιδήρῳ τάτους καὶ αὐτὸς συναίρεσθαι καὶ σιωπανιζόμενος. Καὶ γάρ:

,Πόρσων ἐυσημως βυκάρη καὶ δέρατι δίρεις.

Στίχ: 195. ΚΟΙΛΗΝ ΚΟΤΧΗ. Κόγχας γάρ, οὗτοι Κοχλίαις, οἱ Κόχλοις θαλασσίοις οἱ παλαιοὶ έχειστο (οὐς Φρονίμονας Ήσυχίας) περὶ τῆς τῶν Σαλπίγγων ἐνέρεσεως. Σάλπιγγος δὲ ἐυρετάς γενέθη Φέρετον τὰς Τυφένιτες. (ὅρα Β. Γεωργ. 51χ. 220.) Οὐ γοῦ τῷ Θεόγνιδος γεῦθος (παρὰ τῷ Δεσποσοφ. Βιβλ: I.) τὸν τοιότον βυκανικὸν κόχλον σημαίνει:

,Ηδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρὸς,

,Τεθυηκὼς ζῶα Φεργύγμενος σόματι.

Παραπλησίω δὲ βυκανιζόντας οὐγάνθῳ γραφεν εἰώθασι ή τὰς μιθολογύμενας Τριτώνας, περὶ οὓς ὅρα Βιβλ: E. 51χ. 877.

Στίχ: 197. ΖΗΔΩΝ ΑΡΠΑΖΕΛΣ κτ: Όυκ ὄλιγοις δὲ καὶ ἄλλοις ὄλεθρίαιν γενέθαι τίστοισί τε οὐκόνοισιν, οὐδὲ μνήσιον, παρέμικτον. Θάμνοις δὲ Μάσαις ἔδωκε δίκιω, εἰς μεσικὸν αὐγῶνα προσκαλεσάμενος. Καὶ Αράχνη δὲ εἰς τὸ Ζωύφιον μετημέθη περὶ Τφαντκῆς πρὸς Αθηνῶν ἐρεσαγ παρεπολιμήσασα. Ήπει δὲ εἰκόνιδιον διφεμιλαθόδια τολμᾶν τοῖς κρείττονι.

Στίχ:

"Εκτορος δέ μεγάλως ὄπεων πέλεν "Εκτορι δ' αὐφί
Πόρσω ἐυσήμως βυκάνη καὶ δύρατι δήρεις.
Ως δέ Αχιλεὺς νικῶν βιότῳ δὴ "Εκτορί απηῦρε,
Δαρδανίῳ οὐ φέρων αὐτὸν μεγακάρδιος "Ηρως
Αἰνέα προσανῆψε, χεράσιντες τοῖς δύμαρτῶν.
Τόφρα δέ εἶπε κοίλῃ κόγχῃ περιήχεε πόντον,
Οιδῆς δέ πρὸς ἀγῶνα Θεὸς προκαλίζετο ἔκφρων,
Ζήλω αἴρπαξας (εἰ πίεος ἄξια) Τρίτων,
Αφροτύπων ασιλάδων ἐν κύμασιν ἄνδρα βύθωσεν.
Αθρόοι δὲν μεγάλως ὁμάδω πέρι ἐμβριμόωντο,
Ηὔς δέ Αἰνέας πρόγε πάντων τὰς δὲ Σιβύλλης
Αὐτίκα ἐντολίας τελέσαι απεῦδον γούωντες,
Δένδρεσον τ' αὐπεινόν βωμὸν τινα τύμβιον ἀρά.
Καὶ δέ σαν ὡγυγίων εἰς ὕλια, κεύθεα Φηρῶν
Πίπτον ἐκεῖ δὲ πίτυς, πρῖνοι δὲ πέλυξιν δέπτου,
Ηδὲ δοκοὶ μέλινοι, καὶ χισή σφήνεσι δὲ δρὺς
Τέμνετο· καὶ μεγάλαι κυλίοντο κατ' ἔρεα πεῦκαι.
Τοῖςδέ ἐπὶ Αἰνέας αὐτεργῶν πρώτατος ἔργοις,
Σπέρχεθ' ἐταίρους, ηδὲ ὅπλοισιν χρῆτο ὁμόιοις.
Αὐτῷρ δέ κῆρ αἰχέων τοῖα Φρεσνὶ θύσι μενοίνα.
Αντα δέ απειρεσίω προτὶ λεύσσων ἐνχετο ὕλια.
Ωφελεν ὄφελάη νῶ δένδρεο χρύσεον ἔρνος
Ἐν τοσσῷ δέ ἄλσει, ὥστερ μάλι ἐτήτυμα, δύμοι!
Πάνθ' ὅσα σῆ πέρι, ὡς Μισῆνε, φθέγξατο Μάντις.
Αὐτίκα δέ ως τάδε ἔφη, δοιὰ δὲ πέλεαι ἐπ' αἴφνης
Τάνδρὸς ἐνώπιοι εὗ ὕψεις πεποτυῖαι αἴφιχθεν,
Ἐσαν δὲ χλοερῆς ἐπὶ γάμης τόφρα δὲ "Ηρως,
Ορνεις μητρώας γυνάς, ἀδε ἐλίσσετο γήθων:
Τμες δέρη γῆγητερους ἔοιτέ μοι, αἵ κέ τις οἴμη!
Καὶ με δὲν γέρος εἰς ἄλσος γ' ιδώατε, ἐνθά

F 2

Γαῖαν

* * *

Στίχ: 199. ΑΘΡΟ'ΟΙ ΕΜΒΡΙΜΟ'ΩΝΤΟ, Η γὰρ τῷ ἔτῳ κονιώφελες ἀποσέρησις κοινὸν εὐκότως καὶ τὸ πένθος δίηγετεν.

Στίχ: 202. Α'ΙΠΕΙΝΟ'Ν ΒΩΜΟ'Ν κτ: Πυρὸν δηλονότι ὕψηλιὰ καὶ μεγάλια νῆσαι, εἰς βωμὸς χῆμα τῶν ξύλων κυβοειδῶς ἐπιστρεψεντων.

Στίχ: 203. ΚΑΙ' Ρ' ΙΣΑΝ ΩΓΤΓΙΛω ΕΙ'Σ ΤΑΗΝ, κτ: Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἐν τῇ περὶ τῶν Πατρόκλων κηδείαι παρ' Ομήρῳ φαψαδεμένοις: Ιλ: ψ. σίχ. 114—120.

„Οἱ δέ σαν ὑλοτόμες πελέκεις ἐν χερσὶν ἔχοντες,
„Σειεὰς τὸ ἐυπλέκτες πέρι δέρης θέρης κιον σάυτῶν.
„Ποδὰ δέ ἄναντα, κατάντα, πάραντα τε, δόχμια τὸν ἥλθον.

„Αυτίκ' ἄρεις δέρης ὑψικόμεις τανασηκέρχαλκῶ
„Τάμνον ἐπειγόμενος ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέασαι
„Πίπτον.

Στίχ: 214. ΔΟΙΑΙ' ΡΑ' ΠΕ'ΛΕΙΑΙ Αγαθὸς οἰωνὸς
οὐδὲ προσεκύρησε τῷ Αἰνέᾳ, Λί γὰρ πέλεαι ιεραὶ ἀνέκειντο τῷ τεκέσῃ αὐτὸν Αφροδίτη.

Στίχ:

- Discolor unde auri per ramos aura refusit.
205 Quale solet sylvis brumali frigore viscum
 Fronde virere nova, quod non sua seminat arbos,
 Et croceo fœtu teretes circundare truncos:
 Talis erat species auri frondentis opacâ
 Illice: sic leni crepitabat braœtea vento.
210 Corripit extemplo Æneas, avidusque refringit
 Cunctantem, & vatis portat sub tecta Sibyllæ.
 Nec minus interea Misenum in littore Teucri
 Flebant, & cineri ingrato suprema ferebant.
 Principio pinguem tædis, & robore secto
215 Ingentem struxere pyram: cui frondibus atris
 Intexunt latera, & ferales ante cupressos
 Constituunt: decorantque super fulgentibus armis.
 Pars calidos latices & ahena undantia flammis
 Expediunt, corpusque lavant frigentis & ungunt.
220 Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt,
 Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt: pars ingenti subiere pheretro,
 Triste ministerium, & subiectam, more parentum
 Aversi tenuere facem: congesta cremantur
225 Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo.
 Postquam collapsi cineres, & flamma quievit,
 Reliquias vino & bibulam lavere favillam,
 Ossaque lecta cado texit Chorineus aheno.
 Idem ter socios purâ circumtulit undâ,

Spar-

* *

Στίχ: 231. ΟΘΝΕΙΩΣ ΣΠΕΡΜΑΤΙ ΘΑΛΛΩΝ, Τό υπὸ Μάρεως περὶ τὴν Ἰξὸν ὡδὲ εἰρημένον δικὸν οἱ καθ' ἡμᾶς φυσικὸι αἰσθάσαιντο—
 ὁρθότερον δὲ δῆπτε φηθεῖ, ὅτι στέρματι μὲν ἴδιῳ, ἐπὶ δὲ κορμῷ δένδρῳ—
 ὁ θνεῖς, ἥτοι ἑτεροενδῆς, ὡς ἐπ' ἀργεῖης ὑποκειμένης, κατὰ τὰ παρεύσιτα—
 τοῖς ὕσερον καλθμενα φυτὰ, παραπέφυκεν οἷον ἐν Δρυὶ, καὶ Πεύκαις—
 καὶ Τερμινθοῖς, καὶ ἄλλοις πλεῖστοι. (Θεόφρ. Βιβλ: Γ. περὶ Αἴτ: Φυτ: Κεφ: Ι5. Καὶ Πλίν: Φυτ. Ισορ. Βιβλ: Ι5. Κεφαλ: ΜΔ.) Σπαρεῖς γάρ εὐδόλως,
 γεννᾷται, ἡ ἄλλως θυτευθεῖς πως Ἰξὸς, εἰμὶ ἐμφαγῆσαι πέλεσαι τε καὶ
 Κίχλαι αὐθοδέυσασιν ἐπὶ τίνος δένδρου, δὴ καὶ Ἀθλῶ. ὁ Δειπνοσοφ. Βιβλ: Θ. Σέλ: 394. διέξεισι. Λέγεται, ὅτι ἡ ὄντας (ἐν δὲ αὐτῇ τῶν πέντε εἰ-
 δῶν τῆς περισερᾶς, μείζων περισερᾶς, οἰνωπὸς τὸ χρῶμα ὡς Εὔσαρ. ἐν
 „ταῖς Παρεκβολαῖς Σελ: 1712.) ἐάν φαγῆσαι τὸ τῆς Ἰξίας στέρμα εἰ πὶ
 „τίνος αὐθοδεύσῃ δένδρος, Ἰξίαν φύεθει. Ζεῦς ἡ παρὰ Λατίνοις παροιμία
 ἐκ τῆς Κωμικῆς Πλάστης: Ipsi sibi avis mortem cecidit. (Αὐτὴ ἐσυτῷ ἡ σφυρίς
 τὸν θάνατον αποχέζει.)

Στίχ: 237. ΔΙΑΜΕΛΛΟΝ. Απορήσει τις: πῶς
 διαμέλον τὸ ἔρος, Ramum cunctantem, ἐκπαθιῶμεν ὡδὲ καὶ αποκλασ-
 θιῶμεν ὁ Μάρεων ποιεῖ, ὅπερ ἡ Μάντις ἐκοιτὶ ἐπόμενον προκατήγειδεν;
 (σιχ. 170.) Ἡ ὅτι καὶ τὸ τάχος ἀντὸ, τοῖς καταλαβεῖν τι ἐκθύμως μά-
 λας ἐφιεμένοις, βραδύτης ἀντικρυσις; Ἡ τιὼν διαμέλησιν τῷ χρυσῷ πως αἴπο-
 δοτέον, ἐναγώγῳ μὲν πεφυκότι, μὴ διαδίηγην μένων; ἢ τὸ Γῆ
 μετάλλιον βάρος ἐντεῦθεν ὑποσημαίνεθαι, ἡγηθέον; οὐτω γάρ πως τιεὶ
 πορίαιν παραμυθῶται καὶ Σέρβιος ὁ μέν τοι Ἰταλὸς Ἀννιβᾶς δυσέκαστα-

508

- Γαῖαν ἐπισκιάει λιπαρὶ περιάφνεον ἔρνος. 220
 Καὶ σὺ δὲ ἐν ἀμφιβόλοις παρέοις μοι πότνια μήτηρ!
 'Ως Φάμενος δὲ ἔση, σκοπέων τὰ δὰ τέκμορα δοίεν,
 Εἰς δέ, τε Φερβόμεναι πρόσσω χωροῖεν ἔσσαι.
 Άτ δέ ἄρα βοσκάδες, ἐς τόσον ἵπταμεναι προτὶ χώραν,
 Οσσον δύγ' ἐπόμενος παρτηρέν βλέμματι ἔχεν. 230
 'Ενθεν ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο Φάρυγγα δυσόσμικα Ἀόρνυ,
 Ωκις' ἡερέθοντο διὶ ηέρος ἐκπεποτῦια,
 Ἰμερταῖς δὲ ἀμφω κατὰ δένδροι Καναν ἔδραις,
 Τῷ διὰ δὴ χρυσῷ ἐτερόχρονος σίλιψατο ἄνρα,
 Οἷος ἐν ὑλησι κρυερὸς ἐπὶ χέματας ἱεὸς 235
 'Αρτι κομῷ Φύλαις, ὁδνέῳ περιφυλλιάοντος
 Καὶ κροκοεντι γόνῳ ταναηκέα πρέμνα ἐλίσσει.
 Τοῖον ἔώ πρέμνον χρυσῷ περιφυλλιάοντος
 'Αμφιλαφῶς σκιαρῆς ἐπὶ πρίνε. Τῷς ἀνέμοιο
 'Ις λιγυπνεοντος, χρυσέοις κροτάλιες πετήλοις. 240
 Αἴψα δὲ τὸν Αἰνείας κέντρον ἐπὶ λάζετο ἔρνας,
 Δρέψε δὲ ἐκθύμως διαμέλλον χειρὶ ταχείῃ,
 Οἵσε τε Μαντιπόλεις κατέχων ἐπὶ δῶμα Σιβύλης.
 Τατάκι Μισῆνον Τεῦχοι δὲ ἀλὸς παρὰ θῖνα
 Πένθεον, οἱ τὸν ἐτέλεν ἐπὶ ἀτερπέος ἔχατα τέφρης
 Πρῶτον μὲν λιπαρὶ δάΐσι, δρύεσιν τε τομαίαις
 Πάγχυ πυρὶ μεγάλῃ, ἐπενήνεον· ἀντὰρ ἔπειτα,
 Θαλλοῖσι δυνοφεροῖσι πυρὶ σέφον ἀμφὶ γε πᾶσαν.
 Τῷ δὲ πέρι σίγαντ' ἐπικηδείες κυπαρίσσες.
 Καὶ γέρε περφέρε τέως ὅπλοις λαμπροῖς ἐπεκόσμην. 250

Νάμα-

* * *

τὸν πράγματι τὸ θάλλος ἥμιν ἀνέδεξε, τῷ τῷ Σιβύλη προσέκαθέντος ἐπι-
 λαθόμενος ὡπερ ἔστιν ἀπέδωκε γάρ φειλῶς οἴμαι:

Tosto che l' vide Enea di piglio dielli;
 E disioso, ancor che duro, e valido
 Gli sembrasse; a la fin lo fuelse.

Τὸ γάρ α λα fin, (ὅ εἶτι τὸ τέως,) τὸ μὴ πάνυ δαδίως, ἀλλὰ μόλις, καὶ
 ὡκεν τῷν διαγῶνος καὶ βίας γενέθλαι ὑπερφάνει τῷν ἔκπασσιν.

Στίχ: 240. 'ΕΠ' ἈΤΕΡΠΕ'ΟΣ ΤΕ'ΦΡΗΣ Τέφ-
 ραιν ὡδὲ τὸ τῷ νεκρῷ πτῶμα κατὰ πρόβληψιν οἰομάζει, ὡς ὅσον ἐπὶ^{τῆς}
 πυρᾶς ἀποτεφρωθησόμενον.

Στίχ: 242. ΠΑΓΧΥ ΠΤΥΡΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ 'ΕΠΕΝΗ'ΝΕΟΝ. Καὶ Ομηρος δὲ ἐπὶ τῆς
 Πατρόκλεις κηδείας· Ιλ: ψ. σιχ. 164.
 "Ποίησαν δὲ πυρὶ ἐκετόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.

Στίχ: 243. ΘΑΛΛΟΓΣΙ ΔΝΟΦΕΡΟΙΣΙ Τῷ χροιαὶ χλοάζεσσι
 ἐπὶ τὸ μελάγτερον ἦ, ὡς αὐχλαὶ ἐμποιεῖσι τῷ ψυχῇ περικοδιαίσι, καὶ σκο-
 τωσμὸν λύπης, τῷ ἐκεὶ ὀραθμῷ περὶ τῷ τῷ νεκρῷ πυρᾶν.

Στίχ: 244. 'ΕΠΙΚΗΔΕΙ'ΟΤΣ ΚΤΠΑΡΙ'ΣΣΟΤΣ. "Ορε Γ. Λιν.
 σιχ. 67.

Στίχ: 245. ΚΑΙΓ' Γ' 'ΕΦΥ'ΠΕΡΘΕ 'ΟΠΛΟΙΣ 'ΕΠΕ-
 ΚΟ'ΣΜΟΤΝ. Ειώθεσαν γάρ προσεπιφορέν ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῷ τῷ νεκρῷ
 μάλιστα κοχαρισμένα ὄντα· οἷον ὅπλα τε δὴ, καὶ τά γε τοιευτά, εἴτε τιν-
 μάν διὰ τύτων, εἴτε οὐκ καὶ τι σωτελεῖν αὐτά τῷ αποιχομένῳ πρὸς τὸν
 Βιβλ. σ.

G

- 230 Spargens rore levi, & ramo felicis olivæ:
 Lustravitque viros dixitque novissima verba.
 At pius Æneas ingenti mole Sepulchrum
 Imponit, suaque arma viro, remumque, tubamque,
 Monte sub ærio, qui nunc Misenum ab illo
 235 Dicitur, æternumque tenet per saecula nomen.
 His aëtis, propere exequitur præcepta Sibyllæ.
 Spelunca alta fuit, vastoque immanis hiatu,
 Scrupea, tuta lacu nigro, nemorumque tenebris:
 Quam super haud ullæ poterant impune volantes
 240 Tendere iter pennis: talis sese halitus atris
 Faucibus effundens, supra ad convexa ferebat:
 Unde locum Graji dixerunt nomine Avernum.
 Quatuor hic primum nigrantes terga juvencos
 Constituit, frontique invergit vina facerdos:
 245 Et summas carpens media inter cornua setas,
 Ignibus imponit sacris libamina prima,
 Voce vocans Hecaten, caloque Ereboque potentem.
 Supponunt alii cultros, tepidumque cruorem
 Suscipiunt pateris: ipse atri velleris agnam
 250 Æneas matri Eumenidum, magnaque sorori

Ense

* * *

Ἐκεῖσε βίον δεσμούμόνως ἡγέμενοι. Διὸ καὶ Ὁδυσσέας δεόμενον Ἐλπιώρες
 ἐποίησεν Ὅμηρος: Ὁδυσ. Λ. 51χ. 71. κτι.
 „Μη μὲν ἀκλαυτον, ἀθαπτον, οὐδὲ ὅπιθεν καταλείπεν.
 „Ἄλλα μὲν κακῆια σωὶς τέυχεσιν ἀσσαὶ μοι ἔσιν.
 Καὶ Ἀχιλλεὺς δὲ, εἰδὼν Ἡετίωνος, ὃν αὐτὸς ἀπέκτεινε, νεκρὸν ἐξενάριξεν.
 Ἰλ: Ε. 418.
 „Ἄλλα ἄρα μὲν κατέκηε σωὶς ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

Στίχ: 246. ΝΑΜΑΤΑ Δ' ΑΜΦΕΠΕΝΟΝΤΟ κτ: Ὁυτῷ καὶ περὶ τὸν Πατρόκλῳ
 νεκρὸν. Ἰλ: Σ. 346:

„Οἱ δὲ λοιποὶ τρίποδες ἵστοι εὐ πυρὶ κηλέω.
 „Ἐν δὲ ὅδε ὑδωρ ἔχεαν· υπὸ δὲ ξύλων δάσους ἐλόντες.
 „Γάρ τινα μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφεπε, θέρμητο δὲ ὑδωρ.
 „Αὐτὰς ἐπειδὴ γέσσοντες ὑδωρ ἐνὶ ἥνοπις χαλκῷ,
 „Καὶ τότε δὴ λέσσαν τε καὶ ἥλεψαν λίπ' ἐλαίῳ.
 „Δμωὰς ἐκκαλέσας λέσσαν κέλετ', ἀμφὶ σ' ἀλεψάρῃ.

Στίχ: { 248. , ΝΕΚΤΗ ΘΕΣΑΝ ἘΝ ΛΕΧΕΕΣΣΙ,
 { 249 ΠΕΠΛΩΙΣ ΠΟΡΦΥΡΕΟΙΣ , ἘΚΑΔΤΨΑΝ: Καὶ Πά-
 τροκλον δὲ εἴκ ἀδων. Ἰλ: Σ. 352.

„Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἔσνωδει τὸν καλύψαν.
 „Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς καθύπερθε δὲ φάρες λευκῷ.
 Οἱ δὲ Ἀγαμέμνων ἐντυχῶν εἰς Ἄδεα Ἀχιλλέα προσπράττειντι, τὰ αὐτὰ
 διέξεισιν υπὸ Ἀχιλλέως αφοσιωθεῖσαι τῷ Ἡετίῳ Ὅδυσ. Σ. 44.
 „Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήγαντες χρόας καλὸν
 „Τδατί τε λιαρῷ καὶ αλεψάται

Στίχ:

Νάματα δ' ἀμφεπένοντο λέβησιν καὶ θερμανόν·
 Τοῖς ἦδη ψυχθὲν λόεσαν σῶμα, ἥλεψάν τε.
Καὶ γόσ ὡρτὸν ἐπειτα νέκιω θεσάν ἐν λεχέεσσι,
Πέπλοις πορφυρέοις τε σωῆθεσιν ἀμφεκάλυψαν.
Οἱ δὲ σφῶν ὕμους μεγάλῳ υπὸ θέντο Φερέτρῳ,
Αχθηρῇ ταύτῃ θεραπέιᾳ ἐκτελέοντες.
Αὐτὰρ αἰποροφάδιῳ, τεθ' ὁ σφίσι πάτριον ἦεν.
Δᾶδ υπένερθεν ἔχον συμφερτὰ δ' ἐπειτα ἔκηον,
Δῶρα μὲν ἐνώδη, λιβανωτὰς, καὶ ἄδατα καλά,
Καὶ λίπ' ἔλαιον, ἀμα κρητήρεσιν ἐκχύτον ἀντοῖς.
Καὶ βὰ ἐπεὶ τέφρη μὲν καππέσε, πῦρ δὲ μάρανθη,
250
255

G 2

Λέψα-

* * *

Στίχ: 250. Οἳ ΔΕ' ΣΦΩΝ ὩΜΟΥΣ κτ: "Ἡν δὲ διὰ αὐθῆς τὸ πρᾶγμα 'Ρωμαίοις, φιλοτιμούμενοις ἐν ἐκφορᾷς τὸν ὕμον τῷ νεκροφόρῳ σκίμποδι υποβάλλειν.

Στίχ: 252. ΑΓΓΑΡ' ΑΠΟΣΤΡΟΦΑΔΗΝ κτ:

253. ΔΓΔ' ΤΠΕΝΕΡΘΕΝ ΞΧΟΝ Τρόπης ἐνταφιασμῶν παρ ἄλοις ἐθνεσιν ἄλλος ὁ Λακιανὸς (ἐν τῷ πέρι πένθ.) καταλέγων: „Ο μὲν Ἐπίλιως (Φησὶν) ἐκαυσεν, ὁ δὲ Πέρσης ἐθεφεν; δὲ Ἰνδὸς οὐάλω περιχρει, ὁ δὲ „Σκύθης κατεδίει, ταριχέυει δὲ ὁ Αἰγύπτιος. Πάτριον δὲ καὶ Τρωσὶν υπάρξαι, ὥσπερ καὶ Ἐλλησι, τὸ νεκρὸς κάμεν, Οὐιργιλίῳ ἐνταῦθα καθισορεῦντι συμμαχτυρεῖ καὶ Ομῆρος ἐν ἀμφοῖν ταῖς ποιήσεσιν, ἐνθα ήμιν τὰς ἐπὶ Ποτεύκλῳ καὶ Ἐκτορὶ τελετὰς υπέγραψε τὰς ἐπικηδεύες περὶ ὃν ἀρισταὶ διεξῆλθε καὶ Φεθίσιος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ομήρων ἀρχαίοις. Α Κεφ: ΙΔ. Ἄλλα γαρ τὸ πάτριον ὡδε τυχὸν Οὐιργιλίος σωάτειλεν ίδιαίτερον, ἐπὶ τὸ, τὰς Τρωτὰς αἰποροφάδιων ὡς Φησὶν) εἰωθέναι. υπέχειν τινὰ δᾶδας υπένερθεν διπερ εκ ἀντις καὶ παρ Ἐλλησι παραπλησίως γινεδίαι διατέγματο. Τέτο δὲ, ωδεν ἄλλον, η τῇ πυρᾳ προσεγγισαντας ὥσε ὑφάψαι, εἰτ' ἀπ' αὐτῆς τῆς πυρᾳ τὸ πρόσωπον αἰπορεψάντας ὡς μὴ βλέπειν, δπιδανῶς οὐτω, δι τῆς τῇ χειρὶ κατεῖχον λαμπάδος, τὸ πῦρ προσάπτειν, αἰθοτιμένης οἰον τινὸν ὅψιν τῆς πράξεως, ὡς αἴβλητον καὶ ἐξ αὐγῆς· οὕτω γαρ καὶ οἱ Ἐξηγηταὶ πάντες ημίλευσαν, οἵτε Λατίνοι, à tergo faces. rōgo subdebat: καὶ οἱ Γάλλοι, En détournant la tête; en détournant les yeux. Καὶ δὲ Ιταλοὶ:

Volti i volti indietro

„Tener le faci; e dier foco alla pira.

Ο καὶ ποιεῖν καθηκεν, αὐτοῖς τε γανεῦσι πρὸς ἄπαιδες, καὶ παισὶ πρὸς γονεῖς καὶ τοῖς ἔγγονοις τῷ γένει προσήκεσσιν ἢ, τάτων χήτε, τοῖς μάλιστα σωῆθεσι τε καὶ φίλοις.

Στίχ: 254. ΔΩΡΑ ΜΕΝ ἘΤΩΔΗ, ΛΙΒΑΝΩΤΟΤΣ, Κ' ΕΙΔΑΤΑ ΚΑΛΛΑ.

Ιλαρεῖς συμβαλλεῖν τὰ πάρ Ομῆρω κανταῦθα. Ιλ: Ψ. 166—176.

„Πολλὰ δὲ φίσι μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἐλκας βῆς.

Στίχ: 255. ΚΑΙ ΛΙΓΓ' ΕΛΑΙΟΝ, ΑΜΑ ΚΡΗΤΗΡΕΣΙΝ ΕΚΧΥΤΟΝ

Τοῖς μὲν υπερέργοις τῶν Θεῶν λείβοντες (Φησὶ Σέρβιος) ἐπέχεον τῷ ἐλαίῳ· τοῖς δὲ υποχθονίοις ἐναγίζοντες, καὶ αὐτὸς ἀμα τὰ ἐλαιοφόρα τῶν σκευῶν ταῖς φλοξὶ προσερδίπτεν· καὶ ἐν ταῖς νεκρωοῖμοις δὲ κηδεῖσις· ἵνα τυχὸν τῇ αἴφθον τε καὶ δαψιλεῖ ἐπιχύσει, φάδιον ἐπὶ τῆς πυρᾳ ἡ φλόξ αναδοθέη. Πεποίηται δὲ καὶ τέτο πρὸς τύπον τῷ Ομηρικῷ Ἀχιλλέως, τῷ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ νεκρῷ ὁμοίως προσεπιδεψιλευσαμένῳ. Ιλ: Ψ. 51χ. 170.

„Ἐν δὲ ἐτίθεις μέλιτος, καὶ ἀλεύφατος ἀμφιφορῆας·

Στίχ:

- Euse ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam.
 Tum Stygio Regi nocturnas inchoat aras;
 Et solida imponit taurorum viscera flammis,
 Pingue superque oleum fundens ardentibus extis.
- 255 Eece autem primi sub lumina Solis, & ortus,
 Sub pedibus mugire solum, & juga copta moveri
 Sylvorum: visaque canes ululare per umbram,
 Adventante Dea. Procul, o procul este profani,
 Conclamat vates, totoque absistite luco:
- 260 Tuque invade viam, vaginaque eripe ferrum:
 Nunc animis opus, Aenea, nunc pectore firmo.
 Tantum effata, furens antro se immisit aperto.
 Ille ducem haud timidis vadentem passibus æquat.
- Dii, quibus imperium est animarum, umbræque silentes,
- 265 Et Chaos, & Phlegeton; loca nocte silentia late,
 Sit mihi fas audita loqui; sit numine vestro
 Pandere res altâ terra, & caligine mersas.
 Ibant obscuri solâ nocte per umbras,
 Perque domos Ditis vacuas, & inania regna.
- 270 Quale per incertam lunam sub luce maligna
 Est iter in sylvis, ubi cœlum condidit umbrâ

Juppiter

* * *

Στιχ: 257. ΛΕΙΨΑΝΑ' ΤΕ, ΣΠΟΔΟΝ πΑΤ' ΝΕΣΚΟΝ 'ΕΝ "ΟΙΝΩ.
 258. ΟΣΤΑ Δ' "ΑΡ' ΧΟΡΙΝΕΥΣ κτ: Ουτω δδ καὶ περὶ

Πατρόκλω ποιεν ἐκέλθεν Ἀχιλλεὺς Ἰλ: Ψ. σίχ. 237.

,,Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαιῖ� σβέσατ' αἴδοπι οἴη

,,Πᾶσαν, ὅπόσσου ἐπέχε πυρὸς μένος αὐτῷ ἐπειτα

,,Οσέα Πατρόκλοιο Μεγοιτιάδαι λέγωμεν

,,Εὖ διαγνώσκοντες ἀριφραδέα δὲ τέτυκται κτ:

Παραπλήσια δὲ τέτοιοι ἄν εῦρος τελέμενα καὶ περὶ τιῷ κηδεῖσαν τῷ "Εκ-

τορος" Ἰλ: Ω σίχ. 791.

,,Πρῶτον μὲν αὐτῷ ἐπειτα

,,Οσέα λευκὰ λέγοντο καστιγνητοι, ἔταιροιτε

,,Μυρόμενοι Θαλερὸν δὲ κατέβετο δάκρυ παρεῖῶν.

,,Ου μικρᾶς δὲ ίω προσοχῆς χρεία εἰς τιῷ τῶν διέταν αὐτέλεξη, ἐφ δι-

μηδὲ τι λάθῃ τῶν γνησίων ἀπολειφθιῶν, μηδὲ τι τῶν ὁδνείων συμπα-

ραληφθιῶν καὶ ξένων, ζώων τυχόν την. ή καὶ ἀνδρῶν, τῶν ἐπὶ τῆς αεύ-

τῆς πυρᾶς σωθενακαέντων. Διὸ καὶ παρατετηρημένως διέσειλε τῶν ἄλλων

"Ομηρος", (Ιλ: Ψ. σίχ. 241.) τὰ Πατρόκλεια ἵσα:

,,Ἐν μέσῃ γάρ ἐκειτο πυρῷ, τοι δὲ ἄλλοι ἀνευθεν,

,,Ἐχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ ἐπιποιει καὶ ἀνδρες.

,,Ἐνθεν τοι καὶ ὁ ἡμέτερος Χορινέας εἰσάγει ἐνταῦθα τὰ Μισήνες ὁρολογη-

σαντα, ἀνδρες δεξιὸν πάντως τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀτε ἐμπειρόντε καὶ τριβο-

λα εἰς τότο δὴ τεταγμένον.

Στιχ. 259. "ΑΓΝΟΙΓΣ ΕΙ"Θ' ΕΤΑΡΟΤΣ κτ: 'Ο αὐτὸς ὁρολόγος ὁ Χορινέας, καὶ

ὑδασι καθαρτηρίοις, περιελθὼν τρὶς, καὶ περιφέντισας τὰς παρενῶτας

περιήγησει ἀπαντας. Προσροπὶ γάρ την καὶ μαρίαν ἐνομίζοντο σύνο-

μοργγυνθαὶ οἱ τῷ νεκρῷ προσεγγιζοντες.

Στιχ:

Λείψανά τε, αυδὸν ἡδὲ πότιν, πλιώσκον ἐν οἴνῳ
 Ὄσα δ' ἄρετος Χορινέντος χαλκῷ κάδδῳ ἐκάλυψεν.
 Ἀγνοῖς ἔνθ' ἐτάρος τοῖς νάμασι τρὶς περιῆλθε,
 Λεπταλέων δάινων ἔρσιν θαλλοῦ δ' ἐλαίης²⁶⁰
 "Ηγνισὲ τ' αὐνέρας, αὐτὰρ ἐπη τὰ τελέντι ἐπεῖπε.
 Νεκρῷ δ' Αἰνείας δῖος μέγα χένατο σῆμα.
 Τῷ δ' ἐπὶ τέυχεα πῆξεν, ἐρετμὸν, καὶ βυκάνια τε,
 Οὔρος ἀν' ἥριον, τὸ δὲ νῶ Μισῆνος ἀκάε,
 Κάκτοτε δ' εἰς ἥμας, αὖν τόδε τάνομα σώζει.²⁶⁵
 Τῶν δὲ τελεθέντων ἔρδ' ἐντολίας γε Σιβύλλης.
 "Αντρον ἔντα βαθὺ, αὖντε ἐν ἐυρεῖ χάσματι χαῖνον.

260

265

Πετρῆν

* * *

Στίχ: 261. 'ΑΥΤΑΡ' ΕΠΗ ΤΑ' ΤΕΛΕΤΤΙ' ΕΠΕΓΠΕΝ. 'Ο Χορηφεύς δηλ: τὸ Χαῖρε, καὶ Οὐλε: ήτις λῷ ἡ ὑσατίη Φωνῇ, ἡ ἐπὶ τοῖς τυμβουθέσιν ἐπιφωνεύμενη, καθάπερ ἀρηταί: (Α'. Αἰν: σίχ. 237. καὶ Γ'. 72. καὶ Ε'. 83.) Οὐτω δὲ καὶ Ἀχιλέας, Ιλ: Ψ. σίχ. 220.)
 „Ονον ἀφυσσέμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
 „Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆς δεῖλοι.

Στίχ: 262. ΜΕΓΑ ΧΕΤΑΤΟ ΣΗΜΑ. Ορυγμα μὲν πρῶτον ἐστάπτετο, διὰν τὸν Κάδον, ἢ τὸν Κάλπιω, ἢ Λάρηνακα, ἢ Φιάλιω, χωρεῖν, ἐν ᾧ συλλεγέντα τὰ ὄσα ἀπετίθετο· ἐτα τὸν Κάπετον λίθοις ἐπειρώνυμοι πυκνοῖς καὶ μεγάλοις, ἐφ' οἷς τὸ ὄσοδοχεῖον, τατέσι τὸ ὄσοφόρον σκεῦος ἐγκατατιθέμενοι, χωῶ ἐπεφόρεν ἐπὶ ποσὸν ὑψος ἐπιστρέψουτες· τὸ δὲ ὅλον, τὸ σῆμα ἦν, ἢ ὁ Τύμβος, ἐπὶ μᾶλλον ἢ ἡ τον αἰρόμενος. Οὔτως Ομηρος τὸν Πατρόκλον Τύμβον διασκευάζει: Ιλ: Ψ. σίχ. 255. κτι., Οὔτω τὸν Εκτόρος, Ιλ: Ω σίχ. 797. κτι:

Στίχ: 263. ΤΩΙ Δ' ΕΠΙ' ΤΕΤΧΕΑ ΠΗΞΕΝ κτ: 'Αρχαῖον τὸ ἔθος, τὰς καιμάνες διὰ τινῶν παρασήμων ἐπὶ τοῖς τάφοις διαγνωρίζειν. Οἱ γοῦν Ερετριεῖς καὶ τάνομα ἐπιγράφειν ἔχαρον, καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὸ ἔδος τῆς ἐργασίας, ὡς ἔκαστος ἐν Εὐβοίᾳ ἔχει πορθμέυων, ἢ πορφυρεύων, ἢ θαλαττιον, ἢ ἀλεργὸν πράττων. (Φιλόσρ. ἐν Α'. Βιβλ: παρὰ Φεδ. περὶ Τῆς παρ' Ομήρ. Αρχαῖοτ) Τὸ δὲ ἔθος καὶ Ομηρος παρισησι περὶ τὸν Ελπιώρεα τηρηθὲν.
 Όδυσ. Μ, σίχ. 14.

„Τύμβον χέναυτες, καὶ ἐπὶ σῆλιω ἐρύσαντες,
 „Πῆξαμεν ἀκροτάτω Τύμβῳ ἐνῆρες ἐρετμὸν.

Καὶ ὁ Μάρων περὶ τὸν Μισῆνον ἐνταῦθα ὀσταύτως, τῷ μὲν Βυκάνῃ τὸν σαλπιγκτὶ διακηρύττεθαι ποιήσας, τῷ δὲ ἐρετμῷ τὸν απὸ τῆς νηὸς καταποντωθέντα παρασημάνεις· οὐ γάρ τὸν Ναυτικὸν οἶμαι, ὡς ἐφοσέτις τὰν τὴν ποιητὴν Ερμηνθῶν· οὐδὲ γάρ τὸν Μισῆνον ισμεν τὰ τῆς Ναυτιλίας ἐπαγγελμένον. Χαρακῆρες δὲ τάττε καὶ γνωρίσματα ἔτερα πάντη, ὡς ἴδεν ἐτίν ἀνωτ: σίχ. 187—198.

Στίχ: 264. ΟΤΡΟΣ ΑΝ' ΗΕΡΙΟΝ κτ: Τὸ πάλαι μὲν Αέριον καλέμενον, απὸ δὲ τῷ ἐπ' αὐτῷ τυμβωθέντος, Μισῆνον μετακηρύθεν· καὶ καλῶς οὐδὲ πρεστεθῆ, ὅτι: (Αἰεν τόδε τάνομα σώζει.) Οὐ γάρ μόνον ἐπὶ τῶν Ουλεγιλίθ χρέον, αλλ' ἡδὲ καὶ ἥμας τέτο αἰκεῖ: Capo di Miseno (Μισεία αἰρωτήριον.) τὸ ἐπὶ τῆς Ιταλικῆς Καμπανίας τὸν Θέσιν ἔχον, εἰσαλέσσοι τὸν Κόλπον τῶν Βαῦων· ἐνθα διὰ τε τὸ ἐνάερον τῷ Κλίματος· καὶ τὸ τερπνὸν τῆς χώρας, καὶ Λακεδαιμονίου πάλαι ἐτρύφα, καὶ Τιβέριος δὲ, ὁ καὶ οὗ ἐκεὶ κατατρέψας οὐδερον.

Στίχ: 267. ΑΝΤΡΟΝ ΕHN ΒΑΘΥ' κτ: Οὐχὶ τὸ πρὸ τῷδε δηθὲν, (σίχ. 49.)
 Σπέσιος ἡγητέον τὸ ἐνταῦθα Αντρον, ἐν ᾧ ἡ Σιβύλλα τὸ πρῶτον Αἰνείας θεοφορηθῆσα ἐφοιτασσεν, αλλ' ἔτερον τῷτο ἐκείνης μακρῷ μαφέρον.

Βιβλ. 5.

Η

Στίχ:

Juppiter, & rebus nox abstulit atra colorem.

Vestibulum ante ipsum, primisque in faucibus Orci,

Luctus, & ultrices posuere cubilia curæ;

275 Pallentesque habitant morbi, tristisque Senectus:

Et Metus, & malesuada Fames, & turpis Egestas,

(Terribiles visu formæ) Lethumque, Laborque;

Tum consanguineus Lethi Sopor, & mala mentis

Gaudia, mortiferumque adverso in limine Bellum:

180 Ferreique Eumenidum thalami, & Discordia demens,

Vipereum crinem vitris innixa cruentis.

In medio ramos, anno saque brachia pandit

Ulmus opaca, ingens; quam sedem Somnia vulgo

Vana tenuere ferunt, foliisque sub omnibus hærent.

285 Multaque præterea variarum monstra ferarum:

Centauri in foribus stabulant, Scyllæque biformes,

Et centumgeminus Briareus, ac bellua Lernæ

Horrendum fridens, flammisque armata Chimæra;

Gorgones, Harpyæque, & forma tricorporis umbræ.

Cor-

Στίχ: 270. ΉΣ ΟΤ ΤΙΣ ΚΑΘΥΠΕΡΘ' ΟΡΝΙΣ κτ: Τὸ δὲ αὐτὸν καὶ Ὀμηρος περὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας συμβάνειν ἐπίστησεν. Όδυσ. Μ. σιχ. 62.
„Τῇ μὲν τὸν δὲ ποτητὰ παρέρχεται, δὲ πέλεσθε „Τρήνων, τὰ τὸν αὐμβροσίων Διὶ πατρὶ Φέρεσθαι.

Στίχ: 272. ΕΠΙ ΚΟΙΛΑ ΤΠΕΡΤΑΤΑ ΗΡΤΟ. Οὔρουσιν ἄχεις αὐθίδων, τιὼν ἀπὸ τῶν Ἀδε φαρύγγων αναφερομένων αὐτοῖς εἰζηγεν, ὡς μηδόλως πτήσεως χώραν τοῖς ὄρνισιν ὑπολείπεισθαι.

Στίχ: 273. ΕΛΛΗΝΕΣ . . . ΕΚΑΛΕΣΣΑΝ ΛΟΡΝΟΝ (Ορεα περὶ τὴν Αόρνην ἐν τῷ Γ. τῆς Λίν: σιχ. 409. καὶ ἐν τῷ Δ. τῶν Γεωργ. σιχ. 594).

Στίχ: 274. ΠΡΩΤΟΝ ΤΕΤΤΑΡΑΣ . . . ΜΕΛΑΓΧΡΟΥΣ . . . Διὰ μὲν τὸν (πρῶτον), τιὼν καταρχήις ἐδήλωσε τὸν ἐναγίσματος διὰ δὲ τὸν (τέτταρας) τὸν αριθμὸν τῶν σφαγιαδθησμένων ὅτι τῷ αρτιῷ οἱ ὑποχθέντες Θεοὶ χαίρουσιν, ὡς οἱ Ουρανίοι τῷ περιττῷ, (Γ. Αἰν: σιχ. 325.) διὰ δὲ τὸν (ενθα) τὸν τόπον, ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ἔγγισα τὸν Αἰτεῖ, πρὶν ἢ τὸν βατηῆρος ἐπιβῆναι διὰ δὲ τὸν (μελάγχρον) ὅτι τῷ Αδη καὶ τοῖς Νερτεροῖς ἐκ ἀλλ., ἢ μελάγχρον νενόμισο θύεσθαι. (Ορεα αὖτας: σιχ. 177, καὶ Ε. Αἰν: σιχ. 779) τὸ δὲ (νῶτα) εἴρηται, διὰ τὸ Φύσει τὰ νωτιαῖα ἀναγ μελάντερα τοῖς ζώοις, τῶν ὑπὲ τῷ εἰδέσι κατὰ τιὼν γατέρας ὑπολεύκων ὃν, τῶν τὸ δὲ (μοχθεῖ) ὅτι νεογνής ἐχεῖν εἶναι, καὶ μήπω ὑπελθόντας τιὼν ζεύγλιων (ὅρεα καὶ αὖτας: σιχ. 44.)

Στίχ: 275. ΟΙΝΟΝ Τὸν ΧΕΥΣΕ ΜΕΤΩΠΑΤΑ . . . Εἰς ἀπόπειραν, φασί, συμβάλεθαι τῶν σφαγιαζεθαι μεθόντων θυμάτων τιὼν τὸν ἐπὶ τὸν αὐτῶν μετώπῳ ἐπίχυσιν εἰ γαρ κατὰ χωραν τὸ θῦμα μένειν ὑποτρέμον ἐωρᾶτο, ἀδόκιμον προσενεχθεῖσαν ἐκρίνετο.

Στίχ: 276. ΑΚΡΑΣ ΔΕ ΤΡΙΧΑΣ κτ: Τέτο δὲ ἦν ἄρα τὸ απάρχεθαι, τῶν μετωπίων μαλῶν ἀποστῶντας πρῶτον, καὶ τῇ Φλογὶ ἐπιβίπτοντας τὸν ἐπὶ τὸ θυμιατηρίᾳ. Ουτως Ἀγαμέμνων, ἐν τῇ ἐπὶ τὰς Σωθῆκας θυθεῖς Ιλ: Γ. σιχ. 273.
„Ἄργιον· ἐκ πεφαλέων τάκε τρίχας

Καὶ

Πετρῆν λιθάκεσσιν, ἔρυμνὸν δ' ἐν ἁφεροῖςιν
Ἄλσεσι, καὶ λίμνῃ μελανύδρῳ αὖφι φένσῃ.
Ἡς ἕτις καθύπερδ' ὅρνις ποτὲ ἄχε πετέθα.
Τοιη ἐκ φάρυγγος αὔτη τεδ' ἀνιέσσα,
Ἐκ τ' ἀναχευομένη, ἐπὶ κοῖλα ὑπέρτατα ἥρτο.
(Ἐλλωες δ' ἐνθεν χώρια ἐκάλεσσαν. Αορνον.)
Πρῶτον τέτταρας ἐνθα μελάγχρας νῦτα γε μόχυς
Στῆσ' ἱερεὺς, δινον τ' ἐπὶ χεῦσε μετώπατα τῶνδε.
Αιρας δὲ τρίχας ἐκ μέσσας κεράων ἐκμάρψας,
Ιρας τὰς δ' ἐν φλοξὶν ἀπαρχὰς ἐνθετο πρώτας.
Κικλήσκων γε πόλες Ἐκάτια, Ἐρέβευς τε μέδεσσαν.
Οἱ δ' ἄλλοι σφαγίαζον, ἀτὰρ λιαρὸν φέον αἷμα,
Δέχνωτ' ἐν λεκάνησιν· οὐδὲν αὖνάδα δῆ μελάνειρον
Μητέρι Εύμενίδων, καὶ τῆς μεγάλης καστυγνήτη.
Οὓσ' Αἰνάας. Σοὶ δ' ἄγονον βῆν Φερσεφόρεια.
Εἴτ' Αἰδωνεῖ ἵρα κατήρξατο νύκτια φέναι.

270
275
280

Η 2

Αὐτὰρ

* * *

Καὶ Νέσωρ ἐπὶ τῇ ξενίᾳ θύων: Όδυσ. Γ. σίχ. 446.

„Ευχετε ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Καὶ οὐ Τφορβὸς Εῦμαιος Όδυσσεῖς ιερέων ὡς ξένω: Όδυσ. Σ. σίχ. 422.

„ απαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων

„Ἀργιόδοντος νὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι Θεοῖσι.

Στίχ: 280. ΔΕΞΗΝΤΝΤ' ΕΝ ΛΕΚΑΝΗΣΙΝ. Ως δῆθεν ἴερὸν, ίνα μὴ κατὰ γῆς χείμενον βεβιλῶτο. Τὸ δὲ τοιεῖτν αἵμοδέχον αὔγγετο, Ἀμνίον Ομηρος ἀνόμαστον. Όδ. Γ. 444.) οὐ πλέον η ἀπαξ, κατὰ τὸν Σχολιαστῶ, τῷδε τῇ λέξει χρησάμενος Ἀμνίον δὲ, οἶον, Ἀμένιον (Φοσίν Ευσάθιος) παρὰ τὸ μὴ εχειν μένος τὸ ἐν αὐτῷ ἐγχέομενον αἷμα. Δῆλον δὲ ὡς δέ τω, τῷ περιεχομένῳ αἷματος ἐσαι η ἐτυμολογία, οὐ καὶ αἰείποτε αἷμενηγένεν ἐσὶν ἐκχεόμενον· ἐχὶ δὲ τῷ περιέχοντος σκεύεις, περὶ ἐχὶ λόγος. Αἴλοι δὲ διὰ διφθέρης δασιωμένης, (Αἴμιον) τὸ σκεῦος ἐκάλεσσαν, ὡς αἴπο τῷ αἷματος. Οἱ δὲ (Δάμνιον, παρὰ τὸ δάμνεσθαι, Φασὶ, τὸ σφαζόμενον) οἱ δὲ τέως καὶ (Σφάγιον.) Πατεραὶ δὲ ὁδὲ οἱ Μάρων ἡμεῖς δὲ δέπας, εἰ δοκεῖ, η γῆν λεκάνης, ἐρῦμεν.

Στίχ: 281. ΜΗΤΕΡΙ ΕΤΜΕΝΙΔΩΝ κτ: Τετέσι, τῇ Νυκτὶ, καὶ τῇ Γῇ. Εύμενίδας δὲ προσάρηκε τας Ἐεινῦς, κατ' ἐνφημισμὸν, η κατ' αὐτήφεασσιν. (Ορεα περὶ τύτων, Λ. Γεωργ. σίχ. 315. καὶ Δ. Αἰν: σίχ. 513.)

Στίχ: 282. ΣΟΙΓ Δ ΑΓΟΝΟΝ ΡΟΥΝ ΦΕΡΣΕΦΟ'ΝΕΙΑ. Περὶ Ήγε Περσεφόνης δέρα Γεωργ. Λ. σίχ. 41. Λαγοιον δὲ τιλί βεν προσδιορίζεται, δια τὸ καὶ τιλί Περσεφόνη, καὶ περ τὰ Πλέτωνι γαμηθεῖσαν. διαγενέθαις σερένεσσαν. Δῆλος δὲ κανταῦθα εὶ Μάρων ἐσὶ παρηκολεθηκὼς Ομῆρος, Όδυσ. Κ σίχ. 522. καὶ Λ σίχ. 30. δμοίως.

Στίχ: 283. ΕΓΤ' ΑΙΔΩΝΕΙΤ' κτ: Stygio Regi, Φοσὶ Μάρων (Τῶι συγίῳ "Ανακτι.)
Καὶ γὰρ καὶ Στύγιος Ζεὺς, οὐ Λιδωνεὺς προσηγόρευται. Νυκτερινὰ δ' αὐτῷ ἐτελεῖτο εἰκότως πάντα γὰρ εἴναι τέτω προσῆπε φέρει καὶ σκοτώδη, εἴτε δὴ καὶ τὰ σκότεις ἀρχοντι, καὶ τῷ σκότῳ χαροντι.

Στίχ:

- 290 Corripit hīc subitā trepidus formidine ferrum
 Æneas, strictamque aciem venientibus offert.
 Et, ni docta comes tenues sine corpore vitas
 Admoneat volitare, cavā sub imagine formæ,
 Irruat, & frustra ferro diverberet umbras.
- 295 Hinc via, Tartarei quæ fert Acherontis ad undas.
 Turbidus hīc cœno, vastaque voragine gurges
 Æstuat, atque omnem Cocytō eructat arenam.
 Portitor has horrendus aquas, & flumina servat
 Terribili squallore Charon: cui plurima mento
- 300 Canities inculta jacet: stant lumina flammâ:
 Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.
 Ipse ratem contē subigit, velisque ministrat,
 Et ferrugineâ subvectat corpora cymbâ,
 Jam senior: sed cruda Deo, viridisque senectus.
- 305 Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat,
 Matres, uitque viri, defunctaque corpora vitâ
 Magnanimûm heroûm, pueri, innuptæque puellæ,
 Impositique rogis juvenes ante ora parentum.
 Quàm multa in sylvis autumni frigore primo

Lapsa

* * *

Στίχ: 284. ΌΛΟΣΧΕΡΕΑΣ ΤΑΥΡΟΥΣ Τέτο δ
 ἐσὶν ὀλοκαύσεις τοιαῦται δὲ τὰ προσαγόμενα ὀλσκαυτώματα, καὶ αἱ ἔ-
 λοκαρπάσεις.

Στίχ: 285. ΛΙΠ' ΕΛΑΙΟΝ ΠΡΟΣ γ' ΕΠΙΧΕΤΣΑΣ. Ως ἀν λα-
 βροτέρας τῆς Φλογὸς περικαταχθόνης τὸ θῦμα, μηδὲν τι μέρος διαφύγοι
 τινὶ ὀλοκαύτωσιν.

Στίχ: 286. ΉΝΙ, Θυματικὸν ἔναι τὸ (ἡ) ἐνταῦθα, Φησὶ Δο-
 νάτος σιωῆθως δὲ τάχτω χρῆθαι τὸν Μάρωνα, οσάκις παραδέξον τι τὸ
 ἐπενεχθησόμενον, ή Φεβρεῖν εἰον ὅ της γῆς μυκηθμὸς, καὶ ὁ τῶν να-
 πῶν κλέος, καὶ ὁ τῶν κιωῶν ὄλαγχος. Λαντὶ δὲ τῶν συγίων κιωῶν μετα-
 λαβεῖν ἔσῃ τὰς Ερινύας.

Στίχ: 289. ΔΑΙΜΟΝΟΣ ΕΡΧΟΜΕΝΗΣ. Τῆς Περσεφόνης.

Στίχ: Αυτ: ΕΚΑΣ, Ω, ΕΚΑΣ, ΟΣΣΟΙ ΛΛΙΤΡΟΙ. Κεῖται πα-
 ἐξ Καθημάχῳ ἀντολεζέει χεδόνη ἡ ἀπαγόρευσις, ἐν τῷ εἰς τὸν Λπόλι-
 ουμῷ.

” Έκας ἐκας ὅστις ἐσὶν ἀλιτρὸς.
 Οὐτω γὰρ τῶν μυσικωτέρων τελετῶν ἀποχωρεῖν ἐκθλευον ὑπεκεάντας—
 τὰς Βεβηλες, ὡς ἀναζίες, καὶ διὰ τέτο ἀκοινωνήτες: (ἔξει βέβηλοι.)

Στίχ: 291. ΒΑΙΝΕ ΣΤ Δ' ΑΤΡΑΠΟΝ, ΗΔ' ΕΡΤΕ ΣΙΦΟΣ
 Αποσπαμένη τὸς ἀμυνήτες ἡ Μάντις, ἐπιθαρσών Τε Λινείαν εἰσέναι, καὶ
 ἀμα ὑποτιθησι τὸ ποιητέον εἰσιάση δὲ πρώτη ἐς τὸ Αντρού, καὶ αὐτος
 σωιεσέρπει κατ' ἵχνος παρακολυθῶν,

Στίχ: 295. Ω ΘΕΟΙ, ΟΙ ΨΥΧΩΝ ΜΕΔΕΟΝΤΕΣ ιτ: Τὸς μὲν Θεος εἰκότως δ
 Ποιητὴς ὅδε ἐπικαλεῖται, ὡς τὰ παρ αὐτῶν ἀναβαλλόμενος διεξελθεῖν πτε-
 ρὶ τὰς ψυχὰς οἰκονομάμενάτε καὶ διατασσόμενα τὰς δὲ σιγαλέας σκιάς,
 καὶ τὸς αὐτούδες ἐν οἷς διατριβεσι χώρες, ὡς τὰ μὲν ἄφωτα τῶν ἐν

Αδε

Αὐτὰρ ὁλοχερέας Φλοξὶ προσαγήσε τάύρας,
Σπλαγχνοῖς καιομένοις λίπ' ἔλαιου πρὸς γ' ἐπιχεύσας.
'Ηνι δ' αἰνὰ πρῶτον σέλας ἡελίοιο κατ' ὄρθρον,
Γαῖα ὑπαὶ πόδεσιν μυκάτο, νάπη τ' ἐλέλιχθεν
Δάσκια, καὶ κώνες ἐν σκιεροῖς δόκεον καθυλᾶθας,
Δάμοντος ἐρχομένης. Ἐκὰς, ἀ, ἐκὰς, ὅσσοι ἀλιτροὶ:
Μαντιπόλος δὲ γεγώνει· ὅλως ἐκὰς ἔξιτε ἄλσας.
Βαῦνε σὺ δ' ἀτραπὸν, ηδ' ἔρυε ἕιφος ἐκ κολεοῖο,
Αἰνέα, νῶν θάρσες χρειὰ σοι, νῶν δέ τε ἀλκῆς.
Ολα τάδ' ἐκφαμένη, βαθὺ μανὰς ἐσήλατο Ἀντρον.
Ἄτρεσως ὁ δ' ἀγάση ἐφέσσετο βήμασιν ἵσοις.

285

Ω̄ Θεοὶ, οἱ ψυχῶν μεδέοντες, σιγαλέαι τε

290

Δὴ σκιαὶ, ηδὲ Χάος, Φλεγέθων τ', ιδ' ἄναυδοι χῶροι!
Φθέγξαθαι τὰ πέπυσμ' ἔξεσω νεύσατ' ἐμοὶ δὲ
Ἀμπετάσ, ἄττα κέκευθε μυχὸς χθονὸς, ηδεῖ δὲ μίχλη.
Ορφαίω κιέτινα νύκτωρ σκιερῶν διὰ χώρων,
Καὶ κενεῶν Ἄιδα δόμων, χρατέων τε ἐρήμων.
Ω̄ς ὅτ' ἐν ἀμφιλύκῃ, Μήνης σέλας ἀδατεύσης,
Ἐεψ' ὄδος ἀμφ' ὕλαις, σύτ' ψρανὸν ἐσκίασε Ζεὺς,
Καὶ χροιὰ πάντων ἀπὸ ἄλετο νύξ ἐρεβεννή.

295

Αὐτοῖς μέν πρόπυλοις, πρῶτοις τε Φαρύγγεσιν Ἀδε
Πένθεάτ' ἐσκήνυν, καὶ ποιαῖοι Μελεδῶνες,
Καὶ Νέσοι δ' ὡχραὶ νᾶιον, καὶ Γήραος ἄχθη,
Δεῖμος, καὶ Λιμός κακὰ πένθων, Χῆτις ιδ' αἴχρη.
(Ἐκπαγλ' αὐτὰρ ὄρᾶθ' ἄδη) Θάνατός τε, Πόνος τε.

305

Ἡδ'

* * *

"Ἄδε ἐμφανίσων, τὰ δὲ ἄφατα ἐκλαλήσων. Τὸ Χάος δὲ, ὡς περὶ τῶν ἐν αὐτῷ συγκεχυμένων ἐυκρινῶς, περὶ οἵοντες, δαληψόμενος, καὶ τὸν Φλεγέθοντα ποταμὸν, ὡς τῶν ἐκεῖ κόλασιηίων τινὰς ὑποθῆσων. Ταῦτα δὲ πάντα, όχι ὡς ἐξὶν ἀπέννη ἐπαγγέλλεται, ἀλλὰ ὡς ἀκοῇ περὶ αὐτῶν παρεδέξατο ἐπιφέρεις καὶ γὰρ: (ξιχ. 297.)

,,Φθέγξαθαι τὰ πέπυσμ' ἔξεσω. κτ:

Στιχ: 300. ΚΑΙ ΚΕΝΕΩΝ ΔΟΜΩΝ, ΚΡΑΤΕΩΝΤΕ ἘΡΗΜΩΝ.
Οὐ γὰρ ἐν "Ἄδε σώματα, ἀλλὰ ἄδωλά τινα, Φησὶ, Φασματώδη τε καὶ αμενιώτι, ὃδ' ὁρατὰ σαφῶς, ὃδ' ἀπτά σεβδῶς, καὶ ὃδ' ὀσαύτως, οἷς τὰ καθ' ἥμας, τόπον ἐπέχοντα, καὶ πολισματα σωισάντα.

Στιχ: 303. ΚΑΙ ΧΡΟΙΗΝ ΕΙΛΕΤΟ ΝΥΞ. Κατὰ Νεύτωνα τὸν θαυμάσιον φιλοσοφεῖν ἐσικεν ὁδε οὐιργίλιος τὸ γὰρ τῆς νυκτὸς ξιφῶδες ἀφαιρεῖν λέγων τινὰς χρόσαν ἀπὸ τῶν σωμάτων, εἰδὲν ἀλλὰ ἐναγ τὰς χρώματα, ἢ τὸ φῶς αὐτὸς ἀποφαίνεται.

Στιχ: 304. ΠΡΩΤΟΙΣ ΤΕ ΦΑΡΥΓΓΕΣΙΝ ἈΔΟΥ. Τοῖς προκυλαῖοις, ἢ προσαυλίοις. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ μὲν τὸ "Ἄδε πρόσωπον, ἢτοι τὸν Ἄιδωνέα, εἰς τὸν ἄφωτον πάντη καὶ αἰδηῖ χῶρον μεταλαμβάνει, Τὸν δὲ τόπον αὐτὸν ἀνάπταλιν (διὰ τὸ Φαρύγγεσι) προσωποποιεῖ τετέσιν, οἷον εἰς πρόσωπον διαμορφῶν μεταμείβει.

Στιχ: 305. ΚΑΙ ΠΟΙΑΓΟΙ ΜΕΛΕΔΩΝΕΣ, Τοιαῦται αἱ τῷ σωεδότος τῶν ἀμαρτήμασιν ὑπευθιών πτοῖαι τε καὶ ταραχαὶ, καὶ προσδοκίαι τῆς ἐπεξελυσθεμένης δίκης, αἱ τὰς ψυχὰς ἀγχεσαι καὶ δειγῶς βασανίζεσαι.

Στιχ: 307. ΛΙΜΟΣ ΚΑΚΑ ΠΕΙΘΩΝ Τπὸ γὰρ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιέμεν κακὰ τὶ δὲ τῷ λυμῷ ἀναγκαῖκωτερον.

Βιβλ. 5. **I** **Στιχ.**

310 Lapsa cadunt folia ; aut ad terram gurgite ab alto
Quam multæ glomerantur aves, ubi frigidus annus
Trans pontum fugat, & terris immittit apricis.

Stabant orantes primi transmittere cursum,
Tendebantque manus, ripæ ulterioris amore.

315 Navita sed tristis nunc hos, nunc accipit illos ;
Ast alios longe summos arcet arenâ.

Aeneas (miratus enim, motusque tumultu)

Dic, ait, ô virgo, quid vult concursus ad amnem ?
Quidve petunt animæ ? vel quo discrimine ripas

320 Hæ linquunt; illæ remis vada livida verrunt?
Olli sic breviter fata est longæva sacerdos :

Anchisa generate, Deûm certissima proles,
Cocyti stagna alta vides, Stygiamque paludem ,
Dii cujus jurare timent, & fallere numen.

325 Hæc omnis, quam cernis, inops, inhumataque turba est :
Portitor ille, Charon: hi, quos vehit unda, sepulti:
Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta

Tran-

* * *

Στίχ: Αὐτ: ΧΗΤΙΣ ΙΔ' ΑΙΣΧΡΗ'. Ή ἔνδαι καὶ ἡ τῶν χρεω-
δῶν σέρησις, ή αὐχμηρός τε καὶ βυπάντας ἀποφαίνεται τὸς ὑφισμένες,
καὶ ἀκόσμες, καὶ ἀκαλλεῖς, καὶ ἀναιδεῖς τὰ πολλὰ, καὶ ἀχήμονας.

Στίχ: 308. (ΕΚΠΑΓΛ') ΟΡΑΣΘ' ΕΙΔΗ) Τὸ γάρ τοι φοβεῖν καὶ
ἐπιπλῆγτον, ἐξωθεν ἔχει πάντα τὰ εἰρημένα, καὶ οἷον κατ' ἐπιπολιών ἐκ
ἔσωθεν, φόδ' ἐν αὐτῷ τῷ βάθει τῆς γειτανίας χωρεύν τῷ πράγματος· φόδ' γάρ
κυρεῖς κακὰ τὰ τοιαῦτα, φωνόμενα δὲ, καὶ κατὰ πρόληψιν, ὡς φόδ' τῶν
ἐφ' ημῖν ὄντα. Στωικὴ δὲ η δόξα.

Στίχ: 309. ΗΔ' ΤΠΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΣΙΣ· Νυκτὸς γάρ ἄμφω γεννήματα·
(Ησιοδ. ἐν τῇ Θεογον.) Καὶ οὐρησος δὲ τὸν ὑπνον, κατιγνητον ἐπει θανάτοιο.
(Ιλ: Ζ. σίχ 231.) Καὶ προσφυῶς οὐρη Γοργιας ὑπὸ γῆρας καὶ νόσῳ, τῷ θανεῖν
φόδ' πόρρω ἀπέχων, τῷ ἐρωτήσαντι σπως ἔχει, ἀποκρινασθει λέγεται· ηδη
με φόδ' ἀρχεται παρακατατιθεθαι τῷ ἀδελφῷ· (παρὰ Αἰλιαν. Ποικ.
Ισορ. Βιβλ: Β. Κεφ: ΛΕ.) Διὸ καὶ αὐτοῖς τοῖς ιεροῖς γεάμμασι σωεχῶς ὑπ-
νος φόδ' θανάτος καλεῖται, καὶ ὑπνῶσαν ὑπνον αὐτῶν οἱ τελευτήσαντες λέ-
γονται.

Στίχ: Αὐτ: ΑΠΡΕΠΕ' ΕΣ ΔΕ' ΤΕ ΤΕΡΨΕΙΣ. Αἱ παρὰ τὸ δέον,
καὶ περὶ τὰ μὴ πρέποντα, καὶ αἱ εἰς ἀτοπα τὸς χρωμένες ἐκτραχηλί-
ζοσσαι φόδ' δὲ τέρψεις τῷ ὄντι δητέον, ὡς πλέον ἀπογεννώσας τὸ ἀλγεῖν
τῷ ηδοντος. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὰ καταλεχθέντα φόδ' ἐν τῷ Αδη, αὐλαί
τοῖς τῷ Αδε προσαυλίοις, η προπυλαίοις (σίχ. 304.) προϋποτιθεται αὐλι-
ζόμενα· ἐμπλεως γάρ τῶν τοιάτων φόδ' Βίος, ἀλλοτε ἀλλως ἐπερχομένων,
οσῳ δὴ απωτέρω, η ἔγγυτέρω τῆς τελευτῆς γίγνεται.

Στίχ: 310. ΚΑΔΔ' ΟΤΔΟΤ' ΑΝΤΗΝ κτ: Κατ' αὐτὸν τὸν βατῆρα φόδ' Πόλεμος
ἴσαται· φόδ' γάρ ἔγγισαι τοῖς σρατευομένοις φόδ' θανάτος. Καὶ τὰ τῶν Ερι-
νύων δὲ οἰκλα σιδήρει τε ὄντα, καὶ μαλάζεως ἀνεπίδεκτα· ητε τὸ νοερὸν
διαθολέσσαι Ερις, καὶ τὰς φένας διαταράττεσσαι, καὶ πρὸς διχοσασθει τε
καὶ διαπληκτισμὲς διεγέρεσσαι ησ αἱ χαῖται διὰ τέτο Εχιδνώδεις εἰσοι καὶ
αιματόφυεται, καθότι τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐκπροιόνται διανοήματα καὶ βε-
λεύματα ίῶν ἐν διαμάχαις καὶ νέκεσι παραφερομένων, ισ τίνος ὄλεθρίς
σαναπλεσ ὄντα, καὶ εἰς τὸ ἐκχέειν αἵμα ἐσιν ἐτοιμότατα.

Στίχ:

Ἡδ' Ὑπνος Θανάτῳ κάσις, ἀπρεπέες δέ τε Τέρψεις.

Καδδ' ὁδὸς ἄντων ἀνδροκότονος Ἰσατο Δῆρις,

310

Ἐυμενίδων θάλαμοι τε σιδήρεοι, ηδ' Ἔρις ἔκφρων

Χάιτας ταινιόωσα ἔχιδνας αἰματοφύρτοις.

Ἐν μεσάτῳ κλῶνας δὲ, παλαιὰ τε πρέμνα πετάννυ

Ἐν σκιερῇ πτελέῃ μεγάλη, ἔδος ἐνθα Ὀνέρως

Φρέδης, ἔκπεφάτισαι ἔχειν, υπὸ πᾶσι πετήλοις.

315

Πολλὰ τε παντοῖων πρὸς τοῖς πελώρια Φηρῶν,

Κένταυροι τ' αὖλιν πόλεον, Σκύλλαι τε δίμορφοι.

Καὶ Βριάρεως πρὸς τοῖς θ' ἔκατόγχειρ, θῆρ τε ὁ Λέρνης

I 2

Αἶνον

* * *

Στίχ: 313. ΕΝ ΜΕΣΑΤΩΙ κτ: Χωρᾶσι δὲ ἐνδοτέρω τῶν προσαυλίων ἢ τῶν Ὀνέρων ἀπαντά ἔδρα, οὐ πτελέας ἐν εἴδει ὁ Πομητὴς ἀναπλάτλει, πολυετές μὲν τῷ χρόνῳ, ὑπερβαλλόσης δὲ τῷ μεγέθει, περιττώς δὲ ἐπεκτενομένης τοῖς πρέμνοις, κατασκιασικῆς δὲ ἀμφιλαφῶς τῇ πυκνότητι, καὶ μυριοφύλῳ τοῖς πετάλοις· οὐ φ' ὡν ἐκάστῳ εἰς ἀμύθητον πλῆθος ἴνσκλιψιν οἱ μάταιοι καὶ ἀπατηλοὶ καὶ ἱστηλοὶ ὄνειροι. Τίνος δὲ χάριν τοῖς πτελέας φύλοις πρὸ τῶν ἄλλων δένδρων ὁ Μάρων ίτες ὀνείρες Φέρων καθιδρύστεν; ἢ. ὅτι φθινοπώρες, ἐπειδὴν οὐ πτελέας φυλοφύδοστι, ίτες ἐπικόντας ὄνειρες, Φέρδης τε ἐναὶ καὶ ἀτεκμάρτες, τοῖς περὶ τὴν τῶν ὀνέρων μαντικοῦ ματαιάζεσιν, ἔδοξεν;

Στίχ: 317. ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΣΚΥΛΛΑΙ ΤΕ ΔΙΜΟΡΦΟΙ, Περὶ μὲν Κενταύρων, οὗται Βιβλ: Β': Γεωργ: 532. περὶ δὲ τῶν Σκυλλῶν, Α. Γεωργ: 51χ. 466 ἃς καὶ διμόρφους ποιεῖ ἐνταῦθα ὁ Μάρων, ἢ ὅτι δύο αὐταὶ φέρονται γενέθαι, η μὲν ἡ τὸ Νίσι, η δὲ ἡ τὸ Φόρκες ἢ ὅτι καὶ μιᾶς ὑποτεθέστης, οἱ μὲν εἰς ὄρνες, οἱ δὲ εἰς τὸ τὸ θαλασσίας τέρατος ἐδύσι τὰς μεταμόρφωσιν αὐτῆς διεμυθολόγησαν.

Στίχ: 318. ΒΡΙΑΡΕΩΣ ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ. „Ουρανὸς Γῆ γῆμας ἐτέκνωσε πρώτες τὰς ἔκατογχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύιω, Κόττου, οἵ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ διωάμει καθεισήκεσσαν, χεῖρας μὲν ἔκατὸν, κεφαλαὶ δὲ πεντηκοντάς ἔχοντες. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) τέτων τὸ πρώτης καὶ Ὁμηρος ἐμήδη, ὡς τῶν ἄλλων ἔξεχοντος· Ιλ: Α. 51χ. 403.

„Ον Βριάρεων καλέσι Θεῖ, ἄνδρες δέ τε πάντες
„Αιγαίων“ ὁ γαρ αὔτε βίη δὲ πατρὸς ἀμείνων.
Τέτης δὲ πατέρα, Λαπελόδωρος, μὲν (ὡς εἴρηται) Τῇ καθ' Ἡσιόδον Θεογονίᾳ.
σοιχῶν, ὑπέθετο τὸν Οὐρανὸν· Ἄλλοι δὲ, ὡς θαλασσίας Δαίμονος γεγονότος,
τὸν Ποσειδῶνα. Ἄλλοι δὲ Τιτάνα. Καὶ ὁ μὲν Ὁμήρος Σχολιαστής ψευδο-
Δίδυμος, τὸν Βριάρεων Φόβητρον προστηγόρευσε τῶν Θεῶν· εἰς δέ τις τῶν
τὸ Μάρων Σχολιασῶν (Ταθβμάνιος.) Φόβητρον Φησὶν ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ
Πομητῆς ἐν „Ἄδε τετάχθαι τῶν Τιτάνων, μήποτε ἔτοι τὰ σωέχοντας δεσ-
μὰ διαφέροντες τὰς Νερτερίες παραβιάσωνται.

Στίχ: Αὐτ: ΘΗΡ ΔΕ' Ο ΛΕΡΝΗΣ· Η περιαδομένη Ὅδε, η ἐκ Τε
ἐν Λέρνῃ ἔλες τὸ ἐν Ἀργολίδι ἔξιστα, καὶ τὰ περίχωρον πᾶσαν ἐκπορ-
θεῖσα καὶ διαφθέρεσσα· θηρίον δὲ πτελαῖσι ἐνεσκέφαλον, ἢ ἐπτακέφαλον·
παρὰ δὲ Σιμωνίδη πεντηκοντακέφαλον, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ ἔξης,
51χ. 630. Τὰς δὲ Ὅδεαν ταύτης Ἡρακλῆς κατηγωνίσατο, Φασὶν, ἀποτέμ-
πων μὲν τῶν κεφαλῶν ἐκάστῳ ἐν μέρει, τὰς δὲ ἐκ τῆς ἀποτεμνομένης ἐπα-
γγομένας δύο, ἢ τρεῖς, ἢ πλείσ, διὰ πυρὸς κατακαίων, ὃ σωαντιλαμ-
βανόμενος ἵπεχορήγεις Ιόλαος (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ. Ε.) Οἱ δὲ ἐπὶ
τὸ Φυσικότερὸν αἰγακαληντες τὸν Μῦθον, αὐτὲς τὸ ἔλος τὰς Ὅδεαν ἐναὶ
ὑπολαμ.

Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt.
Centum errant annos, volitantque hæc littora circum:
330 Tum demum admissi stagna exoptata revisunt.

Constitit Anchisa fatus, & vestigia pressit,
Multa putans, sortemque animo miseratus iniquam.
Cernit ibi moestos, & mortis honore carentes,
Leucaspim, & Lyciæ ductorem classis Orontem,
335 Quos simul à Trojâ ventosa per æquora vectos
Obruit Auster, aquâ involvens navemque virosque.
Ecce gubernator fæse Palinurus agebat,

Qui

* * *

ὑπολαμβάνεσσι κεφαλὰς δὲ τῷ θηρίῳ ἀναθορέσσας, τὰς ἐκ τῷ ἔλας ἀναδόμενας ὀλεθρίες ἀναθυμιάσσεις, ὃν περ τῆς λύμης ὁ Ἡρως, τὸ χωρίον ἀναζηράνας τε καὶ ἀνακαθάρτας, τὰς περιοπῆντας ἀπήδλαξεν.

Στίχ: 319. ΧΙΜΑΙΡΑ· Ταύτῃ ἡμῖν Ὅμηρος ὑπογράφει, ἐν οἷς Βελεροφόντιω παρεπάγει τὰ πρὸς Ισβάτιω ὑπὸ Πρότερος Φέροντα, Θυμοφθόρα γράμματα. Ἦλ: Ζ. σιχ. 179.

„Πρῶτον μὲν δὰς Χιμαιραν ἀμαρτακέτιω ἐκλευσε

„Πεφνέμεν. Ή δ ἄρ δὲ εἴλι θέσιν γένος, έδ' ἀνθρώπων,

„Πρόσθε Λέων, ὅπιθεν δὲ Δράκων, μέσση δὲ Χιμαιρα.

„Δευτὸν ἀποπνείσθα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

(Ορα καὶ Λιν: Ε. σιχ. 122.) Καὶ ὑπὸ τῷ τῆς Χιμαιρᾶς δὲ τῷδε πλάσματι, τὸ ἐπὶ Σικελίας ὅρος ὑποδηλῶθα, Φασὶ, τερατολογεύμενον, τὸ διὰ τῶν κρατήρων πῦρ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἀναπέμπον· οὐ τὰ μὲν ἀνωτέρω πάλαι Λέοντες ἔχον· τὰ δὲ τοι μέσα, Λίπολια ἐπενέμετο συχνὰς κατὰ δὲ τὰ ὑπώρεια παντοῖων ὄφεων ἐπεπόλαξον αἱ ζεισί τε καὶ καταδύσεις. Βελεροφόντης οὐδὲ τὰς τοιαύτιων Χιμαιραν ἀνεῖλεν, ἔξ αἰοκήτω τιὼν χώραν καταδεῖξας οἰκήσιμον.

Στίχ: 320. ΓΟΡΓΟΝΕΣ Αἱ Φόρκες καὶ Κητᾶς θυγατίες· Ἡσαν „δὲ αὐταὶ Σθεναὶ, Εὐρυάλη, Μέδεσσα. Μόνη δὲ ἡν θυντὴ Μέδεσσα, διὰ Τε· „το ἐπὶ τὰς ταύτης κεφαλῶν Περσεὺς ἐπέμφθη. Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες „κεφαλὰς μὲν περιεπειρωμένας Φολίσι Δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλες ὡς Συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, διὰ ὃν ἐπέτοντο τές δὲ ιδόντας λιθούς ἐποίειν, διέθεν αἱ τάτων προτομαὶ λιθοδεεκτές προσεργαταὶ. Ἐπισάς τοίνιας αὐταῖς δὲ Περσεὺς κοιμάμενας, κατευθωάστης τιὼν χεῖρας Ἀθηνᾶς, ἀπειραμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀστίδας χαλκῶν, διὰ τὴν Τιὼν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἐβλεπεν, ἐκαρατόμησεν αὐτιτῶν. Ἀποτιμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξεθόρε Πίγμασσος, πτιώσις ἵππος, καὶ Χρυσάνωρ ὁ Γηρυόνες πατήσε. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Δ.)

Στίχ: Αὐτ: ΑΡΠΤΙΑΓ ΤΕ Περὶ τῶν Ἀρπυιῶν ἄλις εἴρηται ἐν τῷ Γ. τῆς Λιν: σιχ. 223. 224 καὶ 239. 240. 241.

Στίχ: Αὐτ: ΤΡΙΣΩΜΟΥ Τ' "ΕΙΔΕΟΣ "ΟΨΙΣ. Γηρυόνης ὁ Χρυσάνωρς καὶ Καλλιρρόης τῆς Όλκεανθ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, σωματυμένον εἰς ἐν κατὰ γαστέρα, ἔχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπό λαγόνων τε καὶ μηρῶν Οὔτος Ἡρακλεῖς παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμῆντα, τὰς βόσις ἀπάγοντα, συνησάμενος μάχῃ, καὶ τοξευθεὶς, ἀπέθανεν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Ε.) Τῷτον δὲν, μετὰ δυοῖν ὃν ἔχειν ἀδελφῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ διμοφροσώπῃ τὸ καθ' Ιστανίαν κράτος διέποντα, τρίσωμον τνα διὰ τότο ἐφεσταν γενέθλια, ή τρικέφαλου καὶ τρικέρσωπον. Πλεύταρχος δὲν τοῖς πολιτικοῖς ψυχῇ μὲν μίση, πολλὰ δὲ δόμως σκέλη, καὶ χεῖρας, καὶ δρακολυμές διντῶ ἐπεδαψιλένσατο. Σύμβολον γάρ δὲτος κοινῆ προβάλλεσθαι τῶν θεῶν, διὰ δηλεῖται τῆς πλειόνων, τῶν καὶ βελῆ καὶ πράξεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ σιωπότων, σιωδομῆς τὸ ἐνεργόν καὶ δραστήριον.

Στίχ:

Αἰνόν τι τρίζων, καὶ ἔνοπλος Φλοξὴ Χίμαιρα,
Γοργόνες, Ἀρπισιά τε, τρισώμας τ' ἄδεος ὄψις.
Ἐντὸς Αἰνέας ἀψα σίδηρον λάζετο δέσας,
Τοῖσι δ' ἀπαντῶσι ξιφεος σόμα ἀνταπέτεινε
Καύ νυ ποδηγέτις, εἰ μὴ εὖ είδυτα απέρξε,
Ταῦθ' ὑποθηκαμένη ἀμενινὰ γε Φάσματα ἔμμεν,
Εἰδεά θ' ἵπτάμενα Φρόδως μορφαῖς κενεῆσιν,
Ἡ κέπόρχε μάτια, καὶ πάιων Φάσματα τύψεν.

320

Ἐνθεν Ταρταρέοιο ἄγει ὁδός εἰς Ἀχέροντος
Τδωρ, τῷ δίνη θολερὴ μάλα ίλυσσεσσα,
Ἄγριά τε ζαλόεσσα ἐν ἔρυχαδει γε βερέθρω,
Κωκυτόνδε ἀπασαν ἐώ ἀπερεύγεται ἄμμον.
Τδασι δὲ ἐν τύτοις αὐνὸς πορθμεὺς πολυωρᾶ,
Αὐχμῶν τ' ξηπαγλὸς τε Χάρων πολλώ δὲ ὁ γενέας
Πρόφερ ἀτημελέα τρίχ' ξχων πολιῆς περ υπιώης.
Οσσε δὲ τῷ ἄντια πυρὶ λαμπετόντι ἐίκτιω,
Ἐξ ἀμοιν ῥυπόεν δὲ ἐν ἄμματι ἄλυμ' ἐνῆπτο
Αυτὰρ ὁ πορθμένει νέκυας γε μελαίνῃ κύμβῃ.
Ἡδη δὲ ἔσι γέρων, ἀλλ' ἀμογέρων Θεὸς ὅτος.

325

330

335

Αὐτόσε

* * *

Στίχ: 321. ἜΝΘ ΑΙΝΕΙΑΣ ΛΙΨΑ ΣΙΔΗΡΟΝ κτ: Καὶ οὐδοσσεὺς δὲ παβ Ομήρω, οὐδοσ. Δ. σίχ. 48. κηὶ 88.

, Αυτὰρ ἐγὼ ξιφος ἡξύ ἔρυσσάμενος παρὰ μηρῷ
, Ἡμίων, οὐδὲ εἴων νεκύων ἀμενινὰ κάρηνα.
, Αίματος ἀσσον ἡμεν, περὶ Τερεσίαο πυθέθαι.

Αλλ' ὁ μὲν Ἱθακήσιος ἡρως ἐνδειματῶν ἐκεῖ τὰς σκιὰς τὸ ὄπλον πρετένετο ὁ δὲ Τρεὼν ἐνταῦθα, καὶ ἐαυτῷ δείσας ὑπὸ τῶν σκιῶν μήτι πάθη, ἐπεβάλλετο σκιαμάχειν, καὶ τὸ ξιφός σόμα ἀπαντώσας ἀντιπροσίχειν, ὡς εἰδέντι ήττον κακέντας αντιφοβίσων, ὅτας αὐτῷ τῆς Σιβύλλης μάλιστα προϋποθεμένης (Ανωτ: σίχ: 291.)

, Βαῖνε σὺ δὲ ἀτραπὸν, καὶ ἔρυς ξιφος ἐκ κολεοῦ
, Αἰνέα, νωὶ θάρστες χρειώσοι, νωὶ δὲ τε ἀλκῆς

Οὐ χρὴ δὲ θάυμάζειν, εἰ δεσιδαιμονῶντες καὶ εἰς τέτοῦκον οἱ ταῖς νεκυομαντέαις προσέχοντες, ὡς καὶ τὰς ψυχὰς τὸν σίδηρον ὑποκτησσόντας ἡγεθῶσι, ὡστερ ἀρετὴν τοῖς τῶν χοῶν ἀμασι. Διόμοι καὶ καταγέλασος ἐπιεικῶς ἐν τέτῳ δοκεῖ, καίτοι τ' αλλα θαυμάσιος, οὐ κριτικὸς Ιέλιος οὐ Σκαλλιγερος, οὐ καταγελᾶν ομήρως τολμήσας, ὡς δῆθεν τρωτὰς σιδήρῳ τὰς τῶν καμόντων σκιὰς αἰναδείξαντος.

Στίχ: 324. ΑΜΕΝΗΝΑ ΓΕ ΦΑΣΜΑΤΑ. Ορα Γ.
Αἰν: σίχ. 71.

Στίχ: 327. ἜΝΘΕΝ ΤΑΡΤΑΡΕΟΙΟ κτ: Περὶ Ταρτάρως τε, καὶ Ἀχέροντος, καὶ Κωκυτῷ, δρα τὰ σημαωθέντα ἐν Δ. τῶν Γεωργ. σίχ. 579. 580. 581. Καὶ Ε. Αἰν. σίχ. 103.

Στίχ: 332. ΧΑΡΩΝ Τὸ Ερέβως καὶ Νυκτὸς δυσιδέσατον τε καὶ αἰδέσατον κύημα. Περὶ τέττα δὲ δρα Δ. Γεωργ. σίχ. 605.

Στίχ: 334. ΟΣΣΕ ΔΕ ΤΟΥ Κτ: Ομηρικὴ η Φράσις. Ιλ: Λ. 104.

- Qui Libyco nuper cursu, dum sidera servat,
Exciderat puppi, mediis effusus in undis.
- 340 Hunc ubi vix multâ mœstum cognovit in umbrâ,
Sic prior alloquitur: Quis te, Palinure, Deorum
Eripuit nobis, medioque sub æquore mersit?
Dic age. Namque mihi fallax, haud ante repertus,
Hoc uno responso animum delusit Apollo,
- 345 Qui fore te ponto incolumem, finesque canebat
Venturum Ausonios: en hæc promissa fides est?
Ille autem: Neque te Phæbi cortina fecellit,
Dux Anchisiade, nec me Deus æquore mersit;
Namque gubernaculum multâ vi forte revulsum,
- 350 Cui datus hærebam custos, curfusque regebam,
Præcipitans traxi mecum: maria aspera juro,
Non ullum pro me tantum cepisse timorem,
Quam tua ne spoliata armis, excussa magistro,
Deficeret tantis navis surgentibus undis.
- 355 Treis Notus hybernas immensa per æqua noætes
Vexit me violentus aquâ; vix lumine quarto

Prospe-

* * *

Οσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτιω.

Στίχ: 338. ΑΥΤΟΣΣΕ Δ' ΕΡΡΩΝΤΟ κτ: Παραπλήσια καὶ ταῦτα τοῖς ἐν
Οδυσ. Δ. σίχ. 36.

Αἱ δὲ αὐγέροντο
Ψυχαὶ υπ' ἔξ ἐρίθευς νεκύων κατατεθνεώτων,
Νύμφαι τ' θεοίτε, πολύτλητοι τε γέροντες,
Παρθενικαὶ τ' αἰταλαί, νεοπενθέα θυμον ἔχοσαι
Πολλοὶ δὲ βτάμενοι χαλκήρεσσιν ἔγχειψοι,
Αἰδεες αἰγήφατοι, Βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες.

Εἴπερ οῶ τὸς ἔξ τὸς δὲ σίχες ἐκμηδίῶαι ὁ Μάρων ὡκτὸπτετάστη, δῆ-
λον ὅτι ὡκτὸπτετάστης ἀντὸς ἐναὶ Ομῆρος ἥγησατο, ὡς οἱ παρὰ τῷ Σχολι-
αστῇ ἐτέπασσαν, οἱ νοθείαι τῶν ἐπῶν τέταρτων καταψιφισάμενοι, λόγοις ἥτι-
τον εἰκόσι: Rationibus parum idoneis, ὡς Φησὶ Σαμαῆλ Κλάρκ. ἐν ταῖς εἰς
τὰ Όμ. Σημεώσ.)

Στίχ: 342. ΟΣΣΑΠΕΡ ΕΙΝ ΤΛΛΙΣ κτ: Οὗτο δὲ καὶ Ομηρος τὸς νεῶν ἄπο
καὶ κλισιάων Ἀχαϊς ἐς πεδίον προχεομένως Σκαμάνδρου, ὅρνισι τε, καὶ
Φύλαις δένδρων ἔχαρεν ἔξεπάζων: Ιλ. B. σίχ. 450—468.

Τῶν δὲ τὸν ορνίθων πετελῶν ἔθνεα πολλὰ

Οσσα τε φύλακα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὡρη.
Αμφω δὲ τῷ Ποιητᾷ προσφυᾶς πάνυ αρμοσάτιω τὰς εἰκόνας τοῖς σφίσιν
ὑποκεμένοις τῷ μὲν γαρ, ἐπὶ δῆρην ἐνθύμητος τὸς σρατευομένως ἔξαγοντι
ἔκρος ὥρην ἀνθηρα τὰ φύλακα προκύπτει τοῖς ἐπεσι, αἱ τε ὅρνεις πτερύ-
γεσσιν αγαθόμεναι, ἐνθατε καὶ ἐνθα τῷ λεμῶνος περιποτῶνται. Τῷ δὲ
τῶν ἡδὴ καμόντων τὰ ἔδωλα πρεσβεῖῶαι δεόμενα διὰ τῷ Ἀχέροντος
παριεῖντι, μετοπώρε τὰ δένδρα ὑποβάλλεται φυλοδρόμοις, καὶ αἱ ὅρνεις
ἀολλεῖς ἔρασε σωπιφορεῖται, χειμῶνα τὸν ἐπιβριθοντα φέυγεσσα, καὶ
θαλπενῆς χώρας τυχεῖν ἐφίμεναι.

Στίχ: 350. ΤΟΥΣ ΔΕ ΤΟΙ ΕΞΕΣΟΒΕΙ κτ: Τὸς ἀκηδεύτης ὄντας καὶ ἀτάφες.
Εἰκότως οῶ ή Πατρόκλε ψυχὴ σὺνει παραστᾶσα τῷ Ἀχιλλεῖ ποτνιάται.
Ιλ. Ψ. σίχ. 69. κτ:

Εῦδεις, ἀνταρέ ἐμέο λελασμένος ἐπλευ Ἀχιλλεῦ,
Θάπτε με ὅττι τάχισα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλο με ἔργασι ψυχαὶ, ἔδωλα καμόντων,

Οὐδὲ

Αὐτόσε δὲ ἐρρώντ' αγεληδὸν πάντες ἐπ' ὅχθας
Μητέρες, ηδὲ ἄνδρες, βιότῳ δὲ οἰς τέρματα ἐφῆκτο,
Ἡρωες κλυτοί, ηδὲ ἄγαμοι καθροὶ τε, κόραι τε,
Οὓς τε νέας ὄντας δέρξαντο πυρῆσι τοκῆες.
Οσσα περ εἴν ς λαμας, μετοπώρων ψύξεσι πρώτων,
Δύλλος ἀπὸ δένδρων, ηδὲ ψύσθεν ὁππόσοι ὄρνεις
Ἐπειρανταί ἔραξε ἀδλέες, εὖ κρυερόνπερ
Τὰς ἔτος ἔξελάα πόντων ἐπέκεινα πετέθαι,
Ως Φυγέειν χειμῶνα, τυχαῖν θαλπινῆς δέ τε γάης.
Λισσόμενοι δὲ ἔσαν σφέας ἐκπεράαθαι πρώτως,
Χεῖρας ὀρεγυνῶτες ποδῇ ὅχθης τῆς γε περαίης.
Ἄλλος αἰνὸς πορθμεὺς, νιῶ τὰς, νιῶ δέχνυτο κείνης.
Τές δέ τοι ἔξεσόβει τῇλε ψαμάθῃς ἀπὸ ἔργων.

340

Δίος δὲ Αἰνείας (Θρόον ὡς θηῆσατο τόσσον)

Παρθενικὴ ἔρεινε, τὶ δηλοῶ σώδρομος ηδε
Σπαδὴ παρ ποταμὸν ποτε βάλεται; ηδὲ, τι ἄρα
Ψυχαὶ ἀπατίζεσι; τὶ δὲ αἱ μὲν τριτῶν ὅχθας
Λειπαστοί, αἱ δὲ ὑδάτων γε πελιδνὸν λαῦτμα σαράσις;
Τῷ δὲ ἄρδεπιτμήδια προσέφη ἵέρη μακραίων:
Ως τέκος Ἀγχίσαο, Θεῶν ἐτὸν ἐκγεγαώς περ,
Κωκυτῷ λίμνας λεύσεις, αὐτὰρ συγὸς ὕδωρ,
Οὐ κάτα καὶ μακάρεσσ' ἐπιορκεῖν πάμμεγα δεῖμα.
Οχλος δὲν εισοράας τύμβῳ πᾶς ἔσι χατίζων.
Πορθμευτὴς δὲ ὁ Χάρων τὸν δέρκεαι: οἱ δέ τοι ὄσσας
Κῦμ ὀχέει πλώοντας, οἵ αἰσιμα χώματα ἔχον.
Ου γάρ φρικαλέας εἰς ὅχθας, θδὲ δοάς περ
Βραγχαλέας περάαν γέμις ἔσις ἄλλως νεκύεσσι,
Πρὸν κεν ἔσαις ἔδραις σφῶν ὀσᾶς εὐναθέαη.
Καδδὸς ἐκατοσὸν ἔτος περὶ ἀκτὰς τάς δε ποτῶνται,

345

350

355

360

365

K 2

Eis

* * *

,,Οὐδὲ με πως μίσγεθαι ύπερ ποταμοῖο ἔωσιν"

,,Άλλος αὐτῶς ἀλάλημαί ἀνεύρυπνος οἶδος δώ."

Διὸ καὶ ἀπαρειτήτῳ ἐνσεβέας ἐνομίζετο ἔργον, ἀταφὲς σῶμα μὴ ἀκήδητον παρελθεῖν χεν δὲ λαβόντα, εἰμήτι πλέον ἐνεχώρει, τῷ κειμένῳ ἐπικαταχέαμ.

Στίχ: 356. ΙΕΡΗ ΜΑΚΡΑΙΩΝ. Ή Σιβυλλα γάρ αὐτη, ἄχει Ταρκινίας τὸ διῶ παρέτεινεν, ὡς φαστίνεις, ἢ πᾶσι λέγοντες πισταί.

Στίχ: 359. ΟΥ ΚΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΕΣΣ ΕΠΙΟΡΚΕΙΝ κτ: (ὅρα Β. Γεωργ. σίχ. 580.)

Στίχ: 364. ΒΡΑΓΧΑΛΕΑΣ κτ: Τραχιώ τινα καὶ οἰνον βραγχώδη τὸν ἥχον ἀποδιδέσσας.

Στίχ: 366. ΚΛΑΔΔΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΝ ΕΤΟΣ κτ: Τάτου ἀνθρώποις ἔναις καθήκοντα τὸν χρόνον εἰς πληρεσάτινα βίας παρέτασιν, ἐπισημεῖται Σέρβιος. Ταεβμάννῳ δὲ πλατωνίζειν ἐνταῦθα δοκεῖ Ουργιλίος, πρὸς τὰ ύπο Καυλίς εἰρημένα τῷ Συγγραφέως (Βιβλ: ΚΒ. Κεφ: ΙΔ.) ήμας παραπέμποντι, Ή γάρ δεκατις τῆς σύμπαντος περιφορᾶς πρόκειται σύμβολον ής ἀναπυκλωμένης, ή καθ' ἐαυτινὴ ἐπιπολαπλασιαζομένης, οἱ ἐκατονταδικὸς ἀριθμὸς ἐκπερεύνειαι. Άλλος ἐπιεικῶς γορδελίζειν ἐμοὶ δοκεῖν, οἱ τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν πλατόμενα πάντας, οισίμῳ τε καὶ Βεβηκότι λόγῳ ἐπιτηγίζειν Φιλοτιμέμενοι.

Στίχ:

Prospexi Italiam, summâ sublimis ab undâ.
 Paulatim adnabam terræ, & jam tuta tenebam :
 Ni gens crudelis madidâ cum veste gravatum ,
 360 Prensantemque uncis manibus capita aspera montis ,
 Ferro invassisset, prædamque ignara putasset.
 Nunc me fluctus habet, versantque in littore venti.
 Quod te per cœli jucundum lumen, & auras,
 Per genitorem oro, per spem surgentis Iuli;
 365 Eripe me his, invicte, malis: aut tu mihi terram
 Injice (namque potes) portuſque require Velinos :
 Aut tu, si qua via est, siquam tibi Diva creatrix
 Ostendit, (neque enim credo sine numine Divum
 Flumina tanta paras Stygiamque innare paludem.)
 370 Da dextram misero, & tecum me tolle per undas,
 Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.
 Talia fatus erat, cœpit cum talia vates:
 Unde hæc, ò Palinure, tibi tam dira cupido ?
 Tu Stygias inhumatus aquas, amnemque severum
 375 Eumenidum aspicies, ripamve injussus adibis?
 Define fata Deum fleti sperare precando :
 Sed cape dicta memor duri solaria casus.
 Nam tua finitimi longe lateque per urbes,

Pro-

* * *

Στιχ: 368. ΣΤΗΔ' ἈΓΧΙΣΙΑΔΗΣ κτ: Ἀκινητῶν γὰρ συμβαίνει τὸν ἐκτὸς αὐτῶν ποσόπου, ὁσάκις τῷ ἐντὸς προσέχειν περὶ τι ἔπεισιν, ἐξ δὲ καὶ ἡ ἐπίστασις εἰρηταῖ.

Στιχ: 370. ΜΟΙΡΗΝ ΤΗΝ ΔΟΤΙΧΟΜΑΛΗΝ.
 Πᾶς γὰρ τὸ δίκαιον, ἐν τῷ ἀπαιτεῖθαι δίκαιος ἐφ' οἷς τις ἀδόλως ἐξήμαρτεν, ἀλλ' ἔδει γὰρ ὅπ' εὐθιώλιον ἀγεδόματον εἰκότως, εἴτις τὸν νεκρὸν διώμενος ταφῆ παραδεῖνα, ὃ δὲ παρεμέλησεν.

Στιχ: 372. ΛΕΥΚΑΣΠΙΝ κτ: Τοὺς ἀπολέθαη φθάσαντας ἐπὶ τῷ κλύδωνος, περὶ δὲ, (ἐν Α. Λιν: σιχ. 112—137.) διείληφεν.

Στιχ: 376. ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΡ ΠΑΛΙΝΟΤΡΟΣ, Ὁμαρε ὥδε τῷ Παλινόρῳ ἐν τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἐντυγχάνει Αἰνεῖας, οὗτος Ὅδυσσεὺς Ἐλπιώρος ἐν τῇ Νεκυίᾳ. Ὄδυσ. Λ. σιχ. 51.
 „Πρώτη δέ ψυχὴ Ἐλπιώρος ἥλθεν ἐταίρῳ.

Στιχ: 377. ὍΟΣ ΛΙΒΥΚΩΙ ΠΕΛΑΓΕΙ κτ: Ὅρα εὖ τῷ πρὸ τῷ δέοντος Βιβλίω περὶ τὸ τέλος. Πῶς δὲ ἐν πελάγει τῷ Λιβυκῷ, εἴπερ δὲ πάνυ πόρδω Ἰταλίας· ὃ Παλινόρες σωάπεσσε καταπόντωσις; Ἀλλὰ τὸν πλέον ὀλοχερέζερον ὄνομαζε ἀπὸ τῷ ἀφ' δὲ ὅρῃ τὸ πρῶτον λύσαντες ἀνήγοντο.

Στιχ: 384. ὍΟΣ ΔΙΑΠΟΝΤΟΥ ΣΩΝ ΠΛΕΥΣΕΙΝ ΣΕ κτ: Καιμὶλὺ δέοντος τοιεῖτον ὑπέση Ἀπόλλων. Ἀλλὰ γὰρ, διτι δέοντος τεναντίον πρέφηνεν, ὡς εἰ καὶ προσπεχημένος ἦν ἔδοξε τῷ ἐπ' Ἰταλίας τῷ Παλινόρῳ μετὰ τῶν ἀλλων ἐν αὐσφαλείᾳ περιώσιν. τοιγαρέντι Αἰνεῖας μὲν ἡπάτητο, ὃ δὲ Ἀπόλλων εἰς ἐξηπάτησεν.

Στιχ: 287. ὍΥΤΑΤΗ ΜΕΘΕΟΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΝ. Τετὶ πράγματα τοῖς τῷ Μάρωνος παρέχεν ἐξηγηταῖς. Ἀπερέσσι γὰρ πῶς ἐχει λέγεν Παλινόρος ἔτι, (Θεὸς αὐτὸν δὲ κατὰ δύσεν;) οἱ μὲν δὲν τιξαντες ἐπὶ τῷ (Οὔτ' αῦτι με.) Τῷ διητι, Φασὶν, δὲν Ἀπόλλων αὐτος ἐγένετο τῷ συμπτώματος, ἀλλὰ Φόρβας, ηδὲ ὃ υπὸ τῷ Φόρβαντος ἔδει ἐπιβρίσως τῷ Παλινόρῳ

Εἰς ὁ κέστοι λίμνας θέμις ἵμερτάς ἐσιδέθαι.

Στῇ δ' Ἀγχισιάδης τέτοις ἐπὶ ἔχνος ἐρέσας,
Πολλὰ φραζόμενος κατὰ τὴν φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Αυτὰρ καὶ μοίρω τῷ δὲ χρόνῳ ὀμαλῶ ἐλεύθων.
Ἐνθα δὲ αὐτοῦ μέντοις ἐσόπωπε, ταφῆς τε ἀμοίρας,

370

Λέυκασιν, λυκίων τε νεῶν γῆγήτορος ὄρόντων.

Τός περ ἀπὸ τροίης διὰ πόντας γίνεται τόπος,
Εμπλωτομένης, πνέουσας Νότος ὡσεὶ βυθόνδε,
Κύμασ' ενειλέεταις ἄρδια ἄμα, ναῦς τε καὶ ἄνδρας.
Ὕν δὲ ἐπὶ ἔχνοις κυβερνητήρος Παλινόρος,

375

Ος λιβυκῷ πελάγει νέον, εὗτ' ἐπὶ τάρεα τήρει,
Πρυμνόθεν ἐξερύηταις ἀντοῖς ἐνὶ κύμασι μέσσον.

Τότον ἐπεὶ ἀχέοντας ὑπὲρ ἀχλύτης δὴ μόλις ἔγνω,
Τῷς πρώτος προσέφη: Τίς τὸν σε Θεῶν, Παλινόρε,

380

Ηρπαστὸν ἀφ' ήμείων, ἐς μέσσον δίψει δὲ πόντας;

Ἐξάυδας καὶ γάρ ψευδῆς ἐμοὶς ἔποτε πρόθεν,
Ἐντὸν δὲ οἴω φρένας ἐξαπάφησεν Ἀπόλλων,

385

Ος διὰ πόντας σῶν πλένεται σὲ ἄειδεν, ὅρες τε

Ηξειν Ἀυσονίης τῆς ἦντος ἀντοῖς πίσις;

Φῆ δὲ ὅγε: Στὸν ἄροτρον τοῦ Φοίβου σε τρίπτας ἀπάφησεν,

Ω τέκος Ἀγχίσθ, στὸν ἄν με Θεὸς κατὰ δύσεν·

Αλλὰ κατασπαθέντα βίῃ ἀντως οἴηται,

Τῷ προτετάγμενῳ εἶνας ἐπίγρος, πλὴν τὸν Ιδιώτην,

390

Συγκατένεικα πεσαντὸν οὐνυμάντον μὰ δὲ πόντον,

Οὔμοις ἐμεῖο χάριν κραδίη δέος ὥρτο τοσόνδε,

Σέο δὲ, οἴηκος τε κυβερνήτας ἀτερθεν,

Μὴ ναῦς ἐκλελιπυῖα τοστοῖς κύμαστος ὑπέέξῃ.

Τρεῖς μὲν χαιμερίας νύκτας κατὰς ἀπέιρονα πόντον,

Ηγε

* * *

λινάρω ὕπνος. (Ε. Αἰν: σίχ. 892. καὶ 909.) Οἱ δέ, καὶ τῆς μαστίξεως ἀνευ, ὁρθῶς ἔχε, Φασὶ, Παλινόρος εἰπεῖν τὸ: (εἴ τοι τε Θεὸς κατὰ δύσεν.) εἰς γὰρ τὸν ἐπελθόντα οἱ, καὶ παραλύσαντας ὑπονον, ὃν εἰς τὸν Θεὸν ἀνῆγε φέρων τῷ συμπεσθεντῷ αὐτῷ περιπέτειαν ὃ, τυχὸν καὶ ὁ Ποιητῆς αὐτὸς γέτως ἐννοήσας, ἐπιτηδεῖς παρεγέρειψε τῷ ἀντιλογίᾳν, ὑπεκοφαίνων λεληθότως, τὸ, μετὰ δισαγμῆς τινὲς ημᾶς δεῦν τὰ τοιαῦτα ἀκάπετα. Διὸ καὶ πολλάκις ἐπὶ τῶν τοιάτων χαίρεταις ἐπιφωνεῖν, τοις (εἰς πιστὰ Φασὶ.) καὶ τὰ ὄμοια.

Στίχ: 388. ΆΛΛΑ ΚΑΤΑΣΠΑΣΘΕΝΤΑ κτ: (Ορεα Ε. Αἰν: σίχ. 910.—915.)

Στίχ: 390. οΜΝΥΜ ΑΙΝΟΝ ΜΑΔΕΙ ΠΟΝΤΟΝ, Ναυτικὸς ὁ ἔρκος, ὃν τὸν γεμίων νεμέσεως, διὰ τοῦ (αἰνὸν) προφερόμενος.

Στίχ: 391. ΟΤΜΟΙ ΕΜΕΙΟ ΧΑΡΙΝ κτ: Ω τῆς Παλινόρος μεγαλοψυχίας καὶ πίσεως! τῷ καὶ ἐν μέσοις τοῖς κύμασι περὶ τοῖς ἀμφού Λινέαν μᾶλλον, ἢ περὶ ἑαυτῷ δεδούτος.

Στίχ: 393. ΜΗ ΝΑΤΣ ΕΚΛΕΔΙΠΤΓΑ κτ: Μὴ τῶν πρὸς σωτηρίαν ἀναγκαίων, τῷτε οἰακος, καὶ τοῦ οἰακοσρόφων ἀπολειφθεῖσα.

Στίχ: 394. ΤΡΕΓΣ ΜΕΝ ΧΕΙΜΕΡΙΟΤΣ ΝΥΚΤΑΣ κτ: Ουτῷ καὶ ὁ Λαέρτης, τῆς Σχεδίας αὐτῷ σκεδαδείσης, ἀμφ' ἐνὶ δέρατι περιβάτες, καὶ κέληθ' ὡς ἴππον ἐλαύνων: (Όδυσ. Ε. σίχ. 388.)

,,Ἐνθα δύω νύκτας, δύο δὲ κύματα κύματι πηγῶ

πλάγετο

Βιβλ. 5.

L

Στίχ:

- Prodigiis acti cælestibus, ossa piabunt,
 380 Et statuent tumulum, & tumulo solennia mittent,
 Æternumque locus Palinuri nomen habebit.
 His dictis curæ emotæ, pulsusque parumper
 Corde dolor tristi: gaudet cognomine terra.
 Ergo iter incepsum peragunt, fluvioque propinquant.
 385 Navita quos jam inde ut Stygia prospexit ab unda
 Per tacitum nemus ire, pedemque advertere ripæ,
 Sic prior aggreditur dictis, atque increpat ultro:
 Quisquis es, armatus qui nostra ad flumina tendis,
 Fare age, quid venias: jam istinc & comprime gressum.
 390 Umbrarum hic locus est, Somni, Noctisque soporæ.
 Corpora viva nefas Stygiâ vectare carinâ.
 Nec vero Alciden me sum lñtatus euntem
 Accepisse lacu, nec Thesea, Pirithoumque;
 Diis quanquam geniti, atque invicti viribus essent.
 395 Tartareum ille manu custodem in vincla petivit,
 Ipsiis à folio regis, traxitque trementem:
 Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti.
 Quæ contra brevitet fata est Amphrysia vates:

Nullæ

* * *

- Στίχ: 395. ἩΓΕ ΜΕ ὌΜΒΡΟΦΟΡΟΣ ΝΟΤΟΣ. 'Απὸ γὰρ Δι-
 βυης πιέων, προσεώθει νηχόμενον ἐυθὺ Ιταλίας.
 Στίχ: 396. ΩΠΟΠΑ ἸΤΑΛΙΗΝ ἈΠΟ ὍΨΟΤΣ οτ: Καὶ ὁ Δατέται δὲ: Ε. Ὁδος.
 σίχ. 592.
 " 'Ο δὲ ἄρα χερὸν ἔσιδε γαῖαν,
 " Μεγάλε υπὸ κύματος αἱθεῖσ.
 Στίχ: 398. ἩΝ ΜΗ ΝΗΛΕΕἘΣ, 'ΑΝΔΡΕΣ, Τάτται Λευκανὸς,
 ἐκ πόλεως ὑπάρξατε Βελιας, αὐτὸς παρακατιὼν Παλινέρος δηλώσει. (σίχ:
 409.)
 Στίχ: 399. ΉΔ' ΑΚΡΩΝΤΧΙΗι οτ: "Ον τρόπον καὶ Ὁδοσσεὺς ἐν Ε. Ὁδ: σίχ.
 428.
 "Αμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 "Τῆς ἔχετο σενάχων.
 'Ακρωνυχία δὲ, δὲ, ὅπως ἡ ἀκρώρεια λέγεται, ἢτοι τὸ ἀκρον τῷ Ὁρεῳ,
 ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ὄνυχων καὶ ἀκράνυχα οιῶ βαίνει, ὃ ἐπὶ χωρίς ἀποτό-
 με τε καὶ πρημιώδεις βαδίζων, ἐφ, δπερ δὲ ἄλλως ἐσὶ χωρεῖν, εἰ μὴ πο-
 σίτε καὶ χερσὸν ἄμα σκηρεπτόμενον καὶ ἀναρρίχαμενον. Αναρρίχασθαι
 γὰρ, καθ' Ἡσύχιον, τὸ αναβαίνειν ἐν πέτραις, η ὡς Σκίδας, τὸ πρὸς
 ἀναντες αναβαίνειν ἄμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ σηριζόμενον ὃ
 καὶ ἀπὸ τῆς Ἀράχνης τῷ Ζωῦφις ἐτυμολογεῖσι δὲ ἀπιθάνως τῷ γὰρ
 ὄντι ἐπ' ἀκριβὲς ἀναγραμματίζεται τὸ (ἀραχνᾶν, καὶ ἀραχνιᾶδαι) πρὸς
 τὸ (ἀναρίχων, καὶ ἀναρίχασθαι.)
 Στίχ: 404. ΤΩΝΔΕ ΚΑΚΩΝ 'ΡΥΣΣΑΙΟ' Μ' ΥΠΕΡΒΙΕ Πῶς δὲ
 ἂν ὑπέρβιον εἰκότως ἀποκαλέσει τὸν τοῖς υπὲρ διώκμιν ἐγχειρῆντα, καὶ
 ἐσ ἄδει κατελθεῖν ζῶντα ιχύσαντα; διὸ καὶ προσέθετο πεποιθότως τὸ:
 (ἐπειδὲ διώει.)
 Στίχ: Αυτ: καὶ 405. 'ΗΕ ΣΤ' ΓΑΙΑΝ-ΧΕΤ'Ε.
 "Ουτως Ἐκτωρ τῷ γαμετῷ Ἀνδρομάχῃ σωοαριζων, Ιλ: Z. σίχ. 464.
 "Αλλά με τεθνεῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι.
 Καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλεῖ κατ' ὄναρ ἐπιφανεῖς: Ιλ: Ψ σίχ. 701.
 "Θάπτε με ὅττι τάχισα, πύλας Λίδας περήσω.

Στίχ:

- ”**Ηγε με ὁμβροφόρος νότος αὐμφ' ηὼ δὲ τετάρτιω,** 395
 ”**Οποπα Ἰταλίᾳ απὸ ψυχες κύματος ἄκρος,**
 ”**Ἡρέμα νηχόμενος, γῶς δ' ασφαλέως χεδὸν ἔχον,**
 ”**Ἡν μὴ νηλεέες με βαρύμενον εἴμασιν ἄνδρες,**
 ”**Ἡδ' ἀκρωνυχίῃ γ' ἐπαναφρίχαώμενον ϕρευς,**
 ”**Ἐνσκήψαντες ἔδοξαν ἔνοπλοι κῦρος ἐπὶ ἄγριω.** 400
 Νῶ δὲ μ' ἔχει κῦμα, αὐμφ' ἀκτὰς, σροφέασι δ' ἀλῆται.
 Τῷ σε πρὸς ἐρανίοιο Φάγας, γλυκεροῖο καὶ ἄυρας,
 Πρὸς γενέτης λίτομα, πρὸς σῆς τ' ἐκφωτος Ἰάλας,
 Τῶνδε κακῶν δύσσασι μὲν πέριβιες ηὲ σὺ γαῖαν
 Χεῦε (ἐπεὶ δώρεα) λιμένας δίζων Ἐλίτες γε· 405
 ’Ηὲ σὺ, ἄτις ὁδὸς, κ' αἶκεν τινα πότνια μήτηρ
 Δᾶξεν, (ἐπεὶ οὐκ ὅτα σε Θεῶν γε ἀνευθεν
 Τοσσάδε δρᾶθρα τε καὶ Στύγα, ἔμμεν' ἔτοιμον πλεῦσαι.)
 ”**Οικτρῷ δεξιτερῷ δόθι, καὶ διὰ κύματα αὔρε,**
 ”**Ως μὲν ἐν εἰρώῃ, ἐκ γοῶν θανάτου, διάξειν.** 410
 Ταῦτ' εἰρηκότα Μάντις ἀμειψαμένη προσένισσεν:
- ”**Οππόθεν αἰνότατος, Παλινύρε, σοὶ ίμερος ϕτος;**
 ”**Η σὺ δοὰς συγίας ἀταφῆς, Φρικτὸν ποταμόν τε**
 ”**Ευμενίδων δέρξῃ, ἀκέλευσος δὲ ἵξει ὄχθις;**

L 2

Λῆγε

* * *

Στίχ: 405. ΛΙΜΕΝΑΣ ΔΙΖΩΝ ΕΛΙΟΤΣ. Ή πάρα Λατί-
 γοις Velia, ή καθ' Ελιώνες Ελίας ἐσίν, ήν, τὸ Διγαμμα προσεθὲν, Όυέ-
 λιεν, ή καὶ Βελίεν ποιει προφέρεδων Σωῆθες γάρ λώ τοις αρχαῖοις Ελ-
 λησιν, ως τὰ πολλὰ προτιθέναι τῶν ὄνομάτων, ὅπεσσαν αἱ αρχαὶ απὸ
 ”Φανηέντων ἐγίνοντο, τιὼν Οὐ συλλαβεῖν, ἐνὶ σισχείῳ γραφομένω τέτο
 ,δ' ήν ὁστεες Γάμμα, διτταῖς ἐπὶ μίσεν ὄρθιω ἐπιζευγνύμενον ταῖς πλα-
 γίαις: ως Κελένη, καὶ Φάναξ, καὶ Φοῖκος, καὶ Φανήρ, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.
 (Διον. Ἀλκ. περὶ Ρωμ. Ἀρχαιολ. Βιβλ: Α.) Ταῦτη οὐδὲ καὶ ή Ελία,
 Όυέλια, ή Φέλια προφέροιτ' ἀν καὶ αὐτῇ, ή Βέλια ἀντεστεγεθέντος τε
 (B) αὐτὶ τε Αἰολικὸν Διγάμματος (F). Πόλις δὲ ήν ἐπὶ τῆς Λευκανίας,
 Φωκέων ἀποικος αὐτῇ: (αἱτιναὶ οἱ πόλεις της Βισυα, καθ' ημᾶς λεγομένη ἐς
 ἣν απὸ τῶν Ἀπεννίνων ὀρέων ο Velinus, (Βελίνος) καταβρέσσε ποταμός, λίμ-
 νας τε καὶ λιμένας σωισῶν ὁμωνύμεις. Ήπόρηται δὲ πώς λιμένας Βελίνες
 ἀποκαλεῖται τὸν Παλινύρον ο Μάρων ἔχει ποιῆσαι, τὸς απὸ τῆς Βελίας
 πόλεως ψήτως ὄνομαδέντας μακροῖς χρόνοις υἱερον; Ετεσι γάρ εἰσακοσίοις
 ή ἔτι πρὸς, κτισθῶμε, Φασὶ, τιὼν πόλιν μετὰ τιὼν Αἰνείων κάθοδον. Ἀπαν-
 τῶσι δὲ, ὅτι κατὰ πρόληψιν ή ὄνοματοθεσίας ἐγένετο. Άλλα γάρ ισως
 ἀκμαίον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς οἰκοδομηθεσίας πόλεως τὰ ἐκεῖ χωρία Ελεισσα ἐ-
 καλέστο, ἐξ ὧν τῆς κλήσεως μετέχει καὶ αὐτῇ υἱερον· τὰ γάρ περὶ Ηἰώ
 ιερὸν λίμνην (τιὼν αὐτόθι) ήν τὰ πολλὰ ἔλαδη, οἱ νῶν κατὰ τὸν αρχαῖον
 τῆς διαλέκτης τρόπον Οὐέλια ὄνομαζεται. (Διον. Ἀλκαρην ἐνθ: εἰρηται.)

Στίχ: 406. ΕΙΤΙΣ ΟΔΟΣ Εἰτις μηχανή, εἴπως
 διὸν τε. Τὶ γάρ αμήχανον τῷ ἐκ μητρὸς Θεᾶς γενομένῳ, καὶ υπὸ Θεῶν
 ἐπιτραπέντι τιὼν εἰς Αδει κάθοδον;

Στίχ: 409. ΟΙΚΤΡΩΝ ΔΕΣΙΤΕΡΗΝ ΔΟΘΙ. Ἀντιλαβθεῖς μοι ἔκτενον ἀρη-
 γόνα, ἀγε με σύμπλεγμα παραλαβών μετὰ σῆς, ωἵτε με διαπορθμευθέντας
 ἔμειδας ἀναψυχήις· Ο μὲν δὲν Σχολιαστὴς Κέρδης, παράληλον τοῖς ἐνταῦ-
 θα τιθησι τὸ ύπό Πατρόκλος τῷ Αχιλλεῖ δηθὲν. Ιλ: Ψ. σίχ. 75.

„Καί μοι δὸς τιὼν χεῖρ, ὀλοφύρομαι
 Λλ' ο μὲν τιὼν χεῖρα αἰτεῖται, ήνα περιβαλλόμενοι αἰλῆλες σωστικαν
 θεῖσιν

- Nullæ hic insidiæ tales; (absiste moveri:)
- 400 Nec vim tela ferunt: licet ingens janitor antro
Æternum latrans exsangues terreat umbras:
Casta licet patrui servet Proserpina limen.
Troïus Æneas, pietate insignis, & armis,
Ad genitorem, imas Erebi descendit ad umbras.
- 405 Si te nulla movet tantæ pietatis imago,
At ramum hunc (aperit ramum, qui veste latebat)
Agnoscas. Tumida ex irâ tum corda residunt;
Nec plura his: ille admirans venerabile donum
Fatalis virgæ, longo post tempore visum,
- 410 Cæruleam advertit puppim, ripaque propinquat.
Inde alias animas, quæ per juga longa sedebant,
Deturbat, laxatque foros: simul accipit alveo
Ingentem Æneam. Gemuit sub pondere cymba
Sutilis, & multam accepit rimoſa paludem,
- 415 Tandem trans fluvium incolumes, vatemque, virumque,
Informi limo, glaucâque exponit in ulvâ.
Cerberus hæc ingens latratu regna trifaci
Personat, adverso recubans immanis in antro.
Cui vates, horrere videns jam colla colubris,
- 420 Melle soporatam, & medicatis frugibus offam

Objicit:

* * *

Θελῶν συσήσωνται ὃ καὶ πειθόμενος Ἀχιλλεὺς περιβαλέθαι ὠρέξατο:
Αὐτ: σίχ. 97.

„Ἀλλά μοι ἂσσον σῆδι: μίνωθάπερ ἀμφιβαλόντε
„Ἀλλήλους, ὀλσοῖ τεταρπώμεθα γόνοιο.
Διὸς τὸ ύπὸ Πατρόκλου ἐρημένον: (ἱλοφύρομαι) κατ’ ἔλεψιν, Φασί,
καθάπτου, αὐτὶ τῷ: (ἴνας ὀλοφύρωμαι.) Παλινέργα δὲ η αἰτησις, οὐκ ἐπὶ σωθ-
ριαίσσει, ἀλλ’ ἐπὶ αὐτιλήψει μονον προβάλλεται, καθάπερ ἐρηται.
Στίχ: 415. ΛΗΓΕ ΘΕΩΝ ΜΟΙΡΑΣ Εἰσὶ γὰρ ἀπαραιτητοι, καὶ
θεομάς τὰς τάτων ἐχοῦντε δι’ ἵκεσιας παρατρέψαδαι.
Στίχ: 417. ΠΟΛΛΕ΄ΕΣ ΕΝ ΠΟΛΙ΄ΕΣΣ' ΑΓΧΟΥ΄ΡΟΙΣ Λοιμῷ πο-
τὲ ἐπισκῆψαντος Λευκανοῖς ὀλεθρία, θεοπέρσπιον ἐξηνέχθη, Παλινέργαν δέν
ἐξιλάσσαθαι. Κενοτάφιον δὲν Παλινέργαν κατεσκευάθη, καὶ λόχμη καθοσιώ-
θη πέρις τῶν ὄμέρων κοινῇ, ὡς Σέρβιος διέξεισι. Τοιγαροῦν τιὼν ἰσορίαιν
ὁ Ποιητὴς εἰς πρόβλησιν ἥμιν πρεσφυῶς μετεπλάσατο.
Στίχ: 433. Κ΄ ΕΙ΄ ΡΑ΄ ΘΕΩΝ ΤΙ΄ ΕΣ ΤΕ Ήεακλῆς μὲν, ἐκ Διὸς
γενέθαι καὶ Ἀλικρίνης τεθρύμματο, Θοσεὺς δὲ ἐκ Ποσειδῶνος. Καί τοι
γὰρ τάττε τὸ μὲν πατρῶν γένος εἰς Ἐρεχθέα, καὶ τὰς πρώτας Αὐτόχ-
θονας αὐνήκει, τῷ δὲ Μητρώῳ Πελοπίδης ήν (ἐξ Αἰθρας δηλ: τῆς Πιτθέως) ὡς Πλέτ: ἐν τῷ Βίῳ ιερόησεν ἀλλὰ τῷ Ρωμύλῳ τὸν "Αιδεα ὁ αὐτὸς πα-
ραβάλλων: ἀμφω μὲν (Φοῖν) αὐνεγγύνω καὶ σκοτίω γενόμενοι δέξαντεν ἔχον
ἐκ Θεῶν γεγονέναι. Οὐτὶ δὲ καὶ Πειρίθοος θεογεννής λῷ ὄμοιως, ὡς καὶ Θη-
σεὺς, τάττο καὶ ἐξ Ομῆρος πάρεστι μαθεῖν, ὃς ἐν τῇ Νεκυίᾳ (Οδυσ. Λ.
σίχ. 630.) Ἀμφοτέρες γάτων κλείζει:

,Θησέα, Πειρίθοον τε, Θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.
Εἰμήτις ἔτι περὶ τάττε υπόνοια ὑπολείποιτο ἐκ τῷ αὐτῷ Πλευτάρχῃ, τῷ
(ἐν Βίῳ Θοῖ.) παρασεσημειωκότος, ὅτι καθ’ Ήρέαν τὸν Μεγαρέα, Πεισί-
στρατος Ἀθηναίοις χαριζόμενος, τὸ ἐπος τό δε εἰς τιὼν Νεκυίαν εἰσαγαγών
καθυπέβαλε.

Στίχ:

Λῆγε Θεῶν Μοίρας γναμπτὰς ἥγειθ' ἵκετέας,
Ταῦτα δ' ἐπὶ μηῆμης δεινῷ παραμύθια δέξαι.
Πολέες ἐν πολέσσῳ ἀγχόροις, ὅσέα σέο,
Οὐρανίοις τεράσσοιν ἐναχθέντες, σεβάσονται·
Καὶ τύμβον σήσσοι, καὶ ἔννομα δὲ κτεριώσιν,
Ἄιδιον δ' εἶαι Παλινόρα τάνομ' ὁ χῶρος.
Τοῖς ἐπὶ ἀχαλάν δ' ὅγε πάυσατο, οἱ δέ τι παῦρον
λάνθη κραδίη, γῆς γαννυμένω ἐπὶ κλήσαι.

415

Τὰ δ' ἄρδι ὁδῷ προϊόντ' ἔγγυς ποταμοῖο ἀφίχθεν·
Πορθμεὺς δ' ἀμβλέψας ἔκαθεν συγίων ἐκ δέσμων,
Οχθὴ παρβάλλειν διὰ ἄλσες στῆγα κιόντας,
Ηρέατο τῷς δ' ἐπέεσσιν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ:
Ος σὺ ποτ' ἥθα ἔνοπλος, ὃς ὕδατα ταῦτ' ἐπὶ ἔρπεις,
Ἐπεὶ ἄγ', εἰς ὃ τι ὡδὸς ἥκεις; καὶ βῆμα ἐπίχεις.
Σκιῶν ἔθ' ἥδ' ή χώρη, νυκτός τε καὶ ὑπνώ.
Ζώνες δὲ τοῖς δεινοῖς συγίων ἐπὶ νῆα ὄχειθαι.
Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῶ, ἥθια ποτ' ἔγω περὶ ιόντα
Δεκταῖς εἰς λίμνων, ἦ Θησέα; Περίθοόν τε,
Κ' εἰς δὲ Θεῶν ψεις τε, βῆη τ' ἀνυπόσατοι ἔσσαν.
Κένος Ταρτάρεον δεσμεύσας χέρεσιν δρόν,
Αὐτῷ ἐκ Βασιλῆος ἔδεις ἔλεξε τρομέοντα·
Τὰ δὲ Δάμαρτ' Αἰδες ὕρμιωτ' ἀπάγειν θαλάμοιο.
Θέσσις τῷ δὲ ἐπιτάξει Αμφρίσσιος ἀντεπαμάπτο:
Οὐ τις, ἔφη, δόλος ὡδεῖς ὑπεζιν· (μὴ σύγε δεῖδε.)
Οὐδὲ βίνω τὰ βέλεμνα φέρει· ἔσω γε πυλώρος·
Νωλεμέως ὑλάων, ψυχὰς θροέων τε ἀνάμυχος·
Ἄγνη Περσεφόνη μενέτω ἐν Πάτροος οἴκοις.

420

425

430

435

440

Τρῶς

* * *

Στίχ: 434. ΚΕΙΝΟΣ ΤΑΡΤΑΡΕΟΝ κτ: Ο Ήρακλῆς δηλονέτι τὸν Κέρβερον (κατὰ τὰ τινὰ αὖτ). Σημ: σίχ. 142. Αὐτ:)

Στίχ: 436. ΤΩ' ΔΕ' ΔΑΜΑΡΤ' ΑΙΔΟΤ "Ο, τε Θησεὺς καὶ ὁ Περιθώς· (Ανωτ: σίχ. 192. Αυτ:) ἀρπάσοντες Περσεφόνιων περὶ ἦς Ανά: σίχ. 282. ηγὶ Α. Γεωργ. σίχ. 41.) Ἡν δὲ ἡμεῖς Δάμαρτα, Dominam (Κυρίαν, Δεσποινάν) ὁ Πομητής ὡδεῖς προσέπειν. Οὐτω γάρ παρὰ Ρωμαίοις ἔχωρέτως ἀπεκαλέψυτο αἱ τῶν Βασιλευόντων ἀλοχοί, οἷα δὴ καὶ παρὰ Ελλησι. Καὶ Ανασταγὴ δὲ αἱ αὐταὶ, καὶ αἱ ἀδελφαὶ, κτ: ὥστε εἴρηται (Ανωτ. σίχ. 32.)

Στίχ: 437 ΘΕΣΠΙΣ ἘΠΙΤΑΞ' ΑΜΦΡΥΣΣΙΟΣ Ἐπιτάξ μὲν, ἦτοι διὰ βραχέων ἀπεκριθῆσα, καὶ οἵον ὑπερυχικῶς, ὡς μὴ λόγων πρὸς τὸν Πορθμέα ποδῶν ἐπιδειθῆσα. Ή δὲ Αμφρύσιος προσενέρηται, ὡς ἐκ τῷ ἐν Αμφρύσῳ (Στέφ. Βιγ.) πόλεις Φωκίδος Απόλλωνος, υφὶς Φοιβάρχουσα ἐνεπνεῖτο. Καὶ γάρτοι καὶ Απόλλων τῆς ἐπωνυμίας ἔτυχε τῆς αὐτῆς. ἐξ Αμφρύσου ποταμῷ Θετταλίας, περὶ ὃν ἐβεκόλει, Θητεύειν Αδμήτῳ υπὸ Διὸς ἐπιτιμηθεῖς, τῷ Θετταλῶν Βασιλέυοντι. (Ορει Γ. Γεωργ. σίχ. 2.)

Στίχ: 439. ΠΤΛΟΤΡΟΣ δὲ Κέρβερος. Περὶ δὲ Δ. Γεωργ. σίχ. 583. 584.

Στίχ: 441. ΕΝ ΠΑΤΡΟΟΣ ΟΙΚΟΙΣ. Πάτρεως δὲ ἦ τῇ Περσεφόνῃ, δὲ αὐτὸς καὶ γαμέτης, Αἰδωνεὺς, ἀπεὶ Διὸς ἀδελφός ὃν τῷ αὐτὶ τεκόντος ἐκ Δήμητρος.

Βιβλ. 5.

M

Στίχ:

Objicit: ille fame râbida tria guttura pandens,
Corripit objectam, atque immania terga resolvit,
Fusus humi: totoque ingens extenditur antro.

Occupat Aeneas aditum, custode sepulto,

425 Evaditque celer ripam irremeabilis undæ.

Continuo auditæ voces, vagitus & ingens,
Infantumque animæ flentes, in limine primo,
Quos dulcis vitæ exfortes & ab ubere raptos
Abstulit atra dies, & funere mersit acerbo.

430 Hos juxta falso damnati crimine mortis.

Nec vero hæ sine sorte datæ, sine judice sedes,
Quæsitor Minos urnam movet: ille silentum
Conciliumque vocat, vitasque & crimina discit.

Proxima deinde tenent mœsti loca, qui sibi lethum

435 Infantes peperere manu, lucemque perosi

Projecere animas. Quam vellent æthere in alto

Nunc & pauperiem, & duros perferre labores!

Fata obstant, tristique palus inamabilis undâ

Alligat, & novies Styx interfusa coërcet.

440 Nec procul hinc partem fusi monstrantur in omnem
Lugentes campi: sic illos nomine dicunt.

Hic

* * *

Στίχ: 443. 'ΕΡΕΒΕΤΣ ΚΑΤΑ' ΒΕΝΘΕΑ 'ΕΙΣΙΝ. Τὸν Ταρπάνες πυθμένας λέγει. Τέπος δὲ ἔτος ἐρεβώδης ἐσὶν ἐν Ἀδε, τοσχτον (Φασὶν) απὸ γῆς ἔχων διάσημα, τὸν ἀπὸ ὑφαντες γῇ. (Ἀπολοδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α. 1. Ορ. χ. Γεωργ: Β. σιχ. 337. καὶ Δ'. εἰχ. 581.) Ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ Ἔρεβος ἐπίσης, απὸ τε τῆς Ἔρεως (ἥτοι τῆς Γῆς) καὶ απὸ τῷ ἐρέφῳ. (ὅπερ ἐσὶν ἐπικαλύπτω.) τῷ γὰρ Ἔρεβῳς η ἐπικεμένη γῇ ἐσὶ τὸ κάλυμμα Μεμύθειλαρ δὲ συγερὸν ἕνας γένυμα τέτο τῷ Χάσι, ὡς καὶ η Νύξ. (Παρ. Ἡσιόδ. ἐν τῇ Θεογονίᾳ.)

„Ἐκ Χάσος δὲ Ἔρεβός τε, μέλαινάτε Νύξ ἐγένοντο.

Στίχ: 446. ΚΗΓΡ ΟΡΓΑῖΣ ΟΙΔΑΙΝΟΝ ΤΦΕΓΤΟ. Τὸ τῷ ἀτέγκτε καὶ ἀμελίκτε Χάρωνος οἰδημα, τῷ μηδόλως τιὼν ἐν τῷ Ἀνδρὶ δυσωπημένῳ ἐντέβειαν, ὑποδεχθὲν τὸ χρυστὸν ἐρυτος παραχρῆμας ὑποχαυνοῖς τε κατασέλλει.

Στίχ: 448. ΤΟΠΕΡ ἘΚ ΠΟΛΛΟΤΤΕ ΘΑΕΙΤΟ. Πολὺς γὰρ οὐ παρελάσας δηλ: χρόνος, ἐξ ὅτε γε ἔων ὁδεὶς ἐσὶ Ἀδε κατεληλύθει.

Στίχ: 449. ΠΡΤΜΝΗΝ ΚΤΑΝΕΪΝ κτ: 'Ου γὰρ μιλτοπάρηνον ἦν τὸ Χάρωνος Πορθμεῖον, κυάνεος δὲ ἀντὶ τοῦ η ἡ πρύμνη. Πάντα γὰρ πρὸς τὸ μέλαινην τοῦ ζοφῶδες κέχρωσι τὰ ἐκεῖ τιὼν δὲ πρύμναν ἐτερψύε πρὸς τιὼν ὄχθας· δτι πρυμνόθεν πάλαι τῶν νηῶν εἰώθεσαν ἐπιβαίνειν, η αποβαίνειν.

Στίχ: 450. ἘΝΘ' ΑΛΛΑΣ ΨΥΧΑΣ κτ: Τὶ δει; μῶν ἐσὶ καὶ Ἀδε προεδρεῖας αξιωσις; Λλ' Λινέας τε καὶ η Σίβυλλας ἐν τοῖς ξῶσιν ἐτι ἐτύγχανον αεριθμέμενον ὑποχωρῆσαν δὲ εἰκὸς οὐ τὰς ψυχὰς, εἰ μηδὲν αἴλο, ὡς ξένιας ηκεσιν.

Στίχ: 451. ΝΗΟΣ ΔΕ' ΤΕ ΣΕΛΜΑΤ' ΑΝΟΓΞΑΣ Τετέσι τὰς τῆς Κύμβης σελίδας, ἥτοι τὰ σελιδώματα. (ἄλλ. οὐ καὶ Σελίδματα, καὶ Σέλματα.) Ὁπερ ἐσὶ, τὰ καταρρώματα, ἥτα τὰ μεταξὺ τῶν διαφραγμάτων διεσήματα τῆς νεώς διευρώσας.

Στίχ: 452. ΕΣ ΚΥΤΟΣ ΕΝΔΟΝ. Κύτος ἐν γένει πᾶν τὸ εἰς κοιλαμα χηματιθέν. Ὅθεν κύτος τὸ κρανίον ἐν ὃ ὁ ἐγκέφαλος, καὶ τὸ απὸ τῷ αὐχένος μέχρις καθόλεων. (Ἀριτ. περὶ Ζω. Ἰστορ. Βιβλ: Α. Κεφ: Ε.) ὃ τε θάραξ, καὶ η κοιλία κύτος τῶν απλαγχιμών καὶ τὰ δέκα δέκας δὲ κύτος

Τρώς ὅδε Αἰνέας, κλυτὸς ἐυσεβίης ηδ' ὄπλοις,
Διεύουενος γενέτιω Ἐρέβευς κατὰ βένθεα εἴσιν
ΑἽ δέκεν ἐυσεβίης εἰκὼν ηδ' ἔτι σε κάμπτει,
Ἄλλ' ἔρνος τόδε (δεῖξε δὲ ἕρνος ὑφ' ἔμασι λῆθον.)

445

Γιῶθι ἄφαρ τότε κῆρ όργανος οἰδαῖνον ύφειτο.
Καὶ τὰ μέν ἐς τόδε Σεπτὸν ἀγαθεῖς δὲ αὐτός δῶρον
Ἐρνας μοιριδίς, τό περ ἐκ πολλᾶ γε θαῖτο,

450

Πρόμνινα κυανέινα μὲν τρέψεν, κέλσε δὲ ἐπ' ὄχθιν.
Ἐνθ' ἄλλας ψυχὰς, συγὰ ὁσσαι μακρὰ καθῆντο,

Ἐκσήσας ἔδρης, νηὸς δέ τε σέλματ' ἀνοίξας,

Αἰνέαν δείδεντο πελώριον ἐς κύτος ἔνδον.

Κύμβη δὲ ἐξονάχει μέγα δὴ ὑπόσαθρος ἐξσα,

Πολλὰ δὲ αὐτῆς δὲ κλειθρώδεος ὕδατ' ἐσέρδει.

Τέως ἄλλα σάω τῷ δὲ ἀμφῷ, μάντιν ίδε ἄνδρα,

455

Ιλύτ' ἀπλήτῳ, γλαυκῷ τὸν πάρθετο Φίκε.

Κέρβερος ἔνθα πέλωρος υλαγυμοῖς τριφάρυγξιν,

Ἐξήχει τὰ ἐκεῖσε πέριξ βασιλήια κάρτη.

— Αυταὶ ἀνακλίμενος μέγας ἔκπαγλος τε κατ' ἄντρον.

Τῷ δὲ, ὅφεσ' ὡς ίδεν η Μάντις δειράς Φρικιώσας,

460

Πάρθετο ὑπνοφόρον μελιτήτταν Φαρμακόφυρτον·

Λιμῷ λυσσαλέεις δὲ οἱ Φάρυγγας τρεῖς διαχήνας,

Ηρπασεν οἱ προτεθέσσαν, ίδε αἰνέγει νῶτα λέλυται,

Κλινθεῖς δὲ αἷψα χαμάζει κατ' ἄντρον ὅλον τετάνυσαν.

Αἰνέας δὲ αἰσθρψ' εὗτ' ἔρον καλλαβεν ύπνος,

465

Μ 2

Ωμὺς

* * *

κύτος, δὲ καὶ σκῆνος λέγεται τῆς ψυχῆς. Ωσάυτως ἐν καὶ τὸ τῆς γηὸς
κατὰ τὸ μέσον κοίλωμα, κύτος.

Στήχ: 453. ΚΤΜΒΗ Δ' ΕΣΤΟΝΑΧΕΙ. Ποιητικῶς, τετέσιν ὑπέτριψε, τῷ τῷ πελωρὸν ἐπιβάτες θερίδει πιεζομένη, παλαιὰ τῷ ὅσα καὶ υπόσαθρος. Τέτοι δὲ ὄμοιον, τὸ ἐπὶ τῷ Διομήδεος συμβάντες, (εἰ καὶ μὴ διὰ παλαιότητα;) ἵτε Αθλῶν ἐπιβάτες μιφελατεῖν τῷ Ήρωι ἐπεχείρησεν.

Ιλ: Ε. στήχ. 837.

„Η δὲ διφερον ἐβαίνε παρεὶς Διομήδεω δῖνεν

„Ἐμεμονίσει Θεῷ μέγας δὲ ἐβραχε φύγινος ἄξων

„Βειθοσώνη δενίν γαρ ἀγεν Θεον, αἰδρετα τ' αριστον.

Στήχ: 457. ΚΕΡΒΕΡΟΣ ΕΝΘΑ ΠΕΛΩΡΟΣ ιτ: Τὸν Κέρβερον Ομηρος ὀδαμός κυριωνυμῶν ὅτας ὄνομάζεις αἴπλως δὲ, Ιλ: Φ. στήχ: 368. (Κιών συγερεῖ 'Αἴδαο προσαγορένειε. "Εοκεν οὐδὲ τὸ Κέρβερος ὄνομα ὀπὸ τῶν μεθ' Ομηρον στενεχθὲν, ποιητικώτερον περὶ αὐτῆς τερατολογητῶν, καὶ πρὸς τὸ μᾶλλον ἔκπαγλόν τε καὶ Φοβερὸν φιλοτιμησαμένων παραμορφώσαθαι. "Εξ ὧν καὶ Ἀπολλόδωρος (Βιβλ: Β. Κεφ: Ε.) Τρεῖς μὲν (Φησὶ) κιωῶν κεφαλαῖς, τιλι δὲ φέρει δράκοντος, κατὰ δὲ γάτες παντοῖων πένχειν ὄφεων κεφαλαῖς πρὸς δέκτης παραβλεγματικοῦ Ουίργιλος ἐνταῦθα τὸν Κέρβερον, "Τλαγμοῖς τριφάρυγξιν ἐποίησε τὰ τῷ Αδε βασίλεια καταθροῦντα, καὶ τὰς δειρὰς ὄφεων αἰνάπλεως ἔχοντα.

Στήχ: 461. ΠΑΡΘΕΤΟ ΤΠΝΟΦΟΡΟΝ ΜΕΛΙΤΟΥΤΤΕΑΝ ιτ: Παρεὶ μὲν Ἀπολλόδωρος (Βιβλ: Β. Κεφ: Ε.) Ηρακλῆς ἐν αἰονιτῃ τῷ Κερβίρει πατίσχυσε κρατῶν γαρ ἐκ τῷ τραχήλῳ καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἐπεισεκ, ὃς καὶ ὁ διδέκατος ἦν αὐτῷ τῶν αἰθλῶν. Οἱ δὲ τοι Μάρσιν ἐνταῦθα, παραλιθάντα τὸν Κέρβε-

609

- Hic quos durus amor crudeli tabe peredit,
 Secreti celant calles, & myrtea circum
 Sylva tegit; curæ non ipsa in morte relinquunt.
445 His Phædram, Procrinque locis, mœstamque Eriphylen,
 Crudelis nati monstrantem vulnera cernit:
 Euadnenque, et Pasipfaen: his Laodamia
 It comes, & juvenis quondam, nunc femina, Cæneus,
 Rursus & in veterem fato revoluta figuram.
450 Inter quas Phœnissa recens à vulnere Dido
 Errabat sylvâ in magnâ: quam Trojus heros,
 Ut primum juxta stetit, agnovidque per umbram
 Obscuram; (qualem primo quis surgere mense
 Aut videt, aut vidisse putat per nubila lunam)
455 Demisit lacrymas, dulcique affatus amore est.
 Infelix Dido, verus mihi nuntius ergo
 Venerat extinctam, ferroque extrema sequutam?
 Funeris, heu, tibi causa fui: per sidera juro,
 Per superos, & si qua fides tellure sub imâ est:
460 Invitus, Regina, tuo de littore cessi.
 Sed me jussa Deum, quæ nunc has ire per umbras,
 Per loca senta situ, cogunt, noctemque profundam,
 Imperiis egere suis: nec credere quivi,
 Hunc tantum tibi me discessu ferre dolorem.
465 Siste gradum, teque aspectu ne subrahe nostro.
 Quem fugis? extremum fato quod te alloquor, hoc est.
 Talibus Æneas ardentem, & torva tuentem
 Lenibat dictis animum, lacrymasque ciebat.

Illa

* * *

ρον τῷ τῷ ὑπνοφόρες Φαιρμάκες διωάμεις ἐποίησε, καθάπερ οὐκ καὶ τὸν τῷ
 τεμένες τῶν Ἐστερίδων Δράκοντας (Δ. Λιν: σίχ. 528.) Τῷ γὰρ Θηρὲς ὅτῳ
 καθ' ὅλον τανυθέντος τὸ ἀντρον, καὶ ἀναιδητήσαντος, τιῷ ἐς Ἀδειασέ-
 λευσιν τῷ Αἰνείᾳ ἄξεισα ἐποίησε, προσαρμόσας τὸν μῆδον
 πρὸς τὸ φαύλημα.

Στίχ: 467. ΑΓΨΑ ΚΝΥΖΗΘΜΟΙ Δ' ΙΑΧΑΙΤΕ κτ: "Ομηρος μὲν ἐν τῷ Νε-
 κιᾳ, αἴθροις τε, καὶ τάξεως ἄνευ τὰς ψυχὰς περὶ τὸν Οδυσσέα σω-
 ταγέτες. Όδ. Λ. σίχ. 36.

αἱ δὲ ἀγέροντο
 „Ψυχαὶ ὑπὲξ ἐξ Ἐρέβεως νεκύων κατατεθνεώτων,
 „Νύμφαι τ', ηὔθεοίτε, πολύτλητοι τε γέροντες,
 „Παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέται θυμὸν ἔχθσαι.
 „Πολλοὶ δὲ ἀτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 „Ανδρες αἰρηφατοι, βεβροτωμέναι τέυχέ ἔχοντες,
 „Οἱ πολλοὶ περὶ βόδεον ἐφοίτων, ἀλοθεν ἄλις.

Ο δὲ Μάρων ἐνταῦθα διασέλλων εἰς τάξεις τηνας ἀνάγει, αἱ περ ἐφεξῆς
 ὁ Σχολιογράφος Σέρβιος αἱριθμεῖ, τὰς πάσας ἐννέα. Ων Α. μὲν, ἡ τῶν
 ἐν βρεφικῇ πληκταὶ τῷ διῶ αἴφαρπαζομένων αἴρεως. Β. δὲ, Τῶν ἐν αἰδίκῳ
 κρίματι καταψυχιζομένων εἰς θάνατον. Γ. Τῶν αὐτοχειρὶ διαφθερομένων.
 Δ. Τῶν ὑπὲξ ἕρωτος ιχυρᾶς ἐξελατερηθέντων. Ε. τῶν Ἀρεικῶν, καὶ ἐπλοις πιπ-
 τόντων. Ζ. Τῶν ἐν αἰλυτήμασι καὶ αταδαλίαις δίκας εισραπτομένων. Ζ.

τῶν

Ωκὺς ἀνοσῆτοι παρῆλθε δὲ κύματος ὥχθι.
Αἴψα κνυζῆται δὲ ιαχαί τε οἱ ἐξήκοθεν
Ψυχάων βρεφέων, τὰ πρώτων μύρετ' ἐν ἡδῷ,
Ἄττα τάμοιρα βίσι γλυκεροῖο ἀπέρατο θηλῆς,
Πάμμελαν ἐν κήδει ἥμαρ κτερεῖσον ἀώρως.
Τοῖς πάρα, δὲ οὐ γε δίκια ἀδίκως δῶκαν θανάτοιο.
Οὐμιὸν δὲ ἀκλήρως δόθεν αὖ δὲ ἔδραμ, καὶ δὲ ἀδικάσως
Μίνως γὰρ κρίνων κάλπια ἀντὸς ἀναπάλαι,
Βελιὸν ἐνγκαλέων τε, βίσι, ηδὲ ἔργον ἀνετάσσει.
Ἄσσον ἔπειτα ἔχεσιν ἀτερπέα χῶρον ὄπόσσοι, 470

470

475

Χεῖρας

* * *

τῶν καθάρσεως ἐπιδειμένων. Η. τῶν ἄλις ἥδη ἀποκαθαρθέντων, καὶ εἰς τὸν Βίον ἐπομένως πελμονοσῆσαι ἐπιτρεπομένων. Θ. τῶν εἰς ἄκρους ἀγνοίας τε καὶ καθαρότητος ἐληλακότων, καὶ ἐν Ἡλυσίοις πεδίοις λήξεως τε καὶ διατριβῆς μακαρίας καὶ αμεταπτώτες εἰς τὸ διώκετον ἀπολελαυκότων.

Στίχ: Αυτ.: ΑΙΨΑ ΚΝΥΖΗΘΟΜΟΙ Δ' ΙΑΧΑΙΤΕ. Πρῶτα οὐ προσβάλλει ὡσὶ τοῖς Ἀινέας τὰ τῶν ἐπιμασιδίων βρεφῶν ψυχάρια γοερὸν πυγόμενον ὃν καὶ τινὶ ἥμέραιν τῷ κήδει παμμέλαναι ὁ Ποιητὴς ἐνομάζει, τατέσις διοφεράν τε καὶ αχλαύῳ· ἢ παρὰ τὸ μὴ Φθάσαι Φωτὸς αὐτὰ ἐπὶ ποσον ἀπολαῦσαι, καὶ αἰτίνες ἡλιακῆς ἢ γοως (οἷς δὲ Φαύλως ἀλλοι ὑπέθεντο) διὰ τὸ παρὰ Ρώμαϊοις ἐπικρατεῖν ἔθες, τοῖς, ἀρτι τῆς ἥμέραις ἐπιφωσκάσσεις, περὶ ἢ τὸν ὅριζοντα ἥλιος ὑπερκύψει, τὰ βρέφη κηδεύεσσι· βαρυτέρας οὖν αὐτοῖς δοκεσσης τῆς συμφορᾶς, ἢ ὡς ταύτια εἰκὼς εἶναι γομίζειν θεᾶθμα τὸν Ἡλιον.

Στίχ: 472 ΟΤΜΗΝ ΑΚΛΗΡΩΣ κτ. Καὶ γάρ εἰ καὶ ψήφοις ἔτοις δικαίας σωτεύηται τοιάτες ἐπὶ γῆς καταδεδικάσθαι, ἀλλὰ ἐν μοισεῖς ταῖς ἐν ἀδειᾳ ακριβης ἢ δίκη καὶ απαρελόγισος. Σωτηται δὲ δίκη τῷ κλήρῳ, διὰ τὸ κληρωτας εἶναι παρὰ Ρωμαίοις τὰς δίκαιας, τίνες τίνων ἀν προτεθέντεν, εἰωθόσσοι διαλαγχάνειν πρὸς τινὶ ἐπίκρισιν.

Στίχ: 473. ΜΙΝΩΣ κτ. Τέτον ἐκ Διὸς ὄνται καὶ Ευράπης τῆς τῷ Ἀγγήρος. Κρητῶν μὲν βεβασιλευκότα, νόμος δὲ αὐτοῖς παραχόνταις (Ἀποδιδό. Βιβλ. Γ. Κεφ. Α.) δικαῖων ἢ ποίησις κατέπιστεν ἐν "Ἄδη Όδυσ. Α. 51χ. 567.

„Εὐθ' ἵτοι Μίνωας ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν ἤδη,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχονται, θεμισέουνται νεκύεσσιν.
„Ημενον, οἱ δὲ μὲν αἴρονται δίκαιοι δίκαια
„Ημενοι, ἐσαότες τε κατ' ἐυρυπυλές Ἀΐδος δῶ.

Στίχ: 474. . . . ΒΙΓΟΤΣ, ΙΔ' ΕΡΓ' ΑΝΕΤΑΖΕΙ. Περὶ τῷ ἐτασμῷ τῷδε καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ διεξῆλθε, καὶ ἐν Λειόχῳ. καὶ ἐν τῷ Ε. τῶν Νόμων. Εἶχο δὲ ὁ Μίνως, Φασίν, οἵα συμπαρέδερες αὐτῷ ἐν ταῖς δίκαιαις, Διακέν το καὶ Ραδάμανθυ τὸν ὄμαιμωνα.

Στίχ: 475 ΑΣΣΟΝ ΕΠΕΙΤ' ΕΧΟΤΣΙΝ κτ: Τέσ τῆς Γ. τάξεως λέγει, τέσ αὐτοφόνως τε καὶ αὐτοθανάτως οἱ μετὰ τὸ ἐκοντὶ τινὶ ψυχὶων προέδομαι, αἰκεσίως ὑσερον τὸ τολμηθὲν φέρειν αἰναγκαζόμενοι μεταμέλονται τε, καὶ ἐπὶ τῷ αἰπονοίσι ἀχάλλοι. Τέττας Ινσόντες, (ἀνευθιώτες, αἴθωτες) ἐπεν δὲ Μάρων, οἷς τὰ ἀλλα τυχὸν ἀμέμπτως τε ἢ ἐυδοκίμως ἐμπολιτευσαμένως τῷ Βίῳ, οὓς Κάτων, οὓς Βρετός, καὶ ἄλλοι πλλὶ ἢ τέττο αὐτῷ, (οὓς ἡμεῖς Φακέν) ὃ καὶ μάλα ὑπευθιών ἔι, τὸ ἐαυτὸς διεργάσασθαι. Θαυματεῖν δὲ δέν, ἐπερ δέ τοις ὁ Ποιητὴς δοξάζων λῷ περὶ τῶν τοιάτων, Ρωμαῖος αὐτῷ. καὶ δόξῃ προκατελημένος παραβόλω τε καὶ αὐτόπω, ἢ παρὰ τοῖς ὄμογενέσι τε καὶ ὄμοχρονοις αὐτῷ, καὶ δὲ ἐπαίνῳ τὸ πλεῖστον ἐφέρετο. "Οτι δὲ καὶ ἥμας δὲ διέλιπον, οἱ, εἴτε παίζοντες, εἴτε δὲ καὶ απεδάζοντες, (τὸ δὲ ἀληθέστερον εἰπεῖν ἀφρούρντες τε καὶ ανοηταίνοντες.) προβληματικῶς περὶ τέττα πράγματευσαδαι. ἐπεχείρησαν, ἐκεῖνο ἀν εἰκότως ἐγὼ καὶ θαυμάσαιμι. "Αρισταῖς καὶ ἐμφιλοσοφώτατα οἱ περὶ Πλάτωνας καὶ Αριστοτέλης, δειλέστε τε ἀμα καὶ μαλακές ἀπεφύγαντο τέσ πρὸς απαλ-

Βιβλ. 5.

N

απαλ-

Illa solo fixos oculos aversa tenebat :

470 Nec magis incepit vultum sermone movetur,
Quam si dura filex, aut stet Marpesia cautes.
Tandem proripuit sese, atque inimica refugit
In nemus umbriferum: conjux ubi pristinus illi
Respondet curis, aequatque Sichæus amorem.

475 Nec minus Aeneas casu percussus iniquo,
Prosequitur lacrymans longe, & miseratur euntem:

Inde datum molitur iter: jamque arva tenet
Ultima, quæ bello clari secreta frequentant.

Hic illi occurrit Tydeus; hic inclitus armis

480 Parthenopæus, & Adrasti pallentis imago.

Hic multum fleti ad superos, belloque caduci
Dardanidæ: quos ille omnes longo ordine cernens,
Ingeruit, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque;

Treis Antenoridas, Cererique sacrum Polybœtem,

485 Idæumque etiam currus, etiam arma tenentem.

Circumstant animæ dextrâ, laevâque frequentes.

Nec

* * *

ἀπαλλαγὴν τῶν προσωπόντων ἀναρῶν τῷ Βίῳ εἰστεθέντας, (Ἄρισ. Ήθ. Γ.) ἄλλως τε καὶ ἔργον ἀνοήτως παρατολμῶντας, ἀλογώτατὸν τε ἄμα τὸ αὐτὸν καὶ παρανομώτατον.

Στίχ: 477. ΟΣΟΝ ΝΤΝ "ΟΙ Δ' ΕΘΕΛΟΙΕΝ

478. ΤΛΑΝ ΕΠΙΓΗΣ ΚΑΜΑΤΟΥΣ ετ: Μάρτυς ὁ τῆς Θέτιδος, τῷ

Δαέτε εἴντυχων πατὰ τινὲς Νεκυίαν. Όδυσ. Α. σιχ. 487.

, Μή δὴ μοι θάνατόν γε παράνυδε φάιδην' Όδυσσεū.

"Βελοίμιλα καὶ ἐπάργετο δὲν θητεύμεν ἄλλα

"Ανδρὶ παρ ἀκλήρῳ, ωδὴ μή Βιοτος πόλυς εἴη.

"Η πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένισιν ανάσσειν.

Ἄλλα γαρ οἱ Πλάτων ἐν τέτοιος Ὀμηρὸν κακίζει (Πολιτ. Βιβλ. Γ. κατ' ἀρχ.) συτῷ τὸν Ἡρωας ἀφράσσενται ἐν "Ἄδε ποιήσαντας καὶ ἔπει τὸν ἀπεκτάσθαις.

Διαφέρει γαρ τῷ παντὶ τοῦ αὐτόχειρα ὑπεξελθεῖν, τὸ ἄλλως ὅπως ποτε

τῷ Βίῳ εἰξερχθῆναι.

Στίχ: 480. ΙΔ' ΕΝΝΕΑΚΙΣ ΤΕ, Τιὲς Φασὶ διά τῷ ἐναδικῷ ἀρεθ-

μῷ ἐνταῦθα αἰνίτεθαι τὸν Πομπὶών τὰ ἐννύμερα, τὰ ἐν τοῖς αἰδεσσασι πα-

ραὶ Ράμαιοις εἴωθόται τελεθθαι. Novendialia. (Ε. Λιν. σιχ. 807.) Εν ἐπ-

τῷ γαρ παρ αὐτοῖς ἡμέραις οἱ νεκροὶ ἐτηρεῖτο συχνὰ λαθόμενος, καὶ, ἐπι-

Θωνάμενος· τῷ δὲ σύδῳ τεθεὶς ἐπὶ τῆς πυρᾶς κατεκάπετο· τῷ ἐναδικῷ

δὲ τὰ λείψαντα ταφῇ παρεδίδοτο. "Η, ἐννέα εἰ τῆς Στυγος περὶ τὸν Ἅδην

προχοσὶ ὅδε ηριθιμωται, διὰ τὸ ιερόν πως ἐναὶ τοῖς ποιηταῖς ἀξιθμὸν τὸν

τῆς ἐννεάδος· Η τέως, ὅτι τῆς τριστάκις ἐνταῦθα, ὡς καὶ τοῖς Γεωργικοῖς

(Δ. Γεωργ. σιχ. 580.) τὸν ἐν "Ἄδε χῶρον ποίησας ὑπὸ τῶν ζυγεών ὑδά-

των περικλυδόμενόν τε καὶ περιριζέμενον, διὰ τῆς πληθύνος ὥπι τῷ πλη-

θύ πολλαπλασιαζόμενης, (Πλαθύς γαρ ὁ τριαδικὸς αρεθμὸς ἢ πρώτη·)

τὸ ἀνυπέρβατον, καὶ ὅλως ἀδιεξίτητον τῷ ἔργῳ ἐπύργωσεν.

Στίχ: 483. ΚΛΑΤΥΘΜΩΝΟΣ ΠΕΔΙΓΑ Ευρύχωρά τε καὶ σύν-

πεπταμένα παριστοι. τὰ πεδία, τοὺς τὸν ποιηθμὸν πεσσέτοι πληθώσας, ἐν

οἷς εἰ τῆς Δ. ἐπιχωριάζεται τάξεως, παρπλεύεται διτάς διδῶν τοὺς τῷ

τοιῷδε πάθει ἐμπεριπίπτουσας ὡν δ, τε Βίος ἐν ἀκλήτοις κατατάκεται

δάκρυσι, καὶ τὰ μετὰ τὸν Βίον θελωταῖς ἀπαντεῖ. Τέτοιον δὲ τίνες κρυ-

τῆρες απόκεινται· τὰ γαρ κρυφῷ γνόμενα, πλεῦνος τῷ λόγῳ θίνεις, οἵ εἰ-

γα σκότεις τῷ δύτῃ τυγχάνονται.

Στίχος 1

Χεῖρας σφὸν Φονίας ἐπέβαλλον Φῶς συγέοντες,
Ψυχάς τε προέηκαν· ὅσον νῦν οὐδὲ ἐθέλοιεν,
Τλᾶν ἐπὶ γῆς καμάτγε, καὶ λευγαλέω πενίωτε!
Ἐκ μοιράων, δὲ γὰρ τι θέμις συγερῆς δὲ ἔτι λίμνης
Κῦμα, ἐπιδεσμένει αἰνέρασον· ίδιον ἐννεάκις τε
Στὺξ περιχενουμένη μεσσηγὺς πάντος ἐέργει.
Ἐνθένδ' ἢ πόρῳ πάνυ πεπταμέν' εἰσορόωνται
Κλαυθμῶνος πεδία· κλῆσιν τοῖς τιὼν δὲ ἐπὶ θέντο.
Ἐνθ' ἔαστον δέ τοις τοῖς τιὼν δὲ ἐπὶ θέντο.
Ἄτραπιτοι τάτης αἴθαντες δὲ κεκεύθασι πάντας,
Μυρδινίη δὲ ὑλη πέρι κύκλω αἱμφικαλύπτε,
Καὶ δὲ θανόντας περ μελεδώῃ ηδὲ ἀπολέπει.
Ἐνθ' ἄρα Φοίδριω, καὶ Πρόκριν, συγνὺν τὸ Εριφύλιω,
Τιεός θένδεικνύσσαν αἴπηντος τρώματα λεῦσσεν.
Αυτὰρ τὸ Εὐάδνιω, καὶ Πασιφάλω· ἐπὶ δὲ αὐταῖς,

480

485

490

N 2

Εσκεν

* * *

Στίχ: 486 ΜΤΡΡΙΝΙΝΗ. "ΤΛΗ. "Οτι τὸ Θυτὸν Ἀφροδίτη ἀνάκειται, οὐδὲ δὲ
ἄλλοις σεσημείωται. (Α. Γεωργ. 51χ. 28.)

Στίχ: 487. ΚΟΥΔΕ' ΘΑΝΟΝΤΑΣ ΠΕΡ κτ: 'Ἐκ τῷ Θεοκριτίβ Εἰδυλλος, δὲ
Σχολιογράφος Κέρδης, τὸ ἐπος τόδε τὸν Μάρωνα ἐρενίσασθαι.
„—Καὶ τοις Αἴδας κακὸν ἔσσομαι ἄλγος ἔρωτος.

Στίχ: 488. "ΕΝΩ" "ΑΡ ΦΑΙΓΡΗΝ, ΚΑΙ" ΠΡΟΚΡΙΝ, ΣΤΥΓΝΗΝ Τὸ ΕΡΙΦΥΛΗΝ.
Ταῖς αὐταῖς πρὸς ταῖς ἄλλαις, ἀλιτέντυχε, καὶ οὐδοσσεὺς ἐθεάσατο ταῦ
Ομήρ. ἐντῷ Νεκυίᾳ· Όδος. Λ. 51χ. 320.
„Φαιδρίω τε Πρόκριν τοῖς ιδον, καλιν τὸ Αριάδνιω.
Καὶ 51χ. δὲ, 325.

„Μαίρειν τε, Κλυμένιω τε ιδον, συγερῆς τὸ Εριφύλιω,
"Ην δὲ ἄρα, ημὲν Φαιδρα, θυγάτηρ Μίνωος ἐκ Πασιφάλης" (Ἀπολόδ. Βιβλ.
Γ. Κεφ: Α.) ἡτις Θησεῖ γαμηθεῖσα, Ἰππολύτη δὲ (οὗ ἐκένος ἐχον γένον ἐξ
ἄλλης προτέρας) αἰλέσσα τῷ ἔρωτι, καὶ ὑπὸ τάτης ὑπεροραθεῖσα, διέβαλο
τῷ πατρὶ, ὡς δῆθεν πειράσαντας ἀναιρεθέντος δὲ ἐπὶ τῷ διαβολῇ Ἰππο-
λύτη μετέγνω, καὶ βρόχον αἷψαμένη τὴν ψυχὴν ἀπεχρέμψατο. (Μέτι-
θι Εὐριπ. τὸ δεῖπνον Ἰππολ.) Ή δὲ Πρόκρις, θυγάτηρ μὲν ίων Ερεχθίων,
γαμετὴ δὲ Κεφάλης, οὐπερ ἱκπαθῶς ἔρωσσα, καὶ ἐν λόχμῃ αὐτῷ σωθη-
ρεύσσα, ὑπ' αὐτῷ ἐξ αἰγνοίας ἀνήρπται, θηρίον εἶναι τοπάσαντος. (Ἀπολό-
λόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Ε.) Ή δὲ Εριφύλη, Ιφίσσ (ἢ Ταλαῖ) θυγάτηρ, Ακ-
Φιαρέας δὲ γαπὴ τὸ Αργείων ἦ διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνέκτεως (ἢ Αλεξάνδρη)
χρυσὸν δέρμον, καὶ προδεδωκέναι Αμφιάραιον τὸν ἀνδρας αὐτῆς, μὴ βελόμο-
νον τραπένεθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότας ὡς Μάντην, δὲ, τι οἱ ἀπεβίσσοται· ὑπὸ
Ἀλκμαίωνος τῷ καὶ μετὰ τὴν Θηβῶν ἄλωσιν ἀποκτάθη· (Ἀπολόδ. Βιβλ:
Γ. Κεφ. 5. καὶ 2.) Διὸ δὲ καὶ (συγερῆς) αὐτὴν Ομηρος ὄνομάζει, τατέσι
μισθεῖσίσιν καὶ ἀπορροφῆσιν εἰκότως, κατὰ τὸν Ομήρον Σχολιαστὴν, διὰ
τὴν τῷ αἰδεῖσσος προδοσίαν. Καὶ τοις (συγνύν) οἱ Μάρων ἀδε ἐκάλεσσε: Μοεί-
ταν Εριφύλει: αἰνιωμένιων θέλων εἰπεν, καὶ καταδίων, διὰ τὸ ἐκ τῆς καὶ
τοις αἰνιωμένηων ὄντες δὲ αὐτὸς καὶ (ἀπίων) Κρυδελει: προστάρηκεν, οὐς
μπτραλόναν.

Στίχ: 490. ΑΥΓΑΡ Τὸ ΕΤΑΔΝΗΝ, ΚΑΙ ΠΑΣΙΦΑΗΝ. Τέτανον δὲ
μὲν Ευάδνη, θυγάτηρ μὲν Ιφίσση, ἄλοχος δὲ Κακπαντεως, η μετὰ τὴν
Θηβῶν ἄλωσιν, ἐπὶ τῷ τῷ ἐνιέτεια καιομένης πυρᾶς ἀστρίων ἐπιφρίψασσος
καὶ συγκατεκάνθασσος. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. 2.) Ή δὲ Πασιφάλη, η
τῷ αἰποδεήτῳ ὄρωτι οἰρηλατηθεῖσα τῷ Ταύρῳ, περὶ τοῦ αἰνιωτοῦ μείληπταν.
51χ. 17.

Στίχ:

- Nec vidisse semel satis est; juvat usque morari,
Et conferre gradum, & veniendi discere caussas.
At Danaum proceres, Agamemnoniæque phalanges,
490 Ut videre virum, fulgentiaque arma per umbras,
Ingenti trepidare metu: pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates: pars tollere vocem
Exiguam: inceptus clamor frustratur hiantes.
Atque hic Priamiden laniatum corpore toto
495 Deiphobum videt, lacerum crudeliter ora:
Ora, manusque ambas, populataque tempora raptis
Auribus, & truncas inhonesto vulnere nares.
Vix adeo agnovit pavitantem, & dira tegentem
Supplicia; & notis compellat vocibus ultro:
500 Deiphobe armipotens, genus alto à sanguine Teucri,
Quis tam crudeles optavit sumere pœnas?
Cui tantum de te licuit? mihi fama supremâ
Nocte tulit, fessum vastâ te cæde Pelasgum
Procubuisse super confusæ stragis acervum.
505 Tunc egomet tumulum Rhœteo in littore inanem
Constitui, & magnâ manes ter voce vocavi.
Nomen & arma locum servant. Te, amice, nequivi
Conspicere, & patriâ decedens ponere terrâ.
Atque hîc Priamides: Nihil ô tibi, amice, relictum est:
510 Omnia Deiphobo solvisti, & funeris umbris.
Sed me fata mea, & scelus exitiale Lacænae
His mersere malis: illa hæc monumenta reliquit.
Namque ut, supremam falsa inter gaudia noctem
Egerimus, nosti; & nimium meminisse necesse est:

Cum

* * *

Στίχ: 491. . . . ΛΛΟΔΑ'ΜΕΙΑ· Ἡ Βελλεροφόντε (Άπολόδ. Βιβλ: Γ.
Κεφ: Α.) ἡ (ώς ἄλλοι) Ἀκάτε θυγάτηρ, γυμνητὴ δὲ Πρωτεσιλάς· ὃν ἐν
τῷ περτισοῦ τῶν ἀλλων τῆς ηὗσ αποθέωσκεν, ἐπὶ Τροίας ὑπὸ Δαρδάνου
ἄνδρος ἀναιρεθέντα (Ιλ: Β. σίχ. 701.) μαθῆσα, ἐπιζήσα φὲν ἔτλη. Τιὼ
γαρ ἐκένεις σπιάν, Φασὶν, αἰτησαμένη θεάσαθα, καὶ παραφανεῖσαν περι-
λαβεῖν ἐφορμήσασα, αὐτίκα ἐξέπνευσεν.

Στίχ: 492. ΠΡΟΣ Δ. ΕΤΙ ΚΑΙΝΕΤ'Σ. . . . Οὗτος κόρη μὲν τὸ περτον
Φυλᾶς διαμεμύθευται, ἡ ὄνομας Κανίς ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος τῷ διακορεύσαν-
τος τιμὶ τῆς παρθενίας αἴπαιτησαθα καὶ λαβεῖν, τὸ εἰς ἄνδρα μετα-
βληθῶν αὐτὶ τὸν Κανέα, καὶ ἐν πολέμοις ἀτρωτον ἄναν. Ὅσι συμμα-
χῶν ἔπειτα Λαπίθαις κατὰ Κενταύρων, ὑπὸ τετων συμπεσόντων αὐτῷ
αἰθρόων, ἐν δρυμῷ διεφθάρη. Άλλα γαρ μετὰ τὸ θώ τελευτῆσα, πάλιν,
Φασὶν, εἰς τὸ διῶ ἐπανῆλθε, τὸ ἄρδεν αὐθίς εἰς τὸ θῆλυ μεταβληθὲν,
ὅπερ ίῶ τὸ κατ' αἴρχας ή Κανίς. Ταῦτα δὲ δίμαυ κατὰ τιῷ Πινδαγόρει
ἀδε λελήρηται μετεμψύχωσιν.

Στίχ: 495. ἩΛΑΣΚ' ΕΝ ΤΑΗΙ ΜΕΓΑ'ΛΗΙ, Περιέδεμβαμένη τε καὶ αἱμηχανῆσσα
τυχὸν, διτιν' ἄρα καὶ δέοι χῶρον ἐπικαταχέειν πότερον δῆ: τὸν τοῖς σΦαῖς
αὐτὺς διαχρησταμένοις, ἡ τὸν τοῖς ἐρωτομανέστη αἴποτεταγμένον τε καὶ
προσήκοντα.

Στίχ:

Ἐσκεν ἐφεπομένη γε ἐφεξῆς Λαοδάμεια·
 Πρὸς δὲ ἔτι Καινεὺς, πρόθε μὲν ἀνὴρ, νωὶ δέ θῆλυ·
 Αὐτὶς ἐπὲ ἄμαρτο, τὸ δὴ πάρος ἄδος ἀμεῖψαι.
 Ἐν ταῖς καὶ Διδὼ Φοίνισσ' ἐκ τραύματος ἄρτι
 Ἡλασκ' εἰν ὅλῃ μεγάλῃ, τῇ Τρώϊος Ἡρῷ,
 Ως πελάσας ἔση τε, αμαυρὸν τῆς δέ τε Φάσμα
 Εγνω, (οἶην τις μήνιω, ὅτε πρῶτον ἀνίχαι
 Ή κάτιδ', ἢ κατιδεῖν δόξεν, διὰ δὴ νεφελάων)
 Δάκρυ αὐτῆκεν, ἔρω γλυκερῷ δὲ ἐφθέγξατο τοῖα:
 Οἰκτρὴ Διδὼ, ἢ ἐτεός μοι ἄρδεν γγελος ἥλθεν
 Ως δὴ τεθνήξαμο σιδήρῳ, λοιδον ἐλέσσα;
 Αυτὸς ἐγὼν, οἴμοι! γενομια σοὶ πρόξενος οἴτι.
 Οὔτι μὰ ἀσέρας, καὶ μὰ Θεᾶς τὰς φρανίωνας
 Οὐκ, ἄτις ποτὲ πίσις ὑπὸ χθονὸς ἐσκε βύθισα,
 Οὔτοι ἐγὼ, Βασίλεια, ἐκών περ σεΐο ἀπέσιω.
 Εντολίαις δὲ Θεῶν, οὐ νιᾶ νεκρὸς διοδένειν,
 Χώρας ηδὲ αὐγρίσας, καὶ νύκτα Βαθεῖαν ἀνώξαν,
 Εἰξα βιησαμένων ὁ δὲ ἄλλως ἐποτε ὥμιλα,

495
500
505

Σεΐο

* * *

Στίχ: 500. "Η ἘΤΕΟΣ ΜΟΙ" ΑΡ" ΑΓΓΕΛΟΣ; Τὶς δὲ ἄρα δὲ
 ἔξαγγελας ὑπῆρξεν; Άλλα κατὰ τὸ σιωπώμενον, Φασὶν, ἵνα τινὰ γενέσ-
 θαι νοητέον τὸν διαμιλισαντα· εἴτε Ερμῆς οἱ Διάκτορος ἐτος ἦν, εἴτε τις
 ἑτερος.

Στίχ: 502. Α' ΥΤΟΣ ΕΓΩΝ, "ΟΙΜΟΙ! Αὐτὸς, ὁ ἔνεκα τῶν πολ-
 λῶν πρεσ, ἐμὲ σὺ ἐνεργετημάτω, καὶ χάριν σοὶ προσοφέλων! Εἴτα ἔχο-
 μένως, τιλί ἐνοχιλί τῆς προσεποῆς, ἐσυττε πως ἀποτρίψαι ἐπιχειρεῖ, τὸ
 ἄκων εἴναι, καὶ τὸ πρὸς ανάγκην αὐτῆς αποστιῶντα ἐπιφέρων, καὶ διομνύ-
 μενος.

Στίχ: 504. ΕΙΤΙΣ ΠΟΤΕ ΠΙΤΙΣ ΤΠΟ ΧΘΟΝΟΣ. Πρὸς τὸ
 συμβάν Ορφεῖς αὐθορῶν ἵσως τετὶ λέγει, περὶ δὲ ὅρα Δ. Γεωργ. 51χ. 595.
 καὶ ἀπιώτερος δέκια λιθτό.

„Πάντα τυράννες
 „Η γεν ἄλλως καὶ ἀμφιβάλλων τῷ ὄντι, εἰ καὶ τῆς διὰ τῶν ὅρκων πίσεως
 χρῆσις γίνεται τοῖς ἐν ἀδε. Οἱ γάρ δέκος ἀπαιτεῖται ἐπὶ τῶν ἀδήλων
 ἐκενοῖς δὲ ἀδηλον ἀδὲν, πάντα δὲ γυμνά καὶ τετραχηλισμένα.

Στίχ: 508. Ο ΔΕ' ΑΛΛΩΣ ΟΥΠΟΤΕ ΟΜΗΝ, Τὶ δὲ ἐπερ τῷ
 τῷ ᾠήθης; παρῆκας ἀν τῷ Θεοῖς πιθεδα τοῖς ἐτῶ κελεύσασιν; Ως δὲ
 δάδιον απολογεμένες, καὶ τιλί προσερβεῖσαν κηλίδα απεδάζοντας απομόρ-
 ξαδα, μή τινα τοῖς ἐναλήθεσι· καὶ ψευδῆ σωείρειν καταμηγνῶτας προς
 αθώωσιν. Ομοιόντι· καὶ οἱ Λαέρτεις πενθεῖν· Αχαιεῖς ἐπεράστο ἐπὶ Λίαντι·
 τῷ Τελαμῶνος, αὐτοχειρὶ κατεργασμένω διὰ τιλί ἥτταν, τῆς αὐτοθανα-
 σίας τῷ ἀνδρὸς τιλί προφασον ἐσυττε αποσκευάζων, παρὰ τῷ Καλαβρῷ,
 Παραλειπ. Βιβλ: Ε. 51χ. 581.

„Εἰ γάρ μοι κίαρ ἐνδον ἐνὶ σέργοισιν ἐόλπει,
 „Κεῖνον αλακήστεν καθ' ἐὸν νόον, δέ τ' αὖ ἐγωγε
 „Ηλθον ἐξιδμαίνων νίκης ὑπερ, δέ τ' αὖ
 „Ἐν Δαναοῖσιν ἔασσα μεμαότα δηριάαθαι.
 „Νιᾶ δέ μιν ἔτι ἐγωγε μὲν ἀχνύμενον χαλεπίων
 „Ωισάμιλ μετόπιδεν

Βιβλ. 5.

Ο

Στίχ:

- 515 Cum fatalis equus saltu super ardua venit
 Pergama, & armatum peditem gravis attulit alvo:
 Illa chorum simulans, evanteis Orgia circum
 Ducebat Phrygias: flammam media ipsa tenebat
 Ingentem, & summa Danaos ex arce vocabat.
- 520 Tum me confectum curis, somnoque gravatum,
 Infelix babuit thalamus: pressitque jacentem
 Dulcis & alta quies, placidæque simillima morti.
 Egregia interea conjux; arma omnia teatris
 Emovet, et fidum capiti subduxerat ensim:
- 525 Intra tecta vocat Menelaum, & limina pandit
 Scilicet id magnum sperans fore munus amanti,
 Et famam extingui veterum sic posse malorum.
 Quid moror? irrumpunt thalamo: comes additur una
 Hortator scelerum Æolides. Dii talia Grajis
 530 Instaurate, pio si poenas ore reposco.

Sed

* * *

Στίχ: 510. ἈΛΛΑ ΓΑΡ ΙΣΤΑΣΟ κτ: Οὗτο καὶ ὁδοστεύς αὐτὸς ἀντικλείας τῆς τεκόσης τιῷ ψυχῇ, ἐν Ἀδε αὐτῷ ἐπιστᾶται ἐλεῖν ἐφιέμενος: Ὁδ. Δ. σίχ. 205.

„Τρίς μὲν ἐφωρμήθιω ἐλέειν τε ἔθυμος ἄνωγε,
 „Τρίς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σπῆι ἐκελον, οὐ καὶ ὄνειρο,

„Ἐπτάτο.

Καὶ ὅρφεως δὲ ἐπιστραφέντος Εὐρυδίκη ἀπέπτη. Δ. Γεωργ. σίχ. 601.
 „Η, καὶ ἀπ' ὁφθαλμῶν ἦο, ηὔτε καπνὸς ἐς αὔρας
 „Ἀλεκταῖς αἴψα κέδασο, καὶ ὥχετο.

Καὶ τὸ Κρεός τοῦ τῆς Αἰνεά γαμετῆς εἰδώλου. Β. Αἰν: σίχ. 845.
 „Δακρυχέοντος, οὐδὲ ιεμένη μάλα πολλὰ
 „Φαθαρι, ἀπέτη, τὸ λεπτάς δὲ ἀπὸ ὥχετο αὔρας.

„Τρίς μὲν ἐφωρμήθιω κτ:

Στίχ: 514. Η δέ ΕΔΑΦΕΙ ΠΗΓΑΣΑ κτ: Ωστερέ δὲ καὶ Λίας ὁ Τελαμώνιος. οὐ τῇ Νεκυίᾳ, ἀπεχθῶς τε ἔχων πρὸς τὸν Λαζέρτα καὶ χαλεπαίνων, γιδὲ παραμέναντι προσσιτή, οὐδὲ προσεπόντα ἡξίωσεν ἐπαμενψαθμα. Ὅδος. Δ. σίχ. 561.

„ δὲ μὲν γιδὴν ἡμείβετο. Βῆ δὲ μετ' αἴλας
 Ψυχᾶς εἰς Ἐρεβος νεκύων κατατεθνεώτων.

Στίχ: 516. ΜΑΡΠΗΣΙΟΣ ΠΕΤΡΗ. Ο μάρμαρος,
 ὃ ἐκ τῆς υῆσ Πάρει λατομέμενος. Ή γὰρ Μάρπησσα, οὐρανος τῆς Νήσου
 „Πάρει, ἀφ' ἧς οἱ λιθοὶ ἐξαίρονται· καὶ δὲ οἰκήταις Μάρπησσος. (Στέφ: Β.)

Στίχ: 519. ΣΤΙΓΧΑΓΙΟΣ Γ' ΕΠΠΣΗΣ. . . . Τὸ (ἐπίσης), οὗτοι παραθέσαι τῷ πρὸς τῶν Διδῶ αὐτῶν, ἐξίσθ Συγχάϊον τε ἀγαπῶσαι καὶ ὑπὲρ ἀντερωμένων
 η τῇ πρὸς τὸν Αἰνεάν αὐτιπαραθέσαι, οὐδὲ ἐπίσης Διδῶς ἡράδη, σύσον αὐτῷ Διδῶ, η Διδῶς Συγχάϊος ὁ πρόσθιν ἀλοχος η τῇ παραθέσαι τέως αὐτῷ Συγχάϊς πρὸς ἑαυτὸν, οὐδὲν ἡττον η διάν, τῶν Διδῶ στέργων διετέλει καὶ μετὰ θάνατον. Περὶ δὲ τῷ Συγχάϊ, οὐρανος Α. Αἰν: σίχ. 375.

Στίχ: 524. ΑΡΗΓΟΙ ΕΞΟΧΑ ΑΝΔΡΕΣ οἱ τῆς Ε. δηλ: τῶν αἰνωτέρω (σίχ. 467) ἀπηριθμημένων ἐννέα τάξεων.

Στίχ: 525. ΕΝΩ ΟΙ ΤΥΔΕΤΣ ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΓΙΟΣ. Ο μὲν, Οἰνέως ίω ἐξ Ἀλθαίας, πατήρ δὲ Διομήδεις ἐκ Δημήτης τῆς Ἀδραίς, οὐ Τυδεὺς δηλονότι· οὐ δὲ Θήβας μετά τῷ πενθέρῳ σφατευσάμενος ὑπὸ Μελανίππει τραχεῖς απέθανεν. (Αποδόδω: Βιβλ: Α. Κεφ: Η.) Ο δὲ Παρθενοπαῖος, οὗτος ἐγένετο Μελανίδης (οἱ δὲ Φαστὸν "Αρεώς") ἐξ Ἀταλάντης, οεις καὶ αὐτὸς τῶν ἐπὶ Θήβας αριθμημένος σφατευσάντων. (Διύτ: Βιβλ: Γ. Κεφαλ: Σ. καὶ Κεφαλ: Ι.)

Στίχ:

- Σειο ἀποιχόμενος τοσσόν δε σοι ἄλγος ἐποίσειν.
 Ἀλλὰ γὰρ ισασο, μηδὲ βλέπεις σὲ υπέξειλ' ἔμπο.
 Τὸν Φεύγεις; νωὶ τότο σὲ μοι θέμις ἔχατον ἔρειν.
 Ως ἄρα Αἰνέας Φλέγμανάσης βλοσυρῆς τε
 Θυμὸν πρήσῃ ἔπεστι, τέρεν δ' αἷμα ἐκφερε δάκρυ.
 Ή δ' ἐδάφει πήξασα ἀπόσροφός δοσε ἔρειδεν
 Αρξαμένης δ' ἐνέπειν καὶ μᾶλλον ἐνέτραπεν ὄψιν
 Η λᾶς ὄκρυσθεις, Μαρπῆσιος ἡέτε πέτρη.
 Εἰτ' ἀπιώσα τέως ἀπὸ χάσσατο δυσμενέσσα,
 Δάσκιον ἐσ νέμος, ἐνθ' αὐτῇς ὁ πρόθεν ἀκοίτης
 Συγχαῖος γ' ἐπίσης οὐ κήδεται ἀνταγαπάζων.
 Αἰνέας δ' ἐπὶ τοῖς, θάντοι μεῖον ἀχεύωι,
 Εσετο δακρυχέων, τῇλ' οἰχομένηι δὲ ἐλέσαιρεν.
 Ενθεν ὁδὸν δὲ πέρανέν διδεύων τὰ δὲ δοθεῖσαν,
 Καδδ' ἥδη ἐχέτινα ἀγρόθες πυμάτης προϊόντε.
 Τοις δὲ απάνευθε θάμιοις ἀρήιοι εἴσοχα ἄνδρες
 Ενθ' οἱ Τυδέντοι, οὐδὲ παρεῖη Παρθενοπαῖος
 Κύδιμος ὄπλοις, οὐδὲ ἄδωλον ὑπωχρόν Αδράζω.
 Ενθα πολυθρήνητοι, οἱ οὖν πολέμοισι πεσόντες
 Δάρδανοι οὐδὲ ἐπεὶ λεῦσσεν πολλάς περ ἐόντας
 Σινιαῖς, Γλαῦκον τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόντε,

Ο 2
* * *

Τρεῖς

Στίχ: 526. ΕΝΩ ΕΙΓΔΩΛΟΝ ΤΠΩΧΡΟΝ ΑΔΡΑΣΤΟΤ· Οὐ πε-
 ρὶ Αδράζει τῷ Μέροπος τῷ Περκασίῳ (Ιλ. Β. 51χ. 830.) (ὄν ζωὸν Μενέ-
 λαος ἔλει) Ιλ: Ζ. 51χ. 37.) ἀδε ὁ λέγεις, ὡς εἰκῇ τινες υπετόπασσαν
 αλλὰ περὶ Αδράζει τῷ Σικουαίων μὲν πρῶτον, ἐπειτα δὲ καὶ Λεγείων Βα-
 σιλέυσαντος, ύστη μὲν Ταλαῖς, πενθερός δὲ Τυδέως ἐπὶ Δηπυλῃ σὺ θυγατ-
 ρί, τῷ ἐπὶ Θηβαῖς καὶ αὐτῷ σωτηριστέυσαντος, καὶ μέτα τὸ περὶ τῶν
 μάχηις πταισμα, ἐπὶ τὸν Ἐλέας Βιωμὸν καταφυγόντος, καὶ περὶ τῶν τῶν
 νεκρῶν ταφῆς δεηθέντος (ορεα Απολόδος Βιβλ. Α. Κεφ: Θ. καὶ Βιβλ. Γ.
 Κεφ: σ. καὶ Ζ.) Διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τῷ ἄδωλον τῷδε ὁ Ποιητὴς ἐπέχ-
 ρωσεν, ὡς ἄρα μη κατα τῷ λοιπῷ εἰν τῷ πολέμῳ καὶ αὐτῷ πεσόντος,
 αλλὰ δελάνδεησαντος, καὶ φαρεάτος.

Στίχ: 527. ΠΟΛΤΩΡΗΝΗΤΟΙ Οἱ πελῶν τε
 θειών καὶ δακρύων δικαίου, διὰ τὸ μη τῷ περιέσῃ αὐτοῖς ἀρετῇ τὰ
 τυχίων συμβίωσι αὐτάξιον.

Στίχ: 529. ΓΛΑΤΚΟΝ ΤΕ, ΜΕΔΟΝΤΑ' ΤΕ, ΘΕΡΣΙΛΟΧΟΝΤΕ Τέττας
 πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ Ἐκτωρ παρ'. Ομήρῳ εἰς μάχην εἰσάγεται ἐξ ὄνο-
 ματος ἐποτριών, Ιλ. Ρ. 51χ. 216. ὃν οὐ μὲν Γλαῦκος Δυκίων προέχων
 (Ιλ. Β. 51χ. 876.) καὶ τὸν Ιππολόχον, ύστερος δὲ Βελλεροφόντας, (Ιλ: Ζ.
 51χ. 206.), ὃς Διομήδης συνάστις ὁμόσε εἰς μάχην, σωματεγιώθη τε ξένος
 αὐτῷ πάλαι ὃν, καὶ τὰ ὄπλα Φιλίων μετ' αὐτῷ ἡμείψατο. (Αὐτ: 51χ.
 114. καὶ 235.) Ἀλλὰ παρεῖν ἐπέστη, εἰ περ τέττας λογος ἀδε τῷ Γλαῦκῳ,
 τῷ οὗτοι μὲν Τρώος οὗτος, Τρώοι δὲ ἐπικάρεις ἐκ Λυκίας σρατεύσαντος, καὶ
 ὑπὸ Αἴαντος τῷ Τελαμωνιάδες ἀποκτανθέντος (πάρα Καλαβρ. Παραλ. Βιβλ:
 Γ. 51χ. 276.) ἦ γοῦν περὶ Γλαύκου λόγος, ενὸς τῶν γῶν Πεισάμων, οὐ καὶ
 Απολόδος ἐμνήθη Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ., καὶ ὃν υπὸ Αγαμέμνονος ἀναιρεθῆσαι
 Δίκτυς ὁ Κεῆς ἐποίησεν. Καὶ ωδὴ ὁ δεύτερος δὲ, ἢτοι ὁ Μέδων, δῆλος ὃς τις
 ποτὲ ἦν, ωδὲν πλέον, ἢ ὅτι ὄνομασι, καθάπερ ἀδε υπὸ Οὐιέγιλίς, θτω καὶ
 υπὸ Ομήρου, (Ιλ. Ρ. 51χ. 216.) παραπλησίως εἰσειλέκται. Εἰ γαρ καὶ
 Μέδοντας πλεύεις ενὸς Ομηρος αὐτοφέρει, ἀλλὰ πάντας Ἐλιώας τέττας
 εἰν τὸν Οἰλῆιος νόθον γὸν, εἰ περ Αἰνέας ἐξεγάριξεν, (Ιλ: Ο. 51χ. 332.)

Καὶ

Sed te qui vivum casus, age, fare vicissim,
Attulerint: pelagine venis erroribus actus,
An monitu divum? an quae te fortuna fatigat,
Ut tristeis sine sole domos, loca turbida, adires?

535 Hac vice sermonum roseis Aurora quadrigis
Jam medium sethereo cursu trajecerat axem;
Et fors omne datum traherent per talia tempus;
Sed comes admonuit, breviterque affata Sibylla est:

Nox ruit, Aenea, nos flendo ducimus horas.
540 Hic locus est, partes ubi se via findit in ambas:
Dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit,
Hac iter Elysium nobis: at lava malorum
Exercet poenas, & ad impia Tartara mittit.
Deiphobus contra: Ne sœvi, magna sacerdos;
545 Discedam, explebo numerum, reddarque tenebris.
I decus, i, nostrum: melioribus utere fatis.
Tantum effatus, & in verbo vestigia torsit.

Respicit Aeneas subito, & sub rupe sinistra
Moenia lata videt, triplici circundata muro:

Quæ

* * *

Καὶ (Φιλοκτήτες ἡδη ὁφιοδίκτες κατακειμένες) τὸς Ἀργείας λαχόντας διακοσμεῖν. (Ιλ: Β. σίχ. 727.) Καὶ τὸν ἐν Δ. τύς Όδυσ. (σίχ. 677. καὶ 698.) Καὶ ἐν τῷ Π. 413. καὶ ἐν τῷ Χ. 357. καὶ ἐν τῷ Σ. 442.) Μέδοντας δὲ ὄνομαθέντας Τρῶας εἰδένεις οἴδαμεν εἰδάμεν. Εὐθεντοι καὶ εἰσὶν, οἱ αὐτὶ τῷ Μέδοντος, Μύδωνας δὲν ἀναγυνώσκεδαν παρὰ τῷ Μάρωνι εἰσπυγμένα. Οὐτος δὲν εἴη, ὃν σωὶς πολλοῖς ἄλλοις Τρώεστι Αχιλλεὺς ἀνηργκώς φέρεται. (Ιλ. Φ. σίχ. 209.)

„Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνας τε, Ἀξύπυλόν τε.
Ο δὲ Θερσίλοχος, ὃν ὁ Μάρων ἐν Ἀδε φέρεται τῷ Αἰγαίᾳ ἐποίησεν, ὁ αὐτὸς ἐιδη τῷ περὶ δὲ καὶ Ὁμηρος ἐν τῷ δὲ τῷ ἐπει, καὶ τῷ αὖωτέρῳ σημειωθέντι. (Ιλ: Ρ. 216.) ἐφασκε. Γιώριμος δὲ ἦν ὁ Ἀνὴρ, ὅτι τε τοῖς τῶν Περικτιόνων ἐπικάρδων λογάσσον ὑπὸ Ἐκτορος σωηρίθμητο· καὶ ὅτι τέως, μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων, ἐργον τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν τῷ Πηλείωνος αριστεῖας ἐγένετο.

Στίχ: 530. ΤΡΕΙΓΣ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΣ Αμφιβάλλεται καὶ περὶ τέτων παρὰ τισιν, ὡς ἀκατονομάζων ὑπὸ Μάρωνος παραστηθέντων. Εἰσῆνε δὲ υπόνοια, μῆτερ γε οἱ αὐτωτέρω τρεῖς αἱρεθμηθέντες εἰσὶν, εἰκῇ μέντοι καὶ μάστη. Ἐκάντοι γάρ εἰδη Ἀντηνορίδαις ὑπῆρχον, ὡς δῆλον ἐξ ὧν αὐτωτοῖς εἴρηται τέτων δέ, ὡς Ἀντηνορίδῶν ὄντων, ὄνοματι καὶ Ὁμηρος μέμνηται. (Ιλ: Δ. σίχ. 59.)

„Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδαις, Πόλυβοι, καὶ Ἀγιώροις δίον,
, Ήθεὸν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελιν αἰθανατοῖσι.

Στίχ: Αὔτ: ΔΗΟΙ Θ' ΙΕΡΟΝ ΠΟΛΤΒΟΙΤΗΝ. Οὐδεὶς παρ Ομήρων αἴπαντας Τρώες Πολυβοίτης ὄνομα. Γιώριδες γεμιώ τέτον ὁ Μάρων ἐνταῦθα καθοστώσας τῷ Δύμητρι, ὡς τῶν ταυτῆς τυχόν μυσηρίων ἐπίκτην χρηματίσαντα.

Στίχ: 531. ΙΔΑΙΩΝ Τέτων καὶ Ὁμηρος μημονέεις, (Ιλ: Ω. 325.) τὰς τιὰς τετράκυκλον Πριάμων ἀπήνιω ἐλκεστας ἥμιόντες ἐλαύνοντος. Καὶ σημέωσαν τὸν Ἰδαιον εἰδὲ ἐν ἀδε φέρεται τῶν ἐφ' οἷς περιών τῷ βίῳ ἐσπέδεζεν. Ἀκολευθε γάρ καὶ θανάσιν, ὡς ἔστι, τὰς γῶσιν αὐτοῖς ἥδεσε το καὶ περιπέδασα ὄντα Φρεγήματα καὶ ἐπιτηδεύματα· ἢ, τελάχιστον, ἢ περὶ αὐτὰς ἐγγεγενημένη καθ' ἔξη τέτοιος δοπή καὶ ἐπίκλισις.

Στίχ:

- Τρεῖς Ἀντηνορίδας, Δηοὶ δ' ἵερὸν Πολυβούτιω,
Ίδαιον τ' ἐν χερσὶν ἔχοντάγε ὅπλα, καὶ σῆμα.
Ψυχὰ δὲ αὖτε πολέμει πέρι θεαντ' ἄλλοθεν ἄλλας,
Οὐδὲ ἄλις ἄλιον θέσσας ἀπαξ, ηδοντο δὲ μίσην;
Σιώ τε βαδίζειν, αὐτὰρ ἐφ' ωδὴ ηκε πυθέθα.
Ἄλλ' αρχοὶ Δαναῶν, Ἀγαμεμνόνιαι τε Φάλαγγες,
Ανδραὶ ἐπεὶ λεῦσσαν, καὶ τεύχεα τ' αὐγλαὰ εἴο,
Κάρτα ἐπὶ τρέσαν· οἱ δὲ αὐτῶν καὶ νῶτ' ἀπό τρέψαν,
Ως ὅτ' ἐπ' ἀκτὰς ναυσὶ Φόβηθεν ἀτάρ τινες ηραν
Αβληχούτινα γῆρας, ἀναυδοὶ δὲ ηλιθα χαῖνον.
Ἐν τοῖς τὸν Πριάμῳ οἰκτρῷς τὸ δέμας ασαρχέντα
Δέρεται Δηΐφορον δεδαιγμένον αὐνῷς ὥπα
Ωπατε, καὶ γ' ἀμφω τῷ χέρε, καὶ σάτα ἀμφω,
Ἐκ κροτάφοιν σπαθέντα ἀτάρ τ' αἰχρῷ ίδ' ἀτίμῳ
Τραύματι εἰς λώβια μυκτήρας φινοκοπέντα.
Τοιγάρε υποπτήσοντα ἐπεὶ μόλις αὐτὸν ἐπέγνω,
Ἐλκη δ' ἵεμενόν πει αἰκέα ἀμφικαλύπτειν,
Φθὰς ὄνομακλήδια προτιέσπετο, φώνησέντε.
Αλκιμε Δηΐφορ' ἐκ Φύτλης Τεύκροιο Φερίσης,
Τις παρὰ σῇ αὐνᾷς ποινᾶς ητίσατο τοιας;
- 530
- 535
- 540
- 545

Τῷ

* * *

Στίχ: 535. ΦΑΛΑΓΓΕΣ. Παμπλεῖτε τὰς ἐκ Δαναῶν ὑπὸ Τροίαν
πεσόντας, αἱ περὶ Ἀγαμέμνονας ἡθεσισμένας Φάλαγγες υπεμφαινον.

Στίχ: 537. ΚΑΡΤΑ ΕΠΙ ΤΡΕΣΑΝ. Τετὶ Αἰνέα πρὸς ἔυκλεσαν
τείνει.

Στίχ: 538. Ως ΟΤ ΕΠ ΑΚΤΑΣ Πρὸς ἐκάνον βλέπει τὸ παρ
Ομήρω, Ιλ. Ο. σιχ, 636.

„Ως τότ' Αχαιοὶ¹
„Θεσπεσίως Φόβηθεν υφ' Εκτορι, καὶ Διὶ πατεὶ²
„Πάιτες

Στίχ: 539. ΑΒΛΗΧΡΗΝ ΤΙΝΑ ΓΗΡΥΝ Όμοιαν τῷ ὑπὸ τῶν
Νυκτερίδων γνομένῳ τριγμῷ. Οὗτοι δὲ καὶ παρ Όμ: τῷ ψυχοπομπῷ
Ἐρμέιται τὰς ψυχὰς ἐκκαλεμένας, Οδ. Ω. σιχ: 5.

„Ως δὲ στε νυκτερίδες μυχᾶ ἀντεῖθε Θεσπεσίου
„Τρίζουσαι ποτέονται

Στίχ: Άυτ: ΑΝΑΤΛ ΟΙ Δ ΗΛΙΘΑ ΧΑΙΝΟΝ. Συμβαίνει γὰρ
δὲ τῷτο, τοῖς υπερβάλλοντι Φόβῳ, η ἐκπλήξει σιωχομένοις, ἐπεοῖς καθι-
σαθαί.

Στίχ: 541. ΔΕΡΕΑΤΟ ΔΗΙΦΟΒΟΝ ΔΕΔΑΙΓΜΕΝΟΝ Ήν δὲ
Δηΐφορος, ὃς, μετὰ τὸ Πάριν υπὸ Φιλοκτήτες ἀναιρεθίσσωι, Ελένιω ηγάγε-
το αἰκότιω. Τέτοιοι οὖτε παρὰ Μεγέλας, ἐπὶ τῷ Τροίας ἐκπορθήσαι, ὡμῶς
τε λίαν καὶ απανθρώπως κατακιθέντα, ἐλενόν ὡδὲ οἱ Μάρων οφθαλμοῖς
τοῖς Αἰνεῖς παρέσησε θέαμα.

Στίχ: 546. ΕΛΚΗ. ΑΜΦΙΚΔΛΥΠΤΕΙΝ. Οὐ χερσὶ δηλονότι Τῶν
αἰκισμῶν τὸ αἴχος ἐπεγκαλύπτειν ἐπιχειρεύντα. Οὐδὲ γὰρ περιῆσαν οἱ
χεῖρες, κολοβωθέντι καὶ τάυτας, αλλ' ἐφιέμενιν, ὅπερ ἐι, καὶ μάλα τοι
θέλονται ἐξ οφθαλμῶν ἔναι τοῖς ἄλλοις, μηδὲ γάτως οἰκτρῷς κατηγοριμένον
οπτάνεθα.

Στίχ: 548. ΕΚ ΦΥΤΛΗΣ ΤΕΥΚΡΟΙΟ Πριάμος
γὰρ τῇ ψὲ οἱ Δηΐφορος τῶν ἐξ Εκάβης. (Απολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ. σ'. καὶ
Βιβλ: Γ. Κεφι ΙΒ.) Πριάμος δὲ Λαομέδοντος, Λαομέδων δὲ Ιλε, "Ιλος δὲ
Βιβλ: σ'.

P

- 550 Quæ rapidus flammis ambit torreftibas amnis
Tartareus Phlegethon, torquetque fodiuntia saxa.
Porta adversa ingens, solideque adamante columnæ:
Vis ut nulla virum, non iphi excindere ferro
Cœlicolæ valeant; stat ferræ tarris ad auræ;
- 555 Tisiphoneque sedens, pallâ suæcincta cœlenta,
Vestibulum insomnis servat noctesque diesque.
Hinc exaudiri genitus, & sœva sonare
Verbera: tum stridor ferri, træctæque catenæ:
Constitit Æneas, strepitudinemque exterritus haurit;
- 560 Quæ scelerum facies, (ð virgo, effata) quibusque
Urgentur pœnis? quis tantus plangoꝝ ad atrias?
Tum vates sic orsa loqui: Dux incolte Tenebris;
Nulli fas casto sceleratum infondere limen:
Sed me, cum lucis Hecate præfecit Avernus,
- 565 Ipsa Deum pœnas docuit, perque omnia dixit.
Gnossius hæc Rhadamanthus habet darissima regna
Castigatque, auditque dolos, subigitque fateri,
Quæ quis apud superos, furto lætatus inani,
Distulit in seram conimissa piacula mortem.
- 570 Continuo fontes ultrix, accincta flagello,

Tisip-

* * *

Τέως Τέως δὲ ἐξ Ἐρχθονίς, Ἐρχθονίς δὲ ἐκ Δαρδανῶν καὶ Βατείας Ήπειρού. (Διονύσ. Ἀλικαρν. ἐν Λ. τῷ Ρωμ. Ἀρχ. ὅρᾳ τῷ Χριστῷ Γεόργ. Εὔκλει. ἐν πίνακι ΙΒ. τῶν Γενεαλογ. ἐπὶ τῆς Ἀπολλοφ. Βιβλιοθ.)

Στίχ: 553. ΤΟΦΡ' ΕΠΙ ΡΟΙΤΕΙΟΙΟ ΚΕΝΗΡΙΟΝ Κεινόρατ, τὰ καὶ ἄλλας Κεροτάφια ἦν, τὰ εἰς τύπον νεκτεῖς ἐγένετο μηδὲχυντας νεκροὺς, ὃς ἐν ἄλλοις εἴρεται¹ (Γ. Αἰν: σιχ. 324.) Κενηρίς δὲ ἐδέσσεν ἐπὶ τῷ Δηϊφόβῳ νεκρᾶ, τῷ ἐν τῷ πλήθει τῶν πεσόντων κατὰ τὴν Ἰλίαν ἐκπέργησιν, μηδὲ εὐρεθέντι, ἀλλ' οὐφανεὶ μείναντι πρεσιδίου δὲ τὸ (αὐτὸς ἐγώ) ὃς αὐτὸς περὶ τὴν τοῦ Κενηρίου ἰδευσόν οἱ Αἰνεῖας ἀποδάσσει, καὶ λίσταις χρεσίν δύτερηνόστις, δὲ Φιλίας ἔχει ἐπισήμων ἀπόδεξην. Τὸ δὲ τοῦ Ροΐτειον, καὶ τὸ Σίγειον, τὰ δύο ἢν τῆς Τερψικῆς ακτῆς ἀκρα, δον ἐν μὲν ἐκένω Αἴας, (Γ. Αἰν: σιχ. 114.) Ἀχιλλεὺς δὲ ἐν τεττὼ (Β. Αἰν: σιχ. 332.) τετύμβωτο.

Στίχ: 554. ΤΡΙΣ ΛΥΣΑ. Ορέα ἀνωτ: σιχ. 261.)

Στίχ: 555. ΤΟΤΝΟΜ' ΕΧΕΙ Δ' Ο' ΤΟΠΟΣ, ΣΑΤΕ ΤΕΥΧΗ. (Ἀνωτ: σιχ. 245. 264. 265.)

Στίχ: 559. ΑΤΛΕΘΑΛΙΗ ΤΕ ΛΑΚΑΙΝΗΣ. Οὐδὲ μηθίλιαι διὰ χαλέων αὐτῇ ανέχετο τῇ ὄνδρατος τῆς παλαμναίας τε καὶ ἀλάσσοσες.

Στίχ: 561. ΨΕΤΔΕΙ ΕΝΤ ΤΕΡΨΕΙ. Οὐκ ἔστι τέρψει τῷ ὄντι, ἀλλὰ φαινομένῃ δόσαι δὲ τῶν ἐν τῷ βίῳ τέρψεις τοιάντα! πάντως εἰ πλεῖστη.

Στίχ: 563. ΕΤΩ ΙΠΠΟΣ ΜΟΙΡΑΤΙΟΣ Ο Δέριος, περὶ §, Β. Αἰν: σιχ. 15-284.

Στίχ: 565. ΠΛΑΤΤΟΜΕΝΗ ΧΟΡΟΝ κτ: Ἀλλας θυμητὸς τῷ δέρματι διέξετο. Όν γάρ οργιαζόσαν δῆθεν, δέδει σώματος τοῖς Φρυγίοις καὶ χορόσατόσαν, καὶ Αχαιοῖς πυρσῷ σύνσημῳ δέργενται τῆς νυκτὸς ἐκέντης τῷ Ελένιν παριέπον, ἀλλὰ σκότῳ οὐ Δηϊφόβῳ προελθόσας περίπτει, Φησί, τὸν ἵππον πολυπρωγμονέστε τὸν Δέριον. (Οδυσ. Δ σιχ. 275.)

„Τέλος δὲ πέριτετρεν κοῖλον λόχογον ἀμφαφέωσε,
„Ἐτ δένδρομακτλησθεν δάναεσθε διόματον αρίστες!

Ελάσ-

- Τῷ δὲ τόσον κατὰ σῆς θέμις; ὡς ἐμὲ ἦκε δὲ Φῆμις;
Νυκτὶ ἐν ἔχατίη σε Φόνοις Δαναῶν κεκαμβίτε,
Σωρῷ ἐπὶ κταμένων γε πεσόντ' ἀναιμέτε κατακέφαται.
Τόφῳ ἐπὶ Ροιτέοιο κενήριον ἀντὸς ἔγώ σοι
Στῆσα, ἀτάρ σε νέκια Φώνῃ μεγάλῃ τρίζ αὖσα.
Τένομ' ἔχει δ' ὁ τόπος, σά τε τέυχη, ἐπεὶ δὲ τοῦ μοι
Ἐκχωρίωντι σ' ίδειν, καὶ πάτροιδι γῆ παραδέδημε:
Πρὸς τάδε δ' ὁ Πριάμος: Φίλε, δὲ καὶ δέ τι παρῆκας
Πάντα σὺ Δηϊφόρεις σκηῆ ἐξετέλεσσας περόφρον.
Ἄλλα με ἥμη μοῖρα, ἀταθαλητε τε Λακαίνης,
Τοῖς δε κακοῖς ἐνέηκε, τὰ δὲ γῆ μινημήσατε λαῖπε.
Καὶ γὰρ ἐπεὶ πυμάτων νύκτα, ψεύδει ἐν τέρψει
Ὕγομεν, οἴος ἄρα, καὶ μεμνῆθα πᾶσα αἰστυκῆ
Εὐθ' ἵππος μοιραῖος ὑπερθέρεις Πέργαμα αἴλτο
Αἰπά, καὶ ὅπλιτων πεισὸν τὸ ἐνιγάστριον οἰσει,
Αὐτὴ πλαττομένη χορὸν ὡς ἐπὶ ὄργια κύκλων
Ὕγεν θηλυτέρας Φρυγίας μέγα εὐαξέστας.
Μέσση δὲ ισαμένη πύρσοβια πελώριον ἔχει,
Καὶ τέττα Δαναῶν πόλεως ἐκ κέκλετο ἄκρης.
Τῆμος ἀπαυδήσαντα πόνοισι, βαρύμενον ὑπνόι,
Δύσποτμος παῖδες μὲν ἔχειν ἐνηθέντι δὲ ἄρδενα
Ωκὺς, νήδυμος ὑπνός ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε,
Νήγυρετος, ἥδισος, θανάτῳ ἄγχιστα θοικώς.
Μέσφα δὲ γενναῖη ἀλοχός μοι τέυχεα πάντα
Ἐξελ' απὸ σίκη, ἀρ πισὸν τε τὸ πρὸς Κεφαλῆφι
Ἐς δέ δόμας κάλεσεν Μενέλαον, αὐτῶν δὲ κλεῖθρα:

550

555

560

565

570

575

P 2

H

* * *

·Πάστων Ἀργείων· Φώνῃ τοκῷ· αλέχουσιν.

Πρόσφυσε δὲ οὐδὲ τῶν Παιπτῶν ἐκάτερος διατοκενάζει τις πεδέντι σῆρος τὸ σκοπλύμενον. Ἄρφω δὲ ὑποκένυμένιων ποιέσσιν δὲ μέν ὑπὲρ Τρωῶν εἰσάγων κατασκοπέυσσαν τε τῶν Ἀχαιῶν Θέργυμάτος τῇ ὑπομημόσῃ, μήπω τις ἕνδον τε πελώριος μηχανήματος λαθανόντος ἐνεδρᾷ, καὶ τῇ σιδερόπομένᾳ τυχὸν γαμέτες εἰς τέτο προτρέποντος, διπέρη λινὸν ἐπάναγκες. Ο δὲ, ὑπὲρ τῶν Ἐλλαῶν, ἀν., ὑπερ εἴκος, δὲ λινὸν ἀγαδίστι τῇ καταλοχισμῷ. ἐφ' δ διὰ τῆς ἐν τοῖς πλαττομένοις ὄργισις διαπυρσεύσεως τοῖς εἰωθεν ἐπιβλεύσθεν Ἀχαιοῖς διαβρίωσαν τις ἐφόδος τὸ δύκανον. Στοιχεάται δὲ ἐν τῇ κατασκοπεύσει τῶν Ουκρυιλίσ Παιπτῶν, έτι τὸ σύστημα τοῖς απὸ Τενέδῳ ἐνεδρεύσαν Ἀχαιοῖς, Τρυφιόδωρος μὲν, διεὶς καὶ ὁ ἡμέτερος δέδει, ὑπὸ Ἐλένης δεδοθεῖ ὑπέδεστο. Δικτύος δὲ ὁ Κέφης, ὑπὸ Σινωνος ὁ δὲ Λυκόφρων, ὑπὸ Ἀντιψόρος.

Στίχ: 570. ΔΥΣΠΟΤΜΟΣ ΠΑΣΤΑΣ Μ' "EXEN Δισσῶς δύσποτμος" δέ τις ποιήσει τὸν διαθετακαμεύόμενον ἀλόχοον, καὶ τοιάδε μοι παθεῖν αὐτοῦδεις ἀπέκειτο.

Στίχ: 571. ΩΚΤΣ ΝΗΔΤΜΟΣ "ΤΠΝΟΣ κτ: Τὰ δύο ταῦτ' ἔπη εἰς Ομήρος ἐπὶ λέξεως ἀληπτῆρος. Οδύσ. Ν. σιχ. 79.

Στίχ: 573. ΓΕΝΝΑΙΗ ἈΛΟΧΟΣ Τό γενναῖη καὶ εἰρωνείαιν. Οδύσ. καὶ τῷ Δ τῆς Αἰν. σιχ. 100. αργηταῖς (ὑπερ εἰρηνείαις, κτ.)

Στίχ:

- Tisiphone quatit insultans, torvosque sinistra
Intentans angues, vocat agmina fæva sororum.
Tum demum horrisono stridentes cardine sacræ
Panduntur portæ: cernis, custodia qualis
575 Vestibulo sedeat? facies quæ limina servet?
Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra
Sævior intus habet sedem: tum Tartarus ipse
Bis patet in præceps tantum, tenditque sub umbras,
Quantus ad ætherium cœli suspectus Olympum.
580 Hic genus antiquum terræ, Titania pubes,
Fulmine dejecti, fundo volvuntur in imo.
Hic & Aloidas geminos, immania vidi
Corpora: qui manibus magnum rescindere cœlum
Aggressi, superisque Jovem detrudere regnis.
585 Vidi & crudeles dantem Salmonæ poenas,
Dum flamas Jovis, & sonitus imitatur Olympi.

Qua-

* * *

Στίχ: 576. ΕΡΩΝΤΙ Τῷ Μενέλᾳ, τὸν ἔρον ἔτι
τὸν πρὸς αὐτὶν, καὶ ἀθετήσαν διασώζοντι.

Στίχ: 579. ΑΙΟΛΙΔΗΣ Ο 'Οδυσσεὺς' ὃς ὕτως
ἀδε παππωνυμέται, ὅτι ἐκ τῶν Σισύφων, Φασί, τῷ Λιόλῳ λαθραίων ἡρώ-
των, τῷ μητρὶ συληφθεῖσ· Αντικλείᾳ, τῷ Λαέρτῳ ὡς γάνος καθυποβίβ-
λητο γγήσιος. Ἐπιτετόξευται τοινα ἡ προσπυρία πρὸς ὄνειδος τῆς νο-
θείας. Τὸ δὲ τὸν 'Οδυσσέα εἰς τὸν Δηϊφόβον θάλαμον ὄπαδεν τῷ Μεν-
έλᾳ σωματελθεῖν, καὶ Δηϊδόκος αἴειδε παρ' Ομῆρον, Οδ. Θ. 517.

"Αὐταὶς 'Οδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
· "Βήμεναι, ἥντι" Λεητα, σωὶς αὐτιθέω Μενέλᾳ,
· "Εξ οὐ καὶ Τρυφιδωρος ἐι, Ιλίσ αλάστει:

ποτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
· "Στείχουν 'Οδυσσεύς τε, καὶ ἐυχαίτης Μενέλαος.

Στίχ: 580. ΤΟΙΑ ΘΕΟΙΓ ΓΡΑΙΚΟΙΣ κτ: Ουχ ὅπως Μενέλαος καὶ 'Οδυσσεῖ, τοῖς
ἀνηλεῶς ὕτως ἀπεκτονούσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀπλῶς τοῖς Ἐλλοις ἐπαρέπται.

Στίχ: 583. Ή Κ' ΗΛΘΕΕΣ ΠΛΑΓΧΘΕΙΣ ΔΙΑ' ΠΟΝΤΟΤ; Οὔτως
· "Ελπίνωρος 'Οδυσσεὺς ἐπιαθάνετο ἐν τῷ Νεκυλα. 'Οδυσ. Λ. σίχ. 57.

· "Ελπήνορ, πᾶς ἥλθει υπὸ ζέφον πέρσεντα;

· "Εφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σωὶς νηὶ μελαίνη;
· "Αφ οιῶ οἱ Ποιταὶ δοκέσσιν υπολαμβάνειν, ὀσαύτως καὶ διὰ χίρσα πεζέ-
· σουτας, ὀσαερ καὶ πλέοντας διὰ πόντα, χωρεῖν ἐξεῖναι εἰς Αἰδη; ἢ τέτο
· λέγειν αὐτὸς τροποκώτερον ἡγυπτέον, διὰ τὸ πανταχόθεν ὁμοίαν εἶναι τιῷ
· εἰς ἄδειαταθασιν; ἢ καὶ τῷ ὄντι, ὕτω φθεγγύμενοι, υπὸ τὸ ήμιν
· αὐτιθέτον τῆς γῆς ἡμισφαίριον, τιῷ τῶν Νερτερίων οἰκησιν υπετιθέντο;
· τοιότο γάρ τι ἐκδηλοτερον ἀπεφαίνετο ὃ ἡμέτερος ἐν τῷ Λ. τῶν Γεωργ.
· σίχ. 572. Φάσκων:

· "Ηδ' ημῶν κορυφὴ ἐπίοπτος (ἢ κατὰ τὸν ημῖν υπερκείμενον
· πόλον)

· "Στύξ τε κελῶνη, καὶ Θεοὶ οἱ χθόνιοι θεάσονται.

Οὐδὲ ἄλλως περὶ τότε φιλοσοφήσας καὶ 'Ομηρος Φαίνεται. 'Οδυσ. Κ.
σίχ. 508.

· "Αλλ' ὁπότεν δή νηὶ διὰ ὀκεανοῦ περῆσης

· "Εγένθ' αὐτὴ (ἢ αἰκτὴ) λαύχεια, καὶ ἄλσεα Περσεφονάης.

· "Νῆσος μὲν αὐτῷ κέλσαι ἐπ' ὀκεανῷ βαθυδίῃ,
· οὐδεὶς δὲ τοις Λίδεων θένται δόμοις δυρώνεται.

Στίχ:

Ἡ δὲ τόδ' ἔλπομένη μέγ' ἔσεσθαι δῶρον ἐρῦντι,
Ἐξεν δὲ ὡδε φάτιν τῶν πρόσθε κακῶν ἀπαλέψει.
Τίπτ' αὐτοῦ λομαῖ; ἐν θαλάσσῃ τῆς ὑπάων
Πρὸς δὲ τὴν Αἰολίδης, καὶ ἀλιτοσώης ὄτρωτωρ.
Τοῖα Θεοὶ Γραικοῖς ἀποδοίητ', αἴκεν ἔγώπερ,
Ἐξ ὅσια σόματος ποινὰς τοῖς νυῖς ἐπαρῶμαχ.
Ἄλλα σὺ εἴ ἄγε, ἔννεπ' ἀμοιβαδὸν, ὡς ποτε ὡδε
Ζωὸς ἱκάνεις; τὴν δὲ πλαγχθὰς διὰ πόντας;
Hè Θεῶν βαλῆ; τῇ Δαίμων τίς σε ἐπέγει,
Βῆμεν ἀνηλίας τε δόμας, θολερὰς τ' ἵδε χῶρας;
Ταῦτ' ἐπαμειβομένοιν ἡώς φοδαροῖσι τεθρίπποις
Αἰθερίῳ γε δρόμῳ μέσον τὴν ἡδη ἀξονα βαῖνε.
Καὶ κεν τὸν σφι δοθέντα χρόνον περὶ τοῖα παρεῖλκον.
Ἄλλ' ὀπέων μνήσασα Σιβυλλῆ, ὡδε ἔνισθεν:
Αἰνέα νὺξ κλίνθη ὄλοφυρμοῖς δὲ ἔλκουμεν ὥρας.
Ἐαθ ὁδὸς ἐνταῦθ', τῇ δὲ διάνδιχα τέμνετ' ἐπ' ἄμφω.
Δεξιτερὴ μὲν ἄγει Ἀϊδωνῆος προτὶ Αἶνο,
Ἐνθεν ἐς Ἡλύσιον τρίβος οἴγεται· τῇ δὲ ἄρα λαμῆ
Γυμνάσαι ποινᾶς Φαύλας, καὶ εἰς Τάρταρα πέμπει.
Δηϊφοροῦς δὲ τῷ ἐπαμέψατο: μὴ σὺ χαλέπτε.
Νείσσομ', ἀριθμὸν πλήσω, τὸ δὲ σόφον αὐτὸν ἐπανήξω.
Βάσκε σὺ ἀγλαῖη μοι: βάσκε ἐπ' ἀμένοσι μοίραις.
Τοσσόν δὲ εἴπας, τῷ δὲ ἐπὶ δήματι ἔχνια κάμψεν.
Τηγικάδ' Αἰνέας λαμῆθεν ἐσεῖδ' ἐπὶ πέτρας

580

585

590

595

Αἶνο

* * *

Στίχ: 586. ἩΩΣ ΡΟΔΑΡΟΙΣΙ ΤΕΘΡΙΠΠΟΙΣ, Τὸν δὲ λιον ἐνταῦθα
νοσθίας πάντες μετὰ Δούτερον ὑπέλαβον, ὅτι παρὰ τῷ Ποιητῇ, Φασὶν, δὲ
μὲν Ἡλιος ἀεὶ ἰλαύνει τεθρίππῳ, Ἡὼς δὲ μφρένεται. Τὶ δὲ οὐδὲ τέλος πε-
ρὶ τῷ (φοδαροῖσι) δὲ τῷ φοδαρεκτύλῳ Ἡριγεναῖς σύνηθες ἐσὶν ἐπιλέγεθαι;
Ἄλλ' ὃδὲν ἴσως ἀτοπὸν σωκοδοχίκως τῶν Τηρείων γόνων, θάτερον ἀντί^τ
θατέρῳ θέδαι μεταλαμβάνοντας.

Στίχ: 587. ΜΕΣΩΝ ἩΔΗ ΛΕΩΝΑ ΒΑΙΝΕ. Τέτο δὲ ἐσὶ φᾶ-
γαι, ἀτι μεσογύκτιον ἡδη λᾶ, καθ' ὃ τῷ μεσημβρινῷ πὸ ἐκ διαμέτρου ἡμῖν
σετερον ἔχει ἥλιος· ὅτε καὶ τὴν ἀρχὴν καθίσαται τῆς ἡμέρας τῆς πολι-
κῆς. (δέει Ε. Διν; σιχ. 781.)

Στίχ: 588. ΤΟΝ ΣΦ' ΔΟΘΕΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ. Ή δὲ προθεσμία,
τὸ ἐντὸς ἥλιος ἔντος τῷς κατιόντας αὐθίς δεῖν ἐπανέρχεθαι, μηδὲ εἰκοσιπεσ-
σάρων ὥρων ἐκεὶ διατριβεῖν ἐπέκεντα· τοσθτον γαρ καὶ τῷς τελευταῖς χρό-
νοις μυσθματη τέταχτο.

Στίχ: 591. ΟΔΟΣ Η ΡΑ ΔΙΑΝΔΙΧΑ . . .
Τακτά δὲ τὰ Πλάτωνος ἐν Γοργίᾳ φιλοσοφίματα.

Στίχ: 592. ΑΙΔΩΝΗΟΣ ΠΡΟΤΙ ΑΣΤΥ. Πλάτωνος τῷ τῷ
Νερτερίων βασιλέυοντος. (Ορεα Ανωτ: σιχ. 283. καὶ Α Αἰνείχ. 132.)

Στίχ: 593. ΕΣ ΗΛΥΣΙΟΝ (Ορεα ἐν Α. Γεωργ. σιχ. 40.)

Στίχ: 594. Κ' ΕΙΣ ΤΑΡΤΑΡΑ ΠΕΜΝΕΙ. (Ορεα Β. Γεωργ. σιχ.
337. καὶ ἐν Δ. Γεωργ. σιχ. 581.)

Στίχ: 596. ΝΕΙΣΣΟΜ', ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΛΗΣΩ, Τὸν τῶν σκιῶν, ἢτοι
τὸν ἀριθμὸν τῶν Νερτερίων εἴδωλων, οἵσι συγκατατέταγμα, αναπλήσω· ἢ,
αὐδως, τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων, ἐν οἷς καθαρθένται με, εἴτε δεῖσε αὐθίς
αναβιῶνται, (Πυθαγορικῶς τέτο.) εἴτε δὲ ἐπὶ τιῷ τῶν μακάρων λῆξιν το
καὶ διατριβὴν μετασιτῶσι. (ἐνθαμοι δέει τὸ θευλόμενον Περγατώριον.)

Μητ. 5. **Q**

Στίχ:

- Quatuor hic inventus equis, & lampada quassans,
 Per Grajum populos, mediæque per Elidis urbem
 Ibat ovans, divumque sibi poscebat honorem:
- 590 Demens, qui nimbos, & non imitabile fulmen
 Ære, & cornipedum cursu simulârat eqvorum.
 At pater omnipotens densa inter nubila telum
 Contorsit(non ille faces, nec fumea tædis
 Lumina) præcipitemque immani turbine adegit.
- 595 Nec non & Tityon, terræ omniparentis alumnum,
 Cernere erat: per tota novem cui jugera corpus
 Porrigitur: rostroque immanis vultur obuncus
 Immortale jecur tondens, fœcundaque pœnis
 Viscera, rimaturque epulis, habitatque sub alto
- 600 Pectore: nec fibris requies datur ulla renatis.
 Quid memorem Lapithas, Ixiona, Pirithoumque?
 Quos super atra filex jam jam lapsura, cadentique
 Imminet assimilis; lucent genialibus altis
 Aurea fulcra toris, epulæque ante ora paratæ
- 605 Regifico luxu. Furiarum maxima juxta
 Accubat, & manibus prohibet contingere mensas;

Exfur-

* * *

Στίχ: 600. ἈΣΤΕΑ ἘΤΡΕΑ κτ: Εὐρύχωρα μὲν τὰ τῷ Ταρτάρῳ ἔρκεσ λέγει,
 ὡς ἕλικα πάνυ πολὺς πειρέχειν τριπλασίοις δὲ τοῖς θριγκώμασι κατω-
 χυφωμένα, ὡς ἀπαραβίασα τε αὐτά καὶ ἀνεξάλυκτα.

Στίχ: 602. ΤΑΡΤΑΡΕΟΣ ΦΛΕΓΕΘΩΝ κτ: Ὄμηρος δὲ καὶ τὸν Κωκυτὸν ἄμεινον
 σινάπτει. Ὁδ. Κ. σίχ. 513.

„Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα ΠυριΦλεγέθων τε φένσι,
 „Κωκυτὸς δ', ὃς δὴ Στυγὸς ὑδάτος ἐσὶν ἀποδέξωξ,
 „Πέτρη τε, ξιώσις τε δύω ποταμῶν ἐριθέπων.
 τὸ δὲ τῶν ποταμῶν ἐριθέπων τότε καὶ μεγαλοκτυπὲς, καὶ ὁ ἡμέτερος
 ὅδε δηλῶν, καὶ αἰτιολογεῖ πόθεν:
 „Ταρτάρεος Φλεγέθων παταγεῦντας λᾶς προκυλινδῶν.

Στίχ: 603. ἈΝΤΑ ΠΤΛΩΝ ΔΕ' ΜΕΓΑΣ, ΤΟΥΤ ΚΙ' ΟΝΕΣ κτ: Ὄμηρος δὲ τὰς
 πύλας ἐκ σιδῆρε τεκταίνεται, καὶ τὸν ὕδον χαλκεγεῖ. Ἰλ: Θ. σίχ. 15.
 „Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος ὕδος.
 „Ἐρυμνότερον δὲ ποδῶν τὸν πυλῶνα ὁ Μάρων ἐποίησεν, ἀδαμαντίνες τὰς
 κίονας ὑποσήσας ὕδεν γὰρ ἐν σώμασι σεβδότερον ἀδάμαντος ὕδον ἐπικρατέε-
 ἔσον· διὸ καὶ τὸ ἐπιθέτον εἰς κυριωνυμίαν η λίθος ἐλαχεῖν, ὡς μηδενὶ τρό-
 πῳ δαμασθεῖσα ἔχεσσα, πλὴν ἡ δια τῷ Τραγείᾳ αἴματος, καθὰ Πλίνιος
 Φησὶν, (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΛΖ. Κεφ: Δ:) τῷδε διπερ τὸν καθ' ήμᾶς Φυστικὲς
 Ιωάνν: Ἀρδείνος, μὴ ἀπλῶς, προσιθησι, παραδέχεδοι· αλλ' η ἐαν πρότερον
 δὲ Τράγος ἐπὶ ποστὸς ήμέρας πετροσελίνη γείσατο μόνον. Ἐνθα καὶ τόδε
 δὲ Ἰησοῦτης παρεσημειώσαστο: διτι Τράγη πηγάνω τῷ ἐπιτειχίῳ ἐπὶ πολὺ^ν
 διαβοσκηθέντος, καὶ μηδὲ ὕδωρ, η διπερ ἐξ νετῆς τυχὸν κατιόντος περιτει-
 ξαὶ φθάσει, πιόντος, τὸ αἷμα πράντις αφανισθὲν. εἰς ἀκεσιν λιθιάσεως
 φάρμακον ἐσὶ προσφορώτατον.

Στίχ: 606. ΤΙΣΙΦΟΝΗ Ἡ μία τῶν τριῶν Ερηνύων, τῶν ἐκ τῶν
 σαλαγμῶν τῷ αἵματος γενομένων, ὃπότε Κρόνος τὰ τῷ πατρὸς αἰδοῖα αἱ-
 ποτεμῶν ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) Ὅρα καὶ
 ἐν τῷ Α. τῶν Γεωργ. σίχ. 315.

Στίχ:

600

"Αισεα ἔυρέα, τὰ τριπλῶ τάχει σεφάνωτο,
Τὰ φλογέοις δένθροις δάγδια ποταμὸς παραμέβει,
Ταρτάρεος Φλεγέθων, παταγεῦντας λᾶς προκυλίνδων.
Αυτα πυλῶν δὲ μέγας, τῷ κίονες ἐξ αδάμαντος,
Οἴγες δὲ ἀνδρῶν μένος, όδε σιδήρω φῆξαι
Ουρανίωνας ἔχειν· χαλκῆς δὲ πύρι πυργος ἀερτο.

605

Τισιφόνη ἀτὰρ ἥσον ἐν ἔματι αἰματόεντι,
Γρηγόρεε προπύλοις δὲ ἐπίερος νύκτα καὶ ἥμαρ.
Ἐνθεῦτεν σοναχαὶ τὸ ἐξηκόντο, γόοι τε
Καὶ πληγαὶ τὸ ηχεῦσαι ἀπιώεες οὐδὲ σιδήρω,
Καὶ γε ἀλυκτοπέδων αἰνὸς ψόφος ἐλκομενάων.
Αἰνείας δὲ ἔνη, θορύβῳ τε τοσῷδε ταράχῃ
Ταῦς γέπ' ἀλιτροσώμας; Φάδι παρθενικὴ, οὐδὲ ὄποιας
Ποιωμένης ὑβράλλονται, οὐδὲ ἄρις κοπετὸς τῆς οὐ τόσσος;
Τῆμος δὲ οὐ μάντις τοιαῦτ' ἀνεβάλλετο ἔρειν:

610

Κύδις' Αἰνεία, κρέαν μεγαφέρτατε Τέυχρων,
Οὐ Θέμις ἀγνοῖς όδὸν ἀλιτρῶν τὸν δὲ ἐπιβάνειν.
Ἄλλα μὲν ἐπει 'Εκάτη ὑλαῖς πρεστήσατ' Αόρνοις,
Η δε Θεῶν ποινάς τε διδάξατο, Φῆνε τε πάντα.
Κυώσσιος οὖν 'Ραδάμανθυς ἀπιώεια κάρτεα ἔχει.
Παιδεύων δὲ δόλιας τε αἰκάται, κάρτα τὸ ἐπέγυε
Φάσκειν, τὰ διωός τις ἐών ἐπὶ μῆδετο κεύθειν,
Δηθώας μετὰ πότμου ἄγη ψυχῆς ἀπονίψαι.
Αἴψα δὲ ἀμώτειρα, χθοσὲν χερὶ μάζιν ἐτοίμια,
Τισιφόνη ἐνόχες νηλειῶς σένατο κόπτειν.
Η δὲ ἄμα αὐτὰρ ὅφεις βλοσυρχὲς δεινῶς ἐπισείει,
Καὶ κασίων δέ γένεντας αἰνάς προκαλεῖται.

615

Q 2

Τόφρα

620

* * *

Στίχ: 716. ΟΤ ΘΕΜΙΣ 'ΑΓΝΟΙΣ ΟΥΔΟΝ 'ΑΛΙΤΡΩΝ κτ: Τὸν μόνοις βατὸν τοῖς ἀλιτήμοσι τέτον ὁδὸν, ήμιν τοῖς ἐν αὔγνιᾳ καὶ καθαρότητι διαβλῶ στρατῶ ποιεμένοις, ἐπιβάνειν ὃν ἔχειν· οὐα δὲ μήτις ἔροιτο: καὶ πόθεν ἄρες τὰ ἔκεισε ἔχεις εἰδένεις, οὐ μηδέποτε εἰσιθσα; προσεπαντῷ φάσκεις: ως ὑπὸ τῆς Ἐκάτης, αὐτε δὴ αὐτῆς θεράπων, καὶ γεωκόρος, τὰ ἔκει πάντας αὐτὴ δεδίδακται.

Στίχ: 619. ΚΝΩΣΣΙΟΣ ΟΥΝ 'ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ κτ: Ο δὲ 'Ραδάμανθυς, Διὸς οὐ καὶ αὐτὸς ἐξ Ευρώπης, Μίνωος δὲ ἀδελφὸς ὃς νομοθετήσας τοῖς νησιών καὶ μεταλάξας, ἐν 'Αδε μετὰ τῷ ἀδελφῷ δικάζει. (Απολλόδ. Βιβλ: ταῦς, καὶ μεταλάξας, ἐν 'Αδε μετὰ τῷ ἀδελφῷ δικάζει.) Κυώσσιος δὲ, οὐ Γνώσσιος προ. Γ. Κεφ: Α.) Ορεα δὲ καὶ αἰνωτ: σίχ. 473. Κυώσσιος δὲ, οὐ Γνώσσιος προ. Γ. τῆς Αγεάδος σίχ. 122,

Στίχ: 624. ΤΙΣΙΦΟΝΗ κτ: Τῶν γὰρ τριῶν ἀδελφῶν (περὶ ὧν πρὸ μηρῷ σίχ. 606.) Λύτη κατ' ἐξοχῇ ἀδυσώπητος τῆς τῶν ἀλιτρῶν κακοπρεγίας καὶ διστακτη τημωρὸς, ἐξ ὃς καὶ κλητοὶ αὐτῷ (Τισιφόνη) σωσπονοεμένης σωσπονοεμένης τῇ τῷ φόνῳ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀμαρτάδων τῆς τίσεως.

Στίχ: 626. ΚΑΙΓ ΚΑΣΓΩΝ ΔΕΓ ΓΕΣΝ ΕΙΛΑΣ κτ: Εἰ γὰρ καὶ τρεῖς ηγεθμοί ταὶ αἱ ἐν Εριννύσι πρωτέυσσαι, (σίχ. 606.) Αλλ' ὑπὸ ταύταις καὶ πλεῖσταις ἄλλαι ὑπῆρχον ἐπὶ τῶν ἐπαγομένων τοῖς ὑπευθώνοις ποιῶν ὑποδεήσεις. Φαίης δὲ ἀν ὃν ἀπεικότως ὅτι, οὐα καὶ τὰ ἐγκλήματα, ἐφ' οἷς οἱ ἐνεχόμενοι

Exsurgitque facem attollens, atque intonat ore.
 Hic quibus invisi fratres, dum vita manebat,
 Pulsatusque parens, & fraus innexa clienti;
 610 Aut qui divitiis soli incubuere repertis,
 Nec partem posuere suis; (quae maxima turba est:
 Quique ob adulterium cæsi, qui que arma sequuti
 Impia, nec veriti dominorum fallere dextras,
 Inclusi poenam expectant. Ne quære doceri
 615 Quam poenam, aut quæ forma viros, fortunave merit.
 Saxum ingens volvunt alii, radiisque rotarum
 Districti pendent: sedet, æternumque sedebit
 Infelix Theseus; Phlegyasque miserrimus omnes
 Admonet, & magna testatur voce per umbras:
 620 Discite justitiam mortici, & non temnere Divos.
 Vendidit hic auro patriam, dominumque potentem
 Imposuit: fixit leges pretio, atque refixit.
 Hic thalamum invasit natae, vetitosque Hymenæos,
 Ausi omnes immane nefas, aisoque potiti.
 625 Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum,

Ferrea

μενοι δίκαιες τηνύστον ἐπεὶ ἄλλος, εὐθὲ μόνας τοι κακοποιοῖ δικάμεις, καὶ οἱ τιμωροὶ διάμονες τῶν αἰματοπομένων, αἴδε πὴ μάτια τὰ ἡμερτυμένα, καὶ Ἡσύχιον, Ἐρινύες τινὲς καὶ λέγονται, καὶ εἰσὶν.

Στίχ: 628. ΦΡΙΚΤΑΙ ΟΙΓΝΥΝΤΑΙ ΘΥΡΑΙ Sacræ, προσείρειται τῷ Μάρσῳ Portæ τὸ γαρ δαστæ (Ιεροὶ) παιδὶ Λατίνοις ἐνίστε, ωσεὶ καὶ Diræ: (κατάρρατοι) ἐνὶ εἰπεῖν, καὶ Execrabilēs, (ἐπιεινυγεῖς ἢ ἐξάγιεις καὶ ἀποτροπαιοί) καὶ εἴτι ἄλλο Φρίκης τε καὶ ἀποσροφῆς σημαντικὸν ἐξιν ἔνομα. Ωστερ οὐ καὶ παρ Ἐλπῖς (τὸ ιερόν) καὶ ἐνΦημισμόν, ἢ ἀντιφράστιν, ἢ κατ ἐξοχίων, εἰς διαφόρες τε, καὶ διὸ καὶ ἐναντίας μεταληφθεῖται ἐννοιας. Ιερὸς γαρ εἴρηται καὶ τὰ μεγάλα, οἷον τὸ ιερὸν ὄστρον καὶ τὰ ἀθεράπευτα τῶν ρυσηματῶν, οἷον ἡ ἐπιληψία, ιερὰ νόσος καὶ τὰ ἀτιβή καὶ ἀπρόσβατα τῶν χωρίων, ιερὰν βῆσσαν, ιερὰ ἀλεη̄ καὶ τῶν Φαιρμάκων δέ τινα ιερὰ, οἷον τὸ δί αἰλάντις, τὸ δια πολοκαθίδιας, ως ὅντες κατάπικρα· (ὅρει Ἐρείκ. Στέφ: ἐν τῷ Θησαυρῷ.)

Στίχ: 629. ΗΣΤΟ ΕΠΙ ΠΡΟΠΤ' ΛΩΝ; Τιὺς Μέγαραν ἐτόκιος Σέρβιος τάῦτια εἶναι. Ήδὲ πὴ τῶν Ἐρινύων ἡ τείτη. (Ἀποδιδό. Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) Εοτὲ δὲ τῶς ἀπὸ τῆς μεγάρεων ποκλῆθεν· ὃ ἐσὶ φθονεῖν, καὶ ζηλοτυπεῖν, καὶ σερισκεῖν, καὶ Ἡσύχιον. Οὐδὲν δὲ εἰς παραφυλακιών τε καὶ ἀπειρόντων δεξιώτερον γένοιτο ἀν καὶ πολυωρότερον τῆς μεγάρεων καὶ φθονεῖτος.

Στίχ: 630. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΡΗΝΟΣ ΤΔΡΗ. Περὶ μὲν τῆς Δερναίας Ὅρεας, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν τῶν κεφαλῶν πλήθες, σεσημένωται. (ἀνωτ': στίχ: 318.) Τιὼ γε μὲν ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ ἐτεφόντι ἄδος ἐναψ πυγμενοι οἷον, Φέρε, τιὺς Τισιφόντες, ως ταύτια ἐνδοτέρω καθισαμένια, ἐπὶ τῶν προσαυλιῶν, ἐκείνης μεταὶ τῶν λοιπῶν τερατομόρφων θηρίων ἥδη προτεταγμένης. Άλλο γαρ εἰσὶν, οἱ καὶ τιὼ αὐτὴν ὑπολαμβάνοντες ταύτια ἐκείνη. Οὐδὲν γαρ, Φασὶν, ἀτοπὸν τῷ δὲ κακεῖσε μεθισαμένια περιένει· τοῦ μὲν ἐν τοῖς ἐξωτέρω τῆς Λδεις διατριβεῖν, τοῦ δὲ ματαβαίνεσσαν χωρῶν ἐπὶ τὰ ἐνδότερα. Καὶ δεδοθώ δὲ, καθάπερ τοῖς Πομπᾶς, οὗτοι καὶ τοῖς Σχολιασταῖς τοῖς τέτων, πλάττεται τὸ παριτάμενον.

Στίχ.

Τόφρα τέως θαυμοῖσι βάρυγδάποις βρομέσσου
Φρικτὰ ὄγνυσται θύραι : ἀθρεῖς τὶς γ' ἐπίχρος
"Ησαὶ ἐπὶ προπύλων; τὶς δ' ψδὸν ἐφίσαται ὄψις ;
Πεντηκοντακάρηνος ἐσωθεν χάινεσ' Ὑδρη
'Αινοτέρη ηδρασο· ἔπειτα δ' οἱ Τάρταρος αὐτὸς.
Διὸς τόσον ἐς βένθος χώρῶν Ἄιδης ὑπένερθεν,
Οσσον ἄρ' αἰθέριον πάρατενετ' Ολύμπιον υψος:

630

Θύ

* * *

Στήχ: § 631. ΤΑΡΤΑΡΟΣ ΑΥΤΟῦ κτ:
§ 632. ΔΙΓΣ ΤΟΣΟΝ ΑΙΓΔΟΥ ΤΠΕΝΕΡΘΕΝ, Περὶ τῆς
Ταρτάρου ὅρα καὶ ἀνωτ: σιχ. 443. Τῷ δὲ, εἰς ὃσον βάθεις ὑπὸ τὸν Ἀδίω
οἱ Τάρταρος χωρεῖ, διασήματος τὸ μέτρον, πρῶτος αἰνάλογοισαδμῷ ἐτόλμη-
σεις Ὁμηρος, Ιλ: Θ. σιχ. 14.

„Τῇλε μάλι ήχι βύθισδν υπὸ χθονὸς ἐσὶ βέκεθρον,
„Τόσον ἔνερθ' Αἴδεω, ὃσον φρεανὸς ἐσ' αἴπο γαῖης.

Μεδ' οὐ καὶ Ἡσίδος, Θεογον: σιχ: 720.
„Τόσον ἔνερθ' υπὸ γῆς, ὃσον φρεανὸς ἐσ' αἴπο Γαῖης
„Ισογ γαῖε τ' αἴπο γῆς, εἰς τάρταρον θερέεντα.
„Καθ' ἐς καὶ ἀπολόδωρος (Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) Τρισστὸν αἴπο γῆς ἔχων δι-
αίσημα, Φησὶν, τον αὐτὸν φρεανὸν γῆ. Οὐιργύλιος δὲ ἐνταῦθα ἐπιδαιψιλευ-
σάμενος τῷ μέτρῳ δειπλασιακε τὴν αἴποσασιν, ἔχ αἴπλως (τόσον) εἰ-
πών, αἴλα δις τόσον, ἐν ᾧ καὶ οἱ ἐρμιλιωύσαντες διέγνωσαν παρακολυθεῖν·
ὅτε γὰρ Κάρος Ἰταλινὶ ἔτως αἰπόδωνέν:

„ Il Tattaro vien dopo
„Una vorago, che due volte tanto
„Ha di profondo; quanto in su guardando
„E' da la terza al Cielo

Oἱ τε Γάλλοι ἐσυμφάνωσε Le Tartare, est un Lieu profond; et pour y descendre le chemin est deux fois aussi long, que d'ici au séjour de la lumiere. Η, αἰς ἔτερος: Il est deux fois aussi enfoncé sous les ombres; qu' il y a de distance de là terre au Ciel. Πρὸ δὲ τέτων καὶ οἱ παλαιότεροι τῶν Ἐρμιλιωύσων Λατῆνοι ἀστερύωτες. Καὶ Δοράτος μὲν μαθικάτερον τινὲς καὶ προστιθησι λόγον: ἵνα (Φάσκων) οἱ αἴπο γῆς ἀχρεις φρεανὸς τὰς χαῖρας ἐκτείναντες Ἀλωΐδαι, αἴπο τῷ ταρτάρεις βάθεις μὴ Φθάνωσιν: Ne Aloidæ qui manibus cælum tangerent, ex infimo inferno fastigium possent tangere. Οἱ δὲ Σέρβιος, τὸ σφαιρικῶς συμβαῖνον αἴναπολῶν, ὅτι τῷ ήλιῳ (Φησὶ) θατέρῳ τῶν τῆς σφαιρᾶς μερῶν πρόσοιντος, διπλασιακε χεδῶν η αἴπο θατέρῳ αἴποσασις ᾧ μὴ πρόσεστον, ἐν ᾧ τὸν Τάρταρον εἴγα εἰκός. Sol cum in unam concesserit partem, dux quasi Tartarum faciunt uria a qua discessit, et altera ad quam nunquam accedit: τῷδε περὶ καὶ δυσέκαστον σύ, οὐ λέγεται, σὰδε πρὸς τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς δῆλον ὅπως αἴναφέρεται. Άλλα καὶ οἱ υπὲ τῷ Διδύμῳ διόματι λανθάνων τῷ Ομήρεις Σχολιαστὶς, ἐκ τῷ Ομηρικῷ ἔπεις ἐκείνῃς:

„Τόσον ἔνερθ' Αἴδεω, ὃσον φρεανὸς ἐσ' αἴπο γαῖης:
„Τὸ σφαιροειδὲς τῷ κόσμῳ ἐκτριψίψι ἔχειν υπείληφε, Κέντρῳ λέγων ἔτως
„, ἐπέχεστων εἰσάγεσθαι τὸν γῆν, καὶ τὰς αὖτης εὐθέας εἰς ἐκάτερα τὰ
„πέρατα τοῖς εἴναι εἰκβαλλομένας ὁπερ ὅδε τῷτον αἴλαως ἀληθεύον εἴη, αἰς
„ἐγ' ἄμμοι, πλὴν εἰμῆτις ἐπὶ τὸ τῷ φρεανῷ, πότοι τὸ τῷ σύμπαντος περιεκ-
τάσι, καὶ ημῖν αὐτιθετον κοίλωμα, τὸ τῷ Λαδῷ βάραθρον αἴρεις αἴπο τῆς
γῆς, μετασηστεν. Άλλα μὴ πολλαῖς σφρειν γ. τάτων ημᾶς ἐκτὸς τῶι πλοκῶν
γενέθλια εἰπόντας, μὴ τὸν κυρίως συρανὸν τὰς ποιητὰς ἐνταῦθα ἐξεληφέναι, ἐν
δέτι τῷτον ἐπὶ γῆς ὁρέων τὸ μακρότατον. ὁπερ ἂν καὶ Ολυμπίεις λέγυσιτο· ὡς
ἀηλῶσαν, πότοι ἐπίσης, η καὶ κατὰ τὸ διπλάσιον τῷ υψῷ ἐκείνῳ, τὸ τῷ Ταρ-
τάρῳ βάθοστης ἐπιφανεῖας τῆς γῆς αἴπεχεν, κατ' αὐτιπαράθεσιν τῶν μᾶλι-

- Ferrea vox, omnes scelerum comprehendere formas,
 Omnia poenarum percurrere nomina possem.
 Hæc ubi dicta dedit Phœbi longæva Sacerdos;
 Sed jam age, carpe viam, & suscepsum perfice munus.
- 630 Acceleremus, ait. Cyclopum educa caminis
 Mœnia conspicio, atque adverso fornice portas;
 Hæc ubi nos præcepta jubent deponere dona.
 Dixerat: & pariter gressi per opaca viarum
 Corripiunt spatium medium, foribusque propinquant.
- 635 Occupat Æneas aditum, corpusque recenti
 Spargit aquâ, ramumque adverso in limine figit.
 His demum exactis, perfecto munere Divæ,
 Devenerat locos lætos, & amœna vireta
 Fortunatorum nemorum, sedesque beatas.
- 640 Largior hic campos æther, & lumine vestit
 Purpureo; soleisque suum, sua fidera norunt.

Pars

* * *

Ἐα τῆς Γῆς ἐξεχόντων μορίων, πέρος τὰ ἐν αὐτῇ μυχάτατα· καθὸ καὶ
 υπὸ Ὁρφέως αὐτὰς ἔρηται: (Νέατα Τάρταρα γαῖης) ἐν τοῖς Φερομένοις
 Ἀποστασιμ. 5. σίχ. 4.

Στίχ: 634. ΟΤ ΓΕΝΟΣ ἈΡΧΑΙΟΝ κτ: Μετὰ τὰς Ἐκατόγχειρας, Βριάρεων;
 Γύλω, Κόττου, καὶ τὰς ἐφεζῆς μετ' ἐκέντες Κύκλωπας, Ἄργιλο, Στεροπίλω,
 Βρόντιλο, τρίτους ἔχει ἐξ Οὐρανῶν ή Γῆ πᾶσας, τὰς προσωγούσενθέντας Τι-
 τᾶνας: Ωκεανὸν, Κίον, Τπερίωνα, Κρῖνον, Ιαπετὸν, καὶ νεώτατον αἴπανταν
 τὸν Κρόνον. Τέττας (πλὴν Ωκεανῶν) ἐπιθεμένες πρῶτον τῷ πατρὶ, καὶ
 Κρόνον τὸν αἰδελφὸν ἐφ' ἑαυτοῖς βασιλεύσαντας, μετὰ τότο δὲ, καὶ αὐτῷ
 Διὶ, καὶ Θεοῖς τοῖς ἄλλοις ἐπανασάντας, διὰ σκηπτῶν ὁ Ζεὺς, ὃν οἱ Κύ-
 λωπες αὐτῷ διεχάλκευσαν, τροπώσας κατεταρτάρωσε, καὶ καθείρξας,
 τὰς ἐκατόγχειρας αὐτοῖς ἐπέκεισε Φύλακας, ἐν ὧ Ταρταρῷ σωήλασεν.
 (Ἀπολλόδ. Βιβλ. Α. καὶ Β.) Τέττας Ὁρφεὺς ὡδὲ ἐπεκαλεῖτο: (ἐν
 Τμ: Δι. 5. σίχ. 1.)

„Τιτῆνες, Γαῖης τε καὶ Οὐρανῶν ἀγλαῖαι τέκνα,

„Ημετέρων πρόγονοι πατέρεων, γαῖης υπένερθε

„Οἶκοις Ταρταρίοισι μυχῶν χθονὸς ἐνναίουτες κτ:

Τὰ μὲν οὖτις δύο τῷ Μάρωνος ἐπη, (634. καὶ 635.) τῶν τις καθ' ήμᾶς πα-
 ραδησάς, ἐκ ἀπροσφύῶς ἐνήρμοσε τῇ πρὸ πολλῷ καταλυθείσῃ Συμμορίᾳ
 τῶν Ἰησείτων, οὓς Ζεὺς ὁ Ρώμης, οἷα δὴ Τιτᾶνας, τῷ ἐξ Ουατικαιῶν πο-
 λε σκηπτῷ ἐν Βυθοῖς λήπτης σωελάσσεις κατεταρτάρωσεν.

„Οὐ γένος ἀρχαῖον Γαῖης, Τιτῆνος ἥβη,

„Σκηπτῷ βληθέντες, μυχάτω εἰλέντ' ἐνὶ βόθρῳ

Στίχ: 636. ΕΝΘΑ ΤΕ ΔΟΙΩ' ΠΛΙΔΕ ΑΛΩΗ' ΟΣ Οι Ἀλωαῖδαι,
 η Ἀλωαῖδαι ἔτοι, Ὅτος καὶ Ἐφιάλτης, κατ' ἐνισευτὸν μεμύθευται τὰς
 τὰ σώματος ἀναδρομίων αὐξανόμενοι, πλάτος μὲν πηχυσάον, μῆκος δὲ ὀρ-
 γυιάσιον (κατὰ λόγον δηλ.: τριπλασίον) προσσλαμβάνοντες· δι, καὶ πειν
 παραμέψαι τὰς παιδικὰς ηλικίαν, τῷ Διὶ μαχόμενοι εἰς Βρανὸν αναβή-
 σασθαι ἐπεχείρησαν, τὰς μὲν Οσσαν τὸ ὄρος ἐπὶ τὸν Ολυμπὸν ἐπιθέντες,
 ἐπὶ δὲ τὰς Οσσαν τὸ Πήλιον περὶ τάτων Ὄμηρος, Όδυσ. Λ. σίχ. 304-
 319. καὶ Ουργίλιος ἐνταῦθα τε, καν τῷ Α. τῶν Γεωργ. σίχ. 318—321.
 γλαφυρῶς ὄντως ἀμφότεροι τὰς αἴπανοισι ἐκθέμενοι τὰ τολμήματος,
 ὡςε μηδὲ φάδιον τοῖς ὑδερον Κριτικοῖς γενέθλια ἐμεψήφως ἀπεφύασθαι,
 ποτέρῳ δὴ τὸ καλλιστῶν ἐπὶ τῇ εἰκόνι ὄφειλεται. Μακρόβιος μὲν γὰρ
 (Κρονικ. Βιβλ. Ε. Κεφ. ΙΓ.) Ουργίλιος περτερεῖται τὸν Ὄμηρον ἀπεφύ-

νατο.

Οὐ γένος ἀρχαῖον Γάιης, Τιτῆνιος ἦβη,
Σκηπτῷ βληθέντες, μυχάτῳ ἀλεντὶ ἐνὶ βόθρῳ.
Ἐνθα τε δοιὼ παιδεῖ Ἀλωῆος γ' ἐσόπωπα,
Παμμεγέθη δέμας, οὐτ' Οὐλυμπον χάρεσι δηξαί,
Ἐδρης τ' ἀκροτάτης Δία πειρήσαντο ἀπῶσαι.
Καὶ Σαλμωνέα δέρξα δίκας χαλεπάς γε τινῶτα,
Οφρα Διὸς Φλόγας, ἥδ' ἦχος ἐμιμεῖτο Ολύμπε,
Ἐπὶ τ' ἐπὶ τεθρίππῳ ἐποχθύμενος, ἥδ' ἐπισδῆν

635

640

R 2

Δἄ-

* * *

νατο, Σκαλίγερος δὲ (Ποιητ: Ε. Κεφ. Γ.) τὰναυτίον Όμηρος τὸν Μάρωια.

Τές μὲν οὐδὲν ἀλαζόδεις, καθ' Όμηρον, Ἐνθ: εἶρητ: σίχ. 317.

— Ολεσεν Διὸς ὥστε, ὃν ἡύκομος τέκε Δητώ.

„Κατὰ δὲ” Δικολόδ. (Βιβλ. Λ. Κεφ: Ζ.) η κασιγγήτη “Απόλλωνος” Αρτεμίς. Λῦτη γαὶς ἀλλάξασα (Φησί) τιὼν ιδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσας αὐτῶν (Θηρευόντων θηλατῶν) ἐπήδησεν οἱ δὲ βιβλόμενοι ἐνοχῆσαν τὸ Θηρίον, ἐφ' ἐαυτάς ηκόντισαν.

Στίχ: 639. ΚΑΙ ΣΑΛΜΩΝΕΑ ΔΕΡΞΑ κτ: Σαλμωνεὺς δὲ ἦν Αἰόλος πᾶς, Σισύφος δὲ ὁμαίμων, ἐβασίλευε δὲ Θετταλῶν, ἐλεγε δὲ ἐκατὸν εἶναι Δίας καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἐλεγε γε βροντῶν βάθλων δὲ εἰς φρεάτες αὐθομένας λαμπάδας ἐλεγεν αἰράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τιὼν κτιδεῖσαν ὑπὲρ αὐτῷ πόλιν, καὶ τές οἰκήτορες ἡφάνιος πάντας. (Απολόδ. Βιβλ: Λ. Κεφ: Θ.) Σαλμωνεῖ τὰδε πάντη ἐοικότας καὶ Ἀλαζόδης, ο μετ' Ἀγρείπαν τῶν παρ Αὐσονίοις Ἀλβανῶν ένταλμαντεύσας, ἀφράνγων ισόρεπτα. (Διονυσ. Αλικαρην. Ρωμ. Λεχανολ: Βιβλ: Α.) Σαλμωνός μὲν ἦν ἐνταῦθα ὑπὸ Μάρωνος (σίχ. 644.) demens (ἐκφρων) εἰκότως προσείρηται· καὶ ὅδες ἐσὶν ὃς μὴ τῇ τοιᾶδε ἀλαζονεῖς παραιπληξίαις προσείρψει καὶ ἀνοικα τιὼν ἐχάστω. Όμηρος μέντοι, τιὼν μὲν ἐξ αὐτῷ θυγατέρεα, (ἐυπατέρειαν) αὐτὸν δὲ (ἀμύμονα) προσαγορεῦσας ἔχεισαν. Όδυσ. Λ, σίχ. 234.

„Ἐνθ ἦτο πρώτῳ Τυρῷ ἴδον ἐυπατέρειαν,

— Ή φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἐκγονος ἐναι.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἀπολογίας αὐτῷ ἐδέησε· τῶν δὲ Σχολιαδῶντις ὑπὲρ τῷ Ποιητῷ ἀπολογέμενος, ἐν ἥθει τῷτο αὐτὸν εἰρηκέναι ἐφησε· δυσσεβῆς γὰρ ίω ὁ „Σαλμωνεὺς ἀντιβροντῶν τῷ Δίῳ, καὶ ἀνταεράπτων, διὸ καὶ κεραυνοῖς περιέπεσεν” εἰρωνείᾳ οὐδὲ κέχειται. Άλλ' ὡκε εὔκαμψας ἂν ἔχοι τὸ τῆς εἰρωνείας ἐνταῦθα, ὡς ἐπέησε Σαμεήλ ὁ Κλάρκιος ἐν ταῖς εἰς τὰ Όμηρος Σημειώσεσιν. Όδὲ Εὐτάθιος Τενεδίω οἷον πελέκει τιὼν ἀπορίαν ἐκτέμνεις ἐν εἰς ἀπαντᾷ, τὸν Όμηρον ὅλως πηγονικέναι, ἀττα περὶ τῆς ἀντιβροντῆσεώς τε καὶ ἀνταεράψεως προσῆψαι τῷ Σαλμωνεῖ οἱ νεάτεροι Όμηρος γὰρ ὡκε οἴδε τοιῶτον τι, αὖλας αμύμονα τὸν Σαλμωνέα Φησί. Τὶ δὲν εἴποι ὁ καλὸς Εὐτάθιος περὶ τῷ Λίγιθου, ὅνπερ καὶ αὐτὸν αμύμονα (ῆτος Φίλολέγης Δικερίας σφέδεα ἐπὶ τῷτῳ χαλεπανέσης.) Όμηρος ἀπεκάλευσεν; (Όδυσ. Λ. σίχ. 29.) Ή, ὅτι αμύμονας ὄνομάζεις οὐδὲ τὸν ἀτάθαλον „Αἴγιθον ὁ Όμηρος Ζεὺς, ὡκε ἐκ τῶν ἐκείνων κακῶν λαβὼν τὸ ἐπίθετον, ἀλλ' αὐτὸν ὡς εἰκὸς ἔχει καλῶν· ἔχει δὲ τὸ ἐνγενές, τὸ ἐνειδές, τὸ σωετόν. Άλλ' αὐτὸ δὴ τῷτο καὶ περὶ τῷ Σαλμωνέως λέγειν προσῆκε. Τῷ γὰρ οὗτι τῷτο ἐν ὅτῳ δὴ ποτε πλεονεκτεῖταις καὶ διαφέρονταις, τοιῶδε λόγῳ αμύμονας ὁ Ποιητῆς εἰωθεν ἐπισεμιώνων ἀποκαλεῖν· οἷον τὸν Πηλεύωνα εἰς κάλλος παραβάλλων Νιρεῖ τῷ καθάισι· (Ιλ: Β. σίχ. 674.) καὶ τὸν Λυκάονος ἐπὶ ίῆ τοξείας· (Ιλ: Δ. σίχ. 89.) καὶ τὸν Βελλεξοφόντων ὄμοίως ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ ἱνοφέῃ. (Ιλ: Ζ. σίχ. 155.) Καὶ γωνίκας δὲ αμύμονας ἐπὶ τοῖς ἔργοις· (Ιλ: Ι. σίχ. 128.) Καὶ αὐλιώ δὲ αμύμονας ἔπειν. (Όδυσ. Χ. σίχ. 442.) καὶ ὁρχηθμόν, καὶ εἴτι ἄλλο προσγυμα, ἢ ἔργον, ἢ ἐπιτήθευμα, ὅπερ (Ιλ: Ν. σίχ. 637.) ὡκε οὐλίγης τιθέται, ὃδὲ μετριφερδαὶ δίκαιοι.

Στίχ:

- Pars in gramineis exercent membra palæstris:
 Contendunt ludo, & fulvâ luctantur arenâ:
 Pars pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.
645 Nec non Threſcius longâ cum veste Sacerdos
 Obloquitur numeris septem discrimina vocum:
 Jamque eadem digitis, jam pectine pulsat eburno.
 Hic genus antiquum Teucri, pulcherrima proles,
 Magnanimi Heroës, nati melioribus annis,
650 Ilusque, Assaracusque, & Trojæ Dardanus author.
 Arma procul, currusque virûm miratur inanes.
 Stant terrâ defixæ hastæ, passimque soluti
 Per campos pascuntur equi: quæ gratia currûm,
 Armorumque fuit vivis, quæ cura nitentes
655 Pascere equos, eadem sequitur tellure repositos.
 Conspicit, ecce, alios dextrâ lævâque per herbam
 Vescentes, lætumque choro Pæana canentes,
 Inter odoratum lauri nemus, unde superne
 Plurimus Eridani per sylvam volvitur amnis.
660 Hic manus, ob patriam pugnando vulnera passi;

Quique

* * *

Στίχ: 642. ΜΕ' ΣΟΝ "ΗΛΙΔΟΣ" ΑΣΤΕΤΥΣ Τῆς παρὰ τὸν Ἀλφεῖον Πελοπονησιακῆς πόλεως· ἐνθα τὸ Πανελιώνιον σιάρδει, ὅπε τε διαφερόντως Ζεὺς αὐτὸς πανθήμοις ἔορταῖς ἐγεραίρετο.

Στίχ: 646. ΠΙΛΩΤΩΝ 'ΕΚ ΝΕΦΕΛΑ'ΩΝ. Ἐκ γὰρ νεφῶν συστισθενομένων τε καὶ συμπιλθμένων, ἡτοι σύμπυκνεμένων, ὁ κεραυνὸς, ἔμπυρόντι πνεῦμα ἐξὶν ἐκθλιβὲν καὶ οἰον ἐκπυξίωιδὲν μετὰ δοϊβδε, καὶ δύμης βιαιας, καὶ ἄχρι τῆς γῆς διαθέτον.

Στίχ: 649. ΤΙΤΤΟΝ. Τέτον τῆς Γῆς γενόμενον τέκος καὶ θρέμμα, ἢ (ὡς ἄλλοι) Δίσες κὸν ἐκ τῆς Ορχομενῆς θυγατρὸς Ἐλάρης ὄνομα, Φοῖβος ἀπέκτενεν, ὡς Λητοῦ τέττα τῷ μητρὶ Βιαν ἐπαγαγόντας καὶ Ζεὺς διὰ δὴ τέττο ἐν Ἀδε κολάζει, υπὸ γυπῶν τὸ ασλάγχον δρυπτόμενον καὶ κατεδίμενον. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Α. Κεφ. Δ.) Τὸν δὲ καὶ Όμηρος ἥμιν ύπ' ὄφθαλμοῖς ἵστοι γραφικῶτατα· (Οδυσ. Λ. σίχ. 575.)

, Καὶ Τίτυον εἶδον γαῖης ἐρικυδέος ύὸν,
 , Κέμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δὲ πέπλον ἐνέστη κατό πέλεθρα
 , Γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε, παρημένω ἡπαρ ἐκειρον,
 , Δέρτρον ἔσω διώνυτες· ὃ δὲ ἀπαμιώτο χερσὶ·
 , Λητῶ γὰρ ηλκησε, Δίσες κυδεὺς παράκοιτο

, Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρες Πανοπῆος,
 , Ἐνθα Ήρακλ: ὁ Ποντ. ἀστερ δὲ οἱ Νομοθέται (Φησὶ) τὸς πατροτύπιας
 , χειροκοπόςσι, τὸ δυσσεβῆσσων αὐτῶν μέρος ἐξαρέτως ἀποτέμνοντες, ἐτωσ
 , Όμηρος ἐν ἡπατι κολάζει τὸν δὲ ἡπατ ἀστεβῆσσαντα· (Τίτυον) ἡπα δὲ,
 , ἀστερ τὸ θυμικὸν τιὼ καρδίαν, ἐτω τὸ περὶ τὰς τῆς σαρκὸς ηδονὰς ὀρεκτικὸν ἔδραιν εἴναι τὸ ἡπατ ἱατρῶν πᾶδες ύπεθεντο.

Στίχ: 656. ΛΑΠΙΘΑΣ, ΙΖΙΩΝΑ, ΠΕΙΡΙΘΟΟΝΤΕ. Ἐθνος θετταλικὸν ἦν ὁ Λαπίθας, ἀγχθεὸν τοῖς Κενταύροις οἱ μὲν γὰρ τὸν Πίνδον ἔχον καὶ τιὼ Ὁδρα τὰ σην, οἱ δὲ τὸ, Πύλιον. Λαπίθας δὲ ἐριωται απὸ Λαπίθα τὸ Περιφαντος (Στέφ: Βιδ;) τὸ γένες ἐξάρχαντος. Τῶν ἐν Λαπίθαιν Ιζίων ἐβασίλευε, καὶ μετὰ τέτον Πειρίθοος ὁ ψός: ὃν ὁ μὲν γενέτης κεραυνοβλῆς ἐς Ἀδε κατήχθη, οἱς "Ηρα τῇ Δίσες γαμέτῃ τε καὶ καστιγνήτῃ ἐπιμανεῖς, καὶ τῷ μὲν εἰκάσματι περιπλακέτες, τῷ καθυποβληθεόσῃ

νεφέ-

Δᾶδας ἐν Ἑλλών δῆμοις, πέσον "Ηλεδος" Αἰγας
Ἐυάξων κίε, καὶ Θεὸς φέται τιμᾶθαι εἴπηται.
Ἐκφρων, ὃς πατάγης βροντῶν, σερπαῖς τ' αἰματήσει,
Χαλκᾶ, χαλκοπόδων τε τάχαι τεχνόεστο Ιππων.
Ἄλλ' οὐε παγκρατέων πιλωτῶν ἐκ νεφελάσουν
Ἐκπεπαλῶν βέλος, (ἢ δαίδων φάνσεις κατηγόρεις.)
Εἰθαρ ἐσινοτάτη ἐνὶ λαίλαπι κάββαδε παίσεις.
Καιμιὰ καὶ Τίτιον, τρόφιμου πακιμάτερος μῆτρα
Ἡν ἐσιδέθη τῷδ' ἀνὰ ἐννέα σῶμα πέλεθρα,
Κέτο ταῦτην μέγα. Γύψ δὲ πελώρεις αἰγαυλοχάλιψ,
Κέρεν ἀκήριον ἥπαρ, ατὰρ ποντίους ἔτοιμα,
Νωλεμέως σολάγχνα ἐσθμενα, δοῦτ' ἀνιχνέυσιν.
Ωκει δὲ σήθης βάθος, ἀδέ τι λῆγεν πάπειον,
Οὐδὲ ίσι Φυομέναις ἀνακωχὴ γέγνετο πάμπαν.

645

Τῇ Φράσομαί Λαπίθας, Ιέσουα, Περίθωρ τε,
Οἵς ἐφύπερθε μέγας λαῖς, πρατερὸς δ', ὅσον ἔπιον
Ἴσατ' ὄλιθήσων, ἥδη δὰ πεσθντι ὄμοιος;
Ἐνδ' ἄρα καὶ μάρμαρον ὑπὸ πλευρῶντος τρυφεροῖσι
Χρύσεοι ἔρμινες, περικαλλέσσιν ἀγαλακτόρφους,
Αὐτὰρ ὑπὸ ὄφειαλμοῖς πάρα ἄντεια κέντρον ἐτρέμουν.

655

Εξικτ.

* * *

νεφέλη, τῇ δὲ Θεῷ σωεληλυθέναι δόξας καὶ κατακευχησάμενος, ὑπὲρ οὐκ
καὶ Ζεὺς, οἷα εἰκὼς χολωθεῖς, τῷτον ἐκόλασε τροχῷ διατείνως, ὅτι (Πλά.
Πιθ. Εἰδ. Β.)

"— μεγαλοκευθέσος—
ποιη δι ποτε Θαλάμαις
Διὸς ἄκατην ἐπερράτο.

Ο δέ γάρ Περιθεορ προς αρκαγίῳ Περσεφόνης μετὰ Θησέως εἰς Ἀδη
κατεβίωσῃ τολμήσοις, μηδὲ παλιοσῆσαι ἐπιτραπέας (Ἀνωτ. σίχ. 142. καὶ
Αὐτ.), τῷ Κερβέρῳ γενέθαι φασὶν ἐλωρίον. Άλλα μικρῶν ἄλων ἐνταῦθα
ὁ Παντης ήμιν, τὰς κατὰ Ιζίονας καὶ Περιθόες δίκλινα παθισόρει, λιθον
εὐτοῖς πάμμεγάν τυχεὶς ἐπικρεμάσας ὑπὲρ κεφαλῆς, τὸν δέσον ἔπιον ἐπι-
πεπέμπενον αἱς καὶ κατασκηνώντες, ήτις ὁ δίκη, παρὰ ταῖς πλεύσοις, μία
πρὸς ταῖς φλάμης ἐστιν, η Ταυτάλεος.

Στίχ.: 66. ἌΤΓΛΡ. ΥΠΙ' ΟΦΘΑΔΜΟΙΣ κτ: Ταῦτα, οἵ μὲν περὶ Ταυτάλεω λε-
γόμεναι ἐξελήφασσι, ἵσ Διὸς μὲν λέγεται γενέθαι γός, Κορηθίοις δὲ τυ-
ραννοῖσιν παρὰ δὲ τοῖς Θεοῖς ἐυωχθμένος τὸν οὐκταρη πρὸς τὰς ἀμβροσίαν,
φις τοῖς ὄμηλοῖς μεταδόσαν ἐξέκλεψεν, ἢ (ὧς ἄλλοι) τὰς Θεές ποτὲ αὐ-
τοῖς ἐσκόν, Πέλοπα τὸν ἐσευτεί πάντα κρεεργήσας εἰς θοινω παρέθετο αὐ-
τοῖς. Διὸ δὴ καὶ τοῖς ὑπὸ γάλη κολάζεται μικαστηρίοις, πέτρον ὁρῶν ἐφύ-
περθερ αὐτῷ πρητημένον, καὶ τὰς ἀκταῖς αἱς σωτρεῖβιν δεδιώς πρὸς δὲ,
καὶ ἐν αὐθονίᾳ μὲν καρπῶν τε καὶ ὕδατος παρόντων δίσγων, λιμῶν δὲ ὄ-
μως καὶ δίψεις κατατηκόμενος ἀφορῆται, ὡς μηδὲλως ἀψαθαι τῶν προ-
κειμένων διωάμενος. Τέτο δὲ τὸ αἰλτηματίον περὶ ιῷ Ομηρος ἡμᾶς μη
διδάξας, τὰς τιμωρίαν σαφῶς διεγράψαν. Όδυστ. Λ. σίχ. 581—591. καὶ εἰ
βελτι μέτι. "Άλλοι μέντοι τὰ ὄπει τὸ Μάρωνος εἰρημένα ἐχὶ περὶ τῷ
Ταυτάλεω, περὶ δὲ Φυέως εἰρηθαι ὑπέλαβον τῷ Ἀρκάδων Βασιλέυσαντος,
τῷ ἐπὶ τῷ διαβολῇ τῷ παρὰ τῆς μητρεᾶς, τῷδε ιδίῳς γάρ εἰκτυφλώσαντος,
καὶ παρὰ Θεῶν διὰ τέτο δικαίως πηγεθέντος τὰς ὄψεις, καὶ παρὰ τῶν
Δεσμῶν αφειρεμένα ὅσα εἰς βρῶσιν αὐτῷ παρατιθεται. "Ορα ἴν Γ. Λιν:
σίχ. 224.

Ειδικλ. 6.

S

Στίχ

- Quique sacerdotes casti, dum vita manebat,
 Quique pii vates, & Phœbo digna loquuti,
 Inventas aut qui vitam excoluere per artes,
 Quique sui memores alios fecere merendo:
 665 Omnibus his niveâ cinguntur tempora vittâ.
 Quos circumfusos sic est effata Sibylla,
 Musæum ante omnes: medium nam plurima turba
 Hunc habet, atque humeris extantem suspicit altis.
 Dicite felices animæ, tuque optime vates,
 670 Quæ regio Anchisen, quis habet locus? illius ergo
 Venimus, & magnos Erebi tranavimus amnes.
 Atque huic responsum paucis ita reddidit heros:
 Nulli certa domus: lucis habitamus opacis,
 Riparumque toros, & prata recentia rivis
 675 Incolimus; sed vos (si fert ita corde voluntas)
 Hoc superate jugum, & facili jam tramite sistam.
 Dixit: & ante tulit gressum, camposque nitentes
 Desuper ostentat: dehinc summa cacumina linquunt.
 At pater Anchises penitus convalle virenti
 680 Inclusas animas, superumque ad lumen ituras,
 Lustrabat studio recolens; omnemque suorum

Forte

* * *

- Στίχ:** 663. ἈΛΛ' ἘΡΙΝΤΣ ΜΕΓΑΛΗ κτ: Ὡς μὲν ὁ Σχολιογράφος Σέρβιος ἐταῦθα σιέται, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλοι, ὅτος ἐσὶν ὁ λιμὸς, ἦτοι οὐ πᾶντα, ηὲ ἀδὲν τῶν ἐπὶ γῆς κακῶν δυσΦορώτερον δοκεῖ, μέντοι ὁ Μάρων ὡδε, ἐκ Τῆς παραθέσεως τῶν ἥδη ἐτοίμων τε καὶ δαψιλῶν ἐξιάσεων, ωχ ὅπως τινος πεῖναν ιδίᾳ, ἀλλὰ τὸ τῆς Φιλοχρηματίας ἀπλησον καὶ ἀκόρεσον ἀπλῶς ὑπανιττεῖσαι, τὸ αὐτό πως ἀκατέθα εἰς ποινὴν καθισάμενον. Αυτη γαρ τῷ οὗτι Ἐρινύων ἐσὶν ἀπασῶν η μεγίστη, ὡς αὐτὸς ὁ Ποιητὴς τῇ υπερθέσει ἐξῆρε: Furyarum maxima: η τινὶ Φιλαργύρων ψυχὴν κατατήκεσσα, καὶ ταλαιπωρεύσσα καὶ τῶν αὐτοῖς παρόντων απολάμψεν ἐν δέοντι, μηδὲ τινὶ ἀρχὶλῳ ἀπτερδαὶ ἐπιτρέπεσσα. Λύτη η δίκη ἀτεχγῶς ἐσὶν η Ταυτάλεος.
- Στίχ:** 665. ἘΞ ἌΝΑ Δ' ΙΣΤΑΤΟ κτ: Η Ἐρινύς αὐτη, τατέσιν η Φιλαργυρία, κατὰ τινὶ βηθεσσαν, ἔννοιαν δὲ γαρ καθῆδαὶ ἐπὶ πολὺ Φύσιν ἔχει τὸ πάθος, ωδὲ ἕρεμεν ὅλως ανέχεται, αλλὰ ἐξαίρει τινὶ φλόγα τῆς ἐπιθυμίας ἐπὶ τὸ μᾶλλον, εἰς τὸ προσέτι πλείσια τοῖς ἥδη ἀποθησαυριδεῖσιν ἐπισωρεύσσα, καὶ τέτων υφοράδαὶ πείθει ἐπαγρυπνεῖσσα τινὶ ἔνδεσσαν. Καὶ Σέρβιος οω τινὶ Ἐρινύω παρισῶν τινὶ δᾶδα ἐπαύρεσσαν, (καὶ πῦρ τὸ τῆς Φιλοχρηματίας τοῖς πεινῶσιν ἐνείσσαν, ὡς ἀν ἐγκρατῶς ἔχοιεν) Inijcens ignem avaritiae ut abstineant: τῇ καθ' ήμας τέως ἐκδοχῇ ἐγγυτέρω ἔοικε γίνεσθαι παρ δόσον, οὐ μὲν τινὶ πεῖναν τῆς Φιλαργυρίας (δὲ οὖδε δικαίως) κατέησσεν αἵτιν, τινὶ Ἐρινύω αντὶ τῇ λιμῃ Φθάσσας προεκλαβεῖν αὐτοὶ δὲ τῆς πέντης τινὶ Φιλαργυρίαν τὰ πολλὰ τὸ ανάπαλιν ὑγρόμεθα πρόξενον.
- Στίχ:** 666—673. ἘΝΘΑΔ' ΟΣΟΙ ΖΩΟΝΤΕΣ κτ: Εντεῦθεν ἐξῆς η Θέσσις ολσοχρέερον τὸν λόγον σωείρεσσα, ἐν ἔδει πάντας τὰς καθ' οὗτινεν τρόπουν ἀταδάλις καὶ αλιτήμονας οἷον τὰς πρὸς τὰς αὐτῶν σωσίμονας απεχθάδις διακειμένες τὰς τοῖς γονεῦσιν αἰσεβῶς η θραστέως τὰς τοῖς πελάταις απατηλῶς η δολιῶς τὰς τοῖς συγγενέσι τε η ἀγχιζεῦσιν ἀκοινωνήτως η ἀμεταδότως, (ῶν πολὺ τὸ πλῆθος ἐναγ προσιθησι;) τὰς γάμοις τοῖς αλλατίοις ἐπιβλέψονται· Τις δὲ ἔννομας δικαιασθεῖσι· Τις ίοις υπερέχεσσι μὴ πιστας καθυπείκοντας· τὰς ἐπὶ ταῖς γενομέγαις σωθήκαις τε η συμβασίαις

Ἐσιάσεις λαμπροί, απατάλοις ἀραρυῖαι τυράννοις.
 Ἄλλ' Ἐρινὺς μεγάλη πάρχ κέκλιτο ἀσσον ἔχσα,
 Ἡδὲ ἐπὶ δαῦτας ἔσεργεν ἔτοίμας χεῖρας λάλλειν.
 Ἐξ ἄνα δὲ ἵσατο, δᾶδα δὲ ἀέρας ὥδε γεγύώνει.
 Ἐνθάδ' ὅσοι ζώουτες ἀπεχθεῖς ἔσσαν ἀδελφοῖς·
 Οἵτε γονεῖς τύψαν, φάψαν τε δόλας πελάτησιν
 Οὐθ', ὅπόσοι μάνοι πλάτον κατὰ ἔχον ὅν εὔρον,
 Οὐδὲ ἔνγγενέσιν μέτα δῶκαν, (τῶν πολὺς ὄχλος.)
 Οἱ τ' ἐπὶ μοιχέα κτανθέντες ἱδ' ὅπλα ὅπόσοι,
 Ἐκθεσμ' ἥραν, ἀπισοι ἔόντες δεαστένεσιν,
 Οὐδ' ἄρδε δεξιτερὰς ἥδεθεν τῶν δὲ ἀπαφίσκεν.
 Ἐμφράροι ποινά γε μέντοις μηδὲ σὶ δίξειν.
 Ήντινα ποινῶ; ηὲ τὶς η τίσις ἀνδρὶ ἐκάστῳ;
 Λᾶν δύ' ὑπερμεγέθη προκυλίνδει ἐκ δὲ ὁ τροχοῖο
 Δέσμιος ἐκκρέμαται κατὰ δὲ ἡμενος αἰὲν ἔδειται
 Θησεὺς δυσλήμων. Φλεγύας δὲ ταλάντατος ἀυτὸς,
 Πᾶσι παρεγγυάει μέγα μαρτυρέων ὑπένερθε:

665

670

675

S 2

Παιδέν-

* * *

οἷας μηδαμῶς ἐμμένοντας πάντας, φησί, τὰς τοιαῦτας Φαυλότητος καὶ ἀθεμιτεργίας ἐνεχομένας, ἐγκαθείρκτες ἐνεὶ καὶ ἐμφρέσες τηρεῖδαι, τὰς ἀφειλομένια σφίσι δίκια ὑφέζοντας.

Στίχ: 675. ΛΑΝ "ΟΓ" ΤΠΕΡΜΕΓΕΘΗ κτ: "Ωσερ ὁλοχερεεέων λόγῳ τὰ παντοῖα τῶν ἀθετημάτων ἐσθι σωστελεν, (σίχ. 666-673.) ουτωρ καὶ τὰς ἐπαγομένας ἐφ' ἐκάστῳ ποινάς τε καὶ τίσις διὰ βραχέων ὑπέμνησεν. Ο μὲν γάρ, φησί, πέτρον τινὰ μέγαν ἐνδελεχῶς προσωθεῖν ἐπετάχθη κυλίων, Σίσυφος, φέρει ὁ Αἰολίδης, ὃ τὰ τῶν Θεῶν δῆμοσιεύσας ἀπόρρητος ὃ δὲ ἐν τροχῷ κατατίνεται δεσμευθεῖς, καὶ διὰ παντὸς κυλίεται, ὡς Ἰξίων ὃδὲ ἐπὶ λίθῳ καθηταὶ, καὶ καθεδεῖται δὲ μηδέποτε τῆς ἔδρας ανατησόμενος, ὡς ὁ τὰς ἀρπαγὴν Περσεφονέας παρεπολιμήσας Θητευς ὃς εἰ καὶ ὑπὸ Ηρακλέους ἀνήχθη ἐξ Ἀδε, καθάπερ ἔρηται, (Ἀνωτ: σίχ. 142. Αυτ:) ἀλλὰ μετὰ θάνατον (φασι) δίκαια δίδωσιν ὑπὲρ τὴν τολμήματος, καθημένος, καὶ ἀλήκτως τὸ ἀμαρτηθὲν αἴνειλαίων. Ή δὲτι ἐν τῷ ἀπαναστῶσι τεμμάχιοι τῷ λίθῳ σωματεσάσται, διπερ ἀν ἐξης φέρει ἐπὶ τῶν γλυτῶν οἱ σωματιπλαδεῖν. Ταῦτα δὲ, ἀπερ ἐξ ἀλλων νεωτέρων παρεπαθών Ταβρυμάννος τὰ βωμολοχεύματά τημὶν περδίηκεν. Εφ' οἰς, δὲτι δὴ παρεθέμια ἐνταῦθα, τὴν παρ ἄλλη τηνὸς μομφῶν δὲ ἀυτὸς τυχὸν ἐγώ διαφεύξομαι.

Στίχ: 677. . . . ΦΛΕΓΥΑΣ ΔΕ ΤΑΛΑΝΤΑΤΟΣ ΆΤΤΟΣ. Αμφισβητεῖται, εἰ τὸ (Φλεγύας) κατ' ὄρθια ἐκληπτέον ὥδε, ὡςε τὸν Θετταλὸν Φλεγύαν νοεῖν τὸν Κορωνίδος γενέτιλα, οὐπερ Ἀπολόδη ἐμνήθη. (Βιβλ: Γ. Κεφ: Ι.) ὃς Ἀπόλλωνα τὸν τὰς θυγατέρεα διακορεύσαντα ἀμυνόμενος, τὸν ἐκέντει νεών ἀγέπερηστος διὸ καὶ τοξευθεῖς ὑπὸ τῇ Θεῇ πρεισθῇ εἰς Ἀδίων τὴν κατὰ πτῶσιν πληθωτικῶς (τὰς Φλεγύας) τὰς ἐκ μὲν τῆς ἐν Βοιωτίᾳ πόλεως Φλεγύας ἐπικληθέντας, (Στέφ: Βιβλ.) ἐκ δὲ τῆς περὶ τὰς Θεᾶς αἰσεβούσας γενομένης ὀνομασθεῖς. Εἰ μὲν δὲν ἐκεῖνο, σικτέον αἴρει ἐπὶ τὸ (Τλήμων) καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἀναγνωσθεῖν, Ὅτι δὲ ταλάντατος Φλεγύας ἐξὶν ὁ πᾶσι παρεγγυῶν, ὁπαρετερηστον τὸν νοεῖ τῇ Ποιητῇ ἀποδεδώκαμεν ἔξιμιανεσσαντες. Εἰ δὲ οὐ τὸ δευτερον, μετενεκτέον ἐπὶ τὸν τλήμονα, καὶ ταλάντατον ἄμα τὸν αὐτὸν Θησέας, τὰς παρεμνεσιν, ὡς αὐτὸν ὄντα τὸν πάντας τὰς, παρεπλησίως τοῖς Βοιωτοῖς Φλεγύας, πρὸς Θεᾶς αἰσεβεντας ὑπομηνήσκοντας τὸ δὲ τοι ἔκος δέκτω μεταγραπτέον:

,Θησεὺς δυσλήμων Φλεγύας δέ, ταλάντατος αὐτὸς,

.Πᾶσι παρεγγυάεις κτ:

Σημείω-

Forte recensebat numerum, charosque nepotes,
Fataque, fortunasque virum, moreisque, manusque.

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit

- 685 Aenean, alacris palmas utrasque tetendit,
Effusæque genis lacrymæ, & vox excidit ore:
Venisti tandem, tuaque expectata parenti
Vicit iter durum pietas! datur ora queri,
Nate, tua, & potas audire & reddere voces!
690 Sic equidem ducebam animo, rebarque futurum,
Tempora dinumerans; nec mea cura fefellit.
Quas ego te terras, & quanta per æquora vectum
Accipio! quantis jaçtatum, nate, periclis!
Quam metui, ne quid Libyæ tibi regna nocerent!
- 695 Ille autem: Tua me, genitor, tua tristis imago
Sæpius occurens, hæc limina tendere adegit.
Stant sale Tyrrheno classes. Da jungere dextram,
Da genitor, teque amplexu ne subtrahere nostro,

Sic

* * *

Σημείωσαι δέ, ὃς τῷ ἔτε Θοσέως αὐτοῦ πρὸς τὰς Φλογύας, εἶτ' οὖτις καὶ τῷ Θετταλὶκῷ Φλογύᾳ πρὸς τὰς ἀπαθάλλους ἀπαντας ὑπερπήσας, καὶ οὐ τοῦ Φλογύος τέττας μόνος Ἰζην παραπλησίου τοῦ τοῖς ἄγνωμοις ποιέμενος φέρεται (παρὰ Πινδ.: Εἰδ. Β. Πινδ.) ὑπὸ Θεῶν διδαχθάς:

„Θεῶν δὲ Αφετημένων
„Ιζηνος Φαντὶ τοῦτος
„Βροτοῖς λέγων ἐν πτερόεστι τρυχῷ
„Παιγνῆς κυλιπόμενον.
„Τὸν ἐντρυγόταν ποιεντας ἀμοιβαῖς
„Εποιχοφόρες τίνεσθαι.

Στίχ. 689. ΠΑΙΔΕΤΟΝΤΕ ΔΙΚΗΝ ΚΑΙ' ΜΗΤΡΙ ΘΕΟΥΣ ΛΑΦΕΡΙΖΕΙΝ. Σὺ δὲ τῷ

ἔτες τὸ πολύθεον αὐθελών. καὶ έτας ἡνὸς ἐκφράσασις:

„Παιδειάθητε δίδωσι, ποιητὶ τὰ δέοντα αὐθερίζετε.

Τῆς δὲ υποθήκης ταύτης, οὐδὲς δὲ ἔχει ἀδεῖον δικαιογένετον εἴποντας καὶ βιοφελεσθεντὸν καὶ θύε τὸν Ὄμηρον, ἀλλοι μὲν τίχον προκρίνοντος (ἢ Πλάτων οὐ τῷ περὶ Τύχῃ Διαλέξ.) ὁ Μακεδὼν ἀνέκρινε τὸν περὶ Ἀγαμέμνονος διάνοιαν (Ιλ. Γ. σίχ. 179.)

„Αἱρότεροι, βασιλεὺς τὸν ἀγαθὸν, πρωτεύει τὸν αἰχμητὴν.

Ταῦτα ἔγει τοι εἰρημένον ἔπος, τῶν δοσαὶ οἱ Μάρκοι ποσε πρότερον θέσιν, καὶ τοὺς ἀπόντων διανοοῦντας τυπεῖδαι ἀξιον. Καστοῦ ἐν Χλεύη (Φασοὶ) γεγ. τότε οἱ Γάλας ἔθετο Σκαρρων, καθάπερ ἐν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν τοῦ Μάρκωνος. Cette Sentence est bonne et belle; mais en Enfer de quoi fait elle? „Διὰ” ὁ χλευάσαντος αὐτὸς τῷ ὄντι ἐσὶ καταγγέλλετος τὰ γερτοὶ κατὰ τῶν δίκαιος παρεστημένου τελέμενος, ἢ πρὸς πεθασίαν ἐπ’ αὐτὸν ληγέμενος, εἰ μὴ τοῖς πάχεσιν αὐτοῖς, ἢ ληγον, τοῖς γερμίνιοις αὐτοῖς ἢ θεωρήσαντος, ἢ αἰνέσαντος, αἴθελάντος εἰ τῆς τυχέσσοντος παρίστανται περίεντα.

Στίχ. 690. ΠΑΤΡΗΝ ΧΡΥΣΟΥ ΤΙΣ ιτ: Ταῦτη μέντοι ἀλυχερεύσαντα δέοντα λέγεται ποτὰ πάροδον, ὑπ’ αὐτοῦ ὀλίγων τολμηθέντα, τοῦ δὲ πυγμαρές εἰπεν τῆς Ισοφίας αἰνιλέξασθαι πολὺς χρόνος τῷ αἰνιθρωπον βίῳ πολλοῖς φορυτός συμπεφύεται.

Στίχ. 694. ΟΤΤΑΚ ΕΙ' ΜΟΙ ΔΕΚΑ ιτ: Ομήρες τὸ ἔπος. Ιλ. Β. σίχ. 483.

Στίχ. 696. ΟΤΤΑΚ ΕΙ' ΔΗ ΠΟΙΝΩΝ ιτ: Συμπληθώσαντα γενέτην αὐτοῖς παντοῖς ποιεῖται τοῖς πάμποτανοῖς αὐτοῖς τῷ τοῦ παντοῦ κατὰ τὸ αναλογον.

Στίχ.

Παιδεύθητε δίκιω, καὶ μήτι Θεὸς ἀθερίζειν.

Πάτρων χρυσότις πέπρακε, βαριὰ δὲ διωάσιν

687

Τῇ δὲ ἐπὶ σάξε νόμος ὁ δὲ αὐτὸς ἐπὶ χρήμασιν σμένειν

Θυγατέρος δὲ ἐμάνη ὃ γέ ἀπορθῆτοις ὑμεναῖοις.

Πάντες δὲ μὴ θέμις οὐ τόλμησάν τι, ηδὲ βτέλεσσαν.

Οὐκέτι εἴμοι δέκα μέν γλῶσσαν, δέκα δὲ σόματ' εἶν,

Οψ τε σιδήρεος, γέδειον αἰλιτήματα πάντα δύγκεν,

685

Οὔτ' εἴδη ποιῶν διελεύσωμ' γέδειον αἰλιτήματα.

Ταῦτα ἐπεὶ Φοίβος Φάτο μακραίων ίέρεις,

Εἰ, αὐτὸς δέδει λάζει, τέργον τε πέρανε τὸ ηρόειν.

Σπεύσομεν ἄπειν: ιδὲ δὴ τάχα χάλκα λένισσω

Τάκη Κυκλωπέων ίπνῶν, αὐτῷρα καμαρώδεις

690

Αυτα πυλῶνας, ὅποι κεκελέντιμος δῶρα τὰ δέφαμα.

Ἡ, καὶ νῦν πείσαντες ὁδῶν αἰτεῖσθαι διὰ μέσσων,

Δὴ πείλαντο θύρης Αἰνείας δὲ προτὶ βάσκων,

Ρᾶνε μὲν ὕδατι σῶμα, γέδειον θυμῷ δὲ φέρνος επήγνυ.

Ταῦτα δὲ ἐπεὶ ὀσίως ἐτελέθη τῇ δᾷ Θεάνη,

695

Ηλυδον ἐς χώρας χλοερὰς τινας εύτερπεις τε,

Ενθα ἔασσεν αἴση μακάρων, τρισσόλβιοι ἔδραι.

Αιθήρ ἐνρύτερος τὸ ἐκεῖ πέδον ἀμφιένυσιν,

Εσι δὲ πορφυρεον Φάος, Ήελιός τε ἀνίχα

Αλλας ἐκείνοις, αἴλλα δὲ αὐταῖς αἴσῃ ἐπιτέλει.

700

Τῶν δὲ οἱ μέν τ' ασκεῖσι πορητοῖς γῆς παλαιότεροις,

Ηδὲ τὸ ἐρίζεσι κανθῆσιν ἐπὶ ψαμάθοισιν.

Οἱ δὲ χορὰς κροτέασιν, αὐτῷρα τέρπονται αἰοιδαῖς.

Ἐνδι

* * *

Στίχ: 687. ΜΑΚΡΑΙΩΝ ΙΕΡΕΙΑ. Καὶ εἰ μακραίων ὥδε προσεῖ-
εηται, εἴτοι γε μὲν ἄχεις ἐπὶ Ταρκινιών διαγενέθησαν τινὲς Κυμαῖοι Σιβύλ-
λαιν ταῦτιν πισεύσαιεται, αὖτιν ὡς εἴναι τινὲς τινὲς Σιβυλλικαὶ Βιβλία τὸ
τιωκαύτα διαπερινάσκουσαν. (Ορει ἀνωτ: σίχ. 81. ηγ. 356.)

Στίχ: 688. Εἰ, ΑΙΓΑΙΟΔΟΤΑ ΛΑΖΕΤ οτ: Επιστέρχει Λίνεαν ή Ιέρεια, διὰ τὸν
(ἀνωτ: σίχ. 188.) βηθέντα λόγον, πεύσθεν ἐπείγυσα.

Στίχ: 691. . . . ΔΩΡΑ ΤΑ ΘΕΣΩΛΙ. Τὸ χευσσὸν Φησὶν ἔργον, ὅπερ
ἐν χεροὶ κατέχων Αἰνείας ἔχεις τῷ της θύρας ἔδω παραπήγυσιν.

Στίχ: 694. ΡΑΙΓΝΕ ΜΕΝ ΤΔΑΤΙ ΣΩΜΑ Ρωντισμῷ προκαθήγη.
σεν ἔσυτὸν, ὡς ἐξ ὧν τε ἐθεάσατο τὸν Τάρταρον διελθὼν, ἐξ ὧν τε ηκε-
σε, μαριάτις τι καὶ προσερπῆς φθάσατο ἐγαπομόρξαθαι. (Ορει ἀνωτ: σίχ. 259.)

Στίχ: 696. ΗΛΤΘΟΝ ΕΣ ΧΩΡΟΤΣ οτ: Εντεῦθεν ἀρχεται τὰς ἐν τοῖς Ηλυ-
σίοις πεδίοις τῶν μακάρων οἰκήσεις διεξιέναι, ηγή τὰς διατριβὰς. Περὶ ὧν
ὅρα καὶ Α. Γεωργ. σίχ. 40.

Στίχ: 698. ΑΙΘΗΡ ΕΤΡΥΤΕΡΟΣ οτ: Άπο τῷ αἴθῳ, ὅπερ ἐσὶ λάμπω, παρηκ-
ται τὸ ἐπιματικὸν διαθήρεον διαφανεῖσα τε ηγή καθαρότητι τῷ
περὶ ημᾶς τέττα υπερέχων αέρας, δεσμὸν αὐτῷ ὑδατος.

Στίχ: 699. ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ ΦΑΟΣ. Τι δὲ ἀρέτερον ἐη τὸ πορ-
φύρεον ἐπὶ τῷ φωτὸς, οὐ τὸ αὐγλόφεν, καὶ καλὸν, καὶ τεφνότατον;

Στίχ: 701. ΑΣΚΟΤΣΙ ΦΥΓΑ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙΣ.

Ἐκδεξαίμοι τὰ γῆς, ητοι τὰ τῷ σώματος μέλη ἐνταῦθα, γέδειον αἰτεῖσθαι
παχύτητι τῷ καθ' ημᾶς τῷδε σαρκίσ, αὐτὸν ὡς αἰσθαντιάσματι τοις καὶ
Βιβλ. 5.

Τ

εἰδά-

Sic memorans, largo fletu simul ora rigabat.
 700 Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
 Ter frustra comprensa manus effugit imago,
 Par levibus ventis, volucrique simillima somno.
 Interea videt Aeneas in valle reducta
 Seclusum nemus: & virgulta sonantia sylvis,
 705 Lethæumque, domos placidas qui prænataat, amnem:
 Hunc circum innumeræ gentes, populique volabant.
 Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serenâ
 Floribus insidunt variis, & candida circum
 Lilia funduntur: strepit omnis murmure campus.
 710 Horrescit visu subito, causaque requirit
 Inscius Aeneas; quæ sint ea flumina porro,
 Quive viri tanto complerint agmine ripas.
 Tum pater Anchises: Animæ, quibus altera fato
 Corpora debentur, Lethæi ad fluminis undam
 715 Securos latices, et longa oblivia potant.
 Has equidem memorare tibi, atqne ostendere coram

Jam-

* * *

εἰδώλοις, τοῖς ἐκ τῶν λεπτοτέρων τῷ ἐνύλῳ σώμαστος καὶ καθαρωτέρων
 αἴποκρινομένων μορίων τὴν σύσσειν ἔχοσιν, ὅμοια νοῦθμαὶ εἰκός καθάπερ
 ἐν τῷ Β. τῆς Ἀιγ.: 5/χ, 71. σεσημείωται. Καὶ τὰς παλαιάρας δὲ, ἡχὸν
 σάδια ἐπιμόχθων τινῶν καὶ καματηρῶν παλαισμάτων, αὖλος χώρες
 πρὸς διαγωγήν καὶ διατεριβίων ἀρίστων πλατιωμένες καὶ ὑπτιάζονταις, ἐν αἴπαλαις
 τε καὶ περιανθέσις χλόαις ποκιλομένες. Διὸ καὶ ποιητὰς ἐπωνύμασε πα-
 λαιάρας. Ωσάυτως δὲ καὶ τὰς κατὰ παιδείαν τινα ἔριδας, φιλοφρονικὰς
 τινας ἐκείνοις ἐναγκαῖον νοητέον γνομένας πρὸς ἀλλήλας ἐντεύξεις· καὶ τὸς
 χορῶν, καὶ τὰ ἀσματα, ψυχῆς ἐναγκαῖα τῆς ἐν ἀνέστει τε καὶ τρυφῇ ἐμφαιδ-
 ρωμένης τε καὶ ἀγαθιώσης πτεράματα ἀναλόγως ἀπαντα τῶν ἐν τῇ μα-
 καρίᾳ ἐκείνῃ λῆξε γενομένων τῇ κατασάσει συμβαίνονται.

Στίχ: 704. ἜΝΘ' Ο ΘΡΑΞ ΙΕΡΕΤ' Σ. Ο Μάσης Καλλιόπης καὶ Οἰάγρες παῖς, οὐ
 Απόλλωνος. (Ορεα Απολλόδ. Βιβλ: Α Κεφ: Γ.) ο πρῶτος ἐν αὐθεώποις εὔρεται
 Μασικῆς γενέθλαι λεγόμενος καὶ δὲ αὐτῆς καὶ θηρία, καὶ Φυτά, καὶ πέτρας
 τῇ τῷ μέλλεις ἥδονται καὶ χάριτι προσεφέλκεοδαι διαμυθεύθεις ὡς ἄρε τὸς
 αὐθεώπεις αὐτὸς ἐξημερώσας, καὶ δὲ ἀταξίας τε καὶ σύγεοκίας τῆς κα-
 τεχόστης, εἰς τάξιν μετατίσας καὶ κόσμον. Οὐδεν καὶ πρῶτος Ορφεὺς
 ἰσόρηται διατυπώσας τε καὶ ἐκδιάξας τὰ ὄργανα· δὲ οὐ καὶ ιερεὺς εἰκότως
 ὡδε προσείρηται.

Στίχ: 705. ΕΠΤΑΤΟΝΟΤΣ ΝΕΤΡΑΣ κτ: Τῷ ἐπταδικῷ τῶν μαστῶν γευρῶν ἀ-
 ειθμῷ τὸν Τύπον εἰσενεχθεῖσα μεμύθευται, διὰ τὸ ἐπτάκις ἀστι τὸς Κύκ-
 νως, Λητᾶς τικτέσθης τὸν εὐρετίῳ τῆς Μασικῆς Απόλλωνα. (Καλλίμαχ. ἐν
 Τμν. Απόλλ.)

„Ευθεν ὁ παῖς τοσσάς δε λύρη ἐνεδήσατο χορδὰς
 „Τζερον, δοσάκι, κύκνοι ἐπ' ᾠδίνεσσιν ἀεισαν.

‘Αλλ’ ἐ αριθμος ἡμῖν τῆς ἐπταφωνίας ἐσὶν ἐκ Φύσεως. Διὸ καὶ ἐπτάχορ-
 δος κιθάρα τοῖς Ποιηταῖς ἐλέγεται, καὶ ἐπτάτονος χέλυς, καὶ Φόρμηγξ δὲ
 ἐπτάγλωσσος. (παρὰ Πινδ: Πυθ: Εἰδεις Β.) ἐχὴ τῷ ὄντι διὰ τὴν τῷ μέθε
 κύκνιον ὡδίῳ, ἀλλ’ ἐτι ίσαριθμεῖς τὰς γευραῖς ἔχει τὸ ὄργανον τοῖς αἴπο
 νήτης εἰς ὑπάτιων ἐπτὰ ἀπηχήμασιν. Οὐ γάρ οἷμαι διὰ τὸ ἐπτάκις τὴν
 λίραν κρέεθμα, La Lyre frappée sept fois: ὡς ὁ M. Chabanon, ὁ τὰ Πι-
 δάρες ἀρτίως ἡμῖν Γαλλισὶ ἐρμιλιωέντας ἀπέδωκεν ἀλλ’, ὡς αὐτὸς ἀμενον
 ἐπισήσας ἐξης προσέθετο: (ἐν Σημειώσ: 14: τῷ Β. Εἰδ. Πυθ.) ὅτι cest der-
 niers

"Ειρ' ὁ Θρὰξ οἰενὸς ἐπιειμένος ἔμα ποδῆρες,
Ἐπτατόνκες νευρᾶς μετεφώνει ἀντιμελίσων", 705
Τῇ μὲν δακτυλόφιν, τῇ δὲ ἐλέφαντος πλήκτρῳ.
Ωδε γένος τὸ πάλαι Τεύκρος ἦν, ἀγλαὰ τέκνα,
Ηρωες μεγάθυμοι, ξνοις οἱ ἀμένοσιν ἔξων.
Ιλος τ', Ασσάρακος τε, ἀτὰρ Τροίης ὁ δομήτωρ
Δάρδανος. Αὐφὶ δὲ τοῖς θάυμασιν ἐπὶ τηλόθι λένσσων
Τεύχεα δὴ παντοῖα, καὶ ἀνδρῶν ἄρματ' ἐρῆμα,
Δῆρα τε τὰ σάσκεν ἐπὶ γάνης ὅρθια πῆκτο.
Μῶνυχας ηδὲ Ὑππας, Φέρβεφ' ἀγροῖς οἱ ἀνεῦντο.
Τέρπε γὰρ ηδὲ αὐτὸς αὐτὴς ζωὴς περὶ ὅπλα,
Αριατὰ τ' ηδὲ Ὑππας, μένε δὲ ἄρδη καὶ ιέροθεν ἐθσιν. 715
Εἰτ' ἄλλας θηῆτο ἐν εἴλαπιναις ἀνὰ πόια,
Ἐνθατε ηδὲ ἐνθα τρυφόωντας, τερπομένυς τε,
Καὶ γ' ἐπιμελπομένυς Φαιδρὸν Παιᾶνα χορεύας,
Ἐνόδιων μέσσον δαφνώνων, ηχι ὑπερθεν

T 2

Ηρ-

* * *

niers mots, peuvent indiquer les sept cordes de la Lyre. η ὡς ἕτι πολλῶ
ἄμενον ἐνταῦθα ὁ Μάρων, διὰ τὰ septem discrimina vocum: (τὰς ἐπτὰ
τὰν φωνῶν διασολάς,) αἱ διὰ τὰς λάρυγγος ἡχαῖν πεφύκαμεν. Τέτων γὰρ
ἐπτὰς θόνων, τὰν ἀκολὺης ηκιστα λανθάνεις η ὀξύτητι καὶ βαρύτητι διαφερεσῶν
ἀπ' ἄλλας διάκρισις.

Στίχ: 708 ΉΡΩΕΣ ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ κτ: Παρὰ τιὼ δωδεκάδα τῶν ψευδωνύμων
Θεῶν, οὓς τὸ τετράσιχον καταλέγει:

„Δώδεκα εἰσὶ Θεοὶ μεγάλοι, Ζεὺς, Ήρα, Ποσειδῶν,
„Δημήτης, Ερμῆς, Εσίας, Κυλλοπόδαν,
„Φοῖβος, ἐνυσσλίς τ' Αρης, Παλλὰς τ', Αφροδίτη,
„Αρτεμις, εἰσὶ Θεοὶ δώδεκα οἱ μεγάλοι.

Δεύτεροι ἐκτάσσουνται, οἱ ἐκ Διὸς ὑπὸ γυναικῶν μυθευόμενοι τεκναθῶναι:
Ηεκάλης, Ασκληπίος, Πλάνη, Διόνυσος κτ: οἱ περ ἡμιθέες αἰπειάλευν, η
Δαιμόνος· καὶ τοι Δαιμόνας καὶ τὰς Θεὺς αὐτὸς Ομηρος ὀνόμαζεν αδια-
φόρως. Τρίτοι δὲ τῶν ἡμιθέων ἕτι ὑποδεέσεοι, οἱ Ήρωες, οἵ, δι
αἱ ἐξ αὐτῶν ὀφελεῖας τὸ αἰνθρώπινον ἀπικένετο, ηρωῖας τε τιμᾶς α-
πένεμαν, καὶ ναὸς ἥγενεσιν. καὶ θυσίας αὐτοῖς Ἰλασηρίες προσῆξαν, ὡς
Ἐρεχθεῖς (Ὀρεας Όμηρος. 51x. 550.) καὶ ἄλλοις. (Μέτιδι καὶ τὸν Αὔτ.
Όμηρος Σχολ: Ιλ: Α. 51x. 4.) Τέτοιοι οὖθις Ήρωσιν ὁ Μάρων ὡδε συγκα-
τατά: τε Ίλον τε, καὶ Ασσάρακον, καὶ τὸν Τροίαν δειμαρμένον Δάρδανον,
οὓς ἐπὶ τὸν Τεύκρον πάντας ἀγαθες, περὶ ὧν καὶ τοῖς ἐμπροσθεν ἡμῖν εἴρη-
ται. (Ἄνωτ: 51x. 548.)

Στίχ: 711—715. ΤΕΥΧΕΑ ΔΗΠΑΝΤΟΓΑ κτ: "Α ποτὲ τοῖς Ήρωσιν ἐπίηρα τε
ιῶ καὶ κεχαρισμένα, οἵ τε κατὰ τὸν βίον ἥδοντο χρέμενοι πάντα σφίσιν ὑπο-
τιθεταὶ παρακολοθεύνται καὶ μετατάσσοι, καὶ παραμένοντα. Ἐντέτηκε γὰρ ίοῖς
ἐντεῦθεν ἀποιχομένοις, οἵ προσετηκότες ἐτύγχανον κατὰ τιὼ ἐνθάδε λῆξιν,
η περὶ τὰ αὐτὰ δοκή καὶ προστάθεια δευτεροί τε καὶ ἀναπόνητος,
εἴτε Φαιλα ταῦτα ιῶ, κατ' αὐτὰ καὶ κολαζομένοις εἴτ' ἀγαθαῖς, καὶ τῆς
ἐξ αὐτῶν ἀναπικπλαμένοις θυμηδίας καὶ τέψεως.

Στίχ: 718 ΦΑΙΔΡΟΝ ΠΑΙΑΝΑ ΧΟΡΕΙΑΙΣ. Τυμος ιῶ ὁ Παιάν,
πρὸς ἐκφυγὴν κακῷ ἐπιόντος, η μετὰ τιὼ αἰπόλαυσιν ἀγαθες τινὸς ἐπελ-
θοντος, προσαδόμενος τοῖς Θεοῖς οἷον Λρεῖ μὲν, πρὸ τῆς συμβολῆς ἐν πο-
λέμοις, οἱ καὶ ἐμβατήριος Παιάν εἰλέγετο. (Πλέτ: εἰς Βίον Λυκέργου.) Α-
πόλων δὲ, μετὰ τιὼ νίκων, οἱ ιῶ ἐπινίκιος. Άντ: εἰς Βίον Ρωμύλου.) Δη-
λον δὲ ἐτι περὶ τὰ τοιέτα ὡδε Παιάνος ὁ λόγος. Οὐ μόνον δὲ Απόλωνι

τε

- Jampridem hanc prolem cupio enumerare meorum;
 Quo magis Italiā mecum lætere repertā.
 O pater, anne aliquas ad cœlum hinc ire putandum est
 720 Sublimes animas, iterumque ad tarda reverti
 Corpora? que lucis miseris tam dira cupido?
 Dicam equidem, nec te suspensum, nate, tenebo:
 Suscipit Anchises; atque ordine singula pandit.
 Principio cœlum, ac terras, camposque liquentes,
 725 Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque astra
 Spiritus intus alit, totamque infusa per artus
 Mens agitat molem, & magno se corpore miscet.
 Inde hominum, pecudumque genus, vitæque volantum,
 Et quæ marmoreo fert monstra sub æquore pontus.
 730 Igneus est ollis vigor, & cœlestis origo
 Seminibus; quantum non noxia corpora tardant,
 Terrenique hebetant artus, moribundaque membra.
 Hinc metuunt, cupiuntque, dolent, gaudentque: neque auras
 Dispiunt clausæ tenebris, & carcere cœco.

Quin

* * *

- τε καὶ Ἀρεῖ, αὖτας καὶ Ἀρτέμιδι, καὶ Ποσειδῶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθος ἦν
 ἀδεδαμ, πλατύτερον τῷ Παιάνος ἀντί. Τυντος ληφθέντος κατὰ παράχρη-
 σιν καθάποτε δὲν καὶ Ὁργα (Φησὶ Σέρβιος) ἴδιως μὲν τὰ τῷ Βαύκχῳ,
 κοινότερον δὲ, καὶ τὰ ιερὰ ἀπλῶς τὰ τοῖς ἄλλοις Θεοῖς τελέμενα, ἥκεν.
Στίχ: 730. ΉΡΙΔΑΝΟΤ ΧΕΤΜΑ. Ἐκότως τὸν Ἡριδανὸν ὑπερ-
 θε κατίσταται διὰ τῶν Ἡλυσίων φέντι ἐποίησεν, ὡς ἐν ποταμοῖς τὸν δὲ καὶ
 μόνον διὰ τέ κατασερισμός πως θέανθέντα περὶ δὲ εἴρηται Δ. Γεωργ.
 51χ 55. καὶ Δ. Γεωργ. 51χ. 457.
Στίχ: 721—725. ΕΝΩ· ΕΣΑΝ κτ: Τῆς μακάρου αἰξιώδης λήξεως, Φησὶν, ἐν κε-
 φαλαίῳ σανελών: 1. τὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐκυρῶντας αὐτούς σαντας· 2. τῆς
 αἰγάλως καὶ σύντοις τὰ τῆς Ιερατείας ἡς ἐλαχον ἐκπεράναντας· 3. τῆς περὶ
 τὴν Ποίησιν ἐνδοκιμητότας 4. τῆς δὲ ὧν ἐξενέρον τεχνῶν, καὶ διὰ ὧν παν-
 τοῖων ἐτέλεσαν αἰγαθοεργιῶν, μοήμια ἐκυρῶν ἐγκαταλειπότας. παρ
 αὐθιδώποις αἰδίον.
Στίχ: 728. ΕΞΟΧΑ ΜΟΥΣΑΙΓΟΝ Τὸν Ἀπέλλωνος καὶ Τερψιχό-
 ρεης Μέσοντος, ἄλλοι Σελιώης.) Ὁρφέως, καὶ τέττα τιὼν λύραν εἰς κλῆρον
 εἰληφόται· ὅπερ ἐτὸν αὐτῷ μαθητεύσαντα. Ἀθηναῖον δὲ τὸν Μεσσαῖον γε-
 νέθατ, Φασὶ, τιὼν πατρίδα, ἀκμάσαι δὲ ἐπὶ Κέντροπος. Αὐτὸν δὲ τέτον
 ἔναι, τὸν τὰ καθ' Ἡρῷ καὶ Λέανδρον ἡμῖν ἄσαντα· καὶ περ ἄλλοι πολλῷ
 τέτον νεώτερον Μεσσαῖος τὸ Ποτημάτιον ἐκρίνουν. “Οτι δὲ, διὰ τὸ μὴ μᾶλλον
 Ὁμήρος, τὸν Μάρκωνα ὡδὲ μητριῶν, τὴς Γραικὸς (Φασὶ τινὲς) Βασκανίας,
 τέτον αἰτιαθει. τετὶ τῷ ὄντι διαβολὴ κατὰ Γραικῶν ἐσὶ πρόδηλος· πῶς
 γὰρ τῷ τοῖς Ὁμήρος ἔχνεσι σαφῶς δύτω παρακολυθῆσαι Φιλοτιμησαμένω,
 ὡς καὶ τοῖς Βραχυτάτοις τῶν ἐκείνων καλῶν ἐναστρενισαμένω, καὶ τιὼν μίμησιν
 μὴ απαξιώσαντι, τοιόνδε τι πάθος ἐπισυμβῆναι τις Φήσεις; Ἀλλ’ ὅπερ ἐπὶ
 τῇ σιγῇ ὁ Γάλλος Des-Fontaine-s αἰτιάται, πολλῷ πιθανότερον τέτον δ
 ἐτὸν, ὅτι τῷ μήπω κατ’ ἐκένο παρελθόντος τῷ βίῳ τικυκαύτα Ὁμήρος
 τὸ ἔδωλον, δὲν Ἡλυσίοις διατρέψον ὑποθέτῃ πεδίοις, διὸν κομιδὴ πιθανὸν
 δὲ εὐλογον.
- Στίχ:** 729. ΜΕΓΓ ΤΠΕΙΡΟΧΟΝ ΕΤΡΕΑΣ ΟΜΟΤΣ. Τῶν τοῖς
 Σχολιογράφων ὁ Πλάτων ὡδὲ ὑποσημαίνεινται ἔδοξε, διὰ τιὼν τῶν ὡμων δῆθεν
 δυρύτηται· ὡς εἰ μὴ ἄλλως φάσιον ἵνα Πλάτωνι ἐπίσης τὴς ὡμως, ἢ τὸ τέρ-
 γον, καὶ τὸν Μεσσαῖον ἐνδιωγμένων.

Στίχει

Ἡριδανὸς λαῦρον προκυλίνδετ’ ἐν ἀλσεῖ χεῦμα.

720

Ἐνθ’ ἔσαν οἵτ’ ὅτηθεν αἰωνόμενοι περὶ πάτρης,

Οὗτ’ ἀρητήρων ἄγνοὶ βιοτῆτα διῆλθον·

Οὗτ’ ἐν ἀοιδοῖς θεοὶ ἀεσαν̄ ἐπάξια Φοίβος.

Οὗτε βίον τέχνασιν ὅνησαν, ταῖς πέρ αὐτοῖς.

Οὗτ’ ἐνεργεσίησ’ ἐτέροις μνημῆται λεπόν.

725

Στέμματι δ’ οἱ πάντες χιονώδει τάνιοντο.

Τὰς δ’ ἄρ τοιαύτης ἐρέεινε Σιβύλλα:

Ἐξοχα Μασάμον (τὸν γάρ πέρι ισατό σχλος,

Πάντες ἐναζόμενοι, μέγ’ ὑπέροχον εὐρέας ὠμός.)

Ἐμετέ μοι ψυχὰ μακάρων, σύτε Φέρτατε Θέσσι,

Τίς ποτε χώρη, τίς δ’ Ἀγχίσιω ἄρ τόπος ἵχει;

Τὸς γάρ ἐκηθ’ ἴκομεθα, ατάρ τ’ Ἐρέβευς ἀπέλεθρος

Νηξάμεθ’ ὑδατας τῷ δ’ ἐπιτᾶξ ἐπάμειβετο Ἡρως:

Οὐδενὶ ὡδὶς ὁδος ἀλσεα δὲ σκιόεντα,

Οχθας τε χλοερὰς, καὶ λειμῶνας τε νεανθῆς

730

Ναιομεν. Ἀλλ’ ὑμᾶς (αὖτ’ ὅτῳ θυμὸς ἀνώγει.)

Τὸν δε ὑπερβῆμεν ζυγὸν διμον ἐγὼ δ’ ἐπιδείξω.

Η, καὶ αἱα προάγων πεδία σφίσι τερπνὰ ἐδάκνυ,

Τψόθεν ἐσῶς οἱ δ’ ἀκοωρείας ἀπὸ λεπον.

Ἀγχίσης δὲ πατήρ θαλερόο μυχοῖσιν ἐν ἄγκες,

735

Ψυχὰς ἐκκρίτας, Φάος αἷς ἦν μέλον ἀνίξειν,

Αὐφιπολῶν ἥθρει τῶν δ’, οἱ γένει οἱ προσανῆκον,

Πλῆθος ἀνηρίθμει τε, καὶ ὀψυγόνας ἐρατεινὰς.

Καὶ μοίρας τε, τύχας τ’ ἀνδρῶν, ἥθη τ’, ηδ’ ἔργα-

Ως δ’ οὐδὲν ἐπερχόμενοι διὰ ποίης ἄντα κατεῖδεν

740

Αἰνέαν, γῆθων ἄμφω τῷ χειρὶ ἀνατεῖνε.

745

Δάκρυ

* * *

Στίχ: 730. ἜΣΠΕΤΕΜΟΙ Περιττὸν ίω τιώ Σιβύλλαν, τὸ ἐξ ἐπιπνοίας θεοτέ-
ρας τὸν τόπον προμηθίωμαι, ἐν φ’ Ἀγχίσιος ιδίᾳ διατριβων ἐτύγχανε,
παρὸν τέτο ἐκ τῶν ἐν Ἡλυσίοις σωσαριζόντων πυθομένων μαθεῖν. Διὸ τὸ
παθάνετα.

Στίχ: 734. ΟΤΔΕΝΙ ΩΔΙΟΣ ΔΟΜΟΣ κτ: Πάντας γάρ ἀπασι, τοῖς ἐν
ἐκείνῃ τῇ μακαρίᾳ καὶ τρισσευδάμονι λήξει, κονά.

Στίχ: 743. . . . ΤΩΝ Δ’, ΟΙ ΓΕΝΕΙ ΟΙ ΠΡΟΣΑΝΗΚΟΝ, Τὸς ἐπὶ χρόνος
τεταγμένοις, ἐξ ὁσφύος τῆς αὐτὲς μέλλοιτας ὑσερον πεοκύψειν, ή σπωαθν
ἄλως αὐτῷ προσήκοντας, καὶ τέτων τύχας τε καὶ βίος καὶ πράξεις,
τὸν Ἀγχίσιω εἰσάγεις ὁ Ποιητὴς προσαναπολεῖτα. Τοιγαρέην γδέ τῶν ἐν ζώ-
σιν ὑπολειφθέντων οἱ μετασάντες κομιδῇ καταλήθονται εἰν Ἀΐδη, συγγε-
γῶντε μάλιστα, καὶ οἰκείων, καὶ Φίλων, καὶ πρὸς τοὺς ἄπλως εἰσὶ τινα χέ-
σιν ἔχοντες καὶ αὐτοφυράν, εἰ δὲ καὶ τῶν ἐσομένων πολλῷ ὑσερον κήδοντα,
ώς ὧδε πεποιηται. Ήν δὲ ἄρα καὶ Πλάτανι ἡ τοιάδε ἐμπεδος δέξα „ως
„αὶ τῶν τελευτησάντων ψυχαὶ, διώματιν ἔχεσθι τια, καὶ τῶν κατ’ αὐθρά-
πτες πραγμάτων ἐπιμελεῖται“ (παρὰ Στοβ. Λόγ. ΡΚΒ.) Ταῦτα δὲ ἀλη-
θῆς μὲν, μακρὸι δὲ εἰσὶ περιέχοντες λέγοι. Πιστεύει δ’ αὐτοῖς νομοθετεῖσι
„ταῦθ’ ὅτας ἔχειν, ἀντεῖ μὴ παντάπασιν ἀφέονται, καὶ τιμῶ-
νσι τε αὐτὲς ἐμενεῖς εἶναι, καὶ ἀτιμάζεσι δυσμενεῖς.

- 735 **Quin & supremo cum lumine vita reliquit,**
Non tamen omne malum miseris, nec funditus omnes
Corporeæ excedunt pestes; penitusque necesse est
Multa diu concreta modis inolescere miris.
Ergo exercentur poenis, veterumque malorum
- 740 **Supplicia expendunt: aliæ panduntur inanes**
Suspensiæ ad ventos: aliis sub gurgite vasto
Infectum eluitur scelus, aut exuritur igni.
Quisque suos patimur manes: exinde per amplum
Mittimur Elysium, & pauci læta arva tenemus:
- 745 **Donec longa dies, perfecto temporis orbe,**
Concretam exemit labem, purumque reliquit
Ætherium sensum, atque aurai simplicis ignem.
Has omnes, ubi mille rotam volvère per annos,
Lethæum ad fluvium Deus evocat agmine magno;
- 750 **Scilicet immemores supera ut convexa revisant,**
Rursus & incipient in corpora velle reverti.
Dixerat Anchises, natumque, unqque Sbyllam
Conuentus trahit in medios, turbamque sonantem:
Et tumulum capit, unde omnes longo ordine possit
- 755 **Adueros legere, & venientum discere vu'tus.**
Nunc age, Dardaniam prolem quæ deinde sequatur
Gloria, qui maneant Italiâ de gente nepotes,

Illust-

* * *

- Στίχ:** 747. ΔΑ' ΚΡΥ Δ' ΟΙ 'ΕΚ ΒΛΕΦΑΡΩΝ κτ: Δάκρυον δὲ, τὸ ἀπὸ χαρᾶς τε
 καὶ γῆθες ἐκπροσὸν λέγει· τὸ γὰρ ἀπὸ συγνότητος καὶ αἰσας ἀπέισαι
 τοῖς μακαρεῖοις πᾶν δάκρυον, ἐν ἀπεριστάτῳ ηδοῦ ἡ τε καὶ τέρψεις αἰαστρε-
 φομένοις,
- Στίχ:** 749. ΝΙΚΗΣ' ΕΤΣΕΒΙΗ κτ: "Η, γὰρ ἀμφιλαφῶς ἐυσέβειαν ἥσκησε πρὸς
 ζῶντα, παρέμενεν Δινέας πρὸς Ἀγχίσιων καὶ τελευτήσαντα.
- Στίχ:** 752. ΤΩΣ ΜΕΝ ΕΓΩΝ ΩΜΗΝ ΤΕ κτ: Ηροσδοκῶν γὰρ ίω τὴν τέλεων
 εἰς Ἀδειάθοδον, ίω καὶ φθάσας αὐτῷ κατ' ὄναρ προπηγγαλεν, ὡς ὑπὸ^τ
 μοιρῶν πεφασμένιω. ("Ορεα Ε. Αἰν: 51χ. 772. κτ.)
- Στίχ:** 756. ΩΣ ΛΥΤΟΣ ΔΕΔΙΕΙΝ, κτ: "Τφερώμενος γὰρ ίω, ὡς εἰκὼς, ὁ γεγ-
 νήτωρ, μήτοιγε αὐτῷ ὁ γὸς τὸς Διδές ἔρωτας, καὶ τὸν ἐν Λιβύῃ ἐνήδονον
 φεισῶντα προτέραν θήσει τῆς διὰ πολλῶν καὶ μόχθων καὶ κινδύων μεμο-
 ξαμένης αὐτῷ τὸ γένυς ἐν Ἰταλίᾳ καθιδηύστεως.
- Στίχ:** 757. ΛΙΝΗ ΕΙΚΩ, Αἰδοῖν, δενή, Φρικάδης.
- Στίχ:** 762. ΤΡΙΓΣ ΜΕΝ ΕΦΩΡΜΗΘΗ κτ: "Ομοια τὰ Δινέας περὶ τὸν ὅμιλον-
 τρον συμβάντα. (Αἰν. Β. 51χ. 848.) καὶ τὰ περὶ τὸν Εὐρυδίκιων Ορφεό.
 (Δ. Γεωργ. 51χ. 592-605.)
- Στίχ:** 767. ΚΑΙ ΘΑΛΜΝΟΤΣ ΉΧΕΤΝΤΑΣ "Τπὸ τῆς τὸ σφοδ-
 ρότερον πνέοντος ἀνέμος ἐπῆς, ἢ διὰ τὸν ὑπὸ τὸ παραβρέτοντος ὑδάτος
 λαβρότερον Φλοῖσθον.
- Στίχ:** 768. ΛΗΘΑΙΟΝ. Τὸν ἐν αὖ ποταμόν θτω καλεῖ, ἐ τὸ
 πόμει λήθης καθίσαται πρόξενον.
- Στίχ:** ΩΣ Δ' ΟΤΕ ΕΝ ΛΕΙΜΩΝΙ κτ: Τῇ εἰκόνι τῇ δὲ προσεχεῖσσατο μεθ'
 "Ομηρον οὐργιλίων καὶ ἄλλοις. ("Ορεα Α. Διν: 51χ. 470. καὶ Δ. Γεωργ
 51χ. 668.)

Στίχ

Δάκρυ δ' οἱ ἐκ βλεφάρων, ἐκ δὲ σόματος πέσε γῆρας.

Τέινας ἥλυθες; ὡς δὲ ἔπι ἔλπετο σεΐο γενήτωρ,

Νίκησ' ἐυσεβίη τρηχέως τώδε πορεία;

Ἐσι δέ μοι τέκος, ὥπα τεὸν πάλιν αὖ ἐσιδέθαι;

750

Καὶ Φωνᾶς γνωτάς τε ἀκαστέμεν, ηδ' ἀποδῖναι;

Τὰς μὲν ἔγων ὕμιν τε, δόκαζόν θ' ὡς ἐσεταύπερ.

Καὶ χρόνον ηρίθμουν. φόδ' ἥπαφε μέρμερα πάμπαν.

Γαιάων δὲ ὅθεν; ἃς δὲ ἄρα σὲ πλώσαντα θαλάσσας

Ἄρινυμα, ἢ τέκος! οὓς δὲ ἄρε κινδώνας ἀνατλάντα!

755

Ως αὐτὸς δεδίειν, Λιβύη μὴ πῆμα τοι οἰσῃ!

Αἰνέας δὲ πρὸς τάδε: αὐνὴ σὴ πάτερ εἴκω,

Οὗτοι ἄπαξ παροδῶσα θύρας μὲν ἐπὶ τάς δε ἐπέξε-

Τυφρηνοῖσι δὲ νῆες ἐμαὶ προτικέλσαν ἐν ὄρμοις.

Δεξιτερῷ δόθι, δὸς πάτερ· Ἀλλὰ σὺ μὴ ἀποχάζευ.

760

Ως Φαμένω βλεφάρων θαλερὸν κατελέιβετο δάκρυ.

Τρὶς μὲν ἐφωριάθη ἐ βραχίονας ἀμφιβαλέθαι;

Τρὶς δὲ ἀπ' ἐκ χειρῶν τηνάλως ἐκφυγεν εἴκω,

Πνοιῆς λεπταλέης ἴκελη, πτηνοῖς τε ὄνειροις.

Αἰνέας δὲ τέως ἐπικαμπέος ἔνδοθι βήσης,

765

Ἐξ ἀπάνευθεν ιδὼν, ἔπι δέρξατο κάμενον ἄλσος,

Καὶ θάμνος ἥχευντας ἐν ὑλαις καὶ ποταμὸν δὲ,

Ληθαῖον, κλισίας δές ἐκαὶ παραμεῖβεν ἐκήλυς,

Τὸν πέρι Φῦλ' ἀνάριθμα, καὶ ἔθνεα ἵπτατο πολλὰ.

Ως δὲ ὅτε ἐν λειμῶσι, γαλιώιος εὔτε θερείη,

770

Ἀνδεσ' ἐφιζοντά τε μέλισσαι παντοδαποῖσι,

Λεάρια τ' ἀγλαόχρωτ' ἀγεληδὸν γ' ἀμφικέχωται·

Βόμβῳ δὲ ἀρ πεδίον τετρήχαι. Πτῆξεν δὲ γ' αὖψα

Αἰνέας λεύσσων, δίζητο ἀτάρ τε δαῆναι,

Αἴτια τ' ἀγνωσσων, καὶ ἀ τηλόθεν ὄσσετο φεῦχρα,

775

Καὶ τίνες οἱ τόσοι εἰν ὅχθησι σωέρδεον ἄνδρες.

Ἀγχίσης δὲ πατήρ· Ψυχὰ, ταῖς σώματα ἄλλα

Πέπρωτ' ἐκ μοιρῶν, ποταμοῦ ὡδ' ἐκ ληθαίς

Νάματα λησμοσῶης μακρᾶς ἀφύγσαι.

Τάς δε ὑπομνῆσαι σοι, ἀτάρ προτὶ ὄσσεε δεῖξαι

780

Ἡμὸς ὄψιγόντας, ἐκ πολλῷ ζετο θυμὸς,

Οφρα μοι Ιταλίως εύρηκας μᾶλλον χαίροις.

V 2

Ω πά-

* * *

ΨΥΧΑΙ ΤΑῖς ΣΩΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

Στίχ: { 777. ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΤΑῖς ΣΩΜΑΤΑ ΑΛΛΑ
 { 778. ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΜΟΙΡΩΝ Περὶ ὧν αἰπέναντι κα-
 θεώρεις ὑδάτων, καὶ τῇ ἐπ' αὐτὰ συρρέοντος ὅχλος ἐκπυνθανομένω τὰ Αἰνέα,
 υπολαβῶν δὲ πατήρ· Λαγχίσης, τὰς μὲν, Φησὶ, τὰς ψυχὰς υπάρχειν τῶν
 ἐπὶ τὸν μετὰ σώματος βίον ἐπανελθεῖν αὐθίς ἐφιεμένων· τὰ δὲ τοι γά-
 ματα εἴναι τὰ λήθης πρόξενας ὡν ἄδιλα μὲν αἱ ψυχαὶ απασάμεναι, τῶν
 ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ γίνονται ἐπιλήσμονες· εἴναι δὲ τοι πάσας, φόδ' αὖτας καὶ
 κατὰ τὸ αὐτὸν ἐπιτηδεύως ἐχόστας πρέστες ἀναβίωσιν, αὐλ' αὐτοὶ τοι πεπρωμέ-
 νον εἴη, καὶ ὅτε, καὶ ὅπως ταῖς μὲν γαρ τυχὸν μηδέποτε ἐπανήζειν, αὐτοὶ
 ἀφετησὶ ἐληλακεῖσι εἰς ἄκρον δὲ βίος, τῆς αὐδίστις λήξεως τῆς ἐκεῖ, διὰ παν-

τὸς

Illustres animas, nostrumque in nomen ituras,
Expediam dictis, & te tua fata docebo.

760 Ille (vide?) pura juvenis qui nititur hastâ,
Proxima sorte tenet lucis loca: primus ad auras
Ætherias Italo commissus sanguine surget,
Sylvius, Albanum nomen, tua posthuma proles;
Quem tibi longævo serum Lavinia conjux

765 Educt sylvis regem, regumque parentem:
Unde genus Iongâ nostrum dominabitur Alba.
Proximus ille Procas, Trojanæ gloria gentis,
Et Capys, & Numitor: & qui te nomine reddet,
Sylvius Æneas, pariter pietate vel armis

770 Egregius si unquam regnandam acceperit Albam.
Qui juvenes, quantas ostentant, aspice, vire!

At qui umbrata gerunt civili tempora quercu,
Hi tibi Nomentum, & Gabios, urbemque Fidenam;
Hi Collatinas imponent montibus arces,

775 Laude pudicitiae celebres, addenique superbos
Pometios, Castrumque Inui, Bolamque, Coramque.
Hæc tum nomina erunt: nunc sunt sine nomine terræ.
Quin & in avo comitem fese Mavortius addet
Romulus, Assaraci quem sanguinis Ilia mater

Edu-

* * *

τὸς ἀνέκλητπτον ἀπέχει τὸ γέρας. Καὶ τοι περὶ τέττα ἄλως πως ὑπελθώσ εἶχης ὁ Ποιητῆς ἔοικεν (ἔρα κατωτ: 51χ. 788-818.) Τὰς δὲ μετὰ μακρὸν ἐπανελεύσεθαι χρόνον, ἐπειδὴν τῆς παλιγγενεσίας διὰ καθαρισμοῦ ἀποχρώντως ὁφθῶσιν ἀξια. Τὰς δὲ τέως ἐγοίμως ἔχειν, καὶ ἵστον ἅπω εἰς τέττο ἥξειν, δύσας ή προαπαιτημένη κάθαρσις ἐγγυεῖται πέρας αφίκετο. Συμβάλλεδαι δὲ ἄλως τῆς ἐπιληπτικούτατης τὰ διάθετα κοινῇ τὰς πάσας. Τὰς μὲν, ἵνα μηκέτι τῷ ἐπὶ γῆς διαμνημονέουσιν ματάιων, ὃν περ κατέλιπον, η ἀρ' ὃν κατελείφθησαν τὰς δὲ, ἐφ' ᾧ ἀναβιωσομένας μηδὲν τῶν ἐπὶ τῆς πρέστερης βιοτῆς σφίσιν ἐναπολείποιτο ἵχιος, ἀπλῶς δὲ πάντων καθάπαξ ἐπιληφθεῖν, ὡς μηδὲ εἰδέναι ἔχειν τὸ παραπάν, οἷς τε αὐταῖ, καὶ ἐν ὅποιᾳ ποτὲ τῇ κατατάσσει ἐγένεντο πρότερον μηδὲ ἄπτεται τῷ ἀρχιώ ἀλλοτε Φθάσασα γένεντο. Ταῦτα γεννὸν ὁ Ποιητῆς Πυθαγόρεα σοιχῶν καὶ Πλάτωνι, ὡς ἐξ Ἀγγίσθ, διέζησι, τὸ πιθανὸν αὐτᾶ προοικονομῶν, τὰς ὄψιγόντες τῷ φερεταγγελῆντι, καὶ οἷον ὑπὸ ὁφθαλμοῖς τοῖς τέττα προθητομένω αὐτάς καὶ διαγνωριεῖντι, ὃς τις ποτὲ, καὶ ἡλίκος ἐκείνων ἔκαστος ἐστεται. Οὗτο δέ τις τὸ δραψάδημα διαμεθοδεῖσιν, πρὸς δύο ταῦτα ἔοικε ἀφορᾶν τὸ μὲν, ὡς ἀν προθυμότερον ἕτας Ἀγγίσθ τὸν ὃν ἀπεργυάσυται, ἵπαλειφων ἄμα καὶ ἐπιφδων πρὸς τὸν τέ προκειμένων οἱ κράτες κατάχεσιν, ἐλπίσι πτερωθένται Βεβαίαις τε καὶ ἀσφαλεσάταις, διὸ τὸ ἀμεταθέτως ἐποφέλεδαι τοσφέταις τε καὶ τηλικοτοῖς ἀνδράσιν, (οἵσοις τε καὶ ἡλίκοις ἐφεξῆς καταλέξει.) ἄτται ἐκ Μοιρῶν αὐτοῖς πέπρωται, καὶ ἀπόκειται τὸ δὲ, (ὅπερ ἐκ πλαγίας πως ἢν αὐτῷ Μάρων τὸ προκείμενον) ἵν' ἐντεῦθεν ἀφορμῆς δραζάμενος πάνυ ἐυκαίρει, τὰ τε ἐπ' αὐτῷ κρατεῖντι τῶν ὅλων Λύγεσθ, καὶ τοῖς ἐπισημοτάτοις τῶν ἐν Ρώμῃ γένεσι τε καὶ οἴκοις, μάλιστα κεχαρισμένον ἀποδοιγ τὸ Ποίημα. Οτι γαρ κατὰ τρόπον τῆς τὸ μέλοντος προσαναφωνήσεως, τὰ παρόντας κλέα διάσταλπισαι Ρωμαίοις, καὶ προκαταγγεῖλαι τὰ ἔτι ἐφεξῆς προσδοκῶμενα πρεθέτο, ώδεις οἴμαι. ἔτοις ἀμβλὺς ἴσι τῷ διώσισεν, διὸ τὸ Ποίημα μετιών, ἐκ ἣν αὐτίκας συμβάλλεται.

Στίχ:

Ω πάτερ, η σὺ τινὰς γ' οἴη ψυχαῖς αἰναδῶαι
Ζωὰς, ὑψόσε τ' αὐθὶ λιλαιομένας αἰνακάμψει
Νωχελὲς ἐς δέμας; ηὲ τὶς οἰκτροῖς θεοῖς;
Τετὶ ἔγων ἔρεω, ωδὴ ἀμφιγγώμονα λέψω,
Αγχίσης ἐπάμεπτο ἐφεξῆς δὲ ἔκθετο πάντα.

785

Πρῶτα Πόλου, καὶ Γαῖαν, ἀτὰρ καὶ λαίγματα ὑγρὰ,

Καὶ

* * *

Στίχ: 783—787. Ω ΠΑΤΕΡ, Η ΣΥ ΤΙΝΑΣ γ' ΟΙΗ κτ: Αὐτη ἀνθυποφορά^{της} θεὸν Αἰνείου, πρὸς τὰ ὑπὸ τῷ πατρὸς Αγχίσθ εἰρημένα, περὶ τῆς τῶν αἰποιχομένων εἰς τὸ αὐθὶς αἰναβιῶνας ἐφέσεως. Τὶς γὰρ αὖ πιστέσει, φησὶ, τὸς ἀπαξ τῶν ἐπὶ τῷ πονήρῳ τῷδε καὶ οἰκτρῷ βίῳ γευσαμένης, αἰρεῖθαι αὐθὶς καὶ ἐφερθαι αὐτὸς τῷ εἰς τὸν αὐτὸν τῷτον ἐπάνοδον; (Μετιθι Στοβ. Ἐκλογ. Λόγ. Ἐννετήκ. ἔκτον.) Αλλὰ γὰρ ἄλλοις ἀλλας ἐδοκει, καὶ μάλιστα τοῖς περὶ τῷ Ποίησι, παρὸς οἷς δὴ τὰναντία περὶ τῷ αὐτῷ προβλήματος ἐντυχεῖν ἐσὶ τὰ πολλὰ ἀποφθεγξαμένοις ἐφ' ᾧ γὰρ τὰ τῶν Τραγικῶν παρελθεῖν ἴκεντα:

„Τὸ Φῶς τὸ δὲ ἀνθρώποισιν ἥδισον ἐκεν. Καὶ:

„Καὶν δὲλος οἵτις. ήδεται τὸ Φῶς ὁρᾶν. Καὶ:

„Κακῶς ζῶν κρέσσον, ηθανεῖν καλῶς·

Καὶ Ἀχιλλεὺς παρὸς Ομηρῷ λέγων εἰσάγεται: (Οδυσ: Κ. 51χ. 487.)

„Βελοίμιλα καὶ ἐπάρθρος ἐὼν θητευέμενος ἄλλῳ,

„Η πάσιν γεκύεσσι καταφθιμένοισιν αἰνάσσειν.

Καὶ αὐτὸς δὲ Αἰνείας, τῶν εἰς Αἰδής αἰτοχέρως κατιέναι αἰτεσάντων, ὅπως περὶ τέττα διετέλειν φρονθεῖται ηθηταῖς. (Ἀνωτ: 51χ. 477.)

„Οσον νῦν οἵδε ἐθέλοιεν,

„Τλαῖν ἐπὶ γῆς καμάτυς, καὶ λευγαλέιν πενίλια τε.

Νῦν δὲ καὶ ἀπολογίαν Αγχίσης, ὑπὲρ ὃν φθάσας ἐφη, κρατίσιλι ὑποσιάλιες, τῷ, ἐπὶ τῇ ἀπαιτεμένῃ πρῶτον ἕκαστῳ καθάρσει, προσεγγινομένῳ τῶν δυζερῶν ἀγγοιαν διὰ τῆς ληθαίας προπόσεως πῶς γὰρ αὖ τῷ ζῶν προσοχθίσειν, οἷς, εἴτε καθαγνιδομένοις ἔτι, ἐν ποιναῖς θσι καὶ Βασάνοις, εἴτε δὴ καὶ καθαγνιθεῖσι ηθη, παρὰ πόδας ἐπεται, η παντελῆς τῶν ἐν τῷ βίῳ συγκυρησάντων αὐτοῖς κακῶν λήθη, μηδὲ τὸ βραχύτατον ὅλως ἵχνος τῷ μνήμῃ ἐγκαταλείπεται;

Στίχ: 788—818. ΠΡΩΤΑ ΠΟΛΟΝ ΚΑΙ ΓΑΙΑΝ, κτ: Εγτεῦθεν η Αγχίσθ απάντησις πρὸς τὸ Αἰνείας ἀπόρημα. Σῶμα τι ἐσὶν ὑπερμέγεθες, τόδε (Φησὶ) τῶν ὅλων τὸ σώμαγμα, οὐ μέλη οἷον ὁ βρανός, καὶ ηγῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς, ἐξ ὃν ὁ σύμπατος διάκοσμος θεοῖς ὀλικῶς συγκεκρότηται. Ενεσι δὲ ἐν αὐτῷ καὶ θεοντι πνεῦμα, ητοι νῦν, διὰ πάντων ηκαν, οὐ καὶ ἀρχιλ, καὶ διωμην βρανίον, καὶ ψυχὴν ὄνομάστας ἐκ αὖ αἱμάρτους, ὡς πάντας ἐμεψυχθεῖσαν, καὶ κινθαν, καὶ διεξάγεσαν. Τῆς δὲ ὀλικῆς (ἐτώ Φάναι) ψυχῆς, αἱ ἐν ἕκαστῳ ψυχαῖς ἐν μέρεσ, διον ἀπορθῆγες τνεῖς εἰσὶ καὶ ἀπόρθοιες, αἴγαναι μὲν αὐταὶ καὶ καθαραὶ τῷ ἀρχιλ, τοῖς σώμασιν ἐνσκιλῶν ἐνταχθεῖσαι, δὲ μικρᾶς δὲ ὅμως τῆς προσροπῆς μεταλαγχάνεσσαι προσιόντος τῷ χρόνῳ, ἐμπαθεῖσα τε τῆς ἐν ηθανεργυνωται ὄλης, καὶ τῷ θεοῖς η ἄλλως χρησει τε καὶ καταχρίσει τῷ διωμεων τῶν ἀντανταίς. Διὸ καὶ πάθεσι παντοῖοις ἐν τῷ βίῳ καταδονθεῖσαι, καὶ ἀλιτήμασι περιπτίπτεσαι διαφόροις, αἱ μὲν μείζοις, αἱ δὲ ἐλάττοις καὶ μετριωτέροις, ὑπεύθιοι καθίσανται οὖν, καὶ τῷ σκλήρῳ τέως ἀπολυθεῖσαι, τέσι τε ἀπομορχθεῖσαις καὶ μετὰ τῷ ἀποβίωσιν δευσοποιεῖσαι πολλαῖς, καὶ δίκαιος εἰσπράττονται, τὰς ἐπὶ τοῖς πρὸς βεβιωμένοις αἰνάλογον, δικαιοτάτας. Σωέχονται δὲ ταῖς ἐποφελομέναις ποιναῖς, ἔως δὲ αὐταῖς πληρωθῶσι καιρὸι καθάρσεως. Ήδη δὲ καθαρθεῖσαι, ταῖς μὲν αὐτῶν τῷ ψυχῶν ἐφέται διὰ μακρῷ ἐν πεδίοις τοῖς Ήλυσίοις ἐυδαιμονεῖσαι καὶ τρισολβίσις ἐνδιαιτᾶθαι. (8 πολλαῖς πάνυ δὲ ταῦταις.) δοσαι δηλοι: μετριωτέρας δεήσειν, ὡς ηττοσιν ἐνισχημέναις ἀμαρτάσι, τῆς καθαγνισεως ταῖς δὲ τοι ἐπ' ἐλαττον, ἐπόσσαις πλεισ-

Βιβλ. 5.

X

πλεισ-

- 780 Educet. viden' ut geminæ stent vertice crista,
 Et pater ipse suo superum jam signet honore?
 En hujus, nate, auspiciis illa inclyta Roma
 Imperium terris, animos æquabit Olympo,
 Septemque una sibi muro circundabit arces,
 785 Felix prole virum: qualis Berecynthia mater
 Invehitur curru Phrygias turrita per urbēs,
 Læta Deum partu, centum complexa nepotes,
 Omneis coelicolas, omneis supera alta tenentes.
 Huc geminas, nunc flecte acies: hanc aspice gentem,
 790 Romanosque tuos. Hic Cæsar, & omnis Jūli
 Progenies, magnum coeli ventura sub axem.
 Hic vir, hic est, tibi quem promitti saepius audis,
 Augustus Cæsar, diuūm genus, aurea condet

Sæcu-

* * *

πλείονος. Ταῖς δὲ ἐπὶ ἐλάχισον, δοσαις περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀμπλακημάτων ἔξοπλα κατὰ τὸν Βίον ἐγένετο· ἀντιδόφος πως συμβαινότης, τῷ Ιὔ αὐθαγνούμενος ποὺ βάρει ποὺ χρόνῳ, τῆς μετὰ τὴν καθαρσινὴν αναβαθμένης μεταξὺ προθεσμίας, ἀχρι τῆς ἐπαναβιώσεως, ἐφ' ὧ κατὰ λόγου αποδοθεῖη, η ὑπὲρ τῶν ἐν, η ὡς ἄλλως, ἐν τῷ παρεληυθότι Βίῳ πεπρεγμένων ἀντιδοσίες. Πάσαις γε μιώ ἀναβιωτέον τὸ τέως, πάσαις δὲ ὅπωσδεν ἐχεις τὴν ἀρχὴν, ὡς ήδη γενναμένης μετὰ τὴν καθαρσινήν, κατὰ γε τὸ μᾶλλον ποὺ ἥττον, τῆς μακαρίας ανέσεως. Ταύτη τοι ποὺ ἐπὶ τὸ λίθης πόμα τὰς ἀναβιωσομένας ψυχὰς ὁ Θεὸς ἀγάγει, ὡς. ἐν ἐπιλήσμονες πάντη γενόμεναι, ὅντε καλῶν ἐκάστε εἰς πᾶσαν ἥπον, ποὺ ὧν περ η ἐνθάδε λῆξις κακῶν ἀνάπλεως, οἰκειοθελῶς απαστῶντο τὴν ἐνσώματον αὐθίς ἐπὶ τὸν Βίον ἐμπαλινόσησσον.

Στίχ: 788. ΠΡΩΤΑ ΠΟΛΟΝ, ΚΑΙ ΓΑῖΑΝ κή: Principio. Πρῶτον, ἐν ἀρχῇ. Οὐκέντιος ὑποτιθησαν ύφεσως, τὸ ἔκιθε λῶν ὑλαίων ἀματών, ποὺ τῇ διὰ πάντων ἥκοντος πνέυματος, η Νέη, συγκρεπόμενον ἔτως ὀλικὸν σωταγμα, ὡς ἔχειν ἔοικε δόξης. Οὐδὲν γαρ ίέτων ἐκτὸς παρέλιπε· τῷ δὲ πρώτῳ πρῶτον ἀδὲν, ἀδὲ τῆς ἀρχῆς αρχὴ τῆς πρωτίστης· ποὺ θαυμασὸν, ἀδὲν, ταῖς ἔτως ἐπισφαλέσι περιπίπτον ἐπινοίας, τὰς ἐκ ἡρετίονος τῷ Φωτὸς, ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἐαυτῆς δειλῶν λογισμῶν φιλοσοφεῖν αἰρεμένες περὶ τῆς τῶν ὄλων συσάσσεως.

Στίχ: 789. . . . ΣΦΑῖΡΟΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΜΗ'ΝΗΣ, ΤΙΤΗ'ΝΙΑ Τ' ΑΣΤΡΑ. Διαστήματα τὸν Σελιώλω (μεδ' ης ποὺ ίές Πλάνητας τακτέον, ποὺ τὸς Κομήτας, ἀκριβέστερον δεῖσαν περὶ τάτων Φιλοσοφεῖν') ὡς ἐτερόφωλον ὅσαν, τῶν ἀνθρώπων αἰτέρων, Ήλιος ίε δη, ποὺ λῶν ἄλλων, οἱ σερεοὶ λέγονται. Ιαύτα δὲ Τίτανος ἀνόμαστον ἀτέρα, ὁστερ ἢν καὶ Τητελίων ἐξηῆται, έτε λῶν Τίτανων ἐεις ὑπῆρχεν, οἱ Ήλιος. (Ορε Δ. Αἰνειάδ. στίχ. 126. η. Ε. Λιν: 782.)

Στίχ: 790. ΕΝΔΟΘΙ ΠΝΕΥΤΜΑ ΤΡΕΦΕΙ, κτ: Τό διηκον τε καὶ χωρῶν διὰ πάντων, ποὺ πάντα κινήτη, ποὺ ζωγονῶν, ποὺ θάλπον ὃ ποὺ νέν αποκαλεῖ ίό αὐτὸ, ποὺ διώσαμεν ἐμπυρον, ποὺ αρχὴν τρέαντον, ὁστερ ἐξηται. (Λινωτ: 788-818.)

Στίχ: 795. ΣΠΕΡΜΑΤΕΣΙ ΨΥΧΩΝ κή: Εκ γαρ ίές βηθείσης τρέαντος αρχῆς, καὶ τῶν ἐν ἐκάστοις ψυχῶν τὰ απέραντα θάλπονται ἐνακμάζει, ἐφ' ὅσον ταυτας, η παρετούν γηνῶν ίε ποὺ ἐπικήρων μελῶν ἐκ τοῦ περιεπιταται γωθρότης τε ποὺ αὐμβλύτης.

Στίχ: 797. ΕΝΘΕΝ ΓΑΡ ΤΑΥΤΑΙΣ ΔΕΟΣ, κτ: Η γαρ ταῖς ψυχαῖς ἐκ τῷ ἐνύλιο σώματος ἐμποιεμένη νωθρίσε τε ποὺ πάρεστις, τῶν ἐπιπολαζόντων ἀνθρώποις παθῶν αἰτία καθίσταται. Πάθη δὲ τὰς ἐμφιλοχωροῦστα πολλά, ποὺ ποικίλα, ἀττας γεμιών εἰς δύο συγκεφαλαιεύται Συζυγίας ἀντιθετικάς· τὰ μὲν εἰς δειλίσσην ἡ δρεξην ταναγρόμενα, τὰ δὲ εἰς ήδονινη ἡ ὄδωνια.

Στίχ:

- Καὶ σφαιρὸν λαμπρὸν Μήνης, Τιτήνιά τ’ ἄσρα,
Ἐνδοθι πνεῦμα τρέψει, αὐτὰρ μελέων διὰ ἥκων
Νοῦς σύμπαν τόδ’ ἄγει, μεγάλῳ δὲ ἐνὶ σώματι χεῦται.
Ἐθνεῖ δῆν μερόπων τε, κτιωῶν τε, πτιωῶν τε,
Καί γε ὁπόσσα πέλωρα κέκευθεν ὑφ’ ὕδασι πόντος.
Ἐμπυρος ἔσκε δὲ ἵς τε, καὶ ἀρχὴ ἡρανή τις,
Σπερμάτεσι ψυχῶν τὰς ὧχι δέμας πημαίνει,
Γυῖα γεηρά τε, ωδὲ ἐπίκηρα μέλη ἀμβλιώι·
Ἐνθεν γὰρ ταύταις δέος, θμερος, ἄλγος, οὐδὲ ἥδος.
Οὐδὲ οἴα τε ἔασσ’ ἀνυάδειν ὑψόσ’ ἐς αὔρας,
Ἐγκλεισοι σκοτίησιν, ἀτὰρ θ’ ἐρκτῆς ἀλαῆσιν.
Ἄλλα καὶ ὑδατίψ εὖν ἥματι εὗτ’ απολέπει
Τὸ διῶ δυσήνες, ωδὲ ἄρ τότε λοιγια πάντα,
Κῆρες σωματικὰ τ’ οἰχονται πυθμενόθεν γε.
Δηρὸν ταῖς δὲ τετῆραχθαι ἀνάγκη ἔμμυχα πολλὰ,
Ἡδὲ ἐμφῶτα λόγοισιν ἐναλδήσκεν παραδόξοις.
Τοιγάρ τοι ποιῶνται ὑπάγονται παντοδαπῆσι,
Τίνσον τε δίκαις τῶν πρόσθεν ἀταθαλιάων.
Αίμεν τῶν δὲ ἀνέμοις μετέωροι ἀνηγόρωται
Τῶν δὲ ἀλιτροσῶη ἐν δίκαιος φύπτετ’ ἐνθεν,
Ἡ κάετ’ ἐν πυρὶ κηρας ἔας τέτλημεν ἔκασος.
Ἐνθεν δὲ Ἡλύσιον πέδον ἔξης πεμπόμεθ’ ἐνρὺ,
- 790
795
800
805
810

X 2

Παῦροι

* * *

Στίχ: 798. 'ΑΥΓΑΖΕΙΝ 'ΨΩΣ' 'ΕΣ ΑΤΡΑΣ. Τπὸ γὰρ τῶν παθῶν αἱ ψυχαὶ πιεζόμεναι καὶ πρὸς τὰ ἔνυλα καθελκόμεναι, καὶ τὸ τοερὸν τῆς ἐν αὐταῖς διώμεως ἐπικοτύμεναι, ἕτε ἀνάγεδαι ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα οἴα τε εἶσιν, εἰς ἀναβλέψω.

Στίχ: 801. 'ΟΤΔ' 'ΑΡ' ΤΟΤΕ ΛΟΙΓΙΑ ΠΑΝΤΑ, Καὶ γὰρ δὴ, καὶ τε μοχθηρᾶς τέδε καὶ κακοήθεος απολυθέσαι σφρίτι, εἰμὶ ἄρα πάντα, αὐτὸς ἐσιν αἴτιος, τῶν ἐκ τῆς παρελθόσης τε σώματος κοινωνίας ἐπιπολασσάντων ἐμπαραμέναι μιάσματα, δευτοποιῶς αὐταῖς ἐντετηκότα, καὶ διεξαλείπτως ἔχοντα, ὡς τῆς διὰ πολῶν βασάνωντε καὶ κολάσεων δύψεως τε δᾶν καὶ καθάρσεως, πρὸς τὸ κομιδῆ καίνενται γενέδαι ἔξιτηλα.

Στίχ: 804. ΔΟΤΟΙΣΙΝ ΕΝΑΛΔΗΣΚΕΙΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙΣ. Τῷ γὰρ ὄντι ψὲν φάναι ἐσὶν, ψὲν τιὼ ἀρχιώ ἐννοῦσαι, ὅπως τατὶ συμβαίνει. Άλλ’ ἐπὶ τὸν θεσμὸν ἐπάναγκες ἐκεῖνον αναδραμέν τὸν, ἐκ δυοῖν διαφορωτάτων Φύσεων, φρεστῆς τε αἵμα καὶ ἀρράτι, εἰς μίαν ψοιωσιν τὸν ἄνθρωπου σωματολογοῦσαντα. ὃς δῆπας θεσμὸς παραδόξος ἐσὶ καὶ φύτος, καὶ τώντυ ἀδεξμίωσις.

Στίχ: 807-809, ΛΙ' ΜΕΝ 'ΑΝΕΜΟΙΣ ΜΕΤΕΩΡΟΙ κτ: Ἐκ τῶν παρ' Ελησοὶ καθαγγισμῶν, Φασὶν, ὁ Παιητὴς ἔσκεντος ἔξεληφέται τὸ τεῦτόν ἔδος τῆς τῶν ψυχῶν ἐν 'Ἄδε καθάρσεως. Εἰώθει γὰρ παρ' ἔκεινοις καθαγγίζεσθαι, ητοι διποτὶς ἀνέμοιν μετέωρον περιβαλλόμενον, ή δέσθροις ὑδάτων υποβρύχιον ἐμβασπτόμενον, ή θέω τε περιχριόμενον, καὶ δαίσι περιφλεγόμενον. Τυχὸν δὲ καὶ ἄλλως τιὼ Πυθαγορικῶν ἐνταῦθα ὁ Μάρων ὑπαινίτεται μετεμψύχωσιν. Τῶν γὰρ ψυχῶν, τὰς μὲν ἐν σώμασι γεώδεσι τελεωτέροις, η ἀτελεστέροις, κατὰ λόγον τῶν ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ αὐταῖς ἔξημαρτημένων, ὁ Πυθαγορικὸς μεταγγίζων ἐγκαθέργισι λῆρος αὐτῷ δὲ εἰσὶν, ὡς εἰκὸς, αἱ διὰ τὸ πυρὸς δίκαιος τινασσοῦ τὰς δὲ ἐν σώμασιν οἰκεῖν παραπέμπεις ἐνύγροις τὰς δὲ τέως ἐν πτιώσι καὶ ἐναερίοις ὡς εἴπρο ἄρεις αἱ τῆς δευτέρας τῶν εἰρημένου τάξεων ἐλάστητον τὸν πρώτων εἰσὶν ἀμαρτήσα-

Sæcula qui rursus Latio regnata per arva
 795 Saturno quondam: super & Garamantas, & Indos
 Proferet imperium. Jacet exstra sidera tellus,
 Extra anni, solisque vias, ubi cœlifer Atlas
 Axem humero torquet stellis ardentibns aptum.
 Hujus in aduentum jam nunc & Caspia regna
 800 Responsis horrent Divum, & Mæotica tellus,
 Et septem gemini turbant trepida ostia Nili.
 Nec vero Alcides tantum telluris obivit:
 Fixerit æripedem cervam licet, aut Erymanthi
 Placarit nemora, & Lernam tremefecerit arcu.
 805 Nec qui pampineis victor juga flectit habenis,
 Liber, agens celso Nysæ de vertice tigres.
 Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?
 Aut metus Ausoniâ prohibet consistere terrâ?
 Quis procul ille autem ramis insignis olivæ,
 810 Sacra ferens? nosco crines, incanaque menta
 Regis Romani, primam qui legibus urbem
 Fundabit, Curibus parvis, & paupere terrâ
 Missus in imperium magnum. Cui deinde subibit
 Otia qui rumpet patriæ, refidesque movebit

Tullus

* * *

τῆσσασμα, εἰ δὲ τῆς τείτης καὶ τῶν δευτέρων, ὅπερ ὑπέθετο Σέρβιος, ἥπερ δὴ
 καὶ καρκίνων αὐτῶν καὶ καριδῶν, καὶ κολοιῶν καὶ νυκτερίδων, ἀνθρώπους
 ἐσμὲν ἀθλιώτεροι τός γάρ ήμέτερα σώματα τῶν ἔκεινων, πολλῷ εἰσὶ γεω-
 δέσερα.

Στίχ: 811. ΠΑΤΡΟΙ Δ' ἈΡ ΠΕΛΟΜΕΣΘ' 'Ολγοι γὰρ οἱ ἐκλεκ-
 τοὶ, εἰς ᾧ εἴσι (ἥπερ σωσεῖς) καὶ Ἀγχίστης.

Στίχ: 812. ἘΣ Τ' ἩΜΑΡ ΔΗΡΟΝ κτ: Ἐπὶ πολὺ τὴν ἐν ἄδε, Φησὶ, παρατεί-
 νειν καθαροῦ, εἰς δὲ ἀμέλει αἱ ψυχαὶ τὴν ἐντετηκυῖαν σφίσιν ἀποθέμε-
 ναι πᾶσαν προσροπήν τε καὶ μιαρίαν, εὐλικρινῆς ἀποκατασῶσιν, οἵας
 καὶ καὶ ἀρχαὶ ἐπεφύκεσσαν, πρὶν ἡ καλαπιλωθῆναι· ὅτε καὶ αὐθερίαν
 τινὰ τὴν αὐθησιν ἀυθίσις ἐπανακτήσαθαι, καὶ συρας ἐχειν ἀπολάνειν πυ-
 ρὸς (Simplicis) εὐλικρινῆς τε καὶ ἀπλαγάτης, τοῖς γηῖς οὐλονότι, αὐλῇ γένε-
 νις, τῷ Φωτιζόντος μὲν, μηδόλως δὲ καίμοντος.

Στίχ: 815. ΤΑ΄ Σ Δ' ἈΡ ΧΙΛΙΑΔΟΣ ΤΡΟΧΟΝ κτ: Οὐ χρὴ ὠρισμένως ὀδε τῶν
 τῆς καθαρεσσας χρέινων ἐκδέχεσθαι τὴν χιλιοστὴν, αὐλῇ αἰρίσως. Ή γὰρ κα-
 θαροις καὶ λόγον τῶν προεξημαρτημένων, τοῖς μὲν εἴσαι βραχυτέρα, ὡς
 εῖκος, τοῖς δὲ πολυχρονιωτέρα. Σημείωσμα δὲ, ὅπως διὰ τῆς μεταφορᾶς
 τῆς τῷ χεροικῷ τροχῷ ἀνακυλίσεως, τὸ ὄδωηρον, καὶ αὖτε νέον τῆς τῶν
 ἐπαναλαμβανομένων δεινῶν παρατάσσεως μάλα προσφυῶς ὑπεμφαίνειαι.

Στίχ: 816. ΠΑΣΣΤΔΙΗ ΘΕΟΣ κτ: Όρεα ἐν τῷ Σημείωσε αὐτῷ: σίχ: 788—818.
 Τίνα δὲ αὖ ἔτερον ὑπολαβεῖν δεήσει ὀδε θεὸν, ἢ τὸν ψυχοπομπὸν Εξμείσαν,
 ἥπερ ἔργον τὰς ψυχὰς εἰς ἄδε παραπέμπειν, καὶ εἰς ἄδε ἀυθίσ ὅπος
 παρείκοι ἀνακαλεῖν; (ερε Δ. Αἰνε: σίχ. 363.)

Στίχ: 820. ΟΧΛΟΤ ΕΞΙΑΧΟΝΤΟΣ Turbamque sonantem : Πῶς
 οιδὲ καὶ Φωνητικῶν σύνειν ὁργάνων, Φωνήντας ἡμῖν τὸν ψυχῶν ὄχλον δὲ
 Μάρων ἐποίησεν; ἢ, ὡσαερ καὶ Ομηρος ἐν τῷ Νεκυίᾳ (Οδυσ. Λ. σίχ. 43.)
 περὶ τὸν Λαέρτη τὰς ψυχὰς σωματαλισμένας (Ιαχῆ θεωτεσίῃ) καὶ περὶ
 τὸν Ηρακλέα ὁσαύτως ὁρνιθηδὸν κλαζόσσεις. (Αἰ. σίχ. 604.)

„Αιφὶ δὲ μιν κλαγγὴν νεκύων ἢν οἰωνῶν ὡς
 „Πάντος ατυχομένων

Στίχ:

Παῦροι δ' ἄρδ πελόμενοι οἱ τὰς δε πολὺμεν αράρας.

Ἐς τε χρόνος ἡμαρ δηρὸν περιτελλομένοιο,

Πρὸς δὲ τετηκυίας λύμης καθαρῷ ἀποφήνη

Αιθερίω αἴθησι, ιδὲ ἐυκρινθές πυρὸς αὔραν.

Τὰς δ' ἄρδ, χιλιάδος τροχὸν ἀς ἐτέων κυλίσωσι,

815

Πασσυδῆ Θεός ἐς ποταμὸν Ληθαῖον ἀνώγει,

Ηπειρῶν δέρξαιντ' αἰνήμονες ἀνθισ,

Ἡδὲ ἄρξαιντο θέλειν ἐπὶ σώματα ἀντ' ἀνακαμψειν.

Ως φάτο Ἀγχίσης ἄμα δ' γέα, σώτε Σιβύλλη

Μέσσον ὁμίλῳ ελέειν, ιδὲ ὅχλῳ εξιάχοντος

820

Οχθον δὲ ἥξεν, ἀφ' ἧς πάντας μακρὰν κατὰ τάξιν,

Αντα τ' ἔχοιεν δρᾶν, καὶ λόντων γνώμεναι ὄψιν.

Νιῶ ἄγε Δαρδανίω. Φύτλῃ τὸ ποδὶ ὕσερον ἔσαι

Εσόμενον κῦδος, τὸς τ' Ἰταλικὴ ἀπὸ ξενικούς,

Ανέρας ὄψιγόνυς τε, ἀτὰρ ψυχὰς ἐπισήμας,

825

Οἱ μέλλοντες ἐς ἐπειδὴς ἡμέαν δύνομ' ἐποίσειν,

Αυτὸς τ' ἔξερέω, μοίρας σὲ τε σὰς προδιδάξω.

Καῦνον (όρφης) νέου, δὲς καθαρῷ δὴ σκῆπτεται ἔγχει;

Ασσοτέρω Φάεός γε πελάσει. Πρῶτος ἐν ἄυραις

Αιθέρος ἐκκύψει ἐξ αἵματος Ἰταλιώτη.

830

Σύλβιος Ἀλβάνιος κλῆσιν, τὸν τηλύγετόν Σοι,

Τέξει πυλυετῆρ περ, ὄψε Λαουΐη ἀκόιτη,

Εἰν ὑλαις κρέοντα τε, κρεόντων γενέτια τε.

Ἐξ ἔο νωίτερον γένος Ἀλβης ἡγεμογένεσει.

* * *

Στίχ: 821. ΚΑΤΑ' ΤΑΞΙΝ, Νόει μοι, (κατὰ σίχον.) Όυ γάρ
καθ' ὃν ἔκαστος ἐγένετο χρόνον, η ἥεξε, τῷ Αἰνείᾳ παρασημούμενος ἐν τοῖς
ἔξης ἔπεσιν, Ἀγχίσης αὐτὸς καταδεξεῖται ἀλλ' εὖλοις καθ' ὃ ἔλαχον ἐν Ἀδε-
τυχὸν πρεσβεῖον, η γέρας, ὅπερ ὑπεληφέναι ἔδοξεν ὁ Σχολογράφος Σέρ-
βιος ἀλλὰ τιλα τάξιν ληπτέον, αὐτὶ τῆς ὅποιασδέν τῶν ἐν προελεύσει τι-
νὶ ἐκτασιμούμενων προόδῳ, θατέρων δηλαδὴ μετὰ θάτερον. Καλῶς ἐν ὁ Γάλ-
λος: Affin de pouvoir discerner (Les ames) l' une après l'autre.
Καὶ ὁ Ἰταλὸς.

"Oue le schiere tutte

„Siccome ne venian di mano in mano

„Avea d' incontro, e le scorgea nel volto.

Στίχ: 823. ΝΤΝ ἈΓΕ ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ κτ: Ἐπὶ τὸ σκοπέμενον ἥκει, περὸς δὲ δὴ μά-
λιστα ἀφορῶν ἔργηται: σίχ 777. 778 Τέτο δὲ λι, τὰς ἐν Κάμη ἐπιφανε-
σάτας ἐπ' αὐτοῦ οἰκιας διαθευδῆσαι καὶ ἐξυμήσαθαι.

Στίχ: 828-834. ΚΕΙΝΟΝ (ΟΡΑΣ) ΝΕΟΝ κτ: Οὔτος λι, ὃν Αἰνείας ἔξειν ἐμελ-
λεν ἐκ Λαουνιας τῆς Λατίνων θυγατρέος, τηλυγέτιλα, προτελευτήσας.
Σύλβιος ἐκλήθη δὲ, (δὲ καθ' Ἐλιωας ἐξιν Υλασ.) διὰ τὸ ὑπὸ τῆς μητ-
ρὸς ἐν ὑλῃ ἀποτεχθιῶμεν, τῆς τὸν Ἀσκάνιον, τῷ πατρὸς ἥδη προαπηδα-
χότος, οἷα δὴ μητριαῖς, υφορωμένης (ἔρει Διον. Ἀλικ. Βιβλ. Α. Ρωμ. Ἀρχ.)
Ἐπεκλήθη δὲ καὶ Ἀλβάνιος υἱερον ὁ αὐτὸς, οἰς Ἀλβης τῆς πόλεως ἀρ-
χας ἐξ ὄν, καὶ οἱ ἐν Ἀλβῃ μετ' αὐτὸν βασιλέυσαντες, ἐπίκλιτα τὸ Σύλ-
βιον ἔχον, καθάπερ οἱ Φαραὼ ἐν Αιγύπτῳ πάλαι, καὶ οἱ Πτολεμαῖοι
μετ' ἐκεῖνας, καὶ οἱ Ἀρσακίδαι Περσῶν, καὶ οἱ τῶν Ρωμαίων Καίσαρες,
τῇ κοινῇ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπανυπέλα ἐναβρωμένοι. Δόρεστι ἐν καθαρῷ,
ἥτοι ασιδήρῳ παρέτη Σύλβιος σηριζόμενος, ὅπερ ἐν χερσὶν ἐφερον οἱ πάλαι, οἰς
Βιβλ. 5.

X.

ἀριστ-

- Tullus in arma viros, & jam desueta triumphis
 815 Agmina: quem juxta sequitur jactantior Ancus,
 Nunc quoque jam nimium gaudens popularibus auris.
 Vis & Tarquinios reges, animamque superbam
 Ultoris Bruti, fascesque videre receptos?
 Consulis imperium hic primus, saevasque secures
 820 Accipiet: natosque pater noya bella moventes,
 Ad poenam pulchrâ pro libertate vocabit,
 Infelix: utcunque ferent ea facta minores;
 Vincet amor patriæ, laudumque immaensa cupido.
 Quin Decios, Drusosque procul, saevumque securi
 825 Aspice Torquatum, & referentem signa Camillam.
 Illæ autem, paribus quas fulgere cernis in armis,
 Concordes animæ nunc, & dnm nocte prementur,
 Heu! quantum inter se bellum, si lumina vitæ
 Attigerint, quantas acies, stragemque ciebunt!
 830 Aggeribus ficer Alpinis, atque arce Monæci
 Descendens; gener adversis instructus Eois.
 Ne pueri, ne tanta animis assuecite bella:
 Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
 Tuque prior, tu parce, genus qui ducis Olympo,
 835 Projice tela manu, sanguis meus.
 Ille triumphatâ Capitolia ad alia Corintho
 Victor ager currum, cæsis insignis Achivis.

Eruet

* * *

- αριστας γέρας, οὐ πίσημον ἔξεσις τε καὶ διωμένες φίς γαρ Πλάταρχος
 „εἰς Βί: Ρωμύλ. Δόρατι αἴθεσαν τὰς εὐ πολέμους αριστεύουταις γεράζεται.
 §835. ἈΓΧΙ ΔΕ' ΤΩΣ ΠΡΩΚΑΣ κτ: Στίχ: 836. ΉΔΕ' ΚΑΠΤΣ, ΝΟΜΙΤΩΡ ΤΕ κτ: Τὸ (ἀγγή), μὴ διαφορῆς χρό-
 γε (οὐ γαρ χρονολογῆσαι ὁ Ποιητὴς κατὰ τὸ ἀκριβέστερον αἰδε τροποῖται, (ὅτε
 σίχ. 821.) αἱδα τοπικῆς παρεξάστεως διλαστικόν. Οὐ δὲ Πρώκας, ἐκτος αἱ-
 θιμεῖται τῶν εὐ "Ἀλβη Βασιλευούσαντων" η (οὐ αἱδα). φτο. Ἀσκανίς τρί-
 τος καὶ δέκατος. Ἐκτος δὲ, οὐ διδόμος ὁ Κάπτης οὐ δὲ Νομίτωρ, τοῖς μὲν
 τρίτος ἐπὶ τῷ δεκάτῳ, τοῖς δὲ τέταρτος, τοῖς δὲ πέμπτος. Οὐ γαρ περ
 τῆς τέταρτων χρονολογίας τοῖς Σχολιαφτοῖς συμβαινεῖν οὐδὲ τοῖς τινὶ Ἰσο-
 γειαν αἰναγράψασιν.
 Στίχ: 837. ΣΤΛΒΙΟΣ Α'ΝΕΙΓΑΣ Ἀπορεῖται πάτερον οἱ Αἰγαί-
 τηλυγέτης, οὐ τοι οἱ μετα τοὺν Αἰγαία θάνατον γενόμενος ἐκ Δαρινας, οὐ Δα-
 βαίας δέποι; (περὶ δὲ μικρὸν αἰνωτε: εἰχ. 828 – 834.) οὐ δέποι, οὐδὲ τῷ
 Ἀσκανίς εἴη γέρας; τέτον γαρ Λίβιας οἱ Δαρτίναι Ισαρκής ὑπάθετο, ἐκεῖνον
 δὲ Διονύσιος οἱ Ἀλικαρν. εὐ Λ. της Ρωμ. Λεχαιναλ.) ὥπερ ιστος καὶ αἱλ-
 θέσερον. Πάντες γοῦν ἐφεξῆς οἱ τῶν Ἀλβανῶν βασιλεῖς, τὰς αἴτια τὰ πρό-
 του ἐπίκλιν κατέχον, τὸ Σύλβιος, οὐδὲ ἄλλον λέπειον.
 Στίχ: 840. ΟΙΣ ΠΕΡ ΔΡΥΣ ΚΡΟΤΑΦΩΙΣ, ΠΙΟΑΙΟΣ ΓΕΡΑΣ καὶ Δρυὸς γαρ
 ἔργει ἐξεφανέτο, δε δὲ τῶν πολιτῶν ένος τηναὶ εἰ μάχην ποιεῖσθαινονται δια-
 σώσει, τὸν ἀποκτενεύεται φθορᾶς προπεπτάξαι. Ειπολεῖτο δὲ τὰ σέμιμα τό-
 δε Ρωμαίοις, corona civilis, η σιγίσα; ἀπερ ίδειν φυνὴ πολιτικὸν σέμιμα
 φηθεῖ, (η πολιτόδοτον.) ην δὲ εὐ λόγω πολιτῶν η τοιάδε φεροφερεῖται ἔξυπα-
 νίσαντα γαρ τοῖς δρυοσεφέτοις τῆς ἔργου, δι της θαυματουσιού πάντωσι,
 αἴσιατες, καὶ αὐτὴ η Σύγκλητος.

Στίχ:

- Αγχι δὲ τῷ Πρώκας, τῷ Τρώων ἔθνεος εὔχος,
Ηδὲ Κάπυς, Νομίτωρ τε, καὶ ὃς σε κατ' οὐδεμία δέκει
Σύλβιος Αἰνέας, ἀμφ' εὐσεβήῃ τε καὶ ὥπλοις
Ἐξοχος, αὖ καὶ Αλβης αὐτῆς ποτὲ ἄτος ἐπάρξει.
Αθρει τάς δε νεᾶνας, ὅστια γε βήτην προφέρονται,
Οἷς περ δρῦς κροτάφοις, πόλιος γέρας, ἀμφιτέθηλεν⁸³⁵
Τοι Νώμεντόν σοι, Γαβίτις τε, πόλιν τε Φιδήνια,
Τοι Κολλατίνας θήσεσ' ἐπὶ δρεσ' ἐπάλξεις
Κλεινὰς σωφροσῶη, αὐτάρ θ' ὑψηνορέοντας
Πωμετίας τε, Πανὸς δὲ καὶ Αἴσυ, Βόλαν τε, Κόραν τε
Τῶς τότ' ἀκάσσονται, γαῖαι δὲ ἀνώνυμοι ἥδη.⁸⁴⁰
Πρὸς δὲ ἔτι τῷ Πάππῳ παροπηδὸς αργῆιος ἔζαγ
Ρωμύλος, Ασσαράκη τὸν γάμματος Ίλια μήτηρ
Ἐξοίσει. Οράεις δίλοφον κορυφὴν ἐπὶ τάτη;

Υ 2

"Ως

* * *

Στίχ: 841—844. ΤΟΙΓ ΝΩΜΕΝΤΟΝ ΣΟΙ, ΓΑΒΙΟΤΣ ΤΕ κτ: Νώμεντὸς πόλις
ιῶ (Στέφ. Βιβλ.) ἢ πόρδω Ρώμης, ἐκετόν περισσοὶ πρός αἴρετον απέ-
χεσσεν ἢ καθ' ἡμᾶς Lamentano. Γαβίος δὲ πόλις ἐν ὁδῷ τῷ Πρεμενέσινη
(Στέφ. καὶ Στραβ. Βιβλ: Ε') πρὸς ἡλιον ἀνίχοντας αἴρετο Ρώμης, σαδί: ὅγ-
δωκοντας νῦν ἐρείπιον. Φιδήνη δὲ, ἢ Φιδήναι (Στέφ:) ἢ μικρὸν ὑπέρ τινων
σύγχρονων Ανιωνός τε καὶ Τίγρεως τῶν ποταμῶν, Αλβανῶν αποικία, ἐπει-
Ρωμαίων ἢ νῦν Castro Giubileo. Λί δὲ Κολλατίναι ἐπάλξεις, αἴρετο Κολλα-
τίας ίτης πόλεως τῆς ἔγγυς Ρώμης, ἀπὸ σαδίων τρισκοντας (Στραβ.
Βιβλ: Ε.) ἢς ὁδὲ ἵχος νῦν ὑπολέλειπται. Πωμέτιοι δὲ πόλις πάλαι
Ουόλσκων ἢ πόρδων, ἔγγυς Ουέλιτρων, νῦν πτώμα πόλεως. Τὸ δὲ Πα-
νὸς Αἴσυ, πολίχνη τῆς Ροτόλων ἐπιθαλάσσιος, μεταξὺ Λεδέας τε καὶ Αγ-
τίων, ἐνθα Θεὸς ὁ Πλάνη ἐτιμάτο, ὁ Λατίνοις λεγόμενος Ιπιούς· τὰ νῦν ἢ
πολίχνη Cornetto: ἔγγυς τῶν αἱ Πομπτινὰ λέγεται τέλματα. Βόλλας δὲ,
ἢ καὶ Βόλλαι, πόλις Σαμνιτῶν, ἢ Λίκυων ταύτια οἱ Κοριολάνος κατὰ τῶν
ὅμοιων Ρωμαίων, Ουόλσκοις συμμεχῶν, ἐξεπέρθησεν. (Διον.
Ἀλκ. Αρχ. Ρωμ. Η. καὶ Πλεύταρχ. εἰς Βι. Κοριολ.) Κόρας δὲ πό-
λις Ουόλσκων, ἢ πόρδων Κοριολῶν ἐκ Μεσημβρίας, ἢς περ τῷ ἐκπορεύθησε
ἐρηθέεις, τὸ Κοριολάνος προσελάβετο ἐπώνυμον, Μάρτιος το πρὸν παλέ-
μανος (περὶ ταύτης καὶ Στραβ. Βιβλ: Ε') λέγεται δὲ ἐφ' ἡμῶν Σορί.

Στίχ: 845. ΤΩΣ ΤΟΤ' ΑΚΟΥΣΟΝΤΑΙ καὶ Ουπω γαρ ἔτας, ἐκ προφέρησεως
αυτᾶς Αγχίσης ἔσεδαι τε, καὶ ἔτω κληθήσειν τῷ Λίνεια προκατήγορον,

Στίχ: 846. ΠΡΟΣ Δ' ΕΤΙ ΤΩΙ ΠΑΠΠΩΙ κτ: Νομίτωρ γαρ καὶ Αμέλιος ηὗται
Ιῶν αἴρεται Λίνειας ἐν "Αλβη βεβασιλευκότων, ἐτο Πρόκας ψεύς ἔχειν, ἐτο ἐκεί-
γεινται έμισις κατά τηνας, (ὅρε αὐτῷ: 51χ. 835) αριθμόμενος" Νομίτωρος δὲ
Θυγάτηρ Ίλια, ἐξ ηὗ καὶ Λρεος, Ρώμος ήτο καὶ Ρωμύλος ὁ Ρώμης δομή-
σας. (Μέτιθι Διον. Άλκ. ἐν Α. τῷ Ρωμ. Αρχανολ. καὶ Πλεύτ. εἰς Βι.
Ρωμύλος.) Ρωμύλος ταγιαρέην ὁ Αργίος πρόσκαπκον ιῶ ἔχων Λίνειαν, καὶ
πρὸς αἵματα δὲ τὸ Ασταράκιον ἀνῆγε τὸ γένος. Ήν γαρ Ίλιας τῆς Νομίτω-
ρος, τῷ ἐξ Λίνεια, τῷ ἐξ Αγχίσης, τῷ ἐκ Κάστους, τῷ ἐξ Ασσαράκης, τῷ
ἐκ τῷ Τρεώς: Ως ἐπίκειρ (κατα Εγγιον παρὰ Σερβίαν) Θυγάτηρ Λίνειας ἢ
Ίλιας ὑποτεθάη, Πάππος αὖ ὑπῆρξεν αὐτοκήρυξ τῷ Αρειγενέος Ρωμύλος
αὐτὸς Λίνειας, ὡς ὁδε λέγεται.

Στίχ: 847. ΟΡΑΔΣ ΔΙΛΟΦΟΝ κτ: Διὸς τῆς διλόφου κόρυθος ἐν-
ταῦθα δηλεῖται, φασί, ὅτι ἐν ἀπασι: Ρωμύλος ἡρέστο Ρώμην ὔχειν σωάρ-
χοντας τὸν ὄματιμον τὸ δέρμα περὶ τῆς αἰδελφοκτονίας ἔητέον; ἢ ὅτι,
οὐχὶ τὸν αἰδελφὸν αὐτὸς τὸν αὐτὸν, αὖτ' οἱ περὶ αὐτοὺς αὐτοῖς ἐκεῖνον
σασιάσαντες.

Στίχ:

Eruet ille Argos, Agamemnoniasque Mycenas,
Ipsumque Aeaciden, genus armipotentis Achillei,
840 Ultus avos Troyæ, templa & temerata Minervæ.
Quis te, magne Cato, tacitum, aut te, Cosse, relinquit?
Quis Gracchi genus? aut geminos, duo fulmina belli,
Scipiadas, cladem Libyæ? parvoque potentem
Fabricium? Vel te fulco, Serrane, serentem?
845 Quo fessum rapitis Fabii? tu maximus ille es,
 Unus qui nobis cunctando restituisti rem.
Excedunt alii spirantia molius æra;
Credo equidem, vivos ducent de marmore vultus:
Orabunt causas melius, cælique meatus
850 Describent radio, & surgentia sidera dicent.
Tu regere imperio populos, Romane, memento,
(Hæ tibi erunt artes) pacisque imponere morem;
Parcere subjectis, & debellare superbos.
Sic pater Anchises; atque hæc mirantibus addit:
855 Aspice, ut insignis spoliis Marcellus opimis

Ingre-

* * *

Στίχ: 849. ὩΣ Θ' Ο ΠΑΤΗΡ' ΑΥΤΟΝ κτ: Ο Αρης τὸν Ρωμύλον τῷ οὐτι δὲ τὸν Ρωμαῖον ἐξεθέωσαν παντοίως, ὃσε καὶ Λέων δέντερον προσεπέν, καὶ Κυρῖνον. τὸν γὰρ γενομένιν ἐπωνυμίαν τὰ Ρωμύλω τὸν Κυρῖνον, οἱ μὲν Ἐνυάλιον προσαγορέουσιν οἱ δὲ ὅτι καὶ τὸς πολίτας Κυρίτας ἀνόμιας, μαζον οἱ δὲ τὸν αὐχμιώ, η τὸ δέρυ τὸς παλαιώς Κυρῖνον ὄντα μάζην, καὶ Κυρίτιδος Ήρας ἄγαλμα καλεῖν ἐπ' αὐχμῆς ιδρυμένον. Ἐν δὲ τῷ Ρηγίᾳ δέρυ καθιδρυμένον Αρεα προσαγορέουσιν, καὶ δόρατι τὸς ἐν πολέμοις αριστέουντας γεράζεν ως ἔν Αρηίον τινα τὸν Ρωμύλον, η αὐχμητώ Θεον, ὄντα μάζην Κυρῖνον. (Πλάτ. εἰς Βι. Ρωμ.)

Στίχ: 852. ΕΡΚΕΑ Δ' ΕΠΤΑ ΆΜΑ κτ: Τὸς ἑπτὰ λόφως προμηνύει, ἐφ' οἷς η Ρώμη ἐμελλειν ἐφιδρύσεθαι. Άλλοι οἱ μὲν, μὴ ἐπὶ τοσστού ἐνέργεια, ἐκτετάσθαι κατ' αρχὰς τὸν πόλιν ἥγεμενοι, εἰς ἑπτὰ κολωνάς τινας, η ὄχθες, σωμέσειλαν. Οἱ δὲ τὸς ἑχθες τοσστούς τε καὶ τηλικέτας διατένονται γενέθλαι καὶ ἐξ αρχῆς, οἵτε τε καὶ ηλίκες καθιδρᾶν πάρεις καὶ ἐφ' ἡμῶν, ὃν καὶ τὰ ὄνόματα περιφέρεται, ητοι ὑσερον ἐπιτεθέντας, η ἐκτοτε διασωζόμενα, η πάντα, η τετων τινας: ο Παλατῖνος ο Κυρινάλιος ο Αβεντῖνος ο Καίλιος ο Ουιμινάλιος ο Αισκυιλίνος ο Ιανικηλάριος. (ὅρε β. Γεωργ. σίχ. 626.)

Στίχ: 853. ΟΛΒΙΟΣ ΑΝΔΡΟΤΟΚΟΣ, ΜΗΤΗΡ ΒΕΡΚΥΝΤΙΟΣ κτ: Τὸν ἐσομένιων Ρώμην μακαρίζει ἐκ τῆς ἐνανδρίας καὶ τῆς διωμεως, Κυβέλη τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν αὐτιώ παρεκάλει, πυργοφόρῳ τε ὑπογραφομένῃ διὰ τὸ πολιθῖον, καὶ πολυμάσω διὰ τὸ πολύγονον. (ὅρε καὶ Δ. Γεωργ. σίχ. 7.) Αὐτοις οἱ Γ, Αἰν: σίχ. 117. 120.) Βερεκιώτιος δὲ ο Θεὸς προσερηται, ἐκ Βερεκιώτιας χώρας τε καὶ πόλεως Φρυγίας, τῆς ἐκ Βερεκιώτιας τινὸς ὅτας ἐπικληθείσης. (Στέφ. Βυζ.) ἐν οὐ κατ' ἐξοχιώ ἐτιμάστο.

Στίχ: 855. ΓΑΝΝΥΜΕΝΗ ΤΟΚΙΗΣΙ ΘΕΩΝ, κτ: Σημείωσαι, ὅτι ὅχι ὅπως Ρωμύλον, αὖτε καὶ σύμπαντας τὸς ἐν Ρωμαῖοις ἐπιφανεσάττας ο Ποιητῆς ἐξεθέωσεν.

Στίχ: 860. ΗΝΙΓ ΔΕ' ΚΑΙΣΑΡ κτ: Δακτυλοδεκτῶν ὁπερει Αγχίσης ἐνταῦθα μεγαλώνει Καίσαρα τὸν Οκταυιονόν, οἱ Βαλβίς μὲν Αττίς ύποτρέχει τῇ Φύσει, Ιελία δὲ Καίσαρος ἐξ φορεσίας καὶ τοι καὶ γένει τῷ τέττα ἀλλας προσῆκεν, ως ἐξ Αττίας γενόμενος, θυγατρές Ιελίας τῆς τε Καισαρος Λαδελφῆς. (Ορε Ε. Αἰν: σίχ. 594.)

Στίχ:

- “Ως δ’ ὁ πατὴρ ἀντὸν θέαμεις τιμῶσι γεράρεις;
Τόδ’ υπὸ οἰωνοῖς ἐρικυδῆς, ὡς τέκος, ἔσαι
‘Ρώμη, κοιρανίων ἵση χθονὶ, ἥτορ Ὄλύμπῳ.
“Ἐρκεια δὲ ἐπτὰ ἄμα θριγκώσεται εἰν ἐνὶ τέχει.
‘Ολβιος ἀνδροτόκος Μῆτηρ Βερεκιώτιος οἶη,
Πυργοφόρος οὐρυγίων ἀνὰ Αἴσεα δὴ ἐποχεῖται,
Γαννυμένη τοκεῖσι Θεῶν, ἐκατόν τε γενέθλαις
Αὐχεῖσ’ οὐρυγίωνων, ξυμπάντων ὕρανιώνων,
Δώματα συμπάντων καθυπέρτατα ναιεταόντων.
855
‘Ενθάδε δὲ ἀμφοτέρω μοι νῶ τῷ ὅσσεε κάμψας;
Δέρκεο τατὶ γένος· Ρωμαίας δέρκεο σάς γε.
‘Ηνίδε Καίσαρ, καὶ Φύτλη δὲ η πᾶσα Ἰέλα,
“Ητις υπὸ οὐρανίω μεγάλω ποτὲ ἄξονι ἔξει.
Οὗτος ἀνὴρ, δέτος, θαμὰ τὸν προπεφάθαι ἀκάεις,
Αὔγυστος Καίσαρ, Θεῖος γόνος, δὲς τ’ ἄρα χρυσὸς
Αἰώνας Λατίω ἀνθισ τὰς πρόθεν ἀνοίσαι.
Γάιη ἐν ἥ τὸ πάρος Κρόνος ἔπλετο ἐμβασιλεύων.
Οὗτος υπὲρ Γαράμαντας, ιδὲ Ἰνδᾶς, κάρτος ἐπάξει.
860
865

Ηχι

Στίχ: 863. ΑΓΓΟΤΣΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, ΘΕΓΟΣ ΓΟΝΟΣ κτ: Γονιὼν θέαμεις
ρύττει τὰς τὰς Αὐγές, ἐπέπιξε Ἰέλιος, πρὸς ὃν τὸ γένος ἦν αναφέρων,
ὡς εἴρηται, ἐξ Ἰέλα κατέχει, τὰς ἐξ Ἀφροδίτης. (Ὀρεα Α. Γεωργ. σίχ. 28. καὶ Γ. Γεωργ. σίχ. 29. καὶ 40.) Επισεσημείωται δὲ, ὅτι πρῶτον νῶ
ἐνταῦθα Αὔγυστον τὸν Οκταυιανὸν ὁ Μάρων Καίσαρα πρεστηγόρευσεν, ὡς
ἢ πολὺ πρότερον (ἐν ἔτει τῷ απὸ καταβολῆς Ρώμης 727.) παρὰ τῆς
Συγκλήτες βαλῆς τότε ἀντὸν ἀνακηρυχθέντα, καὶ γέρας οἷον κομισάμενον
ἐκθεώσεως πανδήμως αὐτῷ ἀποδοθὲν, τὸ Αὔγυστος. Τότε γαρ Φωνῇ τῇ
καθ’ Ἑλικῶς ἐξὶ Σεβαεῖς, καὶ υπέρτερόν τι σημαίνει, ἡ κατὰ ἀνθρωπον.
(Ὀρεα Γ. Γεωργ. σίχ. 30. Λύτι:)

Στίχ: 865. ΓΑΙΗ, ΕΝ ΗΤΟ ΠΑΡΟΣ ΚΡΟΝΟΣ κτ. Τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ τῇ Κρό-
να βασιλέυοντος (Β. Γεωργ. σίχ. 198.) τὰς χρευστὰς αἰῶνος ἀπολαύσειν μι-
μύθευται τὸ ἀνθρώπινον ὃς αἰών, καὶ ἐπ’ Αὐγές δῆθεν μοναρχήσουτος,
ὡς ἀυθις ἐπανήξων ὡδὲ προκαταγγέλλεται.

Χίχ: 866. ΓΑΡΑΜΑΝΤΑΣ ΙΝΔΟΥΣ κτ: (Ὀρεα
περὶ μὲν Γαράμαντων, Δ. Λιν. σίχ. 215. περὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν, Β. Γεωργ.
σίχ. 136. Οἱ μὲν δὲ Γαράμαντες τὰς πρὸς μεσημβρίαν ἔχοι Γετύλων, δὲ
ἀπεράντη ψαμμώδες χώρας, καὶ ταύτης ἀνύδεις, ἀπέχοντες τῆς θαλάσ-
σης, καὶ τὰς προσαντώμενας, ἐπὶ τύχοι, φρεάτια ἐπιφράσσοντες· ὡς
τὰς δίψαν σφίσι ποιεῖθαι ἔρυμα πρὸς αὐθαλεῖαν. Καὶ τοι καὶ τέτων
ἐκράτησεν ἐπὶ Αὐγές σρατεύσας Βαλβος Κορνήλιος, ἀχρι καὶ εἰς Γαρά-
μαν πόλιν παρ αὐτοῖς πρωτέυσαν προεληυθῶς. Τῆς δὲ Ἰνδίας κατὰ
γαίας τε καὶ θαλάσσας ἐπὶ πολὺ ἐπεκτενομένης, τὸ μὲν ἐντεῦθεν τῇ
Γάγγῃ ἐπὶ τὰς δυσμικώτερα γεῦσι, τὸ δὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἥλιον ανίχνυται τελ-
εαμένον, εἰς δύο τὰς Ἰνδίας παρέδακαν διατέλεσθαι. Αλλὰ γαρ δὲ Ἰνδῶν
ἥμιν ἴσως γνωριμωτέραι καὶ περισσοτέραι τὰς πλάτες, καὶ τὸ πολυτελές τῶν ἐκεῖ-
θεν ἀγωγήμαν, ἢ τὸ μέγεθος τῆς ἐπτάσεως παρά γε μιὰ Ρωμαίοις Ἰν-
δοὶ ἐκελεύτο καὶ τῶν ἐθνῶν τὰς ἐπέκειται τὰς Τροπικὰς τὰς Ληγόκερων, σὲ ἐξ

Ingreditur, victorque viros supereminet omnes.
Hic rem Romanam, magno turbante tumultu,
Sistet eques: sternet Pœnos, Gallumque rebellem:
Tertiaque arma patri suspendet capta Quirino.

860 Atque hic Aeneas: (una namque ire videbat
Egregium formâ juvenem, & fulgentibus armis;
Sed frons lœta parum, & dejecto lumina yultu;)

Quis

* * *

Στίχ: 867. ἩΧΙ ΧΘΩΝ' ἜΚΤΟΣΘ "ΛΑΣΤΡΩΝ. . . . Τῶν ήμην καθοξωμένων τοῖς Ιὰ γῆς ἔχοις βορεότερα· οὐδὲν γάρ θῆς υδρογένες ἀν αἴη μέρος ἐπιφανείας, αὐτὸν τοῦ τῶν κατ' ερανὸς αἰρενὸν μὴ εἴη κατοπτα. Χθόνα τοίνυι ὡδε νοεῖν χρεών τινὶ ἐκεῖθεν τῆς διακεκαυμένης ζώνης, τῆς ύπὸ τῶν δύο τροπικῶν ἑκατέρωθεν αποτερεματιζομένης. Τὰ γαρ ἐπίκενα ἔξωθεν πάντως κατακλυτῶν δρῶν, τῆς ηλίου τῇ τὸν ἐγιαυτὸν σωισῶντος ἐπησίον περιοδεύσεως, καὶ τῆς τῶν ἀσέρων ἐποπτείας τέτων, οἱ περὶ ήμᾶς περιτέλλοσιν.

Στίχ: 868. . . . ἩΧΙ ΤΕ "ΑΤΔΑΣ

ζ869. ἈΖΩΝΑ ΝΩΤΟΦΟΡΕΓ κτ. Περὶ τῷ "Ατλαντος ὄρες Α. Αἰν: σίχ. 890. καὶ Δ. Αἰν: σίχ. 270.) Φλογεροί δὲ Ιὰ ἀστρα τὰ ἐκεῖ λέγει, όχι δτε τῇ πυρώδεις φύσει τῶν ἀλλων ἐσὶ διαφέρονται· αλλ' δτι δὴ πρὸς κάθετον, ή ἐγγὺς καθέτει τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τῆς υποκειμένης γῆς ἐφίένταις ἐπιτείνει τινὶ φλόγωσιν, ἐξεὶ καὶ τῇ ζώνῃ τὸ (διακεκαυμένη) ἐπώνυμον.

Στίχ: 870. . . . ΚΑΣΠΙΑ ΚΑΡΤΗ. Τὰ παρὰ τῷ Κασπίῳ θαλάσσῃ, τῷ αὐτῷ καθλεμένῃ καὶ Τεκανίᾳ, (Στέφ. Βιζ.) ἡς ἀχρι τὸ ερος διατίνεις ο Κάυκασος (ἔρατο Β. Γεωργ. σίχ. 514.) Κράτη δὲ, πτοι Αρχαὶ Κάσπιοι, γοηθεῖν αἱ πρὸς Διοσμᾶς ηλίου, καὶ πρὸς Μεσομβρίαν τῆς εἰρημένης θαλάσσης δικασταῖαι, ή τε τὰν Αρμενίων, καὶ ή τῶν Παρθιαίων· καὶ αἱ Μήδων δὲ, καὶ Τεκανῶν, καὶ Περσῶν, αἱ περὶ τὸ αὐτὸ πέλαγος.

Στίχ: 871. . . . ΚΑΙ ΓΗ ΜΑΙΩΤΙΣ, Η περὶ τινὶ Μαιώτιδα Δίμυλων, η Θάλασσαν, καὶ τὸν πρὸς αὐτὶν ἐκβάλλοντα Τάραιν τινὶ τὸν Εὔζενον πόιτον διὰ τῷ Κιμρεοίς πορθμῷ καταβέβαιον. (δρα Γ. Γεωργ. σίχ. 403. καὶ Δ. Γεωργ. σίχ. 631.)

Στίχ: 872. . . . ΕΠΤΑΣΤΩΜΑ ΡΕΤΜΑΤΑ ΝΕΙΛΟΤ.. ("Ορεα Δ. Γεωργ. σίχ. 39.)

Στίχ: 873. ΟΤΔΕΤ' ΑΡ ΑΛΚΕΙΔΗΣ κτ. Ο Ήρακλῆς. ("Ορεα ανωτ: σίχ. 142. Λυτ:) οἱ διὰ πάσης μονοεχῆς γῆς ἐλθῶν, καὶ τινὶ οἰκεμένῃ περιπέσσεις, ἐντεῦθεν προσέρηπται καὶ πολύπλαγκτος.

Στίχ: 874. ΚΕΙ ΚΕΜΔΑΔΑ ΤΡΩΣΑΣ ΚΕΝ κτ: Τῷ παρὰ τῷ Μάρων ἐπεις έτως ἔχοντος:

Fixerit aeripedem certuam licet:

Εἰ δὲ τὸ aeripedem κατὰ σωαλοιφίῳ φιληπτέον, καίδω ὡς ἔχει καὶ τὸ καθ' ήμᾶς ἐπος αποδοθὲν. Εἰδος οὐδεις πατωιόπτως (στισιν ἔδοξεν), αεριπεδεῖο Μάρων ἐλεγεν, μηδὲ μὴ (χελκέποδα) τινὶ κεμάδα προσαγορέυση αὖτον (αερόποδα) τετέσι, μια τὸ ιπερβάθμον θε τάχεις, οἷα πτήσιων αμετάπτων ἀν αἴη καὶ ήμην τὸ ἐπος εἰς τὸ ἔχεις.

,καὶ καὶ αὐτὸν περιπέτειαν κεμάδα φύτος καταβεθε πίξας.

"Η (κάββαλα τερποτος) εἰ δέξεις ο μὲν θύ Καλαβρὸς Κόιντος, εἰς τὸ (αερόποδα) φέπου δοκεν, μηδὲς ἐκφεύγεις: (ἐν δ. τῶν Ομ. Παραλειπ. σίχ. 223.)

,,Κεμάδας δὲ δος ησκητο θοὴ πέδης, πελεγηγόν,

,,Διμφὶ περιπτιόνων μέγι ἐτίνυτο πᾶσαν αλωιών.

ΑΑ

"Ηχι χθών ἔκτοθ' ἄσρων, ἔκτοθε δ' ἔνοιο,
Ἡελίας αὐτῷ τε πορέης ἥχι τε Ἀτλας
Ἄξονα νωτοφορεῖ Φλογεροῖσι κατάπλεον ἄσροις.
Τέ δὲ ἐπαφιξομένης, ἥδη καὶ Κάσσια κάρτη
Πτώσσασι χρησμοῖσι Θεῶν, καὶ γῇ Μαιῶτις,
Καὶ ποταμός Φρίσσει ἐπτάσσομα φεύματα Νέλκ.
Οὐδὲ τὸν ἄλκείδης γαίης τοσσόνδε διέξε,
Καὶ κευάδα τρώσας κεν καλλαβε χαλκόποδ' αὐτὸς,
Καὶ νέμετε εἰρήνευστος Ἐρυμάνθου, κτενε δὲ Λέρνιω.
Οὐδὲ ὃς ἐν οἰναρέοισι χαλινοῖς ἄρμα τιτάνει
Λυαῖος, Τίγρεις ἐπὶ Νύσσης σύρετε ἐλαύνων.
Δοιὴ σφίν δὲ ἔτι δὴ, μένος ἡνορέη προσαέξειν
Ἡ δεος Ἀυσονίῃ σφᾶς γαίης σῆμεν ἔέργει;

870

875

Ζ 2

ΤΙΣ

* * *

'Αλλ' ἵσως ἀμεινον τὸ χαλκόποδα· Καὶ γὰρ Ομῆρος: ('Ιλ: Θ, σίχ. 41. καὶ
Ιλ: Ν. σίχ. 23,

"Τπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἰππω.
καὶ τοῖς μεθ' Ομηρον, Ἀπολλωνίῳ τε, καὶ Πινδάρῳ, καὶ Σοφακλεῖ κτ: ἡ
φρεάσις σωτήθης τὸν οὐαῦ μὴ καὶ τῷ Μάρων ἐγκριθείη; Οπως γεμιώ ἔχοι
το περὶ τάττα, ἀκτεύον καὶ τὸν Μῦθοι, σὸν διέξεστον Ἀπολλόδ. Βιβλ. Β.
Κεφ: Ε. „Τρίτος ἀθλος πρέκετο Ήρακλεῖ τιὼ Κεραΐτιν Ἐλαφον εἰς
„Μυκλίων ἔμπυγν ἐνεγκεῖν. Ἡν δὲ ἡ Ἐλαφος ἐν Όνοψ, χρυσόκερως, Ἀρ-
,,τέμιδος ἴερα. Διὸ καὶ βελόμενος αὐτὶ τῷ Ηρακλεῖς μῆτε αἰελέην μῆτε Τεῶ-
,,σα, σωεδίωζεν ὅλον ἐνισευτὸν ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ Θηρίον τῷ διώξει σωεφυ-
,,γεν εἰς ὅρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κακεῖθεν ἐπὶ ποταμον Δάδωνας
,,τάττον διαβαίνειν μέλλεσαν τοξεύσας σωελαβε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄ-
,,μων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἡπάντητο. Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμίσιων χρυσό-
,,σα ἀφηρεῖτο, καὶ τὸ ιερὸν ὁδον αὐτῆς κτενάντα κατεμέμφετο· ὁ δὲ υ-
,,ποτιμησάμενος τιὼ ἀνάγκη, καὶ τὸν αἵτιον εἰπὼν Ευρυδέας γεγονέ-
,,ναι, πραῦνας τιὼ ὁργὴν τῆς Θεᾶς, τὸ Θηρίον ἐκόμισεν ἔμπυγν εἰς Μυ-
,,κλίων.

Στίχ. 875. Κ'ΕΙ' ΝΕ'ΜΕ' ΕΙΡΗ' ΝΕΤΣ' ΕΡΥΤΜΑ' ΝΘΟΤ, ΚΤΕΙ' ΝΕ ΔΕ' ΛΕ' ΡΝΗΝ.
„Τῶν Ηρακλέες ἀθλῶν ὁ τέταρτος (Ἀπολλόδ. ἐνδ: φνωτ:) λῶ, αγριὸν Τρ-
,,ινα Κάπρον ἐλεῖν, ὃς ἥδικες τιὼ Ψωφίδας (χάρασν Ἀρκαδίας) δέμώμενος
,,ἔξ ὄρες ὁ καλλέσσιν Ἐρυμάνθου. . . . Τάττον ἐν διώξεις ἐκ τίνος λόχης
,,μετα κραυγῆς εἰς χιόνα πολλῶ παρεμένον, ἐμβροχίσας τε ἐκόμισεν εἰς
Μυκλίων. Περὶ δὲ δὴ τῆς Λέρης, περὶ λῶ ὃ δέντερος τῷ Ήρως ἀθλος,
εἴρηται. (Δινωτ. σίχ. 318. κξ.)

Στίχ. 876. ΟΤΩ' ΟΣ ΕΝ ΟΙ' ΝΑΡΕ' ΟΙΣΙ ΧΑΛΙΝΟΓΣ κτ: Ο' Βάκχος ἔτος, ο'
τῆς γῆς τὰ πλεῖστα περιοδεύσας, ἀχεις καὶ αὐτῶν τῶν πορρωτάτω, ἐξ
οὐ προσείρηται καὶ ίνδικης, ὡς δὴ τάττας κρατερεψαμένος, καὶ ύπο
χεῖρα παῖσας. Ἐπὶ δὲ ἀρματος ἥλαυνε Τίγρεις ἐλαχομένη, καὶ Λυγχί, καὶ
Πάνθηρον, οὓς καὶ ἀμπελίνοις ἔχαλίνις τοῖς κλημασιν, αμπέλος φύλοις Τε
καὶ κισσοὺς καὶ ἀνίσιος εφόμενος ὅθεν καὶ βελροχαίτης ἥκησε. Κέκληται δὲ
καὶ Λυσιμέριμος, καὶ Λαθικῆδης, διὰ συμβολῆς τοῖς καταχρωμένοις τῷ
παρὰ αὐτῷ εὐρεδίων λεγομένῳ πόματι. Καὶ Νυσταῖος δὲ απὸ τῷ ὄρες
προσείρηται τῷ ίνδικῷ, ἢ απὸ τῆς ἐν ίνδοῖς πόλεως, μὲν αὐτὸς ἐκεῖ ἐκτι-
σεν, ἐβδόμης βάσης τῶν ὁμογύμνων δέκα, μὲν ἡμῖν ὁ Συγγραφεὺς τῶν Ἑθν-
ιῶν κατέλεξεν. (Ορεα καὶ τὰ περὶ τάττα σημειώθηται ἐκ Β. Γεωργ.
σίχ. 2. καὶ 4.)

Στίχ:

Quis, Pater, ille, virum qui sic comitatur euntem?
 Filius? anne aliquis magnâ de stirpe nepotum?
 865 Quis strepitus circa comitum! quantum instar in ipso est!
 Sed nox atra caput tristi circumvolat umbrâ.
 Tum pater Anchises lacrymis ingressus obortis:
 O nate, ingentem luctum ne quare tuorum.
 Ostendent terris hunc tantum fata, neque ultra

Esse

* * *

Στίχ: 880. ΤΙ' Σ Δ' "ΕΚΑΘ' "ΟΣ 'ΡΑ' ΠΕ'ΛΕΙ κτ. Τῶν μετὰ 'Ρωμύλον βασιλευ-
 σόντων Νομᾶν τὸν ἐφεξῆς αὐτίκα γνωρίζει· δὸν καὶ ἔκαθεν ἑώτα παρίση-
 σιν, ὡς διδυῖον ἐπὶ τῷ διαδοχὴν μεταπεμπτον, ἐκ Κυρῶν πολίχνης Σαβί-
 νῶν ἄρμάμενον, πολιὸν ἄνδρα, καὶ ιερὸν, καὶ φιλέριων· διὸ καὶ κλάδος ἐ-
 λάτις χειρὶ κατέχοντα ὡς πολέμων τε δὴ ἀφεξόμενον. καὶ νομοθεσίας
 τὸ 'Ρωμαίων κράτος διακοσμήσοντα ταῖς ἀρίσταις· ἐξ ἐκαλεῖτο,
 δὲ πρότερον αὐτὸς ἐκαλεῖτο, εἰς τὸ Νομᾶς ὑπερον αὐτὸς ἡμέρατο.
 ("Ορεα περὶ τέττα Πλάτ. εἰς Βίον Νομᾶ.)

Στίχ: 886. ΤΤΥΛΛΟΣ, 'ΡΑΣΤΩΝΗΝ κτ: Οὗτος μετὰ Νομᾶν τῆς ἀρχῆς ἐπε-
 λημμένος, Φιλοπόλεμος τε ὁν Φύσει καὶ μαχητὴς, τῷ ἐκ πολλᾶ 'Ρω-
 μάμοις ἔγγενομένῳ διαθυμίᾳν ἀπήλασε, καὶ διοπίῳ αὐτοῖς ἐνεποίησε τῷ
 περὶ τὰ ὅπλα, ίταμώτερος 'Ρωμύλος Φανεῖς, (ὁ περὶ αὐτῷ Λίουσις ἘΦησε:
 Δ. ΚεΦ: ΚΒ.) ἢ Νομᾶς ὅμοιος· ἐξ οὐ καὶ τὸ 'Οσίλιος ἐπικλινεῖται· ὁ πα-
 ρὰ Λατίνοις σημαίνει τὸν Φιλερχόμενον.

Στίχ: 889. 'ΑΤΧΗ'ΕΙΣ "ΑΓΚΟΣ, Μάρκος" Αγκος,
 ὁ ἀπὸ 'Ρωμύλος τέταρτος βασιλέυσας· "Αγκος μὲν ἐπικληθεὶς ἀπὸ τῷ
 ἀγκῶνος δὲ ἔχει κυρτόμενον, ἀνχήσις δὲ προσερημένος ἑνταῦθα, ὡς μεγα-
 λοφθημονῶν τὰ ποδά, καὶ μεγαλαυχόμενος, δοξοκίπος τις ὁν καὶ δοξο-
 μανῆς ὅπερ ἐκ οἰδὲ εἰς σύμφωνον ἐστιν, οἵ περ τῷ ἀνδρὸς ἐπεμαρτύρησε
 „Πλεταρχος· (ἐν τῷ περὶ Τύχης καὶ Αρετῆς Ρωμ.) πρῶτος γαρ (Φησὶν)
 ἰδρύσατο Τύχην ιερὸν Μάρκος" Αγκος καὶ τάχαπε τῷ Τύ-
 χῃ τῇ ἀνδρία παρενόμασεν, ὃ πλάτερον εἰς τὸν οἰκανὸν Τύχης μέτειν. ηκι-
 σα γαρ πάντων ἐπὶ τοῖς διαπεπραγμένοις ἕοικε κομπάζειντε καὶ κατακαυ-
 χᾶσθαι, δὲ ἀν τῇ Τύχῃ καίρει προσαναγράφων τὰ οὐφ' αὐτῷ κατορ-
 θάμενος.

Στίχ: 891. ΛΗ"Σ "ΕΤΙ ΤΑΡΚΤΝΙ'ΟΤΣ ΒΑΣΙΛΗ"ΑΣ κτ: Τέτων ὁ μὲν, Ταρκιώιος
 ιὼν ὁ Πρῖσκος, ὁ ἀπὸ 'Ρωμύλος πέμπτος ἀρχαῖς, Δημαράστες ἀνδρὸς Κορυ-
 θίες ψὸς· Ο' δὲ, Ταρκιώιος ὁ ἐπικληθεὶς Σαπερβός διὰ τρόπου ἀλαζονεύσαγ-
 γβδομος δὲ καὶ ἔνατος ἀριθμόμενος τῶν ἐν 'Ρώμῃ μοναρχησάντων· ἐφ' ἐ-
 τὸ κράτος ἐπὶ τὸς Υπάτερος μετέπεσε. Σεσίγηται δὲ ὁ τῶν διό τέτων Ταρ-
 κιώιον μεταξὺ βασιλεύσας Σέρβιος Τέλλιος, Λαγχίσις τέτον ἐπίτηδες ἵστως
 ὑπεριδούντος διὰ τῷ τῷ γένεις ἐντέλεσαν· εὗτος γαρ ἐξ Λίχμαλωτίδος τῆς
 Περσικῆς γεγονὼς, ἐπίτα γαμβρὸς αὐτῷ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, ανεδείχθη τέως
 καὶ τῆς Τυραννίδος διάδοχος.

Στίχ: 892. ΘΥΜΟ'Ν 'ΑΜΥΝΤΗ"ΡΟΣ ΒΡΟΥΤΤΟΤ "Τπατος με-
 τὰ τῷ Ταρκιώιον ἀπέλασον αἱρεθεῖς, τὸς αὐτῷ ψὸς Τίτον καὶ Οὐαλέα-
 ριον, ὡς λαθρός τοῖς Ταρκιώις ψέσιν, ἐπ' ἀνακτήσει τῆς τυραννίδος συμ-
 μαχῶν Φωραδέντας τε καὶ ἀπελεγχθέντας, κείνας ἀπὸ βίηματος, πρέ-
 ὄφθαλμῶν τῶν αὐτῷ ἐκέλευσε πελεκιθίων· ὃς δὴ χέτλιος διὰ τὸ ίταμενὸν
 καὶ ἀπονενομένον τῆς πράξεως ἑνταῦθα ἐπιφωνεῖται· καὶ ἄμα δὲ καὶ δη-
 λωτὸς ὁ αὐτὸς ἄλλας διὰ τὸ φιλελεύθερον καὶ φιλόπατρι, ἐν μεταχυμίῳ
 πασι ἐπαίνῳ τεταγμένος, καὶ μέμψεως· "Ἄτε δὴ ἔργον (ὡς Φησὶ Πλάτ.: εἰς
 „Βι. Ποπλικόλα) εἰργασμένος, ἐπ' ἐπανεῖν βελομένοις αἴξιως, ἐπει ψέγεν
 „Φικτὸν" ἢ γαρ αἱρετῆς ψόφος εἰς ἀπάθειαν ἐξέσησε τῷ ψυχῇ, ἢ πά-
 θήσεις μέγεθος εἰς αἰναλγησίαν ὀιδέτερον δὲ μικρὸν, ἐδὲ ἀνθρώπινον ἀλλ' ἢ
 „θεῖον, ἢ θηριῶδες.

Στίχ:

- Τὶς δὲ ξαφ', ὃς δὰ πέλει θαλῶ επίσημος ἐλάνη;, 880
 Ἰράτε δέων; δὴ χάτιω, πολιόντε γένειον
 Ἔγνων Ρώμαιος βασιλῆος, πρῶτος ὃς Ἀσυ
 Θεσμοῖς σηρίζει, βαῖης ἐκ κάρτα πολίχνης,
 Γαῖης ἐντελέος μετάπεμπτος Κυρῶν ἥκων,
 Ἀπετον ἐς Κράτος οὐτ' ἀρχιὰ διαδέξετ' ἔπατα 885
 Τεῦλος, ῥασώνιω ὃς πάτρης αὐτίκα παύσει,
 Οκναλέγει τὸν δινδροχός δραμέειν ἐπὶ δῆπλα ἀνάξει,
 Εἴλας δὲ αἷς ἡδηγε θρίαμβοι ἀγήθεες ἔσσαν.
 Τῷ δὲ ξυπλιω ἐξῆς ἀνυχῆεις ἐπεται Ἀγκος,
 Ὁς τε ἄγαν καὶ νῦν γάμει δημώδεσιν ἀνραχεις. 890
 Βάλει Ταρκιωίας βασιλῆας, ἀτὰρ τὸν ἀγέρωχον
 Θυμὸν ἀμιατῆρος Βρέττα, καὶ γένειον
 Ραβδόχας ἐσιδεῖν; ὅδε κοιρανίων ὑπάτοιο
 Πρῶτος λήψεται, ἀτὰρ ἀπηλεγέας πελέκαις τε
 Καὶ δὰ πατήρ τεκέεσσι κακῶς πολεμήια ἔργα 895
 Μητιώσι, δίκης αὐτὸς ποινὰς ἐπιθῆσει,
 Εἶνεν δὲ οὐ ταῦτα Φέροιεν οἱ ἵνερον ἐσσόμενοί περ,
 Πάτρης αὖτεν ἔρως ὑπερέξει, καὶ ποδὴ εὔχας.
 Πρὸς δὲ σὺ καὶ Δεκίες, καὶ Δράστας τηλοτέρωσε,
 Καὶ γε τὸν αἰνοδίκιων Τορκάτον ἄθρεε καῖνον. 900

Τὸν

* * *

Στίχ: 900. : : ΔΕΚΙ'ΟΤΣ ΚΑΙ' ΔΡΟΤ' ΣΟΥΣ. : . : Τῶν Δεκίων ὁ μὲν τοκεὺς ἐν τῇ κατὰ Κελτῶν πέπτωκε μάχη, ὁ δὲ ἐξ αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ Σαμνιτῶν, ἐκθύμως ἀμφω ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισάμενοι. Τῶν δὲ Δράστων, ὁ μὲν Ἀσδρύβαν ἀνείλε τὸν Ἀννιβέα ὄμαίμονας ὁ δὲ ὑνερος, ὁ ἐκ Λιβίας Ἀυγύστῳ πρόγονος, εἰς μικρόντι κλέος ἐκ τῷ πολέμῳ Τούς κατὰ Γερμανῶν ἀπηγέγκατο.

Στίχ. 901. ΚΑΙ' ΓΕ ΤΟΝ ΑΙ' ΝΟΔΙ' ΚΗΝ ΤΟΡΚΟΥ' ΑΤΟΝ. : : : Τὸν Μάντιον λέγετε ὃς τῷ Κελτῷ ὀπλίτῃ ἐπὶ τῆς Ἀνιῆνος γεφύρας μονομαχήσας τε καὶ ἀνηρηκώς, καὶ τὸν σρεπτὸν ἐξῆς τὸν ἐκείνης Φέρων ὡς κόσμιον, ἐντεῦθεν Τορκάτος ἱκενε, (ὁ ἐσὶ σρεπτοφίρος.) Τορκες γαρ φωνῇ τῇ Λατίνων, ὁ σρεπτὸς περισσούχενος ἐξὶν ὄρμος, ἢ μανιάκης. Ο δὲ αὐτὸς Μάντιος καὶ τὸν ὕου ἐπειτα, συμβαλέντα τοῖς πολεμίοις παρὰ τὸ ἐπιταχθέν, καὶ περι γικήσαντα, ἀνηλεῶς ὅμως κατὰ τὸν Ισορικὸν Λιβιον, ἀπετυμπάνισεν. ἢ (καθά Πλάτων οὐδεὶς Βί. Φαβ. Μαζίμι περὶ αὐτῷ φησί.) μάζισεύσαντος καὶ σεφαναθέντος, πελέκει τὸν τραχηλὸν ἀπέκοψε. Διὸ καὶ αἰνοδίκης ἐνταῦθα λέγεται.

Στίχ: 902. ΤΟΝ Τ' ἘΠΑΝΑΙΡΟΜΕΝΟΝ ΣΗΜΗΓΑ. . . . ΚΑΜΙΛΛΟΝ. Οὗτος τὸς ὑπὸ Βερένυω σρατηγεῖτι χερωσαμένος τὸν Ρώμιον Κελτὸν, καὶ σον δέχεται τὸν Καπιτωλίου αὐτῷ ἐγκρατεῖς γενομένες, αἵρεθεις Δικτάτωρ (ἢν δὲ ὑπερτάτη παρὰ Ρώμαιοις η ἀξία αὐτῷ, καὶ πάντη ἀνεύθωσις σημᾶς ἐπανέσωσε τὴν πατρίδι, ὡς Πλάτανος ισορεῖ (οὐδεὶς Βί. Καμίλ.) τὸν δὲ διὸ τότε καὶ δέυτερον τῆς Ρώμης κτίσιν ἐπαξίως ἀκείσαται ισόρησαν.

Βιβλ. 5.

Α α

Στίχ:

870 Esse finent: nimium vobis Romana propago
Vixa potens, Superi, propria hæc si dona fuissent.
Quantos ille virum magnam Mavortis ad urbem
Campus aget gemitus! vel quæ, Tyberine, videbis
Funera, cum tumulum præterlabere recentem!
875 Nec puer Iliaca quisquam de gente Latibus
In tantum spe tollet avos: nec Romula quondam

Ulio

* * *

Στίχ: 903-906. ΔΟΙΑΙ' Δ', "ΑΣ ΓΑΝΟΞΕΙΝ κτ. Περὶ Ισλίας τὸν Καισαρος ὁδό
Φησί, καὶ Πομπήιος τὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ ἐκέντη Ισλία Γαμβρεῖ. Τάττες ἐν
οὐμοφροσώῃ τιὼν ἀρχιλίων διαγενέθει ύποσημάνει, ὡσανεὶ τινὶ νυκτὶ ἐπισκο-
τεμένης, ατε δὲ ἀφανεστέρες ἔτι ὄντας τοῖς πολιτέυμασιν ἐπειτα δὲ Χε-
τλιάδων περὶ αὐτῶν προσαναφάνει, διτὶ δενάστε τε καὶ ὀλεθρίες μάχας
πρὸς ἀλλήλους κινήσθουν ἐπειδαν, εἰς ἥψις τύχης τε καὶ διαμέως πυρσε-
θῆσονται.

Στίχ. 907. "ΑΛΠΕΙΣ ΜΕΝ Γ' ΣΚΥΤΡΟΣ "ΕΚ ΤΕ ΜΟΝΟΙΚΟΤ.
Ιέλιος μὲν ἔξι "Αλπεων ἕξει τὸν σερπτὸν κατόργαν, μεθ' ἐγένετο Κελτὸν πα-
τέρεψεψε διελεύσεται δὲ (Φησί) καὶ διὰ Μονοκόν. "Ἄσι δὲ τότο οὐδὲ τῆς
Διγύρων ἀκτῆς, τὸ δέ τοις ὄνομαθὲν, ἐκ τῆς Ήρακλέας Μόνοκον ἐν αὐτῷ
τιμᾶθαι Μόνοκος δὲ Ήρακλέας σῆμαται, αἱα Μονώτης ὅτι τῶν ἀλλων Θε-
ῶν εἰδεῖς σὺν αὐτῷ ὑπῆρχεν ἀμαρτεῖσθαι θεραπεύμενος.

Στίχ: 908. . . . ΓΑΜΒΡΟΣ ΕΣΥΟΥΣ . Ο' Πομπήιος πρεστές ἄγων τὸς ἔξ
ανατολικωτέρων ἐθνῶν αὐτῷ συλλεγέντας.

Στίχ: 909. ΜΗ ΠΑΓΔΕΣ κτ. Πρὸς αἴμφοτέρες, ὡς ἦδη παρόντας Τε καὶ ὅμοσε
χωρεῖν ἐτοίμας εἰς μάχιλα, Αγγίσης ἐπισρέψει τὸν λόγον. οἵα γὰρ
πατήρ τῶν ἐκ τῆς αὐτῷ ὀσφύος χεῖρας αἴρειν κατ' ἀλλήλων ἐτοίμων ὄντων,
περιπαθῶς Φειδόμενος, τὸς θυμός ἐπιχειρεῖ ἀνακόπτειν.

Στίχ. 910. ΜΗ ΣΠΛΑΓΧΝΩΝ. . . . ΚΑΤΑ' ΠΑΤΡΗΣ. Όυκ ἄντις αἴμενον
ἐκφράστει τιὼν τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἀθλιότητα καὶ απανθρωπίαν.

Στίχ. 911. ΚΑΙ ΣΤ' Δ' "ΟΤΩΣ ΓΕΝΟΣ ΕΞ ΟΤΑΤΜΠΟΤ. . . . Πρὸς Ιέ-
λιον ἐπαναρρέψει, τὸν τὸ γένος ἀναφέροντα εἰς Ισλον τὸν Αἰγαίον, τὸ ἔξ
Αφροδίτης.

Στίχ: 913. ΚΕΙΓΝΟΣ ΑΓΩΝ ΔΕ' ΘΡΙΑΜΒΟΝ κτ: Τὸν Μέμυμον ὁδόν ὑποδηλώσ-
θαι. Σερβίωτε δοκεῖ, καὶ τῶν ἀλλων τὸ Μάρωνος Σχολιαῖσθν τοῖς πλείο-
σιν, ὃχι δὲ τὸν Μέτελλον, ἢ ἐτερόντια, ὡς τῶνοις. Περὶ οὐ καὶ οἱ Κέρδης
πολέες ἐξ τίσιν προβάθλεται τῶν ταῖς Ισορκίος ὑπάρχεσθαιντων (οἷον
Λιβιόντε Βιβλ: ΝΑ. καὶ ΝΒ. Καὶ Ιεζίνον. Βιβλ: ΚΔ. Καὶ Ορέσιον
Βιβλ: Ε. Κεφ: Ε. Καὶ Ευτρόπιον Βιβλ: Δ. Κεφ: Γ. Καὶ Φλάρων Βιβλ:
Β. Καὶ Πάτερεικλον Βιβλ: Α. Καὶ μὲν θὴ καὶ Πανδασίον ἐν τοῖς προτ.
Ηλιακ. καὶ Αχαικ.) Τῷ δὲ οὐτι δὲ Μέμυμος ὑπῆρχεν, οὐδὲ ἐτει τῷ αἴπο
καταβολῆς Ράμης, 608. (ὅτε ὑπὸ Σικηνίων τὸ νεωτέρες ή Καρχηδών
κατερρέψετο.) Κόρινθον κατεπόρθεται. ἔξ οὐ τοῦ Αχαικὸς αγανηρύχητη, ὡς
τέλεον τὸς Αχαικὸς ὑποτάξας, ὅτε τῇ θρησπριθικῷ πέρμοτε δε τιὼν νίκην ἐπὶ
τὸ Καπιτώλιον ἤλασεν.

Στίχ: 916. ΚΕΙΓΝΟΣ ΕΛΕΙ Δ' "ΑΡΓΟΣ Τ' κτ: Πασύλον Αἰμιλιον ὑποστήμανες,
τὸν Μακεδονίαν ὑπαγγεγόντα, καὶ χειρωσάμενον Πέρσεα, τὸν εἰς Αἰακίδες
τὰ γένες ἀναγραφόμενον τὸ γαρ οὐδὲ ἐκέντει σκέπτει τοις μόλις ἐλευθερίας
καθυπελεύθερη Αργεῖος τε καὶ Μικήναις, καὶ τῇ λοιπῇ Ελλάδι. "Οθεν εἰ-
πεῖν ἐπῆλθε τισὶ, κατ' ἐκάνον τὸ χρόνον, τὸ Ελλινόν δίκαιος ἐκτίσαι τῆς
τε Ιλίας καταπορθήσεως, καὶ ὑβρεως τῆς τὸ Παιδαρίον τισ δὲ ή οὔτε;
στι Κασσάνδραν Αἴας ο τὸ Οιλέων, κατενάπιον τῆς Θεᾶς ἀναδευσάμενος
διεκόρευσεν. (ὅρα Β, Αἰν: σίχ. 427. καὶ 430.)

Στίχοι

Τόν τ' ἐπαναιρόμενον σημῆνα αὔτε Καυτλον.

Δοιαὶ δ', ἃς γανδεν ἐν ὅμοιοις δέρκεαι ὅπλοις
Ψυχαὶ νῦ, νὺξ ὄφρα πιεῖει, συμφρονέασαι

Φεύ! ὅπόσιω δῆριν, ἥσης Φάσις ἢν αφίκωνται,

"Οσσας τε σρατιὰς ὀλεσιώρας ἀντεγερθσιν.

"Αλπεις μέν γ' ἔκυρος καταβήσεται, ἐκ τε Μονοίκε

"Αξεος ἀντιβίς δ' ἐκτάξει γάμβρος ἔώς.

Μὴ παῖδες μὴ τὰς προσεθίσαι ὅηιοτησι

Μὴ ασλάγχων τρέψοιτε τέως ἀλκαὶ κατὰ πάτρης.

Καὶ σὺ δ' ὅτῳ γένος ἐξ Οὐλύμπου, Φέδεο πρῶτος,

Αἴματος ὁξ ἐμέθεν βελέων τὸ πρῶτος ἀπόχευ.

Καίνος ἄγων δὲ θρίαμβον, ἐπεὶ δαμάσεις Κόρωνον,

Νικᾶν εἰς αὐπὸν Καπιτάλιον ἄρμα ἐλάσσει,

Ἐυχετόων μέγα, ὡς ἄρ δ' Ἀχαιος ἐκπολεμήσας.

Καίνος ἐλαῖ δ' Αργος τ', Αγαμεμνονίας τε Μυκήνας,

Αὐτὸν τ' Αιακίδην, κρατεροῖο γουνὶ Ἀχιλῆς,

Αιμάτωρ προγόνων, Τροίης ιερῶν τε Αθήνης.

Τις κε δέ σιγαλέος σε παρέλθοι φέρτατε Κάτων;

Τις δέ σε Κόσσε; τις ἡὲ γενέθλια τιὼ Γράκχοιο;

Σκήπτω ἡὲ δύω πολέμων, δύοιο Λιβύεσσι,

Δοιαὶ Σκιπιάδ, ἡ πτωχὸν τε καὶ σύμβριμον ἀνδρῶν

905

910

915

920

Α α 2

Φαβρ-

* * *

Στίχ: 919. ΦΕΡΤΑΤΕ ΚΑΤΩΝ; Μάρκον. Φηοι, Πόρκιον τὸν
Πρεσβύτερον Κάτωνα, ὃς καὶ τρισμέγιος ὑπερθεασθεῖς προσέρηπται. Λύ-
,,τον οἱ πολλοὶ Δημοθένη πρεστηρέουσι, ὃ δὲ θιος μάλλον ονοματεῖς λῷ αυ-
τῷ καὶ περιβόητος. (Πλέτ. ἐν τῷ Βι.)

Στίχ: 920. ΤΙΣ ΔΕ' ΣΕ ΚΟ' ΣΣΕ; Οὗτος λῷ ὁ τῶν Τυρρηνῶν ἀνεκταὶ Τολέμιον
ανελῶν, καὶ Δῆ Φερετρίω τῷ ἐξ ἐκεῖνος ἔναρε, δεύτερος μετὰ Ρωμύλου,
αναθέμενος τὸ δ' αναθήματος, Φερετρίς Διός αινομάδη τὸ γαρ πλῆξαι
, φερίρε) Ρωμαῖοι καλέσθιν Οπῆιτε δέ τὰ σκῦλα Φη-
στὸν Ουσσόδων, καθότι καὶ τιὼ περιστίσαιν ὅπερι λέγεται. Πλανώτερον δ'
αντις ἕποι, διὸ τιὼ Πρεσβύτερον. Οπες γαρ διοράσσεται τὸ ἔργον. Αυτογεγὼ δὲ
, αριστείας σρατηγῶν σρατηγῶν ανελόντες διδοτὲν καθιέρωσις Οπίμιον. Καὶ τρισὶ¹
, μένοις τετταύ Συχεῖν ὑπῆρξε Ρωμαῖοις ἡγεμόσις πρωτών Ιωμύλῳ, κατέταντι
, τὸν Κενηνίτιον Λιξώνα. Δέυτερον Κορηγλῶν Κέσσαν, Τυρρηνὸν ανελόντι Το-
, λέμιον ἐκὶ πέσει δὲ Κλαυδίω Μαρκέλων θείος φράστε κατέτηντι Γαλα-
τῶν Βασιλέως. (Πλέτ: εἰς Βι: Ρωμύλ.)

Στίχ: Λύτ: ΓΕΝΕΘΛΗΝ ΤΗΝ ΓΡΑΚΧΟΙΟ; Θύκη εἰς μικρὸν δ'
τῶν Γράκχων οἶκος προεληπτικῶν διαδέρμενος ἀνηγετό γαρ καὶ εἰς Σκιπιώ-
ντος θιος Κορηγλῶν, Σκιπιώνος τῷ Αθρηταῖς θυγάτρος, εἰς τὸ Τ. Γράκχος
Σεμπρεώνος πολλοὺς τεκνώσας, ἀπρίτῳ τὸ ζεῖν πρόστεπτακατέταξ, θυγάτριον
ηὲ ἔγειρα περπρωνίαν θιοι γνωμηθεῖσσαν Σκιπιώνος τῷ νεώτερῳ, καὶ Τιβερίον θιο
καὶ Γαίον τε τοις Δημοσχήσαντας οἵπερ θιον διέ τὸ στοιασικον καὶ
Δημογερτικὸν τῷ τρόπῳ, οὐδὲ τιὼ εὐκλείειν τῷ γένειον διαβόητοι

Στίχ: 922. ΔΙΟΩΣ ΣΚΙΠΙΛΔ' Τέττες, δι τὸν Πλέθλιον τε καὶ
Γιάνον τε τοις καστιγνήτες εἰναὶ ὑπελαβον, τε τοις ἐν Ιβηρίδε δι ἐνέδρας κατακ-
τανθέντας οἱ δὲ τοις δύο Λιξίπανθες ἐπαληθεύτας, τὸν δὲ μὲν πρωτος
Δημίθεον κατέθρασσον, οἱ δὲ δευτερος κατέτερψε Καρχηδόνα, Παύλῳ μὲν
επος

Ullo se tantum tellus jaetabit alumno.
 Heu pietas! heu prisca fides! invictaque bello
 Dextera! non illi quisquam fe impune tulisset
 880 Obvius armato, seu cum pedes iret in hostem,
 Seu spumantis equi foderet calcaribus armos.
 Heu miserande puer, si qua fata aspera rumpas!
 Tu Marcellus eris. Manibus date lilia plenis:
 Purpureos spargam flores: animamque nepotis

His

* * *

Ἐτος τῷ Αἰμιλίῳ Φύσει, τῷ γῷ δὲ εἰσαποιθεῖς Ἀφρικανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ. Ἄλλ' εἴκος τὸς δευτέρους ἐνταῦθα μᾶλλον νοεῖν, ἢ τὸς πρώτους: ὡς αὖθις ἀν., ὡς ἀπὸ σκηπτῶν τοῖς Λιβύσιν ἐπῆλθεν ὁ ὄλεθρος.

Στίχ: 923. ΦΑΒΡΙΚΙΟΝ Οὗτος όδεν μᾶλλον ἐκ τῶν κατορθωμάτων καὶ τῆς τῶν αἰξιωμάτων λαμπρότητος διεβοήθη, ἢ ἐκ τῆς τῷ βίῳ αὐταρκείας τε καὶ λιτότητος. Πύρδω μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ κατὰ Ρωμαίων πολέμῳ ἵδιο τέτον Φιλοφρονθμένω, καὶ πείθοντι χρυσίου λαβεῖν, προσοχθίσας εἰκὸν ἔλαβεν ἐπειτα δὲ, καὶ δεδίξει ἐπιχειρεύντι τῷ προτομῇ τῷ Ἐλέφαντος, αἴφνης μὲν αὐτῷ ἐπιπρεσκύψαντος, ἄγριον δὲ τι καὶ φοβερὸν ἐπιμυκησαμένῳ τε καὶ ἐπιβρυχήσαντος, διαμεδίσας ἐπεῖπεν: Ἐτε χθές με τὸ χρυσίου ἐκάπισεν, ἐτε σήμερον τὸ θηρίον. (Πλάτ. εἰς Βί: Πύρδω.) Ων δὲ Ρωμαίων μέγιστος, καὶ τὰ μαχιμάτα τῶν ἐθνῶν ὑπαγόμενος, καὶ Πύρδων ἐξελάσσας τῆς Ἰταλίας, χωρίδιον ἐσκαπτε, καὶ μικρὸν ἐπαυλιν ὥκει, μετὰ τρεῖς θραύσεων ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἐχάραν καθίμενον ἀυτὸν ἐψουλαγμένος, μεταγγισθεὶς, ἐνρόντες οἱ Σαννιτῶν πρέσβεις, ἐδίδοσαν πολὺ χρυσίου, δὲ δὲπεπέμψατο Φήσας, όδεν χρυσίον δεῖν, ὡς δεῖπνον αἰρεῖ τοιότον. αὐτῷ μέντοι τῷ χρυσίου ἔχειν κάλλιον ἐνιαυ τὸ νικᾶν τὸς ἔχοντας. (Πλάτ: ἐν Βί: Μ. Κάτων.) Ἀδελφὸς δὲ τὰ Φαβρικίας ταῦτα, οἷς καὶ Ἐπαμινάνδας τοῖς παρὰ Βασιλέως χρυσὸν κομίζεσσιν ἀποκριναθεὶς φέρεται: "Ἄπιτε, καὶ λέγετε τῷ δεσπότῃ τῷ υμετέρῳ, οἵσις αἴριστο. (παρὰ Ιωάν. Στοβ. Λόγ. Α.)

Στίχ: Αὐτός ΣΕΡΑΝΟΝ ΓΑΙΑΝ ΣΠΕΙΡΟΝΤΑ. Καὶ οὗτος δὲ κατὰ τὸν οὐντέρω Φαβρικίου ἐν πενίᾳ πλέσιος ἦν, καὶ ἐν ἐντελεῖ δοκίσῃ τῷ κατασάσσει περιδόξος. Ἀττίλος μὲν καλέμενος, Σερανὸς δὲ ἐπικληθεὶς, ὅτι αὐτῷ γάρ τοι παρέλαβεν. Serere γάρ παρὰ Λατίνοις τὸ σπέρμαν ἐξ οὐρανού, οἷον εἰπεῖν οἱ Σπορεύς. Προήχθη γοῦν ὁ Ἀνήρ ἀπὸ τῆς Γεωργίας ἐπὶ τοὺς υπατείαν ὁ καὶ περὶ Κυϊντίας Κιγκινάτων, τῷ ἀπὸ τῷ τοιότερος ἐπὶ τοὺς υπατείαν, ἐπειτα δὲ ἐπὶ τὸν κολοφῶνα αἰρθέντος τὸν τῷ Δικτάτωρος. (Διον. Ἀλκ. Αρχαιολ. Ρωμ. Βιβλ: I. καὶ ἄλλοι.)

Στίχ: 924. Ὡ ΦΑΒΡΙΟΙ; Ως ἡδη ἀποκυνάσσας πρὸς τὸ πλῆθος τῶν παρισαμένων, ἐπὶ τῆς Φαβρίες Ἀγγίστης σρέφεται, ὃς μηδὲ ἐκὼν ἔχειν αὖ παρελθεῖν ὑπερμοίνει. Ἀνδρας γάρ πολλὸς τε καὶ μεγάλος ἢ τῶν Φαβρίων οἰκία προεξιωέγκατο. Τέτων δὲ ἐνὶ κατὰ τὸ αὐτὸν σωτάγματι, τρεῖς ἐσὶ τριακοσίοις ὑπὸ Οὐηίων τῶν Ρωμαίοις πολεμέντων ἐνεδρευθέντες ἀμφοτεναπάλουτο ὡν εἰς, ὁ τριακοσιοῦς τέταρτος, ἀπε παῖς ἐτι ὡν, καὶ ἀπόλεμος, οἵκοις παραλειφθεῖς τὸ γένος διέσωσεν· ἐξ οὐ τέττα, Φαβρίος προῆλθεν ὁ Μάζιμος, ὁ Ἀννίβας τῷ συμβαλεῖν αναβάλλειν καταβαλών, οὐ τε αὐτὸς Ἀννίβας παιδαγωγὸν ἐστότες εἰώθει ἀποκαλεῖν. (Μέτιδι Πλάτεν τῷ Βί. Φαβ. Μαζ.)

Στίχ: 927—933. ΔΕΙΚΕΛΑ ΧΑΛΚΕΥΣΟΤΣ' ἈΠΑΛΟΥΤΕΡΑ κτ: "Ἀλοις παραχωρεῖ (νοητέον δὲ τοῖς Ἑλλήνων παισὶ.) τῷ περὶ παντοῖς τέχναις τε καὶ ἐπιτήμαις δεξιότητα καὶ παρευδοκίμησιν, μακρῷ τέττας τελεωτέρες ἐσομένεις περὶ τε ἀγαλματοποῖαν, καὶ Ρητορείαν, καὶ Ἀρεονομίαν, κτ: ἀποφαινόμενος τῷ δὲ ἐξ αὐτῷ γένεται, τετέσι τοῖς ὀψιγόνοις αὐτῷ Ρωμαίοις, τῷ αρχικόν τε καὶ νομοθετικὸν, ὡς λάχος ἴδιον ἀπονέμεται, καὶ τὸ υπὲρ πάντων

τὰ

Φαβρίκιον; σέ γε ἦ Σερανὸν γαῖαν απέροντα;
Ἄλλα με κεκμητά τα ὅποι δὴ ξέλκετε ὑμμες
Ω Φάβριοι; Καῦνος σὺ ὁ Μάξιμος ἔσσεαι ἄμμιν,
Ολος ὃς ὁρθώσεις τὰ γνύξ ἐρίπουντ' ἀμβάλλων.

925

Δέπιελα χαλκεύσησ' ἀπαλώτερα ἔμπνοα τ' ἄλλοι·
Πάθομ' ἐγὼ γλυψόσ' ἐκ πέτρης ἔμβια ἄδη,
Κρεῖσσον ἀτάρ τε δίκαιας ἐρέχσι· Φοράς τε πόλοιο
Γράψοιν καλάμῳ, καὶ τέρεα ἄττ' ἐπιτέλλει.

930

Λαχὲς σὺ κρατέων μυῆσαι διέπειν Ρωμαῖε,
(Τὰ σφέτεραι τέχναι,) καὶ εἰρῶνται τάσσειν·
Φείδεσθ' εἰκόντων, κατ' δ' ἄρδε δαμνᾶν ἀγερώχεις.

Ωδὴ Ἀγχίσης. Τοῖς δ' ἐπὶ θαυμβαλέοισι σωῆψεν:
Ἄθραι ὡς ἐνάροις γανόων Μάρκελλος ἔσεισιν,
Ως τε ἀριστεύσας, ἀνδρῶν ὑπερῆρται ἀπάντων.
Ἐν ταράχῳ μεγάλῳ Ρώμης τα πράγματα ὅτος
Στήσει ἵππομαχῶν, θραύσει δὲ Λίβια, καὶ Κέλτων,

935

Τεύχεα

* * *

τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν ἐν ὑπεροχῇ μεγαλεῖον καὶ διαμέριον ὡς πάντας
τὰς λαχές διακοσμεῖν τε καὶ διεξάγειν, πάντων κρατεῖν, ἐπὶ πάντων ἀνάσ-
σειν, μονονυχὶ παντάρχῃσι τε καὶ παμμέδοντα τὸν αὐτὸν Ρωμαῖον χειρο-
ῶν, ἵσσε τῷ πατρὶ Ήσιόδῳ Ζηνὶ:

„Ος δέος μὲν Βριάλες, δέος δὲ Βριάντοντα χαλέπτει.

„Ρέσα δέ τ' Ιδιώτες σκολίτες, καὶ αὐγίνορα κάρφοις.

Στίχ: 934. ΘΑΜΒΑΛΕ'ΟΙΣΙ Αἰνείᾳ τε δὴ, καὶ
αὐτὸν δὲ Σιβύλλην, καὶ περ μαντικὴ δσσα καὶ θεοπέρπος, αὐλαὶ δὲν τοῖχεν
εἰδέντων αὐτοῖς Ἀγχίσης προσαγαθείνων κατήγγελεν οὐ γάρ οἱ Φοιβό-
ληποι πάντα τοστοιν. (Ορεα Γ. Αἰν.: σίχ. 740. 741.)

Στίχ: 935. ΕΝΑΡΟΙΣ ΓΑΝΟ'ΩΝ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
Μάρκελλος δὲ παρίσησι Κλαύδιον, τὸν πεντάκις Ρωμαίων ὑπατεύσαντα. Τε-
τον τὸν μάρκες γενόμενον, πρῶτον τῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας σωεβη κληθιῶν
Μάρκελλον, ὅπερ ἐσὶν Ἀρήιον, ὡς Φησὶ Ποσειδάνιος (παρὰ Πλετάρχῳ εἰς
Βι: Μαρκέλ.) ἦν γάρ τῇ μεν ἐμπειρία πολεμικὸς, τῷ δὲ σώματι διωμα-
λέος, τῷ δὲ χειρὶ πλήκτης, τῷ δὲ Φύσει φιλοπόλεμος οὗτος δὲ τῷ καὶ ὁ
Συράκουσαν ἐκπορθήσας, ὅτε καὶ ἐπὶ πολὺ λέγεται τῇ τύχῃ ἐπιδικρύσαι
τῆς πόλεως, καὶ τῷ Ἀρχιμήδει Φόνῳ ἐπὶ τῆς ἀλώσεως ἀναιρεθέτος
λίστῃ ἐναλγῆσαι καὶ ανιάσασθαι· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὰ ἀπὸ Βειτομάρτες Βά-
σιλέως Γαλατῶν, ὃν ἀνέλε, λαόφυρα Διὶ τῷ Φερετρίῳ Φέρων ἀνέθηκε, Τεί-
τος ἄχρις αὐτῷ, καὶ τελευταῖος (Φησὶ Πλεύταρχος Αὐτὸς) μετὰ δὲ Μάρ-
κελλον δὲ τοι.

: 937: ΕΝ ΤΑΡΑΧΩΙ ΜΕΓΑ'ΛΩΙ Ἐπ' αὐτῷ γάρ τῷ Μαρ-
κέλλῳ οἱ Γαλάται κατὰ Ρωμαίων σρατέυσαντες, τὸ πολέμος θέατρον (οὐ καθ' ἡμᾶς φιλεῖ λέγεθαι) ἐπ' αὐτῆς ἔισσαν τῆς Ἰταλίας. Ἐπήσει δὲ κα-
τὰ τὸ αὐτὸν Ρωμαῖοις, παρὰ τὰς Κελτὰς, καὶ τῶν συμμάχων ὑφορέαθαι
πολλὰς κατακασταίσοντας. Οὐδεὶς δὲ δῆπτα πολέμων ταραχωδέσσεις, τῷ μὴ
ἐπὶ τῆς πολεμίας, αὐλαὶ ἐντὸς τῶν οἰκείων ὅρων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν συμ-
μαχῶν ὄφελόντων, ἐπιβρέθοντος.

Στίχ: 938. ΣΤΗ' ΣΕΙ ΙΠΠΟΜΑΧΩΝ Τιλῷ τῷ μεγάλῳ ταραχῇ
ἐν Ἰταλίᾳ κινησιν καταπαύσει, ιππασίᾳ χρησάμενος οὐχ ὥπως γάρ
Κελτὰς, αὐλαὶ καὶ τὰς Λίβιας, ἥτοι τὰς Καρχηδονίες, τὰς περὶ τιλῷ
ιππευτικῶν μάλιστα τότε βρευθυμένυς, τροπώσεται. Σωεβη δὲ τῷτο, Λι-
νίβῃ τῇ Νωλανῶν πόλει προσάγοντος, ἦν Φρεράντες Ρωμαῖοι ἐτύγχανον
τιλῷ γάρ καθ' ἔαυτὸν πύλαις ἀναπετάσαι κελεύσας ὁ Μάρκελλος ἐξήλα-
σεν

Βιβλ. 5.

B b

- 885 His saltēm accumulēt donis, & fungar inani
Munere. Sic totā passim regione vagantur
Aēris in campis latīs, atque omnia lustrant.
Quæ postquam Anchises natūm per singula duxit,
Incenditque animum famæ venientis amore:
890 Exin bella viro memorat, quæ deinde gerenda;
Laurentesque docet populos, urbemque Latini,

Et

* * *

σεν ἔχων μεδ' ἐκυττὸν ἵπποτῶν τὰς λκυροτάτας, καὶ τὰς πολεμίας ἑτρέψατο ὑπὲρ τὰς πεντακιχλίες καταβαλῶν, τῷ Ρωμαίων εἰ πλεόνων πεσότων, οὐ πεντακοσίων. (Πλέτ εἰς Βί: Μάρκελ.) ἐνθεν τοι ἡ Ποσειδώνιος, τὸν μὲν Φάβιον θυρεὸν καλεῖθαι, τὸν δὲ Μάρκελον ξίφος, πάνυ πρεσφύως ἔφασκεν. Αὐτὸς δὲ ὁ Λαύριος ἐλεγε, τὸν μὲν Φάβιον ὡς παδαγωγὸν Φοβεῖθαι, τὸν δὲ Μάρκελον ὡς αὐταγωνιστῶ.

Στίχ: 939. ΤΕΥΧΕΑ' ΤΕ ΤΡΙΤΑ κτ: Τρισσῶς ἀν τὸ ὅδε λεγόμενον νοηθεῖν· η Α'. ὅτι η τρίτη αὔτη τῷ Οπιμίων ἀνάθεσις η ὑπὸ Μαρκέλλου, καθά καὶ οἱ περὶ αὐτῆς δύο (Ἀνωτ: σίχ: 919 καὶ 934) τῷ Φερετρίῳ Ζιών τελεσθήσεται, Κυρίνω ἐνταῦθα ἐπιλεγομένῳ η Β. ὅτι τὰ ὑπὸ Κυρίνης, ητοι τοῦ Ρωμύλου ὅτα γάρ ἐκθεωθεὶς ἐπεκλήθη.) ανατεθέντα πρᾶτον τῷ πατρὶ Διὶ ὥπιμα σκύλα, τρίτον δὲ ὁ Μάρκελος αναθήσει καὶ τὸ ἐπος ὅτας ἀποδοτέον ἀν ἐτη:

„Τέυχεά τε τρίτον, ἐκ δὲ Κυρίνης, αὔτος ἀνοίσει.
ΗΓ'. Κυρίνον πατέρα νοητέον ὅδε τὸν Ἀρέων δέκαν τρίτον τὸν πατέρι πολέμιος μανόλιν, ὅπερ ὁ Ναὸς ἴδευτο ἔξω τῷ Ἀσεος (Φοσὶ Σέρβιος), ἀλλὰ τὸν ἐντὸς τιμώμενον, ὡς εἰρώνης ἔφορον τὸ μὲν γάρ πρῶτα τῶν Οπιμίων σκύλων Διὶ Φερετρίῳ ὑπὸ Ρωμύλῳ καθίδευτον τὸ δὲ δευτέρα ὑπὸ Κόσσῳ, Ἀρεὶ τῷ ἔξω τεχέων καὶ πολεμικῷ. Τὸ δέ τοι τρίτα Κυρίνω, η τοι τῷ ἐν καταπάντες τῶν ὄπλων, καὶ Αἴσοκῷ. Ἀλλὰ γάρ βασιοτέρα πάσι ἐμοὶ δοκεῖ η διαζολὴ αὔτη η τῇ Αρέος. Άει γάρ δὲ Αρης μανόλης τε καὶ βροτολοιγὸς, καὶ μανόνος, φιλέρεινος δὲ δάσμη. Καὶ γάρτοι καὶ Ρωμύλος αὐτὸς ὁ τῇ κλήσει ἐπικυδεωθεὶς τῇ Κυρίνῃ, ὡς Ἀρητὸς τις γεγονὼς ὅτας ὀνόμασα καὶ πολεμικής, Φοσὶ γάρ Πλέτ: (εἰς Βιον Ρωμ.) οἷς δὲ Αρητὸν τηνα τὸν Ρωμύλον, η αἰχμητὶς θεὸν, ὀνομαθῶντας Κυρίνον. Καὶ γάν τὸν Κυρῖνον τρίτον οἱ μὲν Ἐνυάλιον προσαγόρευσθο, οἰδ' ὅτι καὶ τὰς πολίτας Κυρίτας ὀνόμασθον, (ώς ἀνδρικὸς δῆπτα τίνας, καὶ Αρεικής. (οἱ δὲ τις αἰχμητῶν, η τὸ δόρυ, τὰς παλαιάς Κυρίνον ὀνομάζειν, καὶ Κυρίτιδος Ἡρας ἄγαλμα καλεῖν ἐπ' αἰχμῆς ιδρυμένον· ἐν δὲ τῇ Ρηγίᾳ δόρυ καθιδρυμένον) Αρεας προσαγόρευεν, καὶ δόρατι τὰς ἐν πολέμοις αφιεύοντας γέραιρεν (Πλέτ: Αὐτ:)

Στίχ: 941. ΚΑΛΔΙΣΤΟΝ ΓΕ ΝΕΑΝ' Μάρκελλον λέγει τὸν νεώτερον, ὃς καὶ μὲν Οκταούιας γενέθαι ισόρηται καστρυκτης Αὐγάστης, γαμβρὸς δὲ ὑπὸ αὐτῷ ἐπὶ Ιελλαί θυγατρὶ τηλυγέτη εἰσποηθίωσι τε καὶ ψοθετηθίωσι, ὡς καὶ διάδοχος αὐτῷ τῷ Κράτεις ἰσόμενος. Οὗτος ἔτι ζῶν, ἐν Βασιλείᾳ τὸν θίον κατέληξε νοσήσας, καὶ ψυχολεθσίσις παρὰ τὸ δέον χρησάμενος, Αντωνίᾳ Μεσσα τῷ Ακέδορος διατάξαντος. ΕΦΩ καὶ ἀστετόν τι ἐν Ρώμῃ σωέση πένθος, τῷ νεανίσι κάλει τε ὁψεως καὶ ψυχῆς ἀρετῇ ὅτας θαυμασῶς διαπρέποιτος, ὡς τὸ Ρωμαϊκὸν ἄπαν ἐπὶ τὸν κολοφῶνα ἐλπίζειν αφίξεθαι τῆς ἐνδαιμονίας καὶ τῆς διώμεως δὲ αὐτῷ ἀρξοντος.

Στίχ: 942. ΣΤΥΓΝΑΛΕΟΝ ΟΣΣΕ ΚΑΘΕΝΤΑ. Ταῦτα δὲ τὰς ἐπισκήψεις αὐτῷ μέλλοντος αἴρεις θανάτῳ ὑπῆρχε προδήλωσις.

Στίχ: 943. ΑΝΕΨΙ ΚΕΙΝΩς Τῷ πρεσβυτέρῳ Κλαυδίῳ Μάρκελλῳ. (περὶ δισίχ. 934-938.) οὐ καὶ ἐναλιγυιον εἶναι λέγει παραβάλλων, ὡς ἵστον αἴρεται καὶ Φερέγγυσι.

Στίχ:

Τεύχεα τε τοῖτα πατρὶ Κυρίνῳ ἀντὸς ἀνοίσει.

940

Πρὸς ταῦτ' Αἰνέας (ἄμα τῷ γὰρ λεῦσσεν ἔντα,

Ἐλδος κάλλισὸν γε νεᾶν αἰγλήσιν ὅπλοις,

Ἄλλα συγναλέοντε μετώπῳ τὸ ὅσσε καθέντα·)

Τὶς ποτὲ ἄρ, ὡς πάτερ, έσθ' ὃς ὀπῆδει ἀνέρι κείνῳ;

Τίευς; οὐ μεγάλης ἔξιτης ἐφυ ἔκγονος ὁ τος;

945

Τὶς πέρι θρῆς δὲ ἐτάρων; ὡς ἐσ' ἐναλίγκιος ἀντῷ!

Ἄλλ' ἐρεβεννὴ νῦν γε κάρη περιπταται ἔιο.

Αγχίσης δὲ πατὴρ τῶς δακρυχέων ἐπάμεπτο:

Μὴ μέγα σῆς, ὡς ποὺ γενεῆς περ δίκεο πένθος.

Τόν δε μινωθάδιον δέξεσιν Μοῖρα ἐπὶ γαίης,

950

Οὔτοι δὴν ἔκσοντα· ἐπεὶ Ρωμῆιον ἔχνος

Κάρτα υπερμενὲς, ὡς Θεὸι, ὑμμιν δόξεν ἐστῶθαι,

Αἴκεν τὰξ ὑμέων ἀντῷ μένοι ἔμπεδα δῶρα.

Οσσοις καίνο γόροις τὸ Αρήιον ἐνρὺ κατ' Αἶνον,

Ηχήσει πέδον! ὅσσα τε Θύβρι συ κήδεα ὅψη,

955

Εὗτε τεοῖσι φόοις τύμβον νεαλῇ παραμέψεις!

Β β' 2

Όυδεὶς

* * *

Στίχ: 945. ΤΙΣ ΠΕΡΙ ΘΡΟΥΣ Δ' ΕΤΑΡΩΝ; Ἀριστα διὰ τὸ παρεστήγομένεις θρῆ προσημείνει, ὅτι τοι ἐπὶ τῷ Ἄρχιερατείαν προαχθήσεται ὁ νεανού οὗτος Μάρκελλος, οὐδὲ Αγορανομίαν δέ, οὐδὲ Αἰνυομίαν μετελεύσεται, αἵρχας, αἷς εὖ οἱοντε μὴ ἐπ τῷ ἀκολόθῳ παρασυμβάνειν τὸ πολύθρον καὶ πολυάχολον.

Στίχ: 946. ΆΛΛ' ΕΡΕΒΕΝΝΗ ΝΥΞ. Ἡ τὸ θανάτον. Πυκνά δὲ καὶ παρὰ Ποιητας Ἐλλώνον ὁ θάνατος νυκτὶ τε καὶ σκότεις, καὶ ἀχλαῖς τῇ περὶ τῷ κεφαλίῳ τῷ θνήσκοντος περιχεομένη ἐξεκαῖσαι· ὡς ἄλλοι τε δὴ, καὶ Κέρδης, πολλάς ἐξ αὐτῶν συλλέξαθαι καὶ παραθέθαι φῆσσοις τοιάς δε πεφιλοτίμηται.

Στίχ: 949. ΤΟΝ ΔΕ ΜΙΝΥΝΘΑΔΙΟΝ Οὐπώ εἰς τὸν είκοσιν τῷ βίῳ ἐνιαυτὸν παρεργείλαντα (Φασὶ) τὸν Μάρκελλον τῷτον τ. θνάτου. Ἐκκαθαίκεται μὲν γὰρ νοσῆσαι, ὥστε ὀκτωκαθαίκεται δὲ τελευτῆταν· ἐν "Ἐτει τῷ ἀπὸ καταβολῆς Ρώμης. 731.

Στίχ: 951. ΚΑΡΤΑ ΤΠΕΡΜΕΝΕΣ Ω ΘΕΟΙ, κτ: Ἐπινεμεσῆσαι πῶς παρίσησι τὰς Θεάς, οὐ τὰς Μοίρας, τῷ τοσσούτῳ ύπὸ τῷδε τῷ Μάρκελλῳ ἐσομένῃ τῷ Ρωμαίων κράτος ἐξάρσει τε καὶ ἀφυψώσει, ἐπιβασκήναντας οἷον καὶ μεταμελομένης, ὅτι τοῖς τοιότοις αὐτὸν δωρῆμασι διεκόσμησαν, ὡς μηδεμίαν περιατέρων αὔρετης τε καὶ δοξῆς υπερβολιῶ ἐπικαταλείπεθαι.

Στίχ: 953. ΟΣΣΟΙΣ ΚΕΓΝΟ ΓΟΟΙΣ ΤΟ ΑΡΗΓΟΝ κτ: Εἰς τὸ καλεῖθαι μέλλον (Φασὶ) πεδίον τῷ Ἀρεος, οὐ Μάρκελλος νεκρός παραπεμφθήσεται ἐξειχθεὶς τυμβωθήσεται δὲ ἐκεῖ, ἐγγύς που τῷ Τίβεριδος παραρρέοντος, δέος οὐ τὰ τὸ ποταμὸς χεύματα ἀντὶ δακρύων καὶ αὐτά σιωπιζόμενον τῷ πένθει· οὐδὲ γοῶ, τὰς ἀπορρέουσαν τῶν ὀφθαλμῶν δάκρυα μονονυχὶ ισορροπήσειν τοῖς τῷ ποταμῷ χεύμασι. Τῷ δέοντι δέ, ἐξακόσια φέρετρα, οὐ τοι σκιμποδας νεκρικὰς οὐ κραββάτεις, ἐπὶ τῷ Μάρκελλῳ ἐκφορεῖ παρακολωθεῖν ισόρηται ἐπιτάξαι τὸν Αυγεστόν, οὗτον εἰκασειν πάρεσι τῷ πένθει τὸ μέγεθος. Οὐδὲν δὲ θευματός, ἀπερ (ὡς Σέρβιος παρασημεῖται) κατὰ τῷ τῷ Σύλλας κηδείαν τὰ φέρετρα πεπλήθωται εἰς τῷ ἐξακινθίλιαι· ἀπερ δὲ οὐδὲ οὐδὲ Πλάταρχος τῷ Φησίν, οὐδὲ οὐδὲ μόνον, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκφορεῖς (τῆς τῷ Σύλλᾳ) λέγεται τοσσούτον πλῆθος ὀφρωμάτων ἐπενεγκειν τὰς γυναικας αὐτῷ, ὡς ἀνευ τῶν ἐν φορήμασι δέκα καὶ διακοσίοις διακομιζόμενων, πλασθιῶσι μὲν εἰδωλον εἰμέγεθεις αὐτῷ Σύλλᾳ, πλασθιῶσι δὲ καὶ φαβδεῖχον ἔκτε λιθανωτῷ πολυτελέσ, οὐδὲ ἐκ κινημάτων: (Πλάτ: εἰς. Βι. Σύλ.)

Στίχ:

Et quo quemque modo fugiatque feratque laborem.
 Sunt geminæ somni portæ, quarum altera fertur
 Cornea, qua veris facilis datur exitus umbris:
 895 Altera candenti perfecta nitens elephanto:
 Sed falsa ad cœlum mittunt insomnia manes.
 His ubi tum natum Anchises, unaque Sibyllam

Pro-

* * *

Στίχ: 956-963. ὉΤΔΕΙΣ ΙΛΙΑΚΟΥ ἈΠΟ ΕΘΝΟΤΣ κτ: Ὄυδεὶς ἔξης ὅμοιος αὐτῷ ἐσαὶ Ῥωμαῖον· σύνδεμίαν ἔτέρῳ τινὶ ὑπερβολῆς ἢ χῶρος ὅπως ἐλπίδας Μάρκελος καταλείψει, ἀλλ’ ὃδ’ ἐμφερέσσεις καὶ ὄμοιότητος. Πρόσεστιν δὲ, δαιμονίον τινα τὸν ἐπιγονον τὰ νεκρᾶ ἔξυφαίνων ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν πλεονεκτημάτων, τῶν τε τῆς ψυχῆς, καὶ τῶν τε σώματος.

Στίχ: 964—967. ΟΜΟΙ ΕΓΩΝ, ΟΙΚΤΙΣΤΕ ΠΑΙ; κτ: Ἐντεῦθεν θρίωνδεν Ἀγχίσης ἀναβάλλεται τὸν ἀπόγονον, ἐνθα φρέσῳ τινὶ πόθῳ, καὶ ἐυχαῖς ἀνηγύτοις, τῆς Μαρκέλων καθειμαρμένης ἀωρες τελευτῆς τινὶ ἔξαλυξην ἐφιμερόμενός τε καὶ ἐπαίδων, τὰ τελευταῖς (ὡς πάλαι εἶδισο,) ἐπιφρεσσῆς ἀνθη ἐπὶ τὰ ἐκάνεις τυμβώματι.

Στίχ: 975. Η ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΕΟΙΣ Ἀπορήσετες ὡς ἀπεικότως περὶ τόδε τὸ ἐπιφώνημα, εἰ πρὸς τινὶ ὑπερβολὴν τε προεκφωνηθέτος ἐπαίνε (σίχ. 956—959.) ἐπάρδει σύμφωνα τὶ γὰρ τὸ ἀδιάτον, τε καὶ τνα ἔξης ὅμοιον ἀλλον ἐπελπίσαι ποτὲ τεχθησόμενον, εἴπερ ὅμοιος ἀν εἴη, ὡς ὁδε λέγεται, τῷ πρεσβυτέρῳ Μαρκέλων περιεσόμενος Μαρκέλος αὐτὸς ὁ Νεώτερος; Καὶ γὰρ δὴ, καὶ προεργάται (σίχ. 945) ὡς εἰς ἐναλίγκιος αὐτῷ ὁ νέος τῷ παλαιῷ) καὶ νῦν δὲ καὶ δεύτερον ἐπανεληπταὶ αὐθις: "Η Μαρκέλος εἶσι!" Η ἵσως ἐρεῖται, ὅτι πρὸς τὸ μέλλον Ἀγχίσης ἀπιδὼν, τὸ ἀπὸ τε πράττει Μαρκέλων, τὸν αἰνωτέρῳ προεξεφώνησεν ἐπαίνον (σίχ. 956—956.) ἐπεὶ δὲ δὲ ἀλλον τινὰ ἐν τοσῷδε πλῆθε, τῶν μετ’ ἐκεῖνον ἐώρες ἵσον ἐσόμενον, πλινὴ τὸν δοστερὸν μετὰ δὲ τέτον, δέδεναι, Ἀλλ’ ὅτας ἐμπητης, εἰ μὴ τὸ ὑπερβάλλον τε ἐπιφρεσθέντος τῷ νεωτέρῳ ἐπαίνε, τῇ πρὸς τὸν πρεσβύτερον παραδέσει τε καὶ ἔξιστες, ὑπέκλασέ τε καὶ ὑπεκόλεσσεν (οὐκέτι γὰρ ἡμῖν μοναδικὸς ἀν εἴη). Αείποτε δὲ καὶ τὰ προγεγούστα τῶν διωτῶν ἐσὶ, καὶ τὰ προϋπάρχαντα πράγματα, τῶν ἐπὶ ψιλῇ τῇ ἔλπιδὶ Φέρτερα κρίνεται) ἐκεῖνο γένη ἐκ τῶν ἐγδένιων ανακύψει σαφεῖστα, ὅτι ἀρε τῶν τῆς περιδόξεις Ῥώμης μεγαλείων πέρας τε ἦν καὶ ὅρος, ὁ προγεγούσις Κλαύδιος Μαρκέλος καὶ μετ’ ἐκεῖνον τὸ Ῥώμης ιλέος υπέτι περιατέρῳ ἐπὶ τὸ μᾶλλον προβίστεται. Τέρθ’ ὅπερ ἥκισάμοι δοκεῖ, ὅτε Ἀγχίσης κατὰ σκοπὸν ἀν γενέθλιοι Φάναι, ὅτε τῷ ἥμετέρῳ Μάρωνι.

Στίχ: Αὐτ: ΔΟΤΕ ΧΕΡΣΙΝ ΛΕΙΡΙΑ ἌΔΔΗΝ. Τῇ ἀπροσδοκήτῳ τάντη ἐπιροφῇ, ὡς ἐπὶ συμβάματος ἥδη παρόντος, καὶ τῇ Τύμβῳ διὸν ὑπ’ ὀφθαλμοῖς προκεμένῃ, ὑπερφυῖς ὁ τῷ Μάρωνος Ἀγχίσης τὸ πάθος ἐδείνωσεν, ἀνθη πορφύρεα, καὶ ταῦτα δαψιλῶς αὐτῷ προσενεχθῖσιν αἰτήσας, οἵς ἀν τὸν ἐν ἀγθε τῆς ἡλικίας ἀπομαρανθίσθεται μέλλοντα καὶ ἐπημύσσειν γεῖνα προκατατέψειν. Ωσε μηδὲ χριῶσι θαυμάζειν, εἰ, καθάπερ ἰσόρηται, τῷ Πομπῇ τῷ περικοπῶν τῷ δαψιλῶματος διεκμελετῶντος, ἀπλετός τις τοῖς περὶ τὸν Αὔγυνον παρεεῶσι τε καὶ αἰκρωμένοις ἥρηθι ὁ θρίωσι, καὶ τῇ μητρὶ πρὸ πάντων Οκταουΐᾳ· ἦν, Φασὶν, ἐπὶ τύτοις μάλιστα τοῖς τελευταῖον ἀργημένοις: (ἢ Μαρκέλος εἶσι! κτ) οὕτως ἥττονα γενέθλια τῷ πάθει, ὡς ἐκλιπέσσαν ἀναυδον ἔξενεχθῖσιν τῷ ἀκροάματος· ἐφ’ οἵς καὶ ἀναλαβθέσσαν ἐπιθεθῖσιν κελεῦσαι τῷ Μάρωνι, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστη τῶν τῆς περικοπῆς ἐπῶν, ἀνὰ τάλαντον. Οὐγέρ απὸ σίχ. 939. ἄχρι σίχ. 965.) ἔξ πρὸς τοῖς ἄκοσιν ἀριθμούμενον, συμβαλλεῖν ἐπεισι, Φιλοτιμότερον ἐπιδεψιλέυσαθαι τῷ Μαντέτῃ Μεσοπόλων ἀναλόγως τινὶ Οκταουΐᾳν, ἢ τῷ Σταγειρίτῃ Φιλοσόφῳ τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ, λόγος ἔχει, εἰς τινὸς περὶ τῶν Ζώων Ἰσορίαν ὀκτακόσια ἐπιχορηγησαθαι τάλαντα· ἔξ οὐ καὶ πολυτάλαντος ἡ πραγματεία (παρα τῷ Δευπνοσοφιστῇ Βιβλ: Θ.) προσηγόρευται.

Στίχ:

Ὁυδὲς Ἰλιακὸς ἀπὸ ἔθνες ποῖς ποτ' ἐσῆται,
 Ὅς τόσσον προγόνυς ἔλπεθ' ἐπαρεῖ γε Λατίνας,
 Ὁυδέ τε Ρωμύλιος περὶ ἄλλω πώποτε γαῖα,
 Ὡς τῷ δε τροφίμῳ ἀνχήσει ὁμόιον εὐχος.
 Ὡ τῆς ἐυσεβίης! Ὡ πίεσος ἀρχαϊκῆς γε!
 Ὡ χερὸς ἐν πολέμοις ἀμάχος! ὄνθες γὰρ ἐκάνω
 Τῶς κεν ἐπαντιάσειν ἐνόπλω, ηὲ τε πειῶ,
 Ήέ τε δὴ ἄλλως ἀφρόντος κέντορι ἵππος.
 Ὄμοι ἐγὼν, οἴκτισε πᾶ! αἴχ' ὑπαλύξας Μοίρας,
 Ἡ Μάρκελος ἔοις! Δότε χερσὶν λάρια ἄδδην.
 Τέττα τῷ τύμβῳ ἔπι πορφύρῃ ἄνθεα πάσσας,
 Ψυχῇ ὄψιγόνοιο τὰ δὲ ἥλιθα δῶρο ἀναθήσω.
 Τῶς διὰ δὴ πάσης τῆς χώρης κύκλος ίόντε
 Ἡέρος ἐνρυπέδοιο, ἀπαντα τὰ καῖσε θεῶντο.
 Ὡς δὲ ἄρα Ἀγχίσης ἐφ' Ἑκατα τέκος ἐνάγησε,
 Καὶ γ' ἐπαφιέσθεντας κλείσες ἔρον ἐνθετο θυμῷ
 Μίμησκε πτολέμων τὰς ἐξῆς ηὲν ὑποίσων,
 Λωρεντὸς τε δίδασκε λεῶς, ατὰρ Ἀτυ Λατίνω.
 Ὡς τε δέοι πόνου, ἄτε ἀλύσκειν, ηὲ τ' ἀνατλᾶν.
 Δοιαὶ ὄνειρων μὲν πύλαι γ' μέν τοι κεράεσσι
 Τεῦκτο, δὶ ηὲς περ δᾶσα ἐτήτυμα Φάσματα Φέρται.
 Ἡ δὲ ἕστ' αἰγλήσσος, ἐκ λευκοτάτῳ ἐλέφαντος.
960
965
970
975

Τῆς

❀ ❀ ❀

Στίχ: 969. ΗΕΡΟΣ ΕΤΡΤΠΕΔΟΙΟ κτ: Οὐ γὰρ τὰ ἐκεῖ δηλονότι, τῷ ἐνύλῳ
καταπυκνύται παχύτητι, ὡς ημῖν ἐν τῷ μετὰ σώματος Βίω τῷδε τ' αν-
ταῦθα. Ἀλλ' αἰρετὰς ἐκεῖνα, καὶ Φασματώδη, σωμάτων οἵα την σκι-
σματα παρίσαται καὶ ἀπομορφώμαστα.

Στίχ: 971. ΚΑΙ Γ' ΕΠΑΦΙΖΟΜΕΝΟΤ ΚΑΕΙΟΥΣ ΕΡΟΝ ΕΝΘΕΤΟ ΘΥΜΩΣ
Τῶν ἐπιγύρων οὖς. αυτῷ παρέδεξεν, ἀξιον προγενέτω δὶ αρετῆς καὶ ἐνψυ-
χίας ἀναδεκχθῶσι προτρεπομένη.

Στίχ: 972. ΜΙΜΗΣΚΕ ΠΤΟΛΕΜΩΝ Οὐς ἐν τοῖς λοιποῖς ἔξ
Βιβλίοις ὁ Μάρκων ημῖν δεψθήσει.

Στίχ: 973. ΛΩΡΕΝΤΟΥΣ ΤΕ ΔΙΔΑΣΚΕ ΛΕΩΣ, ΑΤΑΡ ΑΣΤΤ ΛΑΤΙΝΟΥ
Περὶ ὧν ἔξης τῷ. Ποιητῇ λόγος ἔσαι.

Στίχ: 974. ΩΣ ΤΕ ΔΕΟΙ ΠΟΝΟΝ. ΕΙΤΕ ΑΛΥΣΚΕΙΝ, ΗΕΤ ΑΝΑΤΛΑΪΝ.
Ἡ τοι ἐπιόντα λογισμῷ ἐμφρονι ὑπεκλίνειν, η παρέντα, καὶ μὴ ἔξὸν ἐκ-
κλίναι, ἐνψύχως διαφέρειν.

Στίχ: 975. ΔΟΙΑΓ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΕΝ ΠΥΛΑΙ κτ: Ο μῆνος ἔξ Ομῆρος, Οδυσ.
Τ. σίχ. 562—567.

„Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενιωῶν εἰσὶν ὄνειρων.
„Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δὲ ἐλέφαντι.
„Τῶν, οἵ μὲν καὶ ἐλθωσι διὰ πρετός ἐλέφαντος,
„Οἵ δὲ ἐλεφαίρονται, ἐπὶ ἀκράντα φέροντες.
„Οἵ δὲ διὰ ξενῶν κεράων ἐλθωσι θύραζε,
„Οἵ δὲ ἐτήτυμα κεράνται, βροτῶν ὅτε κέν της ὥηται.

τῷ δὲ μύθῳ συχνὰ καὶ οἱ μεδ' Ομηρον προσεχεῖσσαντο, Ἐδίκως τε δη
καὶ Λατίνοι, καὶ περὶ γράφοντες καὶ ἐμμέτρως τῷ πρὸς τῷ Ποιητῷ ἐπι-
νοηθέση τῷδε τῆς υἱης διαφορᾷ τῶν δύο πυλῶν, τέσσερες κατὰ τὸ
ἀληθέυον η ψέυδεθαι ἀντιδιασέλοντες. Καὶ γὰρ καὶ Σωκράτης παρὰ
Πλάτωνι ἐν Χαρμίδῃ, ἀκούει δὴ τὸ ἐμὸν, ἐφασκει, ὄντας, ἄτε διὰ κεράτων,
ἄτε δὶ ἐλέφαντος ἐλήλυθεν. Καὶ Νόννος Διονυσίακ. Βιβλ. ΔΔ. σίχ. 89.

„Τηνῶνται παρηπαφεν ὄψις ὄνειρος,

Βιβλ. 5.

C c

ηβλο-

Prosequitur dictis, portâque emittit eburnâ.
 Ille viam secat ad naves, fociisque revisit.
 900 Tum se ad Cajetæ recto fert littore portum.
 Anchora de prorâ jacitur, stant littore puppes.

LIB. VI. AEN. EXPLICIT.

* * *

„Κλεψινέων ἐλέφαντος αναιξασκ πυλάων
 Καὶ ὁ τὸ εἰς Καλλίμαχον δὲ σωτεταχώς Ἐπίγραμμα;
 „Ω μέγα Βαττιαδαὶ σοφῶ πεζίπυρον ὄνειρον,
 „Η δὲ ἔτεον κεράων, φέρεται ἐλέφαντος ἐθνος;
 „Τοῖς γὰρ ἀμμιν ἐφηνας, αἵτινες αὐτέρες ἴσμεν,
 „Αμφὶ τε ἀθανάτους, ἀμφίτε οἱ μαθέταις;
 „Οτι μὲν οὐαὶ οἱ ὄνειροι, ητοι, αἱ ἐν τῷ καθεύδειν (κατ' Αμμάνιον εἰπεῖν,) Φαντασίαι, ψευδεῖς τινες εἰσὶ καὶ φρεδαὶ τῆς Φαντασίας διωάμενοι ἀνετυπώσεις. (εἴτις τὰς ὄπτασίας ἐξέλοι τὰς ἐξ ὑπερφυσικέας ἐπιλάμψεως περὶ αἱ μέντοι καὶ αὐτὰς ποδῶν πάνυ τῆς προσοχῆς χρεία, ως μὴ παρεργάτην τὸν ἐπειλαμφθῆναν δόξαντα.) Φαννυρόν. Διὸ καὶ οἱ τὰς ἐν νυκτὶς ἀμολγῶν ὄνειρας, ἐπεργίας τε δὴ, καὶ ὑπορθέεις, τῶν ἀλιθοτε τῆς νυκτὸς, η τῆς ἡμέρας, πρὸς αἱληθέας η ψεύδεις δήλωσιν, διακρίνεθαι χρῆναι πύγμενοι, (ἐν οἷς δὴ καὶ οἱ Καλαβρὸς Δ. Παραλεπ. 51χ. 133. τις Πενθεσίλειαν ταλαινίζων:
 „Νηπίη, η δὲ ἐπιθησεν ὕδυρον περ ὄνειρον
 „Επεργίω, ος Φῦλας πολυτλήτων ἀνθρώπων
 „Θέλγεται λεχέσσην ἀδδίαν ἐπικέρτομας βάζων.)
 Εἶδεν ἐμοὶ δοκεῖσιν εὐλογώτερα λέγειν τῶν διὰ τῆς κερατίνης, η τῆς ἐλεφαντίνης πύλας τὰς ὄνειρας ἔρχεδαι μυθολογίαν τὸν Λασά τὶ γὰρ τὸ πεῖσαν Ομηρον, καὶ τὸν ἡμέτερον δὲ Μάρανα κατὰ τὸν ἐκάνει ζῆλον ὀστάτως, ἐξ ὑλῶν τοιάτον τὰς πύλας πλάσαθμα τοῖς ὄνειρασιν; η κατὰ τῆς Ομήρεις Σχολιαστᾶς, κερατίνια πύλαι πανεκδοχικῶς τῆς ὁφθαλμῆς νοητέον κερατοσκῆπτης γαῖς, Φαστὶν, ο πρῶτος χυτῶν τῷ ὁφθαλμῷ. Ἐλεφαντίνια δὲ τὸ σέμα, καὶ τὸ ἔτωθεν ἐλεφαντόχειτον ἔρκος τὰς ὁδόντας ἐκ δὲ τρέχει πιεστέρα εἴναι τὰ ὄρωμενα (δηλῶθαι) τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι διὰ μέν κέρατος αἰον τε καὶ ἰδεῖν, διὰ δὲ ἐλεφαντος δ. Συγκεκριθέαδω δὴ ταῦτα, ὅτα γε πρὸς τὰ τῆς αἱληγορίσεως διασάφησιν, τῆς τὸ αἱληθές ἀντιδιαστῆλας σκοπὸν ἰχθύσης τῷ ἕκατον αἱληθέντας. Ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον διταῦδα αἱορεῖν αἴξιον: τίνι ἀρεταὶ λόγῳ ὁ Μάραν, μεσαὶ τὸ ἐπὶ λεπτῷ δεξιεληλυθένα τοῦ δὲ Λασά τῷ Αλγεντιοὶ εἰσερηθέντα, ἵν αἱμφιβόλοις ἔπειτα αὐτὰ δέδιαι

Τῆςδε δὶ ἄρειοῖσιν ὑπὲρ γῆς νέρτεροι αἰὲν
Ψευδέας ἐκπέμπουσός ἐλέφαιροντάς τε ὄνείρες.
Ταῦτ' ἄρα Ἀγχίσης ἐνέπων, ἐὸν ἔξαγεν ἥα,
Καί γε Σιβύλλω, ἐκ πυλεῶνος τῷξ ἐλέφαιρος.
Σπεύσας δὲ Αἰνείας νῆας δ', ἐπανεἴδεν ἐτάρρας.
Ἐλτα δὲ ηἱόνος λιμέν' ἐνθὺς χών Καιάττης,
Ἐκ τοῦ ἐναὶς βάλε, καὶ πρύμνας ἀκταῖσι πέλασσεν.

980

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

* * *

Σέθας διὰ τῆς τοιαύτης ἀληγορίας προείλετο; μᾶλλον δὲ, καὶ ἐν τοῖς τὸ
παρόπαν ψευδέσι τε καὶ ἀνυποσάτοις; ἢ γὰρ ἂν, εἰμή, ἐκεῖνο προσέθηκεν:
σίχ. 980.

,Ταῦτ' ἄρα Ἀγχίσης ἐνέπων, ἐὸν ἔξαγεν ἥα,
,Καί γε Σιβύλλω, ἐκ πυλεῶνος τῷξ ἐλέφαιρος.
Εἰ μεν οὐδὲ ὁ Μάρων δύτω Φρονῶν ἐτύγχανεν, ἐφ' οἷς ἄρα τῷτον τῆς
προσριθομένης αὐτῷ Ἐπικέρρεις αὔοιας ἀπαλλάξαι πρώις ἐπιχειρεῖμεν (Β.
Γεωργ. σίχ. 573.) τιὼν παλινῳδίαις νῦν ἀσαὶ ψόδεν αἰδόμεθα. Αλλὰ γάρ
τῇ πραγματείᾳ μεταξὺ ἐντυχόντες τῇ Ἀγγλεις Βαρβύρτων, τῇ τὸν
σκοπὸν τῇ ἔκτε τῆς Αἰνειάδος Βιβλίοις διαλευκάνσαντος, Ἐπικρισμῷ ἀλότ-
ριον τὸν Πομπτὺν κανταῦθα διατενόμεθα. Διὰ γὰρ τῆς Νεκυίας αὐτὸς τὰ
ἐν Ἐλευσῖνι ἔγνω παρακαλύψαι μυστήρια, ἡ τῇ Δήμητρι ἐτελέστο πάλαι
ἀπόδημα. Ἐπεὶ δέ τοι ή τῶν Ἐλευσινίων τελεσία καὶ τερατεία τοῖς μυ-
ζημένοις ψόδεν πλέον, ἡ ὡς ἀτελής τις σκιαγραφία τῆς μεδάσης προβάλ-
λετο λῆξεως, ἐγ δὲ περὶ τῆς τελεωτάτης παρέψεται τῶν ἐν τῇ λῆξε τῇ πα-
ρόσῃ καλῶς ἡ μὴ βεβιωμένων ἀντίδοσις, ἐυλόγως τῇ τῶν ὄνειρων, καὶ
τέτων δὲ ψόδε τῶν κομιδῆς ἐπαληθευόντων, παραθέσεις ἐναπεχρήσατο· ὡσανεὶς
λέγων καὶ δικαιετυχόμενος: ὅτι τὰ πρὸς ἐμὲ ταῦτα ἔσεψιν θεωρηθέντα, τῶν
ἀποταμιευμένων μετὰ τὸν Βίον, ψόδεν τι ἡττον ἀπέκτει πρὸς ἀληθειαν
παρεξεταδόμενα, ἡ ὅσον τῶν ἀπατηλῶν τε καὶ Φρέδων ὄνειρων αὐτὰ τὰ
Πράγματα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημαώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VII.

Π. ΟΓΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ.

ΤΟΥ Ζ. ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΠΟΘΕΣΙΣ

Επὶ τὰς Τίβριδος προχοὰς Ἀινέας ἀπὸ Κύμης κατάρας, πρὸς αγρῷ Λάυρεντι, ἡ Λωρεντῷ καλλιμένῳ, ὁρμίζεται. Ἐνταῦθα δὲ, ἐξ ὧν, παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὥχθης χεδιαθέσαν αὐτοῖς δῶτα, τῷ μὲν Ἀσκανίῳ ἐπῆλθε Φθέγξαφας, πέρας ἥδη φίσι τὰ τῆς πλάνης τεκμηρισμένος ἔχηκέναι, πρὸς Λατίνον τὸν κρατῶντα τῆς χώρας, τὰς ἐν δώροις τε καὶ μεσοῖς διαπέμπεται πρεσβευσομένυς, τὰ τε εἰς εἰρίων προβαλλομένυς· καὶ μέρος γῆς ἐξατησομένυς εἰς οἰκισμὸν πόλεως. Τάττες Λατίνος ασμένως ὑποδεξάμενος, ὃς ὅπως κατένευσεν αὐτῷ, Ιαὶς αὐτήρεσψιν ἥδεως ἐπευδοκήσας, ἀλλὰ καὶ Λαῦναν, ἡ Λαουνίαν τιὰν θυγάτερα, ἐφ' ἣς μόνης αὐτῷ ἡ τᾶς Κράττας διαδοχὴ ἐπεσάλευεν, Αἰνέα τῷ ἐκείνων ἥγεμόνι διὰ γάμου σωάψας προσέπηγγελατο, ἐκ τινῶν εἰς ταῦτα Χρήσμων ἐγηγρυμένος, διὰ τὸν παρὰ Φαύγη τοῦ πατρὸς ἐτύγχανε προειληφὼς μηδενὶ τῷν, ιθαγενῶν τε καὶ ἐν γένοσιν, αλλά ἡ τῷ ἀπὸ ἔνης ηκοντι θέμις εἴναι τιὰ παῖδα κατεγγυησαθαί. Ταῦτοις "Ἡρα ἐπινεμεσήσασα, Ἀληκτῷ τιὰ Εριννὺ μεταπεμψαμένη ὑποδρήσεραν ποιεῖται, ὅπως ἂν μηχανᾶς ἀπάστας τοῖς προτερεῖσιν αὐτῇ ἐμποδὼν σάη, τὰ τῆς εὐρήνης ἀγατρεψαμένη καὶ τὰς σιωδεσίας συγχέασα. Ἀληκτῷ τοίην φέρεται τῷ Θεῷ, Αμάτια πρὸ παντὸς τιὰ Ανασσαν Λατίνων ὑποβάλλειν ἐπείγει τῷ ὄμολέκτρῳ, ὃς μετὰ ταῦτα ἔνεις γάμους τῆς θυγατρὸς, ὑπέρη, παρὸ δὲν θέμενον, Τύρον, τὸν καὶ πρὸς γένυς μάλιστα αὐτῇ οὐτα, εἰς Γαμβρὸν εσποιήσαθαί. Τὸν δὲ ένυέτια παραπέσαι μηδαμῶς διωηθεῖσαν, εἰς βακχικῶν τινα μανίαν οἰστρηλατεῖ τιὰ γυανικα, καὶ εἰς ἐρήμας ἐξάγει τὸ, τε θυγάτριον συμπαραλαβεῖσαν, ὡς ἥδη τῷ Βάκχῳ ἀφοσιωθὲν ιερὸν εἴναι, καὶ πολὺ δὲ καὶ ἐξ ἄλλων τῶν σιωκτακχευθεισῶν οἵ γυανικῶν σιωφελκομένων θίασον. Εἶτ' ἐπ' αὐτὸν Τύρον τὴν Εριννὺς ἐπιτρέψασα, εἰς μανικῶν καὶ ταῦτον παραπλησίως ὄργια ὑπεκκαίει, καὶ πρὸς τιὰ διὰ δηλων ἄμμων ἐξανίσησιν, ἀτε τῶν αὐτῷ δῆθεν ἐποφειλομένων γάμων ἀδίκως ἀποσερόμενον, καὶ ταῦτα ἔνεις ὀπίσω πρὸς ὑβριν τασσόμενον. Ἐπὶ δὴ ταῦτοις Ἀληκτῷ καὶ ἀρχῷ ἐτέραν τῆς σάσεως ὑποβάλλεται. Ἀσκανίῳ γάρ τῷ Αἰνέᾳ σῶν ἥλικιώτας ἄλλοις ἐξιόντι εἰς Θήραν, Ἐλαφον ὑφίσησι πρὸ ὄφθαλμῶν ἀδεῶς νεμομένων, τιθασσιὰ τινα ταύτια καὶ χειροήθη, ἥν τὸ Τυρρέως ταῦτα σιωπηλικῶν ποιμνίων θυγάτηρ, ἐκδύμεταις ἔχαιρε τημελέσα καὶ ἀτιτάλλεσα.

Τῆς

Τῆς οὐδὲν Ἐλάφει υπὸ τῷ μέρακος τοξευθέσης, καὶ πολλῷ μὲν
θρῷ τοῖς ἀμφὶ Τυρρέα διὰ δὴ τότε κινηθέντος, αὐτίκα δὲ καὶ τῶν
ἐκ γειτόνων ἀγρωτῶν ἐκ τῷ παρατυχόντος καθόπλιθέντων τε
καὶ ἐπιδραμόντων, χαλεπὴ τις δῆρις τέτων μεταξὺ καὶ τῶν
Τρώων νεανίσκων σιωπήσαγη· ἐν δὲ τῷ μὲν Τυρρέως ὥεων τὸν
προγενέσερον σιωπή πεσεῖν, Γαλησὸν δὲ τῆς συμβολῆς τραυμα-
τίαν ἔκενε χθῶν, τὸν ἐπὶ τῆς χώρας Ἀγρωτῶν τὸν ἐπισημό-
τατον· Ἐντεῦθεν ἐφεξῆς δεινότερος ὁ πόλεμος ὡς ἐκ παρασκευῆς
σιωπήσθη, Λατίνου μὲν τῷ Βασιλέως τὰς ύπ' αὐτὸν τελεντας
ἀπερξαὶ τῶν ὄπλων μάτια σηκώσαντος, Τύρνη δὲ τεναντίον εἰς
μάχην προτρεπομένη τὰς οἰκείας, καὶ διωάμεσιν ίδιας τε δὴ καὶ
συμμαχικαῖς, ταῖς παρὰ τῶν ἐν τοῖς ὁμορόφσι διωαῖσενόντων δῆ-
μοις, τιὰ δῆριν προάγοντος ὡν δὴ πολλαχόθεν συμπροσερβόητο-
των τὸν κατάλογον, ἐν τέλει τῆς ἐν χερσὶ ραψῳδίᾳ ὁ Ποιη-
τὴς ἐπεσαγαγὼν, ὃν ἀτερπῇ τινα ωδὴν ἀνόνητον ἐσομένια τιὰ
ἴσοριαν τῆς πάλαι Ιταλίας, καὶ τῶν αὐτιὰ ἔχοντων διαφόρων
ἔδνων, τοῖς ἀρχαγλογύσι κατέλιπεν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

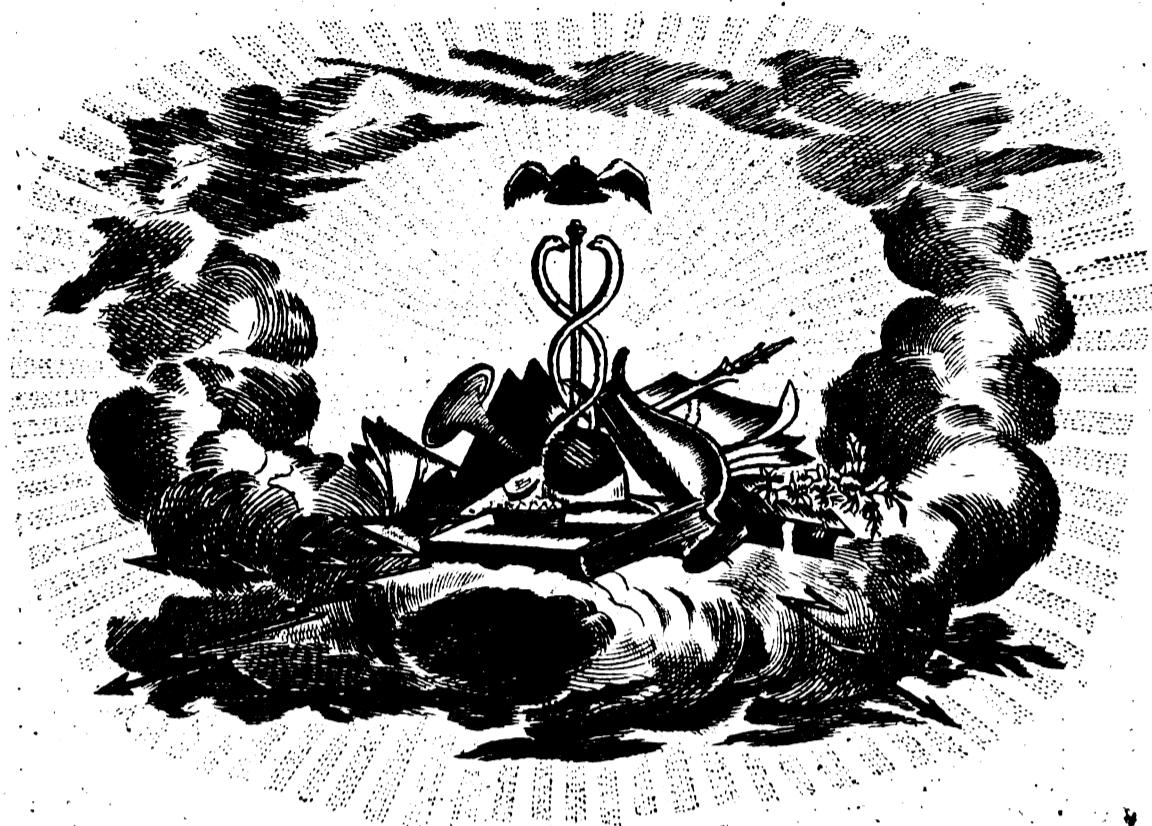
Τῆς Ζ. τῷ Μάρωνος Ραψῳδίᾳ.

„Αληγτῷ Λάτιον κατὰ Τρώων σύμπαν ὄρινε.

ΒΘΛ. Ζ.

Α

Ρ.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VII.

TU quoque littoribus nostris, *Aenea* nutrix,
Æternam moriens famam, *Cajeta*, dedisti:
Et nunc servat honos sedem tuus, ossaque nomen
Hesperiæ in magnâ (si qua est ea gloria) signat.
5 At pius exequiis *Aeneas* rite solutis,
Aggere composito tamudi, postquam alta quierant
Æquora, tendit iter velis, portumque relinquit.
Adspirant auræ iu noctem, nec candida cœsum
Luna negat: splendet tremulo sub lumine pontus.
10 Proxima Circææ raduntur littora terræ,
Dives inaccessos ubi Solis filia lucos,

Afī-

* * *

Στίχοι 1—2. Λ' ΙΝΗΓΕ ΤΙΤΘΗ — ΚΑΙ ΓΑΤΤΑ "Ωσπερ τὸ ἐπὶ¹
τῆς Ἰταλικῆς Καμπανίας Ἀκρωτήριον ἀπὸ τῷ ἐκεῖ τυμβωθέντος Μισιών,
(ἐν τῷ πρὸ τέττα Βιβλ: σίχ. 265.) καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Λευκανίας ὄμοιος, ἀπὸ²
τῷ ἐπὶ αὐτῷ Παλινόρεως" (Λυτ: σίχ. 417. καὶ 420.) ἔγγε καὶ καθ' ἡμᾶς
διασάχθει τὴν ὄνομασίαν, ἔτω καὶ ἡ Καιάττα (ἢ νῦν Gaeta) ἡ ἐπὶ τῶν
Νεαπολεων ὅρων, πόλις ὁχυρὰ καὶ ἐυλίμενος, τῇ ἐν αὐτῇ ταφέσου Και-
άττη, τῇ Αἰγαίῳ, ἡ Κρεύστης, ἡ Λοκανίς κατ' ἄλλος Τροφᾶ, ἐπώνυμος
φέρεται. Καίτοι ἄλλοι, ἀπὸ τῷ (καίεν) δύματος εἰρῆθαι βελονταί, οἷον
Καιέταν εἰπεῖν, διὰ τὸν ἐνταῦθα συμβάντα τῷ περὶ Αἰγαίαν Νάυτην ἐμ-
πρησμὸν ἡ, Καιάττα (οἵσι Στραβ: ἐν Ε. Γεωγραφ.) "Οτι Φορμίας ἦν ἐκεῖ
Δακωγικὸν κτίσμα, Ορμίας λεγόμενον πρέστερον, διὰ τὸ ἔνορμον. Καὶ τὸν
οὔρατον

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ.

Kαὶ σὺ δὲ γῆμετέραις ἀλτᾶς, Αἴνητε Τίτῃ
Καϊάττα θνήσασ' ἄληκτον καλλίπες εὐχός,
Καὶ νῦν κύδει ἥδε τεψ διασώζεται έδρας
Καὶ σὰ δὶ ὅσα (εἴτι τόδι κλέος) θνομασσεῖο,
Ἐπερει μεγάλη γε διαμπερεῖς ἐσ' ἐπίσημον.

5

Τύμβῳ Αἰνέας κτερεῖξας αἴσιμα δῖος,
Χοῦ τ' ἐπικανυήσας ἄδδιω, αἰς ἔπλε γαλλιή,
Λαύφεα ἀμπετάσας λιμένας πλώων παραλείπε.
Νυκτὶ δὲ ἐπέπνεον ἀνρου, ίδιος ἀργυρέη τε Σελήνη
Ξυμπαραπέμπεν· ύπαψι δὲ ἀρ ποντος ύπέτρεμεν αἴγλη.

10

A 3

O 1

* * *

μρεταξύ δὲ κόλπον ἐκένα Καϊάτταν αἴόμποι, τὸ γέδε πῶλα πάντα
„Καϊάττας οἱ Δάκωνες πέσσωγορέυσθοιν.“

Στίχ: 4: (“Εἰ τι τοδι Ελέος”) Οὐ μαρτὸν οὐ τόπος οὐ τιμώ
τοις παλαιοῖς ἐπίθετος ἀνεγ γάρ αὐτὰ γέρας εὖ πατάτον διὸ καὶ Με-
γάλως παρ Όμηρο: (Οδ. Δ. 584.)

„Χειν Λαγαμέμνονι τύμβῳ, οὐ παθεσον κλέος αὐτῷ“

Στίχ: 5. ΕΣΣΙΠΕΡΙΗ ΜΕΓΑΛΗ Τῇ Ιταλο: (“Θρη Δ. Διν: σιχ.
574. παρ 6ις.)

Στίχ: 10. ΠΟΝΤΟΣ ΤΗΕΤΡΕΜΕΝ ΙΑΙΓΛΗ Πα-
ρὰ τινα τῶν οὐδάτων κίνησον, τῷ ἐπαυγάσματος αὐτανακλαρύσεις παντοῖο,
μηδ ἀτρεμίζειν ἔντος τινα δραστ.

Στίχ:

- Affiduo resonat cantu; tectisque superbis
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum,
Arguto tenues percurrentes pectine telas.
25 Hinc exaudiri gemitus, iraque leonum
Vincla recusantum, & serâ sub nocte rudentum:
Setigerique fues, atque in præsepibus ursi
Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum;
Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus herbis
20 Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.
Quæ ne monstra pii paterentur talia Troës,
Delati in portus, neu littora dira subirent,
Neptunus ventis implevit vela secundis,
Atque fugam dedit, & præter vada servida vexit.
25 Jamque rubescet radiis mare, & æthere ab alto
Aurora in roseis fulgebat lutea bigis:
Cum venti posuere, omnisque repente resedit

Flatus,

* * *

Στίχ: ii. ΟΓ' Δ' ἈΣΣΟΝ ΓΑΙ'ΗΣ ΚΙΡΚΗΣ κτ: Μικρὰ μὲν ἵσόρηται Νῆσος ή Κραίαί γῇ τὸ πάλαι γενέθαι, διὰ χρόνος δὲ τῷ περαίᾳ σωκρατίῶν τῇ Ἰτανίωτιδι, τῷ μεταξὺ πορθμῷ προχωθέντος ὁ δ' Ἀλικαρναστ. Διονύσ. ἐν Δ., τῶν Ἀρχαιολ.) Χερσοειδῆ σκόπελον ὑψηλὸν ἐπὶ τῷ Τυρβελαῖ πελάγες κέμενον ἵσόρηστον δὲ εἰς ὅρες βενὸν ἐφ' ἡμῶν κεκορυφωταὶ τὸ Κιρκαίας πελάγμενον ἄκρα, η ἔτοι πόρθῳ Καϊάττης απέχεσται. Ἐνταῦθα γαρ λόγος ἔχει Κιρκαίων ὀικεῖν τινὲς ἡλίσ θυγατέρες, η, ὡς ἄλλοι Αἴγτε, ἄλλων ἄλλως τέττας ἀδελφίων γενέθαι εἰπόντων. Εξ οὐ καὶ Λαίη παρ Ομήρῳ (Οδυσ. Κ. 5/χ. 135.) η αὐτὴ Νῆσος ἕρηται ἐκ Μετωνυμίας. Άλλην γαρ καὶ Λία (κατὰ Στέφ. Βιζαντ.) πόλις Καλχακή, κτίσμα Λίαττος καὶ Απελλώιος μέμνηται ὁ Ρόδιος Ἀργοναυτ. Βιβλ: Β. 5/χ. 1906. „Εξ Αἴγης ἐνέοντο παρ Λίαττος Κυταίς.

Στίχ: 12. ΗΕΛΙ'ΟΤ ΘΥΓΑΤΗΡ Οὔτω τινὲς Κιρκαίων ἐκ Αἴγτε, τῷ δὲ Ἡλίῳ θυγατέρες, εἰ μόνον ὁ ἡμέτερος ὁδε, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ποιητῶν τῇ Ήσιόδῳ σοιχεύντες Θεογονία, ἄλλα καὶ Λποδόδερος (Βιβλ: Α': Κεφ: Θ'.) ἀδελφίων ἀποφέννας αὐτὶς Λίαττε, παύδος Ἡλίῳ Περσηῖδος. Τέτο δὲ τυχὸν ὅτι μαργαρῖται ἐπέκαιροι ἐμπειρίους καὶ τέχναις, Φαρεμακίς ἔσται ἐπὶ γαρ τῶν τοιῶνδε Φαρεμακεῖν διαφερόντως η ἀφ. Ἡλίῳ διώσμις ἐπέδει, ὡς ο Σχολιαστής Κέρδης ὑπείληφεν.

Στίχ: 14—15. ΔΩΜΑΣΙ Δ' ΑΙΓΛΗΕΣΣΙ ΘΥΩΔΗΣ κτ: Ταῦτα ἐξ ὧν Ὁμηρος τὸ Καλυψοῦς ἐνδιάτημα καθιδύεγεσθεν. (Οδυσ. Ε. 5/χ. 59—62.)

„Πῦρ μὲν ἐπ' ἔχαρόφιν μέγας καίετο, τηλόθι δ' ὁδμή

„Κέδες τ' ἐυκεατοιο, θύε τ' αὖτε νῆσον ὁδῶδες

„Δαιομένων" η δ' ἐνθεν αἰοιδιάυτοις ὥπλι καλῆ

„Ισὸν ἐποιχομένην, χρυσεῖς κερκίδις ὑφανεν.

Στίχ: 16—21. ΗΝ Δ' ΕΠΑΚΟΤΕΜΕΝΑΙ κτ: Παραπλήσια γαρ καὶ παρ Ομήρῳ τὰ Κιρκης. (Οδυσ. Κ. 212—219.)

„Αμφὶ δὲ μην λύκοι ησάν ορέεροι, ηδὲ λέοντες.

Στίχ: 22. ΟΦΡΑ ΔΕ' ΜΗ' ΤΙ ΠΑΘΟΙΕΝ κτ: Οἷα δηλονότι καὶ παρ Ομήρῳ οἱ Οδυσσέως ἐταῖροι (Οδυσ: Λύτ: 5/χ. 213.)

„Τές Κιρκη κατέθελξεν, ἐπεὶ πακὰ Φάρμακη ἔδωκεν.

Στίχ: 25. ΒΡΑΣΜΑΤΑ. Τὰ διὰ σφοδραὶ ἐνσκῆψαν τῇ θελάσσῃ γάλιων, αναρέσου οὖν καὶ καχλαζόσῃ τὰ ταῦς ἐκ βάθεως ἀνεγερομέναις ψάρμοις καὶ σωκαρφυρομέναις καταθολέμεναι, Βαδα Φερίδα. Ονιργίλιος ὠνόμαστεν, ἀπερ ημεῖς Βρασματα απειδάκομεν ἐρμηνευσάντες.

Στίχ:

Οι δὲ ἀσσον γάιης Κίρηης ἀκτὰς παραμεῖβον,
Ἐνθαπερ Ήελίς θυγάτηρ ὑπερόλιθιος, ἄλση
Ἄβατα νωλεμέως ἐπαειδιάσσα ἐπήχει,
Δώμασι δὲ αὐγλήσσοι θυάθης καίστο κέδρος,
Κερκίδι χρυσέῃ εὐθὺς ίσδην ἐπώχετο νύκτωρ.
15
Ἡν δὲ ἐπακαέμεναι βρυγμάτες τὸ δρυάς τε Λεόντων,
Δέσματ' ἀναινομένων, δὲ ἔλης νυκτὸς βρομεόντων.
Καὶ χαυτήντας Σύας, ηδὲ ἐν ασέεσιν Αρκτύς
Ἐγχαλεπάνοντας, μεγάλων τε Λύκων ὠρυγμάτες,
Τύς, αὖτὴ Θεὸς, ἀντ' ἀνθρώπων, Φάρμακα δέσσε
Κίρηη τεύξατο δέργμα τε δέρμα τε θηριομόρφων.
20
Οφρα δὲ μή τι πάθοιεν αὐτὸν ἀντὰ πελώρια Τρῶες,
Τῶν δε καθορμισθέντες ἔσω ἀκτῶν ἐπαρθτων,
Οὔροις Εννοσίγαλος αἴγας λαύφει πρῆσε,
Δῶκε τ' ἀλύξαι, ὑπέρ τε θαλάσσης βράσματα φέρει
25
Ἄρτι δὲ ὑπὲρ αἰγάλων ἐρυθρώμενος ἥρχετο πόντος.
Στίλβε δὲ ἐν δοδόχροις ηῶς κροκόπεπλος δίφροις,
Εὗτ' ἀνεμοι σίγησαν, ἀφαρ διπαὶ δὲ ἀπὸ παῦθεν,
Αὐτὰρ ἐπ' ἀτρεμέοντι πάλαιον λάστιματι κῆπας
Τόφρα δὲ ἄρδι Αἰνείας ἀντὶς μέγα δέρξατο ἄλσος,
Τός μέσος αμφέρπων τερπνοὶς δρεέθροις Τιβερῖνος.
30
Σφοδρὸς δίνησι, ξανθὸς δὲ δέρων ψαμάθοισιν
Ἐκβάλλει τόντονδε, ἀτὰρ πέρι παγγοδαποίγε
Οχθός, ηδὲ κύτει ποταμοῖο συγκένεις ὄρυγες,
Πιδαῖς τ' αἰθέρα θέλγον, αὐτὸν δὲ αμφιποτῶντο.
35

Τοι

* * *

Στίχ: 27. ΚΩΔΟΧΡΩΙΣ ἩΩΣ ΚΡΟΚΟΠΕΠΛΟΣ

Ἐδὲ κροκοπέπες τῆς χρονίς διὰ τὰ πραλώδες ὁ Μάρων ἐξέφυγε, Late in τὸν
Ηώ προσεπών, οπερὲ ἐπὶ λέξεως ἐσὶ (τηλίγει.) ὅτι τυχον Φέρεται τισ
καὶ γῆς βρῆλας κροκόχρευς. Οἱ μὲν αὐτὸς τὸ σκοτεινὸν τὰς τοῖς, τῷ Πον-
τῷ τῷ φυδυτοβιβλέπτεις, (ητο τὸ κροκόχρευν αὐτὸν τῷ δοδόχρε) διὰ τὸ τῶν χεοιῶν
κλίσιν, μη τὸ επος ἐμφέρειν ὡς εὐχειν οἰόμενοι, οὐδὲν ἔνυσσαν. Σκεπτέον
δὲ τὸν χρονίς κιλοφεύεις ἐν μέρει τὰ ποδά την Ἡώ παριεῖνεν,
κατὰ τὰς διαφορὰς της τοῦ Φωτοφεύεν ακτίνων αναχεφόσσεις, τῶν ἀλλως
ἀδεκχεις διαδεσθημένῳ, εἰς οὐ συμβαίνεις καὶ αθλοίχρεας ποδάκις αὐτὰς
κατοπτάνεσθαι· ο καὶ Ομηρος εὑρεῖς, τῷ μὲν φαδοδεκτυλον τὰς Ἡώ
περφεύπε, πῇ δὲ κροκόπεπλον.

Στίχ: 31. ΤΙΒΕΡΓΝΟΣ, Ο τῷ ποταμῷ Τιβέριδος ἀντ' ἔφορος
Διμιου, καθ' ὑπαδράγιων, πτοι Μετωνυμίαιν, αὐτὶ τὰ πατεμεῖς αὐτῷ. Η
μᾶλλον, Τιβερίκος ὁ ποταμὸς αὐτὸς, αὐτῷς απὸ Τιβερίων πληθεις τὸ Θ.
η αὐτὸς: Ι. ἐν τοῖς Δλβανῶν Βασιλεψφασρ. (Ορεα περὶ τύτε Δ. Γεωργ. σίχ,
454. Σημ: Αὐτός)
Στίχ: 32. ΣΦΟΔΡΟΣ ΖΑΝΘΟΣ Η μὲν τῶν δινῶν
σφοδρότης, τὸ ποιητικὸν ἐσὶ της τὸ Τιβερίδος ξανθότητος, αἱ δὲ φάρμοι
τὸ ὑλικὸν διὸ καὶ Λλβελας ὁ πρετρημὸς φυομάζετο. Album γαρ τὸ λευκὸν
Στίχ: 34. ΟΧΘΗΣ ἩΔΕ ΚΥΤΕΙ ΣΥΝΗΘΕΕΣ ΟΡΝΕΙΣ Λι
μὲν τῷ τῷ ποταμῷ ἐνηρχόμεναι κύτει, αἱ υδροχαρεῖς: οἰον γῆτται, χλῶες,
κύκκαι, κτ., αἱ δὲ τὰς οχθὰς περιπτάμεναι, ἐνδειφεύεις μάλιστα βόσις, ἐκ-
τε τῶν ωδιφόνη παλεύμενον, καὶ αἴθων, παγυτοῖν.
Στίχ: 35. ΑΙΘΕΡΑ ΘΕΛΓΟΝ. Τὸς τὸν ἐκεῖ
πνίσσοντας αἴρεις κατέθελγον τε καὶ κατεκήλεν τῇ τῷ κελάδῃ ἡδύτητι· οὐ
Βιβλ. Ζ.

B

- Flatus, & in lento lucentur marmore tonsæ.
 Atque hic Æneas ingentem ex æquore lucum
 30 Prospicit: hunc inter fluvio Tyberinus ameno,
 Vorticibus rapidis, & multâ flavus arenâ,
 In mare prorumpit: variae circumque supraque
 Assuetæ ripis, volucres, & fluminis alveo,
 Æthera mulcebant cantu, lucoque volabant.
 35 Flectre iter sociis, terræque aduertere proras
 Imperat, & lætus fluvio succedit opaco.
 Nunc age, qui reges, Erato, quæ tempora rerum,
 Quis Latio antiquo fuerit status, advena classem
 Cum primum Ausoniis exercitus appulit oris,
 40 Expediam: & primæ revocabo exordia pugnæ.
 Tu vatem, tu Diva, mone: dicam horrida bella;
 Dicam acies, aëtosque animis in funera reges,
 Tyrrenianque manum, totamque sub arma coactam
 Hesperiam. Major rerum mihi nascitur ordo;
 45 Majus opus moveo. Rex arva Latinus & urbes
 Jam senior longâ placidas in pace regebat.
 Hunc Fauno, & Nymphâ genitum Laurente Maricâ

Acci-

* * *

γάρ ὁ αἰθῆρ, ἦ ὁ αἴρε θέλγεται, θέλγειν δὲ μᾶλλον διὰ τῶν ἐν αὐτῷ
 Φύσιν ἔχει μεταγγυμάτων τετές: θελκτικὸς γίγεδαι καὶ τερπνός.

Στίχ: 37. ΓΕΓΗΘΩΣ. Όυ μόνον ἐπὶ τῇ τοιεῦ πλὴ χαίρων
 τερπνότητι, αὖτας καὶ ὡς ἥδη μετὰ τῆς ἀπλέτης καμάτης ἐν καταχέσει
 τῆς γῆς γενέθαι δοκῶν, ἵς περ ἐκ πολλῷ τῷ πόθῳ καὶ τῇ ἐλπίδι σωεί-
 χετο.

Στίχ: 38. ἘΡΑΤΩ' Τὶ ὅτι τιλὺ Ἐρατῶ ἐνταῦθα
 ὁ Ποιητὴς ἐπικέκληται; ἦ, ἀντὶ τῆς Καλλιόπης, Φασὶν ἦ αὐτὸς ὁ ποιασθεῖ-
 ἄλλης Μάσης· ἦ καὶ κατὰ ζῆλον Ἀπολλωνίς, τῇ ἔτις εἰς τὸ Γ. τῷ
 Ἀργοναυτικῶν εἰσβάλλοντος:

„Εἰδὲ ἂγε νῦν Ἐρατῶ, πάρε ποτὶ οἶσαστο καὶ μοι ἔνιστε.

„Η ὅτι τελευταῖον πολέμεις τὸ ἐντεῦθεν ὁ Μάρων αὐτοβάλλεται φαψθῆ-
 σαι, ὁν, ἔρως τε καὶ γάμος ὁ τῆς Λιβίας, ἢ πρέΦασις λώ. Τοῖς γάρ
 ἔρωσι τιλὺ Ἐρατῶ εὑνγεῖνακ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαύδεω Φησὶ, διὸ καὶ
 ταῦτιλα ἐν ταῖς περὶ ταῦτα απεδαῖς προετησαν, ὅσοι περὶ γαμετῶν καὶ
 ἔταιρῶν ἐκτιθένει τιλὺ ισορίαν ἐπεχείρησαν, τῶν Μασῶν τιλὺ Ἐρατῶ ἐπι-
 „καλεσάμενοι. (Αθίλ. ὁ Δειπνος. Βιβλ: Γ.)

Στίχ: 39. ΠΑΛΑΙ ΛΑΤΙΟΝ Τὸ μὲν γάρ λῷ
 Λάτιον τὸ παλαιὸν, διπερ ἐπὶ Αἰνείς Λατῖνος ἥρχε, τὸ ἀπὸ τῆς ποταμοῦ
 Τιβέριδος, κατὰ τιλὺ παραδαλασσοῖν, ἐπὶ τὸ Κιρκαῖον Ἀκρωτήριον πε-
 ρατεμενον τὸ δὲ, Λάτιον νέον, τὸ ἔξης μέχρι τῆς Λίριος παρεκταυθὲν,
 καὶ μέρος ὁ συμφόν περιεληφός τῆς χώρας, ἥτις ἐφ ἡμῶν τὰ Ρώμης
 πεδίνᾳ λέγεται.

Στίχ: 40. ΣΤΡΑΤΙΗ ΟΘΝΗΓΟΣ Ή τῇ Τρωϊκῇ
 σόλῳ.

Στίχ: 41. ΔΗΓΟΤΗΤΟΣ. Τῆς πρώτης οἷον αἰνθῆ-
 ρεις δὲ ὃν ἔξηφθη ὁ πόλεμος. Πρόφασις δὲ τῆς πολέμου ἡ πρωτίη ἐγένε-
 νετο, τιθασσεῖ τινος καὶ χειρονέθεις Ἐλάφῳ ἡ ἐπιτόξευσις, περὶ ἓς κα-
 τωτέρῳ ὡς ἐνακ καντεῦθεν, πέρος πολλοῖς καὶ ἄλλοις λαβεῖν εἰς δεῖγμος,
 τῇ ἐκ μικρῶν αὐθορμῶν πολλάκις μεγάλα ταῦτα τῶν αὐθρωπίνων συμβαίνει
 καὶ ἀπρόσδοκητα.

Στίχος

Τοιγάρι πλοιῷ ἐτάροις τρέψαι, πρώρας τ' ιθῶαι
Γῆνδε κέλευε· δοᾶς δὲ γεγηθὼς ἔνσκιος ἔπλει.

Ἐι λόγε νῦν, Ἐρατώ, βασιλεῖς τίνες, ὡς δὲ ἄρα τῆμος

Αὐτὸς ἔχεσκε πάλαι Λάτιον πάρος, εὔτε τὸ πρῶτον

Ἀκταῖς Αύσονίης σρατιὴ ὁδηγήιος ὥρμει

Ἐξέπω, ἀρχὰς προενέρας δηϊοτῆτος.

Σὺ δὲ Θεά, σὺ μηῆσον Ἀοιδῶν καὶ γάρ δήρεις

Αἰνοτάτας ἐρέω, κρατερὰς ἐρέω ύσμίνας,

Ὀργὰς τ' ἀλομένας βασιλήων κηρεσιλήπτων·

Χεῖρα τε Τυρδηνῶν, ἵδη ὅλως συστάσαν ἐν ὅπλοις

Ἐπερίλια. Μάισω δὲ ἄρειοι νῦν ἔργυματ' ἀνίχει.

40

Τῆμος ἐπ' εἰρίων γηραιός ἐκεῖθι Λατίνος

Ἄγρες, ηδὲ πόλεις, βασιλεύων Ἰφι διεἴπει.

Τὸν, Φασὶν, ἐκ Φαύνων, καὶ Νύμφης ἐν Λαύρεντι

Ἐκφῶνη Μαρίκης. Γενέτης Φαύνων δὲ ήν Πίκος,

Οὐ σὺ τοκένες Κρόνε, ὃς πρῶτος τεδ' αἷματος ἤρξω.

45

B 2

Τῷ

* * *

Στίχ: 44. ΒΑΣΙΛΗΩΝ ΚΗΡΕΣΙΛΗΠΤΩΝ· Λατίνων τε δὴ καὶ
Τρέων. Πολλοὶ γάρ οἱ πεπτωκότες ἐκατέρωθεν ἐν ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς
αἰλῆλες.

Στίχ: 45. ΧΕΙΡΑ ΤΕ ΤΥΡΡΗΝΗΝ Εὐλιωτέρον δὲ Μάρων ἐξέφ-
ρασε: Τίττεπαν φει παντα: αὐτὶ τῇ σρατῳ, καὶ τῆς απλιτικῆς ἐλλησ τιω
χεῖρα μετεληφὼς. Ουτω δὴ καὶ Ομῆρος, περὶ Εκτορος λέγων, τῷ με-
ταὶ τῶν περὶ αὐτὸν τὰς Εὐλιών Ναῦς ἐμπρῆσαι οἱμῆσαντος: Ἰλ: Ο.
σίχ. 694.

Τὸν δὲ Ζεὺς ὥστε ὅπισθε
,,Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτεων δὲ λαὸν ἀμὲ αὐτῷ.
Στίχ 46. ΜΕΙΖΩ Δ' ΑΡ ΕΜΟΙ ΝΤΝ κτ: Ἐν γάρ τοῖς ἄχρι
τέττα τὸν ἀνδρα διεζῆται φύδει, καὶ πλάνας τὰς ἐκένει, τιὼ Ομῆρος Οδύσ-
σειαν τύπον ἔσαται προσησάμενος· ηδη δὲ, κατὰ ζῆλον τῆς Ιλιάδος τὰ
ἐκπαγγλα τέυχη ἀναβάλλεται ἀδεν, καὶ τὰς μεταξὺ Τρέων καὶ Λατίνων
συδραγέντας πολέμους.

καὶ γάρ δήρεις (Φησὶ)
,,Αἰνοτάτας ἐρέω, κρατερὰς ἐρέω ύσμίνας" κτ:

(Ορεα ἐν τῷ Α. τῆς Αἰν: σίχ. 5.)
Στίχ: 48. ΤΟΝ, ΦΑΣΙΝ, ΕΚ ΦΑΤΝΟΤ ΚΑΙ ΝΤΜΦΗΣ κτ: Ἐκ Φαύνων, τῷ
Πίκε, τῇ Κρόνε, καὶ Μαρίκης Νύμφης, τὸν Λατίνον ἡμῖν ἐνταῦθα Ουΐργι-
λιος γενεαλογεῖ κατὰ δὲ τὸν Αλικαρν. Διονύσ. ἐν Α. τῶν Ρωμ. Αρχαιολ:
,,Φαύνος Λρεος ἀπόγονος ἐφέρετο, αὖτε μετὰ τῷ δραστηρίᾳ καὶ σωτερὸς
ὅν, ὡς τῶν Επιχωρίων τηνά Ρωμαῖοι Δαιμόνων Θυσίαις τε καὶ ἀδαις ἐγέ-
ραιρον. Ετυμόλογεσι· δὲ τὸν Φαύνον ἀπὸ τῷ Φάσκεν: à fando' οιονέ τηνε
τῶν ἀδήλων ὄντος ἐκφάντορε. Ειρηταὶ δὲ αὐτὸς καὶ Fatuus: (οπερ ἐσὶ^τ
μωρὸς, καὶ τὰς φρένας ἐξεσηκώς, οἵτις εἰκὸς ἀπεινταις εἴναι τὰς κατ' ἐκε-
νον ἐνθεσιώδεις.) τοῖς δὲ αὐτοῖς ὄνομασι καὶ η γνωμὴ Φαύνων Μαρίκη πα-
ρεσημάνθη: Fatua καὶ Fauna: ἀτε σμοπαθῆς δηλ: τῷ γαμέτῃ καὶ συμ-
μωρεύνεσσα. Ή δὲ ίω η Κίρη, Φασὶν, η μετὰ τιὼ τελευτῶν ὑπὸ τῷ Μι-
τερνίων Δήμῳ εἰς Θεὸν τιμηθεῖσα, ὡς παρὰ Λακταντίω (Βιβλ: Α. Κεφ:
ΚΑ.) ἀναγνωσκεται. Περὶ δὲ τῷ Φαύνῳ καὶ Σεΐδ ἐν Λέξι: διέξειν, ὡς
,,ην ψὸς Πίκε τῷ Διος, οὐν Ερμιῶ ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τῷ πλανήτῳ
Ασέρος· ὡς ην Αρεονόμος, καὶ μεταλλα δὲ ἐφεύρε χρυσός καὶ αργύρε
καὶ σιδηρός, καὶ τιὼ τεττων ἐργασίαιν παρέδωκε τοῖς Δυτικοῖς, ὡς καὶ
η Πλευροδότιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖδαι. Επηβλευόμενος δὲ ὑπὸ

τῶν

Accipimus. Fauno Picus pater; ifque parentem
Te, Saturne, refert: tu sanguinis ultimus author.
50 Filius huic, fato Divum protesque virilis
Nulla fuit, primaque oriens erepta juventus est.
Sola domum, & tantas servabat filia sedes,
Jam matura viro, jam plenis nubilis annis.
Multi illam magno è Latio, totaque petebant
55 Ausoniā: petit ante alios pulcherrimus omnes
Turnus, avis atavisque potens: quem regia conjux,
Adjungi generum viro properabat amore:
Sed variis portenta Deum terroribus obabant.

Laurns erat recti medio, in penetralibus altis,

60 Sacra comam, multosqne metu servata per annos;
Quam pater inventam primas cum conderet arces,
Ipse ferebatur Phoebo sacratiss Latinus,
Laurentisque ab ea nomen posuisse colonis.
Hujus apes summum densae (mirabile dictu)

65 Stridore ingenti liquidum trans aethera vectae,
Obsedere apicem, & pedibus per mutua nexit,
Examen subitum ramo frondente pependit.
Contīnuo yates: Externum cernimus, inquit,
Adventare virum, & partes petere agmen easdem

Par-

* * *

„τὸν θίλεν ἀδελφὸν Φεύγεις εἰς Αἴγυπτον κε: ὃν τὰ μὲν πατ’ ὁρχαὶ λα-
γύνεια τοῖς τῷ Μάρωνος σύμφωναι, τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀκέτη, εἰμὶ τις τὸν με-
ταθεργὸν τέττον ἐξ Λιγύπτων ανακαλέσας, αῦθις ἐπὶ τὸ Δάστιον μετακό-
μισσας. Σημείωσαι δέ δις Φωῦνος παρὰ Λαστίνοις, καὶ Δαίμονες τηνε ἐκρά-
τησαν λέγεθαι ἀγρῶι, ἐκ τῆς εἰρημένης ἵστησιν ὄνομασθέντες. (περὶ ὃν ὅρος
θ. Δ. τῶν Γεωργ. σίχ. 10.)

Στίχ: 51. ΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΥΤ Δ' ΛΙΜΑΤΟΣ ΗΡΞΩ. Πρώτον γρ-
μῆν ἡ μετάθεσις παρέτησε γερεσλογικῶς κατιστεῖ τῇ διανοίᾳ, ὃν ἔχει-
τον (Tu sanguinis ultimus author :) αντιτρέφως ἀγνὸν Κοιργύλιος ἐταξέν.

Στίχ: 52. ΘΕΩΝ ΙΟΤΗΠΙ, "Ατοπον οἶμαι, τὸ (κατὰ Σέρβιον)
Λαμάτιων τιὼν ὄμολεπτρον ἐπιβιβλῆς αὐτισθεῖ, ἵπποι τῷ θανάτῳ τῶν Λα-
τίνων ἀδρένων, ὅπότε τέττας ἡμῖν ὁ Πομπήιος ἐπι βεβλῆς θέσσας αἴρως προσ-
νηρπάθει τῇ βίᾳ υπέθετο: Φατο Divum: Θεῶν ιστητι.

Στίχ: 54. ΘΓΓΑΤΗΡ ΣΩΣΖ' ΟΙΚΟΝ Νέος μοι
σωσκοδχτῷς (σίκον) ἐνταῦθα, τιὼν τῷ Λαστίνῃ ἀπασθαν παριστάνταν καὶ
διώσαν. Ουτοι καὶ παρ' Οικίων Ταλέμαχος περὶ τῶν της μητρὸς μητρῆ-
ρων ἐπανιέτο. (Οδυσ. Α'. σίχ. 248. καὶ 250.)

τὸν δὲ φθινύθεσσιν ἔδουτες
„Οἶκον ἐμὸν

Στίχ: 56. ΠΟΤΛΕ'ΕΣ ΕΚ ΛΑΤΙΟΤ ΤΗΝ Δ' ΕΜΝΩ'ΟΝΤΟ,
Καὶ Εὔριζιδ. ἐν Ήλιτρέω:

„Ταύτιων ἐπειδὴ θωλερὸς ἐχ' ἥβης χρόνος,
„Μηνῆρες ὑπεν Εδαδός πρῶτος χρονὸς.

Στίχ: 57. ΕΞΟΧΑ ΠΑΝΤΩΝ, 'Ουκ' ἐξοχα μηάσατο, αὐλαὶ ἐξοχα κάλλες
καὶ ἐνγενέας μαρτύρων τῶν ἀλλων, αἰς καὶ πρὸς αὐτὸν Διὸς πατρόθεν α-
γάγεθαι διὰ Πιλέμηνος μαθεσόμενος. Ἡν δὲ ὁ Τύρης ἐπεις Βιρτύλων, (ἢ
Ροτθλων) αἰνέσσων, Ουελνίας γὰς, αἰδελφῆς Λαμάτης, μητρὸς Λαστίνης
δὲ καὶ περὶ Λινείαν κατέρρει ἐπὶ τὸ Λαστίνον, τιὼν Λαστίνας τε καὶ Λαμά-
της ταύτιων θυγατέρες μητρευόμενος.

Στίχ:

Τῷ δὲ ποὺς ἄρδια τις λαῖπτο Θεῶν ιοτῆτι,
“Ωχετο γὰρ πρωτοισιν ὁ βλαστὸν ἀνθεσιν ἥβης.
Οἴη δὲ οἱ θυγάτηρ σῶς οἶκον τόν, ἐνρύ τε κάρτος,
Ἡλικίων ἥδη πε πάνερι ὕριος ἔσα·

55

Πλέεες ἐκ Λατίω μεγάλε τιὼ δὲ ἐμνώντο,
Πάσης Ἀυσονίης τε μνώτο δὲ ἔξοχα πάντων
Κάλλισος Τύρνος, πάπποις κεδνὸς, πρό τε πάπποις·
Τὸν καὶ ἄκοιτις ἀνάκτος ἔχειν γαμβρὸν προβεβάλει.
Ἄλλα Θεῶν τέκμωρα ἐνίσατο δέμασι πολλοῖς.

60

“Ην δάφνη μεγάρων μέσον υψορόφων θαλεζύσα,
Τῆς ἵερωτο κόμη, τιὼ τέ ἐκ πολλὸς θρήσκευον
Ἄδόμενοι μέγα. Τιὼ γὰρ ἐπεί ποτε τέτμε Λατίνος,
Ἐυτε πατὴρ πρώτις ἀμβάλλετ’ ἀνάκτορα δεῖμα·

65

Ἄντικα δὴ Φέρεται Φοίβω ἱρών ἀναθέθαι,
Καὶ ἀντῆς Λάυρεντας ἐποίκης ἔξονομῆναι.

Τῆς δὲ ἐπὶ ἀκροτάτης κορυφαῖς (θαῦμα Φατίζειν·)

Πλήθεα συρρεύσαντα μελισσάων ἀδινάων,

Βόμβω πγλυθρόψ διὰ ηέρος ἀμφὶ γ’ ἐπέπταιν·

70

Ἄλλήλαις δὲ πόδεσσι σωιχομένων ἐμπλέγδια,

Πυκνὸν ἀπ’ ἐνφύλλοιο δαδάμνε σμιῶς ἀορτό·

Αἴψα δὲ ὁ Θέασις ἔφη: ἔτινον προσιόντα ὄρῶμεν

Ἀνέρα, καὶ πλήθος μέγα ἀθρόον ὡδε πελάζον,

Ἐνταῦθ’ ἀντομολῆσον, ιδ’ Ἄσει τῷ δὲ ἐπιάρξον.

Πρὸς δὲ καὶ εὐδ’ ἀγναῖς δάσιν βωμὸς ὄγε καὶ,

75

Παρθενικὴ ἐμπλικα γενετῆρος Λαῦνα ἔσα,

Δόξεν (ἀποίσιον!) ἀμφὶ φὰ πλοχμὰς πυρπολέεθαι,

Πίμπρασθ’ ἀγλαῖω τε ἐνὶ Φλοξὶ ψιφεύσαις,

Ἀμβροσίω τε κόμιω, καὶ σέμμα λιθοῖς ἐρίτιμον.

Εἰτα δὲ ἐλισσομένε καπνὸς τε, πυρὸς τ’ ἀιδήλος,

80

“Ηφαιστος δὲ ὄλων ἔξαίης χεῦτο μελάθρων.

Δεινὸν

* * *

Στίχ: 61. “ΗΝ ΔΑ’ΦΝΗ ΜΕΓΑ’ΡΩΝ ΜΕ’ΣΟΝ κτ: Λατίνος μετὰ τιὼ Λαουΐνων τελευτὶώ τε ὁμαίμονος, καναῖς οἰκοδομᾶς τὰ Ἀνάκτορα πέρις τὸ μεγαλοπρεπέσερον ἔσατὼ ἐμπλατωών, δάφνιν ἐκεῖ πε κομῶσαι ἐκ ηξιώσεν ἄρω, θάλλειν δὲ ἔσασε κατὰ χώραν, καὶ ὅσιας ἐτίμας ἔξης δὴ δάφνης καὶ Lauro-laviniūm: Λαυρολαουΐνον: (Δαφνολαουΐνον) η ἀπλῶς Lauretum: Λαουρέτον, η Λαυρῆτον, ὡς δὲ Ἀλκαρνασσεὺς ἐκφέρει: (Αρχαίολ, Ρωμ. ἐν τῷ Γ. Δαφνῶν) παρέδωκε τιὼ πόλιν καλεθέθαι. Περὶ γοῦ τιὼ ἐνθέσαν δάφνιν, τὸ πρῶτον ὄφθη τέκμαρ, ὅπερ ἡμῖν ὁ Ποιητῆς ἐνταῦθα διέξεσσιν.

Στίχ: 64. ΠΡΩΤΙΣΤ’ ΑΝΑΚΤΟΡΑ
Prīmas arces δὲ Μάρων ἐπεν διπερ ἀντὶ τῶν Ἀνακτόρων, ητοι τῶν Βασιλεῶν ἐκδεκτέον Μεγάρων, ἢ Λατίνος ἔσατὼ ἐδομήσατο μετὰ τιὼ τοῦ ἀδελφοῦ ἀποβίωσιν τὸ γὰρ Ἄσυ, καὶ πρὸ τοῦ Λαουΐνον τεθνάναι ίσατο.

Στίχ: 72. ΟΡΩΣΜΕΝ. Τῷ νῷ ὁρῶμεν ἔξ εἰκασίας συμβάλλομεν τεκμαιρόμεθα.

Στίχ: 77. ΑΜΦΙ’ ΡΑ’ ΠΛΟΧΜΟΤ’ Σ ΠΤΡΠΟΛΕ’ ΕΣΘΑΙ· Τετὶ τῶν διφθέντων Λατίων τέκμαρ το δέντερον, η τῆς παρεεώσης αὐτῷ θύσιτι θυγατρὸς κεφαλὴ πυρπολεμένη. Διαφέρει δὲ η πυρπόλησις ηδε τῆς Βιβλ. Ζ.

- 70 Partibus ex iisdem, & summâ dominarier arce.
 Præterea, castis adoleat dum altaria tædis,
 Et juxta genitorem astat Lavinia virgo,
 Visa (nefas) longis comprehendere crinibus ignem,
 Atque omnem ornatum flammâ crepitante crémari;
- 75 Regalesque accensa comas, accensa coronam
 Insignem gemmis: tum sumida lumine fulvo
 Involvi, ac totis Vulcanum spargere tecis.
 Id vero horrendum, ac visu mirabile ferri:
 Namque fore illustrem famâ facisque canebant
- 80 Ipsam, sed populo magnum portendere bellum.
 At rex sollicitus monstris, oracula Fauni
 Fatidici genitoris adit: lucosque sub alta
 Consulit Albuneâ, nemorum quæ maxima sacro
 Fonte sonat, sævamque exhalat opaca mephitis.
- 85 Hinc Italæ gentes, omnisque Oenotria tellus
 In dubiis responsa petunt. Huc dona sacerdos
 Cum tulit, & cæsarum öviū sub nocte silenti
 Pellibus incubuit stratis, somnosque petivit,
 Multa modis simulachra videt volitantia mitis,
- 90 Et varias audit voëes, fruitturque Dæorum
 Colloquio, atque imis Acheronta affatur Avernus.
 Hic & tum pater ipse petens responsa Latinus,

Cen-

* * *

περὶ τιῷ Ἀσκανίῳ κεφαλὴν ὁραθέσης Φωτοχυσίας" (B. Al: στιχ. 837.)
 Ἐκεῖ γὰρ Φάγες ἦν νῦμα τὸν ἄκρον τῇ παιδὸς κόρυμβον καθαρῶς καὶ
 ἀψιφῆτι περιαγλαῦξον ὡδὲ δὲ καὶ ψόφον, καὶ καπίαν ἀνεδίδε τὸ περὶ
 τιῷ Λαύναν. Διὸ καὶ ἐπ' ἐκάνη μὲν τῷ Φαύστῃ ὁ γηραιὸς Ἀγχίστης ἔγν-
 θησε τὰ αἷσια μαντευσάμενος ἐπὶ δὲ ταῖτη τῷ πυρπολίσε αἴταιοιν τῷ
 ἔδοξε προσημάνεδαι τῷ μὲν γὰρ νεάνιδι κλέος τάχα τι ἐσόμενον ἐξεκάλετο
 διὰ τιῷ λάμψιν, τῷ δὲ οὐδὲ ἔθνει μάχας τε καὶ τὰ ἔχατα τῶν δενῶν, δοσὲ
 τιῷ ὁραθέσαν καπνάδη λυγνῶ, καὶ τὰ ἀκεδάντα Φλογώδη φοιζήματα.

Στιχ. 87. ΛΕΤΚΟΘΕ'ΗΣ Τ' ΑΙΠΗΣ ΤΕΜΕΝΗ Τὰ περὶ τιῷ ἐκεῖ
 Λίμνην ἱερὰν Φαύστῳ, πεντακοσίοις περιμετρεύμένην, ἦν Albuneam
 μὲν ὁ Ποιητής ὄνομάζει, Λευκοθέης δὲ αὐτοὶ καλεῖσθαι αἰέσομεν. Εκ' δὲ τῆς
 λίμνης καὶ πηγὴ ἀπέβει αἱμοφοτέρων δὲ ἦν τὰ ἔθνεα ὑπόλευκα τιῷ χρο-
 σσαν, βαρέες δὲ τιῷ ὄδηλῳ, ἐκ τῆς τῷ ἐπιπολάριον θείᾳ ἀνακράσεως ἀλ-
 λαὶ καὶ νοσημάτων παντοίων ἀκεσικά, τὰ καὶ καθ' ημᾶς διὰ τότο περισ-
 δόμενα: Le aque di Tivoli.

Στιχ. 89. . . . ΜΕΦΙΤΕΙΟΝ ΑΑ'ΣΧΕΤΟΝ ΑΣΘΜΑ. Βαρεία τις καὶ δυσώδης
 ἀποφορὰ, ἡ ἀτμὶς, οἵσα ἡ ἐξ υδάτων θερμῶν μὲν, εἰ καθαρῶν δὲ, ἀνα-
 διδομένη, καὶ ὅδης τῆς ἐκ θείας τε καὶ γῆς σαπρᾶς τὸν αἴρει πληρεῖσσε,
 ὡς ἀφόρετος εἴσι τοῖς οὐφρυγαμένοις, καὶ τιῷ αναπνοίων αὐτοῖς ἀνακόπ-
 τειν, η λεγομένη Μεφίτις ἐσὶ τὸ γοῦν σύνομα μυθικώτερον ἀναπτύσσοντες,
 οἱ μὲν Μεφίτιδες τιῷ Ήραν, ητις λῷ ὁ Ἄης, παρεδωκαν, οἱ δὲ Μεφίτιων
 θεῖν τινα τῷ Λευκοθέα ὄμόλεκτρον. Πρισκιανὸς δὲ, παρὰ τῷ Σχολιαστῷ
 Κέρδῃ, ὁ τιῷ Λατίνων ἐπίσημος Γραμματικὸς, ἀπὸ τῷ καθ' Εἄλιων κα-
 λεμένης (μεστίς) τὸν Μεφίτιων ἐπαυθεντήσας ἐχέτεγε, τερπὺ τῷ συμφά-
 γε τῷ τῷ Ἀέρος δῆθεν σοιχεῖν ὑποδηλάντα, τῷ τῆς δυσώδεις ἀποφορᾶς
 οχήματος καθισαμένα, καὶ τοιῷδε λόγῳ πῶς μεριτεύουτος. Αλλ, ὅπερ
 ἐσὶ Φάναν, ξενικὸν τύνομα τὸ Μεφίτις, οὐχ ὅπως Εἄλησιν, αλλὰ καὶ Λαε-
 τίνας αὐτοῖς, ὡς δῆλον ἐκ τῆς γεαφῆς (ph), τῆς ἐκ ἐπ' ἀδοις, η ἐπ'

τοῖς

Δεινὸν δὲ τό δε ηδὲ ἔκπαγλον Φάντο ιδέθαι·
Τὰ μὲν γὰρ περίκεδνον ἐστιθαι δὴ κατὰ Μοῖρας,
Τῷ δὲ ἔθνει αὖτε δηλεθαί δηιοτῆτας.

Κάρτα δὲ μερμάριων ἐπὶ τοῖσιν Ἀναξ τεράεσσι,

85

Χρησμολόγυ τοκέως Φάνυς μαντεῖα μετήαι,
Λευκοθέης τ' αὐτῆς τεμένη πρευθὺν ἐπὶ ίζεν.

Ἐνθ' οἱ πηγὴ κατὰ ἄλσος δάσκιον ἔυρες

Ἡχεῦσ' ἔκπνεια μεφίτεον αὐχετον ἀθύα.

Ἐνθεν οἱ Ἰταλίων ναύτος Οἰνώτριον ἀλαν,

90

Μαντοσῶας αἰτεῖται ἐπ' ἀμφιβόλοις προσιόντες.

Ἐνθ' ἀρητὴρ δῶρα ἐνείκας, αὐτάρ ἔπειτα

Νυκτὸς κατηταμένων ἐπὶ δαρθῶν δερμάσιν οἶνον,

Παντοῖων παντοῖα ποτάμενα δέρκεται ἕδη,

Παντοῖων τ' ὄμφῳ ἐπιπεύθεται ηδὲ Θεοῖσι

95

Ἐών τ' ὁαρίει, καὶ τ' Ἀχέροντι βυθοῖς ἐν Ἀόρνοις.

Ἐνθα πατὴρ δίκων χρησμὸς οἱ τόφρα Λάτινος,

Ἐννομα εἰροπόνκες ἐκατὸν σφάγιαζετο ἄρνας,

Τῶν δὲ δοραῖς κλινθη ἔνναζόμενος δασυμάλλοις.

100

Αἴρνης δὲ ἐν τεμένει ψυχὴ ἐπάκρετο γῆρας:

Μὴ σὺ θυγατρα γάμοις ζεύξαθάμ, ἐλοίσ Λάτινοις,

Ἐκγονε, μὴ θαλάμοις πισένειν τοῖσιν ἔτοιμοις.

Οὐρανος γαμβρὸς πάρα, τῷ πέρ αφ' αἰμάτος εὔχος

Ημέων αρθήσετ' ἐπ' αἵρα ὅτε τὸ ἐκ φίλης,

C: 2

Οψίγο-

* * *

τοῖς θεοῖσιν πᾶσαι διομάτων χώρεδε ἔχεσσι. Καὶ αὐτέγκη τοῖναι πείθεθαι
Σκαλυγέρων τῷ οὐρανῷ τῶν ητοι Θύσκων, ή Σύρων, διαλέκτες εἰληφθαι
διδάσκοντες τὸ τοιόνδε ὄνομα.

Στίχ: 80. ΙΤΑΛΙΗΝ ΟΙΝΩΤΡΙΟΝ ΑΙΑΝ

Τῶν αὐτὸς Οἰνώτρες τῷ τικτικούτος έπικληθεῖσαν; για: Οἰνωτρεῖσαν
τε καὶ Οινωτρέαδες. (Στίχ. Βιβλ.: περὶ δὲ μετίθετοι Διονύσος τὸν Ἀλικαρεῖν ἐν
τῷ Αἰ τῶν ἀρχαῖολοις δέ καὶ τὰ σπρετωθεῖται Α. τῆς Αἰν. σίχ. 576.)

Στίχ: 83. ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΤΚΤΑΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΔΑΡΘΩΝ ΗΤ: Οὕτω γάρ ενομίζετο,

τὰς τοῖς Ναῖς, ή τοῖς τῶν Θεῶν τεμένεσι μαντέας χάριν διανυκτε-
ρέουντας, ἐπὶ δορῶν, ή καδίσιν προσέβατων γεόσφαιράν εγκεκορδυλημένης
ἔννοιεθαι.

Στίχ: 84. ΔΕΡΚΕΤΑΙ ΕΙΓΔΗ Τοιαῦτα τίνα καὶ ἐπὶ τῆς Ιελ. Καίσ:

αἰδηρέσσως ἐποφθιῶσι τε καὶ ἐπακεδιῶσι πολλοῖς οἱ Μάρων ισόρησε.
(Γεωργ. Βιβλ: Α. σίχ. 547.)

„Πρὸς δὲ ἐν τιγκαλέσιον σύκην ἀλσεσι βῶσεν.

„Τψυχης μάλλει νυκτὶ δὲ ὁρθιάν ωπὸν ἀπταί

; „Δειπελας παντοῖος, σμερδον λιαν ὥχρισσοντας!

Στίχ: 97. ΕΝΘΑ ΗΑΤΗΡ ΔΙΖΩΝ ΗΤ: Αὐτὸς γάρ οἱ πατὴρ Λατῖνος τὰ Ἀρητῆ-

ρος αὐτεργῶν, τὰ τε θύματα σφάγιασσε, τοι τέτων ἐπὶ ταῖς δοραῖς
διὰ νυκτὸς ἐνυθεῖσε, ὀπτήρε ἐγένετο τῶν Φάσματων, τοι ὄμφης ἀμφι-
χυθεῖσες δίκησε, τὸν μετα τῇ θάργητες γάμον τῇ θυγατρὶ σαφῶς ἀ-
πογορευθῆσε. Ο δέ φωνάσσεις ιώ τὸ Φωνός; ἐπει τοι ἐκγονον σύντα αὐτὸν
ἀπεκάλεσεν. (Θρασ. Ανωτ: σίχ. 39.) τὸ δὲ αὐτὸν μηρὸν κατωτέρω καὶ οἱ
Ποιητὴς δηλώσει (τίχ. 103.)

Στίχ: 102. ΘΑΛΑΜΟΙΣ ΤΟΙΣΙΝ ΕΤΟΙΜΟΙΣ. Τοῖς

τῷ μητευομένης Τύρυν. (Ανωτ: σίχ. 57.)

Στίχ:

Centum lanigeras mactabat rite bidentes;
 Atque harum effultus tergo, stratisque jacebat
 95 Velleribus: subita ex alto vox reddita luco est:
 Ne pete connubiis natam sociare Latinis,
 O mea progenies, thalamis ne crede paratis.
 Externi venient generi, qui sangvine nostrum
 100 Nomen in astra ferent, quorumque à stirpe nepotes,
 Omnia sub pedibus, quā Sol utrumque recurrens
 Aspicit Oceanum, vertique regique videbunt.
 Hæc responsa patris Fauni, monitusque silenti
 Nocte datos, non ipse suo premit ore Latinus,
 Sed circum late volitans jam fama per urbes
 105 Ausonias tulerat; cum Laomedontia pubes
 Gramineo ripæ religavit ab aggere classem.
 Eneas, primique duces, & pulcher Julus
 Corpora sub ramis deponunt arboris altæ;
 Instituuntque dapes, & adorea liba per herbas
 110 Subjiciunt epulis, (sic Jupiter ipse monebat)
 Et cereale folum pomis agrestibus augent.
 Consumptis hic fortè aliis, ut vertere morsus
 Exiguam in Cererem penuria adegit edendi,
 Et violare manu, malisque audacibus orbem
 115 Fatalis crusti, patulis nec parcere quadris:

Heus

* * *

Στίχ: 105 . . . ΘΗΣΟΤΣΙΝ 'ΤΠΑΙ' ΠΟΣΙ'Ν. 'Τποτάξει πάντα, βασι-
λέυσσοι κατὰ πάντων.

Στίχ: 107. . . . 'ΕΠΙ' 'ΑΜΦΟΣΙΝ 'ΩΚΕΑΝΟΣΙ'Ν. Τῷ τε πρὸς ἀνισ-
χοντα ἥλιον τετραμμένῳ, καὶ τῷ πρὸς δύόμενον, ἀπανταχῇ ἐνθα πρώ-
τας ἥλιος πέμπει καὶ υἱάτας αἰγαῖς,

Στίχ: 111. . . . ΛΛΟΜΕΔΟ'ΝΤΙΟΣ "ΗΒΗ. Οἱ Τρῶες ἀπὸ Δαομέδοντος
πατρὸς τῷ Πριάμῳ. (Δ. Αἰν. 51χ. 32. Λύτ:.)

Στίχ: 115—137. ΔΑΪΤΑΣ "ΑΡ" ΕΝΤΤΝΟ'Ν ΤΕ κτ: Τὰ ἐν ἔπεσι δυσὶ πρὸς τοῖς
εἴκοσιν ὡδὲ ὑπὸ τῷ Ποιητῷ διαψιλοῦμενα, ἢ ὁ Ἀλκαρην ἐν ταῖς Ἀρχαιολ
,,Βιβλ: Α'. ἔτω διέξεσθ. "Ἄριστον αἰρεμένοις αὐτοῖς (τοῖς περὶ Αἰνείᾳ) ἐπὶ¹
, τὸ δαπέδῳ, Σέληνα μὲν πολλοῖς ὑπέρερωτο, καὶ ἦν ταῦτα ἀστερ
γδα τῶν ἐδεσμάτων ὡς δὲ Φασὶ τηνὲς, Ἰτεία καιρῆς, πεποιημένα πυρίνα,
,,καθαρότητος τοῖς τροφᾶς ἔνεκα. ἐπεὶ δὲ αἱ παρατεθέσαι τροφαὶ κατα-
γνάλωντα, καὶ τῶν ὑπερερωμένων αὐτοῖς Σελίνων, εἴτε Ἰτείων ἐφαγέτις, καὶ²
,,καῦθις ἐτερος τῷτο τυγχάνει τις εἰπὼν, εἴτε τῶν Λινέων παιδῶν, ὡς
,,λόγος ἔχει, εἴτε τῶν ὄμοσκιών: 'Ἄλλ' ήμιν γε ἥδη καὶ τράπεζας κατεδήδο-
, ται· ὡς δὲ τῷτο ἡκεσσαν ἀπαντεῖς αἰνεδούβησαν, ὡς τὰ πρώτα τῷ
μαντέύματος ἥδη σφίσι τέλος ἔχοι. "Ην γάρ τι θέσφατον αὐτοῖς, ὡς μὲν
,,τινες λέγουσιν ἐν Δωδώῃ γενόμενον" ὡς δὲ ἐτεροι γράφουσι ἐν Ἐρυθραῖς
,,Σχεδὸν τῆς Ιδης, ἐνθα ἀκες Σιβυλλα ἐπιχωρία Νύμφη χρησμοῦς, η
,,αυτοῖς ἐφράσει πλεῖν ἐπὶ δυσμῶν ἥλιον, ἡντις ἀν εἰς τῷτο τὸ χωρίον ἐλθω-
σιν, ἐν φαντασίαις τὰς τραπέζας.

Στίχ: 117. . . . ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΟΤΔΑΣ. Τὸ ὑποσραθὲν αὐτοῖς ἀντὶ¹
τραπέζης ἐδαφος τὰ Ἰτεία τὰ (ὡς ὁ Ἀλκαρην ἀνωτ: ἐφασκεν) ἐκ και-
ρπῆ πεποιημένα πυρίνα. "Ος καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόλεων μυθολογηθείσης Θεοῦ,
Δημήτριος λέγεται.

Στίχ: 121. ΚΥΚΛΟΤΕΡΟΤΣ Δ' "ΑΡΤΟΤ ΜΟΙΡΑΙΟΤ ΤΕΤΡΑΤΟ'ΜΟΙΟ. "Ἄρτοι
ὑπέθετο καὶ Στράβων (Γεωγ: 1B.) οὐπερ Οὐρσῖνος ἐμνήθη ἐν ταῖς πα-
ραδίσ-

Οψίγονοι θήσυσιν υπάλ ποσὶ πάντα ἔοῖσιν,
Οππόσα Ἡελίς υπερίονος ὅμιλος ἐπιλένσσει,
Ἡχ' ὅγ' υπερτέλλει ἐπὶ ἀμφοῖν ὠκεανοῖν.
Ταῦθ' ἂ πατὴρ νύκτωρ χρήσας ἀγγέλατο Φαῦνος,
Οὐ σόματι κρύπτων κατέχεσκεν σῆγα Λατῖνος,
Εὐρὶ δ' ἀφιπταμένη ὁμφὴ περὶ Ἀσεα ἥγεν
Ἀυσονίων· ἥμος δὴ Λαομεδόντιος ἥβη
Νῆας ἀπὸ χλοερῆς ἐξῆπτον χώματος ὅχθης.
Αἰνείας δ' ἄμ' ἀγοῖσιν, ἀτὰρ καλός τε Ἰελος,
Εὗ τε δέμας κλινθέντες ἐϋπρέμνω υπὸ δένδρῳ,
Δάτας ἄδειον τε, ίδε ψαιδὺς ἐπὶ ποίησ
Ἄρτυς ἄδασ. υπέχουν (ἐπεὶ Ζεὺς ὡδε ἐνῆγε.)
Πίμπλατο δ' ἀγροτέρων καρπῶν δημήτριον ἔδασ.
Τῶν δ' ἀναλωθέντων, τὰ δὲ κείατο ἔδμεναι, ἄλλων,
Ως ἀνὰ δὴ παύρων Δημήτερα τρέψαι ὀδόντας
Λιμὸς ἀνῶγε, σφίν δὲ ἔτι θυμὸς δένετο σίτα,
Κυκλοτερῆς δ' ἄρτυς μοιράις τετρατόμοιο,
Μηδὲν Φειδόμενοι, χερσὶ, γναθμοῖς κατετόλμων
Ω πόποι! ἔννεπ' Ἰελος, ἐπέθομεν ἦν τραπέζας:
Μάψ τόδ' ἀφεὶς ἐπος. Ἄλλ' ἄμ' ἀκαθέν τότο δὲ μόχθων
Πρῶτον ἔφηνε τέλος. Στόματος γὰρ δράξατο ὁμφῆς
Τίος ὁ γεννήτωρ, θάμβησέ τε τῇ δὲ ἐπὶ ὄσσῃ
Εἰθαρ χαῖρε δ' ἔφησεν, ἐμοὶ Μοιρῆϊς αἴσα
Χάρετε καὶ γε Θεοὶ πιστὸι Τροίης ἐπίχροι.
Ωδ' οἶκας, καὶ πάτρῃ ἐπεί μοι τοῖα γενήτωρ

105

110

115

120

125

(Νῶ

* * *

ραθέσ: „Συμβίωμι δὲ τοῖς Λατίνοις περὶ τὸ Λαουνίνον τότο, ἄρτυς μεγάλος τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ (αὐτοὺς) ἀπορίαν, καὶ ἄμας ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασι. Κυκλοτερῆς δὲ εἴπομεν τὸν ἄρτον, καὶ ἄμας τετράτομον, τὸ μὲν, ὅτι καὶ ὁ Ποιητὴς Ορθεῖς ἀνόματε, τὸ δὲ, ἐπεὶ τυχὸν καὶ τετραχῆ τέτμητο, ὡς τὸ τεταρτημόριον υποκειθεὶς ἀντὶ ἀψιδος.

Στίχ: 122. ΚΑΤΕΤΟ' ΛΜΩΝ. Ιερὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἐνομίζεται, ἐκ μόνου τὰ δὲ τῆς τραπέζης εἰς θοίνω παραπιθέμενα, αἷλα καὶ αἱ τραπέζαις αὐταὶ ἐφ' αἵς παρετίθετο.

Στίχ: 124. ΜΑΨ ΤΟ' Δ' ΑΦΕΙΣ ΕΠΟΣ. Τετέσιν εἰκῇ καὶ ἀσκόπως, μηδόλως πρὸς τὰ κεχρησμολογημένα ὁ παῖς αἴπιδὼν ἀλλ' ἐντραπελευόμενος ἐπὶ τῷ συμβάντι οὐτῷ καὶ οἱ Γάλλοι ἡρμήνευσαν: εη badiuant; d'un ton badin; καὶ ὁ Ἰταλὸς Κάρος: e gîne, e taque.

Στίχ: 127. ΕΙΨΩΡ ΧΑΙΡΕ Δ' ΕΦΗΣΕΝ. . . . Ως γιῶ ἥδη ιδίαν, τιλὸς ἐκ Μοιρῶν αὐτῷ ἐποφελομένων ἡσάσσατο: Ουτω καὶ Λγαμέμνων παρ' Ομῆρος: Οδυσ. Δ. σίχ: 521,

Χαίρων ἐπεβήσατο πατρίδος αἴης
„Καὶ κύεις αἴπτόμενος ἦν πατρίδας

Καὶ οὐδοσσεὺς δὲ Λύτ: N. σίχ. 354.

„Χαίρων ἡ γαίης κύστε δὲ γείδωρον ἀρεβαν,

„Λύτίκας δὲ Νύμφης ἡρήσατο χεῖρας ἀναχών.

Στίχ: 128. ΠΙΣΤΟΓ ΤΡΟΙΗΣ ΕΠΙΟΥΡΟΙ. Τροίης μὲν ἐπίεροι, πισοὶ δὲ ἥμιν ἐμόιτε δηλ: τῶ Αἰνείας, καὶ τοῖς περὶ ἐμὲ (Φησὶ Σέρβιος.) Λέπει scilicet, non Τροΐη. Ἄλλ' εἰδὲν οἴματι καλύεις καὶ ἥμιν Φάναν καὶ τῇ Τροίῃ καὶ γαῖᾳ, εἰμὴ παρ' αὐτοῖς λαὶ, διὰ τὸ περιεργένον, τιλὸς Τροίαν ὀλοχερῶς διεσώ-

Βιβλ. Ζ.

D

- Heus, etiam mensas consumimus! inquit Julus,
Nec plura alludens. Ea vox audita laborum
Prima tulit finem; primamque loquentis ab ore
Eripuit pater, ac stupefactus numine pressit.
- 120 Continuo; Salve fatis mihi debita tellus,
Vosque, ait, o fidi Trojae salvete Penates.
Hic domus, haec patria est: genitor mihi talia (*namque*
Nunc repeto) Anchises fatorum arcana reliquit:
Cum te, nate, fames ignota ad littora vescum
- 125 Accisis coget dapibus consumere mensas,
Tum sperare domos defessus, ibique memento
Prima locare manu, molirique aggere tecta.
Haec erat illa fames, haec nos suprema manebant
Exitis positura modum.
- 130 Quare agite, &, primo laeti cum lumine Solis,
Quæ loca, quive habeant homines, ubi moenia gentis
Vestigemus, & à portu diuersa petamus.
Nunc pateras libate Jovi, precibusque vocate
Anchisen genitorem; & vina reponite mensis.
- 135 Sic deinde effatus frondenti tempora ramo
Implicat, & Geniumque loci, primamque Deorum
Tellurem, Nymphaisque, & adhuc ignota precatur

Flu-

* * *

δασῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐξ αὐτῆς λεῖψανα διατετηρηκότες ἔγενοντο, εἰς ἐπι-
γονιώ γένες λαμπροτέρες, καὶ πράττου ὕδρυσιν πολλῷ μείζονος.

Στίχ: 130. . . . ΛΑΓΧΙΣΗΣ ΘΕ' ΣΦΛΑΤΑ ΛΕΓΠΠΕ. Ός μὲν ὁ Αλκαρ-
νασσεὺς, (ως ἀνωτ: παρετέθη σίχ. 115.) τὸ Θέσφατον δὴ τότο ἐν Δωδώνῃ
προκέχειτο πατά τηνας· ἢ ἐν Ερυθραῖς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Σιβύλλης, κατ' ἄλλας·
Ός δὲ Στρατιών (ἐνθα ἔρητ: σίχ. 121.) απλῶς ἐφέρετο τι λόγιον, τὸ
κελεῦνον μένεν, ὅπερ ἂν τις τράπεζαν καταφέργοις ὁ δὲ οὐμέτερος, τὸ ἐν-
ταῦθα οἰρημένον ἐδαμεῖ Φαίνεται παραστῆσας, ὅτι τοικύτῳ Αἰνείᾳ Λυχί-
στης προσεργηνεῖ. Εἰκός γε μήτε εἰς λόγιον ποτὲ ἐλθόντων, περὶ τό υπὸ^{της} Κελαινᾶς προσπεληθέντος λιμῷ τότε, (Γ. Αἰν: σίχ. 273.) τῷ γέτε
τὸν γηραιὸν ἀναπεμπάσαθα τὸ χρησμολόγημα, αλλ' ἐπίτηδες τὸν Αἰνείαν
ἐνταῦθα τῆς Αρπειας ἀποκρέθαι ὡς ἀποτροπαίς μνεῖσαν ποισαθα.

Στίχ: 139. ΧΩΡΗΝ ΝΑΕΤΑΣ ΤΕ κτι Τετι; τοῖς ἐπὶ ξένης ὁρ-
μαζομένοις τὸ πρῶτον ἦν καὶ πράγματατον, ἥτις λαὶ ή χώρα σκοπεῖσσαι,
καὶ τὰ τῆς χώρας ἦς ἐπιβαῖνεν (ὅρος ἐν Α.. Αἰν: σίχ. 336.) πολλῷ δ' ἄρα
μᾶλλον τοῖς καὶ πολλαχῇ φθάσασι προκινθωσεῖσαι, καὶ μάλιστα δὴ τοῖς
ἐνταῦθα πε προθεμένοις τὰς οἰκησιν.

Στίχ: 142. ΚΕΚΛΕΣΘ' ΛΑΓΧΙΣΗΝ Οδε τὸν φύσαντας ὁ φύς
ἐξεθέωσεν.

Στίχ: 143. . . . ΚΡΟΤΑΦΟΤΣ ΑΝΕΔΗΣΑΤΟ ΘΑΛΛΕΙ.
Ἐθος γάρτες ἵως ἐνωχθεμένες τειφανηφορεῖν, ὕπτε πανηγυρικαῖς δημοδονίαις,
καὶ ταῖς ἐπ' ἐντυχήμασι λαμπρᾶς ἐξιάσεσσα, ἢ καὶ ἐν ταῖς τελεμέναις
ἐνχαῖς καὶ θυσίαις.

Στίχ: 144. ΔΛΙΜΟΝΑ ΧΩΡΗΣ Τὸν Ἀπόδωνας Σέρβιος ἐξελά-
βετο· αλλ' ἐση ἀπένν απλῶς τὸν τῆς χώρας προσάτιν καὶ ἐφορού.

Στίχ: Λιτ: ΚΑΙ ΓΗΝ ΤΕ ΘΕΩΝ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑΝ. Οὕτω γάρ δὲ
ὑμνοῖς αὐτιώ γεραιέσσει:

„Γαῖαν παμμήτεραν αέσσομα τὸν θέμεθλον,
„Πρεσβύτισι, ἢ Φέρβεις ἐπὶ χθωὶ πάνθ' ὀπόσ' ἐσιν,

Στίχ:

(Νιῷ ἀναπειπάω.) Ἀγχίσης θέσφατα λέπε
Μοιράων αἰδηλα: "Οτ' ἂν σε, τέκος, παρὰ θῖνας
Ἐλθόντ' ἀγνώτας, παρεθῆσιν ἐπ' ἔδασι πᾶσι,
Ποὸς δὴ καὶ δαῦτας καταβρώσκειν λιμὸς ἀνώξει,
Τόφρα ἀπαυδήσαντα, δόμας ἔλπεθαι δήειν.

"Ενθ' οἰκεῖς θέμεναι μνήσαθαι, χώμασι θ' εἰργειν.
Οὐτος λιμὸς καῦνος ξίω, ἀτὰρ ἔχατα ταῦτα,

Τοῖς ἡμῶν πέπρωτο πέρας δεινοῖς ἐπιθέθαι.

"Εἰ ἄγετε πρῶτον κατὰ δ' ἄρδε Φάσις ἡελίοιο.

Χώρια προφρονέως, ναέτας τε, ἔρυμνά τε ξενύγει,
Ἴχνεῦντες σκοπέωμεν ἀπάντοσε, ἄλλοδι ἄλλος.

Νιῷ Ζηνὶ μενδειν δεπάεσσιν, ἀτάρ τε λιτήσι
Κέκλεθ' Ἀγχίσια γενέτια, μέδυ παρ δὲ τίθεθαι.

"Ως εἰπὼν κροτάφεις γε ἐὰς ἀνεδήσατο θάλλαι·
Δάμιονα δ' ἄρδε χώρης καὶ Γῆν τε Θεῶν πρέσβειραν

Λίσσετο, καὶ Νύμφας ἀμα, καὶ ποταμὸς ἐτ' ἀδήλως·
Νύκτα τε δὴ, ηδὸς ὅσσ' ἐπιτέλλει τέρεα νύκτωρ·

Καὶ Δία Ἰδαῖον, καὶ Μητέρα δὲ Φρυγίω τε.

Καὶ δοιὼ δὲ τοκῆε, ἀν' Οὐλυμπὸν τ' Ἐρεβός τε.

"Ενθ' ἄρδε παμμεδέων ἐπὶ αἴθρης τρὶς μὲν ἀφ' ὑψώς
Βρόντησε, χρυσέων δὲ, ίδε ἀκτῖσι Φλογόεσσαν,

Αὐτὸς χέρεσ' ἔας νεφέλιω προτὶ δεῖξε τινάξα·

Κιδνατο οιῶ αἴφνης βάξις Τρωάς κατὰ ἄλλας,

Ἐμαρ ἵκεθαι ὅτῳ πέπρωτῷ τάχε ἐγέρειν.

Δάτας δ' ὅτραλέως ὕσση τετύκοντ' ἐπ' ἀρίση.

"Γιων τε κρητῆρας, ἀτὰρ δέπα δέσφον οἴνω.

"Εἶης δ' εὔτ' ἐφίει Φάσις Ἡῶς πρῶτον ἐπ' αὖν,

"Ἄσυ τε ισόρεον, καὶ ὄρους ξενύγει τε, καὶ ἀκτὰς

Κιδνάμενοις πηγῆς μὲν λίμνας τάς δε, Νομίκη·

130

135

140

145

150

155

D 2

Τόνδ

* * *

Στίχ: 145. ΝΥΜΦΑΣ ΚΑΙ' ΠΟΤΑΜΟΥΣ 'ΕΤ' ΛΔΗΛΟΥΣ. (Περὶ τάπτων ὅρων Δ. Γεωργ. σίχ. 470.) Νύμφας οιῶ λέγεται τὰς Ναϊδας ἐξ ὧν οἱ ποταμοί (Δ. Γεωργ. σίχ. 451. καὶ 457.) Ποταμὸς δὲ νοεῖ αἰδήλως, τὰς δὲ τοὺς ἐν χώραις αἰοκύτοις, καὶ διὰ τέτο αἴγιεςμένες· η ὑπὸ γιῶ φέονται· η τέως καὶ ὡν αἱ πηγαὶ αἱ πράται εἰσὶν ἐτι αἴφνης τε καὶ αἴδηλαι.

Στίχ: 146. ΝΥΚΓΑ ΤΕΙΡΕΑ. "Ουτῷ δὲ πρόστις σωάπτων τῷ ἐπικλήσει τὰς Σύζυγα.

Στίχ: 147. ΚΑΙ ΔΙΑ ἸΔΑΙΟΝ, καὶ ΜΗΤΕΡΑ ΔΕ' ΦΡΥΓΙΗΝ ΤΕ. Περὶ τῆς Ἰδαῖας, η Δικταίας Διὸς (Δ. Γεωργ. σίχ. 186. καὶ Γ. Αἰν: σίχ. πο. III.) περὶ δὲ τῆς Φρυγίας Μητρὸς ήτοι λᾶς ή Κυβέλη, (ἐν Γ. Αἰν: σίχ. πο. II, 118. 120.)

Στίχ: 148. ΚΑΙ ΔΟΙΩ' ΔΕ' ΤΟΚΗΣ ητοι· Ἀφροδίτιω μὲν τιὼ τεξαμένιω ἐν οὐρανῷ, Ἀγχίσιω δὲ τὸν τοπέα ἐν Αἰδῃ.

Στίχ. 150. ΒΡΟΝΤΗΣΕ ητοι· Πάνυ αἰσιως. ὅτι καὶ τρὶς, καὶ ἐν αἴθρῃ. "Η δὲ χρυσῆ καὶ Φλογόεσσα νεφέλη, τὸ τῷ θροντῇ σωεξατράψαν ύπηρξε σελαγισμα.

Στίχ:

Flumina: tum Noctem, Noctisque orientia signa,
Idæumque Jovem; Phrygiamque ex ordine Matrem
 140 Invocat, & duplices Cœloque Ereboque parentes.
 Hic Pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
 Intonuit, radiisque ardenter lucis, & auro,
 Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.
 Diditur hic subito Trojana per agmina rumor,
 145 Aduenisse diem, quo debita moenia condant.
 Certatim instaurant epulas, atque omne magno
 Crateras lœti statuunt, & vina coronant.
 Postera cum primâ lustrabat lampade terras
 Orta dies, urbem, & fines, & littora gentis
 150 Diversi explorant: hæc fontis stagna Numici,
 Hunc Tybrim fluvium, hic forteis habitare Latinos.
 Tum satus Anchisa, delectos ordine ab omni,
 Centum oratores augusta ad moenia regis
 Ire jubet, ramis velatos Palladis omnes,
 155 Donaque ferre viro, pacemque exposcere Teucris.
 Haud mora: festinant jussi, rapidisque feruntur
 Passibus. Ipse humili designat moenia fossâ,
 Moliturque locum, primisque in littore sedes,
 Castrorum in morem, pinnis, at que aggere cingit.
 160 Jamque iter emensi turres & tecta Latinorum
 Ardua cernebant juvenes, muroque subibant.

Ante

* * *

Στίχ: 158. . . . ΝΟΜΙΚΟΥ κτ: Νομίκιον ὁ Ἀλκαρνασσεὺς τὸν ποτα-
 μὸν ὄνομάζει τετρασυλλόβως· (ἐν Δ. Ρωμ. Ἀρχ.) παρ’ ὅν ἡ μάχη ἐγένε-
 το· δύπλιοι Φασὶν Λινέαν διαφθαρέντα, Φανερὸν εὐδαιμῆ γενέθω. Διόπερ οἱ
 Λατῖνοι κατεσκεύασαν αὐτῷ Ἡρῶν ἐπιγραφὴ τοιᾶδε κοσμόμενον: ΠΑΤΡΟΣ
 „ΘΕΟΥ“ ΧΘΟΝΙΟΥ, „ΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΟΜΙΚΙΟΥ ΡΕΤΜΑ ΔΙΕΠΕΙ.
 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντις ἐπ’ Ἀγχίην κατεσκευασθῶσι αὐτὸν ὑπὲρ Λινέας κτ: Ἡν
 δ’ αὖτις ποτὲ τὸ Νομίκιον φεύγοντα ἐκβαῖλον μεταξὺ Ἀρδέας καὶ Δωρευτῶν
 εἰς τὴν Θάλασσαν, νῶν δ’ ὀλως ἐξίτηλον γέγονεν.

Στίχ: 160. . . . ΠΑΣΗΣ ἘΚ ΤΑΞΕΩΣ Πότερον διαγεμητή-
 νῶς, ἐκ τάξεως ἑκάστης ἑκατοντὸν; η συλλεκτῶς, ἐξ ἀπασῶν ἄμα; τὸ δέυτε-
 ρον ἐποιεῖσθαι.

Στίχ: 163. ΠΑΛΛΑΔΙΚΗΣ ΕΛΑΙΉΣ Ελαίας μὲν οἱ
 κλάδοι οἱ προβαλλόμενοι, οὓς Ειελώνη σύμβολα: Παλλαδίκης δὲ, ὅτι τῇ
 Αθηνᾷ τὸ Φυτὸν ἀνέκειτο οὓς εὔρετοι· (օρεις Α. Γεωργ. σίχ. II. καὶ 18.)

Στίχ: 183. . . . ΠΙΓΚΟΤ. Ος Κρόνος μὲν ύπὸ ιώ, πατήρ δὲ Φαύνης. (Ἄγρωι:
 „στίχ. 49.) Πίκον δὲ καὶ Φαύνου, τὰ μὲν ἄλλα Σατύρων αὐτισ, η Τιτάνων
 „γένει προσεικάστει, διωάμεις δὲ Φαρμάκων, καὶ δεινότητι τῆς περὶ τὰ θάσα
 ποντέας, λέγοντας ταῦτα τοῖς υἱῷ Εὐλώνιον προσαγορευθεσιν· Ιδαίοις
 „δακτύλοις σοφισθόμενοι περιένει τὴν Ἰταλίαν· (Πλάτων. οἰς Βί. Νεμᾶ.)

Στίχ: 185. „ΕΝΘΑ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΣΚΗΠΤΡΑ κτ: Ἄμελει τοι καὶ πάλαι ἀστερὶ καὶ
 καθ’ ἡμᾶς ἐκράτεις, ἐν ιεροῖς τὸν βασιλέυσοντας προχειρίζεθαι, οὓς δῆλον
 εἴη, τὸ αὐθεντικὸν αρχεῖον τετάχθαι κλῆρον εἶναι τηναὶ θεόσδοτον.

Στίχ: 190. ΩΓΓΙΗΣ ΚΕΔΡΟΥ. . . . Παλαιᾶς τε δὴ καὶ πολυετῆς.
 „Ασηπτα γαρ διατηρέμενα τὰ Κέδρινα τῶν ξύλων ἐπὶ πολὺ μαρκήστι πε-
 ῥὶ δὲ τῶν ἀσαπῶν ξύλων, (Ορεις Β. Γεωργ. σίχ. 517.)

Στίχ:

Τὸν δὲ ἄναι Θύβρων: ταῦδε ἔχειν κρατερότες δὲ Λατίνως.

Τῆμος ὁ δὲ Ἀγχίσης πάσης ἐκ τάξεος Ἀνδρας

160

Κήρυκας προέχειν ἐκατὸν λεκτές επικρίνας,

Κοιρανέοντος ἵμεν χώρης ἀνὰ Ἀσυ Λατίνης,

Παλλαδικῆς προφέροντας ἐλαῖης ἔρνεα πάντας.

Ἀνδρὶ τε δῷρο ἀγέμενον, Τεύκροις Φιλίων δὲ αὐτεῖθαι.

Χ' οἱ μὲν ἄρες ἐσσυμένως ασεύδεσκον κραπνὰ βιβῶντες,

165

Τόφρα δὲ ὅ σήμανε χθαμαλὸν ταφρέυματος ἔρχος.

Πρῶτον ἐπ' ἡγένος δὲ ἔδει λον μήδετο θέωθαι,

Στρατοπέδῳ δέμας, περιβάλλων χῶν ιδὲ ἐπάλξεις.

Αἰεῖοι δὲ ὄδοι διαπρήσσοντες θυκοτο:

Ηδη δὲ ἄρες πύργους τε, μέλαθρά τε αἴπα Λατίνων

170

Ἄθρευτες θηεῦντο, ὑπάλ τε χεσσοὶ δὲ ἐλασσαν.

Ηχι πρὸ δὲ πτόλιος πᾶδες δὲ ἄμα ὀπλότεροι τε

Ἴπποισὶν τ', ὅχεσὶν τ' ἀσκύμενοι ἐν ψαμάθοισιν,

Ἡὲ βιάς τάνυον κρατερότες, ηὕτης αὐτοῖς νώμων,

Χαρεσι δὲ εὐπαλάμοις ἀλλήλως πρόκαλέοντο,

175

Ἴππων τ' ἐνδρομίας, βελέων ἀτάρες ἐνδοχέρισαν.

Εὗ τε ἔφιππός τις γηραιῶσιν Ἀνάκτος

Σπεῦσεν ἀπαγγέλλων, ἐν ἀγένεσιν ἔμασιν ἄνδρας

Παρέσαμεν ἰφθίμιας δὲ κέλετο ἔνδοθι οἴκων

Εἰσάγεμεν, μέσσον πατρώω δὲ ἔζετο θώκω.

180

Ἐπλετο θεωτέσιον τό δε, ἐυρύ τε, υψερεφές τε

Δῶμα, τὸ δὴ μεγάλοις ἐκατὸν ύψη κίσιν ἥρτον

Ἄσεος ἐν δὲ ἄκρῃ, Λάυρεντος Ἀνάκτορα Πήνες

Δρυμοῖς Φρικαλέα, Θρησκεύσιμά τε προγόνοισιν.

Ἐνθα δέχεθαι σκῆπτρον τε, πρῶτα τε Βάκχυλα αἴρειν,

185

Ἡν οἰωνὸς Ἀνάκτη. Νεως δέ τοις Φατριάων.

Ἡδὲ δέρη δέπινοις. Ωδε κριτικαμένων,

Πατράσιν ἦν ἔθιμον δαίταις μακραῖς θαλιάσαιν-

Ἐνθαδὲ καὶ προγόνων δὲ ἐπιχερῶ ἕκελα εἶδη

Ογυγῆς κέδρων, Ἰταλός τε, πατήρ τε Σαβίνος

190

Οινοφυτης, ἀρπικα ἔτες ἐχέσκων καμπυλόεσσαν.

Καὶ γηραιὸς δὲ Κρόνος, Ιανὸς τ' ἀμφιπρόσωπος,

Στήκον

* * *

Στίχ: Άυτις ΙΤΑΛΟΣ ΤΕ, ΠΑΤΗΡ ΤΕ ΣΑΒΙΝΟΣ. Περὶ τέτων τοῖς μὲν πρώτης ὁ Αλκαρενασσεύς, ἐν Α', τῶν Ρωμ. Αρχαιολ. περὶ δὲ τοῖς Β'. ἐν τῷ Β'. Περιάνυμοι δὲ τῶν πάλαι ἐν Λατίῳ Βεβασιλευκότων ἐγένοντο· ὧν ἐξ ἐκείνων μὲν ἡ τῶν Ἰταλῶν ἴδιατερον χώρα ἐπωνομάθη· ἐκ δὲ τέταρτης ἡ Λατίνων· εἰ καὶ ταῦτα, ὡς ὀγκύγια τῷ ὄντι καὶ πάντι Αρχαιακαί, παρὰ ἀλλοις ἀλλως ισόρηται, οὐ μεμιθολόγηται.

Στίχ: 191. ΟΙΝΟΦΥΤΗΣ. Ως περὶ τῶν ἀμπελεργίαν ἔκδοτος, τοῦτο δέ περι καὶ ἡ ἐν χερσὶν φύτῳ υπεριμμανε πλαδευτήριος αρπη. Φασὶ δὲ τὸν Σαβίνον τέττεν ψόν Σάγκυς γενέθλιον τὸν δὲ Σάγκοι, Δαιμονας ἐπιχερειον, καὶ Πίσινον καλλιθάμαι Δίας (παρὰ τῷ Αλκαρεν. Ρωμ. Αρχαιολ. Βιβλ. Β').

Στίχ: 192. ΚΡΟΝΟΣ ΙΑΝΟΣ Τ' ΑΜΦΙΠΡΟΣΩΠΟΣ. Ο μὲν Κρένος γηράσκεις, καὶ υπὸ Δίος τῷ ψόν απελαθεῖς τῷ ἐπὶ τῆς Βιβλ. Ζ. Ε Ασιας

Ante urbem pueri, & primævo flore juventus
Exercētūr equis, domitantque in pulvere currus.

Aut acres tendunt arcus, aut lenta lacertis

165 Spicula contorquent: cursuque iactuque laceſſunt.

Cum proiectus equo, longævi regis ad aures

Nuncius, ingentes ignota in veste reportat

Advenisse viros. Ille intra tecta vocari

Imperat: & folio medius confedit avito.

170 Tectum augustum, ingens, centum sublime columnis

Urbe fuit summâ, Laurentis regia Pici,

Horrendum sylvis, & relligione parentum.

Hinc sceptrâ accipere, & primos attollere fasces

Regibus omen erat: hoc illis curia templum:

175 Hæ sacris sedes epulis: hîc ariete cæſo

Perpetuis soliti patres considere mensis.

Quin etiam veterum effigies ex ordine avorum

Antiquâ ex cedro, Italusque, paterque Sabinus,

Vitisator curvam servans sub imagine falcem,

180 Saturnusque senex, Janique bifrontis imago,

Vestibulo astabant: aliique ab origine reges,

Martia qui ob patriam pugnando vulnera passi.

Multa-

* * *

Ασίας κράτες, εἰς Δάέτιον ισόρηται καταφυγεῖν, τὸ ἐξ αὐτῆς δύτω κληθὲν, ὅτι ἐν αὐτῷ Φυγαὶ ἔλασθεν. (Α. Λίν: σιχ. 10.) ὑποδοχῆς δὲ ἐνταῦθα ἔτυχεν ὑπὸ Ἰανᾶς τῇ τῆς χώρας σέρχοντος. Ἰανὸν δὲ τότεν (οἱ Δράκων ὁ Κερκυραῖος παρὰ τῷ Δειπνοσοφ: Βιβλ: Β') Φέρεσι, ποδαρχῇ γῆς περιελθόντα, ποδῶν δὲ τῶν πρὸς τὸν Βίον αναγκαῖων τε καὶ χρησίμων ἐνεργετικῶν γεγονότα, τέως δὲ μειζόνων ὀρεγόμενον πραγμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διαπλεῦσαι, καὶ οἰκησαι τὸ πλησίον Ρώμης ὅρος κείμενον, τὸ αὐτὸν αὐτῷ. Ιάνεκλον ὄνομαζόμενον. Διπρόσωπον δὲ λόγος ἔχει αὐτὸν γεγονέναι, τὸ μὲν ὄπιστα, τὸ δὲ ἐμπροδόθου ἔχοντα πρόσωπον, διὰ τὸ περιον (Φασὶ) τῆς σωέσσεως ἥ (ὅ τυχὸν οἰκεότερον) οἱ τὸν χρέον εἰκονίζονται, εὖ δύο μόνα τὰ μέρη, τό τε παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον. Διο καὶ πλάττοντις αὐτὸν ἐν τῷ δεξιῷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, οἱ αρχικῶν τῷ χρόνῳ καὶ ἄντεξεν τῇ ἐνικευτῇ, καὶ θυρεὸν τῷ μὲν δοξιᾷ (Τ), τῷ δὲ αριστερᾷ (ΞΕ) κατέχοντα, ωσπερ καὶ τὸν ἐνικευτὸν. Τέττα δὲ ἡ ἄγαλμα ἵσσι τετράμορφον, διὰ τὰς τέσσαρας τροχὰς περὶ οὐ Λαγάλματος καὶ Μακρόβιος ἐν τοῖς Κρούκοις, Βιβλ. Α'. Κεφ: Θ'. διέξειται τὰ αὐτὰ. Τέττον μέντοι (Σειδ. ἐν Λέξι) Ιανυδάριον χαίρεις ἀποκαλῶν προσιδῆσι δὲ ὅτι καὶ Λογγῖνος Λιωνοάριον αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι Βιάζεται, ωσανεὶ αἴνων πατέρας. Καί τοι γε Ιάνυν οἱ πάντες κοινῇ ὄνομάζεσθιν, οἱ καὶ Ιωάννης ὁ Λιδός ἐν Βιβλ: ἀνεκδότω τῷ περὶ τῶν Μιωῶν καὶ Καδίνος ἐν τοῖς περὶ Αρχαίοτ: Κωνσαντινώπ. ἐν ὁμοίως λέξεις τὰ ὑπὸ Σειδα εἰρημένα ἐκφέροντες, οἱ οἱ Καζέρος παρεσημειώσατο.

Στήχ: 195. ΠΟΛΛΑ ΔΕ' ΠΡΟΣ ΤΟΓΣ Δ' ΟΠΛΑ κτ: Παντοῖς ὅδε τρόπαια καταλέγει, ἐν ιεροῖς σαδμοῖς τῶν Ἀνακτόρων ἐναποκείμενα.

Στήχ: 196. Ο Δ' ΑΡ' ΣΚΗΠΑΝΙΩΣ ΛΙΤΤΩΣ ΤΩΙ ΧΡΗΤΟ ΚΤΡΙΝΟΣ. Τὸ παρὰ Ρωμαίοις Λίτυον, φάβδος ἥν τὸ ἄκρον καμπυλωμένη, διὰ τοῦτο, οἱ μὲν Όλευθοὶ τὰ πλινθία υπέγραψον, τὰς κατ' ὕρανὸν πτήσεις τῶν ὄρνιθων διαχαράττοντες· εἰ δὲ Βασιλεῖς δικάζοντες ἔκρινον τὰς διαφορὰς· δέδειν καὶ (Λίτυον) Φασὶν, ὅτι (Lites) Λαττινὶ οἱ διαδικασίαι. (ὅρε Πλάτ. ἐν Βιβλ Ρωμύλῳ.) Τοιότου δὲ σκηπάνων, ἡ Βάκτρου, Ρωμύλος, οἱ καὶ Κυρινὸς προσηγθεῖς, διὰ ἐκάτερον ἐφερε, μαντικὸς τε ὡν ὁ αὐτὸς, καὶ βασιλέυσῃ. Διεσά-
ζετο

Στῆκον ἐνὶ προπύλαις. Οὐ τ' ἐξ ἀρχῆς Βασιλῆες
Οσσοι ὑπὲρ πάτρης ἀρήγα τρώμαδ' ὑπέσαν.
Πολλὰ δὲ πρὸς τοῖς δ' ὅπλα ἐνὶ σαθμοῖς ἱεροῖσιν
Ἐξήρτητο, ἔλωρα τ' ὁχήματα καὶ πελέκεις δὲ,
Καὶ κόρυθες δὲ, ἀτάρ τε πυλάων κλεῖθρον ἀμέγαρτα
Ἐγχεὰ τ', ηδὲ σάκη, ἀρθέντα τε δύγχεα νηῶν.
Ο δ' ἄρ δικηπανίω λιτύω, τῷ χρῆτο Κυρίνος,
Ησο ἀλιθρογόχρον ἐσαλμένος εἶμα γε παῦρον,
(Κλῆσις ὅτῳ Τραβένη) λαμῆ δ' Ἀγκύλιον ἵχε,
Πίκος δὲ Ἰππόδαμος, τὸν, ἔρωτι ἀλλοσα ἀκόιτη,
Ράβδῳ χρυσεῇ μὲν πλῆξε τε καὶ Φάρμαξε
Κίρκη. Τεῦξε δὲ ἐ πτερύγεσσι παναιόλον ὅρνιν.

195

200

E 2

Τῷ

* * *

Ζετο δὲ Ρωμύλος τὸ Λίτυον παρὰ τοῖς Σαλίοις, οἱ καὶ ἐπὶ πολὺ ὕσερον,
μετὰ τὸν ἐμπρησμὸν τὸ Παλατίνης ὄργης τῷ πυρὶ μυθέουσιν ἐπιδιαρκέσσαι,
ανάλωτον ἐν ταῖς αποδιῆσις ἐυρεθὲν οὐ Κικέρωνας ἐν τῷ Λ. τῶν περὶ τῆς
Μαντ. πρεβάλλονται μάρτυρες. Σημείωσαι δι τοι Κυρινάλιον οἱ Ποιητῆς τὸ
Πίκος Λίτυον παρενόμαστε, (Quirinali lituo) κατὰ πρόσθηψιν, μήπω ἐπ'
ἐκείνης ἐν χρήσει ἔστη τῆς ἐπικλήσεως. Διὸ καὶ ήμιν ἐκπέφρασαν: (τῷ
χρῆτο Κυρίνος) ἔνθα ἐπινοητέον τὸ, ὕσερον, εἰτα γάρ καὶ οἱ Ιταλὸς Κα-
ρος πρὸ ημῶν διασαφήσας ἀπέδωκεν:

e con la verga
che fù poi di Quirino

Στίχ: 201. ΤΡΑΒΕ' Η Εδής ίω ψχὶ ποδῆρης, δοκίσιν
οἷον τισὶν ἀλλοίχροσι διατιχομένη, ἦν ψχὶ ἀπλῶς τῷ τυχόντι, τοῖς δὲ ἐν
διατετάσις καὶ ἀξιώσασιν ἐξιῶ ἐνδιδύσκειδαι, μετὰ γε μίλι διαφορᾶς τηνὸς,
καὶ ἐν δημοτελέσι ταῖς παρασάστεσι. Τηβένινας περιφρέζες Φοινικοπαρύ-
φες φησὶ Διονύσ. οἱ Ἀλικαρν. (Ἀρχαιολ. Β. καὶ σ.) αἱ καλλοσι Τραβέας
,,εἰς δὲ ἐπιχωρίος αὕτη Ρωμαίοις ἐδής ἐν τοῖς πάνι τιμίοις.

Στίχ: 202. Αὐτ: ΑΓΚΥΛΙΟΝ Τὸ δὲ Ἀγκύλιον αποδίσκης
,,εἴδος ὑπῆρχεν, οὐ πέλτης, ιληθὲν ὅτω διὰ τὸ χῆμα. Κύκλος γαρ ψκ
,,ἔσιν, ψδὲ ἀποδίδωσιν αἱ κύκλος τὸν περιφέρειαν ἀλλὰ ἐκτομίᾳ ἔχει γραμ-
,,μῆς ἐλκοεδές, οὐδὲ κεράμη καμπάς ἔχεσσαι, καὶ σιωπισθέφθοι τῇ
,,πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας, ἀγκύλον τὸ χῆμα ποιεῖται τοιάντιν δὲ μεριμ्धευ-
,,ται χαλκῶν πέλτης, ἐξ θρασεῖς καταφερομένων εἰς τὰς Νεμᾶ πεσεῖν
χεῖρας οὐκεν δὲ τὸ ὅπλον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως, καὶ δεῖν
,,αὐτὸ φρεγεῖδαι, γενομένων ἀλλῶν ἔνδεκα, καὶ χῆμα, καὶ μέγεθος, καὶ
,,μορφῶν ἐκείνω παραπλησίων, ὅπως ἀπορον εἰπε τῷ κλέπτῃ δὲ ὄμοιότητα
,,τῷ διοπετέος ἐπιτυχεῖν οὐδὲ δὴ ὄμοιότητος τῷ μὲν ἀλλῶν
,,τεχνίτας, οὐ περ αἰμληθέντας, ἀπειπεν Βετθέριον δὲ Μαρμέριον ἐν τῷ
,,ἄκρων δημιουργῶν, ὅτως ἐφικέδαι τῆς ἐμφερεύεις, οὗτος μηδὲ αὐτὸν ἔτε
τὸν Νεμάν διαγνωσκεν. (Πλέτ: εἰς Βίον Νεμᾶ.) ἔχει δὲ καὶ οἱ Αλικαρν-
αν τῷ Β. τῶν Αρχαιολ. τὰ παραπλήσια. οἱ δὲ Σχολιαστὴς Σέρβιος ἐπίστι
τινα καταλέγει τὰ ἐπ' αὐτούσια τῆς πόλεως καὶ τῷ Κράτεις ἐν Ρώμῃ
περιφερεύειν. Ταῦτα δὲ ίω: 1. οἱ δαφίς, οἵτοι Βελόνη τῆς Μητρὸς τῶν
Θεῶν. 2. τὸ κεραμεῖν τέθριππον τῶν Ουητῶν. 3. οἱ αποδός οἱ τῷ Ορέζει. 4.
τὸ Πριάμος σκηπτρον. 5. τὸ Ιλαόνης Φάρος, οὐ πέπλον, οὐ ἀπλῶς καλυ-
μμα. 6. τὸ Παδάδιον. 7. τὰ εἰρημένα Αγκύλια.

Στίχ: 203. ΠΙΓΚΟΣ κτ: Ο τὸ Κέρον (ἀνωτ: σίχ. 49.) οἱ πρὸ τῷ ψέος Φαύνη
βασιλεύσας ἐν Λατίῳ οἱ τοῖς Αβοριγενέσι πλάνησι τῶν δικησιν ἐφ' οὓς
ηρχε γῆς ἐπιτρέψας. Μυθικώτερον δέ, Οὐδίος ἐν τῷ ΙΔ. τῶν Μεταφορ. Πίκον,
Φησὶ, τὸν Ήρων οἱ Φαρμακίς Κίρκη, τὸν μετ' αὐτῆς ἀπαξιώσαντα
γάμον, ἀποργιθώσασα μετέβαλεν εἰς τὸ ὅργεον, οἱ Picus Martius Λατινιστὶ^{καλεῖ}

Multaque præterea sacris in postibus arma,
 Captivi pendent currus, curvæque secures,
 185 Et crista caput, & portarum ingentia claustra,
 Spiculaque, clypeique, ereptaque rostra carinis.
 Ipse Quirinali lituo, parvâque sedebat
 Succinctus trabeâ, lævâque ancile gerebat
 Picus, equum domitor: quem capta cupidine conjux
 190 Aureâ percutsum virgâ, verfumque venenis,
 Fecit avem Circe, sparsitque coloribus alas.
 Tali intus templo divûm, patriâque Latinus
 Sede sedens, Teucros ad fœsi in tecta vocavit;
 Atque hæc ingressis placido prior edidit ore:
 195 Dicite Dardanidæ (neque enim nescimus & urbem,
 Et genus, auditique advertitis æquore cursus)
 Quid petitis? quæ causa rates, aut cujus egentes
 Littus ad Ausonium tot per vada cœrula vexit?
 'Sive errore viæ, seu tempestatibus acti,
 200 (Qualia multa mari nautæ patiuntur in alto)
 Fluminis intrastis ripas, portuque sedetis;
 Ne fugite hospitium, neve ignorate Latinos
 Saturni gentem, haud vinclo, nec legibus æquam,

Spon-

* * *

καλεῖται· (Πίκος Ἀρειος·) οὗτος δὲ ὅρνις ἐσὶν ὁ παρ "Ελησι λεγόμενος Δρυοκολάπτης. Σημειώσω δὲ, ὅτι τὸ (χρυσέν) ἐνταῦθα διχολογεῖται, κατά τινας μὲν τῷ βάθῳ συμπλαγχόεται, διὰ τοῦτο Κίρκης πληγὴ, κατ' ἄλλας δὲ ὁρθότατη, καθ' τινὰς εἰς ἀνδρας ἴμερομένια ἔχει τὸν Πίκον Κίρκης χρυσοποιεῖ. Τιὼ πλήξασαν, αἰρωνικώτερον χρυσῶν ἐπιλέγου, αὐτὶ τῷ πακίσιω.

Στίχ: 205. . . . ΘΕΩΝ ΤΕΜΕ'ΝΕΙ. Ἔνομίζετο γάρ ἐγ ιεροῖς ἀκέψειν τῶν εἰς πρεσβείαν ήκόντων, ὥσπερ οὐκαντὶ τῷ Α., τῆς Αἰν. σίχ. 564. κτ.:) ἔνδον τῷ Ήρας Νεῶ οἱ περὶ Ἰλιωνέας τιὼ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὄφειςαμένων ηῶν πρεσβείαν τῷ Διδοὶ ἐντυχόντες πρεβάλοντο. Στίχ: 208. ΕΣΠΕΤΕ ΔΑΡΔΑΝΙ'ΔΑΙ, Τρῶας εἴναι τές ἐπήλυδας ἐκ τῷ ἴμετοισμός, Φασὶν, ὁ Λατῖνος ἐπέγνω. Ἀλλὰ γάρ κακτῆς διαβδευσάσης περὶ σεύτῶν Φύμης καλῶς ἔχε τεκμήραθαι, οἱ εἰπῶν:

" . . . σφετέρη φέντε γάρ πόλις αὖγανάς,

"Οὐ γένος, φέντε πλεῖτε αἷδοι λαῖτμας θαλάσσης"

Εἰκὸς δὲ αὐτὸς μηδὲ τῷ Βασιλεῖ παρειλῶμα, πρὶν ἡ περὶ σφῶν αὔτῶν οἵτινες ἔνει προδηλώσασθαι. Δοῦ φέντε ἐκπιαθάνεται τέτων ὁ Βασιλεὺς, οὓς παρ 'Ομήρῳ Πολύφημος τῶν περὶ τὸν Όδυσσεα, (Όδυσ: I. σίχ. 252.) καὶ Τηλεμαχος Μενέλαος. (Όδυσ. Γ'. σίχ. 7L)

"Ω ξεῖνοι τινες ἐσὲ; πέθεν πλεῖθ' ὑγρὰς κέλευθας;

Τῆς δὲ καθόδε τιὼ χρέαν, ἡ τιὼ πρόθεσιν αὐτίκα διεφωτᾶς (τίππ' αἰσθάνετοι;) τὰ αὐτὰ χεδον, αἴτα κακένοις ὕσεροι:

"Ητι κατὰ πρῆξιν, ἡ μαψύδιως αἰλαληθες;

παρ ὅσον τῷ ληιτῆρας (ὅπερ ἐκεῖνοι) φέντε ἀπέχετο ὑποπτεῦσαι τές ηκοντας. Τετὶ δὲ καθ' πάνυ εἰκότως. οἱ μὲν γάρ αὖγνῶτας ἐνέταξον, οἱ δὲ καθ' μάλα αἴριγνωτας, οἱ καθ' τῆς αὐτῆς τῷ γένους ἀρχῆς αὐτῷ σύμμετέχοντας.

Στίχ: 216, ΤΟ' ΚΡΟ'ΝΟΤ "ΕΘΝΟΣ, "Ο, Ο'ΤΚ 'ΔΕ'ΚΟΝ, κτ: Τὸ ἐκευτὲ ἐθνος (ὅρε αἰνωτ: σίχ. 49. θαυματῶς ὁ Λατῖνος ὡδὲ ἐξαίρετο ὄντε γάρ αὖ εἴπεν τις ἔχοι μεῖζον εἰς ἐπανον, τῷ μὴ ἐξ ἀκάγκης, αἰδοντελοντι τηρεῖν

- Ἐν δὲ Θεῶν τεμέναι, πατρώις οἱ τ' ἐπὶ θάκε
205
“Ημενος ἥρως τόφρα Λατῖνος δέχνυτο Τεύκρας,
Τὰς δὲ ἐσεληλυθότας μύθοις ἔρειν’ ἀγανοῖσιν:
”Εσετε Δαρδανίδαι, (Σφετέρη δὲ γὰρ πόλις ἀγνώστης,
Οὐ γένος δὲ πλέτε αἴσιοι λαῦτμα θαλάσσης.)
Τίπτ’ αὐτόμενοι; ηὲ δὲ ἥντιν’ ύμεις κατὰ χρείαν,
Θίνας ἐπ’ Αὔσοντας διὰ τόσσας ἐκέλσατε πόντα;
Εἴτ’ ἀλαλήμενοι, ἄτε σάλοιο βίῃ ἀχθέντες,
(Οἷα δὲ συμβάνει ἐφ’ ἀλὸς πλωτῆροι βαθάντες)
”Οχθας εἰσδῶτες ποταμοῖο κιχάνετε ὅρμον,
Μὴ Φύγετε ξενίων, μηδὲ ἀγνοέοιτε Λατίνας,
Τὸ Κρόνος ἔθνος δὲ τούτοις, αἴκουν, θεσμῶν τε ἀνάγκαις,
Αλλ’ οὐτοί, ὡς πάρος, ίσον ἔκητι Θεός ἐθελήμων.
”Η δὲ ἄρετές μέμνημα, (Ξωλος δὲ ἥδε ἔνι Φῆμις)
Γηραιάς Φάσκεν Ἀυρώγυκας, ὡς πρόπαρο ἔνθεν
Δάρδανος ἐκγεγαὼς Φρυγίας ἐσαφίκτογε χώρας,
Θοηγίκην τε Σάμον Σαμοθρήκην τὴν ὄνομην ταν.
Τὸν δέ περ ἐκ Κορύτας Τυρδηνῆς δέξατο Εδρης,
Χρύσεα νῶν γε πόλοιο ἀνάκτορα ἀσερόεντος,
”Ος δὲ Θεῶν βωμοῖσιν ἀριθμὸν ἐπὶ προταέξει·

215

220

Ως

* * *

ρᾶν καὶ πράττεν τὰ δίκαια. Λρετῆς γὰρ ἀκρότης αὐτῇ, τὸ μήτε διὸς
Φίβων κολάσεως, μήτε δὲ ἐλπίδα βραβεῖν προκειμένην, αλλ’ αὐτιών δὲ αὐτοῖς
κατορθεῖν· οἵαν δήπτας δὲ τούτοις, ηὲ ἐπὶ Κρόνος χρεισθεῖσιν
οἰώνιον (ὅρε Λιν. 5. σιχ. 864) εὐρεθῆναι τις φησεν.

Στίχ: 219. ΓΗΡΑΙΟΥΣ ΑΤΡΩΓΙΚΟΤΣ. Ό τῶν Αὐρώγυκων, ηὲ Αὐ-
ρώγυκων Δῆμος, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ τὴν ἀρχαιότατος. Αὔσοντες τυχὸν αὐτοῖς, η
τοῖς Αὔσοντος ἀνάμικτοι εἰς γένες κοινωνίαν ἔνος, κατ’ ἀρχὰς μὲν τὴν με-
ταξὺ Κιρκαίων Ἀκρωτηρίων, καὶ Καμπανίας παρελίσιαν ἔχοντες, ἐνθα τὸ
παλαιὸν ἔδρυτο Λατιον, (Ἀγωτ: σιχ. 39.) ἀτ’ ἐπὶ μᾶλλον πλατωθέντων
αὐτοῖς τῶν ὁρίων, τὴν ὅλην Φέρονται περικόντες Ἰταλίαν, ητοι καὶ Λύ-
σονία ἐκράτησεν ὄνομάζειν. (Γ. Λιν: σιχ. 281.) Φιλοπόλεμον δὲ τὸ τῶν
Αὐρώγυκων ἔθνος τὸν, καὶ τῶν μεγέθει τὸ καὶ δύμη, καὶ ὄψεως δεινότητι
πολὺ τὸ Θηριώδες ἐχόση φοβερώτατον. (Διονύσ. Αλικαργ. Βιβλ: 5. τῶν.
Ρωμ. Ἀρχαιολ.)

Στίχ: 220 ΔΑΡΔΑΝΟΣ ἘΚΓΕΓΑΩΣ κτ: τὴν ἀνέκαθεν Ἰταλῶν μεταξὺ καὶ
Τρώων κοινωνίαν τῷ γένες καὶ οἰκειότητα (περὶ οὓς καὶ Γ. Λιν: - σιχ.
178.) ἀναπεμπαζόμενος ὁ Λατῖνος, ένυοισιν τε συγγενικὴν τοῖς Τρώσιν ὑπισ-
χνεῖται, καὶ εἰς ζευῖαν αὐτὸς προσκαλέσται Φιλόφρονα.

Στίχ: 221. ΘΡΗΓΚΙΗΝ ΤΕ ΣΑΜΟΝ κτ: Της ἐν τῇ Καρίᾳ Σάμε τάυτιων ὁ
Ποιητὴς δέσειλε προοδεῖς τὸ ἐπίθετον. Ἐκλήθη δὲ Σαμοθράκη (ἡ Νῆσος)
ἀπὸ τῶν Σαμιών, καὶ τῶν Θρακῶν (Στέφ. Βιβλ.) ἐκαλέστο δὲ πρότερον
Δαρδανία, ἀπὸ Δαρδανία δηλονότι τὸ μετοικήσαντος.

Στίχ: 222 ΤΟΝ ΔΕΠΕΡ ἘΚ ΚΟΡΥΤΟΥ κτ: προελθόνται δηλ: καὶ πατρὸς καὶ
πατερίδος· Ή γὰρ Κόρυτος Τυρδηνῶν Ἀινυ ὑπῆρχεν, ἐξ αὐτῆς Κορύτας ἐξ
οὗ ὁ Δαρδανός, μεταχθῆσα της κλήσεως· (ὅρε Γ. Λιν. σιχ. 180.)

Στίχ: 223. . . . ΠΟΛΟΙΟ ΑΝΑΚΤΟΡΑ Πῶς, δὲ ἐπερ ἐν
”Ἄδε Δαρδανον Αἰνεῖας κατιδῶν ἐθεάσατο; Ταεβμάννος ἡπόρησεν ὁ Σχολι-
αστής, αλλ’ ὁ τῶν τριῶν εἰς τὰ τρία διαμερισμὸς τὴν ἀπορίαν αὐτῶν δέ-
λυσε τὸ μὲν γὰρ πνεῦμα, Φησὶν, ἐν δραστικῷ τὸ δὲ σῶμα, ἐπὶ της γῆς·
η δὲ σκιά, ητοι τὸ εἴδωλον, ἐν Ἀδε. (ὅρε Γ. Λιν: σιχ. 71.)

F

Στίχ:

Βιβλ. Ζ.

Sponte suâ, veterisque Dei se more tenentem.

205 Atque equidem memini (fama est: obscurior annis).

Auruncos ita ferre senes: his ortus ut agris

Dardanus Idæas Phrygiæ penetravit ad urbes;

Threſciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur;

Hinc illum Corythi Tyrrhenâ ab sede profectum;

210 Aurea nunc folio stellantis regia cœli;

Accipit, & numerum Divorum altaribus auget.

Dixerat: & dicta Ilioneus sic voce sequutus;

Rex, genus egredium Fauni, nec Auctibus actos;

Atra subigit hyems vestris succedere terris;

215 Nec fidus regione viæ, litusve felicitate;

Confilio hanc omnes, animisque volentibus urbem;

Afferimur, pulsi regnis, quæ maxima quondam;

Extremo veniens Sol aspiciobat Olympo;

Ab Jove principium generis: Jove Dardana pubes;

220 Gaudet avo: Rex ipse Jovis de gente supremâ;

Troïus Æneas tua nos ad limna misit;

Quanta per Idæos favis effusa Mycenis;

Tempestas ierit campos; quibns æctus uterque;

Europæ, atque Asiæ fatis concurrerit orbis,

Audiit,

Στίχ: 224. . . . ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΡΟΤΑΞΕΙ. Τοῖς Θεοῖς δηλούσκει καὶ αὐτὸς σωπηγμηταί.

Στίχ: 225. . . . ΥΙΑΙΟΝΕΥΣ Οὐτος δὲ φέρταις τέκνος: ΙΛΑΖΑ-
νυς, οἱ καὶ τῆς Διδότινος πατέρων πατέρων πατέρων, καὶ ὑπέρετης τῶν Τρωικῶν πατέρων
αὐτολείας, τῶν μετὰ τὴν Γάλιαν ἐν ταῖς ὁρμισμοῖς Καρχηδόνος, διεσ-
πρετερουσάμενος. (Αἰν. Α'. 565.)

Στίχ: 237. ΧΕΙΜΩΝ ΠΡΟΠΡΟΧΤΩΘΕΙΣ κτ: Τὸν Τρωικὸν πόλεμον παρεκπέζει
χειμῶν, καὶ κλύδωνι προδρόμῳ, τῷ μὲν Μυκήτων, τῶν ἐν τῷ Βλάδῃ, ἐπὶ^{τὰς}
τὰς Φεργυιακῆς Ιδης πεδία ἐπιβρίσκεται.

Στίχ: 234: ΜΟΙΡΑΙΣ κτ: Εἰς αυτὰς ἀνάγει, τὰς Μοίρας, τοιαὶ δέσμοι τε καὶ
παθῶν σωμέτῳ αἵμοιβαδον ἐκατέξοι, Τρωοὶ τε τοῖς τιὼν Ἀσιαν οἰκεῖσι. καὶ
τοῖς τιὼν Εὐρώπιων ἔχοισι Ελληνοι, αὐτὰ τὰ ἔδυτη τοῖς χώραις σωμενδε-
δεξάμενοι.

Στίχ: 241 ΠΙΣΤΥΡΩΝ ΖΩΝΩΝ ΗΜΕΣΣΗ. . . .
Οὐδὲ τὸν τῆς διακεκαυμένην ἐπέκεντα γάνης οἰκεῖται, ἐπὶ τῷ ἀντιθέτει
δῆλος: τῷ καθ' ήμᾶς ημισθανείς, οὐδὲν περὶ θηρομενοῦ εἶσι
πέραν, διέφυγε. Τέσσαρας δὲ Ζώνας: ἕνος, δύο μὲν τὰς ἐυκράτετες, δύο
δὲ τὰς πατερέυμένας ἐκατέρετει, ὡν η διακεκαυμένη, τὴν μέστην χώραν
κεκλήσαται, ἢν ὡσι σῶν ταῦτη πέντε αἱ πάσαι, ὡς αὐτὸς ημῖν ὁ Πομπής
(ἐν τῷ Α'. τῶν Γεωργ. 51χ, 261.) ηριθμεῖ.

Πέντε πόλω Ζώνας περιγγέες ἐπειρίσθαι.
Καὶ δέρε, εἰ βέλει, ἀπερὶ ήμῶν ἐκεὶ σεσημείωται.
Στίχ: 243: ΧΕΙΜΑΤΟΣ ΕΚ ΚΕΙΝΟΥ κτ: Ως εἰ ἐλεγον, ὅτι ρεταῖ χειμῶνα χειμεῶν
ημᾶς ὑπεδεξατο, οἱ τῆς ἀπεράτε πλάνης, καὶ τῶν διαποντίων τριπομέσσων
καὶ κινδών, μετὰ τὸν ἐκ τῷ δενε τολέμει, καὶ τῆς διαπέρστως. Τὸ μὲν
οἰων ἐκφρασθὲν ημῖν, (χειμάτος ἐκ κένει κτ:) Diluvio ex illo, οἱ Μάρσων
επει, τὸν χειμῶνα πατακλυσμὸν ὄντασσας. Ενθα ἐπισήσας Δορέτος οἱ Γρεμ-
ματικός, σεσημείωκεν: ὡς δὲ μὲν τῷ χειμῶνος οἴσι τάχις τι καὶ διασφ-
διᾶμαι ἐκ δὲ τῷ πατακλυσμῷ, πάντα ἄρδια πατακλυσθέντα οὐποβεύχειος
γητεσσι.

‘Ως Φάτο’ Ἰλιουεὺς τῷ δὲ ξωσετο τοιάδ’ ἐπέπας:

225

Οὐ γένος ἐκ Φάνυς ἐλκων μέγα φέρτατε κράων!

Οὐτ’ ἄρδε ἀλός γε βῆτη δοθίαν ημᾶς ἐλαζέντας,

Χειμῶν τις σκοτόεις σφετέραις προσελάγεται τούτης της / μή τε

Οὐδὲ ἀσήρ, δέδε ἀκτὴ, οὐδεὶς παρήπατε χώρας μηδεὶς εἰσερχεταις

Αὐτόμολοι πάντες πόλιν εἰσικράμενοι τῶν δειπνοῦ εοιτειστι στο 230

Κάρτης ἔξελαθέντες, ὃ πρὸς πότε τέλος θεοῖς τείχους οὐδεὶς εισερχεταις

Τῶν ὅσα ἔξ αἱρετούσιν περίθεται αὖτις.

Ζεὺς ἀρχὴ γενέθλης ἐκ πηγῆς Δάρδανος ἥβη τιτανίην πολλοί

Εὔχεται ἐκγεγάμενος Διὸς ἐκ Φύτλης διάπατρον τον τοιούτον ειπειν

Τρώς Κρέαν σφέας ὡς σὲ νυν Αινέας προσέηκεν ποιεῖται τοιούτον ειπειν

Οσσος ἀν’ Ἰδαῖον πέδον ἔξ αἰνῶν γε Μυκαλῶν, θεοὶ δοκεῖται

Χειμῶν προπροχυθεὶς ἐπιβρίσεις οὐδεὶς τοιούτοις εἰσερχεταις

Μοίραις συμβαλέτων ἀμα, Εὐρώπη τοιούτης Αστη τοιούτης τοιούτης

Οὐδὲ ὃς ἀνήκοος, ὃν δέ παλιέρες ἀκεανός περιποιεῖται, εἰσερχεταις

Πόρδων ναιετάειν τῆσε προτίτελον γάμηρας ποιεῖται τοιούτοις ειπειν

Οὐδὲ ὃς, τὸν πισύρων βαλῶν μέσον ἔθοστα γράπτεις εἰσερχεταις

Ζώνη ἡλίας ὑπεράθοντος κατὰ θέργεις ποιεῖται τοιούτοις ειπειν

Χέιματος ἐκ κείνης ἀχθέντες ἀπέρροντα πόντους ποιεῖται τοιούτοις ειπειν

Πατρώοισι Θεοῖς τυτθῶν αἰτίοις πέρι, εἰσερχεταις τοιούτοις ειπειν

Ἄκτις δέ της ἀνατος ἔσι, καὶ πάμπαν ἀπήμαντος ποιεῖται τοιούτοις ειπειν

Καὶ αὔραν, καὶ ὕδωρ, τὰ δέ πανταν ἀνῳκταί.

Οὗτι αἰκένεις οἱ δέ ἐσόμεθα ψυλῶν βασιλέη,

Οὐδὲ ἀμενιῶν ὅλως σφέτερον κλέος ἐκδιαρρέεσσι.

Οὐδὲ χάριν χρόνος, ἔθ’ ὃς λήθη τῶν παραπέμψει.

Οὐδὲ μετ’ Αὔσοντοισι μελήσει, Τρώας σωισσαί.

Ἄσας Αἰνέας ὅμνυμι γε, δεξιτερώ τε

Ομβριμον, ἦν πίσει περήσατο, ἦετις ὅπλοις.

Διοί παλλοὶ πολλά τε (μηδὲ ἀθέρισε ἐκητεί)

250

F 2

Στέμ-

γίνεται... Αἴλλας δέδον τοιούτην καθ’ ημᾶς ἔπος, εἰς ἀκεῖνο μετενεγκεῖν εἰς πόντας ἔτω.

,Κακκλυσμῶν καίγω ἀχθέντες ἀπέρροντα πόντους.

Στίχ. 245. ΑΚΤΗΝ ΘΙΚΕΜ ΑΝΑΤΟΣ ΕΟΙ κτ: Άνευ ἀττης πέρι θελαβής, καὶ παρ’ ημῶν γε αὐτῶν ἀδοίς, καὶ παρ’ ἀλλῶν σφίσιν ὅμοιας.

Στίχ. 246. ΤΑ ΡΑ ΚΟΙΝΗ ΠΑΣΙΝ ΑΝΣΓΚΤΑΙ. Οὗτων καὶ Κόκτος ὁ Καλαβρός, ἢ Α. τῶν Παραλεπομ., σίχ. 415.

,Ξιστὸς δὲ αὖτις πάντεσσιν θάσος, καὶ ἄκχυτος αὐτῷ

Στίχ. 247. ΟΥΤΠΑ ΔΕΙΚΕΕΣ κτ: Όυκαναξιοι. υμῶν ἐσόμεθα, εἰδέδεσύμφοροι. Όυχὶ δὲν σωισσομενοι, εἰς ἴνδρξιαν υμῶν καὶ οὐησιν οὐ γαρ πάντη κακοὶ ημές, εἰδέδεσύμφοροι, αγγιώμονες, οὐδε τινὶ παρ’ υμῶν καταβληθηπομένια χάριν παρεπεδεγματι τῇ ληθῇ, εἰδέδεσύμφοροι περὶ της προσος. Τρώας εἰπούσας μεταμελησάμενοις υπερεργον γένοιτο. Καθ’ οφεσιν εἴρηκε, καὶ πλέον τι εὐεργετεί τῇ αἴρσει, η τῇ θέσει τοῦτον οὐδεποτέ αὖτις πάντεσσιν θάσος.

Στίχ. 251. ΟΜΝΥΤΜΙ ΓΕ Ταῖς Αἰνέας αὖσας, ητοι ταῦτα περὶ αὐτῆς θέσθατας τῶν Θεῶν, Ιλιουεὺς δὲ Ορκός τῷ Βασιλέᾳ Λαστίνῳ προβάθισταν, ὃν εἶδεν αὐτὸς εἰς πάντελην αγνοίαν ἐτύγχανεν. ἀλλὰ, εἰδέδεσύμφοροι οἱ φίδιοις Φαῦλοις προσελθησαν δέ πατητείς, (Διητοί: σίχ. 101, καὶ 108.) Επὶ τούτοις δὲ καὶ ταῖς Αἰνέας παρεισηπομένην, τινὶ καὶ λασθεὶς πολλοῖς πολλῆς εἰπειν τάξεις εἶσαν αριγγωτῷ, δια τοῦτο πιστός, καθ’ δὲ μημένες αραιότως

- 225 Audiit, & siquem tellus extrema refuso
 Submovet Oceano, & si quem extenta plagarum
 Quattuor in medio dirimit plaga Solis iniqui.
 Diluvio ex illo tot vasta per aequora vecti,
 Diis sedem exiguum patriis, littusque rogamus
- 230 Innocuum, & cunctis undamque auramque patentem.
 Non erimus regno indecores: nec vestra feretur
 Fama levis, tanique abolescat gratia facti;
 Nec Trojam Ausonios gremio exceptisse pigebit,
 Fata per Ænea juro, dextramque potentem,
- 235 Sive fide, seu quis bello est expertus, & armis.
 Multi nos populi, multæ (ne temne, quod ultiro
 Präferimus manibus virtas, ac verba precantum)
 Et petiere sibi, & voluere adiungere gentes.
 Sed nos fata Deûm vestras exquirere terras
- 240 Imperiis egere suis. Hinc Dardanus ortus,
 Huc repetit, jussisque ingentibus urget Apollo
 Tyrrenum ad Tybrim, & fontis vada sacra Numici.
 Dat tibi præterea fortunæ parva prioris
 Munera, reliquias Trojâ ex ardente receptas.
- 245 Hoc pater Anchises auro libabat ad aras:

Hoc

* * *

ἔφ' οἷς περ ἄνποτε προταθέσιν, καὶ τὸ γενναιόν, διὸ οὐ τὰ ὑπεχημένα οἶσα τῷ
 ἐσὶ διαπεράτεθαι. Κατ' αὖτα τοῖνα Λινέας ὡς σωιστῶν τοῖς Λαφτίνων
 πράγμασιν ἀποδέκνυται, ὡς καὶ τοῖς Ἑλλώνων ποτὲ ὁ Λαέρτεις καθωμα-
 λογηταί. (Ιλ: Β. 5/χ. 272.)

"δὴ μυρί" Ὁδυσσεὺς ἐθλὰ ἔσρε,
 „Βελᾶς τ' ἐξάρχων αὐγαθας, πόλεμόν τε κορύσσων.

Στίχ: 254. ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΔΗ ΠΡΟΦΕΡΟΝΤΑΣ, κτ: Τὰ ἐξ ἕριων δῆλον: περὶ τῶν
 τῆς παλλαδίκης ἐλαύας ἔρην (Ανωτ: σίχ. 161) ἐλυσσομένων.

Στίχ: 255. ἘΘΝΕΑ ἩΙΤΗΣΑΝΤΟ κτ: Καὶ γάρ καὶ οἱ περὶ Διδῶ τιὼν Καρχηδο-
 νίων Ἀνασσαν (ἐν Α. τῆς Αἰν. σίχ. 618.) Καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀκέσιων Σικε-
 λιῶταν, (Ε. Αἰν: σίχ. 797. κτ:) καὶ πάντα ἄν ηδέως παρέκα σφίσιν ἀλογο-
 τές Τρῶας ὀικήσοντας.

Στίχ: 259. . . . ΤΥΡΡΗΝΟΝ ΤΙ' ΒΡΙΝ, ΠΗΓΑΣ ΤΕ ΝΟΜΙΚΟΤ. Τὸν
 Τιβρινὸν τῶν ἐπονομάζεις, ἵτοι οὐς ἐκ τῶν Τυρρηνῶν κατόντα ὄρέων (Β. Αἴν.
 838.) ἢ ὡς τιὼν Τυρρηνῶν χάρακαν ἀπὸ τῆς Λατιώς διασέλλουνται ἢ ὅτι (κατὰ
 Σέρβιον.) ἐγγυς τῆς Τιβριδος τὸν Τυρρηνῶν Ἀρχηγέτην ληγαρχεῦντα σχε-
 βη ἀποκτάνθιῶσι. Περὶ δὲ τῆς Νομίκης, ἢ Νομικίας ἀρηταῖ. (Ανωτ: σίχ. 158.)

Στίχ: 260. ΠΡΟΣ Δ' ΕΤΙ ΔΩΡΑ ΤΑ΄ ΒΑΙΑ΄ κτ: Συάπτει τόδε τὸ ἔπος πρὸς
 τὸ προηγηθὲν. (σίχ. 235.) Βαῖα δὲ καλεῖ τὰ δάρεα μετειάζων δὲ γὰρ τὸν
 μὲν προσάγοντα, μηρὰ τιθέντας καὶ τὰ μεγάλα, αἱ προσενέγκοι. τὸν δὲ
 προσάγεται, καὶ τὰ μικρὰ ὡς μεγάλα προσιέδαται.

Στίχ: 262. ΤΩΪΔΕ ΠΑΤΗΡ ΧΡΥΣΕΩΣ κτ: Ἄλεσσον ίδη, ἢ δέπτας χρυσᾶν, φέρε
 Ἀγγίστης ἐν θυσίαις αὐτῶν ἔχετο.

Στίχ: 263. ΤΑ΄ ΠΡΙΓΛΑΜΟΣ ΦΕΡΕΝ, Τεττὶ Πριάμος Φόρημα Φησέ
 Μάρσων: Ήσος Πριάμι gestamen. Ο δὲ Σέρβιος γοῖν ἐθέλει ἀντὶ τῆς δασδή-
 ματος; ἵτοι τῆς ταινίας, ἢν δὲ Βασιλεὺς τιὼν κεφαλῶν διεδέδετο, Αλλοί
 μαὶ τὸν Ποιητὸν τὸ Φόρημα, gestamen, ὀλικώτερον νενοηκέναι αὐτὶς πάστης
 τῆς Βασιλικῆς αὔμφιάσεως, ἡν̄ ἐξης διασέλλει ἐπὶ τὰ ἀδικώτερα κατιών-
 ἀπερ ἵν: τό τε σκῆπτρον δὲ χειρὶ κατεῖχε, καὶ ἡ Τιάρα, ἵτοι δὲ πίλος, δὲ
 τιὼν κεφαλῶν ἐκοσμεῖτο, καὶ τὸ φάρος, ἵτοι ἡ χλαινα ἡ ἀλεφγός καὶ
 χρυσό-

Στέμματα δὴ προφέροντας, ἔπεσσί τε ἐκλιπαρῶντας.)

"Ἐθνεα ἡγήσαντο μετὰ σφίσιν ἡμέας ἔμμεν,

255

Ἄλλα Θεῶν Μοῖραι σφετέρας δίξεθα γαίας

Κελλόμεναι κατάνωγαν. "Οδεν πρὸν Δάρδανος ὥρτο

"Ἐνθ' ἐπάνεισιν. Τὰς δὲ ἐπιτάσσει κάυτὸς Ἀπόλλων,

Βαίνειν Τύρφιωὸν Τίβριν, πηγάς τε Νομίκη.

Πρὸς δὲ ἔτι, δῶρα τὰ βασὶ δέχοιο, τύχης τῆς πρόθεν

260

Λείψανα, πιμπραμένης ἐκ Τροίης ἀττα σαώθη.

Τῷδε πατὴρ χρυσέψ επὶ βωμοῖς λέβ' Ἀγχίσης·

Τὰ Πρίαμος Φέρεν, δύτε τίθει λαοῖσι θέμισας,

Ἀγρουμένοις κατ' ἔθος, σκῆπτρον δ', οἰριώ τε τιάρια.

Ἴλιάδων τὸ ἔργον, καλὸν βασιλίγιον ἄμα.

265

Τῶν δὲ ἐξ Ἰλιονῆος ἐπάκεν ἄκησε Λατῖνος,

Βλέμμα ἐπέχε, σῆσε τε, κατ' χθονὸς ὅσσες πήξας,

Οομαίνων ἀτενές τι κατὰ φρενία, καὶ κατὰ θυμὸν.

Οὕτι τόσον κεσὴ Βασιλία ὄρινε χλαῖνα,

270

Οὐδὲ μὲν ὕριναν σκῆπτρα Πριαμῆια τόσσον,

Οσσα γάιων θαλάμων τε θυγατρὸς ἔοιο μεμήλει.

Τὰ τε πάλαι Φαύνας εἰλίσσων φράζετο ὅσσαν,

Τόνδε ἐξ ἀλοδαπῆς Μοῖραις ἐπιόντα ἐδέθλε.

Γαυβρὸν σημάνεθ', οὐφῆ τε καλέθαγη αἰγάξειν.

275

"Ἐνθεν ἐπεὶ Φύτλια ἀιακύψειν ἔξοχ' ἀρίσια,

"Η γὰρ ιωρέηφι, βίηφι τε πᾶσαν ὑπάξει.

Ἐλτ' ἐπιγηθῆσάς, Θεοὶ ἐγχειρήσεσιν, ἐπεν,

Ηιετέρησιν ἐποιητο, ἀτὰρ τὸ οὐφῆσιν ἔησι.

Ταῦτα ὑπὲν, ὡς Τρώς, τὰ λιλαίει, ὥδε ἐσεῖται.

280

Οὐδὲ ἀθερίσσω δῶρα Λατῖνος δὲ ἐνθακε χώρης

Κοιρανέοις διέπων, γάδε διθατος ὕμμες ἀράρης

Δευήσεθε τι, γάδε αὐτῆς Τροίης πολυόλβῳ.

Κἀντ-

* * *

Χρυσόκενος ἦν ἐνεδίδύσκετο ἐν πανδήμοις τὰς παρασάσσεις χρηματίζων τοὺς

καὶ θεμιτέυων τοῦς πλήθεσιν.

Στίχ: 267. ΒΛΕΜΜΑ ἘΠΕΞΧΕ, ΣΤΗΣΕ ΤΕ κτ: "Ουτω καὶ ὁ Λαέρτες παρ

Ομ. Ιλ: Γ. 51χ. 217

"Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.

"Η δὲ κατάσσασις ἀνδρὸς ἐτί, τὸ παρισάμενον ἐξεπεν ἐπιβαλλεμένος, καὶ

νῦν σωάγοντος.

Στίχ: 270 - 276 ΦΑΤΝΟΤ "ΟΣΣΑΝ. Ἐν τέτοις Λατῖνος τὰς

ἐκβάσεις σωορᾶς πληρεμένας, τῶν ὑπὸ τῷ γεννήτυρος αὐτῷ προεκφορ-

βαθέντων. (51χ. 101 - 108)

Στίχ: 277. . . . ΘΕΟΙ ἘΓΧΕΙΡΗΣΕΣΙΝ "Ουδέν Θεῷ ἀτε-

νοητέον, γάτε πρακτέον.

Στίχ: 279. . . . ΤΑ ΛΙΛΑΙΕΙ τὰ προτεθέντα φησί. (51χ.

244 - 246.)

Στίχ: 280. ΟΤΔ ΑΘΕΡΙΣΣΩ ΔΩΡΑ κτ: Καὶ γάρ βασία, ὡς ἐφηθα. (51χ. 260).

Στίχ: Αὐτ: ΛΑΤΙΝΟΣ Δ' ΕΝΘΑΚΕ ΧΩΡΗΣ Ἐπιδαψιλένεται Τιὼν

ὑπόχεσιν ἐκάπιοις γάρ γάδεν πλέον, γάρ τυτθιώ δύσιν ἐπὶ τῆς αἰτῆς γήτησαν-

το ἔδριών, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα αἴρεις, καὶ ὑδωρ. 51χ. 244 - 246.)

Στίχ: 281. . . . ΟΤΔ ΟΤΘΑΤΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

Τὸ πιστατον καὶ γονιμώτατον τῆς Ιταλικῆς γῆς διὰ τῆς μεταφορᾶς ὑ-

περφάν.

G

περφάν.

- Hoc Priami gestamen erat, cum jura vocatis
 Mo e daret populis, sceptrumque, facerque tiaras,
 Iliadumque labor, vestes
 Talibus Ilionei dictis, defixa Latinus
 250 Obtutu tenet ora, foloqne immobilis hæret,
 Intentos volvens oculos: nec purpura regem
 Pieta movet, nec sceptra movent Priameia tantum,
 Quantum in connubio natæ, thalamoque moratur,
 Et veteris Fauni volvit sub pectore fortis.
 255 Hunc illum fatis externa à sede profectum
 Portendi generum, paribusque in regna vocari
 Auspiciis: hinc progeniem virtute futuram
 Egregiam, & totum quæ viribus occupet orbem.
 Tandem lætus ait: Dii nostra incepta secundent,
 260 Auguriumque suum. Dabitur, Trojane, quod optas;
 Munera nec sperno: non vobis, rege Latino,
 Divitis uber agri, Trojæve opulentia deerit.
 Ipse modo Aeneas (nostri si tanta cupido est,
 Si jungi hospitio properat, sociisque vocari)
 265 Adveniat, vultus neve exhorrescat amicos:
 Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.
 Vos contra regi mea nunc mandata referte.
 Est mihi nata, viro gentis quam jungere nostræ,
 Non patrio ex adyto fortis, non plurima cælo
 270 Monstra finunt; generos externis affore ab oris,

(Hoc

* * *

πεμφάνεις. οἰς καὶ Ἀγαμέμνων παρ' Ομήρῳ τῆς Ἀργολικῆς ἐν ἐκέντοις :
 ('Ιλ: Γ. 51χ. 141.)
 „Εἶδενεν Ἄργος ικοίμεθ' Ἀχαιοὺν, ἔθαρε αἰρύξης.

Στήχ: 288. ἜΣΤΙΝ ἘΜΟΙ ΘΤΓΑΤΗΡ ιτ: Καὶ Ἀγαμέμνων δὲ πρὸς Ἀχιλλέα
 μίωιῶντα διεμίωνται, εἰς διαλύσσεις προσκαλέμενος διὰ τῆς ἐπιγεμίας :
 ('Ιλ: Γ. 51χ: 142)

„Γαμβρὸς κένμοι. ἔοι
 Ἀλλ' ἀτρεάδης μὲν, Φασὶν Φίβω βαθόμειος, ἐπὶ ποδοῖς ἄλλοις, οἵς ἐπε-
 ρᾶτο ἐκμελιξαθαὶ τὸν τῆς Θέτιδος, καὶ τῶν θυγατέρων μιαν, ἥν ἂν ἴδε-
 λοι, προσπηγγυάτο: ('Αυτ:)

„Τρέψ δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μηγάρῳ ἐπήκτῳ,
 „Χευσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάιασσα,
 „Τάσσων ἥν καὶ ἴθέλησι, Φίλιων ἀναεδονος ἀγέθω.

Τὸν δὲ Λατίνον τίποτ' ἥν τὸ ἐκένγον, τιὼν ἐπιγαμβρείαν τῷ ξένῳ, καὶ
 πρὶν εἰς ὅψιν ἐλθεῖν, ἀντίκαστρενσα προβαλέθωι ἀντεπαγγελτώις, μη-
 δὲν Φοβέμενον; ὡσανεὶς φέβον μηδένα παρεῖω, μηδὲ κινδωνον ὑφοράθω ὅλως
 παρακολεύθεντα, τοῖς τὰ παρά Θεῶν θεσφατα αδητεῦσι, καὶ τοῖς τρέπων
 κελεύσμασιν αὐτιβαίνοσιν. Ἐπειτα δέ ἐκένο σωρεῶσι οἱ τὸν τῷ Μάρω-
 νος Λατίνον ἔγειράγε τεττά διαφαυλίζουσι, ὡς δύτω κρίνεσι τὰ παλαιά
 τῶν ἴθῶν πρὸς τὰ καθ' ἥμᾶς ἐξετάζοντες. Ἀλλ' ὧδεν ἦι αἰχρὸν τοῖς γο-
 νεῦσι πάλαι, τὰς ἑσυτῶν θυγατέρας εἰς γάμον ἐκόντας ἐπιαπρομνησθεῖν,
 ἔτινις ἀξιολόγῳ ἀνδρὶ περιτύχοιεν. Ἐθος γὰρ ἥν (οἵς Φησὶ καὶ Εὐδάθιος)
 τοῖς αρχαῖοις ἐπιλέγεθαι τὰς αρίστες τῶν ξένων, καὶ γαμβρὸς αὐτοῖς
 ποιεῖθαι. Διὸ καὶ Ἀλκίνοος Οδυσσεῖ παρ' αὐτῷ ἐπιξενωθέντι, Ναυσικάση
 τιὼ

Καύτος δ' Αἰνείας (τοσσός δε μὴ εἰ πόθος ἵχει
Εἰ πάντες εἰνή, ζευχθήμεν, οὐδὲ ξυμενέταιος)

285

Ἐρχέθω, φιλίας δ' ὥπας μὴ ὀρθωδέτω·
Σιαθεσίης δὲ μέρος μοι, δεξιτερῆς ἄψαθαι.

Νῦν παρέ ξέμηδε δ' ὅμμενος βασιλεῖς ἀγγέλετε ταῦτα:

Ἐτσιν οὐκοντος θυγάτηρ, τῷ γέμεδαπώ θαλαμεὺσαι,

Οὐκ αδύτε χρησμοὶ πατρῶις, οὐδὲ Φαίνη

Πολλὰ μάλιστανόθεν τερατώδεα τέκμορος ἔωσιν.

290

Αυτὰς γὰρ οὐδινέσιν μνησῆρα παρεῖν αὐτοφάνει,

(Ως δ' αὖ πεπρωθεισι Λατίω.) οὐδὲ αἴματος ὅπερ

Ηὐέτερον κλέος αριθμὸν ἐπ' ἄχρις αὐτοίσι Αἰρων.

Τὸν Μοίρας αἰτεῖν δὲ γένεινον. ἐγώ τε οὖτος,

Πλάγχυ τε ιμέρω, εἰ δὴ τεκμάρομενος ἐτόν τι.

295

Ως εἰπών Κρέιων ἐπαρίθμησε λέξατο ἵππας,

Ἐκ δὲ τριηκοσίων, σατοὶ οἵτινες εἰσαν οἱ παρὰ Φάτναῖς,

Πᾶσι δὲ ὥκα ἄγεθος ἐξείης κέλετο Τεύκροις,

Πτιωθεὶς τούτος, αὐγλαέας θέρη πορφυρέοισι τάπησι.

Στήθεσφιν δὲ ἵππων χρύσεια δέρασα κατήσει.

300

Χρυσῷ τούτῳ ἐνσκεπέεις, χρυσὸν μασσῶντο οὐδόσιν,

Αἰνέας δὲ ὅχημα ἀπεβόντι, δύως ζυγίω τε,

Σπέρματος αἰθερίων, μυκτήρεσι πῦρ πνέοντε.

Καίνων ἐκ Φύτλης, τῷ δαιδαλόμητις Κίρκη,

Πατρὸς ἐχθρὸς κλέψασθαντος αὐτενέάκατο ἵππας.

305

Οὐδὲ νόδοι πέλον, ὡς μητρὸς θυητῆς γεγανῆτες.

G 2

Τοίοις

* * *

τιὼν θυγατέρων ὡς ἥδισα κατηγγύων εἰς γαμετῶν, (Οδυσ. Η. σίχ. 311.) δι
θυητῆς μοίρᾳ τιθέμενος:

„Αἴ γαρ Ζεὺς τε πάτερ, καὶ Λαθηώπη, καὶ Ἀπολλών

„Τοῖος ἐών, οἷος ἐστι, τά τε Φρονέων αὖτε ἐγώπερ,

„Παιδεῖς τούτοις ἐχέμεν, καὶ ἐμοὶς γαμβρὸς καλέεθει,

„Ἄλλῃς μένων οἶκον δὲ ἐγώ, καὶ κτήματα δόιων,

„Αἴκεν ἐθέλων γε μένοις αἴκοντα δὲ τοῖς ἐρύζεις

„Φαιήκων

Τι δὲ τὸ γέμον Αἰνείας (Φασίν) αἴπονεύστειν; Ἐλλάς δέδεν τὴν δέος μετα
τὰς προηγησαμένας τῶν χρησμῶν προδηλάσσει. Λλως τε καὶ τῷ ξένῳ Πολεύ
ἐπιγαμβρείσαι, εἰ τύχοι, αἴπαξιώσαντος, δέδεντι πρόκριμα τῷ βασιλεῖ ἐνα-
πολαιφθείη, ὡς τῇ τῶν Θεῶν βελύ, τὸ καθ' ἐστού, πεθαρχήσαντι.

Στίχ: 301. . . . ΧΡΥΤΣΟΝ ΜΑΣΣΩΝΤΟ ΟΔΟΤΥΣΙΝ. Χρύσεα γάρ τοις
ἵπποις ὑπῆρχε καὶ τὰ χαλινά δηλοντά.

Στίχ: 302. ΑΙΝΕΙΑ: ΔΕ ΟΧΗΜ ΑΠΕΟΝΤΙ κτ: Τὸν Αἰνείαν διαφερόντως οὐ
δέοντι τιμᾶ, δὲ καὶ αὐτῶν ἵππου, ὅχημα δὲ αὐτῷ ἐπιπέμψας, ὡς Αγακτι.

Στίχ: 303 ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ ΑΙΘΕΡΙΟΤ . . . ΠΤΥΡ ΠΝΕΙΟΝΤΕ. Οὐδέν
ξένον πυρπόνες ἔναι, καὶ τῶν μυκτήρων οἷον σπινθηροβολεύντας τοὺς ἵππους,
τοὺς ἐκ τῶν ήλιων τὸ τέθριππον αἴγονταν μυθεργεμένες τὸ γένος. Δῆλον
δὲ, τὰ περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν δὲ τῶν ἵππων, κατὰ μίμησιν ἐπεισενεχ-
θίων τῶν περὶ τῶν Αἰνείων ἵππων ὑπὸ Ομήρου φαψιθεντῶν παρόσσον
τούτους μὲν τοὺς ἐνταῦθα ή Κίρκη, ἐκ τῶν τούτων πατέρων ήλιων ἵππων, ὡς λέ-
γεται, (κλέψασθαντος αὐτενέάκατο λάθρη) τὰς θηλείας ὑποβαλλόστατα. Εκείνους δὲ
τούτους παρόσσον Ομήρω, (Ιλ: Ε. σίχ. 268.)

„ἐκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Λγχίσην,

„Δάθρη Δαομέδεοντος, ύποχων θηλεας ἵππους.

Στίχ:

(Hoc Latio restare canunt) qui sanguine nostrum
Nomen in astra ferant: hunc illum poscere fata
Et reor, &, si quid veri mens augurat, opto.

Hæc effatus, equos numero pater eligit omni:

- 275 Stabant tercentum nitidi in præseptibus altis.
Omnibus extemplo Teucris jubet ordine duci
Instratos ostro alipedes, pictisque tapetis.
Aurea pectoribus demissa monilia pendent;
Tecti auro, fulvum mandunt sub dentibus aurum.
280 Absenti Æneæ currum, geminosque jugales
Semine ab ætherio, spirantes naribus ignem,
Ilorum de gente, patri quos Dædala Circe
Supposita de matre nothos furata creavit.
Talibus Æneadæ donis, diëtisque Latini,
285 Sublimes in equis redunt, pacemque reportant.
Ecce autem, Inachiis sese referebat ab Argis
Sæva Jovis conjux, aurasque invecta tenebat:
Et lætum Ænean, classemque ex æthere longe
Dardaniam Siculo prospexit ab usque Pachyno.
290 Moliri jam tecta videt, jam fidere terræ,
Deseruisse rates. Stetit acri fixa dolore;
Tum quassans caput, hæc effudit pectore dicta.

Heu

* * *

Στίχ: 307. ΤΟ'ΙΟΙΣ ΑΙ'ΝΕΑ'ΔΑΙ ΔΩ'ΡΟΙΣ Τ', "ΕΠΕ'ΣΙΝ ΤΕ ΛΑΤΙΝΟΤ, "Ην δέ
ἄρα, τα μὲν δῶρα οἱ ἵπποι, καὶ ὁ διώρος, σικὸς τοῖς ηθεσιν ἐπικοσμήμαστο
τὰ δέ εἶπη, αἷς τε τῆς φιλόφρονος δεξιώσεως, καὶ οἱ τῆς διὰ τῶν γάμων
οἰκεσίσεως ὑποχέσεις.

Στίχ: 309. ΙΝΑΧΙ'ΟΥ ΑΠΟ' ΑΡΓΟΤΣ. Τὸ Ιναχίς
προσέθετο διασέλλων τὸ, περὶ δέ δὲ λόγος, "Ἄργος, τῶν ἀλλων ἔνδεκα ὅμω-
νύμων πόλεων, ἃς ἐ τῶν Ἐθνικῶν Συγγραφεὺς καταλέγει. "Ουτω δέ εἴρη-
ται αὐτὸς Ινάχης τῶν ἐν Πελοποννήσῳ βασιλευσάντων ἐνός. Καὶ τοι γε καὶ
ἡ Πελοπόννησος αὐτὴν Ιναχία προσείρηται, αὐτὸς τῷ ἐν αὐτῇ ποταμῷ Ινά-
χῃ. ὡς δὲ ὁ αὐτὸς Φησὶν. "Ουδὲν ἀλλὰ κωλύει, καὶ τὸν ποταμὸν ἥγεθει Γῆ
βασιλεῖ γενέθαι ὁμάνυμον. ("Ορεα δὲ περὶ τῷ Αργειος τέρπῳ, καὶ Λ'. Διη-
σίχ. 698. καὶ Β': Αἰν: σίχ. 94. Λιτ: Διατριβοστα δέ ἐν τῷ δέ τῷ Αγειος
πλάττεται Ήρα, ὡς ἐν πόλει φιλάττη, καὶ οἱ μάλιστα κεχαρισμένη. (Ιλ: Δ'. σίχ. 52.) ἐξ οὐδὲ η Θεὸς καὶ Αργεία ἐπικέληται Δ. Ιλ: σίχ. 8.)

Στίχ: 312. ΑΠΟ' ΑΚΡΗΣ ΠΑΧΥΝΟΥ. Περὶ τῷδε τῷ
Ἀκρωτηρίῳ ὄρεα Λ. Αἰν: σίχ. 216. "Ἐπηλθε δὲ τῷ βλέμματι αὐτὸς τῆς
Παχύως Ἀκρας η Κρονίας Ήρα τὸν Αἰνέις σέλον, ἐπὶ Ιταλίας ὄρμοι-
μενον, καὶ τῆς Τεώας μετὰ τὴν ἀπέβασιν οἰκοδομεῖ ἐπὶ τῆς χώρας αὐ-
τα βαθύμοινος, ὥστερ καὶ Ποσειδῶν Οδυσσέα ἐπὶ τῆς Φαγάκων Νήσου κα-
τεῖδε πλέοντα. (Οδυσ. Ε'. σίχ. 283.)

,Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρέων
Καὶ παραπλησίως δὲ καὶ αὐτῇ τοις κεφαλὶ παρίσαται διασέσασσα,
ώς ἐκεῖνος. (Λιτ: 285)

,Κηῆσας δὲ καὶ προτὶ δὲ μιθήσατο θυμὸν κτ:

Στίχ: 323. ΤΟ'ΑΜΗΣ' ΑΥΤΟΥΣ κτ: Πῶς δὲ τετολμηκέναι φοσὶ Θεὸς δόσαι; Η
ὅτι κατὰ τῶν μεμοιραμένων ἔχοντες αὐτὺς ἐλάνυνθοστοι περὶ ὑπηνιζατε. Παὶ
Φευγίων Μοίρας ἀντιβίσις ὄνομάσσασα ταῖς ίδιαις. (σίχ. 317.) Η ὅτι, καὶ
ἐν μέσοις τοῖς κύμασι, τετέσιν ἐν αἰλούτρῳ Κράτες τῷ Ποσειδῶνος, τοῖς
Τρέασιν ἐπεξήρχετο.

Στίχ:

Τοῖοις Αἰνεάδαις δώροις τ' ἔπεσίν τε Λατίνα,
Εἰρωαῖα φέρον, γάμωρων παλίνορσοι ἐφ' ὕππων.

· Ήνι δ' Ιναχίς ἐπαυγήει ἄψ ἀπὸ Ἀργες,

Αἰνὴ Ζηνὸς ἀκοιτις ἐπ' ἡγερίοισιν ὅχεσφι·

Τηλόθεν αἰδερή δ' Αἰνέαν, ηδε τε νῆας
Δαρδανίς, Σικελὶς ἀπὸ ἀκρης εἶδε Παχώς.

Τὰς δ' ἥδη δομέεν ἐπὶ γῆς θαρρεῦντας ὁράτο,
Ναῦς δ' ἐγκαλλάπειν· σῆς δ' ὀξύ τι κῆρ ἀχέσσα.

Σεΐσεν ἔπειτα κάρη, σήθυς δ' ἐκχρέμψατο τοῖς·
· Ω πόπο! ἐχθρίς Φύτλης, Μοιρῶν Φρυγίων τε

· Αντιβίων ήμαῖς! Μῶν παρ Σίγειον ὅλοντο;

Μῶν ἐάλωσαν, καὶ περ ἀλόντες; Μῶν ἄμα Τροίη
Τρωες ἐνιπρῆθεν; διὰ τ' ἔντεα, ἐν τε Φλόγεσσι

Τέτμον ἔτ' οἴμια; ἀλλὰ μ' ἀπαυδήσαθ' οἴονται.

Οὕπω ἐχθρος ἀτος ἐχεσκον ἐγώπερ ἐκήλως·

· Άλλ' ἔτι καὶ πάτρης ἐκβλήτης ἐχθροπόχσα

Τόλμησ' αὐτὸς καὶ μέσσοις ἐπὶ κύμασ' ἐλαύνειν·

Πάντα δὲ φυσαλέοις αὐτοῖς κατὰ πόντον ἐνέσιω.

Πόντιδες, φραντῇ τ' ανάλωτό μοι ίς κατὰ Τεύκρων.

Τίμοι Σύρτεις, καὶ Σκύλη, ἀχανής τε Χάρυβδις

Χράσμησ'; οἵδε κύτης ἴμερτες Θύβριδος ἔνδον.

· Όυδέ τι ταρβός ἐκ δὰς θαλάσσης, γδ' ἀπ' ἐμεῖο.

· Εκπαγλον Λαπιθῶν γένος ἐχεν Ἀρης ὀλέσσαι·

· Αρτεμιδος δὲ χόλω Ζεὺς κάλλιπε πρὸν Καλυδῶνα.

· Οττι τόσον Λαπιθα, Καλυδῶν τ' ἀλιτήμονες ὠφεν;

· Η δὲ Διὸς μεγάλοιο ἀκοίτη, γδὲν ἀτολμον

Λεπον χωσαμένη, τραπόμια δ' ἐπὶ πᾶν ὁ διωάθω.

310

315

320

325

330

Αἰνέας

* * *

Στίχ: 326. ΤΙΜΟΙ ΣΥΡΤΕΙΣ κτ: Περὶ τέτων Γ. Αἰν: σίχ. 445., καὶ 582. Καὶ Δ'.
Αἰν: σίχ. 44.

Στίχ: 329. ΛΑΠΙΘΩΝ ΓΕΝΟΣ. ("Ορεας 5'. Αἰν: 656.)
Οι δὲ Λαπιθαι ὑπὸ Κεντάυρων ἀπώλοντο, "Αρεος εἰς νεῖκος τὰ γένη κατ'
ἀλλήλων ὑπερεδίσαντος, ἐπειδὴ Περιθοος ὁ τῶν Λαπιθῶν Ἀναξ, ἐν τοῖς,
μεθ' ιπποδαμείας αὐτῇ γάμοις, τὰς Θεάς σύμπαντας ἐξιαστας, ἐκεῖνον
παρεῖδεν. (ὁ Μῆδος παρ Οὐιδ. ἐν τῇ ΙΒ. τῶν Μεταμορφ.)

Στίχ: 330. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΔΕ ΧΟΛΩΙ ΚΑΛΥΔΩΝΟΣ "Αρχοντος, μὴ
καὶ τῷ "Αρτεμιν τοῖς τῶν καρπῶν ἀπαρχαῖς, κατὰ τὰς λοιπὰς τῶν
Θεῶν, τετιμηκότος, φῆγκεν εἰς διαπέρθησιν τέττα τῆς χώρας τὸν Καλυ-
δῶνιον ἐντεῦθεν φηθέντα Κάπρον: (Ιλ: Ι'. σίχ. 535. κξ.)

· Ωρσεν ἐπὶ χλεύτῳ σῶν ἀγριον, ἀργιόδοντα,

· Ος κακὰ πολλ ἔρδεσκεν, ἔθων θύνηος ἀλωτὸν.

Στίχ: 332. Η ΔΕ ΔΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΙΟ ΑΚΟΙΤΗ ΚΤ: "Αδελφὰ δὲ τέτοις "Ηρα
ἰπετηνάτο, καὶ τῷ Α'. τῆς Αἰν: σίχ. 43 — 53.) τῷ τε πρὸς ἐτέρων ἐν ὁ-
μοίοις τοῖς πράγμασι, φερθέντας αντιπαρατιθέσα, καὶ τῷ ἀντῆς πρὸς
Ζεῦς κατ' ἐξοχιλίῳ οἰκειότητας ἐπικομπάζεσσας τῇδ' ὁ σινῆθες λῷ αὐτῷ
καὶ παρ Ομήρω: (Ιλ: Δ'. σίχ. 58.)

· Καὶ γαρ ἐγὼ θεὸς εἰμὶ, γένος δέ μοι ἐνθέν, θέν σοι·

· Καὶ με πρεσβυτάτῳ τέκετο Κρόνος αγκυλομήτης,

· Λιμφότερον, γενεῖ τε, καὶ ἔγειτο, ση παράκοιτις

· Κέκλημα

·

ΒΙΒΛ. Ζ'.

Η

Στίχ:

Heu stirpem invisam, et fatis contraria nostris
 Fata Phrygum! num Sigaeis occumbere campis,
 295 Num capti potuere capi? num incensa cremavit
 Troja viros? Medias acies, mediosque per ignes
 Invenere viam? At, credo, mea numina tandem
 Fessa jacent: odiis haud exsaturata quievi.
 Quintam patriâ excusos infesta per undas
 300 Ausa sequi, & profugis toto me opponere ponto.
 Absumptæ in Teucros vires cœlique marisque.
 Quid Syrtes, aut Scyllâ mihi, quid vasta Charybdis
 Profuit? optato conduntur Tybridis alveo,
 Securi pelagi atque mei. Mars perdere gentem
 305 Immanem Lapithum valuit: concessit in iras
 Ipse Deûm antiquam genitor Calydonia Dianæ:
 Quod scelus aut Lapithis tantum, aut Calydone merente?
 Ast ego, magna Jovis conjux, nil linquere inausum
 Quæ potui infelix, quæ memet in omnia verti,
 310 Vincor ab Aenea: quod si mea numina non sunt
 Magna satis, dubitem haud equidem implorare quod usquam est.
 Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo.
 Non dabitur regnis, esto, prohibere Latinis,

Atque

* * *

Στίχ: 334. ΑΙ'ΝΕΙ'ΟΤ Δ' "ΗΣΣΗΜ' Θυητᾶς ἀθανάτης ἔχει δὲ τίνα
 καὶ ὑπεροψίας ἐμφασιν ἀντὸς ἀπλῶς τένομα, ἀνεύ τινὸς ἐπιθέτω προσενεχ-

θεν. Ανείσ γὰρ . . . τῷ τίνος, καὶ πόθεν, καὶ πόσῳ . . .
Στίχ: 339. ἈΛΛ' ἀΜΒΑΛΛΕΜΕΝΑΙ' ΤΟΙ. κτ: Εἰ μὴ ἔξ ὅλες καταργῦσσαι οἵας
 τε εἰμὶ τὰ υπὸ Μοιρῶν πεπεραμένα, ἀλλ' αἰναβλησίν τινα γουῶ πρὸς κα-
 ρόν πειράσσομαι ποιῆσαι τῆς τέτων ἐκβάσεως. Οὐτω καὶ Ποσειδὼν ἐβγ-
 λεύσατο κατὰ Όδυσσεως, δυχεράνεις ὅτι ἔγγυς ἔτος ἥλθε τῷ σώζειν.

(Οδυσ. Ε. σίχ. 288.)

,,Καὶ δὴ Φαιήκων γαῖης χεδὸν, ἐνθα οἱ αἴσα

,,Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας οἰδύνος, η μὲν ἵκενες·

,,Ἀλλ' ἔτι μὲν μν, Φηρί, ἄδιν ἐλάσσην κακότητος.

Οὐ γὰρ, ὡς ἔστι, τοῖς εἴμαρμένοις σιωπάμετο καὶ η τῷ χρόνῳ προθεσ-
 μίᾳ, καθ' ὃν αὐτό ἔστιοτο.

Στίχ: 341. ΤΟΓΣ Δ' "ΕΠΙ "ΕΔΝΟΙΣ Οπερ ἡμεῖς διὰ
 τῶν ἔδρων & παρὰ τὸ εἰκὸς ἐρμιλεῦσσαι δοκεῖμεν ὁ Πομητὴς μιθὸν ἀπεκάλε-
 σεν, ὃν οἱ οφίσιν ὀκένοι ἐκατέρῳ ἀποίσαντο ἐπὶ ταῖς γηνομέναις συμ-
 βάσεσιν. Ἐξέσω γοῦ, εἴτῳ ἀμεινον δόξειν, έτος ἐπὶ λέξεως ἀποδενον τὸ
 ἔπος

,,Τῷ δὲ ἐπὶ συμβάντων μιθῷ (η κέρδεις) γαμβρὸς θ' ἐκυρὸς τε.
 "Εσαι δὲ οὐ γέ: (ἐπὶ τοιῷ δὲ μιθῷ,) τετέσι τέτο δὲ κέρδος ἀπενεγκάτω-
 σσαι Αἰνείας τε καὶ Λατίνος, ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλες ταύτης σωματίας
 τε καὶ οἰκεώσεως ὁπερ ἀντιφρασικῶς δηθὲν ἐκδεκτέον, ἀντὶ τοῦ παρεψο-
 μένου ἐντεῦθυν ἀμφοτέροις τοῖς δίμοις ὀλέθρευ, καὶ Λατίνοις καὶ Τρώεσι.

Στίχ: 343. "ΕΝΤΩ' Πολεμική τις ἦν ἥδε Θεὸς. οὗτος
 κληθεῖσας ἐκ τῇ (ἐνύ) δῆματος, ὃ ἐτὶ τὸ ἐναρίζω Φοιένσας. Ωστερ αἴσ
 καὶ παρὰ Λατίνοις τινὶ αὐτὶν Bellonam, τὸ bellum (οἱ πόλεμοις) ἐδωκεν
 σινομάζειναι. Διὸ καὶ Ομηρος τῷ "Ἄρει σιωπάτει: Ιλ: Ε' σίχ. 592.)

,,Ηέρχε δὲ σφίν "Ἄρης, καὶ πότισι Εγυα,

,,Η μὲν ἔχειται κυδοιμὸν αἰνιδέα δημιοτῆτος,

,,Ἄρης δὲ ἐν παλάμυσι πελώριον ἔγχος ἴγώμα.

Στίχ.

- Αινέας δ' ἥσσημ! αὐλ' αἴ κ' ὡκοιος ἵς μοι,
Οὐ νέμεσις χράσμιω ὅθενοω ἔμπης αὐτεῖθαι.
Όυκ ἐνὸν φρανίες κάμπτειν, Ἀχέροντ' ἀνσεύσω.
Ἀρχῆς, ἔξω, τάξδε Λατίνων ὡκοὶ ἔρξαι,
Οὖνεκα Λαβινή τῷ πέπρωτ' ἔμμεν ἀκοίτη.
Ἄλλ' ἀμβαλλέμενάι τοι, καὶ βράδος ἔσ' ἐνιθέθαι.
Ἄλλ' ἔσ' ἀμφοτέρων λαθὲς ὀλέσαι βασιλήων.
Τοῖς δ' ἔπι συμβάντων ἔδνοις Γαμβρὸς θ' Ἐκυρός τε
Αἴα τὸ γ' ἐκ Τρώων, Ροτόλων τε, τεῇ, Κάρη, προίκε.
Σεῦ δ' ἄρδα μνήσρεια Ἔνυω ὡτὶ γάρ οἴη
Κισσηῖς τετόκει δαλὸν κυέσσα ὀλέκτρῳ.
Τοῖος καὶ Κυθερέη ἔδος γόνος ἀν, Πάρις ἄλλος.
Καὶ πάλιν φλόμεναι θρώσκοσ' ἐπὶ Πέργαμα δᾶδες.
Ταῦθ' ᾧς ἀρήκει αὖτη κατὰ βῆσσατο γαῖαν,
Αἴψα δ' ἀδελφεῶν αὖτις Ἐρινῶς ἀπὸ δέδρης,
Καὶ Ἐρέβευς ἐπόριν Ἀληκτῶ τῇ δ' ἀλεγειναὶ
Τσμῖναι τε, δόλοι τε, ἀταθαλίαι τε ποθεῦνται.
Τὴν περ τ' Ἀιδονεὺς συγέει, συγέσσι δὲ καύται
Ταρτάρεαι κάσιες τέρατας ᾧς τρέπται πολύμορφος,
Συερδνὴ τ' ὥπας, ὄφεις τε κελαυνὺς ἐκβλαττάσσα.
Τὴν Ἡρη θήγυστ' ἐπέεσσιν, τοῖα δὰ βάζει:
Τόνδε τεόν μοι δὸς κάρη νυκτόσπορε μόχθον.

Η 2

Τετ'

* * *

Σεσημείωται δ' ἐν τοῖς Γραμματικοῖς (παρὰ Βροδαίῳ) καὶ τῆς Ἡρας αὐτῆς ἐνίστε τὸ Ἔνυω ἐναὶ ἐπίθετον, παρὰ τὸ αὐτεῖν καὶ Φονέυσν ᾧς πολεμία, Ἀνυω, καὶ Ἔνυω. Ἐπίπλαζον δὲ τὸ πρόσωπον, ᾧς καὶ ὁ Δεῖμος, καὶ ἡ Ἔρις.

Στίχ: 344. ΚΙΣΣΗΙΣ ΔΑΛΟΝ ΚΤΕ'ΟΤΣΑ Η Ἐκά-
βη, ἡ Δύμαντος θυγάτηρ ἡ (ώς Φασὶ της, καὶ ὁ ἡμέτερος ἐνταῦθα)
Κισσέως ἡ (ώς ἔτεροι) Σαγγαρίς ποταμός. Αὔτη ἐν γαστὶ ἔχεσσα ἔδοξε
καθ' ὑπαρ δαλὸν τεκτὸν διάπυρον τέτον δὲ πᾶσαν ἐπνέμεθαι τὴν πόλιν
καὶ καίειν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ.) δρα ματεργηθίωσι καὶ ταῦθα, καὶ
πάγιν ἄν ἡ Κρονίας βέλοιστο διαχειδίζεσσα τὴν προδέσσεις ᾧσε ἄλλω μὲν
Ἐκάβην, εἴπερ οἰοντε ἦν, ὄφθιῶν τὴν Ἀφροδίτην, ἄλλον δὲ Πάριν τὸν
Λίκειαν, ἄλλον δὲ Περίαμον τὸν Λατίνον, ἄλλω δὲ Ἐλένην τὴν Λαουΐναν,
αλλα δὲ Πέργαμα πυρίκαυσι τὰ Λατίνα Βασίλεια.

Στίχ: 349. . . . ΛΛΗΚΤΩΣ Περὶ τῆς Ἀληκτός, καὶ τῶν
ἄλλων Ἐρηνύων, τῶν καὶ Ἐρυνίδων ἐνΦημίστερον ἀποκαλεμένων, (δρα Α'.
Γεωργ. σίχ. 315. καὶ Γ'. σίχ. 31. καὶ Δ'. σίχ. 582. Καὶ Δ. Αἰν: σίχ. 513.
καὶ σ'. Αἰν: σίχ. 281.) Τὴν δὲ Ἀληκτῶ, οἷαν ἐνταῦθα ὁ Πομπτῆς εἰκονογρα-
φῶν παρίσησιν, φίλη ἔσις συγερωτέραν τε καὶ ἐκπαγλοτέραν τοῖς
Φαντασίαις αἰτυπώσατο.

Στίχ: 350. ΤΟΝ ΔΕ ΤΕΟΝ ΜΟΙ ΔΟΣ Κελένει, Φησὶ Δονάτος, φίλη
ἴκετένει. Δῆλον δὲ δῆπε, ἐπεὶ δὲ ἀμοιβῶ την τῆς Ἡρας τῆς Ερηνύης καθυπισ-
χνεῖται χάριν τῷ ἔργῳ, ὥστερ δὲ πρότερον (Α. Αἰν: σίχ. 70 — 82.) τὰ
Λίόλω. Διὸ καὶ τὸ ἔηθὲν (ἀγωτ: σίχ. 349.) ἐπόρινο τότε (θήγυστα ἐπέ-
εσσιν) ὃ γιᾶς ἀμέσως (σίχ. 354.) δοκεῖ πως περιττὸν ἄλις. δὲ ἄν ἔχει τὸ
ἀπλῶς (βάζειν) φίλην τι περιτροπῆς τῆς Ἀληκτῶ δέουν, ἡ παραθήξεος τοῖς
γαῖρ κακοποιοῖς διωάμεσιν εἰς τὸ κακεργεῖν καὶ λυμαίνεθαι ἐτοίμως ἐ-
πει ἔχεσσας η φύσις ἐπιφορώτατον τε καὶ ἐντροχίσατο.

Στίχ:

Atque immota manet fatis Lavinia conjux:
 315 At trahere, atque moras tantis licet addere rebus;
 At licet amborum populos exsciudere regum.
 Hac gener, atque ficer coëant mercede suorum:
 Sanguine Trojano, & Rutulo dotabere, virgo;
 Et Bellona manet te pronuba. Nec face tantum
 320 Cisseis prægnans ignes enixa jugales:
 Quin idem Veneri partus suus, & Paris alter,
 Funestaque iterum recidiva in Pergama tædæ.
 Haec ubi dicta dedit, terras horrenda petivit;
 Luëtificam Aleæto Dirarum ab sede fororum,
 325 Infernisque ciet tenebris; cui tristia bella,
 Iræque, insidiæque, & crimina noxia cordi.
 Odit & ipse pater Pluton, odere forores
 Tartareæ monstrum: tot fœsi vertit in ora,
 Tam fævæ facies, tot pullulat atra colubris.
 330 Quam Juno his acuit verbis, ac talia fatur:
 Hunc mihi da proprium, virgo fata nocte, laborem,
 Hanc operam, ne noster honos, infractave cedat
 Fama loco: neu connubiis ambire Latinum
 Æneadæ possint, Italosue obsidere fines.
 335 Tu potes unanimis armare in prælia fratres,
 Atque odiis versare domos: tu verbera teætis,
 Funereasque inferre faces: tibi nomina mille,
 Mille nocendi artes: fœcundum concute pectus:
 Disjice compositam pacem; fere crimina belli:
 340 Arma velit, poscatque simul, rapiatque juventus.
 Exin Gorgoneis Aleæto infecta venenis
 Principio Latium, & Laurentis teæta tyranni.

Cel-

* * *

Στίχ: Άυτ: ΚΟΥΡΗ ΝΥΚΤΟΣΠΟΡΕ. . . . Τέτων ἐκάτερον οἱ Τραγικοὶ τὰς Ἐρινῦς προσερήκασιν, ὃ καλῶς τοῖς Σχολιασταῖς στοιχμέιωται. Καὶ γάρ τοι καὶ Αἰχύλος, (Νυκτὸς παιδας ἀπαιδας καὶ παρθένες) προσέπιπε καὶ Σοφοκλῆς δὲ, τὰς αἱ παρθένες· καὶ Ἐυριπίδης, (νυκτὸς κελανῆς ἀνυμενάντις παρθένες) μεθ' ᾧ καὶ Δυκόφρων (Νυκτὸς ἐπει κόρες·) ἀσαύτως οὐκ καὶ ὁ ἡμέτερος ὁδος) κερέω γυντοσσορον Πιλί Άληκτῷ προστηγόρευσεν. Οὔκεν μὲν, ὡς νύκτωρ απαρέσσαν, τῶν γαρ τικτομένων ἵσως τὰ πλεῖστα ὅτῳ νυκτοσσορα, (ἔτι ὁ Χερβώνευς Πλάτ. ἐπεσε παρανέσσας ἐν τοῖς Γαμικ. παραγγέλμ) Άλλ' ὅτι ἐν τῇ νηδοῖ αἱ Ἐρινύες απαρίων μεμύθευνται τῆς νυκτὸς, ὡς ἄρα μητρὸς αὐτῶν προσωποποιημένης.

Στίχ: 362. . . . ΣΕΟ ΜΥΡΙΟΚΛΗΤΟΥ. Μυριώνυμος δ' ἂν εἰκότως ή Άληκτὼ, ὡς μυριών τεχνῶν τε καὶ τρόπων ἐπὶ λύρῃ τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐφευρετικὴ ὅσα· ἐκ γαρ τῶν πραγμάτων αἱ ἴνοματοθεσίαι.

Στίχ: 366. ΙΟΓΣ ΓΟΡΓΟΝΕΟΙΣ . . . Φαεμάκοις δηλητηρίοις, τοῖς τῶν Γοργόνων (περὶ ὧν σ'. Αἰν: σίχ. 320) παραπλησίοις.

Στίχ: 368. . . . ΠΟΛΙΟΡΚΕΕ Δ' ΟΤΔΟΝ ΛΑΜΑΤΗΣ, 'Ως ἀθενεσέρω σκένες τῇ γωνικὶ προσιόσσα, τῇ μάλιστα Τύρων τῷ ἀνεψιῷ τις θυγατέρες συζεῦξα ἐφιεμένη. Ή γάρ Αμάτη, Λατίνε μὲν ἦν ακολητη. Λαβίνης δὲ, (ἢ ἄλλ: Λαύνης) μῆτης, Βελινίας δὲ κάσις, Τύρων δὲ μητραδέλφη, καθαπέρε ἔρηται. (Αινωτ: σίχ. 57.)

Στίχ-

Τετ' ἀμβάλλεο τύρογον, ὅπως κεν κλαῖσ εἶμαι
Ἐμπεδον ᾔδε μένοι, μηδὲ ησσηθὲν καθυπείξοι.
Μὴ δὴ συζυγίηφι γάμων φεγγώσι Λατῶν
Ἄγρευστος Αἰνεάδα, καὶ γ' Ἰταλίω περιέρχει.
Σοὶ καὶ ἀδελφεικὲς ἐπὶ δῆριν φᾶσον ὄρινεν,
Οἴεται τὸν ἀντατόαιν διχονοίσαις σοὶ δὲ πληγὰς,
Δάδας τὸν ἐνταφίες ἐσάγειν σέο μυριοκλήτω
Μυρίαι ἀτηραὶ τέχναμ. Σεῦστον ἔνγονον ητορ,
Ρῆξον σωθεσίας, πολέμου προφάσεις δὲ ασέρον.
Οπλὸς ἀνθαρέαθων νέοι, αἰτεῖθων, κεχρήθων.
Ιοῖς Γοργονέοισι δὲ Ἀληκτὼ ἔμπλεος αἴψα,
Γαῖη ἐν Λατίῳ, Λωρεντῷ ἀνάκτορα βαῖνε
Πρῶτον Ἀνάκτος, ἀκὰ πολιόρκεε δὲ δόδον Ἀμάτης,
Τιὼ Τεύκρων καθόδω, ύμεναιοῖς ηδέ τε Τύρνω
Αἰθομένιω, θήλεις μελέδαι τὸν ὄργαν τε κατέθον.
Τῇ δὲ ὄφιν ἡ Δαιμῶν ἔνα, κυανέης ἀπὸ χάτης,
Ρίψιν κόλποισιν, μύχατὸν τὸν ἐξ ἐνείκατο ητορ,
Οφρὸς ἐκμηναμένη γε τὰ οἴκοι πάντα κυκήσῃ,
Ος διὰ δὴ χλαίνας διαδὺς καὶ σήδεα κάθφα
Εἰλεετὸς αψάνσως περι, τιὼ δὲ ἄρα μανάδα λῆδεν,
Ηνος ἔχιδνάιω ψυχὴν ἀντῇ προσενέπνει.
Γίγνετο μὲν χρυσαιν ὄφις σρεπτὸν περὶ δειρῶ,
Γίγνετο τανίον αὖ διαδηματος ὡς ταναοῖο
Σῶ τε κόμας πλέκεν, ἀμφὶ δὲ ἄψεα λεῖος ἀλάτο.
Εἰσόκεν ίτε δὲ πρώτη διαχένετο λύμη,
Γυῖα τὸν ἐπέρα, ηδὲ ὄσοῖσιν πῦρ ὑπανηπτεν,
Οὐ πω μὲν δὶ ὅλων σέρνων Φλογὸς ηθετο θυμὸς,
Ἄλλὰ πρηγύτερόν τι φεγγετο, σία φὰ μήτηρ
Θριαψέσσα θύγατρα ἐπὶ Φρυγίοις ύμεναιοῖς.

360

365

370

375

380

Ἡ φά

- Στίχ:** 371. Τῇ Δ' ὉΦΙΝ Η' ΔΑΙΜΩΝ ἘΝΑ, Ἐξ ὧν ἀπέβλασον αὐτῇ τῇς
κεφαλῆς ἀντὶ τριχῶν· ἦν γὰρ ἀφιοπλόκαμος. (Σίχ. 353.)
Στίχ: 374. . . . ΣΤΗΘΕΑ ΚΟΤΥΦΑ· Ἐυκίνητα, ἀτε δὴ γυωακῆσα· ἀλ-
λως τε δὲ καὶ τιὼ εἰς τὸ κινηθῆνα φεπλιὲ ἐκ τῷ ἐπικρατεῖτος πάθες
προσειληφότα.
Στίχ: 375. . . . ΑΨΑΤΣΤΩΣ Ἀδίκτως. Όυ γὰρ, ἦν δὲ
ἐνέρψας ὄφις ἐνεποίει, διάθεσις παρειώχει, πρὸς τέος μετὰ Τύρνω τῇς
θυγατρὸς ύμεναιος ηδὲ καὶ αὐτῇ οἰκοθεν αἰθομένη· ηττον γχρε αἰνιαρεῖ
προσπιπτεσιν αἱ μελεδόνες ὧν ἐφιέμεθα· ἀλλὰ καὶ καθηδυπαθεῖ πως η
ψυχὴ τὰ πολλὰ περὶ αὐτὰς φεμβομένη, καὶ περιττῶς διατριβεσσα.
Στίχ: 377. ΓΙΓΝΕΤΟ ΜΕΝ ΧΡΥΣΕΙΟΝ κτ: Εἰς παντοῖας διαλεγυσμῶν σροφαῖς
ἔμφιλοχωρεῖσα ἡ τῆς ψυχῆς προσαθεταὶ εἰνελίσσετο. Εδόκει γὰρ ὁ τῷ ἀνεψι
μετὰ τῆς θυγατρὸς γάμος, καὶ σρεπτὸν οἷον αὐτῇ ἐσεδως εἰς αὐγλαῖαν,
καὶ διάθημα εἰς κέσμον, καὶ ἐμπλόκιον εἰς ἐυπρέπειαν, καὶ εἰς ἀνέσεως δὲ
καὶ θυμηδίας βίστας απόλαυσιν αὐτῇ ἀποβίσεθαι.
Στίχ: 382. ΟΤΠΩ ΜΕΝ ΔΙ' ΟΛΩΝ ΣΤΕΡΝΩΝ Κατὰ βραχὺ^{χωρεῖ} προϊόν τὸ πάθος καὶ ἐπιδίωσιν, ἐκ μικρῶν τιὼ ἀρχὴν απινθήσων
εἰς Φλόγας αἰσκετες ἐφεξῆς διαπυρσευόμειον.

Celsa petit, tacitumque obsedit limen Amatae;
 Quam super adventu Teucrûm, Turnique hymenæis,
 345 Fœmineæ ardentem curæque, iræque coquebant.
 Hinc Dea cœruleis unum de crinibus anguem.
 Conjicit, inque sinum præcordia ad intima subdit,
 Quo furibunda domum monstro permisceat omnem.
 Ille inter vestes, & levia pectora lapsus
 350 Volvitur attactu nullo, fallitque furentem,
 Vipeream inspirans animam: fit tortile collo
 Aurum ingens coluber; fit longæ tænia vittæ:
 Innebitque comas, & membris lubricus errat.
 Ac dum prima lues uðø sublapſa veneno
 355 Pertentat sensus, atque ossibus implicat ignem:
 Nec dum animus toto percepit pectore flammam;
 Mollius, & solito matrum de more loquuta est:
 Multa super natâ lacrymans, Phrygiisque Hymenæis.
 Exulibasne datur ducenda Lavinia Teucris,
 360 O genitor? nec te miseret natæque, tuique?
 Nec matris miseret, quam primo Aquilone relinquet
 Perfidus, alta petens, abducta virgine, prædo?
 An non sic Phrygius penetrat Lacedæmona pastor,
 Ledæamque Helenam Trojanas vexit ad arces?
 365 Quid tua sancta fides, quid cura antiqua tuorum,
 Et consanguineo toties data dextera Turno?
 Si gener externa petitur de gente Latinis,
 Idque sedet, Faunique premunt te jussa parentis,
 Omnem equidem sceptris terram quæ libera nostris
 370 Dissidet, externam reor, & sic dicere Divos:

Et

* * *

Στίχ: 385—390. Ή 'ΡΑ' ΝΤ ΛΑΒΙΝΙ'Η κτ: Ἐρωτηματικῶς χηματίζει τὸν λόγον, ὡς εἰ παρὰ δόξαι συμβαίνειν βέλοιτο δέξαμ τὰ ὑπὸ τῷ ἀκοίτῳ μελετώμενα, καὶ εὖδὲ ἔσθιας πιστά, ἐπει δὴ τῷ ὄντι τοῖς ἐν Φευγίᾳς ἀλήταις καὶ πλανητοῖς μνησεύσατ τὰς κέριων πρέθετο. Μεταξὺ δὲ τεχνέντων, καὶ τὰς εἰς σοργὴν ἴχυρὰς προβάλλεται χέσεις, τὸν γεννήτορα, τὰς παιδα, τὰς τεξαμένιαν εἶτα καὶ τὰς τῶν Φευγῶν ἐπιχειρῆτον ποκινῆσαι χορδαῖς, τὰ ἐντεῦθεν ἐπακολεύθησοντα ἀτοπα δὲ ὑπονοιῶν αναπλάττεσσα, καὶ τὰς ὑπὸ τῷ Φευγὸς ληρικὴν τῆς παιδὸς ἀπαγωγὴν προσεπαπελθοσ Τελευτῶν δὲ καὶ διὰ παραδείγματος τὰ τῆς ὑπονοίας ἐπικατασκευάζει, τὰς ὑπὸ ἐτέρης Φευγὸς, τῷ Πάριδος, ὅμοιαν τῆς Ἐλένης ἀρπαγὴν καθυπομνήσκεσσα.

Στίχ: 391. ΠΟΙΔΗ ΣΤΝΘΕΣΙΑΙ; Ὅτι γὰρ ὁ τῆς παιδὸς πατήρ Λατίνος, ἐπιγαμβρεύσασθαι Τύρων πρώτων σωθέσθαι, εὐχ ὅπως ἐκ τῷ ἀπηγορευκότες τὸν τοιότον γάμον χρησμός Φανερὸν. (Ἀνωτ: σίχ. 101.)

„Μὴ σὺ θύγατρα γάμοις δίνεις αδαμαῖον ἔλοιο Λατίνοις

„Ἐκγονεῖ μηδὲ θαλάμοις πισένειν τοῖσιν ἐτοίμοις.

„Ἄλλα καὶ εὖ ὡν Ἀμάτη ἥδε προσιθησον εἰ μηδὲ φεύδοιτο:

„Δεξιτερὴ τοσάκις τε ταθεσσα σωσίμονι Τύρων.

Σωσίμων δὲ ὁ Τύρων, ὡς ἐκ Βελινίας, ἀδελφῆς Ἀμάτης, καθὰ προείρηται. (Ἀνωτ: σίχ. 57.)

Στίχ:

"Ηρά νυ Λαβινή Τεύκροις μνησένετ' ἀλήτους,

385

"Ω γενέτωρ; καὶ παῖδ' ἐλεύθερις, καὶ σὲ δὲ αὐτὸν;
Οὐδὲ ἐμὲ μητέρα, τινός, αἷς πνέυσει πρῶτος αἴγτης,

Λείψεθ' ὑπερφίαλος, καριώ απάγων, ληῖσωρ;

"Η τὸν ᾧς εἰσδὺς καὶ Φρυξὲ Λακεδαίμονα βάτωρ,

Τινὸς Λιγδας γ' Ἐλένια ἐξ Τρώϊον Ἀσυ μετῆξεν;

390

Ποι δὴ σινθεσίαι; ποι σῶν δὲ η πρὸν μελεδῶη;

Δεξιτερὴ τοσάκις τε ταχέσσα σινθάμονι Τύριω;

Γαμβρὸς ἀπὸ ὄθναν, αἶκεν δὰ πέπρωτο Λατίνοις,

Καὶ τὸν ἔμπεδον ἐστὶ, πατὴρ δέ σε Φαῦνος ἀνάγει

Πᾶσαν ἐγὼ χώριων, ημῖν ὅσση τὸν ἔπει.

395

Οὐθείλα ὀίντε, Θεοὶ δέ τε τῷτο πιθάνουσιν.

Καὶ Τύριω δὲ (ἀρχὴ ἕτις διειηται Φύτλης.)

"Ιναχος, Ἀκρίσιος τε γονεῖς, πατρίς τε Μυκῆναι.

"Ηλιδα τοῖς δὲ ἐπεσιν παρησαμένη δὲ Λατίνη,

"Ως ἀντιφρονέοντα νόησεν, ἐπεὶ τὸν εἰσδύσα

400

Ἐγκατα τῆς δὲ φεως λύμη μανικὴ περιήρει,

Δὴ τότε σενομένη δενοῖς τεράεσσι τάλαινα,

Θωεῖν ἀνικελίως διὰ Ἀσεος ἐνρυόδοιο.

"Ως ὅτε δὴ πληγαῖς σρομβαμένη ἐπτατο βέμβιξ,

Τὴν παῖδες γυροθεν πλατύ χωρα κατ' ἄστια κύκλω

405

Παίζοντες σοβέωστ' ηδὲ ᾧς ἀχθαστ' ὑφ' ἵμαθης,

Φέρται δινωτῆς τροχιῆστ', ἀγυρις δὲ τέθηπε

Νηπιά χων, ὅτι πυξὸν ἐντροφον εἰσορόωνται,

Πληγαὶ δὲ ἐμψυχαστὶ θέεσσα καὶ οἵδε ὁμοίως

Σένετο ἀμ' πτόλιας τ', ἀνὰ λαζες τ' ἀγριοθύμας.

410

I 2

Ως

* * *

Στίχ: 393—398. ΓΑΜΒΡΟΣ 'ΑΠ' ΟΘΝΕΙΩΝ κτ: Ἀπαντᾶ πρὸς τὴν Ἀνθυποφράν, καὶ τὸ αὐτιπίπτον σοφισικῶς ἐπιλύεται. Ἐγ γὰρ τὸν μετὰ ὄθναν τῆς θυγατρὸς γάμον, ὁ χρησμὸς, φησὶν, ἐπιτάσσει, ὄθνειος σοὶ ἐσαὶ καὶ Τύρενος αὐτὸς. ὃ ἄνερ ὃν γὰρ τὴν ὑπὸ σὲ κρατευμένης χώρας ὄκητωρ ἐστὶν, τὸν δὲ σοὶ ὑπῆκοος. Σὺ γὰρ ἀρχεῖς Λατίνων, ὁ δὲ δεσποτεῖς Ροτόλων. Ἐπειτα καὶ εἰ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς τὰ γένες αὐτελθεῖν δέοι, καὶ Τύρηνον ἐνρησούμεν, ἐπὶ προγόνοις ἀρχῷ τε καὶ Ἀκρισιοῖς τοῖς Ἀργείοις, καυχώμενον. Ἀκρίσιος γὰρ Δανάεις τὴν θυγατέρα, ἦν ἀσφαλῶς ἐδόκει Φρεγεῖν, ὑπὸ Δίος διακορευθεῖσαν, εἰς λάρυνακας βαλλών ἐφέιψεν εἰς θάλασσαν προενεχθείσης δὲ τῆς Αάρειας Σεριθώ, (οὗτος Απολλόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Δ') ἢ, (ὡς ἄλλοι) ἐν Απελλίσ τῆς Ιταλίας, ὀρμασμένην, γάμῳ ἐνταῦθα σωαφθῆναι. Πιλέμνων, ἐξ εὐ Δαύνος ἐξ οὐ καὶ βελνίας ὁ Τύρενος. Η τοι γένι καὶ Τύρενος ὄθνειος, ἢ τὸν Αίνειας, ὁ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν ἀπὸ Κορύτης Δάρδανον ἀναγύμνενος. (Ορεα ἀνωτ: σίχ. 220. 222.)

Στίχ: 404 ΒΕΜΒΙΞ, Ο ξύλινος σρόμβος, ἢ σρόβιλος, ὃν μάστιγι σρέφεσιν οἱ παῦδες, ὡς Σεΐδ. ἐν Λεξ φησὶν, ἐπάγων καὶ τὰ ἐπη τῷ πιγμάματος Ἀντικάτεις τὸς Πιττακίν. (Ανθολ: Βιβλ Γ').

,Οι δὲ ὅφ υπὸ πληγῆσι θοάσι βέμβικας ἔχοντες,

,Ἐπερθον ἐνεργεύ πάντες ἐνὶ τριόδῳ.

Καὶ τὸ μὲν ἐργαλεῖν ἡ βέμβιξ τοιότον. Ἀπό τὸν Κρητικῶν τίνες παρεῖ Γάλλοις ἐδέξαν ὑποκαπίσαν τὸν παραβολιῶν, ὡς εὐτελεσέργον ἡ ὥσε χώρας λαχεῖν ἐν Ήρενίω βιβλιοθήματι, κακῶς αὐτοῖς πρήνουτεσ. ἐμοὶ δοκεῖν καὶ εὐς δηλοιότι τὸ ἄν τα Όμηρικὰ ἐγκριθεῖν ἐκεῖνα, ἢ οὐδὲ Διγαμέμυνο-

να

- Et Turno (si prima domus repetatnr origo,) Inachus; Acriusque patres, mediæque Myceus.
 His ubi neququam dictis experta, Latinum
 Contra stare videt, penitusque in viscera lapsum
 375 Serpentis furiale malum, totamque pererrat,
 Tum vero infelix, ingentibus excita monstros,
 Immensam sine more furit lymphata per urbem:
 Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
 Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
 380 Intenti ludo exerceut: ille actus habenâ
 Curvatis fertur spatiis: stupet inscia juxtâ,
 Impubesque manus, mirata volubile buxum:
 Dant animos plagæ. Non cursu segnior illo
 Per medias urbes agitur, populosque feroes.
 385 Quinetiam in sylvas, simulato numine Bacchi,
 (Majus adorta nefas, majoremque orsa furem,) Evolat, & natam frondosis montibus abdit,
 Quo thalamum eripiat Teucris, tædasque moretur.
 Euohe Bacche, fremens, solum te virgine dignum
 390 Vociferans: etenim molles tibi sumere thyrsos,

Te

* * *

να μὲν Ταύρῳ Βοΐ ὁ Ποιητής παρεκάζει, (Β. Ἰλ: σίχ. 480) Ὁδυσσέας δὲ Κτίλω, ἡ ἀρνεῖσθη πηγεσιμάλλω (Γ'. Ἰλ: σίχ. 195.) τὰς δὲ περὶ Πριαμον ἀγορητὰς δημογέρουτας, Γ'. Ἰλ: σίχ. 151.)

Τεττήγεσιν εἴτε καθ' ὑλικ,
 „Δευδέεω ἐφερόμενοι, ὅπα λειρίσεσσαν ιεσοι
 „Τοῖς ἄραι Τρώων ηγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

Ἄλλα γάρ ἔξει Ποιηταῖς καὶ τῶν κοινοτέρων τέτων καὶ ἐπιτελεσέρων εἰ-
 κονογραφεῖν τὰ πράγματα, εἰ μόνον τὰ τῆς εἰκόνες τιῷ απαιτεμένῳ α-
 νάλογον τοῖς εἰκονιζομένοις διασώζει ἐμφέρειν· ή δὲ τῆς, περὶ ής ἐνταῦθα.
 παρεβολῆς ἐκ τῆς Βεμβίκος δήλωσις, γάτω σαφής, καὶ ἐπ' ἀντίβετο τὸ
 σκοπόμενον ἐξι παρεισώσα, ὡς μηδὲ δεῖθαι απολογίκης, ὡς δέδεινδεσσαν.
 Στροβίλω γάρ ἄντικρος ἡ Ἀμάτη Βεμβίκιωσσα ἐάκει· μάσιξ δὲ ἦν Ἀλπι-
 τὼ ἡ ταύτης αἰρηλατθόσσα. Αὔλια δὲ ἐνέρεα, ἡ τρισδεῖ, αἱ τε πόλεις, καὶ
 οἱ ἄγροι, καὶ οἱ Βονοί, καὶ αἱ ὑλαὶ, αἱ περὶ ἐμμανῶς περίηες· ή δὲ τε Επ-
 πῆμα μάλιστα ἐνήδως ἀγυριστικά, αἱ τὰς ιδίας σέγας προλιπέσσαι ὑπῆρχοι μη-
 τέρες, καὶ τῇ Ἀμάτῃ σωματικάντασσα.

Στίχ: 411. ΩΣ Δ' ΤΠΟΚΡΙΝΑΜΕΝΗ ητ: Τὸ μὲν πάθος ἀληθῶς σωματικόν
 αὐτῷ, πράγματι γάρ διεσοβεῖτο ἐνθεσιῶσσα· τὸ δὲ ἐπερ ἐδέκει σκοπεῖν, καθ'
 υπόκρεισιν ίω. Ἐπλάττετο γάρ τὰ Βάκχω βέλεθαι τιῷ κόσιῳ αφοσιώ-
 σαθαί, εὖ, ία τὸν Θεὸν τιμῆσῃ αἴλλα: (σίχ. 414)

„Οφρὶ ἐλάσσῃ Τέυκρες, δᾶδας θαλάμων τ' αποέργη.

Στίχ: 415. ΕΤΟΓ ΒΑΚΧΕ. . . . Ἐκφώνησις ίω ὑμνητήριος τὸ (ἐυοῖ!), ίω
 οἱ Βάκχω τὰ ὄργια τελεύτες ἐπεβοῶντο, φύξεως ἄχεις· ὥστερ καὶ τὸ
 (διάν) δύθεν ἐνάξειν, τὸ μετὰ ἐνθεσιασμός ιράζειν· καὶ Εὐασι, οἱ τῶν
 Βάκχικῶν ὄργιασσαί. Οἱ μὲν οιώ τὸ ἐκφώνημα τοδε (Εὖ οἶ) κατὰ διάλυ-
 σιν ἐκτιθέασι τε καὶ ἐξιλιώευσσιν· Ἄλλ' ἂ τινι ἄραι; αὐτῷ Βάκχῳ, τὸ
 καλλι γένοιτο! Βελτιον δὲ ίσως (τὸ Εὖοι, ἐνάν) ἐπιδηματικῶς ἐκλαβέσ-
 θαί, κατὰ γλῶσσαν, ἐτε Θρακικῶ, ἐτε Φρύγιον, εἰς τιῷ Ἐλάδα πα-
 ρεληφθέντα παρὰ τῶν βαρεβάζων Φωνιῷ· καθάπερ οιώ καὶ τὸ, (Σαβοῖ)
 „Ἐξ οὐ καὶ Σαβάζιος τεῖς Ἐλῆσιν ἐπωνόμασαι ὁ Θεὸς, ὥστερ ἐξ ἐκείνων·
 „Ευοῖς.

Στίχ:

Ως δ' υποκριναμένη ἐνὶ γλαις τέργοια Βάκχοι
(Τολμήσασ' ἀθέμισα, ἐπὶ πλεόν εἴτε μανίσα.)
Ἐκθορευ, ην τε θύγατρα κατ' θρεα ταρφέα κεῦσεν,
Οφρ ἔλαση Τεύκρας, δᾶδας θαλάμων τ' απὸ ἔρεη.
Ευοῖ Βάκχε βοῶσα, Σὺ κήρης φέιος οἶδε,
Κεκλήγει. Σοὶ τὰς θύρσους φαδινάς προχερίζειν.
Σοὶ δὲ χοράς έισάν. Σοὶ δὲ πλόκον ιερογ. ἄλδεν.

Ἐπτατο μὲν φάτις αἷψα δ' Ἐριννύεσ' εὐμενίδεσσι
Μητέρας αἰδομένας ἐν σῆθεσιν ἀμμιγα πασας,
Φλὸξ ἵα κανὰ τέγη μασένεν ἄλλος ἀνῶγε.
Καὶ ὃς δόμις λεῖπον, δειοὶ δὲ κόμας τε φίγταις
Δῶκαν ἄγειν ἄλλας δ' ὄλολυγμοῖσι τρομόεσσιν
Ἡέρ ἀνεμπίπλων, ἀτὰρ ἐννύμεναι νεβοΐδεσσιν,
Οιναρέας πᾶσαι θύρσους μετὰ χερεσι σεῦσον.
Ἡ δ' ἄρ δᾶδα ἔχεσα πίτα, λοιπαῖς ἐνὶ μέσσῃ,
Αἰδομένη παιδὸς, καὶ Τύρνας ηδ' ὑμενάγε.
Γλήνας τ' ἀντροφόωσ' αἵμαπλάς τε βλοσυράς τε,
Ἄφνω κλάξεν: Ιὸς ὡς μητέρες ὥδε Λατῆναι,
Κέκλυτέ μεν οἰκτρῆς, ἄτις χάρις ἐσὶν, Αμάτης,
Κ αἴκεν υἱὸν μητρᾶς μέλοι τι δίκαια σαεθαί.
Λύσατε δὴ κρήδεμνα ἄραθε μοι ὄργια πασαμ:

415

420

425

430

Τῶς

* * *

Στίχ: 416. . . . ΘΤΡΣΟΤΣ ΡΑΔΙΝΟΥΣ Οι θύρσοι καὶ μεταπλασμῷ τὰ θύρσα, κλάδοι ὑπῆρχον, ή δύβδοι ἀπαλάτεραι, Φύλοις κομώσαι τε καὶ περιελημμέναι οιναρέοις, ή κισσώδεσιν, ἀς ἐφέρον οἱ τὰς Βάκχος ὀργιάζοντες οἱ καὶ θυρσοφόροι ἐντεῦθεν ἀκέφοντες, καὶ θυρσοπλῆγες διὰ τὸν ἐνθραστὸν, η ὅτι πληγαὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπαντῶσιν ἐνέτειον, οἱς ἔχον νάρθηξιν.

Στίχ: 417. . . . ΠΛΟΚΟΝ ΙΕΡΟΝ "ΑΛΔΕΙΝ Ιερὸς πλόκαμος ίω δέ ξιστρυχος ὃν ἔτρεφον τινὶ τῶν Θεῶν καθιερεύντες" οἷον μάλιστα Βάκχῳ τῷ αἴβροκόμῳ, καὶ εὐχαῖτη, καὶ βοτρυοχαῖτη. Καὶ μὲν δὴ καὶ Λπδλῶνι ἐγίστε, ὃς καὶ αὐτὸς αἴβροχαῖτης, καὶ αἰερσεκόμης ἐξύμνηται.

Στίχ: 418. . . . ΕΡΙΝΝΤΕΣ ΕΤΜΕΝΙΔΕΣΣΙΝ. ("Οἶσα περὶ τέτω δ'. Λίν: σιχ. 281.)

Στίχ: 423. . . . ΝΕΒΡΙΔΕΣΣΙΝ. Ταῖς τῶν Νεβρῶν, ητοι ταῖς τῶν νεογιῶν Ἐλάφων δοραῖς. Τοῦ γάρ Βάκχος ἐκ τῆς ἐπὶ Ίνδος ἐκτρέατείας νεβριδοφόρες ἐπανελθόντος, νεβρίζοντας εδει, τετέσι νεβριδοφορέσθας περιέναι καὶ τὰς ἐκείνω τελεμένες. Διό καὶ τὸν μεθυθέντα, διὰ τὸν νεβρίδας ἐντρόφα, η νεβρίδα φέρειν, η παροιμία ὑπεστήμησαν.

Στίχ: 426. . . . ΠΑΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΤΡΝΟΤ "ΗΔ" ΥΜΕΝΑΙΟΥΣ. Πῶς δέ; εἴπερ ἀνωτέρω (σιχ. 415—417.) τῷ Βάκχῳ ἀθοσιῶν τῷ παῖδας αἰνέκραγεν; Άλλ' ην ἐκείνα πλαττομένη καθάπερ εἴρηται (σιχ. 411.) Λπδως δέ, καὶ παῖδα τῆς ἐνβεβακχευμένης ψδὲν φρενῆρες ἀπαύτεν χέρι, ωδὸς ὁμόλογον. Περὶ δὲ τῶν Τμεναίων, Τορε Λ. Λίν: 699. καὶ Γ. Γεράγ. 65.)

Στίχ: 428. . . . ΙΟΤ Ω ΜΗΤΕΡΕΣ Οσαύτως καὶ η παρ' Ομήρω Θέτις ἐπὶ τῷ γένει κατοδιωμένη, κοινωνίας ἐποιεῖτο τῷ γόνῳ τας περὶ αὐτῶν Νηρηίδας (Ιλ: Σ. σιχ. 52.)

„Κλῦτε καστίγνηται Νηρηίδες, οφρ εὐ πάσω
„Εἰδετ' ακάθησα, σσ' ἐμῶ ἐνι κήδεα θυμῶ.
„Ω μι: ἔγα δειλη! ω μοι φυσαριζοτόκεια.

Στίχ: 430. ΛΥΣΑΤΕ ΔΗ ΚΡΗΔΕΜΝΑ. . . . Τὰ κεφαλοδέσματα, η (κατ' Εὐριπίδη ονομάσαμ) τὰς ἐπικρανας αφέλεσθε, τὰς σύνολῆς αἰδίμονος Βιβλ. Z'. Κ ενεκα

- Te lustrare choro, sacrum tibi pascere crinem,
 Fama volat: Furiisque accensas pectore matres
 Idem omnes simul ardor agit, nova quærere tecta,
 Deseruere domos: ventis dant colla, comasque.
- 395 Ast aliae tremulis ululatibus æthera complent,
 Pampineaisque gerunt incinctæ pellibus hastas.
 Ipsa inter medias flagrantem fervida pinum
 Sustinet, ac natæ, Turnique canit hymenæos,
 Sanguineam torquens aciem, torvumque repente
 400 Clamat: Jo, matres, audite ubi quæque, Latinæ.
 Si qua piis animis manet infelcis Amatæ
 Gratia, si juris materni cura remordet:
 Solvite crinales vittas, capite Orgia mecum.
 Talem inter sylvas, inter deserta ferarum,
 405 Reginam Alecto stimulis agit undique Bacchi.
 Postquam visa fatis primos acuisse furores,
 Consiliumque omnemque domum vertisse Latini;
 Protinus hinc fuscis tristis Dea tollitur alis
 Audacis Rutuli ad muros; quam dicitur urbem
 410 Acrisioneis Danaë fundasse colonis,
 Præcipiti delata Noto: locus Ardea quondam
 Dictus avis, & nunc magnum manet Ardea nomen;
 Sed fortuna fuit. Tectis hic Turnus in altis
 Jam medium nigrâ carpebat nocte quietem.
 415 Alecto torvam faciem, & furialia membra

Exuit

Ινεκα τιλο κεφαλιώ ἐπικαλύπτονται, καὶ τὰς παρεῖς τὰς τε κύμας
 σωμάχονται, καὶ ἐπὶ τὰς ὄμβρες αὐτὰς ὅπισθεν κατιόνται· τὸ δὲ ήν
 εἰπεῖν, βακχικῶς ἀνέτεις φέρεοδας τὰς κύμας ἔσσατε.

Στίχ: Αὐτ: "ΑΡΑΣΘΕ' ΜΟΙ "ΟΡΓΙΑ. Ο μὲν Γάλλος
 Des-Fountaines, Orgia, Φησί, étoient de petites Idoles, que conservoient dans
 leurs maisons les femmes initierées aux mystères de Bacchus. Άλλὰ γὰρ τὰς
 βάκχας Νεβριδοφόρες μὲν, καὶ Θυεσοφίρες, περιθέουν ἀκόμοιν, Ειδωλια-
 φόρες δὲ, ὅπερ ὁ Λιβύας Φησίν, ὀδαμεῖ. Εἰκὼς δὲν μᾶλλον (ὅργια) ἐνταῦθα
 νοσσὸν συλλέβδω τὰς εἰρημένες θύρσους, τὰς Νεβριδας, τὰς ἀκόσμιες ἐνασ-
 μές, τὰς ἀτάκτεις δέρματας καὶ ἐνθεσιώδεις κτ; ἐν τέτοιοι γὰρ ἐτελέστο ταῦ
 βάκχας Ὁργια. Διὸ καὶ τένομα, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς μανιώδεις τε καὶ παραφό-
 ρες ὅργις παράγεθαι διάσκεψον· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν ἐφ' οἷς αἱ θευφορίαι
 αὗται δέρενται· Καί τοι κατ' ἄλλας, ἀπὸ τῷ ἐργεθαι τὰς ἀμυγήτες
 τὰ ὅργια ἐτυμολογεῖται· ὅθεν καὶ ανοργιαῖσι εἰ τῶν ἀπορρήτων μὴ
 μιταχόντες, καὶ βέβηλοι. Λέγεται δὲ ὅργια, κυρίως μὲν, τὰ βακχικά,
 πλατυκάτερον δὲ, καὶ τὰ τῶν Θεῶν τοῖς ἄλλοις τελέμενα.

Στίχ: 436. ΟΡΦΝΑΙ' ΑΙΣ ΠΤΕΡΥΓΕΣΣΙΝ
 Μελανοπτέρευξ ἡ Ἀληκτώ πλάττεται, ὁσερ καὶ λοιπαὶ Εύμονίδες με-
 λανόπεπλοι εἰρίωται.

Στίχ: 437. ΘΡΑΣΕ' ΟΣ 'ΡΟΤΟ' ΛΟΤ. Τῷ Τύρει, ἐς
 ἀνταύτης τῷ Ροτόλων βασιλεύοντος, τῷ ἐκ Πιλέμυν τοῦ Δασάνης τῆς
 Ἀκρισίας. (ὅρες ἀνωτερα; σίχ. 393.)

Στίχ: 440. "ΑΡΔΕΑ Ο "ΟΡΝΙΣ, 'Ο καθ' Ἐλλινας 'Ἐρωδίος' ἡ, τρο-
 πῇ τῷ ύγρῷ, Ἐλωδίος, παρὰ τὸ ἐν "Ἐλεσι διατείβεν· (Σειδὲν Λέξις:) ἡ
 παρὰ τὰς λίμνας καὶ τὰς ποταμίες διάγεν. (Ἄριστος περὶ Ζωῶν Ισορ. Βιβλ.:

H

Τὰς μέσον υλάων τε, ἐρημαίων Φηρῶν τε
Αληκτώ κέντροις κρέασσαν ὑπῆρεθε Βάκχος
Ως δὲ δοάσσαθ' ἄλις μανίας πρώτας παραθῆξαι,
Καὶ μῆτιν, καὶ δῶμα Λατίνων πᾶν ἀνατρέψαι,
Αὐτίκα ὁρφναῖας Δαίμων πτερούγεσσιν αἱρθη
Τάχε ἀνὰ Θρασέος Ροτόλος τὸ πρὸν, Φασὶν, Ἄσυ,
Ακρισιωνέοις Δανάίων ποτὲ τεῦξαι ἀποίκοις,
Θύροιο πνοιῆσι Νότια διὰ πόντον ἰσσαν.

435

Αρδεα δὴ κέκλητο πάρος προγόνοισιν ὁ Ὀρνις,
Αρδεα δ' ὥσαυτως, μέγα καὶ νῦν τάνομα χώρης
Ἄλλα τύχη ποτ' ἔην. Ενταῦθ' ἐπὶ ὑψορόφοισιν
Εὔδε δόμοις Τύρνος, νυκτὸς δνοφερῆς γε μεσάσσης.
Εἴδες δ' Ἀληκτώ βλοσυρῷ, μανικῶν δέ τε γυίων
Γυμνωθεῖσ' ἄντινα γρηγὸς μεταμείψατο ὄψιν.

449

Αρδεα δὴ κέκλητο πάρος προγόνοισιν ὁ Ὀρνις,
Αρδεα δ' ὥσαυτως, μέγα καὶ νῦν τάνομα χώρης
Ἄλλα τύχη ποτ' ἔην. Ενταῦθ' ἐπὶ ὑψορόφοισιν
Εὔδε δόμοις Τύρνος, νυκτὸς δνοφερῆς γε μεσάσσης.
Εἴδες δ' Ἀληκτώ βλοσυρῷ, μανικῶν δέ τε γυίων
Γυμνωθεῖσ' ἄντινα γρηγὸς μεταμείψατο ὄψιν.

445

Κ 2

Πύσσω-

* * *

Η'. ΚεΦ: Γ'.) "Εἰς δὲ Λατίνους ή Ardea. (Αρδεα.) Αρεδίος γάρ, Φασί, καὶ
τὰ Σικελῶν γλώσσαν, ὁ Ὁρνις καλέμενος, ἐπὶ τὸν Αρδίον διὰ συγκοπῆς,
καὶ τὸν, ἢ τὸν Αρδίον, μετέπειτεν. Ἐκ γὰν τὸ πτλαῖ, ἐνθας ἡ Δανάίης
Λάρεναξ κατέγενν (σίχ. 393) ὁ φθέντος, τιὼ πρὸς ἀποικίαν οἰκοδομηθεῖσαν
πόλιν Αρδέαν ὄνομα χεῖν, ἀλλοι τε δὴ καὶ Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ. Γ.
ΚεΦ: Ε') παρέδωκαν, οἷς καὶ Μάρων ἐνταῦθα παρέπεται. Ἀλλοι γεμιώ
ἄλλως Arduam cīcūtac πάλαι τὸν πόλιν κληθίων, αἰπεινὶ δὲ σταν' καὶ
δύσβατον, ὡς ἐκ τῆς θέσεως κάντος θεν "Αρδεαν. Ο δὲ τῶν ἐθνικῶν Συγ-
γραφέως, ἀφ' ἐνός τινος ὄνομαθίων τῶν Οδυσσέως Παίδων καὶ Κιρκης,
Διενυσίω προσέχων τῷ Αλικαρνασσῷ, (Βιβλ: Α' τῶν Ρωμ. Αρχαίοι.) ἐπ
τῆς Σεναγόρες Ισορίας τόδε παρειληφότι. Οδυσσέως γάρ οὐδὲ γενέθλιον ἐξ
,,αὐτῆς τρέει. Ρῶμον, Αγτίαν, Αρδέαν· οἰκίσαντας δὲ τρέεις πόλεις, ἀφ'
,,έκατῶν θέματος τοῖς κτίσμασι τὰς ὄνομασίας. Οπως ἂν οὖν καὶ ἔχοι τὸ
περὶ τέττα, τῆς Αρδέας καὶ Στραβών (ἐν Ε. τῆς Γεωγρ.) ἐμνήθη, ἐξήκον-
τα πρὸς τοῖς ἑκατὸν σαδίοις τιθέεις τῆς Ρώμης ἀντὶ δὲ πέχεσσαν. Ήν δὴ
ἔτεροι, δὲτω καὶ ἀφ' ημῶν οἰκισμούσι, τῆς μὲν Ρώμης σαδίοις αφιεώσιν
ἡφ' ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαροι, τῆς δὲ θαλάσσης, ἐκτὸ πρὸς τοῖς
τεσσαράκοντα.

Στίχ: 442. ΑΛΛΑ ΤΤΧΗ ΠΟΤ' ΕΗΝ. . . . Οὗτω γάρ οἱ Μάρων: Sed
fortuna fuit: "Ο καὶ τισι τῶν Σχολιογράφων τε καὶ Ερμιωέων πράγματα
ἢ οὐδὲ ὅπως, μάτιω παρέχε, τὸ ὑπὸ τὸ Παιητὲς ὅπθεν οὗτως ἐξειληφό-
σιν, ὡς εἰπειρ εἰρηκὼς λώ. ὅτι: ταύτη πως ἐκ τύχης σωέβη, ἢ συμβάν
σιωκύρησεν, ὡς Τύρον τέτε καθέυδεν. Ita evenit: ita fortuna tulit, αἴπε-
δωκεν ὁ κριτικώτατος Σκαλίγερος: (Βιβλ: Δ. ΚεΦ: Ισ'.) ἢ καὶ Κορνήλ: ὁ
Σχερβέλιος σιωέθετο παρασημώσας: Tum forte ὁ Ψυχρὸν ἐσὶν ἐπιεικῶς
εἰπεῖν, ἀδε νοόμενον· τὶς γάρ η ἐκ τύχης συγκύρησις, ἢ οποῖον τι τὸ συμ-
βάν, οἷον καὶ σημεώσεως εἶναι ἀξιον, τὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀντὶ τὸ Τύρον γε-
νέθλια τῆς γυντὸς ηδη μεσάσσης καθεύδοντα; "Ελαθον οὖν τὸ Sed (ἀλλὰ)
συμπλεκτικῶς ἐκδεξάμενοι, καὶ τὸ κῶλον τοῖς ἐξης προσιθεμέοις σιωέψαν-
τες, δέον ἐναντιωματικῶς ἐκλαβέθασι, καὶ τῷ ἐγγὺς Φθάσαντι ἐνθίλιας
παραβαλλεῖν τὸ ἐπόμενον, ἢ ὁ νῦν ἔτη: ὅτι τὸ μὲν τῆς Αρδέας ὄνομα μέ-
γα μὲν λῷ διὰ Φήμης τὸ πάλαι, καὶ νῦν ἐσὶν, ἢ δὲ τύχη ὑκέτι πολὺ
γάρ νῦν η πόλις τῆς προτέρας ἐνδαιμονίας λείπεται καὶ λαμπρότητος.
Η δὲ Φράσις οὕτως ἦν ἂν ὁμοία τῇ ἐν τῷ Β. τῆς Αἰνειάδ. σίχ. 346.
(ῆμεν ποτὲ Τρῶες:) καὶ τῇ τῶν γηραιῶν ἐκείνῃ καυχήσει ἐπὶ τῆς Δα-
κωνικῆς ὁρχήσεως:

„Δημητρίου πόλη ημες ἀλκιμοι γεννίασι.
Κατὰ ταῦτα διερμισθεῖσαντες τὸν διάγονον τὸν Ποιητῶν φέροντα, καὶ οἱ
Γάλλοι:

- Exuit: in vultus sese transforminat aniles,
 Et frontem obscenam rugis arat; induit albos
 Cum vittâ crines; tum ramum innectit olius.
 Fit Calybe, Junonis anus, templique sacerdos,
 420 Et juveni ante oculos his se cum vocibus offert:
 Turne, tot incassum fusos patiere labores?
 Et tua Dardaniis transcribi sceptra colonis?
 Rex tibi conjugium, & quæstas sanguine dotes
 Abnegat, externusque in regnum queritur hæres.
 425 I nunc, ingratis offer te, irrise, periclis;
 Tyrrhenas, i, sterne acies; tege pace Latinos.
 Hæc adeo tibi me, placidâ cum nocte jaceres
 Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit.
 Quare age, & armari pubem, portisque moveri
 430 Lætus in arma para, & Phrygios, qui flumine pulchro
 Confedere, duces, pietasque exure carinas.
 Cœlestum vis magna jubet. Rex ipse Latinus,
 Ni dare conjugium, & dicto parere fatetur,
 Sentiatur, et tandem Turnum experiatur in armis.
 435 Hic juvenis, vatem irridens, sic orsa vicissim
 Ore refert: classes invectas Tybridis alveo,
 Non, ut rere, meas effugit nuntius aures:
 Ne tantos mihi finge metus; nec regia Juno
 Immemor est nostri.

Sed

* * *

Γάλλος: Quiqu' elle porte encore ce nom célèbre, elle est bien déchue de sa gloire et de son opulence. **Καὶ ὁ Ἰταλός:**

Ardea fu quella terra allor nomata,
 Et d' Ardea il nome infino ad or le resta,
 Ma non già la fortuna.

Στίχ: 452. . . . ΩΝΗΤΑ ΔΙ' ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΔΝΑ. Εδνας γν̄ ιδίως τὰ πρὸς τὴ μητευομένης εἰωθέτα τῇ μητῆρι παρέχεσθαι γαμήλια δᾶρα· μετεύληπ- δὴ τὴ ὄνόματος χρῆσις, μάλιστα παρὰ τοῖς μεθ' "Ομηρον, καὶ πὶ τὰ ὑπὸ τὴ κηδεῖς τῷ γαμβρῷ δίδομενα λόγω προκίς. Ή δὲ τοι προῖξ κατὰ σωμαίρεσσιν εἴρηται τῇ προΐξ, παρὰ τῷ πρεσινεθμα, ἢτοι προπέμπεθμα, εἰς τὸν τὴ Γαμβρῷ οἶκον αὐτὰ· καθ' ἦν δὴ σημασίαν κατὰ κανταῦδα τὰ ἔδνα· ἀττα καὶ αἵματος ὠνταὶ ἐπιλέλεκται, διὰ τὸ ἐν πολλαῖς τὸν Τύρων μάχαις ὑπὲρ Λατίνων Θάσου προκινδυνεύσαδικι.

Στίχ: 454. ΝΥΝ ΙΘΙ, ΕΝ ΧΛΕΥΤΗ . . . Τῇ υποκρήσει ἡς περ γεων φίσαται χλευασίας, καὶ ἡς παρὰ τῶν εὗ πρὸς αὐτῷ πεπονθότων περι- φέται τῇ ἀγγώμοσιώης, θυμοδακένερον εἰς ὑπερεθίσμὸν γίνεται τῷ Τύρῳ τὸ χῆμα τῆς κατ' εἰρωτείων παρακελεύσεως.

Στίχ: 455. ΡΗΓΝΤΣ ΤΥΡΡΗΝΑΣ ΕΙΛΑΣ . . . Τυρριῶν γαὶς μαχί- μώτατον τε καθισόρηται γενέθμα πάλαι τὸ ἔθνος, καὶ Λατίνοις τοῖς μόροις πολεμιώτατον.

Στίχ: 457. ΗΡΗ ΜΕ ΠΡΟΕΗΚΕ κτ: "Ουτο καὶ παρ' Ομήρῳ ἡ Ιερὸς πρὸς Αχιλλέας: (Ιλ: Σ. 51χ, 184.)

"Ηρη με προέηκε, Διός κυδεὴ παράκτιτις.
Στίχ: 458. ΕΙ ΑΓΕ ΝΥΝ ΠΡΟΦΡΩΝ . . . Ταῦτ' οὐ κατ' εξεργάσι- ὁς τὰ ἀνωτ: (51χ. 454.) πρὸς ἀλλήθευτη δὲ παρακελεύεται ὡς περ γέπιθεν.

Στίχ:

- Ρύσσωσεν ρὰ μέτωπον ἀναιδές, καὶ πολιάς δὲ
 Ἀιθέρας ἀνεδησεν, Ἐλάνης πλέξατο δὲ ἔρνος·
 Γέντο δὲ γραὺς Καλύβη, νηὸς Ἡρης ἵέρεια·
 Τῷ δὲ αἰζηῷ σᾶσα ἐνώπιος, ἔννεπε τοῖα:
 Τύρων, τοσάς δε πόνυς μάψ τετληῶς σὺ ἀνέξῃ;
 Καὶ τεὰ Δαρδανίοις γεγράφθαι σκῆπτρα ἀποίκοις;
 Σοὶ μὲν Ἀναξ γάμον, ηδὲ ὠνητὰ δὲ ἀίματος ἔδνα
 Ἀννένει, ἀντὰρ κράτος ὄθνειος κληρόταγ.
 Νῶ ἴθι, ἐν χλεύη παρβάλλεο δὴ ἀχαρίσοις,
 Ρηγιὺς Τυρδηνὰς ἄλας· ἴθι σώζε Λατίνας. 450
 Ταῦτα πιφασκέμεν εὔτε σὺ νήδυμον ὑπνον λάνεις,
 Ἡρη με προέηκε, Κρόνος θυγάτηρ μεγάλοιο.
 Εἰ ἄγε νῶ πρόφρων, ηβῶντας θωρήσσεθα
 Κέλλεο, ἔντεσσιν τ' ἐπορέαν ἐμμεμαῶτας,
 Άρχες δὲ ρυγίων καλὸν ποταμὸν προτὶ βάντας 455
 Πάντας ἐνιπρῆσαι, σῶν νήεσι μιλτοπαρήσις.
 Αὕτως ἄχετος ἴση ἐντέλλεται οὐρανιώνων.
 Κρέων δὲ αἷπε Λατίνος ὑποχεσίης ἀπονεύοι,
 Μηδὲ τ' ἐπιτρέψειν ἐθέλοι γάμον ὃν περ ὑπέση,
 Γνάς πεῖραι λαβέτω ὅστις ποτὲ Τύρνος ἐν ὅπλοις. 460
 Κοιβάδα δὲ αἰζηὸς μυκτηρίζων ἐπάμειπτο:
 Τίβριδος ᾧς νῆες δεέεθρων ἐντὸς προτικέλσαν,
 Οὐκ ἐγὼ ἀγγελίης, ᾧς οἵτι, τῆς δε χατίζω.
 Μὴ σύγε μοι πτοίας προφέρεσσα πλάττε τοσάς δε
 Οὔτ' Ἡρη βασίλεια πέλει ἥμῶν ἐπιλήσμων· 470
 Γῆρας μακροετὲς δέ σε πέμπελον, ηδὲ τε λῆρον,
 Τοίσις, ὡς Μῆτερ, μελεδώμας μάψ ἐνιβάλλει.
 Ψευδέα δέ πτύοις Βασιλήων τέυχεα Μάντιν.
 Εργον δαικελά σοι, τεμένη τε Θεῶν θεραπέυειν,
 Ανδράσι δὲ πτολέμετ', οἴρων τ', ἔργα μελήσει. 475
 Αληκτώ

* * *

Στίχ: 460. . . . ΚΑΛΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ . . . Τὸν Τίβεριν· καὶ
 καλών, τοιέτον ὄντα, οἷον ἀνωτερῷ οἱ Ποιητὴς (σίχ. 31—35.) καθυπέγ-
 φαψεν.

Στίχ: 465. . . . Ὁσ τις ποτε τύρνος ἐν ὅπλοις τἜτο δὲ ὑ-
 ποθωπευτικόν πως ἐσὶν, ἀλλ' οἷον ἐυρίπισον φρεσὶν εἰς θρασύτητα
 ἐπεγέρησεν

Στίχ: 466 ΦΟΙΒΑΔΑ . . . Τιὼν Ἀληκτώ, ὑπὸ τῷ τῆς Ιερέας ἐόδε
 θέασιαδεσσαν· (σίχ. 448.)

Στίχ: Αὐτός . . . ΜΥΚΤΗΡΙΖΩΝ . . . Τὸ δὲν καὶ πλέον ἡ νεα-
 νικὸν, ᾧς ἄνθαδες.

Στίχ: 472. . . . Ω ΜΗΤΕΡ. . . . Οὐ τιμῶν, ἀλλ' ἀθερίζων Μη-
 τέρα προταγορεύει.

Στίχ: 474-475. ΕΡΓΟΝ ΔΕΙΚΕΛΑΣΟΙ κτ: Νεωκορεῖν τέταξαι πράττε δὴ τό σοι
 ἀνηκον ἐργάζει τὰ σαὶ παραπλήσια τὰ εἰρημένα ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτη.
 (Ιλ: Ε. σίχ. 428.)

„Οὗτοι, τέκνον διμόν, δέδοται πολεμῆικε ἔργα.

„Ἄλλα σὺ ἴμερόσεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο.

„Ταῦτα δὲ Αρηὶ θῶν καὶ Λαθήνη πάντα μελήσει.

Βιβλ. Ζ'.

L

Καὶ

- 440 Sed te victa situ, verique effeta senectus,
O mater, curis nequicquam exercet, & arma
Regum inter falsa vatem formidine ludit.
Cura tibi Divum effigies, & templa tueri:
Bella viri, pacemque gerant, queis bella gerenda.
445 Talibus Alesto dictis exarsit in iras.
At juveni oranti subitus tremor occupat artus:
Diriguere oculi. Tot Erinnys sibilat hydris,
Tantaque fe facies aperit: tum flammea torquens
Lumina, cunctantem, & quarentem dicere plura
450 Reppulit, & geminos erexit crinibus angues,
Verberaque insonuit, rabidoque haec addidit ore:
En ego victa situ, quam veri effeta senectus
Arma inter regum falsa formidine ludit.
Respice ad haec: adsum dirarum ab sede forornm;
455 Bella manu, lethumquo gero.
Sic effata facem juveni conjecit, & atro
Lumine fumantes fixit sub peccore tædas.
Olli somnum ingens rupit pavor, offaque & artus
Perfudit toto proruptus corpore sudor.
460 Arma amens fremit; arma toro, teclisque requirit:
Sævit amor ferri, & scelerata infania belli;
Ira super: magno veluti cum flamma sonore
Virgea suggeritur costis undantis aheni,
Exultantque æstu latices, surit intus aquæ vis,

Fumi-

* * *

Καὶ τὰ ὑπὸ Ἐκτορος Ἀνδρόμαχη (Ιλ: Ζ, στιχ. 490.)

„Ἄλλ’ εἰς οἴκον ἴσσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

„Ἴσὸν τ’, ἥλακάτιω τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

„Ἐργον ἐποίχεδαι πόλεμος δ’ ἄνδρεσσι μελήσει

„Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσσιν.

Στίχ: 477—478. ἈΦΑΡ ΤΡΟΜΟΣ ἘΛΛΑΒΕ ΓΥΓΑ. Πῶς γάρ εἶ;
εἴ γε καὶ τῷ ἀπλῷ ἀκρωμένῳ, τῷ δὲ ὄψιν ὁ καλὸς Μάρων διεξιών, τὸν
ἴσον τρόμον μονονεχὴν ἐνεργεάσατο;

Στίχ: 484. ἮΝΙΓ Δ’ ἘΓΩ ΓΕ΄ ΣΟΙ Ἄ φθάσας αὐτὶς κατεμεικτήρι-
σε Τύρνος, διὸ σαρκασμός ἡ ὑπὸ τῷ Καλύβης μορφώματι Ἐρινύς ἐπιπ-
λήττεσσα δεινῶς αὐτιζεῖφε, τῇ μάτιγα ἐπανασείγσα.

Στίχ: 486. ΟΣΣΕΟ ΔΗ΄ Θίασαι δὴ καὶ σώμες πτισ σοι εἴμι, σῶσι
ηῶ, ἀττα φέρω.

Στίχ: 488. ΩΣ ΦΑΜΕΝΗ, ΠΤΥΡΣΟΤΣ ΔΝΟΦΕΡΟΤΣ Ωσσεε
ιωτέρω (στιχ. 371.) τῇ Ἀμάτῃ

„Οφιν ἡ Δαιμῶν ἔνα κυανέης ἀπὸ χαίτης

„Ρίψιν ἐνὶ κόλποισιν,

„Ουτως ἐνταῦθα τῷ Τύρνῳ πυρσὺς ἐπαφῆκε, καὶ δᾶδας αὐτὴν, εἴς τε ἕρεσον
ἀμα τῆς ἀφαιρεμένης αυτῷ Λαουίνης αὐτοφλέγσα, καὶ εἰς ὅργιλω ἐκεσσείσα
τὴν κατὰ τῶν ἀφαιρεύντων. Δυνφερὶ δὲ οἱ τοιδοι πυρσοὶ, καὶ αἱ δᾶδες αἰδία-
λωδεῖς αἱ γάρ ἐκ τῶν παθῶν αἰρόμεναι φλόγες, τὰς τε φρένας ἐπιεστο-
τέσι, καὶ τὸ λογιστὸν ἐπιταράττεσιν.

Στίχ: 492. ΟΠΛ’ ΕΚΦΡΩΝ ΒΡΕΜΕΝ, ΟΠΛ’ κτ: Πῶς δὲ εἴκερων, εἰς ἐπ’
αἰτῆς τῆς ἐνηῆς (Φησὶ· Σέρβιος) καὶ γύντωρ, καὶ πάντων καθευδόντων, δέ δὲ
ιπλα ἐβώσεται;

Στίχ:

- Αληκτώ δ' ἐπέεσσιν ἐς ὄργας τοῖς δ' αἰγφλέχθη,
Αἰεὶ δ' αὐδῶντι, ἀφαρ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Οσσε δ' ἐξίγησαν Τόσσοις Ἐριύνς γε συρίσδεν
Τδροις, ηδὲ τόσας ἐκπάγλες πρόβαλεν ὄψις.
Τῆμος δὲ Φλογέες γλήνιας σροφώσα, ἔτοιμως
Μελλοντ' ἵεμειόν τε σωάροιν πλεῦνα ἀπῶτε
Καὶ δύο ἀντένασσα ὅφεις ὄρθρες ἀπὸ χαύτης,
Μάσιν τῷ δ' ἐνέστειν, ίδιος ὄρμηδὸν μετέειπεν:
Ηνὶ δ' ἔγω γέ σοι, ηδὲ νη πέμπελος, ηδέ τε λιγρος,
Ψευδέα τιὰ πτύραι Βασιλήων τέυχεα, Μάντις.
Οσσεο διή κασίων Ἐριύνων ηνια ἀφ' ἔδρης,
Ταῦςδε δὲ χερσὶ φέρω δίρεις αἰνάς τε καὶ ὅιτον.
Ως φαμένη, πυρσὸς διοφέρες ἐπαφῆμε νεᾶνι,
Δῆδας ἐνὶ σέρνοις καπνώδεις οἱ δ' ἐνιπήξεν.
Τπιον ἀτὰρ κεδασεν τάρβος μέγας ὄσεα δ' ίδρως
Νάων ἄψεα πάντα πολὺς διὰ σώματος ἔρρει.
Οπλ' ἐκφρων βρέμεν, ὅπλ' ἥτε ἐνυῆφιν, ίδιοιοι.
Αγριος οἱ δ' ἐπὶ ὥρτο σιδήρες καὶ πολέμοιο,
Ουδ' ὄσηι μαινη, ὄργη τε δάχετος δόδιω.
Ως ὅτε κληματίη μεγάλῳ φλόξι ἀρέται ηχῷ,

480

485

490

495

L 2

Χαλ-

* * *

Στίχ: 495. ΩΣ ὍΤΕ ΚΛΗΜΑΤΙΗ ιτ: Ἐπὶ τῇ ἀναζέσει τῷ ἐν τῷ λείποτι ὕδατος,
τιὼ ἐκ τῶν ὑποκαμορίων κληματίδων Φλόγα μῆλον, η ἐκ διαφόρων ἄλλων
ξύλων, ὡς δεσπικαγέρουν τῆς ἐξ ἐκείνων πεφυκυῖν τὸν Μάρωνα εἰς σο-
δα, διδάσκει Σέρβιος ἐν Τιὼ οὐσίᾳ εἰκόνα ἐκ τῆς Ὁμήρου αποξεμιῶση
κατάσηλον. Ιλ. Φ. σίχ. 362 ξξ.

„Ως δὲ λέβης ζεῖ ἐνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολῶ,
„Κίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος Σιάλσιο,
„Πάιτοδεν ἀμβολάδῳ, ὑπὸ δὲ ξύλος καγκανας κεῖται.

Αλλὰ τῆς Ὁμηρικῆς τιὼ Μαρώνεον ἀμειο ἐπεξειγαθιῶσι, Μακροβίοις
δὴ ἐν τῷ Ε' των Κρονικ. Κεφ: ΙΑ'.) καὶ Ιελίδιο Σκαλλιγέρε (ἐν τῷ Ε'. Πάν
περὶ τῆς Ποπτ. Κεφ: Γ'.) ἀπεφηαμέιων, ἐκ διὸ ἐφ' ὅτῳ τις ἀν πειθεῖς
ἀνενδιάσως τάτων τῷ κρίσει σοιχήσει. Παρὸ ἀμφοῖν γὰρ τοῖς Παιηταῖς ὁ-
μοίως, ητε τῷ ἐν τῷ λέβητι ὕδατος παρίσαται ζέσις: (Ζεῖ ἐνδον ἐπειγό-
μενος πυρὶ πολῶ) μαρνο cum flamma sonore, fuit intus aqua vis. Παρὸ
δον, τῷ μὲν ὁ ἀπὸ τῆς ὑποκεμένης κληματίδος ηχῷ, προσιθεταὶ δοῖς,
τῷ Μάρωνι τῷ δὲ Ὁμήρῳ, ὁ ἀπὸ τῶν καγκανῶν ἐξυπακέτωι. ητε τῷ
πασλαζόντος ὕδατος οὐχείλησις, ὅσον ὀχὶ καὶ ὀφθαλμοῖς παρὸ ἀμφοῖν
καθορατάται: τῷ μὲν διὰ τῷ ἐμφαντικωτάτῳ ἐπιβρέματος ὑποτυπώμενῃ
(Πάιτοδεν ἀμβολάδῳ.) τῷ δὲ, ἐπεὶ λέξις ισοδιάμορος δὲ παρῶ, διὰ πλε-
οῖων περιφραζομένη: exultant latices — exasperat amnis — nec iam
se capit unda παρὸ ἐκατέρῳ δὲ καὶ η ἀναζερομένη ἀτμὸς διαφαίνεται: ἐκεῖ
μὲν ἡ λέβης ην (κίσση μελδόμενος) ὀδὲ δὲ, sumidus, αἷque alite sumpinis vo-
lat vapor ater ad autas: ὄμοιως διὰ πλεοῖων ὥστε δυχερὲς εἶναι τιὼ ὑπερο-
χιῶ θατέρες τὸν γραφέων ὑπὲρ θάτερον κατιδεῖ. Αλλὰ γὰρ εἴτις καὶ
διαφοράν τινας ἐπιζητοι ἐν τάτοις, εὔροι αὖ ἐπισήσας, προσφυεσερόν τε
καὶ οἰκείοτερον τὸν Ὁμηρον, η τὸν Μάρωνα τῷ εἰκόνι ἀποχρησάμενον, ὅσα
γε τοῖς ὑποκεμένοις αἰηκει πράγματι: παρὸ ἐκείνῳ γὰρ, τῷ Ἕραις αὐ-
τόχερη παρεστία, μεγαλοπρεπῶς παρίσαται ποταμὸς ὅλος ὁ Ξάριθος
κατακαιώμενος, τῷ Θεῷ τῷ μένος ἐνδικνυμένῳ εἰ οἵς ἀρχέτως ἐμαίνετο:
ἀνα δὲ εφλυε καλὰ δέεδρα — πυρὶ δὲ ἐφλέγετο — ζεῖ δὲ ὕδωρ —

οὐδ

465 Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras.

Ergo irer ad regem, pollutâ pace, Latinum
Indicit primis juvenum, & jubet arma parari,
Tutari Italiae, detrudere finibus hōstem:

470 Se fatis ambobus Teucrisque venire, Latinisque.

Hæc ubi dicta dedit, Divosque in vota vocavit,
Certatim sese Rutuli exhortantur in arma.

Hunc decus egregium formæ movet, atque juventæ:

Hunc atavi reges, hunc claris dextera factis.

475 Dum Turnus Rutuios animis audacibus implet,

Alecto in Teucros Stygiis se concitat alis,
Arte nova speculata locum, quo littore pulcher
Insidiis, cursuque feras agitabat Iulus.

Hic subitam canibus rabiem Cocytia virgo

480 Objicit, & noto nares contingit odore,

Ut cervum ardentes agerent: quæ prima malorum
Causa fuit, belloque animos accedit agrestes.

Cervus erat formâ præstanti, & cornibus ingens,

Tyrrehidæ pueri, quem matris ab ubere raptum

485 Nutribant, Tyrrheusque pater, cui regia parent

Armenta: & late custodia credita campi.

Affuetum imperiis foror omni Sylvia curâ

Mollibus intexens ornabat cornua fertis,

Pectebatque ferum, puroque in fonte lavabat.

490 Ille manum patiens, mensæque assuetus herili,

Errabat sylvis; rursusque ad limina nota

Ipse domum serâ quamvis se nocte ferebat.

Hunc procul errantem rabidae venantis Iuli

Commouère canes, fluvio cum forte secundo

495 Deflueret, ripâque æstus viridante levaret.

Ipse etiam eximiæ laudis succensus amore

Afca-

* * *

εὐδ' ἔθελε προρέειν, αλλ' οἶχετο τῷρε δὲ αὖτις, κτ: ταῦτα γάρ ἐπὶ τῆς
ὑποθέσεως παρείπετο Φύση, καὶ ωδὴ ἀν σφόδρᾳ βιβληθεῖγ, Ὄμηρος ἐδείνετο
τὸ παρελθεῖν ὁ δὲ Μάξων κατ' ἐπιτήδευσιν πως, καὶ οἰον εἰπεῖν ἐκ Φιλο.
τιμίας, ἐπὶ Τύρων παροξυσθέντι μετεληφώς φαίνεται τὰ αὐτὰ ἀστερ
οῶ καὶ ὁ Καλαβρὸς Κόιντος, ἐπὶ μανιομένῳ τῷ Αἴαντι Παραλεπ: Βιβλ:
Ε'. 51X. 380.

,Ἐν τε λέβης ἀλισσον ἐπ' ἔχαρη ἝΦαιστοιο,

,Ῥοιβδηὸν μαίνηται ὑπὸ πυρὸς αἴθομένοιο.

,Γάστερισ ἀμφὶ δὲ πᾶσαν, ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται

,Ἐννεσιης δητηρος, ἐπειγομένης ἐνὶ θυμῷ,

,Ἐυτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὡς κεν ἀμέρση.

,Ως τῷ υπὸ σέργοισι πελώριος ἔζεε θυμὸς.

Στίχ: 501. ΟΥ' ΚΟΤΝ ΣΤΝΘΕΣΙ' ΑΣ ΚΑΤΑΧΡΑΙΝΩΝ κτ: Τὰς μεταξὺ Λαστήν
τε καὶ Λινέις σωθήκας κιβδηλόσων, αἰχιών, αἴθετῶν, αἴθερίζων, λυμαν
νόμενος, παραλύων.

Στίχ:

Χαλκέας πλευρῆσιν ὑφ' ὑδροδόκοιο λέβητος.

Ζῇ δὲ τ' ἐπάλμενα κύματ', ἐπέ τοι ἐν ὑδασιν ἔνδου

"Ις ἐμμαίνεται· ὑψι δὲ καπνώδεσσ' ἀφροῖσι,

Νάματ' ἐπειγόμενα πλημμύραι, γδ' ἔτι χωρεῖ·

"Απιμὶς δὲ ἐξ αὐτῶν γνοφόεσσα ἀνίπτατ' ἐς αὔρας.

500

Οὐκέν σωθεσίας καταχραίνων πέμπε Λατίνῳ

Κρέονι κηρύσσειν, αἰδηῶν ἔξοχοις αἵρεσις,

"Οπλαρ' ἔτοιμα ἔχειν ἐπικέλλετο. Ἰταλίης γὰρ

Οἶνος ἀμιανθαῖ, καὶ δρῶν ἔχθρης ἀπελάσσειν·

"Αρκεσέμεν θ' ἔνα, πρὸς τ' ἄρ τε Τεύκρας, πρὸς τε Λατίνας.

505

Ταῦτ' εἰρηκότος, ἥδε Θεοῖσιν ἐπευξαμένοιο,

Προφρονέως Ροτόλοις ἀλλήλας θῆγον ἐς ὅπλα.

"Ον μὲν ἄρ ἀγλαΐη ἀνδρὸς γ' ἐπόρινε, καὶ ἦβη·

"Ον δὲ ἀρχὸς πρόγονοι τὸν δεξιτερὴν δὲ ἐνὶ ἄθλοις.

"Ως δὲ μένος Ροτόλοις καὶ θάρσος Τύρνος ἐνήσι,

510

Τεύκρας δὲ Ἀληκτὼ ἔπτη συγίους πτερύγεσσι,

Χῶρον δὲ ἄρ δολόεσσα παράκτιω σκέψατο, Φῆρας

"Ηχι λόχοις τε δρόμοις τε σόβει κάλλισος Ἰάλος,

"Ἐνθα κυσίν λύττω Κωκύτιος ἐνθετο Κέρη.

Γνωτὴ δὲ αἴφνιδίως ὁδηγή τῶν γ' ἥψατο φύνας,

515

"Οφρὶς Ελαφον μεμόωσαί ἐλάσσειαν τό δὲ ἄρ ἔσκεν

"Αἰτιον ἀρχένακον, τόπερ ἀγροίκας πολέμωσεν.

"Ἡν δά τις ἐυκέρας Ελαφος, μάλα ἔξοχος ἄδος.

Τῷ Τυρδέδαι παῦδες, ἀπὸ διδατος ἐξυφελόντες

520

Εἰς ἀτίταλον, καὶ Τυρδέντος δὲ πατήρ ὠσάντως,

"Ος Κρέοντος ἐώς ἀγελάρχης, ἀγρονόμος τε

Σύλ-

* * *

Στίχ: 505. ἌΡΚΕΣΕΜΕΝ Θ' "ΕΝΑ κτ: Ἀλαζονικῶς λιαν ὁ Τύρνος πρὶς τὰς ἀμφὶ Λατίνον διαπρεσβένεται, συμμαχεῖν γὰρ μὴ βεληθεῖσην, ἀντίμαχος αὐτοῖς ἦξειν ὑποκύψει ἐπαπελῶν· οἷος γὰρ καὶ μόνος ἐναι ταῖς ἐκατέρων διώμεσι, Τρώων τε καὶ Λατίνων δηλαδή, ἀντιπαραβάλλεθαι.

Στίχ: 508. "ΟΝ ΜΕΝ ἈΡ' ἈΓΛΑΙΗ κτ: Ἀλον ἀλοτι τῶν Τύρνων πλεονεκτήματων, ἐνηγγεν αὐτῷ καθυπείκειν, καὶ πείθεδαι.

Στίχ: 514. ΚΩΚΥΤΙΟΣ ΚΟΤΡΗ· Ή Ἀληκτὼ, ἀπὸ τῷ ὃν περὶ οἰκεῖν ἐλαχεῖ Κωκυτῷ παρωνυμιζμένῃ· περὶ δὲ ποταμῷ εἴρηται: Ε. Αἰν: σίχ. 103: καὶ Γ'. Γεωργ. σίχ. 43 καὶ Δ'. σίχ. 579. 580. 581.

Στίχ: 515. ΓΝΩΤΗ Δ' ΟΔΜΗ Ή τῆς Ελάφου ἀπόφερομένη, ταῖς δὲ κυσὶ ταῖς κινητικαῖς ὡς ἀγνῶς ἐσσα.

Στίχ: 517. ΑΙΤΙΟΝ ἈΡΧΕΚΑΚΟΝ. Τὸ πρῶτον τὰ κακὰ τῷ πολέμῳ κινηταν. Οὕτω καὶ τὰς Πάρειδος νῆσας προστέπεν Ομηρος· Ιλ: Ε. σίχ. 63. ἐτυμολογήσας:

,,Αρχεπάκες αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο.

Καὶ περὶ τῆς Ελένης δὲ λέγων ἔφη: Ιλ: Χ. σίχ. 116.

,,ητ' ἐπλετο νείκεος αρχῆ.

Στίχ: 520. ΚΑΙ ΤΥΡΡΕΤΣ ΔΕ' ΠΑΤΗΡ Τέτον Τυρδέων την (οἱ Αλικαρν. ἐν Α'. τὰν Ρωμ. Αρχαιολ.) ἴσορεῖ συνοφροβῶν ἐπιμελητὶς Βασιλικῶν, Λατίνων γενόμενον ἐν τοῖς μάλιστα προσῆγορον. Τὸν αὐτὸν δὲ εἴναι, τὸν καὶ, τῷ Αἰνείᾳ ἀποδεινόντος, τῷ γαμοτιῷ Λαεύναι, ἐν νάπῃ κρύψαντος, ἔως δὲ ἀποκυήσῃ τὸν Σύλβιον, (η Συλλύιον) ἀπὸ τῆς οὔλης ἐν ᾧ ἐγεννήθη τε καὶ ἀνετράφη οὕτως ὀνομαθέντας περὶ δὲ ὅρα Αἰν:

σ. σίχ. 828—834.

ΞΙΘΛ. Ζ.

M

Στίχ:

- Ascanius curvo direxit spicula cornu.
 Nec dextræ erranti Deus absuit; actaque multo
 Perque uterum sonitu, perque ilia venit arundo.
- 500 Saucius at quadrupes nota intra tecta refugit,
 Successitque gemens stabulis, questuque cruentus
 Atque imploranti similis, tectum omne replevit.
 Sylvia prima soror, palmis peroussa lacertos,
 Auxilium vocat, & duros conclamat agrestes.
- 505 Olli (pestis enim tacitis latet aspera sylvis)
 Improvisi adsunt: hic torre armatus obusto,
 Stipitis hic gravi nodis; quod cuique repertum
 Rimanti, telum ira facit: vocat agmina Tyrrheus,
 Quadrifidam querum cuneis ut forte coactis
- 510 Scindebat, raptâ spirans immane securi.
 At fœva è speculis tempus Dea naœta nocendi,
 Ardua tecta petit stabuli, & de culmine simmo
 Pastorale canit signum, cornuque recuruo
 Tartaream intendit vocem: quâ protinus omne
- 515 Contremuit nemus, & sylvæ intonuere profundæ.
 Audiit & Triviæ longe lacus, audiit amnis
 Sulfureâ Nar albus aquâ, fontesque Velini;
 Et trepidæ matres pressere ad pectora natos.
 Tum vero ad vocem celeres, quâ buccina signum
- 520 Dira dedit, raptis concurrunt undique telis
 Indomiti agricolæ; nec non & Troia pubes
 Ascanio auxilium castris effundit apertis.

Dire-

* * *

Στιχ: 522. ΣΥΛΒΙΑ Ἡ ΘΥΓΑΤΗΡ κτ: Παρὰ τῷ Μάρωνος ἀδε' Ἀδελφὴ, (Σορτ)
 ἔρηται τέτο γε μὲν ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸς Τυρβεῖδας ὄνομασαντος χέσεως.

Στιχ: 529. . . . ΔΥΣΣΩΣΑΙ . . . "Ερθη γὰρ προειρῆθαι αὐτῷ:
 σιχ. 514.

„Ερθει κυσὶν λύττῳ Κωκύτιος ἔνθετο κάρη.

Στιχ: 535. ΕΙΛΕΟΝ ἘΣ Τ' ΕΝΔΟΝ . . . Εἰλεὸς, ὁ καὶ Ἰλεὸς, τοῖς
 ἀσκληπιάδαις ἐσὶ κυρίως, τὸ ἐξ ἐντοδιακῆς ἐμφράξεως πάθος, ὁ καὶ
 σρόφος μὲν κοινότερον καλεῖται, καὶ κατὰ διαστολὴν δὲ τηνα Κωλυκὸν μὲν,
 ἐπὶ τῶν παχυτέρων ἐντοδιών συμβάνον, Χόρδαψος δὲ, ἐπὶ τῶν λεπτο-
 τέρων. Οἱ Ποιητὴς δὲ, ἀντὶ τῷ ἐγκάτῳ ἐξειληφὼς φάγεται, ἐν ᾧ ή τῷ
 παθήματος ἔδεστρος καὶ τῶν ἔρμιων σάντων ἐπιπολαιότερον μὲν ὁ Γάλλος:
 Atteignit l'animal dans le côté: βαθύτερον δὲ ὁ Ἰταλὸς ὑπέθετο, αποδεῖ
 τὸ ἥπαρ.

E spinse il dardo sì, ch' a pieno il colse
 Ne l'un de fianchi, e penetrogli all' Era,
 'Allo' ο γενναῖος Σέρβιος τοσὸνδε μένον: ὅτι καλῶς τὸν Εἰλεὸν ἐποίησεν: Μάρων τετράδια τινὶ "Ελαφον, ἔνθετο τὸ τραῦμα & παραυτίκα θάνατον
 ἐπενέγκοις & γὰρ αὖ, ἐπερ ἄλλως ἐν καιριωτέρῳ, ἐπὶ τὸν ἔθαδα ή "Ελα-
 φος οἴκον τραῦμα προσέδραμεν.

Στιχ: 539. . . . Ω ΜΗΡΩΠΛΗΞΑΜΕΝΗ ΓΕ, Οὗτο καὶ "Λεης, 'Ασ-
 καλάφω αὐτῷ τῷ γέως ἐν τῷ μάχῃ πεσόντος: Ιλ. Ο. σιχ. 113.

„Χερσὶ κατωπρηγνέεσσ'

Στιχ:

Συλβία η θυγάτηρ δ' εύπειθεα τημελέσσα
Κόσμεεν, ἔκ τ' ἀνθῶν κεράεσσι σέμματ' ἐναιρε,
Θῆρα τ' ἐπέκτεε, καὶ καθαροῖσιν νῖσε δεέθροις.
Ἡ δ' ὡς ηθαίη, διωτὸς κυρίων τε μετεῖχεν.
Τλαῖς πλαστομένη δὲ, ἔπειτ' ζδέσδε σωῆθεις,
Δηθάκι ὄψεπερ, ἀλλ' ἔμπης πάλιν οἴκαδ' ἐνόσει.
Τὰ δ' ἄρ διπλακτήρες κιώνες ηλάσκεσσαν Ἰάλι,
Σεῦσαν λυσσωσαί, κατὰ δύν ποταμοῖο ἵσαν,
Καῦσον ψυχομένια χλοεραῖς ἐρσήσειτ' ἄχθαις.
Τῆς κάτα κάυτὸς (ἔπει δὰ μὲν Υμερος. αὖθεν ἐπάνως.)
Ἄσκανιος πάις ἵδη τιταίνετο καμπύλα τόξα.
Οὐδ' οὐδεὶς θεός άμφιβόλοιο ἀπῆν.
Πολῶ δ' ἐκπτάς σιù δοῖσι, οὖν διὰ γατρὸς,
Εἰλεὸν ἔς τ' ἐνδον διελήλυθε πικρὸς δίσος.
Ουτάμενον δ' ἐθάδας κτῆνος προτὶ δέδρομεν οἴκει,
Ἄυλια ἐκγοάον τ' εἰσήει αἵματόφυρτον,
Ἡδ' ὡς ποτνιάον, κραυγαῖς μέλαθρ' ἀνεπίμπλα.
Συλβία ἄρ δι πρώτη ὡς μηρῷ πληξαμένη γε,
Βώσρεε χρασμήσειν νηλεέας ἀγροδιάτης:
Οἱ δὲ τ' (ἔπει λοιμὸς σιγηραῖς κεύθετ' ἐν ὕλαις)
Ἐξαπένης πάρσαν δαλῶ ὁ μὲν ἡμιφλέκτω,
Κορμῶ ὁ δ' ὄζοισι βρίθοντι τὸ τέτμεν, ἐκάστῳ
Ὀργῆς ὅπλον ἔιω. Τυρρεὺς λαζὸς δ' ἐκαλεότο,
Σφήνε σιν εὗτ' ἔτυχε χισὸν δρῶ τέτραχα τέμνων,
Κάρτας χολωσάμενος, πέλεκιν τε πέλωρον δράξας.
Αἰνὴ δ' ἐκ σκοπιῆς θεός, ὡς χρόνοι εὗρος ἐπὶ λύμη,
Βῆ δὲ υπὲρ τέγε αὐπάκεπαύλεος, ἐκ δ' ὄροφοιο
Ἀκρα ποιμενικὸν σημήνατο, ταρταρόεσσαν
Ἡχιὰ καμπυλόεντι κέρᾳ δήξασα, υφ' οἵσ δὴ
Πᾶντε νέμος τρέμε, καὶ μέγα ταρφέες ἵαχον ὕλαι.

525

530

535

540

545

550

Μ 2

Κλῦε

* * *

Στίχ: 550. ΗΧΗΝ Ρήξασα Ωσάντως παρ' Ομήρῳ ἦ
Ἐρις. Ἰλ: Λ, σίχ. 10.

„Ἐνθα σᾶσσ' ήῦσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε
„Ορθὶς Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ φένος ἐμβαλλέκτω
„Καρδίη, ἀληκτον πολεμίζειν ἢδε μάχεσθαι.

Καὶ παρὰ τινας Ἐριν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν ὄυρανιώνων, Ἀχαιός τε δὴ καὶ Τρῶας,
οἷς πόλεμοι ἐρεθίζοντες. Ἰλ: Τ σίχ. 48—53.)

„Περτὸ δὲ Ἐρις κρατερὴ, λασσοσός. ἀνε δὲ Ἀθηνῆ,
„Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφεον ὀρυκτῶ, τείχεος ἐκτὸς,
„Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριθόπον μακρὸν αὔτει.
„Αὖτε δὲ Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ίσος
„Οὖν κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
„Ἄλλοτε παρ' Σιμόνεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη

Στίχ: 551. ΠΑΝ ΤΕ ΝΕΜΟΣ ΤΡΕΜΕ πτ: Καὶ παρ' Ἀπολλωνίῳ δὲ Λεγοντας:

Βιβλ: Δ σίχ. 129. ὁ τὸ Κῶας φυλάσσους ἔφει:
„ δοῖςε δὲ πελάριον ἀμφὶ δὲ μακραῖ
„ Ήιόνες ποταμοῖο, καὶ ἀσπετον ἵαχεν ἄλσος.

Στίχ:

Direxere acies: non jam, certamine agresti,
Stipitibus duris agitur, sudibusve præustis;

525 Sed ferro ancipiti decernunt, atraque late-

Horrescit strictis seges ensibus, æraque fulgent
Sole lacesita, & lucem sub nubila jaætant.

Fluctus uti primo cœpit cum albescere vento,
Paulatim fœse tollit mare, & altius undas

530 Erit; inde imo consurgit ad æthera fundo.

Hic juvenis primam ante aciem stridente sagittâ,
Natorum Tyrrhei fuerat qui maximus, Almon,
Sternitur: hæfit enim sub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter, tenuemque inclusit sanguine vitam.

535 Corpora multa virûm circa; seniorque Galesus,

Dum paci medium se offert; justissimus unus
Qui fuit, Ausoniisque olim dicissimus arvis.

Quinque greges illi balantum, quina redibant
Armenta, & terram centum verterebat aratris.

540 Atque ea per campos æquo dum Marte geruntur,
Promissi Dea faæta potens, ubi sanguine bellum
Imbuit, & primæ commisit funera pugnæ,
Deserit Hesperiam, & coeli convexa per auras,
Junonem viætrix affatur voce superbâ:

545 En perfecta tibi bello discordia tristi.

Dic, in amicitiam coëcant, & fœdera jungant:
Quondoquidem Ausonio respersi sangvine Teucros.
Hoc etiam his addam, tua si mihi certa voluntas:
Finitimas in bella feram rumoribus urbes,

550 Accendamque animos insani Martis amore,

Undique

* * *

Στίχ: 553. ΚΛΥΓΕ ΜΕΝ ἈΡΤΕΜΙΔΟΣ ΛΙΜΝΗ . . . , ΤΡΙΟΔΕΙ'ΗΣ, Καστοριάνιος ἐνθα εἴρηται:

"Ἐκλυον οἱ καὶ πολὸν ἐκὰς Τιτηνίδος αῆς

"Κολχίδα γιῶ ἐγέμοντο παρὰ προχοῦσι Λύκοιο.

'Αρτέμιδος δὲ λίμνη ἡ ἐγγὺς Ἀρικίας (ἢ Ἀρικέας) πόλεως Λατνίδος (Στέφ: Βιζ.) τῆς ὥστε σαδιοῖς 70. Λωρετώ ἀπεχόσης ὧν ἡ μὲν πόλις καὶ νῦν Lariccia καλεῖται, ἡ δὲ Λίμνη Lago di Nemo. Οπας δὲ Τριοδίτις αἴγει ἡ Ἀρτεμις, σεσημείωται ἐν τῷ Δ. τῆς Αἰγαίου: σιχ. 560.

Στίχ: 553. ΚΛΥΓΕ ΔΕ' ΝΑΡ κτ; ὁ Νάρηνος ποταμός, ὁ Ναργιαν πόλιν τιὼ ἐξ αὐτῆς παράνυμον παραβρέων, (Στέφ. Βιζ.) ὃς καθ' ἡμᾶς καλεῖται La Nera, δι Ουμβριῶν Φερόμενος καὶ Σαβίνων καθ' ὧν αὐτῶν τιὼ γλώσσαν, καὶ τὸ Νάρη ὄνομα ἐδήλω τὸ Θεῖον, ἡ τοι τὸ Θεάφιον, ἡ Θέαφον ἐξ οὐ τῷ δόσι καὶ τὸ υπόλευκον τῆς χειρᾶς, καὶ ἡ θεάδης ὄδμη.

Στίχ: 554. ΚΑΙ ΠΗΓΑΙ' ΔΕ' ΒΕΛΙΝΟΤ: 'Ο δὲ Βελῖνος ποτ: διὰ Τῆς Σαβίνων χωρᾶς, ἐξ ὅρες τε Ἀπεννίνω τὰς ἀρχὰς. ἔχων, καὶ πόλιν παραμείβων Ρεάτιω, τιὼ κοινῇ Rieti. Σωιστοι δὲ καὶ λίμνης ὄμώνυμον, τιὲς υπὸ τῶν περιοίκων καλεμένης Lago di pie di Lupo, καὶ εἰς τούς Νάρηνος εἰσβάλλονται, διπερ ἐντεῦθεν πληθωρομένα τὰ δεῖθρα, απὸ πέτρας ἐξης καταβράσσεται, τῆς ἐπὶ πόδας τριακοσίες μετεωριζομένης, καὶ Ἱερός μᾶς ἡ πλειόνων, τῶις Φεκάσι θέαν παρίσησιν ἔσι δὲ κύκλω χωρα τερπνοτέτη, αἵς καὶ τοῖς Θετταλοῖς Τέμπεσι παραβάλλεθαι.

Στίχ =

Κλῦε μὲν Ἀρτέμιδος λίμνη ἔκαθεν τριοδέης,
Κλῦε δὲ Νάρ λευκὴ ποταμοῖο δόος θεώδης,
Καὶ πηγαὶ δὲ Βελίνε ἀτὰρ καὶ μητέρες αἴφυης
Ἐντρομοὶ ὅν τεκέων περιήχοντ' ἀγκαλίδεσσι.

555

Τῆμος δ' ἄρ ταχέες προτὶ ηχῶ, τινὲ γε βικάνη
Δεινὴ σῆμα παρέχε, βέλη παντοῖα ἐλόντες,
Πάντοθεν ἀγροιάται ἀτερέες ἄμμιγύ ἄγερθεν.
Τόφρα δὲ καὶ Τρώων κέχυτ' ἔκτοθ' ἔρκεος ηβη,

560

Ἄσκανίῳ χράσμη, ἀτὰρ ἐλας εὖ διὰ τάσσον.
Τετάκι δ' αγροτέρη οὔτις χεδιάζετο δῆρις,
Τρηχέεσ' ἐν δοπάλοις πυρικαύσοις τε σκολόπεσσιν,
Ἄλλα δὲ αἰμφήνις σφέσι δὴ μάρναντο σιδήρα,
Καὶ ξιφέων ὡς φρίσσε κελαυνὸν λήιον ἔυρον
Χαλκός δὲ ἐς νεφέλας σέλας ηλίοιο ἀνέκλα. 565
Ως ὅτε λευκάζεις ἀνέμῳ ἀλὸς ἀρχεται οἶδια,
Πόντος μὲν δὴ πρώτα κορύσσεται, εἴτ' ἐπὶ μᾶλλον
Αἴρεται, ἐκ βένθος δὲ εἰς αἰθέρα ἄχρις ἵκανε.

565

Τῇδε

* * *

Στίχ: 555. ΕΝΤΡΟΜΟΙ ΩΝ ΤΕΚΕΩΝ κτ: "Ομοιον τὸ Ἀπελλωνίς, "Ενθ: αὐτω:

σιχ. 136.

,Δέματι δὲ ἔξεγρεντο λεχαῖδες, αἱμφὶ δὲ παισὶ¹
,Νηπιάχοις, οἵτε σφίν υπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον.
,,Ροΐζω παδομένοις, χεῖρας βάλον αἰχαλώσαις.

Στίχ: 564. ΚΑΙ ΣΙΦΕΩΝ ΩΣ ΦΡΙΣΣΕ Τῇ τῶν Ἀσαχύων ἐν
ληίοις πυκνότητι τοῖς πιοῖς ἀνέμῳ ὑποφρίσσεσι, τινὲ τῶν ἐν μάχαις παλ-
λομένων ὄπλων παρεκάζει, ὥστερ καὶ τοῖς Γεωργ. Β'. σιχ. 165. ἐΦασκεν:
,,Οὐδὲ ἀνέδυ Φρικόντα δὲ λήια τῆς δὲ ἀπὸ Γαιῆς,
,,Χαλκοκορυσάων ἀνδρῶν σίφε ἐγχεσιπάλλων.

Η δὲ εἰκὼν ἐξ Ὁμήρ. Ιλ. N. σιχ. 339.

,,Εφριζεν δὲ μάχη Φθισίμβροτος ἐγχείσαις

,,Μακέης, ὃς εἴχον ταμεσίχεοας

Ταύτη δὴ τῇ μεταφορᾷ ὁ Φαληρεὺς ἐπιτίσσας §. 82. „Ενια, φησὶ, σαφέ-
,,τεροι, ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται ὡς κυριώτερον, ηπειρ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις.
,,ῶς τὸ: (εφριζεν δὲ μάχη κτ:) εἰς γὰρ ἄντις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων,
,,εἴτ' ἀληθέσερον εἴπῃ, εἴτε σαφέσερον.

Στίχ: 565. ΧΑΛΚΟΣ Δὲ ΕΣ ΝΕΦΕΛΑΣ κτ: "Ως καὶ παρ' Ομ: Αὐτ: ἐνθ' αὐτῷ:

σσοε δὲ αἰμερδεν

,,Αἰγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,

,,Θωρήκων τε γεοσμήκτων, σακέων τε Φεανῶν

,,Ἐρχομένων ἄμυδος

,,Ἐν εἰς τὸ (αὐγὴ χαλκείη) τολμηρὸν, φασὶν οἱ παλαιοὶ (παρ' Εὐσαρθίῳ.)
,,οὐ γὰρ παραβολικῶς εἴπεν ὡς ἐν ἄλλοις: χαλκὸς ἐλάμπετο ἄκελος αὐ-
,,γῇ πυρὸς, ητὶ τοιότον, ἀλλά μονονυχὶ ἐφλόγυσε τὰ ὄπλα, ηλίσ, η τι-
,,νὸς τοιαύτων λαμπηδόνας προσπλάστων αὐτοῖς. Τινὲ γε μὲν Ὁμήρες διέ-
γοισαν ὡδὲ ήμιν ὁ Μάρων ἐλεύκανε, τε ηκισα μὲν τὰ ὄπλα φλογώσαντος,
τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ηλιακὸν σέλας παρατίσσαντος αὐτὶ περιπόμενον δὲ αὐτανακ-
λάσεως.

Στίχ: 566. ΩΣ ΟΤΕ ΛΕΥΚΑΖΕΣΘ' ΑΝΕΜΩΙ: κτ: Καὶ ταύτη δὲ τῇ Ὁμηρικῇ
εἰκόνι, τῇ Ιλ: Δ. σιχ. 423, (Ως δὲ στὸ ἐν Αἰγαίῳ πολυτηρέει κτ:) καὶ
τοῖς Γεωργ. ὁ ἡμέτερος αὐτολεξὲς ἀπεχρήσατο: Βιβλ: Γ. σιχ. 276. Άλλα
τῶν Κριτικῶν τινὲ διαφωνίαν κανταῦθα σημειεῖν πάρεσι. Μακέβιος μὲν
γὰρ (ἐν Ε'. τῶν Κρονικ. Κεφ: II') τινὲ Ὁμήρες ὑπερέχειν παραβολὴν α-

Βιβλ. Ζ.

N

πεφύνατο,

Undique ut auxilio veniant: spargam arma per agros.
Tum contra Juno: Terrorum, & fraudis abunde est.

Stant belli causæ: pugnatur cominus armis.

Quæ fors prima dedit, sanguis natus imbuit arma.

555 Talia connubia, et tales celebrent hymenæos.

Egregium Veneris genus, & rex ipse Latinus.

Te super ætherias errare licentius auras,

Haud pater ipse velit summi regnator Olympi.

Cede locis: ego, si qua super fortuna laborum est,

560 Ipsa regam. Tales dederat Saturnia voces:

Illa autem attollit stridentes anguis alas,

Cocytique petit sedem, supera ardua linquens.

Est locus Italæ in medio, sub montibus altis,

Nobilis, & fama multis memoratus in oris,

565 Amsancti valles; densis hunc frondibus atrum

Urget utrumque latus nemoris, medioque fragosus

Dat sonitum saxis, & torto vortice torrens.

Hic specus horrendum, & sævi spiracula Ditis,

Monstrantur; ruptoque ingens Acheronte vorago

570 Pestiferas aperit fauces; queis condita Erinnys,

Invisum numen, terras, cælumque levabat.

Nec minus interea extremam Saturnia bello

Imponit Regina manum. Ruit omnis in urbem

Pastorum ex acie numerus, cæsosque reportant,

575 Almonem puerum, fœdatique ora Galæsi;

Implorantque Deos, obtestanturque Latinum.

Tur.

* * *

πεφύγατο, ὃ δὲ Σκαλίγερος (ἐν Ε'. τῆς Ποιητ: Κεφ: Γ') ανάπαλη, τὸν τὸν Μάρων.

Στίχ: 571. . . . ΒΕΛΟΣ ΤΥΧΕ Δ' ΑΝΘΕΡΕΙΣΝΟΣ, Καὶ παρ Ομήρῳ δὲ (Ιλ: Ζ. 387.) Ἰδομενέος "Ασιον.

"Φθάμενος βάλε δερι

"Δαιμὸν ὑπ' αὐθερεῶντε, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

Στίχ: 574. . . . ΤΑΓ' ΕΣ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕΣΙΤΕΥΩΝ. Εἰκίτως ἐπειδὴ δικαιότατος, οὐ λέγεται, ὑπῆρχεν ἐν Λισσονίοις, καὶ ἄμα πλησιώτατος ὁ αὐτὸς ἥρκεσε δὲν τὸ ἔτερον τέτων ἐν μέρει, πρὸς γε τὸ ἀποτρέπεσθαι τὰ τὸ πολέμια πᾶσαν αὐτὸν.

Στίχ: 580. . . . ΘΕΟΣ ΛΙΜΑΤΟΕΣΣΑ, Ή Αληκτὼ δηλοῦται.

Στίχ: 585. ΤΟΤΣ ΦΑΘΙ ΣΥΝΘΕΣΘΑΙ ΦΙΛΙΗΝ κτ: "Ωσανεῖ ἔλεγεν, ὅτι ἔγα μὲν ἦδη τέττας ἐξεπολέμωσε, εἰς τοστὸν δὲ κατ' αὐλήλων ηὔθισα παροξυσμός, ὡς μηδὲ αὐτὶώ Σε ἔχειν θεληθεῖσαν, εἰς φιλίαν αὖθις αὐτὸς διδίως αἰνακαλέσαθαν. Μετὰ δὲ η περιαυτολογία εργανεῖσας τε. καὶ θραυστητος. Οἱ δὲ ἄλλως τὸ δηθὲν ἐξεδέξαντο, ὅτως: Ἐγὼ μὲν τὸ μετεξύ λατίνων τε καὶ Τεύκρων ἐπεγείρασσα νέκος, τῷ μόνῳ ἐξτέλεσσα. Σὸν αὐτὸν ἐσὶ τὸ λοιπόν, τὸ τὸ περισκέπτειν εἰς συμμαχίαν συναγαγεῖν, Τύρων συνεπερήξαντας. Ἀλλὰ μοι τὸ πρῶτον μᾶλλον ἀράρεν· οὐ γάρ ἂν ἄλλως αἰγερωχίαν ὃ Ποιητὴς τὸ λόγον κατέπει. Ἐπειτα δὲ, καὶ τὸ δέυτερον ωχί της Ἡρα αὐστιθησιν, αὐτὴν δὲ, εἰ δόξειεν ἐκείνη, καθυπεργυγῆσαι προσυπικτοῦται, ὡς μᾶλλον ἐκ τῶν ἐξης, ἄχρις ἐπὶ τοῖχον 591.

Στίχ:

Τῆδε δὲ ἐν υσμηνῇ πρότοις ἔγηας νεανίσκος,
Τῶν Τυρέων τεκέων Ἀλμων ὁ πρῶτος, ὄτκω
Ἡριπε δοιεῖντι βέλος τύχε δὲ αὐτοῦ τελεῖνος,
Ἡχι ὄδος Φωνῆς, πνοιώ δὲ ἐνὶ αἴματι Φράξε.
Τῶν δὲ ἄλλων ἑδάμη μάλα κύκλω σώματα πολλαὶ,
Καὶ Γαλεσὸς δὲ γέρων, τὰ ἐς ἀριώνα μεσητένουν
Οἰος ἐν ἄλλοις, ὃς δὲ δικαιότατος πέλεν αὐτῷ,
Ἐν τε δὲ Αὐσονίοισιν ὅχ' αἴφνιος περὶ αράρας.
Πέντε ἔινα ὅτινα τῷ πώεα, πεντ' αὐγέλαι τε,
Ἡδὲ ἑκατὸν πηκτοῖς ὠχλέυετο γαῖας αρότροις.

570

Μέσφα δὲ τοι πονεούντο κατὰ πρατεράς υσμηνας,
Ἡν δὲ ὑποχεσίω Θεὸς Σπληνὸς αἴματόεσσα,
Τεῦξε τε ταῖς πρώτας αὐτροκτασίας πολέμου,
Λαῆπε μὲν Ἐσερίω, ἀνὰ δὲ ὥκα πτοσας δὲ αὔρας,
Τῶς Ἡρω προσέφη αὐγέρα χως, ὡς Φερενίκος.
Ἡνὶ σοι ἀργαλέη ἐκ νέκκες Φύλοπις ὥρτος,
Τὰς Φάθι σωθέαδαι Φιλίω, απονδάς τε σωτηρα.
Ἡ δὴ Αὐσονίω κατεπέρβανε αἴματι Τεύκρας,
Προθήσω δὲ ἔτι, αἱ σεῦ βαλὴ ἔμπεδος γέ μοι
Αγχύρας πτόλιας Φήμας ἐπὶ δῆριν ἐποφθω,
Αρεος αὐτὰρ ἔρω μανικῷ Ψυχᾶς θντοκήσω.
Πάντοθεν ὅφρα δέ τοι σωστρωγὰ πλήθεα Σλάθη,
Χάρεσι συμπάντων ἀγρωτῶν τέυχεα θήσω.
Ἡρη τοις δὲ ἐπάμειπτο: ἀδην δειμῶν τε δόλων τε.
Ἄτια Φυλόπιδος πάρα πήδη δῆρος αὐγή Φθη.
Οπλα, τὰ πρώτα τύχεν, νεοχεύντοις αἴμασι δεῦθεν.
Τῶς δὲ γάμας, τοίχος τε τελευτῶν τὰς υμενάις,
Κύπριδος ἔξαυτος Φύτλη, καύτος τε Λατίνος.

575

580

585

590

595

N. 2

ΑΙΓΕ-

* * *

Στίχ: 595. ΤΩΣ 'ΡΑ' ΓΑΜΟΤΣ κτ: Σαρκασικὸν τὸ ἔπος τὸ δὲ σαρκάζειν γαλᾶι ἐσὶ πως μετὰ θυμόν καὶ πικρίας υποστηρότα, καὶ τὸ σόμα αὐτοῖς γυντα, ὡστε ταὶ κινίδαι (ἰποὶ Στίδη, ἢ Λέξ) ὅταν προσλιπαρῇ τηνα ἡ αὐφέλη τοῖς ὀδεσσοῖς. Εἰσὶ δὲ δὲ Σαρκασμος καθ' αὐτὸν εἰρωνείας ἄνδος, διὸ της θαυμάζειν, η δοκιμάζειν πλάττεται, τὸ παθ' αὐτὸν γέδε ἐπουνετὸν ἄν, γέδε δέκιμον. Τοιέτος δὲ Σαρκασμὸς, δὲ υπὸ Αχιλλέας Αγωράμονι ἐπιτοξεύμετος, Τλ: I, 336.

"Ἐχει δὲ ἀλοχον θυμαρέα, τῷ παριέντων
"Τερπέδων

Καὶ πατωτέρων, σιχ. 346.

"Αλλ' οὐδετέν, σωὶς τε καὶ ἀλιοῖς θασικεύει

,,Φραγέδων γίνεσσιν αλεξέμενοι δηδὸν πῦρ.

,,Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποντίσατο νέσθιν ἔμετο,

,,Καὶ δὴ τεχος ἔδειρε, καὶ θλιψε τάφρον ἐπ' αὐτῷ

,,Βύρεσσαν, μεγάλια, ἢ δὲ οκόλοπης πατέπηγεν"

Στίχ: 596. ΚΥΠΡΙΔΟΣ ΕΞΑΙΤΟΣ ΦΥΤΛΗ, ΚΑΙΤΤΟΣ ΤΕ ΛΑΤΓΝΟΣ. Τὸν Αἰγαίον δὲ πατερωνεύει κανταῦθα, καὶ Κύπρον αὐτὴν υπομυκτηρίζει την ἐκείνον τέξασαν. Διὸ Αἰγαίον δὲ, καὶ τῷ κηδετῇ αὐτῷ αἰγιώσαται γενέδαι προσοχθίζει Λατίνῳ.

Στίχ

Turnus adest, medioque in criminis cædis & ignis
Terrorem ingeminat: Teucrosque in regna vocari,
Stirpem admisceri Phrygiam, se limine pelli.

580 Tum, quorum attonitæ Baccho nemora avia matres
Insultant thiasis (neque enim leve nomen Amatæ)
Undique collecti coeunt, Martemque fatigant,
Ilicet infandum cuncti, contra omnia bellum,
Contra fata Deum, perverso numine poscunt.

585 Certatim regis circumstant tecta Latini.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit:
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore,
Quæ fœse, multis circum latrantibus undis,
Mole tenet: scopuli nequicquam, & spumea circum.

590 Saxa fremunt, laterique illata refunditur alga.

Verum ubi nulla datur caecum exsuperare potestas
Consilium, & sœvæ nutu Junonis eunt res,
Multæ Deos, aurasque pater testatus inanes,
Frangimur heu! fatis, inquit, ferimurque procella!

595 Ipsi has sacrilego pendetis sanguine pœnas,
O miseri; te, Turne, nefas, te triste manebit
Supplicium, votisque Deos venerabere feris.

Nam mihi parta quies, omnisque in limine portus:

Funere

* * *

Στίχ: 599. ἌΛΛ' ΑΤΤΗ' ΑΤΤΘΙΣ ἈΠΟΣΤΙΧΕ Τιῷ Ἀληκτῷ Ἡρα
κελένεις ἐπανελθεῖν ὅτεν ἦκε, Διὸς τὸν ἀκοίτων ἐυλαβεύμενην ὁ Ζεὺς
παρ' Ὁμήρῳ τιῷ Θέτιν ἀνέπειρεν αὐτῷ ἐντυχόσαν, αἰνάπαλιν μῆτος γε
τῆς ἐντεύξεως Ἡρα ἡ ἀκοίτις αἴθηται. Ἰλ: Α'. σιχ. 522.
„Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν αἴθις αἰπόσιχε, μὴ σε νοήσου
„Ἡρη̄ ἐμὸς δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὁ φρα τελέσσω.

Στίχ: 606. ἈΜΣΑΪΚΤΟΥ ἈΓΚΟΣ. κτ: Ἐτυμολογεῖσι τὸ χωρίον, απὸ τῆς Ἐλ-
λιωκῆς προδέσσεως (Ἀμφὶ) καὶ τὸ Λατινικὸν ὄνοματος ἐπιθέτῳ (Σάγκτῳ)
ἢ δηλωτικὸν ἐσὶν ἀγγίστητος ὡς Ἀμφίσαγκτόν τι ἔναι, καὶ κατ' αὐτοῖς
τῆς συλλαβῆς (ΦΙ) Ἀμφίσαγκτον, τὸ πανταχόθεν Ἀγιον. Ἡν δὲ τὸ
Ἀγιος, ὃρεσιν αἱρετόμοις κύκλῳδεν περιελημμένον, καὶ πυκνᾶς ὑλῆς κα-
τακομον, χειμάρροιν τε περιέχον σφρόεω τῷ δέπω κατὰ πετρῶν αἱρα-
σόμενον. Ἡν δὲ καὶ ἄντρον ἐν Βίσσασι βαθὺ, ἐξ οὐ δύμήτις αἱρεφέρετο ὁ-
λεθρίας, ὡς ἔντι καὶ τόδε τοῖς πολλαχοῦ γῆς Χαρωνεῖοις Βαραθροῖς συγκα-
γαλέγεθαν. Περὶ οὐδὲ τῆς Κοιλάδος ταύτης καὶ Πλίνιος διεληφεν (Φυσικ. Ισορ. Βιβλ: Β'. Κεφ. ἐνγενηκοσῷ τρίτῳ) η δὲ τοι Κοιλάδες τοῖς προσοίκοις
καλεῖται La Valle di Fricento, κατακαὶ δὲ ὑπὸ τῷ Ἀπεννίνῳ ὄρες, μεταξὺ
Ἀπελλας τε καὶ Καμπανιας, τῷ τε Αδριατικῷ, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελά-
γες ἐπίσης αἱρέχοσσα τὸ δὲ ἐν αὐτῷ ἔηθεν σέος, La bocca del Lovo (τὸ
Λύκειον σόμα) ἀνόμασαι. Εσι δὲ παρ' αὐτῷ τῇ Κοιλάδῃ καὶ πόλις η πάλαι
μὲν Μεφίτις, νῦν δὲ κατὰ παραφθορὰν (Mufiti Μεφίτη) (ἐκ τῆς δυσοδ-
μίας πάντως.) λαβέσσα τὸ ὄνομα.

Στίχ: 612. ΓΗΝ ΣΤΥΓΕΡΗ ΔΑΙΜΩΝ, ΗΔ' ΟΤΑΤΜΠΟΝΤ' ΑΝΕΚΟΥΦΟΤ. Τιῷ μὲν γιλὸς δῆλον, αἱρέσσην γαρ ἀχθες αἱ κακοποιοὶ διώμεις ἐν αὐτρώ-
ποις αἱατρεφόμεναι πῶς δὲ καὶ τὸν ὀρανὸν αἰνεκεφίζεν; η ὅτι παράσσεις
πάντα ἀν δι υπερβολῶν κακίας κακῆς σωμετάραξεν. Ἄλλα γαρ ὀρανὸν ἐν-
ταῦθα τὸν ἐπὶ γῆς νοητέον αἴρει, καὶ ἂς αἱωτέρω αὔρας αἰδεγίες (σιχ.
597.) ὁ Ποιητὴς εἶπε. Καὶ καλῶς ἀρει ὁ Ἰταλιώτης Κάρος:

• • • • • e dismorbò l' aura di sopra.

Στίχ:

Αἰθεριοις δέ σε ἐν ἄυραις ἐπαλαῖθαι ἀνέδδη,
Οὐχ' ὁ πατὴρ ἐφίησ', ὃς Ὁλύμπῳ ἐπ' ἄκρον ἀνάσσει.
Ἄλλ' αὐτῇ νω̄ αὐθις ἀπόσιχε ἔτι δὲ μόχις
Εἰσέτι δὴ περίειν, ἐγώ νυ τὰ πάντα τελέσσω.

600

"Ως Ἡρη μὲν ἔσπι', Ἀληκτὼ δὲ ἀκεπετάσσασε.
Ροιέσσας αὖτις ὄφεσι πτέρυγας, μάλιστα δίμφα
Ἐδρας Κωκυτοῦ κατέπτη, κάλιπε δὲ υψη.

Μέσσης Ἰταλιης μακροῖς ὑπὲρ δρεσφιν κεῖται
Χῶρος ἀρίγνωτος, τὴν ἐνρὺ ἀπάντους κλεῖσ,
Ἀμσάγκτες ἄγκος. Ταρφετὰ δὲ ἐνθεν οὐκέτι
Τλαι τηλεθόσαις ἐρίθρομος πῆδες μέσσων
Ροχθεῖ χαμάρρος, κανακηδάς βέσσην αὖτις πέτρας.
Ἐνθα Φρικτόν τι μένος, αὖτις τὸν αἴρεσσαν Ἀττάς
Δάκνιντ, αὐτὰρ χάσμα, Ἀχέροντος διηγνυαεῖνοι,
Λοιμοφόρον σόμα οἴγετ', ἐν φέρεις πατεῖνοι,
Γῆν συγερὴ Δαίμων, οὐδὲ Ὁλυκτὸν τὸν αὐτενάφει.

605

Ἡρη δὲ Κρονιαὶς πυμάτιν ἀμας χειρὶ ἐπιβάλλει,
Ὀτρωέσσα μάχων. Πληθὺς δὲ ἄρδε πᾶσα νομήνων,
Ἄσυνδ' αὐτὸν ὑσμίνης μεῦδον τ', ἐφερόν τε δαμέντας.
Παῖδες τε δὴ Ἀλμωνα, Ταλησὸν δὲ αἰματόφυρτον.
Καὶ δὰ Θεάς καλέοντο, Λατίνον μάρτυρα δὲ Ιζων.
Καὶ Τύρνος δὲ παρῆν αταθαλίας ἐπὶ ταῖς δε
Δειμὸν διπλάζων, ημὲν πυρὸς, ηδὲ σιδήρου.
Τεύκρες ἀμβούων πρὸς Κοιρανέων καλέεθαι,
Μίσγεθαι Φρυγίων Φύτλων, αὐτὸν δὲ ἀπεῶθαι.

610

"Οὐ δὲ ἄρα Μητέρες, ἐν αβάτοισι νέμεσσι θέεσσαι,
Ἐκπλη-

* * *

Στίχ: 613. ΠΥΜΑΤΗΝ ΧΕΙΡ' ΕΙΗΒΑ' ΛΛΕΝ. "Ως
τιλού κορωνίδας ἐπιθέμει τῷ ἔργῳ, εἰς πέρας αγαγόσσαν τὰ δέξαντα.

Στίχ: 615. "ΑΣΤΥΔ' "ΕΦΕΡΟΝ ΤΕ ΔΑΜΕΝΤΑΣ. Ἐπίτηδες πρὸς
ἐνδεξιν, οὐδὲν τὸν Βασιλέα κινήσωστε τῶν γάρ δεινῶν τὰ
ὄψεσιν ὑποπίπτοντα σφοδρότερον τοις ψυχὶς ἐκταράσσει, οὐδὲ λίγῳ αἴπε-
λῶς παριειάμενα. Ταύτη τοι καὶ Μ. Ἀντώνιος τὸς Καισαρος χιτωνίσ-
κας ὑμαγμένες τοι καὶ διακεκομμένες τοῖς ξιφεσιν αναστέων, τοσστον οὐ-
γῆς ἐνέβαλε τοῖς ανθρώποις, ὡς τὸ μὲν σῶμα τῷ Καισαρος ἐν αγορᾷ κα-
θαγίσαμεν εγκαμένης τὰ βάθρα καὶ τὰς τραπέζας, αρπάζοντας δὲ
τὰς αἱρὸν τῆς πυρᾶς ἐπὶ τὰς οἰκίας θεῖν τῶν αἰκετονοτῶν, καὶ
προμάχεθαι. (Πλάτ: εἰς ΒΙ. Ἀντών.)

Στίχ: 618. ΑΤΑΣΘΑΛΙΔΙΣ ΕΠΙ ΤΑῖς ΔΕ. Ἐπὶ τέτοις τοῖς τῷ
συγκρηθέντος λαὸς θορύβοις, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ συμβολῇ δαμέσι δυσὶ,
τοῖς ἐν μέσῳ ἰδεῖν προκειμένοις.

Στίχ: 619. ΔΕΙΜΟΝ ΔΙΠΛΑΖΩΝ Διπλᾶς γάρ ὁ Φόβος ἐγίνετο· οὐ
μὲν αἱρὸν τῆς φλόγας αναβριποδέσσης ἐν τοῖς λαοῖς σάσσεως, οὐ δὲ αἱρὸν
τῷ πολέμῳ, οὐ τούρνος αὐτὸς κινήσει πάπελαις ὡς πάσχων αἰδίκαι.

Στίχ: 621. ΜΙΣΓΕΣΘΑΙ ΦΡΥΓΙΗΝ ΦΤΓΛΗΝ Πρὸς ἐξευτελισμὸν
τὸ (Φρυγίων) καὶ ὁδὲ ὑπανακρέσται, διπεριερ καὶ ανωτέρω οἱ Τεῦκρεις ὑπὸ^{τῆς} Αμέτης, τὸν ὁμόζυγον μεταπέσσαι πειρωμένης, ἀλλταὶ προσερέπωται,
καὶ ὁ Φρύξ βάτωρ ὑπεμυημονεύθη. (Ορα τὸ Σημειωθέντα σίχ. 385—390.)

Στίχ: 622. ΩΝ Δ' ΑΡΑ ΜΗΤΕΡΕΣ κτ: Περὶ τέτων ἔρηται, σίχ. 419—431.

Βιβλ. Ζ.

Ο

Στίχ:

Funere felici spolior. Nec plura loquutus,
 600 Sepdit se tectis, rerumque reliquit habenas.
 Mos erat Hesperio in Latio, quem protinus urbes
 Albanæ coluere sacrum, nunc maxima rerum
 Roma colit, cum prima movent in prælia Martem;
 Sive Getis inferre manu lacrymabile bellum,
 605 Hyrcanisve, Arabisve parant, seu tendere ad Indos,
 Auroramque sequi, Parthosque reposcere signa.
 Sunt geminæ belli portæ (sic nomine dicunt)
 Religione sacræ, & sævi formidine Martis:
 Centum ærei claudunt vectes, æternaque ferri
 610 Robora; nec custos absistit limine Janus.
 Has, ubi certa sedet patribus sententia pugnæ,
 Ipse, Qririnali trabea, cinctuque Gabino
 Insignis, referat stridentia limina Consul:
 Ipse vocat pugnas; sequitur tum cætera pubes,
 615 Æreaque assensu conspirant cornua rauco.
 Hoc & tum Æneadis indicere bella Latinus
 More jubebatur, tristesque recludere portas.
 Abstinuit tactu pater, aversusque refugit

Fœda

Στίχ: 623. ἜΚΠΛΗΚΤΟΙ ΘΙΑ' ΣΟΥΣ ἸΣΤΩΝ. . . . Οἱ μὲν, ἀπὸ τῆς θέσεως
 εἰρηθαὶ τὸν Θίασον βάλονται· οἱ δὲ, παρὰ τὰ θέσικα καὶ τὸ ἄστοι, οἰοντες Τι-
 γα Θίασον. Θίασοι δὲ αἴπλωσι καὶ τοῖς Θεοῖς τελέμεναι πανηγυρικαὶ
 ἔσερται, καὶ προσέτι καὶ εἰ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων συγκροτήμεναι ὑπὸ πολ-
 λῶν σωλένστεις. Ἀλλ' ίδιαιτέρου Θίασος ὁ τῶν Διονύσῳ παρεπόμενος ὅχ-
 λος, ὡς Εὐριπίδης φησὶν: (ὑεῶ δὲ θιάσεις τρεῖς γυναικέςς χορὸς.) Τέτ-
 μὲν οὖσθι θιάσεις ἀπὸ τῆς θεοῦ προστηρόφενον καὶ γαρ αὐτές τις θεοῖς οἱ
 Δάκιωνες Σιάς φασὶν. (Ἄθω. Δειπνοσοφ. Βιβλ: Η.)

Στίχ: 629. . . . ΩΣ ΠΕΛΑΓΟΤΣ ΠΕΤΡΗ ήτ: Όμηρικὴ η ἡ παραβολὴ
 αὐτῆς: Ἰλ: Ο. σίχ. 618.

„Ηλίβατος, μεγάλη, πολὺς ἀλλὸς ἐγγὺς ἐστα-

„Ητε μένει λυγέων αἰρέμων λαυψησά κέλευθα,

„Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερέυγεται ἀντιώ.

Καὶ ἡ παλιλογία δὲ τῇ χήρακος πολλαχός παρ' Όμηρῳ, οἵτις ἐπανάλη-
 ψις ἐσὶν, ἐτονεῖ Επανάληψις δὲ ἐπανατρεφῆς, μιᾶς ἢ πλειόνων λέξεων,
 ποτὲ μὲν αἱμένως ἐπαναλαμβανομένων οἷον Ἰλ: Υ. σίχ. 371.

„Τέ δὲ ἐγὼ ἀντίος εἴμι, καὶ εἰ πυρὶ χεραῖς ἔοικε,

„Εἰ πυρὶ χεραῖς ἔοικε, μήνος δὲ αἴθιωνι σιδήρῳ.

Καὶ Ἰλ: Χ. σίχ. 127.

„Τῷ ὀσεριζέμενοι, ὅτε παρθένος ηθεός τα-

„Παρθένος, ηθεός τ' ἐπερίζετον ἀλλήλοισιν.

Καὶ Ἰλ: Ψ. σίχ. 641.

„Οἱ μὲν ἐμπεδον ηνιόχευεν,

„Ἐμπεδον ηνιόχευν, δὲ δέρεις μάστιγις κέλευσεν.

Ποτὲ δὲ καὶ ἄλλων τινῶν μεταξὺ παρεντοθεμένων οἷον Όδυσ. Λ. σίχ. 220.

„Αλλ' οἱ μὲν Αἰθιοπαῖς μετεκίαθε τηλὸδ' ἐόντας.

„Αἰθιοπαῖς, τοὶ διχθὰ δεδακταὶ, ἔχατοι αἰδρῶν.

Καὶ Ἰλ: Β. σίχ. 671.

„Νιρεὺς δὲ αὖ Σύμηθεν σύγεν τρεῖς νῆσοις ἐίστας.

„Νιρεὺς Λγλαῖς θ' οἰστοι, Χαρόποιο τ' Ἀνακτοῖς.

„Νιρεὺς, οἱ κακλισοις αὐτὴς ιπό Ιλιον ηλθε.

Ἐκπληκτοί θιάσες ίνων ἐπιάλμεναι Βάκχω·

(Οὐ γὰρ Ἀμάτης τυτθὸν ξίνα κλέος) οἱ δὲ ἄμα πάντες

Ἴξαν ἀολλέες, ἵψι δὲ Ἄριω ἐκβοώντω.

625

Ἄυτίκα δὲ ἄρδην πάσαις ἀντίξοον ὅσσαις,

Μοίραις τ' ἀντίξενη ητόντο, Θεῶν κατὰ μῆνιν,

Ἀμφιπερισάντες Βασιλῆος δῶμα Λατίνων.

Στήκεν οὖν δὲ ὡς πελάγυς πέτρη ἐξαὶ ἀσεμβήσ·

Ως πελάγυς πέτρη, φοθίων αἰνὰ σμαραγδύντων;

630

Ἐμπεδος φῶν γκω· Σπιλάδες μάψ δὲ ἀντα θαλάσσης,

Ρηγμῖνες τε πέριξ ἀφρῶσαι βρυχανόντας,

Φύκεα δὲ πλευροῖς ἀνακίδναται αἱ προτιβάλλαι.

Οἶος ἐπεὶ δὲ ωκεανὸν ἀλαὸν βάλευμ' ἀλέαθαι,

Νέυματι ἀλλ' Ἡρῆς νηλείος ἔκαθε πάντα,

Πολλὰ Θεάς τότε, πολλὰ κενὰς διαμαρτύρετ' αὔρας.

635

Ἀγγύμενδ' οὐδὲ Μοίραις, οἴμοι! Φερόμεθα θυέλλη.

Αὐτοὶ τὰς δὲ ἀθέψ σφῶν αἴματι τίσετε ποινᾶς.

Α δειλὸι! Σέ τε Τύρον, σέ τ' ἀυτίκα δέξεται αἴψα

Αργαλέη τίσις· οὐψὲ Θεάς κεκλήσεαι αἴτως.

640

Ἐσσετ' ἐμοὶ γὰρ ἔκηλα, ἐπ' ὁδῷ δὲρμος ἀνῶκται·

Ἐπότμων κτερέων σέρομαλ μόνον. Ως ἄρα ἔπας,

Οἶκοι εἰ τὴ εἰνέρεας, βασιλέης ωία λέπεν.

Ἡν. μὲν ἔθος Λατίω τῷ γένει, τό περ ὥκα

Ο 2

Αλβά-

* * *

Τῇ γοις τοιαύτῃ ἐπαναδιπλώσει καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐνταῦθα ἀπεχρήσατο·
καὶ μικρὸν δὲ κατωτέρω: (σίχ. 639.)

Σέ τε Τύρον, σέ τ' ἀυτίκα δέξεται αἴψα.
Καὶ μὲν δὴ καὶ (Γεωργ. Δ. σίχ. 630.)

„Καὶ γλῶττας ψυγεὶ, αἴ αἱ, ψυχῆς ἀπιέσθης
„Οἰκτρέω Εὔρυδίκιων ἐκάλει.

Ἐξι δὲ ὡς Φησὶν οἱ τὰ Ομήρεις Βιογραφίσας, οἰκειότατον κηνήσεως καὶ ἐνεπάσας
τὸ χῆμα· σπερ δὲ οἱ μὲν Γάλλοι τῶν Μάρωνος Ἐρμίωντῶν, ὡς μὴ πάνυ τι,
ὡς ἔοικε, τῇ κατ' αὐτὸς ἐνδοκημένη Διαλέκτῳ υπερεῖδον, οἱ δὲ Κάρος ἀριστείταιλοι:

Egli di rupe in guisa immoto stassi
Di rupe che nel mar fondata e salda,

Στίχ: 636. ΚΕΝΑΣ ΔΙΔ ΜΑΡΤΥΡΕΤ ΑΥΡΑΣ. Μηδενὸς γάρ
ὑπακέουτος, μάτιων ἐπεβοᾶτο θεοκλυτῶν τε καὶ διαμαρτυρέμενος.

Στίχ: 637. ΑΓΝΥΜΕΘ ΗΙ ΜΟΙΡΑΙΣ κτ: Καν εἰς αὐτὸς αἰτέχοι οἰς πέτραις ἀ-
σέμβακτος, ἀλλὰ τὰ Μοιρῶν ὑπερίχει τε καὶ νικᾷ.

Στίχ: 639. Α ΔΕΙΛΟΙ! ΣΕ ΤΕ; ΤΥΡΝΕ, ΣΕΤΤ ΑΥΤΙΚΑ κτ: Καὶ κοινῇ τοῖς
ζασιάζοις ἐπαπελῶν, καὶ Τύρων αὐτῷ ιδιαίτερον ἐπιστέει τιλ νέμεσον.

Στίχ: 641. ΕΣΣΕΤ ΕΜΟΙ ΓΛΡ ΕΚΗΛΑ κτ: Λιμιώ ἐμοὶ οἱ τῆς αναπαυσεως ἐκ
γετόνων, ὡς, διὰ τὸ γῆρας, ἐκ τῷ σωγγυς ὡν ο Θάνατος.

Στίχ: 642. ΕΤΠΟΤΜΩΝ ΚΤΕΡΕΩΝ ΣΤΕΡΟΜΑΙ ΜΟΝΟΝ. Κηδέας οἱ τέυξ-
μαι βασιλεῖ πρεπέσης· τετὶ μόνον, διπερ ὁδὲν αὐτὸς προτιμῶ.

Στίχ: 644. ΉΝ ΜΕΝ ΕΘΟΣ ΛΑΤΙΩΙ ΤΩΙ Γ ΕΣΠΕΡΙΩΙ Δύο
γάρ τὰ Λάτια φέρεται ισορρόμενα, τὸ μὲν παλαιότερον, τὸ ὑπὸ Θύβριδος
καὶ Αγίων τῶν ποταμῶν περατώμενον τὰ δὲ νεώτερον, τὸ Οὐλτύρενον ἀχρό-
δηπον, καὶ Ψωμαίοις υσερον καθυπετέξαν· ὡν τέττα πρὸς ήλιον ἀνιόντα σ-
ρώντος, ἐκείνο νεῦον ἐσὶ πρὸς δυόμενον. Διέσαιλεν δὲν ο Πομπής τῷ δευτέ-

ρ

Fœda ministeria, & cæcis se condidit umbris.

620 Tum regina Deum cœlo delapsa, morantes

Impulit ipsa manu portas, & cardine verso
Belli ferratos rupit Saturnia postes.

Ardet inexcita Ausonia, atque immitiblēs ante,
Pars pedes ire parat campis; pars arduus altis

625 Pulverulentus equis ferit omnes arma requirunt.

Pars leves clypeos, & spicula lucida tergunt

Arvinā pingui, subigente in eote fecutes;

Signaque ferre juvat, fornicusque audire tubarum.

Quinque adeo magnæ profitis incadibus urbes

630 Tela novant, Atina potens, Tiburque superbum,

Ardea, Crustumerique, & turrigeræ Anconiae.

Tegmina tuta cavant capitum, flectuntque sagittas

Umbonum crates: alii thoracæ alienos,

Aut leves ocreas lento dueunt argento.

635 Vomeris huc & falcis horos, huc omnis aratri

Cessit amor: recoquunt patrios fornacibus enses.

Classica jamque sonant: & bælo tessera signum.

Hic galeam tectis etepidus rapit: ille frumentos

Ad

* * *

ες τὸ πρῶτον, σωιτάς ἔτω καὶ τὰ περὶ ἐόντος τὸν λόγος ἔθετο τιὰ μέχαιρτητα. Περὶ δὲ τῆς τὰ Λατίς ἐπωνυμίας, Ορεα Α. Λίν: σιχ. 10. Σημειώσας δὲ ὅπως ἀριστα κανταύθα, ὡσερ ἐκεῖ (σιχ. 11.) τὰ Ἐθνικὰ ὄντα σενολόγως τοῖς χρόνοις σωδιετάζετο.

Στίχ: 647. ΕἼΤΕ ΓΕΤΑΙΣ ἘΠΑΓΕΙΝ κτ. Γέτας ὁδε, καὶ Τρεπαίς, καὶ Πάρθες, καὶ Ἀρεβασ, καὶ Ινδες, ὡς ἐκ παρόδου ὁ Ποιητὴς παρεσάγει, ἀμφα τε τὰ Ῥωμαίων κράτες, τιὰ πρὸς Ἀρκτες, καὶ Μεσομεσίαν, καὶ Ἀγατολαὶ ἐμφαίνων ἵχων, καὶ τὸν Ἀυγεστὸν κλεῖσαν, ἐφοῖς κατὰ Θρακῶν, καὶ Δασκῶν, καὶ Σαρματῶν, καὶ μὲν δὴ καὶ κατὰ διαφόρων ἄλλων τιὰ Ἀσιαν οἰκήτων Ἐθιών, τροπαιοῖς ἐνέγκαστο μάλιστα δὲ Παρθενών, καὶ ὃν τότε, τὰ 734. αὐτὸς καταβολῆς Ῥώμης ἐσαντος ἔτες, τὰ ἐπλατέοντα. Ήνικα δὴ καὶ τῆς αὐτῆς Αἰγαίου τὰ τελευταῖα δὲ Μαρών σωματεῖον, ὡς ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς ἐνιστετε διὸ πεπαυμένος. Αἰνιττεται δὲ τιὰ Αύγεστας ταύτης ἐκρατεῖσαν ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς ἐξης ἐχόμενως δυσὶν ἐπεστιν.

Στίχ: 649. Η ΩΣΤ' ΕΙΣΒΑΛΕ'ΕΙΝ ΗΩΙΑ ΕΠ' ΕΘΝΕΑ
650. Η ΩΣΤ' ΑΙΤΗΣΑΙ . . . ΣΗΜΑΤΑ ΠΑΡΘΟΤΣ. Τῷ γάρ
ιντι ἐπὶ τῷ κατὰ τὰ ιδίας ἔθνες παρασκευὴν Ῥωμαίων δεσπασ Φραστης, τα
παρ αὐτῷ, ἐπὶ Κράσσος τὸ πρῶτον νικηθέντος, καὶ Μ. Ἀυτωνί τὸ δευτερον,
ἀποκείμενα τρόπαια, εἰς Ῥώμην ἐπεμψεν εἰρώλια αἰτήμενος, καὶ παῦδες
δὲ ἐπὶ τύτοις τὰς ἐσυτάς τῷ Σεβαστῷ θεραπευτικῶς λίαν προσομηρεύσας.
(Ορεα καὶ τῷ Γ. τῷ Γεωργῳ σιχ. 34.)

Στίχ: 651. ΔΟΙΑΙ' ΕΑΣΣΙ ΠΥΛΑΙ κτ: Εν τέτοις τὰ σιωθότα Ῥωμαίοις γίνεσθαι, κινημένης πολέμῳ, ὁ Ποιητὴς ἐκδιδόσκει. Ήν μὲν γὰρ ἐν Ῥώμῃ Νεώς Ιανῷ ἰδρυμένος, ὃν διδύμον τε καὶ δίπυλον, διὰ τὸ διστάς ἔχειν πύλας αποκαλένην, ὃς αὐτῷ ἔχειν μὲν διὰ παντὸς ἐνοικίστο σωματών πολέμῳ πεντελεῖδα δὲ γενομένης εἰρώλιας. Τότον ἐπὶ τῆς Νεώς βασιλείας, βόδεμιαν ἥμέραν αὐτογενένον ὁ φθίνων ισόρηται, τρία ἐπὶ τοῖς τετταράκοντα ἔτεσσε κεκλεισμένον σωεχῶς μένοντας κεκλεῖδα δὲ καὶ ἐπὶ Μάρκου Ἀτιλίᾳ, καὶ Τίτῃ Μαλλίᾳ ὑπατευσίτων ὑσερον, δὲ χρόνον μέντοι συχιὸν. Τελευταῖον δὲ καὶ
ἐπὶ τῷ Σεβαστῷ Καίσαρος καθέλουτος Ἀντώνιον (Ορεα Πλάτ: εἰς Βι: Νεώς.) Ἄλλον ἐπισητέον, ὡς (εἴπερ Νεώς αὐτὸς οὗ ὁ τὸ διδύμον δομησάμενος) κατὰ πρόληψιν ὡδε ταῦτα, ὡς ἐπὶ τῷ Λιγείς χρόνων ομοίως συμβάντα, ὁ Ποιητὴς ημῶν διεξέρχεται.

Στίχ

- Αλβάνιοι σεβάσαντο πόλεις, καὶ νῦν δέ μεγίστη
Ρώμη τιμᾷ, εὖ τὸν Ἀριωναῖον πρῶτον,
Εἴτε Γέταις ἐπάγειν πολύδακρων δῆριν ἔτοιμοι,
Εἴτε καὶ Τρκανίοις τε, Ἀραψί τε, καὶ τε Ἰνδοῖς.
Ἡ ᾧς εἰςβαλέειν ηφαῖς ἐπ' ἔθνεα τὸν ἄλλα.
Ἡ ᾧς αὐτῆσαι πολεμήσας σῆματα Πάρθυς.
Δοιὰς ἔασσι πύλαι πολέμεις (τὰς κικλήσκουσι).
Θρησκείη δὲ ιεροῖς, καὶ δέιμαῖς Ἀρεοῖς αὐτῷ.
Τὰς δὲ ἑκατὸν πάντες μοχλοὶ χαλκοὶ ὀχυρώσει,
Ἄιδιον τε μένος πυλυχμῆτοιο σιδῆρος.
Οὐδὲ Ιανὸς καίνη πυλαωρὸς ἄπεις ἔδοιο.
Ἄλλος δὲ πάτρες γερρῶς Φρασσαῖατο χάρμις,
Αυτὸς Κυρινίων Τραβέρη τότε, ἐν τε Γαβίνῳ
Ζώσματι ὥν Τπατος βρυχόωντο οἴγνυσι θύρετρα.
Αὐτὸς ἐφ' ὑσμίνια καλέει, ἐπὶ δὲ επειταὶ ηβη.
Χάλκεα βραγχῶδες δὲ κέρα μικᾶται ὁμόπυνχοι.
Τὰς κατὰ Αἰνεαδῶν παρανώγετο τόφρα Λατίνοις,
Χάρμις σημῆναι τε, πύλαις συγεράς τε πετάσσαι.
Ἄλλα πατὴρ ψαύσαθ' ἀπὸ ἔχετο, ηδὲ τὸν ἀλεύων
Τινὸς δε αἰταθαλίων, ἐν ἀδήλῳ κεύθετο λήθων.
Καὶ δὲ Θεῶν κρέασα, ἀπὸ βρανόθεν κατιθεῖσα,
Χειρὶ πύλαις αὐτέωσεν, αἰτάρη θαυμάς αὐτορέψει,
Καὶ πολέμου θύρετρα σιδῆρεα φέζετο, Ἡροὶ
Δαίμονος δὲ ἐπὶ ηρέστο η πρὸν ἔκηλος.

645

650

655

660

665

Περδός

* * *

Στίχ: 655. ΟΤΔ' ΙΑΝΟ'Σ ΠΥΛΑΩΡΟ'Σ Περὶ τέττας
Πλέταρχος (Ἐνθ: αἴνωτις) Φησὶν, ὅτι δὲ τοῖς παλαιοῖς πάνται, εἴτε Δαιμοῖς,
εἴτε Βασιλεὺς γενόμενος, πολυτικὸς καὶ πονωνικὸς, ἵκα τὴν θηριώδην
καὶ αὔγεις λέγεται μεταβαλλέν τιναί διαιταν· καὶ διὰ τότε πλάττεσθαι
μάντον αἱμοφιπρόσωπον, ὃς ἐτέραν δὲ τὸν βίφα περιποιήσαντα τινὸν
ποδιάθεστον. Παρίσατο δὲ αἱμοφιπρόσωπος, κατ' ἄλλος, ὃς τὸν Ἡλιον αἴκο-
νιζων αἰνίχοντα καὶ δύομενον. Λαλῶς τε δὲ καὶ τετραπρόσωπος παρὰ ἄλλοις
ἐπλάττετο, ἢτοι αἴγαλμα τετράμορφον (Σειδ. ἐν Δεξ.) διὰ τὰς τέσσαρας
ποτροπάσις οἱ δὲ πλάττεσθαι μάντον ἐν τῷ δεξιῷ καὶ τερεῖσα κατέχοντα,
ποτὶ δὲ αἱρετεῖσα (ΖΕ) κατέχοντα, ὡσπερ τὸν ἐνικευτὸν, ὅθεν καὶ ὁ
Ἄλογγυνος (Φησὶν) Λιωνοάριον μάντον ἔρμιωνται βιάζεται (τὸν κοπῆν Ιανεά-
ριον.) ὡσπερ εἰώνος πατέρας.

Στίχ: 656. ΆΛΛΟ ΟΤΕ ΔΗΝ ΠΑΤΡΕΣ Οἱ τῆς Γερασίας, οἱ τινὶ βρα-
λίῳ συγκροτέοντες τινὸν Σόγκλατον.

Στίχ: 657. . . . ΚΥΡΙΝΓΩΝ ΤΡΑΒΕῖΗ ΕΝ ΤΕ ΓΑΒΙΝΩι,
Περὶ μὲν τῆς Ἀλεργίδος, ἡ τις Τραβέτα ἐλέγετο, οἵσαν Ρωμύλος, οἱ καὶ
Κυρῖνος ἐπικληθεῖσι ἱφέρει, ὅπα αἴνωτις: σίχ. 201. Οἱ δὲ Γαβίνος, Μανδύας τις
ἰω, ἡ ἐπενδύτης πλατύς, οὐ τὸ πλέον πρὸς λαμάν ἀφεθὲν ὀστίσων νάτων
ἐφέρετο, τὸ δὲ τῆς ὕβρις ἀκρον ὑπὸ τὸν δεξιὸν βρεκχίεναι ἀνασαλέν τὸν ἀμ-
πεχόμενον διερώντες. Κληθίων, δέπτω, Φασί, διὰ τὸ σαρπὶ Γαβίνος Ρωμαίος
πολὺ ιερὰ τελέντας, μάχης αἱργῆς διασημαιθείσης, αἰναπηδῆσαι αὐτίκα ἐπὶ
τῆς συμβολῆς, ὃς σίχον δέπτως ἀμφισσμένης, καὶ κατὰ τῶν ἐπιόντων πο-
λεμίων λαμπράν μικρὰ ἀριθμαῖ. Περὶ δὲ τῶν Γαβίνων αὐτῶν δέα, σ. Διη:
σίχ. 841—844.

Ad juga cogit equos, clypeumque, auroque trilicem
640 Loricam induitur, fidoque accingitur ense.

Pandite nunc Helicona Deæ, cantusque movete,
 Qui bello exciti reges, quæ quemque sequutæ
 Complerint campos acies; quibus Itala jam tum
 Floruerit terra alma viris; quibus arserit armis.
645 Et meministis enim, Divæ, & memorare potestis:
 Ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura.

Primus init bellum Tyrrhenis asper ab oris
 Contemptor Divum Mezentius, agminaque armat.
 Filius huic juxta Laufus, quo pulchrior alter
650 Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni:
 Laufus, equum domitor, debellatorque ferarum,
 Dicit Agyllinæ nequicquam ex urbe sequutos
 Mille viros, dignus patriis qui lætior esset
 Imperiis, & cui pater haud Mezentius esset.
655 Post hos insignem palmâ per gramina currum,
 Viatoresque ostentat equos, satus Hercule pulchro
 Pulcher Aventinus, clypeoque insigne paternum,

Centum

* * *

Στίχ: 659. Α'ΥΤΟ'Σ 'ΕΦ' ΤΣΜΠ'ΝΗΝ ΚΑΛΕ'ΕΙ. 'Η δὲ πρόκληπας
 λι τοιάδε: "ΟΣ "ΑΝ 'ΗΜΙΓΝ ΒΟΤΛΟΙΤΟ ΣΩΖΕΣΘΑΙ ΤΟΠΟΛΙΤΕΥΜΑ,
 'ΕΠΕΣΘΩ.

Στίχ: 676. 'ΑΤΙ'ΝΗ ΤΙΒΟΥΡ' ΑΓΕΡΩΧΑ. Τιν μὲν 'Α-
 τίνιω, Καρπανίας πόλιν ἐπὶ τῷ Μέλπιος δάσῳ, τῇ εἰς Λίριν τὸν ποτα-
 μόν εἰσβαλλούτες, ἀπὸ τῆς "Ατης ἐτυμολογεῖθαι Φάσι, διὰ τὸ γοσῶδες
 τῆς χώρας· καλέθαμ δὲ καὶ οὐδὲν Ατίνο. Ταῦ δὲ Τιβύρα, ὡς παρὰ Στράβ.
 ἐν τῷ Ε. τῶν Γεωγραφ. ὄνομάζεται, ή Τιβύρε, ὡς παρὰ τῷ Συγγραφεῖ τῷ Εδυκανῶ
 ἐκεῖσε ιδεύτο, ενθα ὁ ποταμὸς Αγίλω ἀπὸ τῷ ὅρευς καταβόχθε. Αγερωχίας
 δὲ κατηγορεῖται τῆς πόλεως, ἐπειδὴ ἐπιτερίαν ποτὲ τοῖς Τιβύρτινοις πα-
 ρὰ 'Ρωμαίων ἐν αἰτέσιν, ἀλλ' ἀπαιτέσιν, ὡς ἐπὶ προϋπηγμένοις δῆθεν
 πρὸς τάτων ἐκείνοις ἐνεργετήμασι, ή Σύγκλητος ἀποκριναμένη Φέρετοι:
 Νος superbi estis: (ὑμᾶς ἀλαζόνες ἔσε) καὶ πλέον δὲν. Εὗ δη οὐδὲν κα-
 λεμένη Ιιβοι, η σαδ. 147. ἀπὸ 'Ρωμῆς ἀπέχεσσα.

Στίχ: 677. "ΑΡΔΕΑ, ΚΡΟΤΣΤΟΜΕΡΟΝ 'ΑΝΤΕΜΝΑΙ . . .
 'Η μὲν "Αρδεα, υδρ' ἐνὸς τῶν 'Οδυσσέως καὶ Κίρκης παίδων κτισθιαναί λέγε-
 ται· (Στεφ: Βιζ.) η κατ' αἴλιος, υπὸ Δανάης τῆς 'Ακριοΐδ. (ὅρεα σύναντες
 Σημ. σίχ. 440.) ἀπέχει δὲ (κατὰ Στράβ. ἐν τῷ Ε.) ἀπὸ μὲν θαλάσσης
 σαδ. 70, ἀπὸ δὲ 'Ρωμῆς 160. 'Η δὲ Κρετομερία πόλις Σαβίνων (Στέφ.
 Βιζ.) η καὶ θετέως τὸ Κρετομερίον. (Διον. 'Αλικαρν. 'Ρωμ. 'Αρχαιολ. Β.
 καὶ σ'. καὶ Θ. καὶ ΙΔ') ιδρυτο δὲ, Φασίν, ενθα οἱ περὶ Λινέαν ἀποβάν-
 τες ἐπ' Ιταλίας τὸ περιτον, τοὺς ἀντὶ τραπέζης ἵπερβαμένας ψωμεῖς
 κατέθειν ἥρξαντο. (ὅρεα σύναντες σίχ. 115—125.) ἐξ δὲ καὶ τῷ πόλει ἐπεπτέ-
 θη η κλῆσις Crustum καὶ γαρ (Κρετον) ὁ ψωμός, Λατίνων Φωνη̄ ἐσι δὲ
 Σαβίνων η πόλις, ἐπὶ τῷ Τιβύριδος καμένη, Φιδιώης μὲν 'Αλβανῶν πό-
 λεως βορεοτέρα, η πολὺ δὲ 'Ρωμῆς ἀπέχεσσα. ("Ορεα σ'. Αἰν. σίχ. 84—
 844) 'Η δὲ "Αντεμνα πόλις καὶ Λύτη Σαβίνων" ἐνικάς μὲν παρὰ Στεφ.
 Βιζ. καὶ παρὰ τῷ 'Αλικαρν. ἐν Β. τῶν 'Αρχαιολ.: πληθωτικῶς δὲ ('Αν-
 τεμνα) παρὰ τῷ Ποιητῷ ἐνταῦθα ὄνομαζομένη, ὡς καὶ παρὰ Στράβ.=
 Γεωγρ. Βιβλ: Ε. τῆς δὲ κλῆσεως, Φασίν, ἐλαχεῖς ἀπὸ τῆς θέσεως, οἵ
 Inter amnes, η ante amnem (μεταξὺ τῶν ποταμῶν; η ἀντικρὺ τῷ ποταμεῖ—
 ('Ουάρξων Βιβλ: Δ. περὶ Γλωσ. Δατην.)

Στίχ:

Πεντὸς ὅδ' αἰσσει· ὁ δὲ γαίρω ὄχάμενος ἵππῳ,
Θέριος ἐν κούτεσσ' αὐχμωδῆς πάντες ἐν ὅπλοις.
Οἱ μὲν ἀποσμῆχον σάκεα σιλπνὰ, σύρακάς τε,
Ἐν λιπαροῖς σεατεσσ', οἱ δὲ αὖ πελέκεις διαθῆγον·
Σήματα δὲ εὗαδ' ἄγειν, κλαγγάς δὲ αἴτειν σαλπίγγων.
Ακμονας ἔυρεα δὲ σήσαντά γε ἄσεα πέντε,
Καρτίη Ἀτίη, ἀντάρ τ' ἀγέρωχα Τίβυρα,
Ἄρδεα, Κρυσόμερόν τε, καὶ Ἀντέμινα δὲ ἐύπυργοι,
Πρόσφατα νωλεμέως καύνισον χάλκεα τεύχη.
Οἱ μὲν δὴ κόρυθας κοίλαινον τέγματα κρατῶσ·
Οἰσυνίς ταρρός δὲ ἔτεροι σακέων σιωπάμπτον·
Αἱλοι ἀτερέα εἰς θώρηκας χαλκὸν ἐλάσρυν·
Λεπταλέον κυημῖσιν ἐλαφραῖς ἄργυρον ἀἱλοι.
Ἐνθ' ὕνεως δ', ἀρπης τ', φτις λόγος, γέδε τ' ἀρότρυ·
Φάσγανα χωνέυοντο πατρώια δὲ αὐθὶ καμβνοῖς.
Ηχεε δὲ ἄρδε σάλπιγξ σιωπῆμα μόθη δὲ ἔξηκτο.
Καὶ δὲ μὲν ἐντρομέως κιαδῆς ἀπὸ δράξατο οἰκη.
Ο δὲ ἵππος σέυγνυ χρεμέθοντας δὲ αἰσίδα δύσκεν,
Χρυσῷ τε τρίμιτον θώρηκα, ζώνυντο δὲ ἄσφ.

670
675
680
685

P 2

Νῦ

* * *

- Στίχ: 678. ΚΟΡΥΘΑΣ ΚΟΙΛΑΙΝΟΝ Κοίλας παρεσσο
κέναζον, ὡς καλύμματα ἔναν ταῖς ὄπλιτῶν κάρχας, εὖ ἀρηρότα σκεπα
σήρια.
- Στίχ: 679. ΟΙΣΥΓΓΝΟΤΕ ΤΑΡΡΟΤΣ Ἐκ γαρ φάβδων, τῶν ἐξ Οἰσύος, οὐ
Ιτέας, οὐ Δίγε, σιωπικαμπτομένων ἀδήλωτος η σιωδιαπλεκομένων παρεσσ.
κέναζον τὰ σάκη, εν, οὐ καὶ πλάσια τέτοιος προσεπικολλῶντες ἐφαπλάμενος
δίεματα, καὶ χαλκὸν δέλαστον, εἰ παρώ, ὥσε ὡς οἴοντε ἐχυρώτερα ἔναν,
πρὸς τὰ ἀφίμενα τῶν βελῶν, τὰ περιβαλλόμενα ἀμιατήρια.
- Στίχ: 680. ΘΩΡΗΚΑΣ Οτι δὲ θώρηξ κατ' θέρχας αἰκ-
λάσερον αἴρμοδόμενος τῶν σέρενων οὐ κέρυμα τῷ ὄπλιτῃ, ἐντεῦθεν ἔχει τέτο
καὶ λέγεθαι. Ἐπειτα δὲ εἰς μέρη δύο τὸ σκέπτας ἐτεχνιτεύθη, ὃν τὸ μὲν
τῆθεν ἀμας καὶ κοιλίας καθίσατο πρόβλημα, τὸ δὲ τῶν τοτῶν ἄχρι λε-
γόνων. Λαὸς τελεώτατος θώραξ ὑπῆρχον ὁ καταφρακτικὲς, οἷος οὐ παρ-
θυνόντος ἐν χρήσει, περὶ δὲ Σαΐδας ἐν τῇ Λέξει. Θωράκων δὲ εἴδη: ἐκ μὲν
τῆς ὑλης, οὐ μὲν λινές, οὐ δὲ χαλκές, οὐ δὲ σιδηρές, οὐ δὲ καὶ χαλυβίκος,
ἀργυρές, χρυσές κτ: ἐκ δὲ τῆς κατασκευῆς, οὐ μὲν ἀπλές, οὐ δὲ διπλές,
οὐ δὲ τριβλικτος, οὐ τρίμιτος καὶ δὲ μὲν αἰλυσιδωτός, οὐ δὲ φολιδωτός, οὐ δὲ
ομφαλωτός. καὶ.
- Στίχ: 681. ΛΕΠΤΑΛΕΟΝ ΚΝΗΜΙΓΣΙΝ ΈΛΑΦΡΑΙΣ ΑΡΓΥΡΟΝ
Ωσαύτως καὶ ομηρος αἴργυριος τὰς τῶν ὄπλιτῶν ἐπικοσμεῖν κυημῖδας ἐ-
φίλει. (Ιλ: Γ. 51χ. 330. καὶ Δ. 51χ. 18. καὶ Σ. 51χ. 459. καὶ πολλαχθεῖ.)
,,Καὶ καλὰς κυημῖδας ἐπισφυρίοις αἴρειργας.
- Στίχ: 682. ΕΝΘ' ΤΝΕΩΣ Θ', ΑΡΠΗΣ Τ', ΟΥΤΙΣ ΛΟΓΟΣ
Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τοῖς Γεωργ. Λ. 51χ. 584.
,,Οὐδέ τις, ὡς τὸ πάρος, λόγος αὐνθρώποιστι ἀρότρε,
,,Καμπυλόεσσαν ἐς ὅξυ δὲ ἀμειφθεν φάσγανον ἀρπαγή.
- Στίχ: 684. ΣΥΝΘΗΜΑ ΜΟΘΟΤ Δ' ΕΞΗΚΤΟ. Σιωπῆμα δὲ ἐσί,
τὸ ἀπὸ συγκειμένης ἐκδίδωθαι εἰνθός ἐν ταῖς μάχας τῷ σεατιωτικῷ παν-
τὶ ἔημα πρὸς αἰσφάλειαν οὐ, (ὡς Σεΐδ. ἐν Δίξ.) Δόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ
γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος (ὅρα καὶ Β. Διν: 51χ. 399.)

Στίχοι

- Centum angues, cinctamque gerit serpentibus hydram.
 Collis Aventini sylvâ quem Rhea facerdos,
 660 Furtivum partu sub luminis edidit auras,
 Mista Deo mulier: postquam Laurentia victor
 Geryone extincto, Tirynthius attigit arva,
 Tyrrhenoque boves in flumine lavit Iberas.
 Pila manu, saevosque gerunt in bella dolones,
 665 Et tereti pugnant mucrone, veraque Sabello.
 Ipse pedes, tegmen torquens immane leonis,
 Terribili impexum seta, tum dentibus albis,
 Indutus capiti, sic regia tecta subibat,
 Horridus, Herculeoque humeros annexus amictu.
 670 Tum gemini fratres Tiburtia moenia linquunt,
 Fratris Tiburti dictam cognomine gentem,
 Catillusque, acerque Coras, Argita juventus:
 Et primam ante aciem densa inter tela feruntur;
 Ceu duo nubigenæ cum vertice montis ab alto
 675 Descendunt Centauri; Omolen, Othryunque nivalem
 Linquentes: cursu rapido: das euntribus ingens
 Sylva locum, & magno cedunt virgulta fragore.
 Nec Prænestinæ fundator defuit urbis,
 Vulcano genitum pecora inter agrestia regem,
 680 Inventumque focus, omnis quem credit ætas,

Cæci-

* * *

Στίχ: 688. ΝΤΩΝ ΘΕΑΙ ἈΜΠΤΥΞΑΣ ἘΛΙΚΩΝΑ Βαστίας ίώ ὅρος
 ὁ Ἑλικὼν, τῇ Παιενασσῷ απέιναντι κορυφάμενον, εὔγεών τε τένο, καὶ δέν-
 δρων ἀνάπλεων, (Παιεναν. ἐν τοῖς Βοιωτ.) ὅπερ ἡ Ποίησις οἰς Μάσων ἀφά-
 ρισεν ἐνδιαιτημα. Ἐν αὐτῷ γὰρ τάτω τέμνοντος ἴδευτο, καὶ τὸν Νυμφῶν
 δὲ ίώ τῶν καλλιμένων Λιβηθρίδων τὸ Ἀντρον πηγαί τε, ἡ Ἰπποκέρην, καὶ
 ἡ Ἀγαννίπη, καλόν τε καὶ διαυγὲς ἀένυσσον φένσαν. Τὸ δὲ ὅρος ἡ καθ' ἣ-
 μᾶς ἐις Ζαγορά, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς κιανηγούσοις αἰκαντώντων ζώων,
 Δαγωῶν, Συαγρῶν, Ἐλαίφων, κτ: Ἐπικαλεῖται τοινα ὧδε τὰς Μάσας ὁ
 Μάρων, τὺς εἰς τὸν πόλεμον συγκινθέντας ἐκάνοντας καταλέξων παντοδε-
 πτὸς δῆμος, ὡς καὶ Ὁμηρος τὸν τῶν Νεῶν μέλλον καταγράψαν Κατάλο-
 γον. Ἰλ: Β. σίχ. 484.

„Επιτε την μοι Μάσων κτ:
 Οὐδὲ ἵνταυθε μάταιοι παρειδιάντες αἴδήλοις τὺς Ποιητὰς οἱ Κρητικοὶ σω-
 δοξάζοσι τῷ γὰρ Σκαλλιγέρῳ (Βιβλ: Ε. τῆς Ποιητ. Κεφ: Γ.) οις ἀδεστερον
 ἔγκρινοντος τὸν Λατίνον, ὁ Μακρόβιος ἐμπαλων (Κρονικ. Ε. Κεφ: Η.) τῷ
 Ὁμηρικῷ ἔπεις (Λύτ: 485)

„Την γὰρ Θεαὶ ἐξε, πάρειξε τε, ἵσε τε πάντα:
 Τὸ τῷ Μάρωνος τέτο:

„Την γὰρ μέμνησε τε, καὶ μῆσσα δὲ διώσαθε.

μακρῷ ηγετηται θηρότερον”

Στίχ: 696. ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΟΤΚ ἈΛΕΓΩΝ ΜΕΖΕΝΤΙΟΣ Τέτον
 τυραννικῶς ἀρχούτα, Φασὶ, Τοτόλων, οἰς τοσῦτον αἰσεβέας ἐλιλακένου,
 ὃσε καὶ τὰς Θεοῖς νομιζομένας αἰπαρχάς, οἱ αὐτῷ κελεῦσαι προσάγειν
 δὲ καὶ τῷ δῆμῳ κατ' αὐτῷ φασιάσαντος, ἔχοντος τῆς ἀρχῆς ἐκπεπτωκαὶς
 πεφυγάδευτο. Πόθεν οιώ (ἐρεῖς) εἴλος ἔχειν ὄπλιζεν; ἢ, ἐκ τῶν αὐτῶν
 συμφατειαζόντων τυραννικῶς διωτεῖνοντες ὑδεποτε γὰρ ἐπιλάπτεσιν ἐν Ιαῖς
 τασσον οἱ πρὸς τὴν δινοστίαν μοίραν αἴκοκρούμενοι: ἐπὶ τέτοις δὲ καὶ Λαυ-
 τον εἶχε τὸν ὄν, μετὰ τῶν ἐξ Ἀγύλης αὐτῷ συμφατεῖνοτα.

Στίχ

Νω̄ Θεαὶ ἀμπτύξασ' Ἐλικῶνα ἐπάρξατ' αἴδειν,
Οἵτ' ἄρα ὡριέατ' ἐς δῆριν χαλεπιὰ Βασιλῆες,
Ἄττα δὲ ἐφεπόμενα σρατόωντο ἀγήμαθ' ἐκάστῳ.
Οἶοις δὲ Ἰταλικὴ ἦν θεα τότε ἐπ' ἄνδρεσιν αἷα,
Καὶ τίσι δὲ ἐν τέυχεσσι τέως, ηδὲ ὡς τε δεδήει.
Τυεῖς γὰρ μέμνηθε τε, καὶ μνῆσαι δὲ διώαθε.
Ἡμῖν δὲ κλέας λεπτή τις ἐφίκετο αὔρα.

690

Πρῶτον ὑπῆρξε μάχης Τυρδηνῶν τρηχὺς ἀπὸ ἀκτῶν, 695
Δάμιοιας ἐκ ἀλέγων Μεσέντιος, ὥπλετο δὲ ἄλλας.
Τῷ δὲ ἀγχῷ ψός Λαῦσος, τῷ φέρτερος ὥρᾳ
Οὐ τις ἔιώ δέμας, ἐκτὸς ἐνὸς Λάυρεντος Τύρου.
Λαῦσος δὲ δάμνιππος, Φηρῶν ὄλετὴρ κρατερός τε.
Ος δὲ Ἀγυλλίνης ἀπὸ Ἀσεος ἥλιθα ἥγε 700
Χιλιάδ' ἀνδρῶν πατρὶ αἰμένοντι ἄξιος ἄκειν,
Ως δὲ οἱ μὴ γενέτια ἀντῷ Μεσέντιον ἔμμεν.
Εἰτὲ ἀγροῖτιν ἄραν νικῶν Φοίνικα ἄρμα,
Ἴππας τὸ ἀθλοφόρος, ἐπεδάκνυτο Ἡρακλέδης
Καλὸς Ἀβεντῆνος, σάκος ἵχων πατρεπισήμων 705
Τροη,

700

* * *

Στίχ: 697. . . . ΛΑΤΥΣΟΣ ΤΟΥ ΦΕΡΤΕΡΟΣ ὌΡΑΙ, Ἐπαινεῖ δὲ τὸν Δαῦσον, ὃ μόνον ἐκ τῆς ὁρας, καθ' ἣν ὑπὲρ πάντας, πλὴν Τύρου, διέπρεπεν, ὡς καὶ Νιρεὺς παρ' Ομῆρον ἐν Ἐλλησι, πλὴν Ἀχιλλέως: Ιλ. Β. 51χ. 673.

„Νιρεὺς, ὃς κάλλισος αὖτε ὑπὸ Ἰλίου ἥλιθος
„Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' αἰμύμονας Πηλέωνας.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἴππικῆς, ἱππόδαιμον ἀποκαλῶν καὶ ἐκ τῆς περὶ τῶν Θηρευτικῶν δεξιότητος καὶ ἐμπειρίας καθάπερ καὶ Ομῆρος. ἐξ ἐκείνης μὲν τινας ἴππηλάτας τε, καὶ ἱπποχάρρης, καὶ πληξίππης, καὶ κέντορες ἵππων προσείζηκαν ἐκ ταύτης δὲ, τὸν Στροφίας Σκαμάνδριον, Ιλ. Ε. 51χ. 51.

„Ἐθλὸν Θηρητῆρα δίδαξε γὰρ Ἀρτεμίσις αὖτη
„Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφεις βρεσσον ὑλη.

Στίχ: 700. . . . ΑΓΤΛΑΙΝΟΥ ἈΠΟ ΑΣΤΕΟΣ ΗΛΙΘΑ ΉΓΕ: Η πόλις πρότερον μὲν Ἀγυλλα ἐκαλέετο, Πελασγῶν αὐτὴν κατεικάντων ὑπὸ δὲ Τυρδηνῶν γενομένη Καίρητα μετωνομάσθη. (Διον. ὁ Ἀλκαρην. Ρωμ. Ἀρχαιολ: Βιβλ. Α' καὶ Γ'.) Τὸ δέ τοι Καίρητα ἀπὸ τῷ (χαῖρε), Εαρβαρικώτερον ἐξενεχθέντος τῷ προφορᾷ εἰς τὸ (Καῖρε). Πιαθανομένης γαὶς (ὡς Φασὶ) τῷ βαρβάρῳ, δῆπας καλοῖτο ἡ πόλις; μὴ σωιεῖς ὁ Ελλιώτης πιαθανοῖτο, (χαῖρε) προσαγορεύσας ἀπιώτησεν· σπερ ό προσαγορευθεὶς αἰκέσσεις, (Καῖρε) ὑποβαριζόντων πρέφερεν· τέτο δὲ εἰς ὄνομα τῷ πόλεις γενέθαι ἐκράτησεν· ἡτοι ἐντεῦθεν ὑσερον καὶ Καίρεια ἥκεσε, καὶ Καίρητα, ὡς καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς Καίρετανοι. (Ορα Στέφ: Βιβλ. ἐκ τῷ Στραβ. Βιβλ: Ε. ταύται διεξίμενον.) Σημείωσαι δὲ, δοτι τὸ (ἥλιθα) ὃ ἐσὶ τὸ μάτιλα, ἢ μάτιλα ὡδὲ ὁ Ποιητὴς προσέθηκεν· ἐπίτηδες δὲ προεστήμηνε, τῷ ἐφεξῆς τῷ Λαύσει αὐτέρεσιν ἐν τῷ πολέμῳ προκαταγγέλλων.

Στίχ: 701. . . . ΠΑΤΡΙ ἈΜΕΙΝΟΝΙ ΑΖΙΟΣ ΕΙΚΕΙΝ. Οὐ γὰρ ίῶ δηλούστι τῆς ἀρετῆς τῷ ύπερ ὁ πατήρ ἀξιος, κράσσοντος ὄντος, η ὡς ὑπὸ τοιῷδε γεγενῆθαι, καὶ τοιῷδε πείθεθαι. Οὐτω καὶ περὶ τῷ Περιφήτε, ύπερ Κοπρηος, Ομῆρος ίῶ εἰρηκας: Ιλ: Ο. 51χ. 64ι.

„Τῷ γένετε ἐκ πατέρος πολὺ χείρονος ψός αἰμένων

Στίχ: 705. ΑΒΕΝΤΗΝΟΣ Η ὡς ἄλλως ἐκφέρεται (Ἀουεντῆνος) η Αύεντῆνος. Οὗτος ἐξ Ἡρακλέους καὶ Ρέας, λαθρογάμως ἐν ὑλῃ ὡδὲ μυθένεται κυηθῶν, πρὸς ὑπόμνησιν τῆς Ρωμύλου γεννήσεως (Φασὶ) τῷ ἐξ Βιβλ. Ζ'.

Q

Cæculus: hunc legio late comitatur agrestis:

Quique altum Præneste viri, quique arva Gabiniæ
Junonis, gelidumque Anicenem, & roscida rivis.
Hernica saxa colunt: quos dives Anagnia paoit;

685 Quos Amasene pater: non illis omnibus arma,
Nec clypei, currusve sonant: pars maxima glandes
Liventis plumbi spargit: pars spicula gestat
Binæ manu, fulvoisque lupi de pelle galeros
Tegmen habet capiti: vestigia nuda sinistri

690 Instituere pedis: crudus tegit altera pero.

At Messapus equum domitor, Neptunia proles,
Quem neque fas igni cuiquam, nec sternere ferro,
Jampridem resiles populos, desuetaque bello
Agmina in arma vocat subito, ferrumque retrahat.

695 Hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos,
Hi Soractis habent arces, Flaviniaque arva,

Ec

* * *

Ιλίας, τῆς καὶ Συλβίας, καὶ Ρέας κληθείσης· τὸ δὲ Ἀβετίνος ὄνομα,
ἀπὸ τῷ λόφῳ ἔρηται. καθ' ὃν ἐπέχθη, τῶν ἐπτὰ τῆς Ρώμης ὅντος ἕισι,
(σιχ. 85. ἐν τῇ τῆς Αἰν.) ἐπωνύμιος Ἀβετίῳ τῷ παρεῖται Ἀλάδει τινὶ ἐκεῖ
διασεῖσαν διαδεξαμένω. (παρὰ Διονυσ. Ἀλικαρν. Βιβλ. Λ.) ἢ ὡς ἐτεροι
ἐπυμολογοῦσιν αὐτούς (ἀπὸ τῶν ὀρηθῶν), εἴ πλεῖσι τε καὶ πολυειδεῖς
περὶ αὐτὸν ἐπεπόλασσον. Λέγεται δὲ ἐφ' ημῶν ὁ λόφος· Il monte di S. Naz-
bina.

Στίχ: 706. ΤΔΡΗι "Ατε γάρ Ήρακλείδης, ἀπὸ τῷ Πατρώς ἐναβ-
ρώσετο ἄθλο, τῷ περὶ τινὶ Υδρανί περὶ ής, ἐν τῃ. Αἰν: σιχ. 318.

Στίχ: 709. ΕΥΝΗΘΕΙΓΣΑ ΘΕΩΙ ΘΗΛΕΙΑ Ως Ιλ. Β. σιχ. 820.,
Θεᾶ βροτῷ ἐνηθέσσα. Καὶ ία: Π σιχ. 176., Γιανή Θεῶ ἐνηθέσσα.

Στίχ: 710. ΚΤΕΙΝΑΣ ΓΗΡΤΟΝΗΓΑ, ΤΙΡΥΝΘΙΟΣ Περὶ Γηρυόνε
οἶς τῃ. Αἰν: σιχ. 320. Τίρωνος δὲ προτείρηται ὁ Ήρακλῆς, ἀπὸ Τίρω-
νος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Πόλεως, τῆς ἐγγὺς Αργεας; (Στέφ. Βιζ.) ἐν τῷ
ανετέθραπτο.

Στίχ: 811. ΤΥΦΡΗΝΩΝ ΡΕΙΘΡΩΝ Τῷ Τιβρίδι, ὃς γ-
τῶς ὀνόματι, ὡς διὰ χάρας τῆς Τυρσηνικῆς ἔέων. (Ορεάδινων: σιχ. 259.)

Στίχ: Αὐτ: ΒΟΑΣ ΙΒΗΡΟΥΣ. Αντὶ Ιβηρίας, ἐνθεάσας
(ὁ Ιβηρος) ἀπὸ τῆς γενικῆς (τῷ Ιβηρε) παραγομένης, τῷδε διπερ ἐπὶ τοῖς
παρανύμοις ἐκ αἴθερος. Νοεῖ δὲ τὰς Γηρυόνες βάσει περὶ οὐ (τ. Αἰν: 320.
Αὐτ:)

Στίχ: 712. ΟΙ ΔΑΜΑ ΤΩΙ ΔΑΙΝΟΓΣ ΤΣΣΟΓΣΙ, ΔΟΛΩΣΙ Τ' ΕΧΡΩΝ-
ΤΟ, Ταῖς Ἀβετίνω σιωκφαστέυσοι, τὰ ἐν χρήσει γινόμενα δπλα κατα-
λέγεις. ἦν δὲ αὐτὰ, Τσσοὶ, (ὡς αὐτοὶ τὰ Ρωμαίων Pila διερμιλαύομεν, ἔγ-
χεαι δὴ ταῦτα ποδῶν πέντε σωὶ ημίσει τὸ μῆκος, σιδηραῖς αἰχμαῖς δέσσω-
μεναι) καὶ Δόλωνες, οἵ, κατὰ μὲν Ησύχιον, ξιφίδια ὑπῆρχον ἐν ξύλοις
ἐνοποκερυμένα, ὅθεν τάτοις καὶ τάνομα ἡ ἀλλας, ξιφίδια τινὰ λυρικά,
οἷον ισορεττῷ Τιβέριος ὑποζωνύμενος. (παρὰ Πλάτ: εἰς τὸν Βιον.) παρὰ
ταῦτα δὲ εἰκόνοις ήσαν καὶ ξιφοὶ τῶν ἐπιμηκεσέρων, ἡ τινὲς τὼς Σαβέλ-
λας ἐναγ, τετέσι τὼς Οβελάς Σαβίνων ηγήσαντο, τῷ δὲ τοῦτον ἐνταῦθα ἐκ-
φερομένος διὰ διοῖν. Τὼς μὲν δὲν δέλωνας ἀπὸ τῷ δόλῳ εἰρηθαί, πάντων ἀ-
ριστα καὶ παλαφῶν καὶ νεωτέρων ἐπυμολογήντων, ἐκ διὸ θεοῦ οὐ Des-Fontai-
nes καγοτομῆσαι τινὶ ἐπυμολογίαιν προσήθη, ἀπὸ τῷ dolare Λατινικῷ ἐπ-
μάτος ἀποξένει πειρώμενος τάνομα, δὲ τὸ ἀποξέναι σημαίνει. καὶ ἀπογ-
λύψωμ, οὐκ ἀπολέψω τε καὶ ἀπολεῖναι· ἐν Σημ. τῶν παρ ἐκείνῳ 68.

Στίχ:

“Τόση, τιώ ἔκατὸν πέρι εἰλίσσοντο ἔχιδναι·
Οὐ περ Ἀβεντίνοιο νάπτες ἱέρεια ἐν ὅλῃ
Λαθρόγαμος Ρέα ἐς δὰ φαενὰς γένατο αὔρας,
Ἐνιγήθεισα Θεῷ θῆλεια, ἐπὲ λωρευτῇ,
Κτάνας Γηρυονῆα; Τιράνθιας ἵκτο αὔρας.

710

Τυρρήνῳ δὲ βόας δάφνω προτὶ λάσεν Ἰβήρας.
Οἱ δὲ ἄμα τῷδε αἴνοις ὑσσοῖσι, δόλωσι τὸ ἔχραιντο,
Καὶ ταναοῖς ξιφέεσσιν, ἀτὰρ τὸ ὄβελοῖσι Σαβέλλαις.
Περὶ δὲ ἀντροφέων βριαρῷ μάλα δέρμα λέοντος,
Αἶνῶς χαυῆν, λευκὴς προτιβάλλον ὁδόντας.

715

Τῷ καὶ καρ τέγεν, ὡς βασιλήα δώματ' ἐσήα,
Ἐκπάγλος σοβέων ὑπὸ ἄμασιν Ἡρακλέοις.

Πρὸς δὲ ἔτι καὶ κάσιε προλιπόντε Τιβρότια τέχη.
Ἀδελφόν τε Τιβρόνον, ἀφ' ἧς δὰ παράνυμον ἔθνος,
Κατῆλλος τό, ὁξύς τε Κόρας, Ἀργήτος ἥβη,
Ἐυθὺ διὰ προμάχων ἱέτια, πυκινῶν τε βελέμνων,
Ως δύο Κενταύρων νεφογεννέε, εὗτε ἀπ' ἄκρω
Οὐρευς τῷ γ' Ὁμόλιω προλιπόντε, νιφάδεα τὸν Οὐρα,
Θωέτον ἐσσυμένοιν τοῖν δὲ εἰκάθεα ἀσετος Τλη;
Κλαύνται δὲ ἄρδευχάλη πήχη, παταγεῦσι τε θάμνοι.
Οὐδὲ ἄρδευχανέτης απέλια πόλεως ὁ δομήτωρ

720
725

Q 2

Κάικυ-

* * *

Στίχ: 714. ΠΕΖΟΣ Ὁ Δ' ἈΝΣΤΡΟΦΕΩΝ ΔΕΡΜΑ ΔΕΟΝΤΟΣ,
Τὸν ἀφ' ἧς τὸ γένος ἐλκεν ἀπομιμένος, πεζὸν δὲ παντὸς πορευόμενον
καὶ δερμοφορεῖται δὲ κονῆ καὶ τοῖς ἀλλοις τῶν Ἡρώων φιλοτιμίας λᾶ ἀ-
ναβόλων. (Ορε Β'. Λίν: σίχ. 776.) Καὶ ὁ παρ' Όμη Ιλ: Κ. σίχ. 23.
Λγαμέμνων.

„Αμφὶ δὲ ἐπειτα δεφοιδὸν ἐσσπατο δέρμα λέοντος
„Αἰδωνος, μεγάλοιο, ποδίσεκες

Στίχ: 718. ΠΡΟΣ Δ' ΕΤΙ ΚΑΙ ΚΑΣΙΕ κτ: Τὸν Ἀργέαν ἀμφιάραω, τὸν ἐπὶ Θή-
βαις πετόντος, τρεῖς φέρονται γενέθλαι παιδες, ἐπὶ Ιταλίας μετοικισθέ-
τες, καὶ πόλιν δομήσαντες Τιβρέτην, περὶ ἦς ἀνωτ: (σίχ. 676.) Τέτων δὲ
ὁ μὲν Τιβρέτης, ὡς καὶ τὸ Ἀσυ παράνυμον, οἵοι μέσων διεῖπε τὰ πράγ-
ματα· διὸ λοιποὶ δύο Κατῆλλος τε καὶ Κόρας, τιὼν ἀργείων ἀγοντες
ἥβῃσι ἐνταῦθα παρίσανται.

Στίχ: 722. ΩΣ ΔΥΟ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ κα: Περὶ τῶν Κενταύρων ὅρα εἰ. Λίν: σίχ.
317. καὶ Β. Γεωργ. σίχ. 532.

Στίχ: 723. . . . ΟΜΟΛΗΝ ΝΙΦΩΔΕΑ ΤΟΟΘΡΥΝ.
Ομόλη τε καὶ Οὐρας Θετταλίας ὅρη, ἢ πόρρῳ ἀλλήλων ἀπέχονται (Στίχ.
Βιζ., Ο δὲ Οὐρας ἀποτεμνόμενος τὸ Πίνδον, καὶ διὰ τῆς Φθιώτιδος χω-
ρῶν, ἐς γ' ἐπὶ τὸν κόλπον ὑπερετάνει, τὸν τε Μαλασκὸν, καὶ τὸν Πελασ-
γικὸν περὶ ὧν δέ. Λίν. σίχ. 656).

Στίχ: 724. . . . ΤΟΙΝ Δ' ΕΙΚΑΘΕΙ ΑΣΠΕΤΟΣ ΤΛΗ· Τὰ γὰρ ταρ-
φέα διαπορευομένοις καὶ λόχμαις. δοσα προσιώτα τοῖς ποσὶ διεκλάτο ὡς
καὶ περὶ Ηρας, καὶ Τπνβ, διαβιβαζομένοι τιὼν ἰδίων ἐπαίησεν Ομηρος: Ιλ:
ε. σίχ. 285.

„Βάτια, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπὸ ἐσάστητο ὅλη·
Θαυμασιώτερον δὲ τέτο, ὡς περὶ Θεῶν δηθὲν. τῶν ὑπὲρ τὰ κορυφαῖς ίῶν
δινέρων ἀκροποδίτι φερομένων, καὶ τιὼν ὅλων ὅλων καταστεόντων.

Στίχ: 726. . . . ΠΡΑΙΝΕΣΤΗΣ Λπὸ Πραινέσε τὸ Λατόν,
τὸ Οδυσσέως καὶ Κλεκης ἥπε, ὃ τὰ Εθνικὰ Συγγραφας κληθῶν το Ἀσυ,
Φησι

Et Cymini cum monte lacum, lucosque Capenos.
 Ibant æquati numero, regemque canebant;
 Ceu qnondam nivei liquida inter nubila cycni,
 700 Cum sese è pastu referunt, & longa canoros
 Dant per colla modos; sonat amnis, & Asia longe
 Pulsa palus.
 Nec quisquam æratas acies ex agmine tanto
 Miseri putet, aëriam sed gurgite ab alto
 705 Urgeri volucrum raukarum ad littora nubem.
 Ecce, Sabinorum prisco de sanguine, magnum
 Agmen agens Clausus, magnique ipse agminis instar:
 Claudia nunc à quo diffunditur & tribus, & gens
 Per Latium, postquam in partem data Roma Sabinis.
 710 Una ingens Amiterna cohors, prisciisque Quirites,
 Ereti manus omnis, oliviferæque Mutusæ:
 Qui Nomentum urbem, qui Rosea rura Velini,

Qui

* * *

Φησί. Σέρβιος δὲ, ἀπὸ τῶν ἐπιπολαζόσων τῇ χώρᾳ ἐτυμολογεῖ Πρίνων· ἐξ
 εἰκὸς ἀν ἐη τιὼ ἀνθίῳ ὄνομάζεινται Πρινήτιων, η τι τοιότον. Ἀλλὰ Πρεσ-
 νέσης ὁ Ἡμέτερος δομήτορα, ἐκ Φήμης διαβέβηστης, παρέδωκεν ὡδεὶς Καίκυ-
 λου τὸν Ἡφαίστη. Οὐ δὲ μῦθος: ὅτι τῇ μητρὶ παρὰ τῇ ἐσία καθημένη σπο-
 θῆρ ἐπαφείθη, ἐξ ὧ σωλαβεῖ τεχθὲν δὲ καὶ κατατεθὲν τὴ βρέφος ἐν
 Σηρὸς νεῷ, ἐκ πυρὸς ἐκεῖ ἐξαφθέντος ὑπὸ νεανίδων, τῶν ἐγγύθεν ὑδρέυεσ-
 θαι τυχόσων, ἐξηρπασά τε καὶ διασέσωσαν, οὗτον καὶ Ἡφαίστη γόνος ἐνο-
 μίδη. Ἐντεύθεν δὲ ἀρα καὶ Σακούλος (Καύκυλος) ὁ ἐις τυφλίσκος, προσεά-
 ῥηταὶ, ὡς μικρόφθαλμος συμβάντες γαῖς τὸ πάθος (Φασὶ) τοῖς ἐν κακνῷ
 ἐπὶ πολὺ διατείβασιν.

Στίχ: 730. . . . ΑΙ' ΠΕΙΓΑΝ ΠΡΑΙΝΕΣΤΗΝ. . . . Λιπεία μὲν ἦν
 η πόλις, ὡς ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω τῇ ὕψει κατ' αρχὰς ἰδευμένη ἀλλ' ὑπερον
 ἐπὶ τὰ ὑπόρεα μετενχθεῖσα ἀκόδομηται. Εἰς δὲ η καθ' ήμᾶς Palestina.

Στίχ: 731. ΓΑΒΙΝΙΗΣ ἩΡΗΣ κτ: Παρὰ γαῖς Γαβίνοις, η Γαβίνοις, διαφερόντως
 Ἡρα ἐθεραπέυετο. Ἡν δὲ μεταξὺ Ρώμης τε καὶ Πραινέτης η Γαβίνη τιὼ
 θέσιν ἐχόσσα περὶ ης τῶν οἰκέντων Γαβίνων, σ. Αἰν: σίχ. 841. καὶ ἐν Τῷ
 παρόντι σίχ. 329. Περὶ δὲ τῇ Ανίωνος ποταμῷ, Γεωργ. Δ. σίχ. 455.

Στίχ: 732. ΠΕΤΡΑΣ Θ' ἘΡΝΙΚΙΟΤΣ . . . Τὰ γαῖς Σαβίνων ὄρεσαὶ καὶ πε-
 ράδη· ἔρνα γαῖς κατὰ τιὼ ἐκείνων Φωνίῳ αἱ πέτραι, δι ἀν καὶ τὰ Ανίω-
 νος καὶ Λιρίδος τῶν ποταμῶν χεύματα καταρρέει· εἰ δὲ Ἐρνίκες (παρὰ
 τῷ Ἀλικαρν. Ρωμ. Ἀρχ. Βιβλ: Η') ἐθνος μέγας τε καὶ ἄλκιμον. Ἐρνίκοι
 δὲ καλλύνται οἱ αὐτοὶ κατὰ Στράβ. καὶ ἄλλοις, ψιλῷ, η δασεῖ τῷ πνεύ-
 ματι, προφερόμενοι.

Στίχ: 733. . . . ΑΝΑΤΝΙΑ Ή τῶν Ἐρνίκων Μητρόπολις,
 κατὰ μὲν Στράβωνα πόλις αἰξιόλογος, κατὰ δὲ Οὐιργίλιον ἐνταῦθα, Di-
 ves. (ΔΦνεὶς.) εἴτε διὰ τὸ ἔυγενον καὶ καρποφόρον, ὡς ὑδατὶ δαψιλῶς ὄσα
 περιβήστος· η δὲ (κατὰ Σέρβιον) ἐν αὐτῇ νόμισμα ὑπὸ Μ. Αυγωνίᾳ κε-
 χαρακτεῖ ἐπ' ὄνοματι τῆς Κλεοπάτρας, Οκταβίᾳν μὲν τιὼ Λύγρες ἀδελ-
 φῶν ἀπολύσαντος, τιὼ Λίγυπτιαν δὲ εἰς γαμετὶν ἴδιαν ἀνακηρύξαντος.

Στίχ: 734. . . . ΠΑΤΕΡ ΑΜΑΣΗΝΕ Αμασιῶς
 ποταμὸς, οἱ τὸς περὶ τιὼ Αναγνίαν ἀγρεῖς κατάρδων τε καὶ καταπιαι-
 νῶν. Πατέρες δὲ τῶν προσερηθόται (Σχρεβέλ. ἐκ Μακροβ. Ε'. Κεφ: ΙΗ')
 τῶν Νυμφῶν οἰεται, ητοι τῶν περιβήσαντων τιὼ χώραν δεῖθρων. Καύτοις ὡς
 ἀπεκίσ αἷλοις οὔτω τὸς ποταμὸς ἐπιλέγεινται, η ὡς Δαίμοσιν ἐναρθμη-
 μένας, η ὡς εὐφορίας τῇ γῇ παραστίτεις, καὶ τῶν παροιάντων τροφές.

Στίχ:

Κάικυλος, Ἡφαίσω τὸν ἐν ἀγρῷ πώεσι φῆτα,
Εὐρῆθ' ἔχαριδεσσ', αἰών πᾶς δέξατο πίτει·

Τῷ δὲ, Φάλαγξ ἐνρέει ἐφέσσετο ἀγρονομήν.

Οὗτ' ἄρα αἴπειαν Πραινέσια, οἵ τε ἀράρας

Γαβινῆς Ἡρης, ψυχρὸν τ' Ἀνιῆνα νάεσκον,

Πέτρας τ' Ἐρυκίας ἔρσησσας ῥυάκεσσι·

Καὶ τὰς δ' ἀφνειός πόλις ἄνδρας Ἀνάγνια βόσκε,

Τὰς τ' αὐτὸς σὺ πάτερ, καλοῖς Ἀμασῆνε φεέθροις.

Τοῖσι δὲ όκη ἐπίσης περιῆνε τέυχεα πᾶσι,

Οὐδὲ σάκη κονάβιος, όδ' ἀρματα τῶν δ' οἱ πλεῦνες,

Ἄγχευον πυκινὰς γε μολυβδίδας οἱ δ' ἄρα δοιά

Χερσὶ ξυσὰ φέροντο, κόρω τε λυκιῶ κεφαλῆφιν,

Λαιὸν ἀγάρβυλοι, ἀλλ' ἔτερον μονοκρήπιδες ἵχνος.

Μέσσαπος ἵπποδάμης δὲ, γενέθλης ἐκ Ποσιδῶνος;

Ἄδηνης πάμπαν ἐών, ημὲν πυρὶ, ηδὲ σιδήρῳ,

Δίγμας ησυχίας πάρος, αὐτὰρ ἀγέθεα χάρματι

Πλήθεα ὥπλις αἴψα, σιδηρον δ' αὔτε μετήαι.

Καὶ δὴ Φεσκένιοι ἄλλαι τ', ἐνθεῖς τε Φαλίσκοι,

Οἵ τε Σοράκιης ἄσε ἔχον, Φλαβινάς τε ἀράρας,

730

735

740

745

Καὶ

* * *

Στίχ: 737. ἈΓΧΕΤΟΝ ΜΟΑΤΒΔΙΔΑΣ ΣΦΕΝΔΟΝῆΤΑΥ
οὐτεῖς.

Στίχ: 738. . . . ΞΤΣΤΑ' Ἀκόντια, ή δορύλαια. Δόρυ δὲ τὸ
τέλειον (Σεΐδ) ὁπερε τοῖνια δέσσαται λέγεται, διὰ τὸ τὸν Φλειὸν ἀποδέ-
ρεθη, ὅτω ξυσὰ, διὰ τὸ απαξέμενα ἀποφλοιεθασ· καὶ καλῶς οὐδὲ Εὐ-
σάθιος παρεσημείωσην, απὸ τὴ περὶ αὐτὰ δευτέρᾳ πίνε τὰ τοιαῦτα ὅτω
καλεῖθαι.

Στίχ: Λύτ: ΚΟΡΥΝ ΤΕ ΛΥΚΗΝ ΚΕΦΑΛΗΦΙΝ. Δυκή τε καὶ
Λυκῆ, ή ἐκ δέρματος Λύκη περικεφαλάκας ὁπερε καὶ παίει, γῆ, ή ἐκ Κυκὸς
καὶ λεοντέη, τῇ, ή ἐκ Λέοντος.

Στίχ: 739. ΔΑΙΟΝ ΑΝΑΡΒΤΛΟΙ Ο γάρ πῆς (ή φησὶ Σέρβιος)
ὑπό τὸ Σάκης αὐτοῖς προβαθλομένης ἐσκέπετο. Παρὰ μὲν ὅτιν Αρις: (ἐν Γῶ
,,Κ. περὶ Πομητ:) τὰς Θεσίας κάρες, τὸν μὲν αριστερὸν πόδας (Φησὶν Εὔρ-
,,πίδης) ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον: τὸ μὲν λαιὸν ἵχνος αναρβύλης οὐτας,
τὸν δὲ ἐν πεδίλοις, αἰς ἐλαφρίζον τὸ γόνυ ἔχοινον οὐγε μιώ φιλόσοφος, τε-
ναντίον ἔοικεν ἔδος τοῖς Λιτωλοῖς ἀποδεδακῶς: τὸν μὲν γάρ αριστερὸν ὅτοι
,,πόδα (Φησὶν) ὑποδένεται, τὸν δὲ δεξιὸν ἀνυποδετός: δεῖ γάρ οἵμου τὸν
πήγμενον ἔχειν ἐλαφρέν, καὶ δὲ τὸν ἐμμενθεῖται. Αἱ δὲ Ἀρβύλαι, σιον Αρ-
μύλαι (κατὰ τὸν Ἐτυμολόγον) παρά τὸ αρμόζεθαι τοῖς ποσὶν εἴριωται.
η δὲ ὑποδήματος ἔδος, ἐντελέσ τις ἔργασίαν. (Οινομας. Πολυδ) ή, ὡς δὲ
Γαλιώς ἐρμιωένων τὸ Δ. Ιππικρ. περὶ Ἀρθρ. Φησὶν: ὑπόσθημα κοῖλον, καὶ
,,περιεσφιγμένον ἀκριβᾶς ὅλω τῷ ποδὶ, μέχρι τῶν σφυρῶν ταῖς δὲ Ἀρβύ-
,,λαις ἔτι καὶ πηλοπάτιδας, η πηλοβάτιδας καλέσοι, διὰ τὸ πατεῖθαι τὸν
,,πηλὸν ὑπ' αὐτῶν, βαίνειν δὲ ασφαλῶς ἐν πηλῷ διωκτὸν εἶναι τοῖς ὑπο-
,,δεδεμένοις τὸ τοιότον ὑπόδημα. (περὶ τέτων, εἰ βέλει, μέτιθι Ερβίκ. Στέ-
Φαν. ἐν τῷ Θησαυρῷ.)

Στίχ: 740. ΜΕΣΣΑΠΟΣ κτ; Ἐκ Ποσειδῶνος (κονῆ φασὶν οἱ Σχολιογράφοι) τὸν
Μέσσαπον ὃδε γενεαλογεῖθαι, ὡς διὰ θαλάσσης περαγωθέντα ἐπ' Ἰτα-
λίας, ἐξ δὲ καὶ Μεσσαπίας η νῦν Καλαβρίας ὀνόμαται· εἴθισο καὶ γάρ πά-
λαι, τὰς διαπόντιαν τιὰ πορέαν ποιεμένας, πατέρας σφίσις τὸν πόντιον
Θεὸν ἀναγράφεθαι. Διὸ καὶ Ιπποδάμιω κλείσθαι τὸν αὐτὸν, ὅτι καὶ Ιπ-
πιος οἱ Ποσειδῶν (Α. Γεωργ: σιχ. II,) ὑμηταγ, ὡς εὑρετὴς τῇ ζώῃ σένα-
ζε.

Βιβλ. Ζ.

R

δεκχ-

- Qui Tetricæ horrenres rupes, montemque Severum,
Casperiamque colunt, Forulosque, & flumen Himellæ:
 715 Qui Tiberim, Fabarimque bibunt, quos frigida misit
Nursia, & Hortinæ classes, populique Latini:
Quosque secans infastum interluit Allia nomen.
Quam multi Libyco volvuntur marmore fluctus,
Sævus ubi Orion hybernis conditur undis;
 720 Vel quum Sole novo densæ torrentur aristæ,
Aut Hermi campo, aut Lyciæ flaventibus arvis:
Scuta sonant, pulsuque pedum tremit excita tellus.
Hinc Agamemnonius, Trojani nominis hostis,
Curru jungit Halesus equos, Turnoque feroce
 725 Mille rapit populos: vertunt felicia Baccho
Massica qui rastris, & quos de collibus altis
Aurunci misere patres, Sidicinaque juxta
Æquora; quique Cales linquunt, amnisque vadofī

Accola

* * *

δειχθεῖσ. Καὶ πυρὶ δὲ ἀδαιμῆτα, ὡς ἄρα γένον τῷ τῶν ὑδάτων δεσμόζοντος, ὃφ
ῶν τὸ πῦρ κατασβέννυται· καὶ σιδήρῳ δὲ, ὡς διὰ παντὸς τῷ πολέμῳ ἀτ-
ρωτον διαμείνεται.

Στιχ. 744—746. ΦΕΣΚΕ'ΝΙΟΙ Γ' "ΕΙΛΑΙ Τ", . . . Ἀποκίσ τις ἦν ἀρχαία
ἡ τῶν Φεσκεννιών, Ἀθηνῆθεν μετανασάντων, καὶ ὑπὲρ τὸν Ναὸν (περὶ δὲ
αἰωτ: σιχ. 553.) καὶ τὸν Θύθειν τέσ ποταμὸς τιὸν σίκησιν ιδύσαμένων.
Ἐξ αὐτῶν δὲ παντοῖς ἐν ὑμενάσιοι εἰωθότων προσάρδεν, Φεσκεννιοι, παρε-
λατίνοις ἐκράτησε καλεῖθαι τῶν αὐτοῖς τῶν αὐτοῖς πατέρων, ἔσα ἐπὶ τὸ ἀχιμονέσερον πα-
ρεκφέρεται. Fescennina Carmina. Τῶν δὲ Φαλίσκων, (ἀντὶ Χαλίσκων, ἢ Ἀλίσ-
κων διὰ τῶν τῷ (α) δασύτητα ὅτω προφερομένων.) ἡ οἰκησις, δὲ πολὺ¹
κατωτέρω ἦν, ὡν ἡ πόλις Φαλέριοι, ἢ Φαλέριοι· οὖς καὶ ἐνθεῖς (ὅπερ ἐξὶ²
δικαίους) ὁ Ποιητής, Φασί, προσηγόρευσεν, ἥτοι τῶν Ἐτρόσκων ἀντιδιασέλ-
λων τετταὶ Φαλίσκων· ἡ ὅτι τινὰ τῶν παρ ἐκένοις γορδετημάτων, ὑπὸ³
Ρωμαίων εἰς τὸ Δωδεκαπίνακον εἰσενήνεκται· ἡ τέως, καὶ διὰ τῶν τῷ βίᾳ
περιβόλαι αὐτοῖς ὀσιότητα καὶ ἀγιωσώλια, διὰ τῶν τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ⁴
καρομένων ἀνθράκων ἀλωβήτης βαίνειν ἐτερατεύσαντο. Καὶ ή Σοράκτη δὲ
τὸ δέρος δὲ πέρδω Φαλίσκων ὑπερετένον ἐτύγχανε· τέτο δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς
ἐξὶ τῷ Ἀγ: Συλβέρες ἐπιλεγόμενον. Τὰς δὲ Φλαβινὰς, ἢ Φλαβίνας αρέ-
ρες, καὶ τὸ Κύμιον δέρος, ἔνσιον Ἐτρόσκοι. Ή δὲ τῶν Καπήνων δρυμῶν θέ-
σις, μέσον Φαλίσκων ἦν καὶ Οὐρήιον, καὶ πόλις ἐνταῦθα Καπήνη, εἰς δὲ τὸ
Φερωνίας τέμενος, τῆς ἐφόρες ἐπὶ τῶν δρυμῶν τεταγμένης, καὶ τῶν λα-
χάνων, ἐνθα τὸ ἐφ' ἡμῶν Βιτέρβιον, καὶ ἡ Λίμνη di Ronciglione.

Στιχ: 748—755. ὩΣ ΠΟΤΕ ΧΙΟ'ΝΕΟΙ κτ: Ἐξ Ὁμήρες ταῦτα παρέξεισα, Ἰλ:
B. σιχ. 459. κξ:

„Τῶν δὲ τὸ δέρνιθων πετεπῶν ἐθνεα πολλά,
„Χηνῶν, ἢ Γεράνων, ἢ Κύκνων δελτοχοδέρων,
„Ἀσίω ἐν λειμῶνι, Καῦσερίς ἀμφὶ δέεθρα,
„Ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται αγαλλίμεναι πτερύγεσσι,
„Κλαεγγυηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγδεῖς δὲ τε λειμῶν·
„Ως τῶν ἐθνεα πολλά

Στιχ: 751. ἌΜΦ' ἈΣΙ'Η, ΔΕ' ΡΟ'ΟΣ ΛΓ'ΜΝΗ, ΚΑΝΑΧΕΙΓ 'Ο ΚΑΤ'ΣΤΡΟΥ·
Περὶ τῷ Ἀσία λειμῶνος, ἢ τῆς Λίμνης, ὡς ὁδε καλεῖται (ἢ δὲ ἐκάτερον
ἐπὶ τῆς χώρας.) καὶ περὶ τῷ ποταμῷ Καῦσερίς, σεσημένται ἐν τῷ Α.
τῶν Γεωργ., σιχ. 440.

Στιχ:

Καὶ λίμνης Κυμίνης δὲ ὅρμης, δρυμάς τε Καπήνης,
Βαῦνον ἐφεξέστης δύσθυμη, Βασιλῆα τὸν ἄειδον.
"Ως ποτε χιόνεοι νεφελῶν ὑγρῶν διὰ Κύκνοι,
Εὗτε νομῆς παλινορσοι ἀνίπτανται σωιόντες,
Ἐκ δολιχῶν δειρῶν δὲ μελιθροα ἄσμαθ' ἱεσιν,
Ἀμφ' Ἀσίη δὲ φόος λίμνη καναχέη ὁ Καύσρη·
Τὰς καὶ ἀολῆας τὰς δὲ ἄλλας, καὶ οὐ τις ἔποι,
Χαλκοκορυσάων ἀνδρῶν πόλεμόνδε ίόντων,
Ορνίθων δὲ νέφος πετεηνῶν ὀμβριμοφώνων,
Ηερίων, ἀκτᾶς κλαγγηδὸν πεπτηώτων.

750

'Ηνι καὶ ἀρχαῖοι αὖτε αἴματος ἐκ φάρα Σαβίνων,
Κλαῦσος ἄγων μέγ' ἄγημα, ἀγήματι διος ὄμοιος,
Κλαυδίη ἐξ τοῦ ιανοῦ Λατίω Φύτλη καὶ Φρήτρη,
Εὗτε λάχον μερίδ' ἐν Ρώμῃ αὐτοῖς τε Σαβίνοι·
Τῷ ασέρη πυκινὴ ἐπιέσθετο, οὐ γ' Ἀμιτέρνη,
Ἀρχαῖοι τε Κυρίται, ἀτὰρ χεῖρ πᾶσ' Ἡρήτη,
"Η τε ἐλαιοφόροιο Μυτύχης οὐ τε νάεσκον

755

R 2

"Αἶνη

* * *

Στίχ: 756. "ΕΚ ΡΑ' ΣΑΒΙΝΩΝ, "Εθνος ἦν τὸ Σαβίνων ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ιταλίᾳ. (Στραβ. ἐν Ε'.) Ἐκ τέτων Ἀττας Κλαῦσος, απὸ Ρηγίδης πόλεως, σὺν πεντακιχιλίοις, γένει τε προσήκουσιν ἀντῷ καὶ πελάταις, ἐπὶ Ρώμης μεταναστεύσας, Πατερικίς τε ἡξίωται γέρως ἐνταῦθα, καὶ εἰς Απιον Κλαυδίου μετανόμασται, αὖτε οὐδεὶς ὁ τῶν Κλαυδίων καθῆκεν ἐπιφανέστατος. (Ορεα Διον. Ἀλικαρν: περὶ Ρώμης, Ἀρχ. Βιβλ: Ε'. καὶ Πλέταρχ. εἰς Βίον Ποπλικόλα.) "Εσικε γάντι ὁ περὶ τοῦ λόγος ὡδεὶς Κλαυδίος, εἰς τῶν τῆς γενεᾶς τάυτης προγόνων γενέθλιον. Η γάρ τοῦ φηδέντος Ἀττα μετοκεσία μετὰ τοῦ Ταρκινίων σωβέη καθαιρεσιν.

Στίχ: 757. "ΑΓΗΜΑΤΙ ΟΙΟΣ ΌΜΟΓΟΣ, "Αντιτάλαντος, ισοσάσιος ὅλῳ σρατῷ διδὲν ἐπέκεντα φηθιῶντας ἐν ἔχοις εἰς σρατηγόντες.

Στίχ: 759. ΕΤΤΕ ΛΑΧΟΝ ΜΕΡΓΙΔ' ΕΝ ΡΩΜΗ. "Οτε ἀμφω τὰ γένη, εἰς ἐν σωηλθε. Τετὶ δὲ καὶ περὶ τῆς τοῦ ισορηθέντος Κλαῦσης (παρὰ τῷ Ἀλικαρνασσῷ, καὶ παρὰ Πλεταρχῷ) μετοικήσεως διεπεράχθη, ἐν ταῖς ὑπὸ Ρωμύλων τε καὶ Τατίων διαλύσεσι τῆς μεταξύ Ρωμαίων τε καὶ Σαβίνων συσάσης μάχης, ἐπὶ τῷ αρπαγῇ τῶν θηλεῶν. (Ορεα Πλέτ. εἰς Βίον Ρωμύλων) "Αλλ' ὁ Ποιητὴς διὰ προχρονισμὸς κανταῦθα, ἐπὶ τὸν ἀρχέγονώτερον Κλαῦσον τὸ τοῦ ἐπιγενομένης ὑσερον ἀνάγει ισόρημα, ὡδέπως σωεφαρμόσας τὰ κατὰ αὐτὸν διαψωδήματα.

Στίχ: 760. "ΑΜΙΤΕΡΝΗ. "Ἐκ τῶν Κλαῦσων σωεφατευκότων αὐθορμῆς οἱ Μάρων δεαζάμενος, τὰ τῶν ἐπ' αὐτῷ χωρῶν τε καὶ δήμων, ως εἰχει, ἐκ παρόδου αρχαιολογεῖν ἀναβάλλεται. Η μὲν οὖσα Ἀμιτέρνη πολίχνη τὴν παλαιὰ κατὰ τὸ Απεννίνον ὅρος, οὐ πόρρω τῆς ιανῆς καλλιμένης: S. Vittorio.

Στίχ: 761. ΚΥΡΓΤΑΙ ΧΕΙΡ "ΗΡΗΤΟΤ· Κυρίται οἱ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ πάλαι μὲν ἡκει Κύρις, ιανῆ δὲ Uescovio di Sabina· ἐξ οὗ δὴ καὶ Ρωμαῖοι Κυρίται. (Ορεα Πλέτ. εἰς Ρωμύλ. καὶ Νεμ.) "Η δέ τοι "Ηρητος, οἱ "Ηρήτη, πρὸς μεσημβρίαν οὗτον ἀπὸ τῆς ἡηθείσης Κύριος νέυστα, ἐξ οὗτος τυχὸν τὰς κλῆστιν λαχώσα, τῆς διαφερόντως ἐν αὐτῷ τιμωμένης Κωμη δὲ αὐτη ιανή, il Monte Rotundo.

Στίχ: 762. "ΕΛΑΙΟΦΟΡΟΙΟ ΜΥΤΥΣΧΗΣ. Καὶ η Μυτύχη δὲ αὐτη ἐν οὔσεις Σαβίνων, ἐλαιῶσιν ἐνθηνεμένη, η ὑσερον καὶ Τετβύλα, ιανῆ δὲ il Monte Leone.

Στίχ: 763. "ΑΣΤΤ ΝΟΜΕΝΤΟΝ, "ΑΓΡΟΥΣ ΤΕ ΒΕΛΙΝΟΥ Περὶ μὲν τῷ Νομεντῷ, οὔσα Βιβλ: σ. σίχ. 841. ο κατὰ πρόληψιν ἐνταῦθα ηε ὄγάμε-

Accola Vulturni; pariterque Saticulus asper,
 730 Oscorumque manus: teretes sunt acrides illis
 Tela: sed haec lento mos est aptare flagello.
 Lævas cetra tegit, falcati cominus enses.
 Nec tu carminibus nostris indictus abibis,
 Oebale, quem generasse Telon Sebetide Nymphâ
 735 Fertur, Teleboûm Capreas cum regna teneret
 Jam senior: patriis sed non & filius arvis
 Contentus, late jam tum ditione premebat
 Sarrastes populos, & quæ rigat æquora Sarnus:
 Quique Rufas, Batulumque tenent, atque arva Celennæ,
 740 Et quos maliferæ despectant mœnia Abellæ,
 Teutonicu ritu soliti torquere cætias:
 Tegmina queis capitum raptus de subere cortex,
 Æratæque micant peltæ, micat æreus ensis.

Et

* * *

ἐνόματος ἔτυχεν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ἐκεῖ ἐλέγετο, σιχ. 844. Ο δὲ Βελῖνος ποταμὸς ἦν δέων ἐξ Ἀπεννίνων τὴν ὁρα, καὶ εἰς λίμνην αὐαχεόμενος ὅθεν ἡ χώρα δαψιλῶς καταρρέουσανέη, ἐν Φορωτάτῃ ἀμφὶ καὶ τερπνοτάτῃ τοῖς διατριβσι πέφυκεν, ὡςε καὶ τοῖς Θετταλικοῖς Τέμπεσι παρεξεικαθίωσε. Ἀλλὰ περὶ τὴν Βελῖνην, ὅρα καὶ ἐν τῷ 5. τῆς Αἰν: σιχ. 405.

Στίχ: 744. ΚΛΩΜΑΚΑΣ ΟΙ ΤΕΤΡΙΚΟΤ ΤΕ ΣΕΒΗΡΟΥ· Τὸ Τέτρικον ἦν ὅρος τραχύτατον παρὰ τοῖς Σαβίνοις, καὶ ὁραδιαὶ διὰ τὸ απόκροτον καὶ κρημνῶδες ἀτερπέσατον, ἐξ οὐ καὶ tetricos (Τετρίκες) τὴς κατηφιῶντας καὶ σκυθρωπάζοντας παρὰ Λατίνοις ἐκράτησεν οιομάζεθαι· ἐσι τὸν ἐπὶ τὴν Απεννίνων ζυγῶν ὁ ὑψηλότατος Κόρυμβος· καλέσται δὲ νῶ Monte di S. Giovanni. Ο δὲ Σεβήρος ἔρος καὶ τέτο Σαβίνων, καὶ αὐτηρίαν τῇ κλήσει ὑποσημαῖνεν ὃ δὴ καὶ Monte περιο ἀκάτει καταγει δὲ παρὰ τὰς τὴν Νάρνη πηγας, ἐξ ἢ παραβρέοντος, καὶ ἡ Ναερία ὠνόμασεσα, πόλις Σαυνιτῶν. (Στέφ: Βιγ:)

Στίχ: 745. ΚΑΣΠΕΡΙΗΝ ΦΟΡΤΛΟΥΣ, ΚΑΙ' ΡΕΓΘΡΟΝ ΙΜΕΛΗΣ. Ή μὲν Κασπερίων πέρης Βορδᾶν ἐκείτο ὑπὲρ τὴν Κύριν. (Περὶ ης ανωτ: σιχ. 761.) Οἱ δὲ Φόρυλοι, ἐγγὺς Αμιτέρηνς, (περὶ ης καὶ ταύτης σιχ. 760.) Ή δὲ Ιμέλη ποτάμιον ἦν, οὐ αἱ πηγαὶ ἐγγὺς Κασπερίων, ἐμβάλλον εἰς Τίβεριν.

Στίχ: 746. Χ' ΟΙ ΤΙΒΡΙΝ ΠΙΝΟΝ, ΦΑΒΑΡΙΝ ΤΕ Περὶ τὴν Τίβριδος, ποδαριχῇ τε εἴρηται, καὶ Αἰν. B. σιχ. 836. Ο δὲ Φάβαρις (εἰς καὶ Φάρφαρος εἴρηται: (Farfa,) φει μὲν διὰ τῆς Σαβίνων χώρας, ἐμβάλλει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Τίβεριν.

Στίχ: 747. ΝΟΥΡΣΙΛ Πόλις ἐπὶ τῆς Βορείων Σαβίνων ἐζατιᾶς, (Νογσία), ἐν ὑπαρείσις Τετρίκες τε καὶ Σεβήρες, περὶ ὧν σιχ. 764

Στίχ: Αὔτ: ΙΛΑΙ Θ' ΟΡΤΙΝΑΙ, ΚΑΙ' ΓΕ ΛΑΤΙΝΟΙ. Λόχοι οἱ ἐξ Ορτης, ητις πόλις ήτω Ετρεψίας, ἐνθα Νάριος συρρέει τῷ Τίβριδν, η καὶ η Ορτα. Οἱ δὲ Λατίνοι, οἱ τὸν Αλβανὸν τὸ ὅρος ἐτύγχανον ἔχοντες ἦν δὲ αὐτὸς τὸ πάλαι Λάτιον· περὶ ἢ Ανωτ: σιχ. 39.)

Στίχ: 748 ΑΛΙΗΣ ΡΟΟΣ, ΟΤΝΟΜ' ΑΠΑΙΣΙΟΝ Αλίας ποταμὸς τῷ Τίβριδι καὶ αὐτὸς συμφυρόμενος. Απαίσιος δὲ προσεξεηταὶ, διὰ τὴν παρὰ αὐτῷ συμβάσσαν Ρωμαῖοις τροπῶν ὑπὸ τῶν Σητῶν Γαλατῶν, ἐς Βελῖνος ἥγει, λίκη η πόλις ἐγγὺς τὴν ἄρδιν ἀπολέθαι ἐγένετο. Εκράτησε δὲ τὴν ημέραν, ἀπὸ τῆς δευτέρας ηττης, Αλιάδα μέχρις εγκατεσθαι διὰ τὸν ποταμὸν καὶ Ρωμαῖοις αὐτῇ μία τῶν ασποφραδῶν ἐσι. (Πλάτ. ἐν Βιώ Καμίλλ.)

Στίχ: 749. . . . ΩΡΙΩΝ Περὶ τὴν Αἰγας τεῖδε, ὅρα Α. Αἰγα σιχ. 579.

Στίχοι

"Ασν Νομεντὸν, ἀγράς τε Βελίνα ἔρσήεντας.
 Κλώμακας οὖ Τετρίκη τε, καὶ ἄρεος οὖ γε Σεβήρα·
 Κασσερίω θ' οὖ ἔχον, Φορύλας καὶ ἕπθρον Ἰμέλης. 765
 Χ' οἱ Θύβριν πίνον, Φάβαρίν τε καὶ ἄς διγώσα
 Νερσία πέμπεν, "Ιλαι θ' Ορτῖναι, καὶ γε Λατῖνος·
 Οὓς τ' Ἀλίης δόος, θνομ' ἀπάντιον, ἀνδιχα τέμνει.
 Ὁπόσα κορδύεται Λιβυκῷ ἐν λιμαναῖς πόντῳ,
 Εὗτε δὲ χαμερίοις ὥριων δύσσεται δύμβροις· 770
 "Η ὅσοι ἡελίῳ θέρεος σάχυες Φρύσσονται
 Εἰν ἀγροῖς Ἔρμος, ξανθᾶς Λυκῆς τε ἀράραις·
 Καὶ νυ σάκη κονάβιες, πόδεσσι δὲ ὑπέζενε γαῖα.
 Πρὸς δὲ Ἀγαμέμνονίδης ἔτ' Ἀλησος, Τρωσὸν ἀπεχθῆς,
 Ζεύγνυ ὁχεσφ' ἵππας. πλήθη δὲ ἐπὶ ἄγρῳ ὥρινων 775
 Μυρὶ ἄγεν Τύριψ, ὅσοι ὥχλεον ἔνθροα Βάκχῳ
 Μασσικὰ λίστροις· Καὶ τὰς δὲ αἴπεινάντιν ἀπὸ ὥρογκων,
 Ἀυράγκοι πέμπον πάτρες, πεδινοὶ Σιδηνές τε·
 Οὐ τε Κάλην λίπον ὃς τε ἔχεν δόον ἢν ἀπόροιο
 Οὐσλτάρνης, κραναὸς Σατίκελος· καὶ ἀτὰρ Ὅσκων· 780
 Τοῖς

* * *

Στίχ: 772. ΕἼΝ ΑΙΓΡΟΙΣ ἜΡΜΟΥ, ΞΑΝΘΑῖΣ ΑΤΚΙΗΣ Τ' ΑΡΟΥΡΑΙΣ.
 Ἔνθροπάταται σίτε, καὶ καρπῶν ἄλλων αἱ χῶραι αὖται· Περὶ τοῦ Εέμει δὲ
 δέρεις Β. Γεωργ. σίχ. 159. Αὐτ., ὅπει καὶ ἐνθαλοχέντος λέγεται ὁ ποταμὸς,
 ὁς καὶ ὁ Πακτωλὸς, καὶ ὁ Χρυσορέδεας περὶ δὲ τῆς Δυκίας, Δ. Διν.
 σίχ. 155.

Στίχ: 774. ἈΓΑΜΕΜΝΟΝΙΔΗΣ ἈΛΗΣΟΣ ΤΡΩ-
 ΣΙΝ ἈΠΕΧΘΗΣ. Πότερον ἑταῖρος, η̄ πελάτης, η̄ ὄπαδος Ἀγαμέμνο-
 νος ὁ Ἀλησος ἦτος λι, ὑπόρηται. Εἰπερ γαὶρ ὡς πατρωνυμικὸν (τὸ Ἀγα-
 μέμνονίδης) ἐκληπτέον, εἰκὲν ἄλλως η̄ νόδον ὑποδέθαι δεῖσει αὐτῷ, σιω Ὁ-
 νιδίω ἐν τοῖς Ἐλεγύσαις τοῦ δὲ πατέρος οἱ ἀποκτανθέντος μετανιασεῦσιν εἰς
 Ἰταλίαν, καὶ Φαλίσκον ἴδεισαθαι. Φαλίσκος δὲ πόλις ἡν Ἰταλίας, ἀπο-
 κος Ἀργέαν, καὶ Φαλίσκοι δὲ οἱ εἰκότεροι, κατὰ τὸν τὰ Εδυκὰ συγγε-
 ψάμενον (ὅπει Φαλίσκοι καὶ εἴσιται σίχ. 744—746).

Στίχ: 777. ΜΑΣΣΙΚΑ· . . . Νάπη ταῦτα ἢν οἰνοφόρα ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς
 Καμπανίας, τῷ ἐκεῖ Μασσικῷ ὅρει ἐπάνυμος περὶ οὐ εἴρηται Β. Γεωργ.
 σίχ. 168.

Στίχ: 778. ΑΤΡΟΥΤΓΚΟΙ ΣΙΔΙΚΕΣ ΤΕ. Τοὺς παρὰ Ἐλαγονινοῖς
 καλεμένες, Σίρεβιος τοὺς Ἀράγκους ἢ Ἀράγκους εἴναι φησίν· ὀπαδερ δὴ καὶ Σι-
 δίκαιοις, ἀπὸ Σιδικοῦ ἀσεος, τοῦ ἐπὶ τῆς Καμπανίας, κεκληθεῖσι ἢν δὲ τοι μὲν
 πεδινοὶ λέγονται, ὡς τὰ ὑπτια τῆς χώρας ἔχοντες, οἱ δὲ Ἀράγκοι τὰ ὄρε-
 οι, καὶ Τὸ δὲ τῶν Ἀράγκων ἔθνος Φιλοπάλαιον ἢν, καὶ τῷ μεγέθειτε καὶ
 διάρη, καὶ ὄψεως δενέτητι παλὺ τὸ θηριάδες ἔγειρον Φαβερώτατον (Ἀλ-
 ικαρην. Ρωμ. Ἀρχ. Βιβλ: 5.).

Στίχ: 779. ΟΙΤΕ ΚΑΛΗΝ ΑΙΠΟΝ Πόλις Καμπανίας καὶ η Κάλη,
 παρὰ τῷ Μασσικῷ ὅρει κατεμένη η νιῶ Calvi.

Στίχ: 780. ΟΥΟΛΤΟΥΡΝΟΤ, ΚΡΑΝΑΟΣ ΣΑΤΙΚΟΥΛΟΣ, ΧΕΙΡ ΑΤΑΡ ΟΣ-
 ΚΩΝ. Ποταμὸς δὲ λι ἐκ τοῦ Ἀτσενίνας υφταρέρεων δὲ Οὐελτάρνης, Καμπα-
 νίαν τε ἀπὸ Τοῦ Σαμνίας διορίσων οὐ καὶ παρὰ τὰς ἐκβολαῖς πόλις ἡν κτι-
 θεῖσαι ὁμώνυμος. Ο δὲ Σατίκελος, Σατίκηλης ἡν ὁ πολύτης, τῆς περὸς
 Ἀνατολῆς Θυλετάρνης η, Καπύης, ἡν Σατίκολας ὁ τὸν Ἐδυκῶν Συγγεραφεὺς
 ὄνομασεν· ητις η νιῶ ἐσὶ Calenta. Κραναὸς δὲ εἴρηται ὁ οἰκότωρ, ὡς ἀπὸ
 Τῆς χώρας τραχείας θόσης διὰ τὸ ὄρενόν, καὶ βίον ἔλκειν ἐπίσκοπον τοὺς ἔχον-
 τας κατακαγκαζόσης. Οι δὲ Ὅσκοι, ἀγγηρεύκτες Θυλετῶν ἄχει, Ποτιόλων
 Βιβλ. Ζ.

- Et te montosæ misere in prælia Nursæ,
 745 Ufens, insignem famâ, & felicibus armis:
 Horrida præcipue cui gens, assuetaque multo
 Venatu nemorum, duris Æquicola glebis.
 Armati terram exercent, semperque recentes
 Convectare juvat prædas, & vivere rapto.
- 750 Quin & Marrubiâ venit de gente sacerdos,
 Fronde super galeam, & felici comptus olivâ,
 Archippi regis missu, fortissimus Umbro:
 Vipereo generi, & graviter spirantibus hydris,
 Spargere qui somnos cantuque manuque solebat,
 755 Mulcebatque iras, & morlus arte levabat.
 Sed non Dardaniæ medicari cuspidis iustum
 Evaluit; neque eum juvere in vulnera cantus

Som-

* * *

παρεξετένοντο· τέττας δὲ Ὁπικὸς ἔχαιρον καλέγντες οἱ Ἐᾶλιες, ὡς πίλεις ἐπίσημοι, ἢ τε Κύμη, οὐδὲ ἡ Ἀττέλλα. Διεβάλλοντο δὲ οἱ Δῆμοι ἐπ' αὐαγχιωτία, ἐξ οὐδὲν (obscenitas) παρὰ Λατίνοις, ἢ ἐν λόγοις οὐδὲ πράξεσιν αὐαίδεια ἀρηταὶ οὐδὲν ἡ Ἀττελλάνια δὲ τὰ Σατυρικὰ τῶν ἐπῶν, οὐδὲ ἐμπλεα αὐχειοβδυοσώης.

Στίχ: 781. ΑΚΛΙΔΕΣ Ακόντια δὲ ὑπῆρχον αρχαικά τονοι οἱ Ἀλίδες, οἰς Ὅσκοι ἐν πολέμοις ἔχρωντο, σεραῖς προσδεδέμέναι. ὡς οὐδὲ μετὰ τὸ ἀφεθιῶνται οὐδὲ τρώσαι, ἔχειν αὐταφέλκεδαν· ταῦτα δὲ αἰδεῖσαι, οὐδὲ γκυλιδεῖσαι, φασί, κεκληδαν παρὰ Ἐλητιν.

Στίχ: 782. ΠΕΛΤΗ ΑΡΠΗΝ. Τιὼ μὲν πέλτη, αἴσιδα φασίν, Ἰτιω μὴ ἔχεσσαν· οὐδὲ ποταμὸν τετράγωνον, οὐδὲ λαώς πως διεζηματισμένον. Τιὼ δὲ ἀρπιὼ, αὐτὶ φομφαῖς ἐκληπτέον μη ἐυθυτενθεῖς, αὐτὸς ἐπικύρτω.

Στίχ: 784. ΟΪΒΑΛΕ Τέττον ἐκ Τήλωνος οὐδὲ Σηβιθίδος Νύμφης μυθελογεῖσι γενέθλαι, Θυγατρὸς Σηβήθε ποταμῷ, τῷ Βεσβίῳ μεταξὺ δέοντος οὐδὲ Νεαπόλεως, οὐδὲ νῶ Rio della Maddalena καλεμένης.

Στίχ: 785. ΚΑΠΡΕΗ, ΕΝ ΝΗΣΩ. Τάυτην οὐδὲ Καπρεῖλη, οὐδὲ Καπρεῖας ἔτεροι προσέποντο· οὐδὲ οὐδὲν οὐδὲ Τιβέριος ἐτρύφα, οὐδὲ καθ' οὐδὲν Σαρπί οἱ δὲ αὐτὴν πάλαι οἰκεύτες οὐδὲν οἱ Τηλεβόαι, ἔθνος Ἀκαρνάνων, οὐδὲ βασιλεύων οὐδὲ Τήλων. Τηλεβοῖς γάρ οὐκείτις ἀκαρνανίας μοίρα, (Στέφ. Βιζ.) ἐξ οὐδὲ Τηλεβοΐδες οὐδοί, οὐδὲ Λευκάδος μεταξὺ οὐδὲ Αχαϊας, ὡς οἱ οἰκήτορες τιὼ παρατικῶ οὐδὲν, ἐπιτηδεύεις αὐτοῖς δύσης εἰς τέττο τῆς θέσεως.

Στίχ: 789. ΛΑΟΥΤΣ ΣΑΡΡΑΣΤΑΣ ΣΑΡΝΟΣ. Οἱ δὲ Σαρράσαι Καμπανῶν ἔθνος, ἀποικοι ἐκ τῆς Πελασγίδος, ἀπὸ ποταμοῦ, περὶ οὐδὲν, Σάρνης δύτως οὐρμαδέντες, οἷον Σαργάναι εἰπεῖν, οὐδὲ ἐυφωνίας οἵσις χάριν, Σαρράσαι.

Στίχ: 790. ΡΥΦΑΣ, ΒΑΘΥΛΟΝΤ, ΑΓΡΟΥΣ ΤΕ ΚΕΛΕΝΝΗΣ. Καμπανικὰ οὐδὲ ταῦτα Ἄσεα, Σαμνιτῶν κτίσματα οὐδὲ οἰκήσεις.

Στίχ: 791. ΤΕΙΧΗ ΤΑ' ΑΒΕΛΛΗΣ Καὶ οὐδὲ ἔτι σώζεται οὐδὲν πόλις, Νάλης ἔγγυς, πρὸς Βορδάν τῷ Σάρνης κειμένη οὐδὲν Βενετία Ανέλη, οὐδὲ τα κάρυα παρὰ Ἰταλοῖς ἐν λόγῳ οὐδὲν. Nuces Avellanæ.

Στίχ: 792. ΤΕΥΤΟΝΙ, ΑΤΤΑ ΒΕΛΕΜΝ'. Τέυτονας οὐδενὶς ἔθνος οὐτας Γερμανικὸν, τιὼ Κιμβρικῶ Χερσόνησον ἔχοντας, τιὼ οὐδὲ τελέσσαν ὑπὸ τῷ Δανίας Κράντορι. Τέττοις δὲν τὰ ἐν χρήσει γινόμενα βέλη διαφέροντα τῶν παρὰ ἄλλοις ὑπῆρχεν, δύτω βαλλόμεναι, οὐδὲ ἔχειν παρὰ τῷ ἀφέντος οὐδὲ οὐπίσω αὐτιμεθέλκεδαν, κατὰ τὰς Ἀκλίδας. (σίχ. 781.) Catejas, οἱ Μάρων ἐκάλεσε ταῦτας λόγχας, οὐδὲν Βέλη Κατήσας, ὡς μέντοι τοῖς Σχολιασταῖς δὲ δέδιον ἐπ' ακριβεῖς τὸν τρόπον ἐκδέδαν τῆς κατασκευῆς τε οὐδὲ χρήσεως.

Στίχος

Τοῖς δὲ ἔσαν ἀκλίδες, ηδὲ βέλη παλίσυρτα ἵμάσσιν·

Λαιών πέλτη δὲ σέγε, δεξιτερῆ δὲ ἔχον ἄρπιλα.

Οὐδεὶς σὺ δὲ ἡμετέρως ἄφατος μολπῆσι λελέψῃ

Οἴβαλε, τὸν, Φασὶν, ἐκ Σηβηθίδος ὡς Νύιφης,

Καπρέη ἐν νήσῳ ὑπὸ Τήλοντος ἐκ δὰ γενέθαι,

785

Εὔτε δὲ Τηλεβόων ἥδη γηράτερος ἥρχεν.

Ἄλλα γὰρ ἀγροῖσιν πατρῶοις μὴ ἀγαπήσας

Τίος, ἐν ἐνουτέρῃ ἀρχῇ τότε ἔσκε πιεῖν

Λαζας Σαρράσας, καὶ σσ ἄρδει λαίτματα Σάρνος·

Οἶ τε ἔχσι Ρύφας, Βάθυλὸν τ', αγρός τε Κελέννης·

790

Οῦς δὲ ὁράα τείχη τὰ Αβέλλης ἀγλαοκάρπω.

Τοῖς δὲ ἀρ Τευτόνι ἄττα βέλεμν' ἔθος ἥν προιάλλεν.

Καὶ κόρυς ἥν αρθέας Φελλός Φλοιός κεφαλῆφιν.

Χαλκᾶ δὲ οῶ πέλται, χάλκειά τε φάσγαια λάμπε.

Καύ σε δὲ ὄρεις Νηρσαὶ ἔφ' ὑσμίνια προεηκαν

795

Οὕφια, τῷ δὴ κλεῖστος ὑπέροχον ἥν ἐν ἀγώσι,

Τῷ δὲ ὑπὸ ἄκε γένος κάρτ' ἄγριον Αἰκυκολάων.

Ανδρῶν ἐν λόχμαις θηρητήρων, κραναίω τε

Βώλον ἔχόντων, τῷ δὲ ἐνὶ ὅπλοις γηπονεόντων,

Λητίσι νωλεμέως, κλοπίοις κομιδαῖς τε βιάντων·

800

Πρὸς δὲ καὶ ἀρητήρ Μαρρόβιον ἵξεν ἀπ' ἔθνος,

S 2

Αιφί

* * *

Στίχ: 683. ΚΑΙ ΚΟΡΥΣ ἩΝ ΑΡΘΕΙΣ ΦΕΛΛΟΤ ΦΛΟΙΟΣ ΚΕΦΑΛΗΦΙΝ.

Ἄρθεας Φησίς (raptus) ὡς αἴρπαθείς πως ἐν τάχει, καὶ οἷον αὐτοχεδιασθεῖς πρὸς ἄμιαν τῆς κεφαλῆς ὁ Φλοιός, ἀντὶ κόρυθος "Ἐνθε δή μοι, καὶ μηδιδίωμαι" Ἐπειοις τῷ ἐν τῇ Βατραχομομαχίᾳ ὀπλισμῷ τοῖς μὲν γάρ μοι, σίχ. 130. ἐκεῖ:

"Ἡ γε κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο"

Τοῖς δὲ Βατραχοῖς, σίχ. 164.

,Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράστ' ἀμφεκάλυπτου.

Άλλ' ἔχει τι ἐπιεικῶς πρὸς ἀπάντησιν πληγῆς κατειχθεῖσης καὶ ὁ Φελλώδης Φλοιός ὑπέκινων, καὶ τῆς προσβολῆς τὸ πλέον ὑποχαλῶν, ὡς καὶ ὁ Σπόγγος.

Στίχ: 795. ΟΡΕΙΟΙ ΝΟΤΡΑΣΑΙ Περὶ τῆςδε τῆς πόλεως ὃδεν ἔτερον εἰδέναι προσγινεται, οὐδὲ τι (κατὰ τὸν Ποιητὴν) καὶ ὁρευνὴ ἥν, καὶ ὑπὸ Ιῶν Αἰκύων, οὐδὲ τοῦ Αἰκανῶν ὀικεμένη Αἰκανον μὲν οῶ, οὐδὲ γεφαθεὺς τῶν Εθνικῶν, Φερέριον τῆς Ἰταλίας Φησί γενέθαι, μαρτυρεῖται προβάθλομενος Διοιύσος. Αλικαρέν ἐν Ἐκκαθιδεκάτῳ τῆς Ρώμης Αρχαιολ. ἀλλ' οὐδὲ Βιβλος αὐτῇ καθ' ἡμᾶς ἐσώζεται Άλλως τε δὲ καὶ ὁ Αλικαρνασσοῦς αὐτὸς ἐν τῷ Β'. τῶν Σωζομένων, οὐδὲ ὡδε Ουιργίλιος Aeqvicolas, Εβίκλες ὄνομάζει, οὐδὲ Συλβέργιος ἐπιδιερθεται) Εκίλες, οὐδὲ (ἐν ΑΙ) Αικίκλες· τέλος δὲ Λευκος, (ἐν Βιβλ: 5. καὶ Η. καὶ πολλαχθεῖς.) Αἰκανάς. Ἡν δὲ τὸ ἔθνος φιλοπόλεμον, καὶ πολλὰ πάλαι Ρωμαίοις παραπλέον πράγματα.

Στίχ: 801 ΜΑΡΠΟΥΚΙΟΥ Τὸ Μαρρόβιον δὲ, οὐδὲ Μαρέϊον (παρὰ τῷ Αλικαρέν ἐν τῷ Α'. τῶν Αρχ) Φερέριον ην πάλαι Αβαριγίνων, καὶ Μητρόπολις η Μάρσων η Μαρσῶν παρὰ τῷ αὐτῷ οἱ δὲ Μάρσοι καὶ Μαρσικοί. (Στέφ. Βιβλ: 2. καὶ Η. καὶ πολλαχθεῖς.) Αἰκανάς. Ήν δὲ τὸ κοιλάδας ἥν ἔχον, τὰς περὶ τῶν λίμνων Φυκίδων οὐδὲ περὶ τῶν Μάρσων καὶ Γεωργ. Βιβλ: Β. σίχ. 192:

Στίχ:

- Somniferi, & Marsis quæsitæ in montibus herbæ.
 Te nemus Angitiæ, vitreâ te Fucinus undâ,
 760 Te liquidi flevere lacus.
- Ibat & Hyppolyti proles pulcherrima bello,
 Virbius, insignem quem mater Aricia misit,
 Eductum Egeriæ lucis, Hymettia circum
 Littora, pinguis ubi, & placabilis ara Dianæ.
 765 Namque ferunt famâ Hippolytum, postquam arte novercæ
 Occiderit, patriasque explerit sanguine pœnas,
 Turbatis distractus equis, ad sidera rufus
 Ætheria, & superas coeli venisse sub auras,
 Poeoniis revocatum herbis, & amore Dianæ.

Tum

* * *

- Στίχ:** 802. . . . ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ "ΕΡΝΟΣ ΕΛΑΙΑΣ". Ως αἴρητηρ, οἵμαι, ἐξεφορέει σοβῶν τὰ γαρ ἄλλα ὑπὸ τῷ Ἀρχίππῳ εἰς μάχιλα ἐπέμπετο, ἐν τῷ τέως καὶ πέπτωκεν εἰς θάνατον τρωθεῖς, μηδέ τῆς περὶ τὰς ἐπωδὰς ἀπωνάμενος ἐμπειρίας, ὡς ἔξης (5/χ. 804—811.) λέγεται.
- Στίχ:** 809. . . . ΜΑΡΣΟΙ ΜΑΤΕ'ΟΥΣ· . . . Τὰς Μάρσος, ἀπὸ τοῦ Κίρκης ψέως κληθέντας, Πλίνιος παρέδωκε (Φυσ. Ισ. Βιβλ: Ζ. Κεφ: Β'). Ἐμφαῖαι δὲ αὐτοῖς καὶ τινα διώματαν κατὰ τῶν Ιοβόλων δηγμάτων, οἷς Φησὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐμπεφυκέναις, ὃν καὶ ὁ Σιαλος εἰς ἄκος σωτελεῖ, καὶ μάλιστα ὁ ἀπὸ γῆς ουράχου. Περὶ δὲ καὶ Νίκαιαρος ἐν Θηριακοῖς: „πολάκι καὶ βρεοτέων Σιάλων ὑπέτρεσσαν ὅδηλω.
- Καὶ πέρι γε τέττας Ἀρισ. ἐν τοῖς περὶ Ζῶ, Ισορ:
- Στίχ:** 810. . . . ΑΓΓΙΤΙΗΣ "ΑΛΣΟΣ" . . . "Ην δὲ, ἐνθα νωὶ πόλις De Lucu: Ἀνέκειτο δὲ τὸ ἄλσος Ἀγγιτία τῇ Κίρκης κασιγγήτῃ, πάλαι διαβάλλει τῷ γεννήτορὶ ὡς περισταντα. Θησέως δὲ πιεύσαντος, καὶ τῷ ψάρῳ ὁργιζόντος τε καὶ ἐπαρσαμένῳ, Αἰγαίος ὁ πάππος ἐπιχαλεπύνεις καὶ αὐτὸς, ἐπεξελθὼν τῷ ἐπιγόνῳ προάγεται. Καὶ δὴ, παρὰ Θάλασσαν τέττω ποτὲ ἀρματηλατεύντι, κατος ἐμφανίζει ἀφνω, ὑφ' οὐ καταθροηθέντες οἱ ἵπποι, καὶ τῷ ὀχήματος τέττον ἐκστίσαντες καταποιτεύονται τοῖς τέττοις "Ἄρεμις τὸν γεανίαν οἰκτείρασσα ὡς ἀνθῶν, καὶ ἀναλαβεῖσσα, Ἀσκληπιῶν παραδίδωσι τῷ Ἀπόλλωνος ἐκ Κορωνίδος. ὑφ' οὐ καὶ ἀναζωωθεῖσις ὁ γενέρος, αὐτὶ Ιππολύτῳ ἐπικέκληται Βίρβιος (Virbius) δὲ ἐσὶ καθ' Ἐλληνας αὐτεῖν: ὁ δις Βιάσας, ὁ παλίμβιος. Τέττω γὰς ὁ τοῖς εἰς μάχιλα παρασκευαζομένοις ἐνταῦθα συγκαταλεγόμενος, ὁμώνυμος, τῷ πατρὶ, Ιππόλυτος Βίρβιος.
- Στίχ:** 813. . . . ΑΡΙΚΙΑ "ΕΞΕΛΟΧΕΤΣΕΝ", Ή γαρ "Αρτεμις, Ιππόλυτος ἀναζωωθέντας δι 'Ασκληπιεῖτὸν γεννήτορα, Αρικίατῇ Νύμφῃ σωτέρευεν, ἐξ οὗ Ιππόλυτος ἐγεννήθη ὁ γός, περὶ δὲ ἐνταῦθα. Φέρεται οὐδὲ καὶ πόλις Ιταλῶν ὁμώνυμος τῇ Νύμφῃ, Αρικία (Στέφ: Βιβλ: ἐκ τῷ σ. τῶν Λλαναργ. Αρχαιολ.) ηστι Αρικίων ὁ πολίτης. (ἢ καθ' ημᾶς Riccia.) καὶ Λλασσος Αρικίων, ἐν ᾧ καὶ Τερόν ἴδενθω ισόρητη Νύμφης Αἰγαίης, ἢ περὶ ὅμιλον πεφήμισα Νεμᾶς αὐγρασιλῶν, καὶ οὓς Φωμάνιοι διερέσσις γόμες ὑπειποτεῖς διδασκόμενος. (ὅρε Πλατ. εἰς Βιον Νεμᾶ.)

Στίχ:

Αυφὶ κόρων Φορέων εἰρῶνικὸν ἔρνος ἐλαίας,
Οὔμβρων καρτερόχειρ, τὸν "Αἴναξ" Αρχιππος πέμπεν·
Ος τ' ἄρδενησίν τε, καὶ "Τύρων βαρυόδμοις,
Τυνης κατχεύεν φόδαις χερσιν τε ἐώθει,
Μάλισσεν δὲ οργάς τε, καὶ ἄλθεε δήγυματα τέχνη·
Ἄλλ' γέ Δαρδανίς τρῶμ' αὐχμῆς ἔχεν ἀκέθαι,
Οὐδέ τι οὐνοφόροι γε ἐπιφόδαι ἐφ' ἐλκεσι χραῖσμον,
Οὐδὲ ἄς περ Μάρσοι ματένασ' ἐπὶ φρεσι ποῖαι.
Άλλὰ τὸ Αγγυτίης ἄλσος σε, σε φέδες δὲ ναλώδης
Φύκινος, ηδὲ ἄλλα κλαυσαν λιμνῆια φένθρα.

805

Πρὸς δὲ καὶ Ἰππολύτης ηῦς πάϊς ήτε δῆριν
Βίρβιος, ὃν κάλλισον Αρίκια ἐξελόχευσεν,
Αμφ' ἀκταῖς δὲ υγραῖς τρέφεν Αἰγαρίης τεμένεσσιν,
Ἐνθαπέρ Αρτέμιδος πέλεν ιερὸν ἐυμελίκτης.
Ιππόλυτον δὲ, Φασὶν, μητρυιῆς τεχνοσώησιν,
Ως θάνε, καὶ γενέτωρι δίκαιας φέ αἴματι τίσεν,
Ἐπλήκτοις ἵπποισι διαμαθεῖς αὐθίς γε
Αἰθέρ ἀνακληθήμεν, ίδε φραντζες ἐπὶ αὔρας,
Παιονίησι πόησι, καὶ Αρτέμιδος μελεδώμας.
Τῷ φὰ πατὴρ πάντων ιοτέων θνητὸν τινὲς ἔοντα.
Ἐκ σκιαρῶν Αἰδαῖος ἐνερθ' ἐπὶ Φῶς ἐπανῆξα,
Αυτὸς ἀκενθορίης τέχνης εὔροντα τοσιώδες,
Φοιβογενῆς πλιγέας σκηπτῷ συγὸς ὕδασ' ἐκάστεν.

810

Τῷ φὰ πατὴρ πάντων ιοτέων θνητὸν τινὲς ἔοντα.
Ἐκ σκιαρῶν Αἰδαῖος ἐνερθ' ἐπὶ Φῶς ἐπανῆξα,
Αυτὸς ἀκενθορίης τέχνης εὔροντα τοσιώδες,
Φοιβογενῆς πλιγέας σκηπτῷ συγὸς ὕδασ' ἐκάστεν.

815

Ιππό-

* * *

Στίχ: 814. ΑΜΦ' ΑΚΤΑῖΣ Δ' ΤΓΡΑῖΣ ΤΡΕΦΕΝ Εν ταῖς Μά-
ρωντις ἐκδόσεσιν, οἱ μὲν ἀναγινώσκουσιν Ηυμενία circum Littora. Οἱ δὲ ἄλλως:
Ηυμενία. οἵς περ οὐκέτι τέτοις σωτιθέμεθα, αἰκταὶ υγραῖς ἐρμιωένον-
τες, οἵς καταρρέουσιν οὐδασι, καὶ χλοερὰς καὶ ἐνδέστες, φέ Τυμπτίες πε-
γαρ τὸ τῆς Ἀττικῆς ἔρος εἰ Τυμπτος, ἐν Ιταλίᾳ;

Στίχ: 816. ΙΠΠΟΛΥΤΟΝ ΔΕ, ΦΑΣΙΝ, κτ: Τὸν τῷ Θησέως φέ μῆδος λέγει,
περὶ φιλορίων οὐνωτ: σίχ. 812.

Στίχ: 820. ΠΑΙΟΝΙΗΣΙ ΠΟΗΣΙ ΚΤ: Ιαματικᾶς Βοτάνων, η ταῖς τῷ Παιώνος,
οἱ ην ὁ ἐν Θεοῖς Ιατρὸς, ἔτερος παρὰ τὸν Απόλλωνα (δρα Ομ. ΙΛ. Ε.
σίχ. 899.) εξ εὐ καὶ Παιώνια Φάρμακα ἐκράτησε λέγεθα. Καὶ Παιφνίας
δέτις Βοτάνη Ιατρική, ην Γλυκυσίδιων ἄθλως καλλέστη οἱ Βοτανικοὶ, καὶ Πεν-
τέροβον.

Στίχ: Αυτ: ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΜΕΛΕΔΩΛΙΣ: (Ορεα οὐνωτ: σίχ. 812.
καὶ 813.)

Στίχ: 821-824. ΤΩΙ ΡΑ ΠΑΝΤΩΝ ΚΤ: Ζεὺς γάρ ἐπὶ τῷ Ιππολύτῳ
ἀναβιώσει, εἰς ὁργὴν κινηθεῖς, Ασκληπιὸν τὸν Απόλλωνος γὸν κατεκεραύ-
νωσε τὸν ἀναζωώσαντα. Απόλλων δὲ τῷ φέ αἴμασμένος τῷς Κύκλωπας
κατετόξευσε, τῷς χαλκεύσαντας τὸν κεραυνὸν τῷ Δῃ: διὸ καὶ υπὸ τοτε,
Θητέουσιν Αδμήτῳ κατεκρίθη ἐννάστετος, ἐν Αμφισσῷ ποιμένων ἐκείνων τῷ
πώεα Περὶ δὲ τῷ Ασκληπιῷ μυθολογῶν Απολλόδωρος (Βιβλ; Σ'. Κεφ Γ.)
„Φησὶν: οἵς φίλονον ἐκάλυψε τοιαὶς ἀποθνήσκειν, αὖλος ἀπήγειρε καὶ τῷς ἀ-
ποθανόντας παρὰ γάρ Αθηνᾶς λαβών τὸ ἐκ τῶν Φλεβῶν τῆς Γοργένος
„δυνὲν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῶν αἵρισερῶν δυνὲν πρὸς Φθορὰν φύθρωπων ἐχεη-
„το; τὸ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τοτε τῷς τεθνηκότας
αὐτῆς εργενεν· ἐνθα καὶ τοιαὶς τῶν υπὸ αὐτῷς ἀναζωωθέντων ὁ μυθολόγος διέ-
ξεισι, Καπανέας διλ., καὶ Λυκάργον, καὶ Εριφύλιων, καὶ Τιμάρεων, καὶ
Γλαῦκον τὸν τῷ Μίνωος ἐν οἴκοι καὶ Ιππολύτον τὸν τῷ Θησέως, περὶ φιλορίων
λόγος ἐνταῦθα πρόκειται.

Βιβλ. Ζ.

Τ

Στίχ:

- 770 Tum pater omnipotens, aliquem indignatus ab umbris
 Mortalem infernis ad lumina surgere vitæ,
 Ipse repertorem medicinæ talis & artis,
 Fulmine Phœbigenam Stygias detrusit ad undas.
 At Trivia Hippolytum secretis alma recondit
 775 Sedibus, & Nymphæ Egeriæ nemorique relegat:
 Solus ubi in sylvis Italæ ignobilis ævum
 Exigeret, versoque ubi nomine Virbius esset.
 Unde etiam Triviæ templo, lucisque sacratis
 Cornipedes arcentur equi; quod littore currum,
 780 Et juvenem monstros pavidi effudere marinis.
 Filius ardentes haud secius æquore campi
 Exercebat equos, curruque in bella ruebat.
 Ipse inter primos præstanti corpore Turnus
 Vertitur, arma tenens, & toto vertice supra est;
 785 Cui triplici crinita jubâ galea alta Chimæram
 Sustinet, Aetnæos efflantem faucibus ignes:

Tam

* * *

- Στίχ: 825. . . . ΤΡΙΟΔΓΤΙΣ . . . : 'Η' Αρτεμις, ή τῇ Τριπλασίῃ
 Ἐκάτη ταυτιζομένη. (ὅρε Δ. Λιν: σίχ. 560. καὶ 666. καὶ Λιν: σ'. σίχ. 137.)
 Στίχ: 830. ΕΞΕΙΡΓΟΤΣ' ΙΠΠΟΤΣ . . . : 'Ἐν τοῖς τῶν ἀλλων ἄρσε Θεῶν
 αὐταικεμένοις ἀλσεσιν ἐφεῖτο φέρβεδαι τὸς ἵππος, πλιὼν ἢ ἐν τοῖς Αρτε-
 μίδοις, διὰ τῶν Ἰππολύτων πάθιων, τῷ υπ' αὐτῶν διαφθαρέντος.
 Στίχ: 831. ΘΡΑΤΣΑΝ ΕΠΙ ΚΡΟΚΑΛΑΙΣ . . . Τότο μὲν ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν
 αἰκτῶν σωμέζη παθεῖν τὸν Θησέως Ἰππόλυτον. (Αιωτ: σίχ. 814) Ἀλλ' ὁ
 ἡμέτερος ἐπὶ τὰς Ἰταλικὰς αἰκτὰς ἔδοξε τὸν μῦθον μετενεγκεῖν ἐκατόν
 διδλεύων τῷ διαψιδόματι, κατὰ ποιητικὴν ἀδεσαν (Φοῖ Πιέριος) Ἀλλ'
 ἔσαι δὴ τὸ εἰκὸς τῇ μυθολογίᾳ φυλάξας εἰπόντας: ὅτι τὸν ἐπὶ τῆς Ἀτ-
 τικῆς αἰκτῆς ἐκτραχηλιδέντα τῶν ἵππων καὶ διαφθαρέντας Ἰππόλυτον,
 ὑπὸ Ἀσκληπιοῦ ἐπειτα αἰτιώθαρέντα (Αιωτ: σίχ. 812. καὶ 821–824.) η
 'Αρτεμις (κατὰ τὸν Μάρωνα) ἐπ' Ἰταλίας μετασήσασα (σίχ. 835–827.)
 Κεῦσ' ἐν αἰδήλοις
 „Ἐξօρος Λιγυερίου ἐνναίειν Ἀλσεσ Νύμφης,
 „Ἐνθάκε μεναξ ζώοι ἐν ὕλαις Ἰταλικαῖσι.
 Στίχ: 832. . . . ΟΥ' ΜΕΙΓΟΝ ΚΕΙΝΟΤ ΓΟΝΟΣ κτ: Δέον τὸν ύψον, διὸ
 τὸ τῷ πατρὸς σύμπτωμα, ἵππων ἀπέχεδαι, ὃ δὲ ιππολατεῖν ἐχαιρεῖν
 αἰδεῖς γένεν θτον.
 Στίχ: 833. . . . ΟΛΗ ΠΑΝΤΑΣ ΚΕΦΑΛΗΙ ΥΠΕΡΙΣΧΩΝ. Φίλον γάρ
 τοῖς Ποιηταῖς, καὶ τῷ σωματικῷ μεγέθει, τὸς κατ' αὐτὸς Ήρως θαυ-
 μάζεν· συτῷ παρ' Όμηρον Ιλ: Γ. σίχ. 210.
 Μενέλαος ὑπείρεχεν ἐυρέας ὥμει.
 Καὶ σίχ. 226. ὁ πελώριος Αἴας ἀδεταῖ:
 „Ανὴρ οὐδέ τε μέγας τε,
 „Ἐξοχος Αργείων, κεφαλιώ, ηδὲ ἐυρέας ὥμει.
 Καὶ Αὐτ: σίχ. 166. Αγαμέμνων ὁμοίως παρίσαται:
 „Ανὴρ πελώριος
 „Ανὴρ οὐδέ τε μέγας τε.
 Στίχ: 836. ΤΟΥΤ ΧΑΙΤΗΙ ΤΡΙΛΟΦΩΙ κτ: Τιὼ Τύρνω κοσμεῖ περικεφαλαίαν,
 ἐπὶ τὸ φοβερώτερον διασκευάζων Τριφαλον γάρ διαγεράφει, ητοι τριλοφίαν,
 καὶ ἀφ' ἐκάτη λόφῳ χαίτῃ ἐκπάγλως κατασεομένῳ τὸ δὲ
 κράνος εἰς εἶδος διαμορφοῖ Χιμάρας, κατὰ τὶν παρ' Ήσιόδῳ ἐν τῇ Θεογο-
 γίᾳ, πῦρ ἀμαμάκετον πνεύσης, ηδὲ ἔτι καὶ τὰς φλόγας ἐπίτεινε, ταῖς
 Διτναῖαις παρατιθεῖς, καὶ τὸν ἐξ αἰτῶν βρόμου, οἷσιν ἐξάκεντον ποιῶν, καὶ

τῇ

· Ιππόλυτον δ' εδραῖς Τριοδίτις κεῦσ' ἐν ἀδήλοις;	825
· Εξορον Αἰγερίης ἐνναύειν ἄλσεσι Νύμφης,	
· Ενθά κε μενάξ ζώι ἐν ὑλαις Ἰταλικᾶσιν	
· Ακλεέως ἔξης δὲ τὸ Βίρβιος όνομ' ἀκόι	
Τάνεκα καὶ νηὸς Τριοδίτιδος, ἀλσῶν θ' οερῶν	
· Εξέργυς Ἰππας, ὅτι αἰθηόν τε καὶ ἄρμα	830
Θραῦσαν ἐπὶ κροκάλαις ἄλος ἦχι πέλωρα πτῆξαν.	
· Άλλα γὰρ δὲ μεῖν καίνα γόνος, αἴθονας Ἰππας	
· Εν πεδίοισι δάμαζεν, ὄχεσφι δὲ θῶ, ἐπὶ δῆριν.	
Τύρνος δὲ ἐν πρωτοῖς δέμας ἀυτὸς ὑπεροχος ἦν	
· Οπλα φέρων, ίδ' ὅλῃ πάντας κεφαλῇ ὑπερίχων.	835
Τε χαῖτη τριλόφῳ πράνος αἵπου ἀνάχε Χιμάριω,	
Πῦρ ἀπερευγομένιω Λιτνῆιον ἐκ δὰ φαρύγγων.	
· Ή δὲ τόσῳ βρέμε, καὶ μᾶλλον φλόγεσ' ἀγριότο,	
· Οσσῷ αἰνοτέρῃ γε κορύσσετο αἷματι χάρμη.	
Στιλπνὶ δὲ ασίδα, ἀρτὶ κερασφόρος γαπαπερ Ίω	840
Κόσμες χρυσάη, τριχώσ' ἥδη, βέσι ἥδη.	
Δεῖγμα γέννας μέγα καὶ γ' ἐπίχρος κάρης Ἀργος,	
· Ιναχος ἥδε χέων ποταμὸν γλυπτῆς ἀπὸ κάλπης.	
· Εσετο δὲ ἔξειης πεζῶν νέφος αἰσιάων,	
Τῶν ἄλλαι πυκνιναὶ πεδίοισιν ὅλοις σιχόωντο.	845
· Ηβη τ' Ἀργάη, χέρ τ' Αὐρύγκων, Ρότολοι τε	
Οὶ τε πάρος Σικανοὶ, καὶ Σακράνοι, Λαβικόιτε	

Τ 2

Οξ

* * *

τῇ τῇ πολέμῳ προσόδῳ ἐπὶ τὸ ἀγριώτερον σωπάνξοντα. Πολῶ προσότερον Τυδείδη, εἰς μάχην ἔχιόντι, κατήγασε τὸν ὀπλισμὸν Παλλὰς Ἀθηνῆ παρ' Ομήρῳ: Ἡλ: Ε'. σίχ. 4. καὶ γαρ:

,Διειν οἱ ἐκ κάρυθός τε καὶ ασίδας ἀκάματον πῦρ,
,,Αἵρετος ὁ ποταμὸς ἐναλίγκιον, ἐς τε μάλιστα
,,Λαμπρὸν παρμφαίνησι λελγμένος ὠκεανόδοι.
,,Τίσιον οἱ πῦρ διειν απὸ κρατός τε καὶ ὠμῶν.

Στίχ: 840. "ΑΡΤΙ ΚΕΡΑΣΦΟΡΟΣ ΊΩ'. Ίω τιὼ Ινάχος,
αἵρετος καὶ ὁ ποταμὸς ἐν Ἀργείᾳ, Ζεὺς διαφθείρας, εἰς πόρτην μετέβαλεν, ἐφ' αὐτῷ μη γένηται τῇ Ήρῃ κατάφωρος. Ήρα δὲ τιὼ βέσι παρατάξατο τὸν πανόπτην ἐπέσησεν. (ὅρετος Απολλόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Α'. εἰς πλάτος ταῦτα διεξερχόμενον.) Διὰ δὲ τέτων ὁ Μάρων τιὼ Τύριος Ασίδα καταγύλαῖται, προδοτείς τέτο αὐτῷ τῇ γένεσι ἵπαξε παράσημον, ὡς εἰς Ιναχον ἀναφέρεονται (ἀνωτ: σίχ. 393-398.) Διὰ τέτο γάνη καὶ η Ἀργείη Ήβη Τύρην σωπεκρατεύει, λιώ εἰκὸς εἶναι ἐκ τῶν Δανάη τῇ Ακρισίος συμμετανασάντων ἐπ' Ἰταλίας.

Στίχ: 844. ἘΣΠΕΤΟ ΠΕΖΩΝ ΝΕΦΟΣ Καὶ Ομηρ.

Ίλ: Δ. σίχ. 274.—, Αμαὶ δὲ ιέφος ἐπετο περῶν.

Στίχ: 846. ΧΕΙΡ Τ' ΑΤΡΥΓΚΩΝ, ΡΟΤΟΛΟΙΤΕ· Οἱ μὲν Αυρυγκοι,
Ουόλσκων μοίρας ὑπῆρχον· ἦν δὲ φολοπόλεμον τὸ ἔθνος, καὶ τῷ μεγεθεῖτε, καὶ
,,Ράμη, καὶ ὄψεως δενοτητι πολὺ τὸ θηριῶδες ἔχόση, φαβεράτατον· (Αλικαρν.
,,Ἐγ δέ Αρχαιολ:) Τὰς δέ, ήτοι τὰς Αυσονας, η γένας εἶναι, φαστι, τοῖς
Αυσοσιν αἰναμιχθέν, παραλίες τιὼ οἰκησιν, μέσον Ουόλσκων τε καὶ Καμπανῶν τιὼ δέ Μητρόπολιν αὐτῶν εἶναι, Suessa Aurunca. Οἱ δέ Ρότολοι,
(ως ὁ αὐτὸς Αλικαρν. ἐν τῷ Λ. ονομάζει,) Λατίνοισι ἐτύγχανον ἐκ γειτόνων,
οἱ καὶ τάτοισι ἐκ πολεμίων τέως εἰς ἔθνος ἐν σωπεκριθησαν. Μοῖρα δὲ καὶ
ὕτω Ουόλσκων· η δέ Μητρόπολις αὐτῶν η Ἀρδετη,

Στίχ:

Tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis,
 Quam magis effuso crudescunt sanguine pugnæ.
 At levem clypeum sublatis cornibus Io
 790 Auro insignibat, jam setis obsita, jam bos;
 Argumentum ingens, & custos virginis Argus,
 Cælatâque amnem fundens pater Inachus urnâ.
 Insequitur nimbus peditum, clypeataque totis
 Agmina densantur campis, Argivaque pubes,
 795 Auruncæque manus, Rutuli, veteresque Sicanî,
 Et Sacranæ acies, & pœsti scuta Labici.
 Qui saltus, Tiberine, tuos, sacrumque Numici
 Littus arant, Rutulosque exercent vomere colles,
 Circæumque jugum: quæsis Juppiter Anxurus arvis
 800 Præsidet, & viridi gaudens Feronia luco:
 Qua Saturæ jacet atra palus, gelidusque per imas
 Quærit iter valles, atque in mare conditum Vfens.
 Hoꝝ super advenit Volscâ de gente Camilla,
 Agmen agens equitum, & florentes ære catervas,
 805 Bellatrix: non illa colo, calathilve Minervæ
 Fœmineas afflcta manus; sed prælia virgo

Dura

* * *

Στίχ: 347. ΟΙΤΕ ΠΑΡΟΣ ΣΙΚΑΝΟΙ· . . . Δῆμος καὶ ἔτος εἰς τῶν ἐν τῷ Λατιῷ. οὐς ἐκ τῶν εἰς Ἰταλίαν τινες οἰκησιν ἰδευσαμένων κατῆχθαι φέρουσι Σικύλων, οἱ Σικελῶν, οἱ τινες ὑπὸ τῶν ἐξ Ἐλάδος εἰσβαλόντων Πελασγῶν ἐξελαθέντες ἐπὶ Σικελίαν, οἱ Σικανίαν μετέσησαν, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔτις αἰκόσσασαν. Καὶ ὁρθῶς οὐδὲ Μάρων τις πάρος ὀδε γενομένις ἐπιλέγει, αἰνιττόμενος τινὲς αὐτῶν ἀρχαιότητα.

Στίχ: Αὐτός: ΣΑΚΡΑ'ΝΙΟΙ. ΛΑΒΙΚΟ'ΙΤΕ. Τις Σακρανίς οἱ μὲν Πελασγῶν μοίσαι, Φασὶν, ὑπὰ Σαβίων ύσερον ἐκκρεβαθέντων, ὡς ὑπὸ τότε τῶν οἱ Σικανοὶ προστεραντεῖς οἱ δὲ Κορηβάντων δῆμον τῶν Ἰταλίαν καταλαβάντων, καὶ ἔτος κληθέντων, ὡς ιερῶν τῷ Μητρὶ τῶν Θεῶν οἱ δέ τις ἐξ Ἀρδίας τότες εἴηναι βάλοντας οἱ δὲ ἄλλως, τις Νήσον τινὲς ἐγγὺς Σικελίας νεμομένης, ιερὸν καλλιμένιων οἱ δὲ διτὶ λοιμῷ τηκόμενοι ιερῶν, ἀπηλάγυησαν ἐνζάμενοι Ἐαρίς οἱ δὲ τέως Σαρδανίς αὐτὶ Σακρανίων αἰόμασσαν ὥσε, τὸν ἀληθές εἰπεν, η τῇ ἔθνες ἡμῖν ἀρχὴ ἐν ἀνήλιῳ καίσεται. Οἱ δὲ Λαβικοί δύτω φέρουσαι προσαγορευθέντες απὸ τῆς λαβῆς τῶν ασπίδων, αἷς ἐν πολέμοις χρῆθαι Γλαῦκος ὁ τῷ Μίνωος αὐτές ἐξεπαιδευσεν. Ἡν δὲ η λαβῆ τὸ τῆς ασπίδος ἔχμα, οἱ ὄχανον, οἱ καὶ πόρπαξ ἔχεται, τὸν παρ' Ομήρων κανόνα διαδεξάμενον, ητοι τὸν ἀναφορέα. Φασὶ δὲ τῆς τῇ ὄχάνως χρήσεως ἐυρετὰς γενέσθαι πρώτες Κᾶρες. (Ηρόδοτ. Βιβλ: Α.) Καὶ γαρ ὄχανα ασπίσιν ἔτοι εἰσιν οἱ ποιησάμενοι πρῶτον τέως δὲ ἀνεύ ὄχάνων ἐφόρεον τὰς ασπίδας πάντες, οἵπερ ἐώθεσσαν ασπίσιοι χρέεθαι, τελαμώνι σκυτίνοις οἰηκίζοντες περὶ τοῖς αὐχέσι, καὶ τοῖς αριστεροῖσιν ὕποις περικέμενοι. Γεωπτάσιδας δὲ οἱ Ποιητὴς τις Λαβικὸς προσειρηκὼς, περὶ τὰ πολεμικὰ ἀρίστες γενέθαι ἐδίλωσε. Ταῖς γαρ τῶν ἐν μάχαις αριστεύοντων ασπίσιν ἐθος ην ἐπιγραφεσθαι τὰ ἐφ' οἷς αἰδεσσαθίσειν αἱ δὲ τῶν πρωτοπέρων ἐτύγχανον ἀγραπτοῖς.

Στίχ: 849. . . . ΙΕΡΗΝ' ΑΚΤΗΝ' . . . ΝΥΜ'ΚΟΤ. Ἡν μὲν ὁ Νύμικος ποταμὸς, οἱ τὸ Νομίκιον, οἱς Ἀλικαρνασσοῖς ὄνομάζει, φειδρον τὸ τῶν ἐν Λατιῷ, ἐκβάλλον εἰς θάλασσαν ιερὸν δὲ τότε κληθιῶν Φασὶ διὸ τὸ ἐν αὐτῷ, ἐπὶ τῆς μετὰ Ροτόλων μάχης, περόντος Λίνεάς τὸ σῶμα „Φανερὸν ἀδαμᾶ γενέθαι“ εἰδεντοι καὶ οἱ μὲν εἰς Θεός μετασιλῶι ἔκκαζον, „οἱ δὲ ἐν τῷ ποταμῷ, παρ' ὧν η μάχη ἐγένετο, διαφθαρίων“ καὶ αὐτῷ κατασσ-

Οἱ γραπτάσιδες ὡς τε νάπη τεὰ, ὡς Τιβερῖνε,
Οἰδ' ἱερὸν ἀκτὶ διαροτρέυσι Νυμίκη.

Οὐ τε λόφος Ροτόλων ἀνὰ ὄχλευσιν ἐν ὕννει,
Πρῶνα τε Κιρκαῖον, τάντον Ζεὺς Ἀξυρος ἀγροῖς
Πρόσηκε, Φερόνη χλοερῷ θ' ἥ γῆθετ' ἐπ' Ἀλσαι,
Ἐνθα κελανόχρονος Σατύρης τετάνυσαι λίμνη,
Ἡδ' ἄλαδε προρρέει κρυερός διὰ ἄγκεα Οὔφης.

Τοῖς δὲ ἐπὶ Οὐόλσκων ἐξ ἔθνες ἵξε Καμίλλα,
Σῳ φ' ἵππευσιν ἄγγσα ἵλας χαλκῷ σελαγεύσας,
Ἄρεική. Οὐχ ἥγ' ἐνὶ χάρεσι θηλυτεράνων,

850

855

Ἡλά-

* * *

„κατασκευάζεσσιν οἱ Λατῖνοι Ἡέων, ἐπιγραφῇ τοιᾶδε κοσμήμενον: ΠΑΤ-
„ΡΟΣ ΘΕΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ, ΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑ
ΔΙΕΠΕΙ. (Διον. Ἄλικ. Ἄνωμ, Ἀρεχ. Βιβλ: Α'.) (δρα καὶ ἐν Δ. τῆς Αἰν.
σιχ. 678.) Λιὸν κατὰ πρόληψιν, Φασὶν, ὑπὸ τῷ Ποιητῷ ἐνταῦθα τιὼν Νυ-
μίκου ἀκτὶν ἱερῶν ἐπιφημιδῶν πρὸ τῷ συμπτώματος. Ἀλλ' εἴπερ γάρ,
ὡς Φέρετον ἄλλοι, τὸ Νομίκιον ἔνευμα ἱερὸν ἀνέκειτο Ἀννη Περένη, τῇ Δι-
δύος ὁμαίμονι ἀνατεθέντην, εδέν τι ἥττον καὶ δυτικόν, εἰμὴ καὶ μᾶλλον, ὃ κα-
τὰ τιὼν πρόληψιν ἀναχρονισμὸς σήσεται. Σεσημειώθω δὲ ἐκ παρόδου καν-
ταῦθα, ὅτι καὶ ἡ τῷ ποταμῷ ὄχθη ἀκτὴ λέγεται.

Στίχ: 850. ΟΓΤΕ ΛΟΦΟΤΣ ΡΟΤΟΔΩΝ κτ: Ἔυγεώς τε δῆπε καὶ βωλοειδεῖς
πεφυκότας.

Στίχ: 851 ΠΡΩΝΑ ΤΕ ΚΙΡΚΑΙΟΝ . . . ΖΕΥΣ ΑΞΥΡΟΣ . . . Ἀκρω-
τήριον τόδε Ἰταλίας, ὅπερ οἰκεῖν ἡ τῷ Ἡλίῳ θυγάτηρ ἐμυθένετο Κίκη.
Ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκρωτηρίῳ τρίτῳ ζεῦς ἔτι ἴβασκων, μήπω δηλοίστε
τὸν Ἰταλον ἀνθίσας, καὶ διὰ τέτοτε Ἀγέζερος, ἢ Ἀζερος, ἢ Ἀξερος, (λέγε-
ται γάρ παρὰ Λατίνοις ἐκάτερον: Απχιρος καὶ Αχιρος) οἷον εἴπεῖν: ἀνευ ζυ-
ρᾶς, ὡς ἀπώγων καὶ ξυρᾶς ἡκισχει δέομενος. Ἐκεῖ δὲ ἐκ γειτόνων καὶ Ἡρας
ἢν Ἀλσος, ἐν ὡς ἡ Θεος, ὡς ἔτι καὶ αὐτὴν γεάνις τιὼν ἡλικίαν, ἐθεραπεύειο.
Καὶ τοι γε ἐτέρων ταύτιων εἶναι βάλοι ταὶ ἄλλοι, τιὼν ἐνταῦθα Φερώ: ιω, παρὰ
τιὼν Ἡραν, διὰ τὸ ταύτης, ἐν τῷ Ή τῆς Αἰνειάδος, ών εἴναι λέγεθαι, Ἡ-
ρίλον, ἢ Ἐρίλον, τὸν βασιλέυοντα Πρεμνέτης, τιὼν δὲ Ἡραν μηδένα παρὰ τέσ
ἐκ Διὸς τεκνιώταδα. (D:s-Fontaines Σημ: 87. τῶν ἐν τῷ Ζ. τῆς Αἰν.)

Στίχ: 853. . . . ΣΑΤΥΡΗΣ . . . ΛΙΜΝΗ, Ταύτιων τῷ Ποιητι-
κῶν τελμάτων μέρος εἴναι Φασὶν, ἀπὸ τῷ ἐγγὺς Ἀντίς, ἄχρις ἐπὶ τὸ
Κιρκαῖον ἄκρον ἐκτενομέτιων, κατὰ τιὼν παραθαλασσιῶν. Κελαινόχροος δὲ
εἴρηται ἡ Σατύρη, διὰ τὰ θυλερά αὐτῆς, ἐξ ἵλυος τῆς ἐπιπολαζόσης, υδαῖα.

Στίχ: 854. . . . ΚΡΥΤΕΡΟΣ . . . ΟΤΦΗΣ. Ποταμὸς καὶ δέρος Πιὼν
Οὐόλσκων χώραν ἐπάρδων, καὶ διὰ τῶν Πομπτίνων τελμάτων Φερόμενος,
μετὰ δὲ πολλὰς σροφᾶς καὶ περιελίξεις, ἐπὶ τιὼν Τυφένιων θάλασσαν ἐκδίδει
ἐπειδὴ δὲ διὰ βαθέων εἴσιν ἄγκεων τε καὶ βησσῶν, διὰ δέ περ εἰκὸς μεταλαμ-
βάνειν ἐντούθεν ψύχος, καὶ κρυερὸς εἴρηται. Καλεῖται δὲ (Ufens) ὃς ἡμῖν
ἐξὶν Οὔφης, εντοσ περιτοσυλλαβώς κλινόμενος, ὡς ὁ Κλύμης, καὶ τὰ ἔμοια.

Στίχ: 855. . . . ΟΤΟΛΣΚΩΝ ΕΣ ΕΘΝΟΤΣ . . . ΚΑΜΙΛΛΑ,
Τὸ Οὐόλσκων, ἢ Οὐολάσκων ἔθνος πολυάρθρον ἦν, τὰ μὲν πρὸς θάλασ-
σαν ἀπὸ Ἀντίς ἄχρι Τερβακίνης, τὰ δὲ μεσογειότερα ἐς γ' ἐπὶ τὸ Ἀπεν-
νῖνον ὄρος, προεκτεινόμενον· πόλεις δὲ αὐτῶν ἐπίσημοι, ἵτε Παμαντίων Σέρσ-
σα, καὶ τὸ Πριουέριον, ὃθεν ἡ Καμίλλα, περὶ ἡς ἐνταῦθα τε. καὶ ἐξης
ἐν ΙΑ. τῆς Λινειάδος, λόγος ἐσαὶ πλατύτερος. Ταύτιων περὶ τὰ δύπλα ἐκ-
θύμως ἔχειν, ἢ περὶ τιὼν ταλασσιῶν, ὡδε ὁ Ποιητὴς παρίσησιν, οἷα παρὰ
τὰς Ἀμαζονίδας, καὶ γωνίκες ἄλλαι γειέδαι ισόριωται· ὡς αἱ παρὰ Ἀ-
πολλῶν: (Ἀργοναυτ: Βιβλ: Α'. σιχ. 627.) Σιντήδες, αἱς μετὰ τιὼν ἀ-
ναίρεσιν τῶν ιδίων ὁμολέκτρων:

„——Βικολίαι τε Βοῶν, χάλκειά τε διώνειν

„Τεύχεα, πυροφέρεις τε διατμήζαδαι αἰρέσσας

V

„Ρητε-

Βιβλ. Ζ'.

Dura pati, cursuque pedum prævertere ventos.
 Illa vel intactæ segetis per summa volaret
 Gramina, nec teneras cursu lassisset aristas;
 810 Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
 Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas.
 Illam omnis tectis, agrisque effusa juventus,
 Turbaque miratur matrum, & prospectat euntem,
 Attonitis inhians animis: ut regius ostro
 815 Veler honos leveis humeros; ut fibula crinem
 Auro internectat; Lyciam ut gerat ipsa pharetram,
 Et pectoralem præfixâ cuspide myrtum.

LIB. VII. AEN. EXPLICIT.

* * *

„Ρήτερον πάσυσιν Ἀθηναῖς πέλεν ἔργων,
 „Οἷς μὲν τὰ πάροιδεν δομοῖς εον
 Καὶ αἱ Τρωαὶ κατὰ γῆλον Πενθεσιλέας, παρὰ τῷ Καλαβρῷ. (Παραλειπ.
 Δ'. σίχ. 442.)
 „Ως ἄρα Τρωιάδες ποτὶ Φύλοπον ἐγκονέγσαμ
 „Αλλὰς ὅτερων ἀπόπεδοι δὲ εἴρια θέτο,
 „Καὶ ταλάρες ἀλεγεναὶ δὲ ἐπὶ ἔντεα χέρεας ἵαδον.
 Στίχ: 860. ΠΟΣΣΙΝ ΤΕ ΠΡΟΘΕ'ΕΙΝ κτ Οὐδὲ Ἐλάφῳ ταχιονα τιὸ Καμίλλῳ
 εἰπὼν ἡρκέῳ ἀλλ' εἰς υπερβολὴν ἔτ. ταῦτης τιὼ ποδώκεναν προάγων,
 ἐπ' αὐθερίκων ἄκρων, καὶ κυμάτων θαλασσίων, θέρσαν παριστῇ. Κοινοὶ δέ
 Ποιηταὶ αἱ τοιαῦται υπερβολαὶ. καὶ λίσσων σωθῆσι. Οὗτω γαρ καὶ παρ
 Ὄμηρῷ, κατὰ τὸν ἐπὶ τῆς κατασκοπῆς ἀλόντα Δόλωνα, οἱ Ρήσεις ἵπποι
 υπῆρχον: (Ιλ: Κ. σίχ. 437.)
 „Λευκότεροι χίόνος, θέσιν δὲ αὐτέρωιστην δομοῖς.
 Καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ κατ' Αἰνείαν περιαυτολογεύντα πρὸς Ἀχιλλέα, αἱ
 ἵπποι αἱ τῷ Εριχθονίῳ (Ιλ: Τ. σίχ. 226.)
 „Αἱ δὲ μὲν σκιρτῶν ἐπὶ γείδωρον ἄρρενε,
 „Ἀκρον ἐπ' αὐθερίκων καρπὸν θέον, ωδὲ κατέκλων.
 „Αἱ δὲ δὴ σκιρτῶν ἐπὶ ἐυρέα νῶτα θαλάσσης,
 „Ἀκρον ἐπὶ φηγυμῖνος ἀλὸς πολιορκοῦ θέεσκον.
 Καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ δὲ, περὶ Ευφύμῳ λέγοντι: (Ἄργον. Α. σίχ. 182.)
 „Κένος αὐτὴ πόντῳ ἐπὶ γλαυκοῦ. θέσκεν
 „Οἰδματος, ωδὲ θοὸς βάπτε πόδας, ἀλλ' οὐσοις
 „Ιχνεσι τεγγόμενος διεργῇ πεφόρητο κελεύθω.
 Καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ, οἱ Ἀχιλλέως ἵπποι, υπὸ Νεοπτολέμῳ τῷ ίψεως
 ἐκθειαζόμενοι (Παραλ. Η'. σίχ. 156.)
 „Οἴτε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποστὶ θέσιν,
 „Ἀκρὸν όνυχῶν ψάνουτες, ίσον δὲ αὐτέμοισι φέροντα.
 Τοιότοι δέ τι, (φησὶν Οὐρσῖνος ἐν ταῖς Παραθέσι) καὶ Ορφέα περὶ Ἰφίκ-
 λε εἰρηκότα ἀνεγωκέντη, παρὰ Ιωάννη Ζήτῃ, ἐν Ποικίλῃ Ισορίᾳ:
 „Οὐδὲν Ἱφίκλοιο θωάτερος αὐδάξοι,
 „Ος τε καὶ αὐθερίκεσσον ἐπέτρεχεν, (θδὲ ἔτι ίσ: ωδὲ τι) καρπὸν
 „Σίνετ' ἐλαφρὰ γυῖα φέρων ἐπὶ λήιον αὔσον.

'ΑΛΛ'

‘Ηλάκατα σροφάσαι, καὶ Ἀθηναῖης καλαθίσκες·
Παρθενικὴ δὲ τλᾶν δῆραις κρατερὰς ἐθάς γόσα,
Ποσσὸν τε προθέειν δρόμον ὀκυτέρη ἐλάφοιο, 860
‘Η τε κεν ἀνθερίκων ἐπιθένσαιτ’ ἄκρα ἀζίκτων·
Καί κεν ἀλὸς τὲ μέσης ὑπὲρ οἰδματος, ἵχνεσ’ ἀβάπτοις.
Τιὼ δ’ οἴκων τ’, ἀγρῶν θ’ ἥβη, προπρὸ πᾶσα δυῖσσα
Θηεῦντ’, ἥδ’ ἐπάγαντο, καὶ ὅχλος θηλυτεράων
Θάμβεον ἐρχομένης, θάμβει δ’ ἐπὶ χαῖνον ὄρῶσαι, 865
‘Ως ἀβάγες ὡμες βασίλειος χλαῖν’ ἐπεκόσμει,
‘Ως κακὰς χαύτας χρυσεη σωανέπλεκεν ἀμπυξ,
‘Ως δ’ ἄρις καὶ λυκίων Φορέεσκ’ ὕμοισι Φαρέτρω,
Αὐτὰρ ποιμενικὰ αὐχμῆς χαλκῆρεα μῦρτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ζ. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

‘Ἄλλ’ ἐν τοῖς Ὁρφέως Ἀργοναυτικοῖς, σίχ. 137. τοσῦτον μόνον φέρεται πε-

ρὶ τῷ Ἱφίκλε:

„Φιλος αὐτὸς Φυλάκει δῖον γένος ἀντεπέρησεν.

“Ἐνθα Ἐρχειβάχιος παρασημεῖται, περὶ τῷ Ἱφίκλει τῷδε δῖον ἔρμιλικεν τὸ Ἡσιόδος Ἀποστασμάτιον, τὸ παρὲ Εὔσαθια ἀναγινωσκόμενον, οὕτως εἶχον:

„Ἀνερεὶς ἐπὶ ἀνθερίκων καρπὸν θέειν, γόδε κατέκλα,

„Ἄλλ’ ἐπὶ πυραμίναι ἀθέρων δρομάεσκε πόδ-σσι.

„Κατὰ γὰρ τὸν Ἀποδλῶνις Σχολιαστὸν: „Φιλος ὁ τοῦ Φυλάκει καὶ Κλυ-

„μέντης τῆς Μινύας τῆτον δὲ Ἡσιόδος ἐπὶ πυρίων ἀθέρων τρέχειν φησίν.

Στίχ: 863. ΤΗΝ Δ' ΟΙΚΩΝ Τ', ΑΓΡΩΝ Θ' ΗΒΗ κτ: Παραπλησίως πως παρ

„Ομήρω, τὸν Οδυσσέως Τηλέμαχον εἰς αγορὰν (Οδυσ. Β σίχ. 13.)

— Πάντες λαὶς ἐπερχόμενον θηδεῦτο

Στίχ: 866. ‘ΩΣ ἈΒΡΟΤΣ ΟΜΟΤΣ . . . Ταύτης γὰρ ἐνταῦθα τιὼ ση-

μασίαν ἔχει τὰς Leves humeros, (καθός ὡμες) οἰσμεθα τὰς παρὰ τὰ

Ποιητῆς, το γὰρ (ἀβρὸν) διτοῦς ἐτυμολογύμενον, ἢτοι ἀπὸ τῷ (ἄπτω) ἐν.

ματος, καὶ σημαῖνον τὸ ἐ αφές· ἢ ἀπὸ τῷ (βάρες καὶ τῷ (α) σερπικῷ)

εἰον τὸ ἀβαρόν, καὶ κατὰ συγκοπῇ, μετὰ δασυτητος ἀττικῶς πνευματι-

ζόμενον, τὸ ἀβρὸν ἐ δῆπτε πέρδω τῷ ἐνταῦθες, καὶ ἐνθαλάττες, καὶ ἐνκινήτε

καθίσαται.

Στίχ: 867. . . . ΧΡΤΣΕΗ . . . ΑΜΠΤΞ. Ή παρὰ τῷ Μάρωνι

Fibula (πόρπη) κυριώτατα ἄν ἀμπυξ ἐγένετο, οἷα δὴ τὰς τρίχας ἀμπέχουσα,

Στίχ: 868. . . . ΛΥΚΙΗΝ . . . ΦΑΡΕΤΡΗΝ. Ως εὶ τοιαύτην έγ-

λοιτο τιὼ Καμιλας παραπτομη φαρέτραιν. οἵα περ καὶ Ἀπόδλων καὶ Ἀρτε-

μις εώθεταιν χρησθαι, οἱ ἐν Λυκίαις διαφερόντως θεραπευόμενοι. Καὶ οἱ Λύκιοι

δὲ, ἐ τὸ τυχὸν κλέος ἐκ τῆς περὶ τιὼ τοξείαν ἐμπειρίας λέγονται.

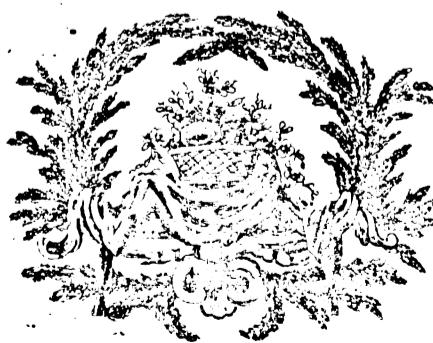
Στίχ: 869. . . . ΠΟΙΜΕΝΙΚΗΝ . . . ΜΤΡΤΟΝ. Καλαύροπα

γὰρ, ἐκ μύρτε πολάκις, καὶ οἱ νομεῖς ἐφερον, χαλκᾶ ἐποξιωμένιω τὸ

ἄκρον, ὡς βακτηρίᾳ τε ἄμα καὶ ὅπλῳ τῇ ἀντῃ χρώμενοι.

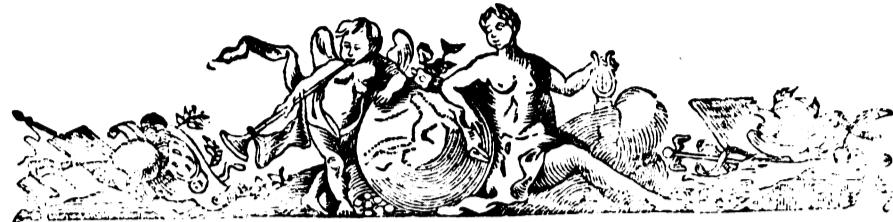
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Ζ. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

**P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VIII.**

**Π. ΟΥΡΓΙΑΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΤΗΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Η.**

ΤΟΥ Η. ΤΗΣ

ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΤΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τύρνος τὸ πόλεμος σύσσημον ἄρας, καὶ Συμμαχικὸν ἐπαθέσ-
σας ἐκ τῶν ὁμόρων συχνὸν, καὶ πρὸς Διομήδιων ἔτι τὸν ἐξ
"Ἀργες διαπρεσβεύεται. Αἰνέας δὲ ταῖς κατ' αὐτῷ τηλικαύταις
παρασκευαῖς ἐπιθροηθεῖς, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων ᾧς εἰκὸς ἐμμε-
ρίμνως ἔχων, ὑπὸ Τιβερίνης (ὅς ὁ τῷ ποταμῷ Ἐφορος ὑπῆρ-
τε Θεὸς) νυκτὸς οἱ κατ' ὄναρ ἐπιφανέντος, πρὸς "Ευανδρον τὸν
Ἀρκάδα καταφυγεῖν παρασυνέται, καὶ τὰ ἐκάνης βοήθειαν ἐπι-
καλέσαθαι. "Ευανδρος δὲ ἀσμένως τὸν "Ανδρα καὶ φιλοφρόνως
ὑποδεξάμενος, καὶ τάτῳ σωεορτάσας ("Ην γὰρ Ἡρακλεῖ τιαι-
καῦτα "Ευανδρος κατὰ συγκαμρίαν τελῶν τὰ ἐτῆσια, ἐπὶ ἐυερ-
γετήματι τῇ χώρᾳ πάλαι ὑπὸ τῷ "Ἡρωος προκαταβληθεντι·
ὅπερ ἐκτενέσερον τῷ ἐνώπιον καὶ διεξῆλθεν") ὃδὲ τὰ ἡγε-
μένων ἐπικεφρίαν ἀπένευσε. Πάλλαντα γὰρ τὸν μὸν, ἐφ' ᾧ καὶ
μόνω αἱ τῆς διαδοχῆς ἐλπίδες αὐτῷ ἐπεσάλευον, μετὰ τετ-
ρακοσίων ὁπλιτῶν ἐφιππων τοῖς Τρωσὶ σωεξέπεμψεν· ἀναδιδά-
ξας ἔτι Αἰνέαν καὶ πρὸς Τυρδίωντος ἀφικέθαι, ἐτοίμω αὐτῷ καὶ
τὰ ἐξ ἐκάνων ἀρωγιὰ προσεπαγγελάμενος, ἀτε δὴ κατὰ Μεσεν-
τίας τῷ τυραννῶντος αὐτῶν κατασασάντων, καὶ ὅπλα ἀραιέ-
νων πολέμια· τὸ δὲ δὴ πλέον, καὶ ἐν χρέᾳ τῷ ἐν τῷ πολέμῳ
σφῶν ἥγεμονεύσοντος καθεσάτων· ὃν περ ἐξ ὄθνεών τινὸς καὶ ἀλ-
λογενῆς σφίσι δεῖν ἔσεθαι, κατὰ χρισμὸν, προηγόρευτο. Ἐν τά-
τοις καὶ Ἀφροδίτη ὑπὲρ Αἰνέας Ἡφάσω ἐντυχόσα τῷ ὁμολέκ-

τρῷ,

τρῷ, παντευχίαν τῷ ἐξ Ἀγχίσῃ αὐτῇ τεχθέντι παρασκεύας, ἀδρηκτον δὴ ταύτω, καὶ ὅλως ἀγήτητον. Ἡς περ ὡς ἀφορμῆς ὁ Ποιητὴς ἐυσόχως δραξάμενος, ἐπὶ τῆς Ἀσσίδος, ποικίλῃ τάτῳ καὶ ὑπερφυῶς δαιδαλέᾳ τεχνάσματος, ἐπιτομιὰ οὖν τια κεφαλαιώδῃ τῆς Ῥωμαίων Ἰσορίας ἐγκαταγράψας δαιμονίως πεφιλοτίμηται, τιὰ ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ πράτης καταβολῆς τῷ Ἐθνεῖ, ἐς γε καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν Αὔγουστον παρατάνεσσαν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

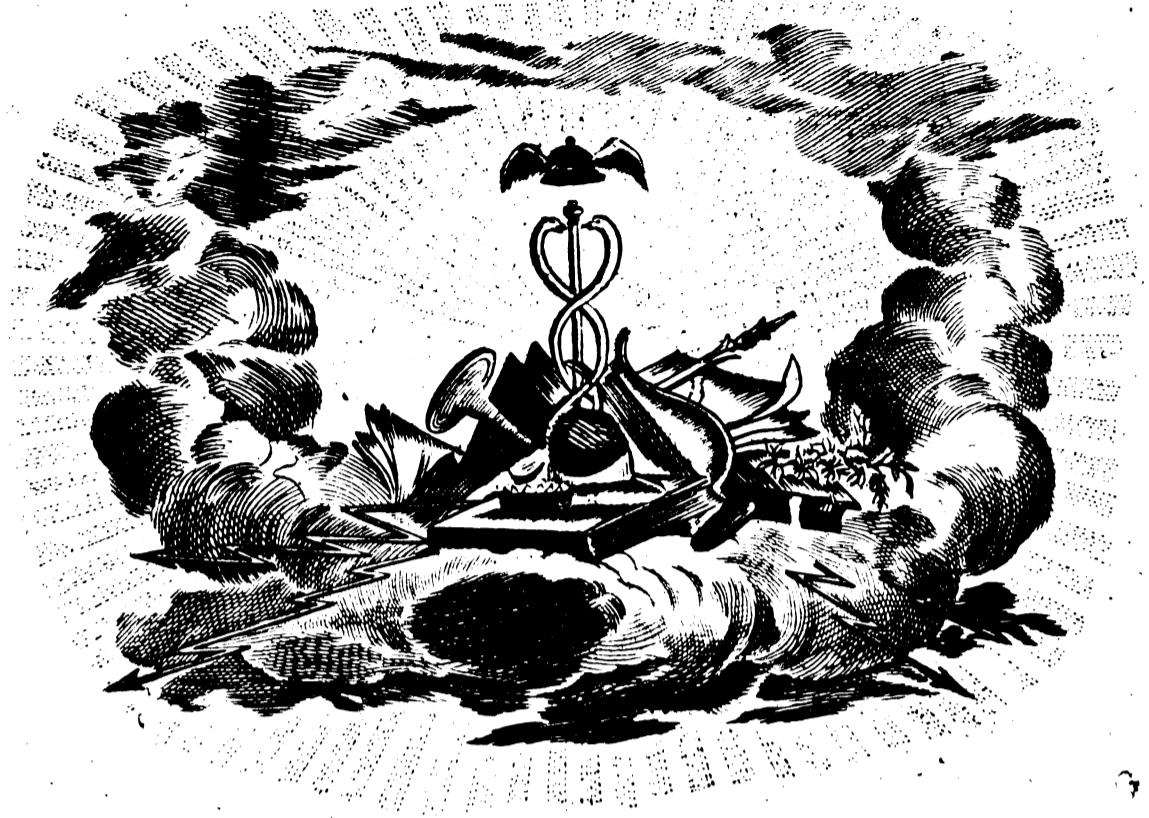
Τῆς Η'. τῷ Μάρωνος Ραψωδίας.

Αἰγάλεας ἵκετης πρὸς συμμαχίας καταφένυε.

Βιβλ: Η.

Α

Ρ.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER VIII.

UT belli signum Laurenti Turnus ab arcè
Extulit, & rauco strepuerunt cornua cantu:
Utque acris concussit equos, utque impulit arma:
Ex templo turbati animi: simul omne tumultu
5 Conjurat trepido Latium, fævitque juventus
Efferat: ductores primi, Messapus & Ufens,
Contemptor que Deum Mezentius, undique cogunt.
Auxilia, et latos vastant cultoribus agrós.
Mittitur & magni Venulus Diomedis ad urbem,

Qui

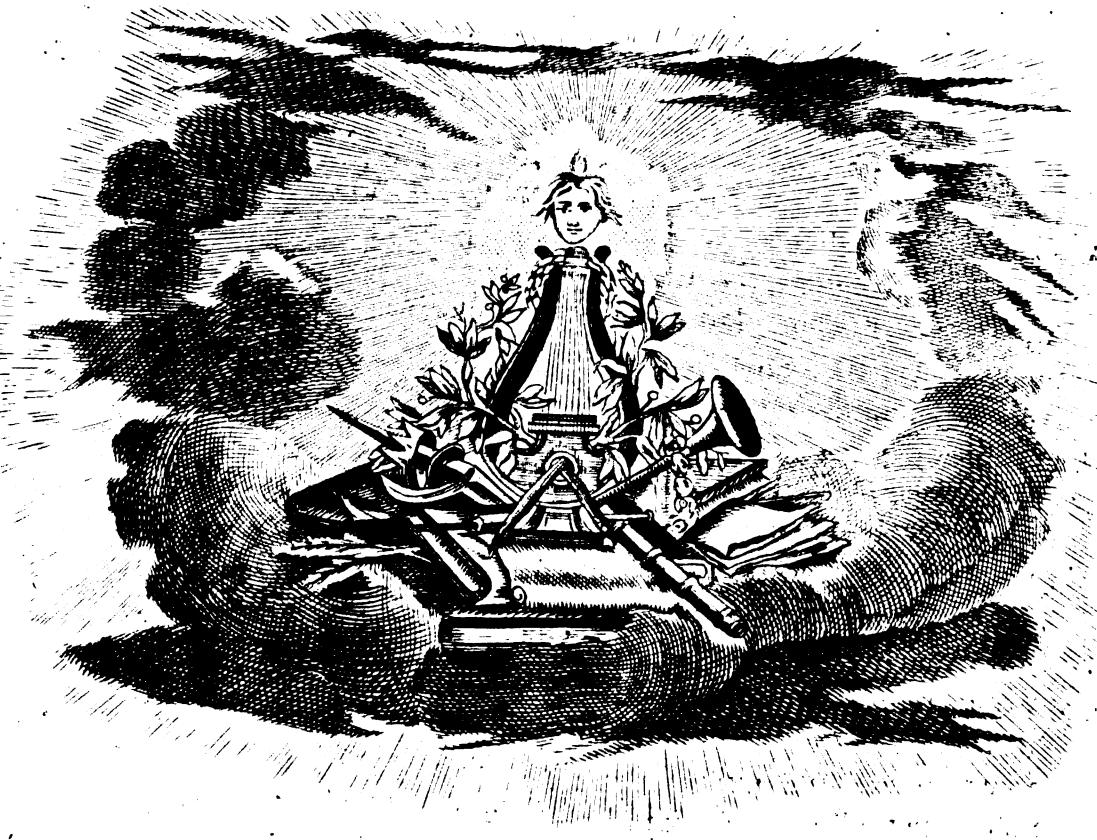
* * *

Στίχ: 1. ΩΣ Δ' ἈΡΑ ΣΗΜΑ ΜΑΧΗΣ κτ: Τοῦ γηραιῶν ἀνακτος Λατίνων πέλεμον διακηρύξαυ παραστησαμένων, καὶ διὰ τότο υποχωρήσαντος, καὶ αποκευθέντος, (Ζ. Αἰν. σιχ. 663.) κατεξεσιάζων τὴν λοιπὴν Τύρενος, τὸ εἰς μάχην προκαλέμενον σημένον ἔσησεν ἄρας ἐπὶ τῆς Δωρεντῆς Ἀκροπόλεως.

Στίχ: 2. ΒΡΑΓΧΑΛΕΗΣ ΚΕΡΑ 'ΑΥΤΗΣ. 'Τπέφηνε διὸ τῇ ἐπιθέτῃ, τὸν ἐκ τῶν κερατίνων σαλπίγγων ἥχον εἰς παρασκευιώ παλέμια, τολλῶ τοι πλέον τῇ ἡδεος τὸ λυπτὸν ἔχοντα.

Στίχ: 5. ΔΕΙΜΑΛΕῖΟΝ ΛΑΤΙΟΝ κτ: Οὕτω μὲν ὁ Μάρων ἐπὶ λέξεως: Tumultus trepido: ὥστεν λέγενη ἐθέλων ὅτι (δειμαλέον ἐθροήθη.) Σέρβος δὲ ἀντὶ τῆς trepido ὑπέβαλε τὸ festino, ὃ σημαίνει τὸ (μετὰ αὐθόης καὶ ἐν τάχεις.) ὃν γὰρ εἶχον, Φησὶ, δεδίνειν, οἱ κινδώνων κρείττονας ταῦς προθυμίας ἔντες παρεχόμενος. Non enim timere poterant, qui pericula vincebant. Καὶ διάδιον μὲν τὸ (δειμαλέον) εἰς τὸ (σέρμαλέον) μετενεγκέντι καὶ σωζομένων τῆς μέτρες ἀλλ' ἐπιεικῶς τοῖς εἰς πόλεμον παρασκευαζομένοις, περὸ τῆς συμβολῆς μάλιστα, εἰς ἔδι ὅπως μὴ ὀπωσοι τὸ πρῶτον συμβαίνοι τῷ δέεσ σάλλεθεν.

Στίχ:

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΌΥΓΓΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Η.

Ως δ' ἄρα σῆμα μάχης, Λωρεντᾶς Τύρονος ἀπ' ἄκρῳ
Ἡρε, βοσγχαλέη κέρας ἐξήχησε δ' αὐτῇ.
Ως δ' ὁξεῖς ἵππας σεῦσ', ὡς δ' ἐπὶ ὅπλα ἐνώρσεν,
Αἰψα δὲ θυμὸς ἀπας τεθρόηται, πᾶν δ' ὅμαδῆσαν
Δαιμαλέον Λάτιον σωόμωσεν, ἀτὰρ νεολαίη
Ἄινὴ ἐγχαλέπηνεν. Ἀγολ δ' οἱ πρώτατοι ὄντες.
Μέσσαπος, ηδὲ Οὐφης τε, Θεὸς τ' ἀδέρων Μεζέντης,
Συμμαχίας σωέπειγον, ιδὲ αγρὸς λαῖπον ἔριμας.
Πέμπετο δὲ μεγάλες Βένυλος Διομήδεος Ἀβι,

A 2

5

Ως

* * *

Στίχ: 6. ΑΙΝΗ ΕΙΓΧΑΛΕΠΗΝΕΝ μινοτώς εἴησα, ή θρασύφρων τε
καὶ ἀγέραχος νεολαίας ἀπηγριώδη, τοις ἐπι τῶν ἐν φολέμοις δενοῖν ἔσσα
απείρατος.

Στίχ: 7. ΜΕΣΣΑΠΟΣ ΟΥΦΗΣ ΜΕΖΕΝΤΗΣ. Περὶ¹
τέτων ὅραι ἐν τῷ Z. τῆς Αἰνείαδες τῷ μὲν πρώτῳ, σίχ. 740. τῷ δὲ δευ-
τέρῳ. σίχ. 796. τῷ δὲ τρίτῳ σίχ. 696.

Στίχ: 8. ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΓΟΝ Οὐχ ὥπλῶς αιωάλιζον, φησὶ, αιωαχί-
ρουτες, ἀλλὰ καὶ κατήπειγον αἰαγκακώντες πανταχόθεν ἐκόντες καὶ σ-
κοντας· υπίδιμες σογυντι, ὡςε καὶ τὰς ἀπὸ τῆς γεωργίας τῶν ἐργῶν απε-
νισάν.

Στίχ: 9. ΒΕΝΥΛΟΣ ΔΙΟΜΗΔΕΟΣ ΑΣΤΥ, Αργεῖος ὁν ἰσόρηται ὁ
Βένυλος, ὁ πρὸς Διομήδην περιπέμπειος, πρεσβεύστων τε καὶ πείσων Εἄλιω
“Εἄλιω, ἐφ’ ὁ τὸν κατὰ τέρων αἴγανας τοῖς περὶ Τύρον συλλαβέδαι. Διο-
μήδης καὶ τῷ ματὶ τῷ Ιδίῳ ἄλωσις, τοις Λίπαλίαιν, τῷ πατρὶσσα κοσῆ-
σαι, εκ λίστης, Κομῆτη τινι, η (οις ἄλλοι) Κιλαβάξων σύομος, Διγιάλειαν
μαδάν

- 10 Qui petat auxilium, & Latio consistere Teucros,
Advectum Aeneam classi, viatosque penates
Inferre, et fatis regem se dicere posci
Edoceat, multas que viro se adjungere gentes
Dardanio, et late Latio increbrescere nomen,
15 Quid struat his coepitis; quem, si fortuna sequatur
Eventum pugnæ cupiat, manifestius ipsi,
Quam Turno regi, aut regi apparere Latino.
Talia per Latium: quæ Laomedontius heros
Cuncta videns, magno curarum fluctuat æstu:
20 Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
In partesque rapit varias, perque omnia versat.
Sicut aquæ tremulum labris ubi lumen ahenis
Sole repercutsum, aut radiantis imagine Lunæ,
Omnia pervolitat late loca; jamque sub auras
25 Erigitur, summique ferit laquearia tecti.
Nox erat. & terras animalia fessa per omnes,
Alituum, pecudumque genus, sopor altus habebat;
Quum pater in ripâ, gelidique sub ætheris axe
Aeneas, tristi turbatus pectora bello,
30 Proculuit, seramque dedit per membra quietem.
Huic Deus ipse loci, fluvio Tyberinus ameno,

Popule-

* * *

μαθὼν τιλίσκοιτις μοιχέυεθαι· ἐπὶ δὲ Δασυίας (ἢ μέρος τῆς Ἀπελλαῖς ήσι) καστάρας, πόλιν ἐκεῖ ἐτείχισε Λάμπτιω, καὶ Ἄργος ἵππιον ἐπινόμασε, τιλί, ἐκ παραφθορᾶς ἵσως, Ἄργυριππιω τε καὶ Ἄρπας ὑσερὸν μετονομαθεῖσαν. (Στέφ: Βιδ.) Φέρεται γοῦν καὶ παρὰ Στράβωνι (ἐν 5. Γεωγραφ.) Ἄργυριππιῶν τι ἐπίνεον.

Στίχ: 13. ΤΟΝ Δ' ΕΚ ΜΟΙΡΑΩΝ κτ: Ὁρα Ζ. Αἰν: 51χ. 120. καὶ 256. καὶ 288-295.

Στίχ: 18. ΗΕΓΕΤΥΡΝΩ, ΗΔΑΤΤΩΙ ΤΕ ΑΝΑΚΤΙ ΛΑΤΙΝΩΙ. Ἡπειρὸς ἐκούσην, καὶ Τύρνεις καὶ Λατίνης ἀμενον Διομήδης, πρὸς δὲ τι τείνει η Λινέας εὐφορδος, καὶ εὖδεναι ἔχειν, καὶ ὑφορεῖθαι ὁ φείλεν, Ἐλλωάτε αὐτὸς ὄντας, καὶ τὰς Τεώας ἐκ πεύρας καλῶς ἐπισάμενον.

Στίχ: 23-26. ΩΣ Τ' ΑΙΓΑΛΗ ΤΔΑΤΟΣ κτ: Τιλί ἐκ τῆς ἀπαυγάσματος εἴκενες τιλίδε, μὴ ἐκ τῶν Ἀπολλωνίων ἀπεξέθαι, οὐδεὶς ἔρει, ὡς Θύρσινος Φησίν ἐν ταῖς Παραθέσεσιν. (Λεγον. Βιβλ. Γ. 51χ. 755.)

„Πυκνὰ δὲ οἱ (τῷ Μηδείᾳ) κραδίηι σηθέων ἐντοδειν ἔθυσεν,

„Ηελίς ως τις τε δόμοις ἐνταίλεται αἴγλη

„Τδατος ἔξανιθσα, τὸ δὲ νέον ηὲ λέβητι,

„Ἡέπειρ ἐν γαυλῷ κέχυται” ηδὲ ἐνθα καὶ ἐνθα

„Ωκεάνιος σροφάλγυγος τινάσσεται αἴσσοσσα.

„Ως δὲ καὶ ἐν σῆθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κάρης.

Στίχ: 27. ΝΤΞ ΗΝ κτ: Τοῖς ἐνταῦθα ὅμοια τὰ ἐν Δ. τῆς Αἰν: 51χ. 572. 573.

Στίχ: 29. ΔΓΟΣ Δ' ΑΙΝΕΙΑΣ κτ. Ως καὶ Ιλ: ψ. 51χ. 59.

„Πυλείδης ἐπὶ θνήτῳ πολυφλοίσθειο θαλάσσης

„Κάτο βαρυτενάχων

„Εὔτε τὸν ὑπνον ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμός

„Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς”

Στίχ: 30. . . . ΔΗΡΗΣ ΕΠΓ ΗΤΟΡ ΑΧΕΤΩΝ. Ἡρ ἀφικτον ἀσομένιεις
ἔωρας.

Στίχ:

10

15

20

25

30

35

Ω

Ως ένθεν χραίσμιων αἰτήσων, ἥδε διδάξων
 Έει Λάτιον Τεύκρης, ἀτὰρ Αἰνέαν τε κατῆχθαι,
 Πατρώντας ἐσάγοντα Θεός ησηθέντας περ.
 Τὸν δὲ ἐκ Μοιράων διατένεσθ' ἔμβασιλέυσεν.
 Καὶ μὲν Δαρδαίων πολέας λαχεῖ προσενθάθαι,
 Εὐρὺ δὲ ὅλω Λατίω Φήμιξιν τὴν δὲ ἐπαέξειν.
 Τίπτε δὲ ὁ μητιάοιτο τὰ δὲ ἔρδων, ὅττι δὲ πέραρ
 Ἰεταῖ (ἥν Δαίμων ἔσποιτο) μάχης, οἱ δῆλον,
 Ήέ τε Τύριν, ἥδε αὐτῷ πρέσοντι Λατίνῳ.
 Τοιαδί τὸν Λατίω. Τὰ δὲ Λαομεδόντιος Ἡρωῖ
 Πάντ' ἀθρῶν μεγάλοις μελεδάων κύμασι σεῦτο.
 Καὶ νωὶ ἔνθ' ἥτορ, νωὶ δὲ αὔτε μερίζετο ἔνθα,
 Παντοῖως δὲ ὕρμαγνε διάνδιχα μερμηρίζων.
 Ως τὸν αἴγλην ὕδατος χαλκῶν τρομέσθ' ἀπὸ γαυλᾶν,
 Εὗτ' ἐξ ἡελίου ἀμπάλεται, ἥε Σελιώης
 Πάντος ἐφίπταται, οἶκον δὲ εἰς αὔρας ἀτσει,
 Εκπροιέσσα σέλας Φατνώματ' ἐξ ἔχατα σίκι.
 Νὺξ δὲ, κεκμηῶτα δὲ τὸν χθονὶ ἔυβια πάντη,
 Πτηνῶν τε κτηνῶν τε γένη, ἔχει νηδυμος ὑπνος.
 Διος δὲ Αἰνέας Ψυγερῷ ὑπὸ ἄξονι ἀθρητης,
 Παρ ποταμῷ ὁ χθαῖς δήρη ἐπὶ ἥτορ ἀχέευων
 Κλίνθη, οψὲ μόλις δὲ ὑπνος κατὰ μάρψεν εγνία:
 Οἱ δὲ Θεοὶ χώρης, ἐπὶ τερπνῷ δῆ, Τιβερίνος
 Γηραιὸς πεταλοῖς αἰγέρων μεσσόθεν. ὠπταί.
 Τὸν δὲ ἄρ λεπταλέον γλαυκόχροον εἴμα κάλυπτε,
 Καὶ σκιόεις δὲ δόναξ περὶ δὲ σέφεν εἰο κάρηαρ.
 Εἰδος ὅγε ὡς φάτο, ἥδε ἐπέεσσιν μέρμερος ἀπηῆρεν.

Στίχ: 32. ΟΓΔΕ' ΘΣΟ' ΣΧΘΕΡΗΣ . . . ΤΙΒΕΡΠΝΟΣ. (ΟρεάΖ'. Αἰν: σίχ.

31.) Ο δὲ ἐνταῦθα θεωνυμέμενος Τιβερίνος, καὶ ἀντὶ τῆς ποταμοῦ ἐληπταις πολάκις, δε; καθαὶ διεσέλατο Σέκβιος; ἐν πεντεροῖς, αὐτὸ τέτο Τιβερίνος καλέσται; ἐν δὲ κοινόλεξις Τιβέριος; Ποιητικόνερον δὲ, καὶ μετὰ συγκοπῆς Τιβέριος; αἰς καὶ Θύβεις παρ Ελλήνον. Αλλα περὶ τῶν διαφέρον τῆς ποταμοῦ τεδέ οὐδεποτίων, ἀριστερά Ζ'. Αἰν: σίχ. 838.

Στίχ: 33. ΓΗΡΑΙΟΣ . . . Καμιλώ ξενθός ἐν απόκοις ὁ ποταμός εἴηται, πῶς οὐδὲ ἐνταῦθα ὁ ἔφορος τῆς ποταμοῦ δακρύων γηραῖος αναπτέφενεν; ή διὰ τὸ ἀφράδος ἐκεῖ τῶν ποταμίων διών, καὶ διὰ τὸ σφραγὸν τῆς δεύματος ή ξενθότης, (Ζ. Αἰν: σίχ. 32.) ο δέ Θεος αὐτῷ τηλῆς χαρίν ὡς γεράεται.

Στίχ: 34 . . . ΓΑΛΤΚΟΧΡΟΥΝ ΕΙΜΑ . . . Ταυτοχρόον ή Πότητος τῆς ποντίας τε καὶ ποταμίας Θεος αὐμφενύει χάρει ἐσθίμασι, διὰ τὸ πινεόχροεν τῆς ὑδατος τὸ δέ εἶμα Carbalus τῷ Μαίανη εἴρηται. (Κάρβασος, ή Κάρπασος.) "Εἰς δὲ ἐδος ὑφάσματος ἐκ λίνω λεπτός, πέντε τὰ κατὰ τὴν Ἱαπωνίαν Ταχθασκοιλωσίον Φυέμενον, ἐνθα ποὺς πρώταν ἐνερθίησιστηται. (Πλάνη: Φυτ. Ισρ. Βιβλ. ΙΘ. Κεφ. Α. Εμήμ. Β.) τὸ δὲ ὑφάσματος Κάρβασον Ἱων. Αρεμίνος (Σημ: 17. τῶν εἰς τὸν Πλάνην Λύτο:) τὴν καθ' ἡμέας εἶναι βελεται, Τελειον Βαπτίστη. (Ιστὸν τῆς Βαπτιστῆς) λεγομένιων.

Στίχ: 35. ΚΑΙ ΣΚΙΟΒΙΣ ΔΕ' ΔΩΝΑΣ κατ: Δονακώδεις γάρ θεαὶ τοις ποτάμοις ὁχιτανάζεις πάσι τοις φεντροῖς ταῖς παραμέσταις.

Βιβλ. Η.

B

Στίχ:

- Populeas inter senior se attollere frondes
Visus; eum tenuis glauco velabat amictu
Carbasus, & crines umbrosa tegebatur arundo.
- 35 Tum sic affari, & curas his demere dictis:
O fate gente Deum, Trojanam ex hostibus urbem
Qui revehis nobis, æternaque Pergama servas,
Expectate solo Laurenti, arvisqne Latinis:
Hic tibi certa domus, certi (ne absiste) penates;
- 40 Neu belli terrere minis, tumor omnis, & iræ
Concessere Deum.
- Jamque tibi (ne vana putes hæc fingere somnum)
Littoreis ingens inventa sub illicibus sus,
Triginta capitum foetus enixa, jacebit;
- 45 Alba solo recubans, albi circum ubera nati.
Hic locus urbis erit, requies ea certa laborum:
Ex quo ter denis urbem redeuntibus annis
Ascanius clari condet cognominis Albam.
- Haud incerta cano: nunc qua ratione, quod instat,
- 50 Expedias vitor, paucis (adverte) docebo.
Arcades his oris, (genus à Pallante profectum,
Qui regem Euandrum comites, qui signa sequuti)
Delegere locum, & posuere in montibus urbem,
Pallantis proavi de nomine Pallanteum.
- 55 Hi bellum assidue ducunt cum gente Latinâ:

Hos

* * *

Στίχ: 37. ΣΠΕΡΜΑ ΘΕΩΝ Εἶλκε γὰρ τὸ γένος Αἰ-
νεῖας, πατρόθεν μὲν, ἐξ Ἀγχίσῃ τῷ Κάπυει, τῷ Ἐριχθονίῳ, τῷ Τρωὸς,

τῷ Δαρδανῷ, τῷ Διος μητρόθεν δὲ, ἐξ Ἀφροδίτης. (ὅρα Λιν. Α. σιχ. 253.)

Στίχ: 40. ἜΜΠΕΔΟΣ ἘΝΘΑΔΙΓ' ΣΟΙ ΔΟΜΟΣ κτ: Όυχὶ ταῦτα ἦν, ὃν αὐτὸς
Αἰνεῖας ἐν Δήλῳ ἐνχόμενος ἐπιτυχεῖν ἴδετο Ἀπόλλωνος; (ὅρα Γ. Αιν: σιχ. 92.)

„Δὸς δόμον οἰκεῖον Θυμβρῆν· δὸς δὲ τε τείχη·

„Δὸς γένος“ Ἀτεν δὸς ἄλλα δὲ Πέργαμα ἔμπειδε σᾶζε.

Στίχ: 41. ΠΟΛΕΜΟΤ Τῷ κατὰ σὲ ἥδη ἐγερομένῳ.

Στίχ: 42. ΦΛΕΓΜΟΣΤΥΝΑΙ ΤΕ ΧΟΛΟΙ ΤΕ. Τὰ υπὸ χολῆς αἴσ-
χεύστους πρὸς ὄργια τῷ πατοτος ἀνοιδήματα.

Στίχ: 44 49. ὮΝ ΤΠΟ ΑΚΤΑΙΑΙΣ κτ: Ταῦτα καὶ Ἐλενος Αἰνεία φθάσας
ὑπαρ προσπεφοίβασεν, (ὅρα Γ. Αιν: σιχ. 413.) ἀπερ ὄντας ἐνταῦθα ὁ Τρ-
βερίνος προσαναγγέλλει ἐν Φάσματι. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλκαρνασσεὺς καὶ θεό-
Φατόντι Δωδωναῖον περὶ τότων προσκεδέδωθαι φησί, καὶ Σιβυλλαν χρησιμ-
όν τινα ἐν Ἐρυθραις, Σχεδίῳ τῆς Ιδης, παραπλήσιοι ἀττα μαντεύσαθαι.
Εὔρησες δὲ παρὰ τῷ εἰρημένῳ Συγγραφῇ, ἐν τῷ Λ. τῶν Ρωμαϊκ: Ἀρ-
χαιολ: τὰ παρὰ ἄλλοις περὶ τότων ισεργμένας αἰνιγγάφοντι (Σελ-
44 - 46.)

Στίχ: 52—55. ἈΡΚΑΔΕΣ ΑΚΤΑΙΓΣ ΤΑΙΓΣΔΕ κτ: Εξηκοσῷ μάλιστα ἔτει πρό-
τερον τῶν Τρωϊκῶν, Ἐυαιδέρος Ἐρμῆ γενέμενος, καὶ Νύμφης τοῦς Ἀρκά-
στην ἐπιχωρίας, (ιώ οἱ μὲν Ἐλλίων Θέμιν ἐναὶ λέγοντι, οἱ δὲ τὰ Ρωμαῖ-
κὰ συγγράψαντες τὴν πατρίαν γλώσσην Καρμένταν.) ἀποκίσσεν ἥγαγεν ἐπ̄
Ἴταλίας ἐκ Παλαιτίς πόλεως Ἀρκαδίης ἀπαντασάς. Φαῦνος δὲ ὁ Ἀρεός, οἰς
Φασὶν, ἀπόγονος, ὁ τινὶ βασιλείσαν τότε τῶν Αβοργίγων παρειληφὼς, κα-
τα ποδικῷ φιλότητα τῆς Ἀρκάδας ὀλίγας ὄντας ἀποδεξαμένος, λόφοι

εἰς

Ὡ σὺ αἰέρμα, Θεῶν ὃς ἀπ' ἔχθρῶν Τράγον "Ασυ
 Ήμῖν αὐτὸν αὐάγεις, αἰώνια Πέργαμα σώζων"
 Ὡ Λωρεντᾶς ἔδει, ἀγρῶν ἐλπίς τε Λατίνων,
 Ἔμπεδος ἐνθαδὲ σοι δόμος, ίστη ἔμπεδος ἕσται⁴⁰
 Μὴ σὺ γέρασις, πολέμος μὴ δέματα δέσης.
 Δὴ παύσαντο Θεῶν περ φλεγμοσῶμι τε χόλοιτε.
 Νῦ δ' (ὡς μὴ δοκέοις ὑπνος τάδε φάσματα ἔμμεν)
 Τν ὑπὸ ἀκταίμας θεάση πρίνοισι πελώρια,
 Ή τ' ἐν γαστὶ μιᾶς τριάκοντα γόνυς ἐκδεῖσα,⁴⁵
 Αργὴ ἐπὶ χθονὸς, ἀργὰ τέκη ἀμφ' θάτατα ἔξει.
 Ἐνθα πόλις σῆει καμάτων τόδε τέρμα σοὶ ἔσαι.
 Εἰς τὸν τρὶς δεκάκις περιτελλομένων ἐνιαυτῶν,
 Ασκάνιος σήση μέγας "Ασυ ἐπάνυμον" Αλβια.
 Οὐκ ἐνδοιάσιμ' ἄδων ὁ λείπεται ὡς δέκεν ἀντὸς
 Νικῶν ἐκτελέσαντος (πρόχει) βραχέεσσ' ὑποθήσω.⁵⁰
 Αρκάδες ἀκταῖς ταῖς δε, (γένος τοῦτον ἐκ Πάλλαντος,
 Σῆμασιν Ἐυάνδροιο ἐφεωμένον βασιλῆος.)
 Χώρια τε προέλοντο, πόλιν τὸν ἐπὶ οὔρεσι θέντο,
 Τιὼ δ' ἀπὸ Πάλλαντος προγενῆς Παλλάντιον εἶπον.⁵⁵
 Οἱ δὲ ἄρτιοι πολεμῶσι πολεμῆσι Λατίνων.
 Τοῖς δὲ ἐπὶ σωθεσίῃσι παρέμβαλε σιὰ γέρασις.
 Αὐτὸς ἐγὼ σὸν ὄχθησ' ιδὺς ποταμῷ προτιάξω,
 Οφρα κεν ἀντίον ἐν πηδοῖσι φέεδρον ὑπέρχησ.
 Ορσο Θεάνης παῖς πρωτον δὲ στεταὶ αἵρα,⁶⁰
 Ήρια ιλάσκει ἐν τὸν οὐρανό, ἐν τε λιτῆσι,
 Ταῖς δὲ τὸν αἴπειλας μεῦσον ὑπερβῆναι καὶ μῆνιν.

B 2

Εύ

* * *

εἰς πόλισμα δέδωκεν αὐτοῖς ἐλομένοις, τὸν ἐφεξῆς ἐν μέσῳ τῆς Ρωμαίων πόλεως, Παλάντιον μὲν κατ' ἀρχὰς κληθέντα, ὡς αἴπὸ τῆς ἐν Λεκαδίᾳ Μητροπόλεος τῶν αἰπόκων, Παλάτιον δὲ ὑπερον εὑρημένον, συγχέαντος τῷ χρόνῳ τιῷ ἀκρίβειᾳν, ὡς Φησὶν ὁ Λακαρην. ἐν τῷ Α. τῶν Ρωμ: Αρχαιολ. αἴφ' οὐ ταῦτα εἰληπτα. Α γὰρ αἴλοις τε δῆ, καὶ Πολυβίω τῷ Μεγαλοπόλιτῃ Ισέρηται, αἴπὸ τῷ μετρακίδηλος Παλάντιος, Ήρακλέες ή καὶ Διώνας παιδὸς γενομένας, καὶ ἐπὶ τῷ λόφῳ ἐκείνῳ ταφέντος ὑπὸ τῷ Μητροπάτορος, Παλάντιον τὸ πόλισμα ὄνομαθιῶν, οὐ πάνυ πιστὸν τῷ εἰρημένῳ Συγγραφῇ κρίνεται. (Λύτ:).

Στίχ: 56. Οἱ δὲ ΑΡΝΩΛΕΜΕΩΣ ΕΘΝΕΙ ΠΟΛΕΜΟΤΣΙ ΛΑΤΙΝΩΝ Οὐδέ γὰρ οὖν τε τὰς ὅμορθας ηγεμονεῖσας ἐπὶ πολὺ εἰριαύεν πρὸς αἴλολας, μάλιστα δὲ τύχοι διακεκρίθαι ταῖς τῶν γενῶν καταρχαῖς, καὶ τοῖς νομίμοις τῷ πολιτεύματος.

Στίχ: 57. ΤΟΓΣ Δ' ΕΠΙ ΣΤΝΘΕΣΙΗΣΙ ΠΑΡΕΜΒΑΛΕ ΣΤΝ Γ' ΕΠΙΚΟΤΡΟΙΣ. Τάτοις, Φησὶ, τοῖς Λεκάσι σωθέμενος συμμαχίαν, κέχρησο ἐπικέρδοις καὶ Λατίνων.

Στίχ: 60. . . . ΠΡΩΤΟΝ Δ' ΟΤΕ ΔΤΣΣΕΤΑΙ ΑΣΤΡΑ, Δείλης δηλ: πρωτεῖς, ἐπειδὲν ἥλιακάς δύειν τὰ ἄρεια λέγεται. (Ορεα Λ. Γεωργ, σίχ. 73.)

Στίχ: 61. ΗΡΗΝ ιλάσκει Ταυτὰ καὶ Ελενος Αἰγαία ἐφθασε παρειῶν. (Γ. Λιν: σίχ. 46.)
 Πρώτα Θεὰν πρέσβαταν γε λιτῆσι σεβάζειν Ήρια,
 τὰς γὰρ διωατεῖς ικεσίαις καὶ δώροις δυσωπητέον, αἴπεχθῶς ἔχοντας.
 Στίχ:

Hos castris adhibe socios, & fœdera junge.
 Ipse ego te ripis, & recto flumine ducam,
 Adversum remis superes subvectus ut amnem.
 Surge age, nate Dea, primisque cadentibus astris
 60 Junoni fer rite preces, iramque, mitasque
 Supplicibus supera votis: mihi victor honorem
 Persolves: ego sum, pleno quem flumine cernis
 Stringentem ripas, & piugua culta fecantem,
 Cœruleus Tybris, cœlo gratissimus amnis.
 65 Hic mihi magna domus, celsis caput urbibus exit.
 Dixit, deinde lacu fluvius se condidit alto,
 Ima petens: nox Aeneam, somnusque reliquit.
 Surgit, & ætherei spectans orientia Solis
 Lumina, rite cavis undam de flumine palmis
 70 Sustulit, ac tales effundit ad æthera voces.
 Nymphæ, Laurentes Nymphæ, genus amnibus unde est;
 Tuque, ò Tybri, tuquè genitor, cum flumine sancto,
 Accipite Aeneam, & tandem arcete periclis.
 Quò te cunque lacus miserantem incommoda nostra
 75 Fonte tenet, quocunque solo pulcherrimus exis,
 Semper honore meo, semper celebrabere donis.
 Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum:
 Adsis ò tantum, & proprius tua numina firmes.
 Sic memorat: geminasque legit de clasic biremes,

Remi-

* * *

Στίχ: 63. ὙΤΤΕ ΔΕ' ΝΙΚΗ' ΣΑΙΣ κτ: Λεληθότως, καὶ οὖν ἐκ παρόδῳ τὸ τῷ πο-

λέμε πέρας δεξὶν αὐτῷ ἐσόμενον προευαγγέλιζεται.

Στίχ: 64. ΑΤΤΟ' Σ' ΕΓΩ' ΣΟΙ κτ: Προσωποποιώμενος ὁ ποταμὸς περιευτολο-

γεῖ, καὶ ἔσυτὸν μεγαλώσει.

Στίχ: 65. ΤΑΣ Δ' ΟΧΘΛΣ ΚΛΥΖΟΝΤΑ κτ: Stringentem ripas, ἔφη ὁ Μάρων·
 ὅπερ ἐσὶ (σενοῦται, ἐξέδονται) Radentem, imminuentem, (ἀποξένται, ἐλατ-

τονενται) ὡς ἐπεξηγεῖται Σέρβιος, τὰς ὄχθας. Ἐμὸι δὲ ἀλισ ἐδοξενται
 (κλύζονται) εἰ γαρτι καὶ παραρρέων ὁ ποταμὸς τὰς ὄχθας ἐκρειοὶ ἀπο-

λέχων, αἷς τὰς αρέσεις ἀλισθεν ἐπάυξει, τῇ ιλύι ἦν προσεπιφέρει πλημ-

μίρων, καὶ λπαρωτέρεις παθίσησιν.

Στίχ: 66. ΚΤΑΝΕΟΣ ΘΥΒΡΙΣ κτ: Οἱ ξανθὸι ἀλιστε φῆσεις, διὰ τῶν ἐκ τῆς
 σφραγίστητος τῷ δοῦ ἐπισυμβάνεσσαν αὐτῷ θόλωσιν, κυάνεος ἀδέ λέγεται
 διὰ τὸ βάθος.

Στίχ: 67. ΩΔΕ ΔΟΜΟΣ ΜΕΓΑΣ κτ: Η τὸν Ράμικην νοητέον, ὡς κεφαλὴ τῶν
 απανταχοῦ ὑψηλῶν πόλεων προκηρυττομένων, ἢ τὸ φερόν αὐτὸ τὸ πο-

τάμιον, τὸ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Τυρβίωνος ὁρεων πόλεων ἐπιπτύχειον.

Στίχ: 68. . . . ΠΟΤΑΜΟ' Τὸν Δαιμονὸν αὐτὸν τὸν τῷ πο-

ταμοῦ ἐνταῦθα ἐφορον ἐκδεκτέον, ἵς μετὰ τὸ ἐπεῖν τὰ φηθέντα, αὐτίκα
 ἥφαντωται. Ουτω καὶ ὁ παρ Ομήρῳ ἐποφθεις Λγαμέμνονι θεος ὄντες,

Ιλ: B. σίχ. 35.

„Ως ἀρισ φωνήσεις ἀστεβήσετο, τὸν δὲ ἔλιπτ' αὐτῷ.

Καὶ κατωτέρω: σίχ. 70.

„Ως ὁ μὲν εἰπὼν

„Ωχετ' ἀποπτάμενος

Στίχ: 71. . . . ΕΝ ΚΟΙΛΑΙΣ ΔΟΧΜΗΣΙΝ ἈΝΗΡΤΣΕ ΝΑΜΑ .Τὸ ἐ-

τῷ αἰχύλῳ ἐν Πέρσαις, Ουρσῖνος ὡς παράληλον τίθησι.

,Καὶ

Εὗ δέ τε νικήσαις, τότε μοι τιμὴ ἀποτισεν.
 Αὐτὸς ἔγώ σοι, τὸν δέδροις ὄράχις ἐν λάβροις
 Τὰς δ' ὥχθας κλύζοντα, αὐτὰρ λιπαράς τε ἀράρας,
 Κυάνεος Θύβρις, μάλ' ἐράσμιος οὐρανίωσιν.
 Ὁδε δόμος μέγας ἐκ πολιων αἰπῶνοι ἀνίχει.

65

Η, αὐτὰρ ασεῖος ποταμὸς μύχατόν δε ἐ δῦσε·
 Νύξ δ' ἀμαλιάνειαν, καὶ νήδυμος ὑπνος ἀνῆκεν.
 Ως δ' ἄρδενεγρόμενος Φάος ηέλιοιο ἀνίχον
 Εἴσιδεν, ἐν κοίλαις δοχμῆσιν ἀνήρυσε νᾶμα
 Ἐκ ποταμοῖο, ἐπη δ' εἰς αἰθέρα χένατο τοῖα:
 Νύμφαι, Λωρεντῖς Νύμφαι, τῶν ἐκ προχοαί γε,
 Καὶ Τιβερῖνε πάτερ ξιψὶ δέροις χένυμασι σοῖσι,
 Δέχνυνθ Αἰνέαν, ηδέ ἄργετε πήματα πάντα·
 Οπόθεν ηθα νάων, ὅπποι ποτὲ δέδρα δὲ χεύων,
 Ήν μ' ἐλεήρης, δεινὰ δ' ἐπισκήπτοντ' ἀπαλάλκης,
 Αιέν τιμήεις Σύ μοι, αἰὲν δῶρα δ' αφέξεις,
 Ω̄ κεραὲ κρέαν μετὰ ὑδασιν ἐσσερίοισιν.
 Άλλα παρεῖης, σάς τε σήσαις ὥκιον ὄσσας.

70

75

80
Ως

* * *

,Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, τυκτὸς ἐσιδέν λέγω.
 „Ἐπεὶ δὲ αὐτέσιω, καὶ χειρῶν καθλιξός
 „Ἐψαυτα πηγῆς σωὶς θυηπέλω χερὶ¹
 „Βαμῷ προσέτιω, ἀποτρέποισι δάμοσι
 „Θελασσα πέλασον

Καὶ Αἰνέας νῶι ἐνηγρόμενος αὐτήρυσε νᾶμα· πότερον δέ, νευρψόμενος
 ὡς ἀπὸ ὑπιγ; ή Θεοῖς προσειχόμενος, ὡς εἰπότω αἵσια γενέθαι τὰ ὄρα-
 θέντα καὶ ακεθέντα; ή ἐκάτερον; οὐ γάρ ἀδέ θυσα, οὐδὲ ἐνξαθίη θέμις
 ἐνακ ἐνομίζετο αὐτοῖς χεροί.

Στίχ: 73, ΝΥΜΦΑΙ, ΛΩΡΕΝΤΟΤ ΝΥΜΦΑΙ Ή ἐπανάληψις
 αὐτάτασιν τὰ λογιστικὰ ὑπεμφάνιει, καὶ ψυχῆς ἐκθύμως ἐυχορεῖται ἐπίτα-
 σιν Ἐπιφέρεις δὲ μετὰ τὸ γένος τὸ ἔδος: καὶ πάσαμ δηλ: αἱ ἀποίποτε
 γῆς ἐκπηγάζοσαι, λέγων, καὶ αἱ τῶν ἐν Λωρεντῷ Τιβερίνης χευμάτων ἐφο-
 ροῦ ιδιαίτερον. Ἐκ γάρ τῶν Νυμφῶν, τίτοι τῶν πηγῶν, τὰ ποτάμια δέδρ-
 εα προχεῖται.

Στίχ: 74 ΚΑΙ ΤΙΒΕΡΓΝΕ ΠΑΤΕΡ Πατέρεια τὸν ποταμὸν προσαγο-
 ρένεις γεράσιων. (δέα Δ. Γεωργ: 51χ. 454. Αὐτ: Σιμ:)

Στίχ: 75. ΔΕΧΝΤΣΩ ΑΙΝΕΙΑΝ κτ: Περιποιήσαθε με, πρέσητε με, αρωγόι τε
 γινόμενοι καὶ σωτῆρες. Σωάπτεις δὲ τῷ ποταμῷ καὶ τὰς Νύμφας πλη-
 θωτικῶς τιὼν Ικεσίων προφέρων, εἴτε ἐπὶ τον ποταμὸν αὐθις τῷ λόγῳ
 ἐπανασερέφων.

Στίχ: 76. ΟΠΠΟΘΕΝ ΗΣΘΑ ΝΑΩΝ κτ: Ως ἔτι ἀγνοεμένω οἱ, τῷ ποταμῷ
 Αἰνέας προσφέρειται, δέν τε ἐκνάοις προφέρων, καὶ ὅποι προιών ἐκβάλλοις
 καὶ αὐτοῖσιχεῖν ἐοικέ πως τὸ ἔπος τόδε τῷ μικρὸν ανωτέρω: 51χ. 67. ἐν δὲ
 οὐ Θύεις ἐφασκεν:

„Ωδε δέ μος μέγας ἐκ πολιῶν αἰπῶν μοι ἀνίχει.

Στίχ: 78. ΑΙΕΝ ΤΙΜΗΓΙΣ ΣΤΜΟΙ, κτ: Διὰ τέττα απαντᾶ πρὸς ἐκάνειος: 51χ. 63.
 „Εὖ δέ τε νικήσαις, τό τε μοι τιμὴ ἀποτισεν.

Στίχ: 79. Ω ΚΕΡΑΕ ΚΡΕΙΩΝ κτ: Κεραές Φιλέσι τὸς ποταμὸς προσαγορένειν.
 (Ορα Δ. Γεωργ. 51χ. 457.) Επαέρια δὲ ὑδατα τὰ Ιταλικα, καθάπερ
 Επαέρια ηκεσε καὶ ή Ιταλια. (Δ. Αἰν: 51χ. 574.)

ΒΙΒΛ. Η.

C

Στίχ:

- 80 Remigioque aptat, socios simul instruit armis.
Ecce autem, subitum atque oculis mirabile monstrum:
Candida per sylvam cum fœtu concolor albo
Procubuit, viridique in littore conspicitur sus:
Quam pius Æneas, tibi enim, tibi, maxima Juno,
85 Mactat, sacra ferens, & cum grege sistit ad aram.
Tybris eâ fluvium, quam longa est, nocte tumentem
Lenuit, & tacitâ refluxus ita substitit undâ,
Mitis ut in morem stagni, placidæque paludis
Sterneret æquor aquis, remo ut luctamen abesset.
90 Ergo iter incepsum celerant rumore secundo:
Labitur uncta vadis abies: mirantur & undæ,
Miratur nemus insuetum fulgentia longe
Scuta virûm fluvio, pictasque innare carinas.
Olli remigio noctemque diemque fatigant,
95 Et longos superant flexus, variisque teguntur
Arboribus, viridesque secant placido æquore sylvas.
Sol medium cœli conscenderat igneus orbem,
Cum muros, arcemque procul, & rara domorum
Tecta vident, quæ nunc Romana potentia cœlo
100 Æquavit: tum res inopes Euandrus habebat.

Ocius

* * *

Στίχ: 81. . . . ΔΙΗΡΕΙΣ, Κατὰ πρόληψιν αἱ Διῆρεις. Σεσημάωται γάρ
ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν, μήπω τὰς Διῆρεις, ἢ Τριῆρεις, ἐν χρήσει γενέθλαι.

Στίχ: 83-88. ΉΝΙ ΤΕΡΑΣ Δ' ΑΙΦΝΗΣ κτ: Τινὲς μὲν παρὰ τῷ Ἀλικαρ. Διο-
γυσ. ἐν Α'. τῷν Ρωμ. Ἀρχαιολ Φασὶν, αὐτὸν Λινέαν ἔχοντα τὸν Υν,
παρεστῆσαν τῷ Βωμῷ ὡςε καθιερώσαν· τὸν δὲ, καταρχομένων ἀντῆς τῶν
Ιερέων διασεσταμένῳ, καὶ ἀποφυγόσσαν τὸν κατέχοντας, ἀνω θαλάσσης
Θεῖν τὸν δὲ Λινέαν ἐκ χρηστοῦ ἥδη προεληφτάτας: ἡγεμόνα ποιησαμένες
τετράποδα, δύο ἀν κάμη τὸ ζέον ἐνταῦθα δείμαδαν πόλιν, παρακολεύ-
θεῖν ἀμφὶ τὸν εἴκοσι σαδίσις διελθόσην ἀπὸ θαλάσσης, καὶ λόγον τινὰ
προσαναδραμέσσην. Ἔνθα καὶ ὑπὸ καμάτῳ μοχθήσασαν καθεδιῶσι ἐξ οὗ
δὴ καὶ δόξαι σφίσι πέρας τὰ μαντέύματα ἔχειν· καὶ γάρ τοι καὶ τῇ ἐφε-
ξῆς ημέρᾳ τριάκοντα τὸν Υν τεκάν, καθαὶ καὶ τέτο προσπεφοιβαζο. Ο-
γε μὲν ημέτερος ἀπροσδοκήτως ὁδὲ ποιεῖ τὸν ἀμφ' Λινέαν, περιβόντας
τὸν χώραν ἐφ ἡς κατηράν, περιτυχῶν τῇ Υν, καὶ τεξαμένῳ ἄμα καὶ-
δέντας τῷ θεοπροπίᾳ ἐπιμυηθιῶσι, καὶ τὸν γιῶν ἐγτεῦθεν ἀπαπεθιῶσι
ἐυρέθασι, τὸν σφίσι πεπρωμένῳ πρὸς οἰκησιν. Διὸ καὶ τέρας καλεῖ τὸ συμ-
βάν, καὶ τέκμαρ θαύματος ἀξιον· ὅτι καὶ ἐκ τούχης ἔυρηται ἢ Υν, καὶ
λευκὴ λῶ, καὶ κύκτα, καὶ τριάκοντα δὲ τέτοκε, καὶ πάντα ὁμόχροα.

Στίχ: 86. . . . ΣΟΓ ΠΟΤΝΙΑ ΗΡΗ, Κατὰ τὸ ἐνταῦθεν ἀντῷ ὑπὸ Τρ-
βερίνω. (Ἀνωτ: σίχ. 61.) „Ηριω ἰλάσιν κτ:

Στίχ: 87. ΘΥΣ ΕΡΔΩΝ ΙΠΑ', ΠΡΟ ΔΕ ΒΩΜΟΥ ΣΤΗΣΕΝ . . . Σαφὲς
τὸ πρωθυέσσον.

Στίχ: 89. ΠΡΗΤΥΝ ΟΙΔΑΛΕΟΝ. . . . Ο Θύβρεις τὸ ἐαυτῷ κατεσόρευε
φεῦμα, ὥστε Οδυσσέα ὁ ἐπὶ τῆς Φασάκων χώρας φέων ποταμός. Οδυσ:
E. σίχ. 451.

„ . . . Ο δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὸν δόον, ἔχει δὲ κῦμα
„Πρόδη δὲ οἱ πεινε γαλιώιων, τὸν δὲ ἐσάωσεν
„Ἐς ποταμὸς προχοᾶς . . .

Στίχ: 95. ΘΑΥΜΑΙΝΟΝ ΜΕΝ ΡΕΤΜΑΘ, ΟΜΟΥ Δ' ΕΠΙ ΘΑΜΒΕΟΝ ΥΛΑΙ-
Πυθαγορίζεν ἐδοξε Πιερίω ἐνταῦθα ὁ Μάρων, ὡς ἄρα Ψυχίω καὶ τοῖς
αἰναιδή-

"Ως Φάτο· δοιὰς δ' ἐκ νηῶν ἔξειλε διήρεις,
Εἰρεσίη δ' ἀρσεν, χρητός δέ τ' ἐφώπλισ' ἐταύρως.
'Ηνὶ τέρας δ' αἴφυης, θαυματὸν ἐπ' ὕσσεε τέκμωρ·
'Ακτῆς ἐν ξυλόχῳ χλοερῆς κλινθῖσ' ἐπὶ ἄφθη,
'Αργεννὴ μεγάλῃ τεκέεσσ' Τοιούτην ὄμοχρας,
Τὴν σὸν γ' Αἰνείας δῖος, σοὶ πότνια "Ηρη
Θῦσ' ἔρδων ἴρα, πρὸ δὲ βωμῷ σῆσεν ἐνέγκας,
Σὺ τεκέων ἀγέλη. Τῆμος Θύβρις δὲ φέεθρον
Πρῆν' οἰδαλέον κένης νυκτὸς διὰ πάσης.
Πάντη δ' ηκαλόεν δέον ὡδε καθίσατο νᾶμα·
"Ως ι' ἐλεος σασίμοιο, γαλιώνης ηδέ τε λίμνης,
Αὔτως σόρνυτο λαῖτμα ἔρετμοις ἔτι παλαιον.
Τοι γὰρ δέεια πέρανον ὁδὸν ταχὺ ἐυπλοέοντες·
Χρισὴ θῶ ἐλάτη διολιθάνυσ' ἐπὶ δέοθρων.
Θάυμανον μὲν δέουμαδ', δικῇ δὲ ἐπὶ θάμβεον ὑλαι,
"Ως ποταμῷ ἀνδρῶν αὐγληέσσας θηεῦντο
'Ασιδας, ἀντὰρ νῆας αἵθεις μιλτοπαρήγα.
Οἱ δὲ ἄρδεντα καὶ ημαρ ἐν εἰρεσίαις πονέοντες
Καμπὰς μηκεδανὰς πάρομειβον, παντοδαποῖς δὲ
Δένδρεσσι σκεπόωντο, λιηρὸν ἀτὰρ κατὰ λαῖτμα
Πλώοντες, χλοερῆσιν ὁδὸς διατέμνον ἐν ὑλαις.
"Ημος δ' ηέλιος μέσον θρανὸν ην ἀναβαίνων,
"Ακοιν ἔκας λεῦσσον, τέχη τε, λιτάς τε ἐρέψεις,
"Ἄς Ρώμης νιῶ τὸ κράτος θρανὸς ἄχρις ἐπῆρει.
"Ευάνδρω γὰρ δὴ τότε λυπρὰ τὰ πράγματα ἔσκεν.
85
90
95
100
105

C 2

"Ωκις'

* * *

αναιθήτοις ἐμπνέων. Λᾶς πρὸ τῆς Πυθαγορικῆς οἵμαι δόξης, τὸ ποιτικὸν ἦν ὡδε σημειώτερον τῷ χάματος. "Οτι γάρ Ποιηταῖς Φίλοις καὶ τὰ ἀψυχα προσωποποιεῖν, ὀδεῖς ἀγνοεῖ. Χάρεις δὲ προσεγένετο τῷ διασκευῇ ἐντεῦθεν ἐχὴ τὸ τυχόστα τοιαύτῳ γάρ καὶ οὐτῷ μεγαλοπρεπῆ σκιδεῖν παρέχει τῷ ἀνω ποταμοῦ Φερομένου ἐνοπλίς σόλη τιὼ θέαν, ὡς ἐγε ταῖς ποταμίοις προχεῖται, καὶ ταῖς ἐπεχθίοις κυκλώθειν ὑλαις οὐ καὶ λόγε μετιώ, καὶ αὐται δίπα ἐθάυμασσαν αὐ.

Στίχ: 101. "ΟΔΟΥΣ ΔΙΑΤΕΜΝΟΝ ΈΝ ΤΑΛΙΣ. Διὰ τιὼ ἐκ τῶν υποκειμένων ὑδάτων ἀντανακλωμένων εἰκόνα τῷ δένδρῳ ἢ ὅτι διὰ τὰς ἀλσώδεις ἐκατέρωθεν ὅχθες, τοῖς πόρξωθεν καταπτέυσοι διὰ δρυμόνων ἀν ἐδέξαι πλάνη;

Στίχ: 102. "ΗΜΟΣ Δ' ΗΕΛΙΟΣ ΜΕΣΟΝ ΟΤΡΑΝΟΝ ιτ: "Ἐπὶ τῷ μεσημβρινῷ καθεσάς, ὅτε καὶ μεσημβρινὸν ὁ ήλιος λέγεται. "Ουτῷ ἡ Όδος. Δ. σίχ. 400.

"Ημος δ' ηέλιος μέσον θρανὸν ἀμφιβεβίκει.
Στίχ: 103. "ΑΚΡΙΝ ΕΚΑΣ ΛΕΤΣΣΟΝ, ΤΕΙΧΗ ΤΕ, ΛΙΤΑΣ ΤΕ ΕΡΕΨΕΙΣ.
"Ην δὲ τὸ Παλάντιον αὐτὰ, τὸ οὗτο τῷ σωμοτίσαντος Εὐαγρῷς κτισθὲν" (σίχ. 53—55). Λιτάς δὲ λέγεται τὰς τῶν ἐν αὐτῷ σικημάτων ἐρέψεις, καταδομοῦται τεττα: (ἀρσαν τε καὶ απάντη τέγη (οὐ πενιχρὰ καὶ ἐντελῆ, καὶ δὲ πάντη ἀγροικῶν Καλυβίων απέχονται, οὐδὲ ἐτα πικνά τε καὶ σερπεῖ, σιαπερ ἀπετει τὸ Ρώμαιον κράτος, εἰς πλεῖστον διανάμεως προελθὲν καὶ δάζης, θρανὸς ἄχρις ἐπύργωσεν, ὡς προσιθησιν. "Τκανιττεται δὲ τὰ οὗτο θύγεις θερευοικοδομηθέντα, τὰ ἀπὸ μὲν τῷ λόφῳ παρανυμηθέντα Παλάντιον, ἀποτελοῦ δὲ ἐξηταῖς μεγάλοις οἰκοδεμήμασι παραιτει τῷ Παλάντιον ἀνομάζεσθαι.

Στίχι

Ocius advertunt proras, urbique propinquant.
 Forte die solennem illo rex Arcas honorem
 Amphitryoniadæ magno, Diuisque ferebat
 Ante urbem, in luco: Pallas huic filius una,
 105 Una omnes juvenum primi, pauperque senatus,
 Thura dabant, tepidusque cruor fumabat ad aras.
 Ut celsas videre rates, atque inter opacum
 Adlabi nemus, & tacitis incumbere remis;
 Terrentur visu subito, cunctique relictis
 110 Confurgunt mensis: audax quos rumpere Pallas
 Sacra vetat, raptoque volat telo obvius ipse;
 Et procul è tumulo: Juvenes, quæ causa subegit
 Ignotas tentare vias? quo tenditi? inquit.
 Qui genus? unde domo? pacemne huc fertis, an arma?
 115 Tum pater Æneas puppi sic fatur ab alta,
 (Paciferæque manu ramum prætendit olivæ.)
 Trojungenas, ac tela vides inimica Latinis,
 Quos illi bello profugos egere superbo.
 Euandrum petimus: ferte hæc, & dicite lectos
 120 Dardaniæ venisse duces, socia arma rogantes.
 Obstupuit tanto perculsus nomine Pallas:

Egre-

* * *

Στίχ: 108. ἈΜΦΙΤΡΥΩΝΙΑΔΗ ΜΕΓΑΛΩ, ἘΤΕΡΟΙΣ ΤΕ ΘΕΟῖΣΙ. Τῷ Ἡρακλῖ, βῆτω καλεμένῳ ὡς ἀπὸ τῷ μητρεψ. Ἡρακλῆς γὰρ ἐκ Διὸς γενέθλιο μεμύθευται καὶ Ἀλκιμίων, τῆς Ἀμφιτρύωνος μὲν τῇ Θηβῶν βασιλέυοντος γαμετῆς, ἥκισα μέντοι τὸν Ἡρακλῆν αὐτῷ συλλαβέσης, ἀλλ᾽ ἐκ Διὸς Ἀμφιτρύωνι ἔξομοιωθέντος. καὶ τὸν μίσαν νύκτας τριπλασιάσαντος, καὶ ταῦτη σωευναθέντος. (Ὀρα Ἀπολέδ Βιβλ: Β. Κεφ. Δ) Πρόσκειται δὲ τοις ἑτέροις Θεοῖσιν ἔθος γὰρ οὗ τῶν Θεῶν τίνι ἔσταζονταις, καὶ τὸς λοιπὸς σωπικαλεῖθαι, ὃ σεσημείωκε Σέρβιος δῆλον δὲ ὅτι καὶ Ἡρακλῆς θεὸς οὓς τοῖς ἄλλοις σωπεῖθαμένος.

Στίχ: 109. . . . ΤΓΟΣ Δ' ἌΜΑ ΠΑΛΛΑΣ, Ο τῷ Ευάνδρῳ, ὡς ἐταῦθα υπὸ τῷ Ποιητῷ ὑποτίθεται. Καύτοι καθ' ἑτέρης (παρὰ Διονυσ. ἐν Γῶ Λ'. Γῶν Ἀρχαιολογ') εὶς Πάλλας ἐχόμενος καὶ μάρτυρος δὲ Ειάνδρου, ὡς Ἡρακλῆς τεχθεὶς υπὸ Δώμας τῆς ἐκείνης θυγατρὸς ὥσε "Ευανδρὸν εἶναι Πάλλαντος μηροπάτορα. (ὅρα ἀνωτ: σιχ. 52-55.)

Στίχ: 110. . . . ΓΕΡΟΥΣΙΟΝ ἮΔΕ ΠΕΝΙΧΡΟΝ. Πάιτα γὰρ οὗ κατ' αρχαῖς τὰ Ρώμης λιτά τε καὶ μέτρα. (σιχ. 103.) Ή δὲ συστάσαι ἐν αὐτῇ τὸ πρῶτον Γερεσίας ἐξ ἀνδρῶν ἐκατὸν υπὸ Ρωμύλος συγκεκρίτηται. τύτοις δὲ κατὸν ἔξης ἑτεροις υπὸ Τατίας σωάρξαντος ἐκ Σαβίνων, Πατερίκιος προσκατελέχθησαν, ὡς αἰριθμοῦθα διακοσίοις. Προήχθη δὲ ὁ αἰριθμὸς ἐπεκταῖς τριακοσίοις υπὸ Ταεκιών τῷ Πρίσκῳ τελευτῶν δὲ υπὸ Σύλλα οἱ Γερεσίαδοντες ἐκ τῶν τυχόντων ηθροίσιτο. (ὅρα Διον. Αλικαρν. Ρωμ. Αρχ: Βιβλ: Α. καὶ Γ. καὶ Ε. Καὶ Πλέτ: εἰς Βιον Ρωμύλῳ.)

Στίχ: 112. . . . ΝΑΤΣ . . . ΕΙΔΟΝ ΚΑΤΑ ΔΑΣΚΙΟΝΤΛΗΝ. Τάς Διῆρεις, περὶ ᾧ ἐλέγετο (σιχ. 81.) κατὰ τὴν ὄλιλα, διὸ ήσαν ἀνάγεθα, οὐ τρόπον ἐργαται. (σιχ. 101.)

Στίχ: 115. . . . ΕΙΡΓΕ ΔΕ ΠΛΑΛΛΑΣ. Χρέας γὰρ ἀδεμιᾶς αὐθεωπίνης δέντερος τὰ θεῖα τακτέον.

Στίχ. 117-120 . . . ΩΝΔΡΕΣ ΑΝΕΙΡΕΤΟ, Ο Μάρων, Juvenes (ὦ γέτοι), ὁσαρεὶ οὐδὲ καὶ ἐν Α. Αἰν: σιχ. Δατνισι, 325. Εὐλιωισι δὲ, 322. Δλλ' ημῖν αὔτῃ τῷ (ὦ γέτοι, ὃ παῖδες.) τῷ (Ὥλυδες, η ὃ ζένος) ἔδοξεν

"Ωκις' οιώ τρέψαν πρώρας τε καὶ "Αινδε πίλνων:

Κρέων δ' Ἀρκάς καῖνο ἔօρτιον ἦγε τότ' ἥμαρ
Αιφιτρυωνιάδη μεγάλω, ἐτέροις τε Θεοῖσιν,
Ἐν ποτιασέιψ τεμένει, ύὸς δ' ἄμα Πάλλας,
Οπλοτέρων πρῶτοι τε, Γεράσιον ἤδε πενιχρὸν,
Βωμοῖσιν θῦον χλιόεν δ' ἀπὸ κάπνεεν αἷμα.
Ως ναῦς δ' αὐπεινὰς ἔδον κατὰ δάσκιον ὕλια,
Πρόσσω ἡκαλέησιν ὑπερεσίησιν ίθσας,
Τρέσσαν ἐπ' αὐφνιδῃ τῇδ' ὄψει αἴψα δὲ δαῦτας
Κάλλιπον αὐσάντες Τολμήεις ἔργε δὲ Πάλλας
Ιρὰ λιπέν· ὁ δ' ἐλὼν βέλος ἀντιβίων ἀιξεν.
Ἐξ ὅχθος δ' ἐκάς, ὥνδρες ἀνέρετο, ὅττι ἀνῶξεν
Ἄτραπιτας περάθαι αγνώτας; αἰνδετε δ' ὄπποι;
Οἴς δ' ἐσε γένυς; αἴψ' ὄποιης δ' ἡκετε πάτρης;
Οππότερος εἰρίων ἡμῖν Φέρετ', ηὲ φὰ ὄπλα;

110

115

120

Αἰπῆς δ' Αἰνέας ἐκ πρύμνης ὥδε ἐπάμειπτο:
(Εἰρηνάης χαιρὶ προτείνων θάλλος Ἐλάμης.)
Τρῶας ὄρᾶς, τέυχη τε ἀπεχθέα ὄντα Λατίνοις,
Πρόσφυγας δέ πολέμω απελάυνος οἴδε ὑπερόπλω.
Ἐνάνδρος δεόμεθ' αἴγγειλατε ὥδε ἐπαφίχθαι

125

Ἀρχές

* * *

Ζεν οἰκεότερον. Ἐκένο γαρ, εἰ καὶ Λατίνοις ἐν τοιῷδε χρέσσει ὥκ ἄκομψον;
αὐλλα, ἥττον Ελησιν ἄραιρεν, η καὶ τοῖς καθ' ἐτέρους ἵστις Φωνὶ ω ἐπὶ πα-
ραπλησίῳ τῷ σωσαντήματι Φθεγχομένοις ἐνθεντοι καὶ τῶν Γαλλιῶν ἐκ-
Φρασσαμένων, ὁ μὲν, Guerriers (ω ὄπλιται) ἐπεν, ὁ δὲ, Etrangers. (ω ξέ-
νοι) ὁ δ' Ἰταλὸς, οἱ Compagni. (ω ἐταῖροι.) Ἀνέρετο δ' ὁ Πάλλας, ὡς
στάθητες ἢν τὸς ἐκ ζένης απροσδοκήτως καταίρονταις, καὶ αγγώταις ὄνταις
διερωτῶν ὃντω γαρ καὶ Κύπερος ἐν Λασκάνης χήματι γεάνιδος παρειασσα
Αἰνέαν ἐπιαθάνετο καὶ Λχάτιω. Α' Αἰν: 51χ. 404.

,,Αὐλλ' ὑμίμες τίνες; ηδὲ ὁθεν; ηδὲ τε ποῖποτ' ιόντες;

Καὶ Τηλέμαχος Μέντιων παρ' Ομῆρο, Όδυσ. Α 51χ. 170.

,,Τις; πόθεν ἐσ αἰδεῶν; πόθι τοι πόλις, ηδὲ τοκῆς;

Καὶ Νέσωρ τὸς αὐμφὶ Τηλέμαχον: Όδυσ. Γ. 51χ. 71.

,,Ω ζενοι, τίνες ἐσε; πόθεν πλεῦθ' ὑγρὰ κέλευθα;

,,Η τὶ κατὰ περηξιν, η μαψιδίων αλλαληθε,

,,Οἰατε ληιτῆρες ιπερ ἄλα; τοὶ γ' ἀλόωνται

,,Ψυχαὶς παρθέμενοι κακὸν αἰλοδαποῖσι Φέροντες.

Καὶ Λιήτης τὸς ἐπὶ τῆς χώρας τῆς αὐτὸς κατάρανταις, παρ' Ορφεῖ ἐν
Ἄργον 51χ. 818.

,,Φράζετον οἵτινες ἐσε, τὶ δὲ χρέος ὑμᾶς ικόνει,

,,Ἐκποθεν ἐελδομένοισι Κυτπίδα γαῖαν αμεῖψαι.

Στίχ: 122. ΠΡΟΤΕΙΝΩΝ ΘΛ' ΛΛΟΣ ΕΛΛΙΓΗΣ. Πρὸς τὸ ἔχατον ἐ-
ρωτηθὲν, πρῶτον ἀπαντᾷ, τὸν εἰρίων προβαθύμενος κλάδον, ἵνα καὶ
τῶν ἐξῆς εἰρησομένων ἐπιεικῆ καὶ ατάραχον αὐτῷ αἰκροστὶ παρασκευά-
σῃ τὸν διερωτήσαντα.

Στίχ: 123. ΤΕΤΧΗ, ΤΕ ΑΠΕΧΘΕΑ ΛΑΤΙΝΟΙΣ.

,,ἘΦΘΗ γαρ προσεκάστας ὑπὸ Τιθερίνω Αἰνέας, καὶ τὸς Ἀρκαΐδας αὐτὸς
απεχθανομένος ἐναὶ Λατίνοις. Ανωτ: 51χ. 56.

,,Οἱ δ' αἴρ γαλεμέως ἔθνες πολεμεῖσι λατίνων.

,,Ωςε Ερμαγον οἰονεὶ Ἀρκάσι δίζεν εἰκός γε ἦν τὰς συγκυρήσασσαν τῶν
Τρῶων πρὸς αὐτὸς καταρεστη, ως συμμάχων πιτῶν ἐσομένων, μαθέσσι καὶ
τὰς πρὸς τάττες τῶν Λατίνων απεχθανα.

Βιβλ. Η.

D

Στίχος

Egredere δο quicunque es, ait: coramque parentem
Alloquere, ac nostris succede penatibus hospes.
Excepitque manu, dextramque amplexus inhæsit.
125 Progressi subeunt luco, fluviumque relinquunt.
Tum regem Aeneas dictis affatur amicis.

Optime Grajungenūm, cui me fortuna precari,
Et vittā comptos voluit prætendere ramos;
Non equidem extimui, Danaūm quod ductor, & Arcas,
130 Quodque à stirpe fores geminis conjunctus Atridis;
Sed mea me virtus; & sancta oracula Diuūm,
Cognatiq[ue] patres, tua terris didita fama,
Conjunxere tibi, & fatis egere volentem.
Dardanus, Iliacæ: primus pater urbis & author.
135 Electrâ (ut Graji perhibent) Atlantide cretus,
Advehitur Teucros. Electram maximus Atlas
Edidit, ætherios humero qui sustinet orbēs.
Vobis Mercurius pater est, quem candida Maja
Cyllenæ gelido conceptum vertice fudit.
140 At Majam (auditis si quicquam credimus) Atlas,

Idem

* * *

Στίχ: 126. ἈΡΧΟΤΣ ΔΑΡΔΑΝΙΗΣ ἘΠΙΔΕΥΘΑΣ Γ' ἘΠΙΚΟΥΡΩΝ. Τοὺς ἐκ
Δαρδανίων ἐπιλέκτους, ἀπαγγείλατε φησίν) αὐτικέδαι, τῆς παρὸς ὑμῶν
τυχεῖν ἐπικεφαλας καθικετέουσσας οἵς τηλικάτοις θσι, καὶ τὸ συμμαχῆσαι
ἐκ ἐπικεφαλὲς ἡμῖν ἔσαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἴσως ἐδὲ σωοῖσον τὸ τιλὸν συμ-
μαχίσαι αἰκείπαθαι. Κανταῦθα οὐδὲ η τῆς θεωρίδοις Σιβύλλης πληρεῖται
πρόξεπτος, σ'. Λιν: σιχ. 106.

„Πρὸς τὸν Ἰταλὸν ἐκ Φθινα, πρὸς τὰ δὲ ἐκ Αἴτη
„Ἐξ ἡδὸς αἰνέγκας ἡχὴ, ἵκετης ληπαρὸς προτιφεύζη;

Στίχ: 127. ΩΣ ΤΗΛΙΚΟΝ ΟΥΝΟΜΑΚΟΤΣΕΝ. (Ορεα Λιν: Δ.
σιχ. 501)

„Ταῦν ἥδη κλεῖσθαι πάσης ἐπτατο γαίης

„ Τίστε τόπος, ἐπεν, Ἀχάτα,

„Τὰς τὸν γῆς χώρη σφετέρων καμάτων ἐπλείη;

Καὶ Λύτ: σιχ. 611.

„Τὰς γένες Αἰγαδῶν; τὶς Τροίης Αἴσυ αὐγούσσει;

„Ηνορέων τὸν Λυδόν;

Στίχ: 130. ΔΟΥΣ Δ' ΟΓΙ ΔΕΞΙΤΕΡΗΝ Φέος οὐν ἐπὶ πίσαι καὶ
σινθήκαις βεβαίαις τὰς δεξιὰς αἱλίλοις διδόναι (ὁ Αριστοφ. Σχολ. ἐν Νε-
φέλ.) Σύμβολον δὲ τότο κίσεως παρείχετο αἰσαρατρέπτω. Διὸ Γλαῦκος,
παρὸ Ομήρω. καὶ Διορίθης, Ιλ: Ζ. σιχ. 233.

„Χεῖρας τὸν αἱλίλαν λαβέτω, καὶ πινάσσει.

Καὶ Αχιλλεὺς δὲ πινασόμενος Περάμῳ, Ιλ: Ζ. σιχ. 672.

„Ἐθαύμε δεξιτερὰ μόσπις δέσην ἐν θυραι.

Tὸ δέ τοι ἔθος καὶ παρὰ Πέρσαις αἱρχαῖσιν ἐκρέστει, οὐδὲ ἀπορεῖ Διόδωρος
(παρὰ τῷ Φεῦθιφ ἐν τοῖς περὶ τῶν παρὸ Ομήρ. Αἱρχαῖτ. Βιβλ: Δ Κεφ: ΙΖ.) Σεσημέσται δὲ, αἰνεχῶς τὸν Μάρεωνα μνων τέττα ποιεῖθαι τὴν Φθινα.
Τρίς μὲν γαρ ἐπὶ τὴν παρόντος Η'. Βιβλίος. Δις δὲ ἐπὶ τὴν Δ'. ἀπαξὲ δὲ ἐπὶ τὴν Γ'. καὶ ἐπὶ τὴν σ'. καὶ πολλαχός.

Στίχ: 133. ΤΟΝ ΔΑΙΜΩΝ ΜΕ ΛΙΤΕΣΘ' ΕΠΑΝΩΤΕΙ. Τὶς δὲ Δαι-
μωνος εἰ μὴ αὐτὸς ὁ ἐνύπνιος ὄφελος Τιβερίνος; (Αὐτ: σιχ. 52—57.)

Στίχ:

Αρχές Δαρδανίης ἐπιδευῆσις, γ' ἐπικάρων,
Πάλαις δ' ἄρδε θάμβησ', ως τηλίκον οὐνομένης.
Ηδὲ ξιβηθι, ξφη, ὃς μέν ποτε πατρὶ δὲ τάχι
Ἐννεπε, ήμετέροις ξένοις αἰσελθῶν ἐνὶ οἴκοις·
Δεὶς δ' οἱ δεξιτερώ, ἐκ νηὸς δέχμυτο πρόφρων.
Βὰν δὲ διὰ δρυμός θιμεναῖ, ποταμὸν προλιπόντες.

139

Κρέονα δ' Αἰγαῖας Φίλια προσφέρειντα τῷα;
Φέρτατ' Αχαιῶν, τὸν Δαίμων με λιτέοθ ἐπιμώγει,
Καὶ γ' ἐρισεφέας θαλλὸς ταῦτη προβαλέσθαι.
Οὐ τὸ γ' ἔγω δεῖσ', ως Δαναῶν αγὸς ηθα καὶ Ἀρκᾶς·
Οὐδὲ ὅτι κοινὴ Σοὶ, δινσὶ τὸ Ατρέδησι γενέθλη·
Ηνορέη δ' ήμή τε, Θεῶν δ' ἀμαίνεισσαι,
Συγγενέες πάτρες τε, οὐδὲ αὖ φάτις γ' περὶ σέα,

135

D 2

Σοὶ

* * *

Στίχ: 134 ΕΡΙΟΣΤΕΦΕΆΣ ΘΑΛΛΟΥΣ Τοιῶτος ἦν καὶ
οὐ ἀπὸ τῆς πεύκης Αἰγαῖας Πάλαιτι πρέπτενε. (σίχ. 122.) παραπλησίας
δὲ χερσὶ κατέχον, καὶ οὐς Αἰγαῖας πρότερον μεπέμπετο πρὸς Δατῶν
διαπρεσβεύσοντας. Ζ. Αἰν: σίχ. 163.

,Παλλαδικῆς προφέροντας ἐλαῖς ἔρνεια πάντας.

Τοιαῦτα δὲ καὶ Χρύσης ὁ αρητηρὸς παρὸ Ομήρῳ Ιλ. Α'. σίχ. 14. ἥλθε θοὰς
ἐπὶ γῆς Αχαιῶν — λυσάμενος θύγατρα —:

,Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκπίβολος Απόλλωνος.

Ο δέ τοι κλάδος ἦν ἔξι ἐλαῖας (ως Αρποκρατίων Φησί) στέμματι ἐζεμένος,
ἐκαλεῖτο δὲ ἱκετηρίων. Ταύτη τοι καὶ Θησεὺς εἰς Κρήτην πλεύσων πρὸς
Μίνωα, παραλαβὼν τὸν λαχόντας ἐκ τῆς Πρευτανίας, καὶ παρελθὼν εἰς
Δελφίνιον, ἐθηκεν ὑπὲρ φύτῷ τῷ Απόλλωνι τῶν ἱκετηρίαν· ἦν δὲ κλάδος
ἀπὸ τῆς ιερᾶς ἐλαῖας ἐρίω λευκῷ κατεσεμμένος. (Πλάτ. εἰς Βίον Θησ.)
Σημείωσακ δὲ ἐπὶ τῆς τοιῶτος ἐριοσφέας θαλλῆς, τὸ τε Φυτὸν, καὶ τὸ ἔριον,
ὅτι ἐκάτερον ἀνάκειται τῇ Λθίνωστὸν μὲν, φῶς ἐκάνεις εὐρέτιδι, τὸ δὲ ὡς
περὶ τέτο οὐρανοῦ. Καὶ διτο τὸ μὲν, εἰρίκης ἐις καὶ Ιλαρότητος σύμβολον,
τὸ δὲ ἡμερότητος καὶ ἐυπειθέας, καὶ ὑποκλίσεως.

Στίχ: 135. ΟΥ' ΤΟ' Γ' ΕΓΩ' ΔΕΓΣ' ΩΣ ΔΑΝΔΟ'Σ κτ:

136 ΟΤΔ' ΟΤΙ ΚΟΙΝΗ' ΣΟΙ' ΑΤΡΕΙΔΗΣΙ ΓΕΝΕΘΛΗ.
Οὔτε τὴν ἐν σοὶ, Φησί, δώματιν ἐτρέσσε καὶ φλεκτῶ, οὐδὲ τίνω μειαὶ τῶν
Ατρεδῶν σωάπτεσάν σε τὴν γένεις κοινωνίαν καὶ οἰκειότητα.

Στίχ: 137—138. ΣΤΙΓΕΝΕΈΣ ΠΑΤΡΕΣ ΤΕ κτ: 'Εξ δὲ ἄλλων μὲν ἄλλως, τῶν
προβαλλομένων ὡδὸν συγγένεαν ἐπεβάλλοντο ἀναπτύξαι, ἔχε τίνω ἐφεξῆς:
Τῶν Ατλαντος ἐπτὰ θυγατέρεων (αἱ κατασεριθέσας Πλειάδας ἐκάλεσαν
λόρα Α'. Γεωργ. σίχ. 154.) τὰς τρεῖς προβαλλονταὶ τῆς τοιᾶς δὲ Συγγε-
νεας αρχαῖς, Στερρπίω, καὶ Μαιάν, καὶ Ηλέκτραν· ὧν, ἐκ μὲν Στερρπης
Οινόμασ, ἔξ οὐ Ιπποδάμενα, ἔξ ης Πέλοψ, ἔξ οὐ Ατρεύς, ἔξ οὐ Αγα-
μένιων τε καὶ Μεγέλαος. Ἐκ δὲ Μαιάς Ερμίνας ἐγένετο, ἔξ Ερμίνης δὲ
Λεκάς, ἐκ δὲ Αρκάδος Ευανδρος. Τῆς δὲ τρίτης, ητοι τῆς Ηλέκτρας ύστος
μὲν Δαρδανας. Δαρδάνων δὲ Εριχθόνιος, Εριχθοίς δὲ Αστάρακος, Ασταρά-
κε δὲ Κάπις, Κάπινος δὲ Αγχίσης, Αγχίσιος δὲ Αλυσίας.

Στίχ: 137. ΗΝΟΡΕΗ Δ' ΗΜΗ ΤΕ ΗΕΡΑΙ ΟΣΣΑΙ. Τὸ Φορτικὸν
τῆς περιουτολογίας αἱ τῶν Θεῶν ὄσσα υπολειπάνταν ἐπαγύμεναι· τίνες δὲ
αὐταὶ; ἄλλαι τε δὴ, καὶ αἱ πρὸ μηρᾶς παρά Τιβερίνῃ. (σίχ. 133.) „Τὸν
Δαίμων μὲν λιτέθ διπανώγει.

Στίχ: 138. ΣΤΙΓΕΝΕΈΣ ΠΑΤΡΕΣ ΦΑΤΥΣ Η ΠΕΡΓ ΣΕΓΟ. Τὸ
μὲν ἐν καταρχῇ ηματίχιον, δίλον ἐκ τῆς σημειώσεως (σίχ. 137—148.) τὸ
δὲ ἐφεξῆς κανητικὸν ἐπιν ἐψηοίσεις ἄγας γάρ δὲ ἐπείν, οὐ φίλον ἐφίσται
ἔχει καὶ σύμμαχον.

Στίχ:

Idem Atlas generat, cœli qui sidera tollit.
 Sic genus amborum scindit se sanguine ab uno.
 His fretus, non legatos, neque prima per artem
 Tentamenta tui pepigi: me, me ipse, meumque
 145 Objeci caput, & supplex ad limina veni.
 Gens eadem, quæ te, crudeli Daunia bello
 Insequitur: nos si pellant, nihil ab fore credunt,
 Quin omnem Hesperiam penitus sua sub juga mittant,
 Et mare, quod supra, teneant, quodque alluit infra.
 150 Accipe, daque fidem: sunt nobis fortia bello
 Peccata, sunt animi, & rebus spectata juventus.
 Dixerat Æneas: ille os oculosque loquentis
 Jamdudum, & totum lustrabat lumine corpus.
 Tum sic pauca refert: Ut te, fortissime Teucrūm,
 155 Accipio, agnoscoque libens! ut verba parentis
 Et vocem Anchisæ magni, vultumque recordor!
 Nam memini Hesiones visentem regna sororis
 Laomedontiadem Priamum, Salamina petentem,
 Protinus Arcadiæ gelidos invisiere fines.

Tum

* * *

- Στίχ: 139. . . . ΣΥΝ ΜΟΙΡΗΣΙ Δ' ἘΚΟΝΤΑ Γ' ἘΠΕΙΓΖΑΝ: Σωέδρε-
 με γὰρ τῇ τῷ ἐφιεμένῳ προσιέσαι, ή παρὰ τῶν Μοιρῶν παρόρμησις τῷ
 καὶ ἐπεξίσι.
- Στίχ: 141. . . . (ἢ Η ΓΡΑΙΚΟΙ ΦΑΣΙΝ.) Οἱ Σοὶ διλονέτι, οἵς εἰκός σε ἡκισσα
 ἀπιστεῖν.
- Στίχ: 142. . . . ἩΛΕΚΡΗΝ ΓΑΡ ΜΕΓΑΣ ἈΤΛΑΣ. Ὅρος σὲνωτ: σίχ.
 137—148. Σημειώτερον γεμιώ τρεῖς περιφέρεια γενομένοις τῷς Ἀτλαντασ·
 τὸν μὲν Ἀφρων τε κρατεῖντα καὶ Μαυρεστίων, τὸν καὶ μέγιστον προσαγο-
 ρευθέντα περὶ 8 ἐν Λ'. Αἰν: σίχ. 790. ή Δ'. Αἰν: σίχ. 270. τὸν δὲ Ἰτα-
 λὸν, τὸν Ἡλέκτρας γενέτιω τὸν δὲ τρίτον Λεκάδα. Λᾶλα γὰρ ή τῆς πο-
 ήσεως ἐξεσία τῷς τρεῖς εἰς τὸν ἔνα σωτέρειν.
- Στίχ: 143. . . . ΑΙΘΕΡΙΟΤΣ ΑΝΕΧΕΙ ΚΥΚΛΟΥΣ Ὅρος
 Δ'. Αἰν: σίχ. 270.
- Στίχ: 145. ΜΑΓ' ΑΠΟΚΤΣΣΑΜΕΝΗ, κτ: Τιὼ Μαῖαν, ἄτε δὴ τῶν ἐν Πλεαστιν
 αἰσθαν ὑποτεθέσαν τιὼ λαμπροτάτιω, διὰ τὸ τῷ ἀμαρύγματος διαφέ-
 ρου, καὶ ὁ Ποιητὴς ἡμῖν κατελέκανε τάυτης οὐδὲ ἐπὶ Κυλλιώντος τῷ Ἀρκα-
 δικῇ ὅκει τὸν Ἐεμιώ (ώς δὲ Μῦθος) ἀποτεκνέστης, καὶ ὁ ἐκεῖ τεχθεὶς Κυλ-
 λιώιος προσηγόρευται. ὅρα Δ. Γεωργ. σίχ. 277.)
- Στίχ: 148. . . . ἘΝΟΣ ΠΕΡ ἈΦ' ΛΙΜΑΤΟΣ ἈΜΦΟΣΙΝ. Ὡς ἐκ δυῶν
 τῶν Ἀτλαντος Θυγατέρων, Ἡλέκτρας τε καὶ Μαῖας καταγομένοις κα-
 θάπερ ἐξηταμ. (σίχ. 137—148.)
- Στίχ: 151. ΚΡΑΣ ΠΑΡΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ Τέτο γὰρ πεποιθήσεως πλη-
 ρεσάτης, καὶ πίσεως αἰδισάκτε τεκμήριον,
- Στίχ: 152. ΔΑΥΤΝΙΟΝ ἘΘΝΟΣ ΤΟΥΤΟ Τὸ Ροτόλων ἀπὸ Δαύνις
 τῷ πατρὸς Τύρυντος δὲ ἄρετοι οἱ Δαύνιοι ἥσαν, οἱ μετὰ καὶ ἄλλων βαρ-
 οβάρων Κύμιων ἐπιχειρήσαντες ανισάν, ὀδεμίαιν ἔχοντες εἰπεῖν δικαίων πρό-
 „Φασιν, ὅτι μὴ τιὼ ἐνδαιμονίαν τῆς πόλεως. (Διον. Ἀλικαρν. Ζ. τῆς Ρωμ.
 „Ἀρχ.) Δαυνία δὲ μερὶς τοῦ Ἀπελλίας τῆς πάλαι ταπυγίας, εἰς τιὼ
 Δαυνιακῶν καὶ Πευκετιακῶν διαμεριθέσης.
- Στίχ: 155. . . . ὍΤΠΕΡΘΕΝ ἘΝΕΡΘΕΝ Τ' Τὸ Ἀδριατικὸν
 ετώ σημαίνει πέλαγος, καὶ τὸ Τυρρηνικὸν, ὃς τὸ μὲν Βορειότερον τιὼ
 θέσιν, τὸ δὲ Νοτιότερον ὡν, καὶ καθ' ἡμᾶς ἐν τοῖς πίναξι, τὸ μὲν αἰσ-
 τερον, τὸ δὲ κατώτερον εἴωθεν ἐπιγράφεια.

Στίχ:

Σοὶ με σωῆψαν, σὼν Μοίρησι δ' ἔκόντα γ' ἐπεῖξαν.
 Δάρδανὸς Ἰλιακῆς πόλεως γε πατήρ τε δομεύς τε,
 Φὺς Ἀτλαντίδος (ἢ Γραικὸι Φασὶν) ἐξ Ἡλέκτρης,
 Ἰκετο εἰς Τεύκρας. Ἡλέκτρης γὰρ μέγας Ἀτλας
 Τίκτεν, ὃς αἰθερίς ἀνέχει κύκλας ἐπὶ ὕμαν.
 Τοὺς δ' Ἐρμέας γενέτης λευκώλενος ὃν περ,
 Μαῖ αποκυσσαμένη, Κυλήνης χεῦεν ἀν' ὕρος.
 Μαῖαν δ' (εἰ πίσις πύσει τις ὁφείλεται) Ἀτλας,
 Ἀτλας γένατο ἀντὸς, ὃς ὕρανι ἄσρα Φοράνει.
 Τῶς γένος ἀνδεδίχασαι, ἔνος περ ἀφ' αἰματος ἀμφοῖν.
 Τοῖς δ' ἐπὶ θάρσως, καὶ διὰ ἀγγελίης, ἢ τέχνης,
 Πρῶτ' ἀπεπειρασάμια ἀντὸν δὲ μὲν ἔγα, οὐδὲν τε
 Κραὶ παραβαλλόμενος, λιπαρῆς τεὸν οἶκον ἴκανω.
 Δαύνιον ἔθνος τῷτο σε δηϊοτῆτι τὸ σεῦον,
 Αἴχ' ἡμᾶς ἐνθένδ' ἀπελάσσῃ, οὐδὲν ἀπέξαι
 Τῷ μὴ ἐπεριθεὶς οὖτε γένεται πᾶσαι ὑπάξειν.
 Πόντον δὲ ὅσσος ὑπερθεν, ἐνερθέν τ' αἱμφὶ δὰς χάται.
 Δέχνυσσο χάρα δὸς: ἐξ θριμμὸς ἡμῖν ἐνὶ χάρυμας,
 Στέρνα τε καὶ ήτορ. καὶ πεῖραν δῆσα δὲ ηὗη.
 "Ως ἔφατ' Αἰνείας ἐνέποντος ὃ δὲ ἔδος οὐδὲ
 Καὶ δέμας ἐκτενέως παπτάνων πάντοσε πάντη,
 Εἰπε διὰ βραχέων: ὡς χαίρων Φέρτατε Τευκρων
 Δέχνυμ' ἔγω σε, ἀτὰρ γιγνώσκω ὡς δὰς τοκῆς
 Αγχίσθ μεγάλω πεμπάζω Φθέγμα καὶ ὄψιν.
 Μέμνημαι γάρ τοι κάσιος κράτος Ήσιονάιης
 Λαομέδοντιάδια Πρίαμον ποτὲ ίζορέοντα,
 Ελθόντ' εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἀρκαδίης ἐπιβῆμεν.
 Τόφρα δὲ ίτλοι πρῶτα γένειον ἐμοὶ περιήνθοισι.

140

145

150

155

160

165

Θαύ-

* * *

Στίχ: 157. . . . ΚΑΙ ΠΕΓΡΑΝ ΔΟΥΤΣΑ ΔΕ¹ ΗΒΗ. Ἐπὶ τῷ δεκαετέῳ
 Τριακῆς πολεμει.

Στίχ: 159. . . . ΠΑΠΤΑΪΝΩΝ ΠΑΝΤΟΣΕ ΠΑΝΤΗ, Περιέχγως δηλ: Τις
 τῷ ανδρὸς μόρφωσιν περισκοπῶν, καὶ πρὸς τὸ τῷ γεννήτορος ἔδος παρε-
 βάλλων Ἀγχίσθ, καὶ τὸν τύπον ἦτι ἐνδιασώζων τῷ μηνίῳ, ὡς Φάσκων
 πρόσεσι.

Στίχ: 163 - 166. ΜΕΜΝΗΜΑΙ κτ: Λαομέδων Ήσιώνιω τῷ θυγατέρᾳ Ποσειδῶνι
 ἐνξάμενος, ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῆς καταποντιζομένης ἀντὶ πόλεως, θαλασ-
 σιώ κάτει ἐκ χρησμὸς δοθὲντος προβάλλεται. Ταύτῃ δὲ Ἡρακλῆς περισώ-
 γει, ἐπ' αἷμοιβῇ τῶν Λαομέδοντος ἵππων. Αγγωμενηθεὶς δὲ ὑπὸ τῷ τέττα, πο-
 λιορκεῖ τῷ τόπῳ πόλιν αὐτῷ. καὶ δὲ ἐκπορθῆσας τε, ποὺς ἀνδραποδίσας, Ή-
 σιώνιω Τελαμῶνα δωρεῖται γέρας τῆς αἵρεσίας, τὸν οἱ σταυράρμενον ἀμα
 δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Ποδάρκιω ἐπὶ λύτροις αἰτησαμένη ἀφίσι, τὸν ἐ-
 πικληθέντα Πρίαμον ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πράσεως. Πρίαμος οὐδὲ μετὰ χρό-
 νου, κατ' ἔντευξιν τῆς ὄμαίμωνος ἐπὶ Σαλαμῖνα κατάρεις, ἡς Τελαμῶν
 ἥρχεν, ἐπέβη προσωτέρω καὶ Ἀρκαδίας, ἐφ' ἦς "Ευανδρος ἐβασίλευε. (περὶ
 τέττων μέτιδι Απολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Ε' καὶ Κεφ: Ζ') Κανταῦθα τοῖνις
 Ευανδρῶ τὸν περὶ Πρίαμον ἐγένετο Τεύκρας θεάσαθμη, Σῶν οῖς καὶ Ἀγ-
 χίσθι, πρωθῆβι τότε τυγχάνοντι.

Στίχ: 165. ΕΛΘΟΝΤ² ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ, καὶ Ἀρκαδίης ἐπιβῆμεν. Η³ Σαλαμίς
 Νῆσος ἦν καὶ πόλις πρὸς τῷ Αττικῇ καμένη, ποὺς ἦν ὑπερον Εὔλιων κα-
 τεύασ- Ε

- 160 Tum mihi prima genas vestibat flore juventa:
 Mirabarque duces Teucros, mirabar & ipsum
 Lamedoniaden; sed cunctis altior ibat
 Anchises: mihi mens juvenili ardebar amore
 Compellare virum, & dextræ conjungere dextram.
 165 Accessi, & cupidus Phenei sub moenia duxi.
 Ille mihi insignem pharetram, Lyciasque sagittas,
 Discedens, chlamydemque auro dedit intertextam,
 Frenaque bina, meus quæ nunc habet aurea Pallas.
 Ergo &, quam petitis, juncta est mihi fœdere dextra:
 170 Et lux cum primum terris se crastina reddet,
 Auxilio lætos dimittam, opibusque juvabo.
 Interea sacra hæc (quando huc venistis amici)
 Annua, quæ differre nefas, celebrate faventes
 Nobiscum, & jam nunc sociorum assuecite mensis.
 175 Hæc ubi dicta, dapes jubet, & sublata reponi
 Pocula, gramineoque viros locat ipse sedili:
 Præcipuumque thoro, & villoso pelle leonis
 Accipit Æneam, folioque invitat acerno.
 Tum lecti juvenes certatim, aræque sacerdos,
 180 Vilicera tosta ferunt taurorum, onerantque canistris
 Dona laboratæ Cereris, Bacchumque ministrant.
 Vescitur Æneas simul, & Trojana juventus

Perpe-

* * *

τεναυμάχησαν Σέργιω. Ἡ δὲ Ἀρκαδία ἐπὶ τῆς Πέλοπος Νήσου χώρα μεσόγειος, τῇ μὲν Ἀχαιᾳ πρὸς Βορέων αἰγαίου, τῇ δὲ Λακωνίᾳ πρὸς Νότου πρόσοψος. Ἔτι δὲ κρυώδης ἡ Ἀρκαδικὴ χώρα διὰ τὸ ὑψος, ὅτεν Gelidam, (παγεῖω) ὧδε ὁ Μάρων ὀνόμασεν, ὁ προσεθέντα τῷ ἐπει ἐπί ἐνοχώρει.

Στίχ: 167. . . . ΜΕΙΖΩΝ Δ' ΤΠΕΡΗΡΤΟ ΑΠΑΝΤΩΝ, Τηλικάτες γαρ η Ἀρχαιότης τῆς Ἡρωας Βέλετα, σὺ μόνον ἀλιη τε καὶ ἐνψυχίᾳ, ἀλλὰ καὶ μεγέθει σώματος διαφέροντας. Ἡρακλιῶ γαῖῃ τετραπηγυαῖον τὸ σῶμα, φασί, γενέθα. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Δ.) δρα δὲ καὶ τῶν Ἀλωτος Παιδῶν τῆς ἀναθροῦτο μέγεθος ὅσον. (σ'. Αιν: σίχ. 636.)

Στίχ: 171. . . . ΦΕΝΕΟΥ ΤΕ ΥΠ' ΑΣΤΥ. Φενεὸς πόλις Ἀρκαδίας, ὑπὲρ τὸ δρός τινα Κυλλιών. (Στέφ: Βιζ) τὶ δὲ δύχι; "Ευανδρος Ἀγχιστώ, εἰς Παλαύντιον μᾶλλον ἔξεναγάγησε τὸ αὐτό τοις Ποιηταῖς ἔθος (ἀπαντά Σέρβιος.) τὰς ἐκ γειτόνων σικεμένας πόλεις, ὡς μίαν ἐκδέχεθαι τινὰ αὐτιών. "Ουτω καὶ τινὰ Διδώ (Φησί) Μάρων τοτὲ μὲν Σιδονίαν ἀποκαλεῖ, τοτὲ δὲ Τυρίαν, διὰ τινὰ γειτνίασιν· διερ οὐδὲ τέρεψ Σχολιογράφῳ, τῷ Κέρδῃ, ὃν ἀρέπει μὴ γὰρ ὁ τῆς ὅλης, Φησί, κατά τῶν Ἀρκαδίας, ἐφ' ὅποιντον τῶν ὑποτελῶν αὐτῷ πολισμάτων ξεναγῆσαι ἐπί αὐτοῖς, ὃν φιλοφρόνως καθιυποδέξαθαι θελεν;

Στίχ: 172. . . . ΛΥΚΙΟΤΣ ΤΕ ΟΙΣΤΟΥΣ, ΗΔΕ' ΦΑΡΕΤΡΗΝ. "Ἄριστα γαρ παρὰ Λυκίοις τὰ τοιαῦτα ἐτεχνεργάτει, ὡς ἐπὶ τοξικῆς ἐμπειρίας θευλωμένοις. (ὅρα Ζ'. Αιν: σίχ. 868.)

Στίχ: 175. . . . ΔΕΞΙΤΕΡΗ' ΠΡΟΣΤΝΗΠΤΑΙ. Πάλαι μὲν τῇ τῇ Σοῦ πατρὸς Ἀγχιστώ, (σίχ. 150-174.) ἐκ τῇ ἀκολούθῳ δὲ ἡ τῇ σῇ τῇ ἐξ ἐκέντη.

Στίχ: 180 . . . ΔΑΙΤΙ' ΦΙΛΩΝ ΑΡΞΑΣΘΕ Όυδέν γαρ οὐτως εἰς σωδεσμον φιλίας τοις παλαιοῖς ἐνομίζετο ιχυρὸν καὶ ἐχέγγυον, ὡς κοινωνία τραπέζης, καὶ μάλιστα ιερᾶς, εἰ τύχοι, ἐπὶ τιμῇ τινὶ τῶν Θεῶν παρασκευασθείσης.

Στίχ:

Θαύμαζον μὲν ἀγάθες Τεύκρων, θάύμαζον δὲ αὐτὸν
λαομεδοντιάδιον μείζων δὲ υπερῆρτο ἀπάντων
Ἄγχισης· φρένες αὐτὰρ ἐμοὶ φλεγέθοντο ποθόντες
Ανδρα προσεπέμεναί, καὶ δεξιτερώ ἐνιβάλλειν.

170

Σπεῦσα δὲ προφρονέως, Φευεῖ τε ἀγήροχ' υπὸ Λασ.
Τόφρα δὲ ὁ μοι Λυκίας τε οἰζὺς, ηδὲ φαρέτρων
Καλῶ, χρυσοῦ φῆ χλαιναν τ' ἀπιών γ' ἐπιδῶκε,
Χρύσεα δὲ ήντα δισσὰ, τὰ νιᾶ ἐμὸς ἥδεται Πάλλας.

175

Τοιγάρ, τῷ μετέθε με δεξιτερὴ προσωῆπται.
Αυριον ὡς δὲ φάος τό πρώτον γιᾶ ἐπιφάνση,
Πρόφρονας ὄπλιτας πέμψω σὺν σοὶ γ' ἐπικάρπες
Ιρὰ δὲ νιᾶ ἐπέτεια (ἐπεὶ φίλοι ηκετε δεῦρο)
Αττα υπερθέμεν φέντες, εὐφημεῖτε τελεύτες
Σὺν μοι δαυτὶ φίλων ἀρξάθε δὲ ἀπάρτι ἐθίσθαι.

180

Ως εἰπὼν, ισᾶν ὁ δὲ ὄνειατα κέλλετο ἀνθίς,
Ηδὲ δέπα κλισμοῖς χλοεροῖσι δὲ ἀνδρας ἐφίσε
Πράτατον Αἰνέαν μὲν ἐπὶ σιβάδι σφενδάμνου
Δέκτο, ἐπισορέσας γε λέοντος δέρμα λαχνῆεν
Λεκτοὶ δὲ ὄτραλέως πρόπολοι, βωμὸς τ' ἀρητῷ,
Οπτὰ μελάγχνα φέρον τάυρων, πανέοιστ' ἐν πλείοις,
Δῶρα τε παρτίθεον Δημήτερος, ηδὲ τε Βάκχα.
Δῖος δὲ Αἰνέας, καὶ Τρῶς παρεθῆσα δὲ ιῆβη,
Νῶτα βόειά τ' ἀδια πάσσοντο, μελάγχνα τε οἵα.

185

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
Αμμιν, ἔφη κρείων Ευανδρος, ἐόρτια ταῦτα,
Δαιτα τε τῷ δὲ θεῖμι, βωμὸν τε Θεοῖο τοσάτη,
Οὐ δεισδαιμονίη, Τρῶς ξεῖνε, Θεῶν τ' αρχαίων
Αἰδρίη υποθήκε, πακῶν δὲ αὖταν τινα σῶσρα
Ρέσομεν ὡς ἀκόδι, δι τέτας τιμὰς δὲ νεεῦμεν.
Δέρκεο δὴ πρώτον λᾶν τὸν δε μετήρον οἴντα.
Ακρότομον πέτρον, τηλὸς δὲ ὡς κεδδαθέντες
Καῦται θρόγκοι, δῶμα δὲ καῖνο ἐρῆμον ἐπ' θράσ.

195

Ε 2

Ρηχ-

* * *

Στίχ: 183. . . . ΕΠΙΣΤΙΒΑΔΙ ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΥ. Ἐπὶ φύλων ἢ κλόνων
ἀπαλωτέρων σφενδαμνίων σωεπισίβαθέντων· οὐ δὲ σφενδαμνος, καὶ τὸ
σφενδαμνον ἀδετέρως, δρυς δὲ οἶδος. (Ορεα. Β. Αἰν. σιχ. 118.)

Στίχ: 184. . . . ΛΕΟΝΤΟΣ ΔΕΡΜΑ ΛΑΧΝΗΓΕΝ. Ἐπεὶ καὶ Ήρακλεῖ
τὰ τῆς ἱερτῆς ἐτελέστο. Ήρακλεῖ δὲ φίλον λεοντῖν φέρειν, διὸ τὸν ἐν
Νεμέᾳ κτανθέντα υπ' αὐτῷ λέοντα, η τὸν ἐν Κιθαιρῶνι, ἐν ὀκτωκαιδεκέ-
τρις υπάρχων ἐν τοῖς Βεκολίοις ανεῖλε τοῖς Λυμφιτρύων. (Απολόδ. Κιθλ:
Β'. Κεφαλ: Δ').

Στίχ: 192 ΔΑΙΤΑ ΤΕ ΤΗΝ Δ' ΕΘΙΜΗΝ, ΒΩΜΟΝ ΤΕ ΘΕΟΙΟ ΤΟΣΟΥΓΤΟΥ.
Ἐθίμιω δαιτα, ὡς ἐτησίως τῆς ἱερτῆς ἐπίελεμένης φθάσας γαρ ἐπέτειος
τὰ ιερὰ ἀπεκάλεσεν ἐκένυα, (σιχ. 178.) (ἀττα υπερθέμεν φέντες.) τὸ δὲ
(τοσάτη) ἐπιτεθὲν τὸν θεῖν ἐμεγάλιων.

Στίχ: 193. ΟΤ ΔΕΙΣΔΑΙΜΟΝΙΗ κτ: Απολογία τις ἐτὸν οὐδὲ τῷ Ειατορος πρὸς
τὰς περὶ τὸν Αἰνέαν ζένες, οὐα μὴ δεσιδαιμονίαν αὐτῷ καταμέμψωνται,
καὶ τὸ ἔθιος ἐνδαιβάλωσιν, ὡς ἀρφ Θεᾶς τηνας παρεσάγον καὶ θεραπεῦον
καινύεις

Perpetui tergo bovis, & lustralibus extis.

Postquam exempla fames, & amor compressus edendi,

185 Rex Euandrus ait: Non hæc solemnia nobis,
Has ex more dapes, hanc tanti numinis aram,
Vana supersticio, veterumve ignara Deorum
Imposuit: sœvis, hospes Trojane, periclis
Seruati facimus, meritosque nouamus honores.

190 Jam primum, saxis suspensam hanc aspice rupem:
Disjectæ procul ut moles, desertaque montis
Stat domus, & scopuli ingentem traxere ruinam.
Hic spelunca fuit, vasto submota recessu,
Semihominis Caci: facies quam dira tenebat,

195 Solis inaccessam radiis; semperque recenti
Cæde tepebat humus; foribusque effixa superbis
Ora virum tristi pendebant pallida tabo.
Huic monstro Vulcanus erat pater: illius atros
Ore vomens ignes, magna se mole ferebat.

200 Attulit & nobis aliquando optantibus ætas
Auxilium, adventumque Dei: nam maximus ultior,
Tergemini nece Geryonis, spoliisque superbis
Alcides aderat, taurosque hæc viator agebat
Ingentes: vallemque boves, amnemque tenebant.

205 At furiis Caci mens effera, nequid inausum
Aut intentatum scelerisve dolive fuisset,
Quatuor à stabulis Præstanti corpore tauros
Auertit, totidem formâ superante juvencas:
Atque hos, ne qua forent pedibus vestigia rectis,

Cauda

* * *

καυνάς τινας καὶ αὐγώτες μῆπω πατ' ἐκεῖνο δηλονότι τῷ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης
ἀποθεωθέντος, ἀλλὰ ἔτι περίστος τῷ βίᾳ, καὶ τὸς ἄθλος ἐπικατορθῶν προϊόντος, ἐφ' οἷς τεύχεδ' ἔμελο τῆς θεάσεως. Πεύθεν οὖν ἴθέλει Ἐυανδρος τὸς
πατρὸς αὐτῷ ἐπιζευγμένας, ἐυγνωμοσιώης μᾶλλον, ή θρησκείας, ἐορτάζειν υπὲρ ὧν εὗ πεπονθότες ὑπῆρχον ὑπὸ τῷ Ἡρακλεῖ, ἀττα καὶ διεξένει τῷ
λόγῳ διὰ τῶν ἔξης: σιχ., 196—282. πρόσεισι.

Στίχ: 201. ἩΜΙΜΕΡΟΨ ΤΟῦ ΚΑΚΟΣ ιτ: Τὸ ημίσυ ἄνθρωπος, διὰ τὸ θηριόμορφον τὸν τὸν εἶδες. Περὶ δὲ δὴ τῷ Κάκῳ τότε, ἔτι τε ληστὸς πάντας ἐπιχάριος, καὶ
οἰς τὰς βέβαιας κλέψεις τὰς Ἡρακλέας, καὶ ἀττα ὑπὸ τῷ Ἡρακλεῖ φωραθεῖσι πάνθοι, ὅρα Διονύσον. τὸν Ἀλκαρέν. Βιβλ: Λ. τῶν Ραμ. Ἀρχαιολ.

Στίχ: 202. ἩΕΛΙΟΤΑΒΑΤΟΝ ΣΕΛΑἘΣΣΙΝ. ιτ: Τότε καὶ περὶ τῶν πυκνῶν
δύο θάμνων ὄμοιών ἔχονται, γένετο τῆς Φαιάκων χαράς απὸ τῷ ταυταγμένοις
διασωθεῖσι ὁ Λαέρτες ὑπῆλθε, σκέπας αὐτὸς ἐνράμενος: Όδος. Ε. σιχ. 479.

„Οὐδέποτε” ήλιος Φαιέθων ἀκτῖσιν ἔβαθλον.

Στίχ: 204. ΚΡΑΤΑἘΠΗΩΡΗΝΤ Οἰονεὶ ἐπικαθλα ταῦτα, τῆς Κάκης ὠμότητος καὶ θηριώδιας προσεπιδεικνύμενα ἐπανχήματα.

Στίχ: 205. . . . ἩΦΑΙΣΤΟΣΤΠΗΡΧΕΓΕΝΗΤΩΡ. Ουτῷ μὲν αὐτῷ γε
γειλογεῖς ὁ μῆθος· οἰς δὲ ὁ Ἀλκαρέν περὶ αὐτῷ, ἐν Λ. τῶν Αρχαιολ: Γὸν
„ὑπὸ Ρωμαίων μυθολογύμενον Κάκον, δυνάστια τοὺς κρητῆς βάρεβαρον, καὶ
ἄνθρωπων αὐτημέρων αἴρχοντας γενέθλια Φαιών. Σέρβιος δὲ, δῆλον. Εὐανδρες
εἴναι μεχθερέτατον, καὶ κλεπτίσατον, διὰ Κάκον μὲν ὀξυτόνως οἱ Δρκάδες

Ρηχθέντες σκόπελοι τοσσαῦτα ἐρείπια τεῦξαν.
 Ωδε πᾶσις ἔις γε μυχαύτατον ἐυρύτατόν τε,
 Ήμιμέροψ τὸ Κάκος ναίων ἦν, ἄγριος ἄδος,
 Ήελίς ἄβατον σελάεσσιν ἀείποτε δ' αὔτι
 Χθῶν ἔσκε χλιόεσσα φόνοις πρὸ πυλῶν δ' ἀγερώχων
 Κράτα ἐπηρηντ' ἀνδρῶν οἰκτρὸν μυδόωντα.
 Τῇ δὲ πέλωρος τῇδ', Ἕφαιστος ὑπῆρχε γενήτωρ.
 Καὶ ἀπό γε σομάτων ζοφερὸν πῦρ ἐξαπερέυγνυ,
 Οὐκω δ' ἐν μεγάλῳ μεγαλωῖ σοβάτο βιβάσκων.
 Άλλ' ἡμῖν δὰ τέως ἐπαλεξητὴρ Θεὸς Ἰκτο
 Άλκαίδης, βριαρὸς μάλ' ἀμάτωρ δέ, τρικαρίας
 Γάιων Γηρύονοιο φόνῳ, αὐτῷ τ' ἐνάροισι,
 Βους τε φέρων μεγάλας ἀπὸ νίκης ἥλασεν ὥδε,
 Βόσκεθαι τ' ἀνέηκ' ἐνὶ βῆσσαις παρ ποταμῷ γε.
 Σφόδρα δ' Ἑριννύεσ' ἐκ δὰ μανεῖς Κάκος, δόρα καὶ μῆτι
 Λάπποι αἰταθαλίης τε δόλῳ τε, τὸ μὴ τολμῆσοι,
 Βασασίων πίσυρας Βετάύρας ἀντ' ἀπὸ τρέψεν,
 Ήδὲ ισαριθμίας τοῖς ἐξάμτας ἔδεσι πόρτεις.
 Τῶν δ' ὡς μὴ τυπόστο πυδῶν ιδύδρομα ἵχνη,
 Έκ κέρκων ἐρύσας διὰ οἴμων ἀμπαλισήμων,
 Σπένσες ἐντὸς κεῦθε, θύρων δ' ἐπιφράγνυε πέτρη.
 Οὐδὲν δ' ἄρδε ματέοντα ἐπὶ γλάφῳ ἵχνος ἐσῆγεν.
 Ός δὲ κορεσσαμένας ἡδη ἀπ' ἐπάντεος ὥρσεν,

200

205

210

215

220

Αμφιτ-

* * *

des τότε ἀνόμαλον, Κάκον δὲ οἱ ὕσερον παροζυτονήσαντες εἶπον. Άλλ' εὖλον ἀπεκός τὸν Ποιητὴν τὴν τερατολογίαν ἀδε αἴποχρηθαὶ τῇ μύθῳ, καὶ τὸ πέλωρ γενέθειν ὡς κονῆ παρὰ Ρωμαίοις διεθρυμάτο πλαττόμενον, τὸν ποὺρ Ἕφαιστος παῖδα Ρωμαίοις Κάκον ίσορροπήσι πῦρ καὶ φλόγας αἴθιέναι, διὰ τὴν σόματος ἔξω φεγγασας ὡς Πλατάρχων τῷ τῷ Ἐρωτικῷ αἴρηται.

Στίχ: 209. ΑΛΚΕΙΔΗΣ κτ: Ο Ήρακλῆς ἐκεῖνο, πρὶν ἦ τόδε ὄνομαθιῶσι, ἀπὸ Αλκαίς τῇ πάππῃ, καλέμενος τετέσι πρὸ τῆς ἀποθεώσεως. (δέα ἐν σ'. Λίν: σίχ. 142. Αὐτ: Σημ:) Εν μὲν οὖν Θήβαις Αλκαῖος ἀνέκειτότις, ὃν Ήρακλέας ἐφασκον εἶναι (Δίων ὁ Κρεοσός. Λόγ. Λ.Λ.) τὸ δ' Ἀλκαῖος, καὶ Αλκείδης, καὶ Αλκαῖδης, εἰκαστοςφυῶς ἀν τις καὶ αἰτὶ τῆς ἀλκῆς ἐτυμολογήσανεν.

Στίχ: 210. . . . ΤΗΡΤΟ'ΝΟΙΟ . . . Ο Γηρύων, ἦ Γηρυόνης, ύδος λί Χειρούρος, ἄρχων Γαδείρων. (Ἀπολόδωρ: Βιβλ. Β'. Κεφ: Ε'. Περὶ οὐ δέα καὶ ἐν σ'. Λίν: σίχ. 320: Αὐτ:)

Στίχ: 217. ΤΩΝ Δ' ΩΣ ΜΗ ΤΤΠΟ'ΟΙΤΟ κτ: Παραπλήσια τέτοις καὶ Εεμῆς διαδιγήσας μεμύθευται, μήκα τὰς ἀπόλλων κέκλαφε βέσ. (δέα ἐν Τμ: σίχ. 75. κξ:)

„Πλανοδίας δὲ ἥλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
 „Ιχνη ἀποσρέψας δολίης δὲ λίθετο τέχνης,
 „Αντία ποιήσας ὅπλας τὰς πρόδην ἐπιθέν,
 „Τὰς δὲ σπιθεν πρόθεν πατὰ δὲ ἐμπαλην αὐτὸς ἐβαίνει.

Στίχ: 219. . . . ΘΥΡΗΝ Δ' ΕΠΙΦΡΑΓΝΥΕ ΠΕΤΡΗΓ Οὐτω καὶ ὁ παρ Ομήρῳ πασάγεται Κύκλωψ τὸ ίδιον αὐτῷ ἐπιφραγγὺς Αντρον, Οδυσ: I. σίχ. 240.

„ Επέδηκε θυρεὸν μέγαν μύρος αἰείρετο
 „Οβριμον εἰκαστο τόν γε δύω καὶ ακοσ αμαζαν

F

„Εθλα

Βιβλ. Η.

- 210 Caudâ in speluncam tractos, versisque viarum
Indiciis raptos, saxo occultabat opaco.
Quærentem nulla ad speluncam signa ferebant.
Interea, cum jam stabulis saturata moveret
Amphitryoniades armenta, abitumque pararet,
215 Discessu mugire boves, atque omne querelis
Impleri nemus, & colles clamore relinqui.
Reddedit una boum vocem, vastoque sub antro
Mugit, & Caci spem custodita fefellit.
Hic vero Alcidæ furiis exarserat atro
220 Felle dolor: rapit arma manu, nodisque gravatnm
Robur, & ægri cursu petit ardua montis.
Tum primum nostri Cacum videre timentem,
Turbatumque oculis: fugit illicet ocyor Euro,
Speluncamque petit: pedibus timor addidit alas.
225 Ut sese inclusit, ruptisque immane catenis
Dejecit saxum, ferro quod & arte paternâ
Pendebat, fultosque emuniit obice postes.
Ecce furens animis aderat Tirynthius, omnemque
Accessum lustrans, huc ora ferebat, & illuc,
230 Dentibus infrendens: ter totum servidus irâ

Luft

* * *

, Εθλαὶ, τετράκικλοι, ἀπ' ἔδεος ἔχλισσαν.
,,Τόσσου ἥλιβατον πέτρηω ἐπέθηκε θύρησιν.

Στίχ: 222. ἈΜΦΙΤΡΥΝΙΑΔΗΣ κτ: 'Ο Ήρακλῆς, ὃς ἐκ τῷ γοργομένῳ πατ-
,,ρὸς Ἀμφιτρύωνος (εἶχε δὲ παρὰ τῷ πάππῳ Ἀλκαίῳ τὸ Ἀλκεῖδης (σιχο-
,,209.) πρὸ τῷ γαρ Ἀμφιτρύωνα γενέθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς δὲ νυκτοῖς
,,Ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασίασσαν νύκτα, δροιος Ἀμφιτρύων γενόμενος,
,,Ἀλκμιών (τῇ ἐκείνῃ γενετῇ) σωνευάδη Ἀμφιτρύων δὲ
,,Παραγενόμενος, ὃς ἦχος ἑώρα φιλοφρονείνω ἀντῷ τῶν γωνικῶν, ἐπι-
,,θάνετο τῶν αἰτίαν εἰπόντος δὲ τοι τῷ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος ἀν-
,,τῇ συγκεκοιμητῷ, μανθάνει παρὰ Τειρεσίῳ τῶν γενομένων τῷ Δίῳ σω-
,,σίαν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Δ.) Ἀλκμιών δὲ δύο ἐγέννησε παιδεῖς,
,,Διὶ μὲν Ἡραλέᾳ, μιᾶς νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύων δὲ Ἰφικλέα . . .
,,. . . Ἀμφιτρύωνα δὲ, Φασὶ, Βελόμενον μαθεῖν ἐπότερος ἦν τῶν παι-
,,δῶν ἐκείνων, τὸς Δρακονταῖς εἰς τὴν ἐννήλια ἐμβαλέννη καὶ τῷ μὲν Ἰφικλέας
,,Φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλέως ὑποζάντος, μαθεῖν, ὃς ἐξ ἀντὶ τῷ Ἰφικλῆς γε-
γένηται. (Λύτ: ἀντ:) Τῷ γε μὲν ὑποβολή τῶν Δρακοντῶν, κατ' ἐπιβο-
λῶν Ἡρας τῆς μητριᾶς γενέθαι ἄλλοι παρέδωκαν, ὃς καὶ Θεόκριτος ἐν
Ἡρακλείσκω:

, Τάμος ἀβ' αἰνὰ πέλωρε δύω πολυμήχανος Ἡρη
,,Ωλσεγ

Στίχ: 225. ΒΟΤΣ ΜΙΑ Δ' ἈΡ ΦΩΝΗΣΕΝ Τῷ γαρ Κάκῳ, ὅτ'
,,ἰδεῖν φάσκοντος ὅτε ἐρευνᾶθαι ἐπιτρέποντος τέσ-
τε πλησίον ὃς δεννά πάχοι ὑπὸ τῷ ξένῳ ἐπιβοῶντος Ήρα-
κλῆς εἰς νῦ βάλλεται προσελάσσαι τῷ απηλαίῳ τὰς ἄλλας
,,βόσας ὃς δὲ ἄρα τῆς σωνόμει φωνῆς τε καὶ δομῆς αἱ ἐντοθεν ὑθοτοί,
,,ἀντεμικῶντο ταῖς ἔκποθεν, καὶ ἐγεγόνει. ή φωνὴ αὐτῶν κατήγορος τῆς
κλοπῆς. (Διον: Ἀλικαρην: Ἐν Α. τῶν Ἀρχ:)

Στίχ: 235. ΚΑΓ ΠΑΤΡΟΣ ΤΕΧΝΗ Καὶ γαρ Ἡφαίστῳ τῷ πατρὸς
Κάκῳ ἦν, ἥτε υἱη ἡ τῷ μηχανῆματος, καὶ ἡ χάλκευσις.

Στίχ:

ΑιΦιτρυωνιάδης ἀγέλας, μεταβήμεν' ἔτοιμος,
Οἰχόμεναι γε βόες μυκῶντο μέγ' ἐκβούσσα,

Κραυγαῖς πᾶν δὲ νέμος τε νάπος θ' ὁ ἔλειπον ἐπίμπλων.

Βοῦς μία δὲ ἄρ φάνησεν ἀπ' ἐυρέος ἕιδοθεν ἄντρος,

Μυκηθμῷ δὲ Κάκη φρεδίω φυλακὶ ἀναφῆνεν.

Ἐνθα Ἐρινύσιν ἄλγος ὑπεφλέχθη Ἀλκαδη,

Κινήθη δὲ μέλανα χολὴ, καὶ λάζετο δόπτρον,

Οὐοισι βριθὺ σιβαρὸν τε, οὐδὲντος ἐπ' ἔρος.

Τόφρα Κάκος πρώτον ταρβῶν ἡμῖν ἐπὶ ὥπται,

Θραχθὰς τ' ὅσσες φεῦγε γὰρ ὠκυπετέερος Εὔρος.

Σπέρχετο δὲ ἐξ γλάφυ τῷ δὲ ποσὶ πτερὰ δειμὸς ἐπᾶρσεν.

Ως δὲ τὸ ἐνδοσ' ἐνερξεν, ἀλύσσεις τὸ αἷψα χαλάσσας

Πέτρον ἀνῆκε πέλωρον, ἐπήωρόν γε σιδήρῳ

Καὶ πατρὸς τέχνη, όδὸν δὲ ὁ χύρωσε φράξας,

Ηνὶ Τιρανθιός αὐτὸς ἀμὲν ἐφθη χωόμενος κῆρ.

Εμμανέως πρόσοδον παπτάνων, ἐνθα οὐδὲντα

Ωπα μεθισῶν, ἐκ δὲ χόλοιο ὀδόντας τρίζων.

Τρὶς μὲν Ἀβεντίγ ὄργων περιδέδρομεν ἔρος,

Τρὶς δὲ μάτια όδὸν πειρήσατο λάινον ὕσαγ.

Τρὶς δὲ τὸ ἀπαυδήσας, πλινθείς τε, καθῆσο ἐν ἄγκει.

Ισατό τις πυρίτης λᾶς ὀκριόεις ἀνακύπτων,

Νῶτα ὑπὲρ σπάνις κορυφάμενος, αἰπεινός τε,

Σαρνοβόρων ἐπίκαιρος ἐὼν πτωῶν γε καλιστός

Τὸν δὲ όν πρὸς λαιὸν ποταμὸν νένοντεν ἐφύπερθεν,

Σκήψας δεξιόθειν κρατερῶς κατὰ σείσατρο ἀνταξ,

Λῦσε δὲ διεῶν ἐκ μυχάτων σαφέντα, οὐδὲντος

Πρόσσω ὕσε βίη, μέγας ὕσμῷ δὲ ἡχησ' αἰθίρος,

Κασσεῖθεν δὲ ὁχθαγ, δείσας ποταμὸς δὲ ἀνὰ ρεῦσεν.

F 2

Αὐτὰρ

* * *

Στίχ: 236. ΉΝΙΓ ΤΙΡΥΝΘΙΟΣ Αὐτὸς δὲ Διὸς καὶ Ἀλκιμίνης, δυτῶς
ἐπικληθεις ἐκ Τιρανθος πόλεως Ἀργολικῆς τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, ἐπω-
νύμιος Τιραντι, τη Ἀλω Θυγατρὶ, ητις Ἀμφιτρύωνος ήν αἰδελφὴ. (Στέφ:
Βιγ.) ἐν αὐτῇ γὰρ Ἡρακλῆς ἰσόρηται ἀνατραφεῖς. (Ορα Ζ'. Λίν: σιχ.
718)

Στίχ: 238. . . . ΟΔΟΝΤΑΣ ΤΡΙΖΩΝ. Τοιετο γάρ τι συμβαίνει τοῖς
σφόδραις θυμαμένοις, καὶ πρὸς ὁργὴν ἀκρατῶς χαλεπαίνεται.

Στίχ: 241. ΤΡΙΣ ΔΕ ΤΑΝΑΤΗΣΑΣ Ουμενύν καταπονηθεῖς καὶ
ἀπερηκὼς τῷ καμάτῳ πῶς γάρ, Ἡρακλῆς ὡν; ὀπορῶν δὲ, καὶ ἐν αμυχα-
νίᾳ σκοπέμενος, δὲ, τι τῷ πρώγματι χρῆσεται, καὶ τὶ δρᾶν δεῖσες ὅπως
τὸ τελχίνις περιγένηται.

Στίχ: 246. ΣΚΗΨΑΣ ΔΕΞΙΟΘΕΝ κτ: "Εις δὴ καὶ μόνοι ἐνταῦθα πάρεσιν ὅραι
Ἡρακλέα τῇ καθ' ἐσυτὸν ἱχνοῦ δράσαντα. ὅσα Ομηρος ἐπὶ τῆς Θεομα-
χίας, ἐκτελέσας παρεῖη συγκυνηθέντας τὰς Θεες μονονάχι σύμπαντας. (Ιλ:
Τ. σιχ. 56. κτ:)

„Δεινὸν δὲ ἐβρέοντης πατήρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε
„Τύφοθεν αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
„Γαῖαν ἀπερεστίω, ὁρέων τὸν αἰπεινὸν κάριων.
„Πάντες δὲ ἐσείσαντο πόδες πολυπιδάκες Ιδης,
„Καὶ κορυφαὶ, Τρώωντε πόλις, καὶ γῆς Ἀχαιῶν.

Στίχ:

- Lustrat Aventini montem: ter faxea tentat
 Limina nequicquam: ter fessus valle refedit.
 Stabat acuta silex, præcisus undique faxis,
 Speluncæ dorso insurgens, altissima visu,
 235 Dirarum nidis domus opportuna volucrum.
 Hanc, ut prona jugo lœvum incumbebat ad amnem,
 Dexter in adversum nitens concussit, & imis
 Avulsam solvit radicibus; inde repente
 Impulit, impulsu quo maximus ihsionat æther:
 240 Dissultant ripæ, refluitque exterritus amnis.
 At specus, & Caci detæcta apparuit ingens
 Regia, & umbrosæ penitus patuere cavernæ:
 Non secus, ac si quâ penitus vi terra dehiscens
 Infernas referet sedes, & regna recludat
 245 Pallida, Dñs invisa, superque immane barathrum
 Cernatur, trepidantque immisso lumine Manes.
 Ergo insperata deprendum in luce repente,
 Inclusumque cavo saxo atque insueta rudentem
 Desuper Alcides telis premit, omniaque arma
 250 Advocat, & ramis, vastisque molaib' instat.
 Ille autem (neque enim fuga jam super ulla pericli)
 Faucibus ingentem sumum (mirabile d'ctu)
 Evomit, involvitque domum caligine cæcâ,

Pros.

* * *

- Στίχ:** 252. ΟΙΑ ΠΕΡ ΑΙ ΚΑΡΔΗΝ ΜΤΧΟΘΕΝ. κτ. Καὶ ταῦτα δὲ ἐν τῷ
 'Ομῆρος ἐν ἵεροις, σαφὲς ἐσὶν ἀπεξέθει. (Αυτ: σίχ. 61. κτ:)
 "Ἐδεσεν δὲ υπένερθεν Ἀναξ αὐδρῶν Αἰδωνούς
 „Δεσσας δὲ ἐκ θρόνου ἀλτο, καὶ ταχε μὴ οἱ υπένερθεν
 „Γαιαν αὐαρβήζειε Ποσειδῶν ἐνοσιχθων,
 „Οίκια δὲ θυητοῖσι, καὶ αἴθανάτοισι Φανέιν
 „Σμερδαλέ, ἐυρώνυτα, τά τε συγέβοι Θεοίπερ.
 Άλλ' Ομῆρος μὲν τὸ συμβαν ἐπ' ἐνθέας ἐκεῖ καθ' αυτὸ διαγράφοντος,
 παραβολικῶς ἐνταῦθα ὁ Μάρων χεδὸν τὰ ὄμοια παρεπάγει, Φιλοτιμέν-
 γος οἰσι. καὶ φιλοτεκνὸν ἐκμητταῖθεν καθάπερ οὐδὲ καὶ Μαρροβίῳ σεσ-
 μένωται. (Κρονικ Βιβλ: Ε'. Κεφ: Ισ').)
Στίχ: 258. ΛΑΚΕΙΔΗΣ. ΒΕΛΕΕΕΣΣ ΕΠΙΩΝ κτ: Οὐχὶ ταξία κεχρημένος, τοῖς
 δὲ ἐν χερσὶν ὅ, τι ἀν τοι, ἀναθεν βαδλῶν. (Βέλη δὲ ἐσὶ πάντα ὅσα πόρ-
 δωθεν κατά τινος ἀφίεται) καὶ γὰρ καὶ πορεμοῖς δένδρων, ὡς προστέθη,
 καὶ λίθοις δὲ, τηλικέτοις, τὸν ὄγκον, ὡςε καὶ εἰς μυλώναν κατασκευῶ-
 ᾱ χρησιμεῦσαι διὰ τὸ μέγεθος.
Στίχ: 261. ΚΑΠΝΟΝ ΑΠ' ΕΚ ΦΑΡΥΓΩΝ κτ: Πυρίπνης γαρ ὡν ἐτύγχανεν,
 ὥστερ εἴρηται, (Λανατ: σίχ. 205.) ἀτε δη. Φὺς ἐξ Ήφαιστού ὁ Κακος δὲ καὶ
 τὸ τῆς Σπηλίας ἔσπε τιλικάτα ἐπιτεχυίσαθεν, ἢ τὸν θόλον μεθίσπιν ἐκ
 τῆς μύτιδος, τὸ θαλάσσης. ὑδωρ διαθολεσσα, ὡς σὺν ἔτω λαθέσσε υπεκφύ-
 γη τιν ὄψιν τιν τῇ ἀγρεύοντος.
Στίχ: 264. ΚΑΠΝΟΦΟΡΟΝ ΝΤΚΤΑ κτ: Προπάραξυτόνως δὲ γαρ οὐκέ τὸν καπ-
 νὸν, ὁ καπνὸς δὲ αὐτάπαλαι ἐπόιει τιν νύκτας ἢ γαρ πῦρ καπνηρὸν τὸ Τε-
 Κάκιο ἐκεῖνο. καὶ ζέφε πρόξενον ὡς εἴρηται: σίχ: 266.
 ,Καὶ αὐτό γε σομάτων ζεφερὸν πῦρ ἐξαπέρειγνυ.
 Τοιότιν δὲ τὸ πῦρ οὐ πλείω τῆς ἀκαχεομένης Φλογὸς ὁ καπνὸς ὁ ἐκ-
 θρώσκων.

Στίχ:

- Αὐτὰρ Σπεῖος, καὶ Κάκη ἐνρέα δώματα πάντα
 Ἐξεφανθη, σσασθ' ὑπόσκια κεύθεα Ἀντρε.
 Οἴαπερ αἴκ' ἄρδια μυχόθεν διὰ γαῖα χαυθσα,
 Ἐδρας ἀμπετασατ' Ἀΐδη, ιδ' ανάκτορ ἀνοίξαι
 Ωχρᾶ, Θεοῖς τ' ἔχθισα, βέρεθρον ὑπερθε δ' ὄρῳτο,
 Φωτὸς τ' εἰσδῶτος νεκύων τρέσσαιεν πλῆθη. 250
- Τὸν δ' ἄρα ἐξαπίης ἐπ' αἴλπτω φωτὶ ἀλόντα,
 Ἐς γλάφυ ἔγκλεισὸν τ', ὠριόμενον τε ἀήθως,
 Ἀλκέδης βελέεσσ' ἐπιὰν αἴφυπερθεν δάμνα,
 (Πάντα δ' οἱ ὅπλα ἔιν) κορμοῖς τε, λιθοῖς τε μύλαξι.
 Καὶ δ' ὁ μὲν (ἢ γὰρ ἄλιξις ὄλως ποδὶ λείπετο ὅιτκ) 260
 Καπνὸν ἀπ' ἐκ Φαρύγων πολιώ (ἢ δὴ θαῦμα Φατίσεν!)
 Ἐξεμέσας, διφερῆς πᾶν δῶμα πλῆσεν ὁμίχλης
 Εἴλε δ' ἀπ' ὁφθαλμῶν ὄψιν, σρομβῶν ὑπὸ ἀντρω
 Καπνοφόρον νύκτα, σκότεος πυρὶ μιγνυμένοιο.
 Χώσατο δ' Ἀλκέδης, πυρὸς ἀντὰρ ἵων διὰ μέσσα,
 Ἀλτο ὄρθσας, οἵ ἀτμὶς κυμαίνετο μᾶλλον, 265
 Ήχι τε καπναδες νέφος ἀντα μελάντερον ἔζει
 Ἔνθ' ἐμπρησμὸς δὴ Κάκον ἐν σκότεσ' ἥλιθ' ἐμβάντα,
 Μάρψε περιπλεχθεὶς, ἄγχεν δ' ἐγκείμενος ἶψι.
 Τῷ δ' ὄσσ' ἐκθλιφθεν, καὶ λευκανῆ δ' αὐάνθη. 270
 Αἴψα μέλας πυλέων ἀρθεισῶν δ' οἶκος αἰνᾶκται,
 Αἱ δ' ἀρπαχθεῖσαι βόες ἐς Φάος αἰθὺς ἐπῶφθεν.
 Τῇ δ' ἀπέλεθρον πτῶμ' ἐλχθὲν πόδεσ' ἐκτετάνυσο.
 Οὐδ' ἦν δερκομένοις κόρος αἰνῶ ὄσσε, καὶ ἄδος,
 Καὶ λάσιον σέρνον χαυτῆν θηριομόρφω,
 Καὶ σφάραγον πάμπαν σβεθέντα, πρόσθε πυρίπνυν. 275
 Ἐκ τοτε τῇδ' ἡμῖν τιμάται ἔόρτιον ἡμαρ

'Οψιγό-

* * *

Στίχ: 268. 'ΕΜΠΡΗΣΜΟΥΣ "ΗΛΙΘ' ΕΜΟΤΝΤΑ.
 Οὐδὲν γὰρ ἀπάντατο τῆς ἐπνοίας, τιὼ ἐκ τῇ καπνῷ μάτιω σωτηρίαν
 πραγματευσάμενος.

Στίχ: 269. ΜΑΡΨΕ ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣ, "ΑΓΧΕΝ 'Ο μὲν 'Αλκαργασ-
 ωσεὺς (ἐνθ: ἀτωτ:) Ἡρακλῆς, Φησὶν, ἀλοιῶν αὐτὸν τῷ δοπάλῳ κτείνει· ὁ
 δὲ ἡμέτερος ποιητικώτερον τὸ δέαμα διασκευάσας, εἰς χῆρας παρίσησι τὸν
 Ἡρῶν ὁμόσε χωρῆσαιται περιπλακιῶν τῷ Κάκῳ, καὶ τοτον ἄγξαι καρτε-
 ρῶς οὔτως ἀμφιπεριχόντα, ὃς καὶ τῇς ὁφθαλμῶς αὐτῷ ἀποκνιγομένω
 οἷον ἐκπυρθίωνται τῷ βίᾳ τῆς θλιψεως· καὶ τιὼ λευκανίαι, τετέσι τὸν
 ἀπηρτημένον τῇ γαργαρεῶσις βρόγχον, ἀπορεγγωθίων τε καὶ ξηρανθίων.
 ("Ομ: Ιλ: χ. τίχ. 325.)

" ἵνα τε ψυχῆς ἄκισος ὄλεθρος.

Στίχ: 271. ΜΕΛΑΣ, ΠΥΛΕΩΝ ΑΡΘΕΙΣΩΝ Δ' ΟΙΚΟΣ . . .
 Μέλας μὲν οἶκος, τὸ απήλων τὸ τέως σκοτεινὸν καὶ διφῶδες· Πύλαι δὲ
 ἀρθεῖσαι, ὁ ἐπιφραγγὺς τὸ τῇ απηλώψις σόμα διὰλυσσεων καθέστος αἴω-
 θεν πελάριος πέτρος. (Στίχ. 233. 234.)

- Prospectum eripiens oculis: glomeratque sub antro
255 Fumiferam noctem, commixtis igne tenebris.
 Non tulit Alcides animis, seque ipse per ignem
 Præcipiti jecit saltu, quâ plurimus undam
 Fumus agit, nebulaque ingens specus æstuat atrâ.
 Hic Cacum iu tenebris incendia vana vomentem
260 Corripit, in nodum complexus, & angit inhærens
 Elisos oculos, & siccum sanguine guttur.
 Panditur extemplo foribus domus atra revulsis;
 Abstractæque boves, abjurataeque rapinæ
 Cœlo ostenduntur, pedibusque informe cadaver
265 Protrahitur: nequeunt expleri corda tuendo
 Terribiles oculos, vultum, villosaque fetis
 Pectora semiferi, arque extinctos faucibus ignes.
 Ex illo celebratus honos, lætique minores
 Servavere diem: primusque Potius author,
270 Et domus Herculei custos Pinaria sacri,
 Hanc aram luco statuit, quæ Maxima semper
 Dicitur nobis, & erit quæ Maxima semper.
 Quare, agite, ô juvenes, tantarum in munere laudum
 Cingite fronde comas, & pocula porgite dextris,
275 Communemque vocate Deum, & date vina volentes.
 Dixerat: Herculeâ bicolor cùm populus umbrâ
 Velavitque comas, foissque innixa pependit,
 Et sacer implevit dextram scyphus: ocyus omnes
 In mensam læti libant, Divosque precantur.

De-

* * *

Στίχ: { 278. . . . ΠΩΤΙΤΙΟΣ ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ· „Ηρακλῆς ἀυτὸς τὰς περὶ^{Εὔανδρον, πρώτης}
 279. ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ Δ' ΟΙΚΟΣ . . . , Θεῶν τιμᾶς ἀυτὸν ἐξιλασσ-^{μένος ἐκδιάζα}

,(λέγεται) τὰς θυσίας, ἵνα
 „διὰ πατέρες ἀυτῷ κεχαρισμένα θύσιαν, εἰκὼν δύο τῶν ἐπιφανῶν παραλαβ-
 „, βών· εἶναι δὲ τὰς μαθόντας τότε τὰς Ἑλλικῶν ιερεγρίαν, Ποτιτίες τε
 „καὶ Πειναρίες· αὐτὸν τὰ γένη διακρίνουν μέχρι πολλὸς τὴν ἐπιμέλειαν
 „ποιήμενα τῶν θυσιῶν, ὡς ἐκεῖνος κατετέηστε· Ποτιτίων μὲν πύγμένων
 „τῆς ιερεγρίας, καὶ τῶν ἐμπύρων ἀπαρχομέται· Πειναρίων δὲ, σπλάγχνων
 „τε μετέποιται εἰργομένων, καὶ σσα ἄλλα ἔχειν γενέθλαι υπ' ἀμφοῖν, τὴν
 „δευτέραν τιμὴν ἔχοντων. Τάυτα δὲ ἀυτοῖς προσεθίων τὴν ἀτιμίαν ὁ φύ-
 „, με τῆς παρεστασίας ἔνεκα· ἐπειδὴ ἔωθεν ἀυτοῖς κελευθέντες ἥκεν, ἐσπλαγ-
 „χνευμένων ἥδη τῶν ιερῶν ἀφίκοντο. (Διον: Ἀλικαρν. ἐν τῷ Α'. τῶν Ρωμ:
 „, Ἀρχαιολ.) Παρεπλήσιοι δὲ καὶ Πλάτων Ἡερδῶν ισορέοντες ἐν τοῖς Ρωμαϊκ.
 „Πρεβλήμα· ὅτι τῶν ιερῶν υἱόντες (λέγων) τὸ Πειναρίων γένος, εἰργόμενοι
 „τῆς θοΐνης, ἔσιωμέγων τῶν ἄλλων, Πειναρίων προσηγορεύθησαν. Διὸ δοθεὶς
 „πεικότως τένομα, ἐχ ἀπλῶς διὰ τὴν (i), ἀλλὰ διὰ τὴν ἐτυμολογίαν τὸν
 „διατείνοντα δὲν διφθογγογραφεῖται.

Στίχ: 281. ΟΥΤΤΟΣ 'ΤΦ' ΟΥΤΒΩΜΟΣ ΚΑΤΑ 'ΙΔΡΥΤ' κτ: 'Οδὲ βωμὸς. ἐφ' οὐ
 „τὰς δεκάτας ἐπέθυσεν Ἡρακλῆς, καλέστας μὲν υπὸ Ρωμαίων μεγίστος,
 „,(ως κανταῦθα υπὸ τὴν Μάρωνος.) ἐσι δὲ Βοαρίας ἀγορᾶς πλησίον, αγι-
 „τευόμενος, εἰ καὶ τις ἄλλος) υπὸ τῶν ἐγχωρίων. 'Αλικαρν' ἐν τῷ Α').

Στίχ:

Οψιγόνοις πρῶτος δ' ἦν Πωτίτιος τελετάρχης
Παινάριος δ' οἶκος πολυωρέεν αἰὲν ἐτάχθη,
Ηράκλειν τῶν δ' ιερῶν τ' ἐπὶ ἔμμεναι θύρος.
Οὗτος υφ' ἁ βωμὸς κατὰ θύρου ἐν ἄλσῃ τῷδε
Ημῖν, ὃς δὰ μέγιστος ἀκάστεται, αἰὲν ίδ' ἔσαι.
Τῷ δ' ἀγετ' αἰνῆται, τόσον ὄφλημ' ἔξοσιθντες
Στέψαθ' ἐν Φύλλοις, δεπάεσσοι τε δεκανόεθε,
Λάβετε τε προφρόνως κοινὸν Θεὸν ἐκκαλέοντες.

280

Η, ἀμα δ' Αἰγαίος Ήρακλέης διχρόοιο
Ἐν πετάλοισι, κόμια ἀνεδήσατο αμφιλαφέσσι
Δεξιτερῇ δὲ δέπας δέκτο πλέον ἥκα δέ πάντες
Ἐυφρόσωι λαϊβον κατὰ δᾶτα, Θεάς τε καλεῦντο.
Τῆμος δ' Οὐλύμπῳ εῦθ' "Εσερος ἐπλετο ἄσσον,
Ηδη ἀρητῆρες, ἐν οἷσι Ποπίττιος ἥρχε,
Δέρματα ἐννύμενοι κατ' ἔθος δαδεχοι ἐπῆλθον.
Καὶ δὰ καθίσων δᾶτας, ἀτὰρ μεταδόρπι ἐσῆγον,
Σωρευθεῖσι δ' ἐπὶ πλῆθον πινάκεσσι τράπεζαι.
Καὶ Σάλιοι δ' ἥδον παρὰ βωμοῖς καιομένοισι,
Αἰγαίος κροτάφες ἀνάδητοι κλωναρίοισι.

285

290

295

G 2

Ἐνθα

* * *

Στίχ: 285. ΚΟΙΝΟΝ ΘΕΟΝ ἐΚΚΑΛΕ'ΟΝΤΕΣ. Ως ἐξ "Ἄργυρος συ-
τα, Ὅθεν Ἔλλως ἀμα καὶ Τεῶς μίαν ἔχον τὴ γένες τιὼ καταρχιώ.
(Όρεα ἀνωτ: 51χ. 148.)

Στίχ: 286. ΑΙΓΕΙΡΟΥ ΉΡΑΚΛΕΙΗΣ ΔΙΧΡΟ'ΟΙΟ. (Όρεα Γεωργ.
Β. 51χ. 73.)

Στίχ: 292. ΔΕΡΜΑΤΑ ΕΝΝΥΜΕΝΟΙ ΚΑΤ' ΕΘΟΣ Ήτοι, ὡς ὁ
Ἡρακλῆς, καὶ αὐτοὶ δερματοφορεῖν εἰωθότες· οὐδὲ τὸς θύνεν μέλλοντας
τῷ Ήρῷ νενόμισο ἐνάπτεδαι λεοντῶ, καθὰ καὶ τὸς Βάκχω νευρίδα φέρεν.

Στίχ: 293. ΚΑΙ' ΡΑ ΚΑΘΙΣΤΩΝ ΔΑΓΓΑΣ, ΑΤΑΡ ΜΕΤΑΔΟΡΠΙ ΕΣΗΓΟΝ.
Μετὰ γὰρ τὰς πρῶτας, τὰς ἐκ κρεατίων ἐδεσμάτων, καὶ δεύτερα τοῖς
παλαιοῖς παρετίθεντο τράπεζαι εἰς ὀπωρῶν καὶ πεμματῶν, καὶ πλακάν-
των, καὶ ἐτέρων τοιότων, αἷς ἐκάλεν ἐπιδορπίεις, καὶ τὰς ἐπι-
δορπίσματα, καὶ ἐπιτραπεζώματα, τρωγάλια, τραγύματα, πέμματα.
ἐπιφρήματα, μεταδέρπια, μῆλα, ἀκρόδενα, μελίπηκτα, ητρία, πυραμίδες,
σησαμίδες, ἀμητες· περὶ ὧν μετιτέον Λαθιώμοιν τὸν Δεσπινοσοφ: Βιβλ: ΙΔ.

Στίχ: 294. ΣΩΡΕΤΘΕΙΓΣΙ Δ' ΕΠΙ ΠΛΗΘΟΝ ΠΙΝΑΚΕΣΣΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ. Τινες
ἄρα; αἱ πρῶται, καὶ αἱ δεύτεραι, περὶ ὧν ἔξηται; οὐ τρίται ἀλλαὶ ἐπ'
ἐκείναις αὔται; οὐ μέν Σχολιογράφος Κέρδης, παρὰ εὖν, Φησίν, οὐ παρὰ τῷ
Λατίνῳ Ἐπιγραμματοποιῷ Μαρτιαλίῳ, τρίτων τραπεζῶν γίνεδαι μνεῖσαι.
αὐτοὶ quod sciam, Martiali, fit mentio tertiae etiam mensa. Αλλὰ γὰρ
αὐτεῖ καὶ Πολυδέκιλω ἔυρίσκομεν ('Ονομ. Βιβλ: 5. Κεφ: ΙΒ'.) καὶ τρίτων
τραπεζῶν μεμνημένον. Ήσαν γὰρ (Φησί) τινὲς πρῶται τραπεζαι, καὶ δέ τῶν τρωγαλίων,
αἱ δὲ ἐφ' ὧν τὰς ἀγγεῖα.

Στίχ: 295. ΚΑΙΓ ΣΑΛΙΟΙ Δ' ΗΔΟΝ κτ: Ιερεῖς ὑπῆρχον οἱ Σάλιοι, οἱ ὑπὸ Νε-
μᾶ Φύλακες εἴναι κατατάντες τῆς Πέλτης, τῆς θραντίθεν ἐπὶ τὰς αὐτῷ
χεῖρας κατενεχθεῖαι μυθευομένης, καὶ τῶν λοιπῶν πελταρίων, τῶν ἐπ'
αἰρεβίες ἐκείνη ἐμφερῶν κατασκευαθέντων, υφ' οἵ τητητο τῇ πόλει τὸ
σώζεδαι. (Όρεα Ζ. Αἰν: 51χ. 201. Αὐτ.) Σάλιοι δὲ ἐκλήθησαν οἱ Ιερεῖς, οὐχ
ὡς εἴναι μυθολογεῖσι, Σαμόθρακος αὐδρός, οὐ Μανιλέως, οὐομα Σαλίθ, τιὼ ἔνοπ-
λον αὐθίξεις ἐκδιδάξαντος σέρχησιν, αλλὰ μᾶλλον απὸ τῆς ορχήστεως αὐτῆς, αλ-
λικῆς σῆσις, οὐ υπορχένται διαπορευόμενοι τιὺς πόλιν, οἵ τας ιεραὶ Πέλτας

,,στα-

- 280 Devexo interea propior fit vesper Olympo:
 Jamque sacerdotes, primusque Potitius, ibant,
 Pellibus in morem cincti, flammisque ferebant.
 Instaurant epulas, & mensæ grata secundæ
 Dona ferunt, cumulantque oneratis lanchibus aras.
- 285 Tum Salii ad cantus, incensa altaria circum,
 Populeis adsunt evincti tempora ramis:
 Hic juvenum chorus, ille senum, qui carmine laudes
 Herculeas, & facta ferant: ut prima novercæ
 Monstra manu, geminosque premens elicerit angues:
- 290 Ut bello egregias idem disjecerit urbes,
 Trojam que, Oechaliamque: ut duros mille labores
 Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
 Pertulerit. Tu nubigenas, invicte, bimembres,
 Hylæumque, Pholumque manu, tu Cræssa maestas.
- 295 Prodigia, & vastum Nemæ sub rupe leonem.
 Te Stygii tremuere lacus, te janitor Orci,
 Offa super recubans antro semesa cruento.
 Nec te ullæ facies, non terruit ipse Typhœus

Arduus

* * *

„αναλάβωσιν ἐν τῷ Μαρτίῳ Μίω, Φουκεῖς μὲν ἐνδεξυμένοι χιτωνίσκες,
 „μίτραις δὲ χαλκᾶς ὑπεζωσμένοι πλατεῖαις, καὶ κέανη χαλκᾶ φορῶ-
 „τες, ἐγχειρίοις δὲ μικροῖς τὰ ὄπλα κρέοντες. κτ: (Πλεύ: εἰς Βίον Νυ-
 μᾶ.) περὶ τάτων ὅρας (εἰ βόλει) καὶ Διονύ. τὸν Ἀλικ Βιβλ: Β'. τὰν Ἀρχ.
Στίχ: 297. ἘΝΘΑ ΧΟΡΟΣ ΤΕ ΝΕΩΝ ἘΝΘΑ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
 „Ἐντεῦθεν διασέλλεις Σέρβιος, τὰς μὲν τῶν Σαλίων γερεπτέρες εἶναι διάσ-
 κων, τὰς δὲ ἡβῶντας καὶ τάττες μὲν ὀρχῆσθαι, Φησὶ, παντοῖας καθαλ-
 λομένης, ἐκείνης δὲ μόνον ἄδειν ὁ δὲ Des-Fontaines συμβάλλεται, τὰς μὲν ἐπὶ¹
 Ἐυάνδρες Σαλίες, τατὶ μόνον ἔργον ἔχειν, Ἡρακλεῖ ἄδειν, Ἀρκάδες ὄντας ἦ-
 σαν γαρ οἱ Ἀρκάδες ἐπιεικῶς φιλωδοί. Οὓς δὲ Νεμᾶς ὕσερον σωματίσατο
 δώδεκα, ὀρχηστὰς γενέθλαι, τὰς ἐνοπλίτες ὀρχήσεις δοιαμένης² καὶ Σαλίες
 μὲν ἐκείνης κληθῆναι ἵπο Σαλίες τῷ Ἡρακλεῖ, τῷ Ἐυάνδρῳ ἐπὶ Γῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 αποικήσεως παρακολυθήσαντος. Σαλίες δὲ τάττες ἀπὸ τῷ salire, (ὅπερ ἐν
 ἀλεθῶ.) ἡς δὴ ἐτυμολογίας καὶ Ἀλικαρνασσεὺς ἐμνήθη, καὶ Πλάταρχος,
 ὃς πρὸ μικρῷ ἔρηται.

Στίχ: 300. ΧΕΡΣΙΓ ΤΕ ΝΗΠΙΑΧΟΙΣ ΔΥΟ ΔΕΙΝΑ ΠΕΛΩΡΑ ΑΠΗΓΓΑΞΕΝ. Ό δὲ
 βρεφικὸς δότος, καὶ πρὸ τῶν δώδεκα, δις ἡλικιωθεὶς ὁ Ἡρως ὕσερον ἡθλι-
 σε. τῶν Ἡρακλείων ἦν ἀγθλων ὁ πρότισος.

Στίχ: 302. ΤΡΟΙΗΝ Τ', ΟΙΧΑΛΙΗΝ ΤΕ κτ: Τιὼ μὲν Τροίων τὸν Ἡρακλέα πορ-
 θῆσαι, καὶ Ομηρος μαρτυρεῖ, Τληπόλεμον τὸν Ἡρακλείδην παρεισάγων
 μεγαλαυχῶντα πρὸς Σαρπηδόνα: Ιλ: Ε. σίχ. 640.
 „Ος ποτε (Ἡρακλῆς) δεῦρ ἐλθὼν ἔνεχ ἵππων Δαομέδοντος
 „Ἐξ οἴης σων τηνοὶ καὶ αὐδάστι πανυροτέρουσιν,
 „Ιλίῳ ἔξαλαπαξε πόλιν, χήρωσε δὲ ὀγκεῖσα.
 Καὶ παρὰ τῷ Καλαβρῷ δὲ Αἰας παρορμῶν Ἀχιλλέας κατὰ Πενθεσιλέας
 περὶ τῶν ἐκείνων Φοιτὶ προγόνων, (Α. Παρελ: σίχ. 502.) ὅτι
 „Τράων αὐγλαὸν ἄσυ διέπραθον ἐγχείσι
 „Τό πειν, ἀμ' Ἡρακλῆι Δαιφρονι, Δαομέδοντος.
 (Ορεα καὶ Ληνωτ: σίχ. 163)
 Όσαύτας δὲ καὶ τιὼ Οιχαλίων Ἡρακλῆς λέγεται διαπέρσαι, Ἐυρύτε τοῦ
 ἐν αὐτῷ κρατεύντος, τιὼ θυγατρέα Ἰωλίων εἰς γάμον αὐτῷ σωμάψαι
 προϋπεσχημένης, μετὰ δὲ τὸ ἐπὶ τῆς τοξείας ἡττηθῆναι αἰσιθετήσαντος,
 (ὅρει

Ἐνθα χορός τε νέων περιῆκτο, ἐνθα γερόντων,
ΟἽ κλέα δ' Ἡρακλῆς ἄεδον ἀτάρ τε ἀέθλας·
Ὦς ἄρα μητρῷης τὸν πρῶτον καῖνον ὑπέση,
Χέρεσι νηπιάχοις δύο εὔτε δράκοντες ἀπῆγεν·
Ὦς πολέμῳ περίκλειτα δύω κατὰ Ἀσεα πέρσε,
Τροίων τ' Οἰχαλίων τε· οὐδὲ ὡς καμάτες ἀπλήτες
Τέτλαθ' ὑπ' Εὐρυθεῖ Ἡρῆς ἀδίκω λιτῆτι.
Σὺ νεφεληγεννῆας ἀμαμάκετος διμελῆας,
Τλαιον τε Φόλον τε, Σὺ δ' αὖ Κρηταῖα πέλωρα
Κτάνεις, καὶ Νεμέης ἀπέλεθρον Λῖν ὑπὸ πέτρῃ.

300

305

Σὲ

* * *

(ὅρα Ἀπολλόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Ζ'.) Περὶ δὲ τῆς Οἰχαλίας, ὅποια τις ἔη,
ἀπαντᾷ τις αἰτιογία. Ὁμηρος γαρ αὐτὶς ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργει τέ-
ταχειν, εἰπὼν:

,Οἴ τ' ἔχον Οἰχαλίων πόλιν Εὐρύτε

,Οἱ δὲ τεθείκασιν αὐτὶς ἐν Ευβοίᾳ. Ἐσὶ δὲ καὶ Μεσσηνίων Οἰχαλία, καὶ
,,έτερα ἐν Τραχίνι, Καὶ ἐν Θετταλίᾳ, καὶ ἐν Αρκαδίᾳ. (Στέφ: Βιβλ?)

Στίχ: Αὗτ: ΚΑΜΑΤΟΥΣ ἈΠΛΗΤΟΥΣ. Τές δώδεκα περιαδομένες
νοεῖ τῷ Ήρωος ἀθλας, οὓς Ἡρας ὑποθίκαιος Ευρυθεὺς αὐτῷ προσεπέτα-
ζεν, ὃς τε ἄλλοι τε, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Βιβλ: Β'. δὶ ὅλε τῷ Ε'. Κεφα-
λαίς διεξέρχεται.

Στίχ: 304 ΣΤΡΕΦΕΛΗΓΕΝΝΗΑΣ . . . ΔΙΜΕΛΗΤΑΣ, Τές ἐκ τῷ Ι-
Ξίωρος καὶ τῆς Νεφέλης λέγει Κεντάυρες, οὓς καὶ διμελῆας ἐπονομάζει
διὰ τὸ διφύεις τε καὶ δίμορφον τῆς συμπλάσεως. (ὅρα σ'. Λι: 51χ. 317.
καὶ Κ. Γεωργ. 51χ. 532.)

Στίχ: 305. ΤΛΑΙΓΟΝ ΤΕ ΦΟΛΟΝΤΕ Ροΐκος τε καὶ Τλαιος οἱ Κέν-
ταυροι βιάσασθαι Ἀταλάντης (τιὼ Ιάσος καὶ Κλυμένης) ἐπιχειρήσαντες,
ὑπὸ αὐτῆς κατατοξευθέντες αἰγάλεωται. (Ἀπολλόδ. Βιβλ. Γ'. Κεφ: Θ.) Ο
δὲ Σέρβιος ἄλλως, τὸν Τλαιον ὑπὸ Θησέως ἀναιρεθίαι παρείληφε. Καὶ
περὶ τῷ Φόλῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος Βιβλ: Β'. Κεφ: Ε'.) διέξεστιν, ὡς
παρὰ αὐτῷ Ἡρακλῆς ἐπιξεναθείη, καὶ ὡς ἐπειτα ἐπανελθὼν εἰς Φολόω,
καὶ τελευτῶντα θεασάμενος μετὰ καὶ ἄλλων πολλάν, ἐλκύσειν ἐκ τῷ νεκ-
ρῷ τὸ Βέλος, θαυμάζων εἰ τές τηλικέτες τὸ μικρὸν διέφθειρε τὸ δὲ, Τῆς
χειρὸς ὄλιθησαν ἐλθει ἐπὶ τὸν πόδα καὶ παρὰ χειρὶς ἀποκτείνοι αὐτὸν.
ἐν περ καὶ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐκεῖ θάψει. Σέρβιος δὲ ἄλλως πως ισόρητεν,
ὡς τὰ βέλη πολυπεραγμονθντα τὸν Φόλον, εἰς Ἡρακλῆς τές Κενταύρες ἀνε-
λεν, ἐν ἐξ αὐτῶν διαπεσὸν τράσσειν, ὥφ' οὐ καὶ τελευτῆσαι, καὶ ὑπὸ Ἡ-
ρακλέες ἐνταφιασθίων τέθ' ὁ τελευτῶντος καὶ αὐτὸς παρέδωκεν Ἀπολό-
δωρος. Ο μὲν οὐδὲ Σέρβιος, κατὰ Ποιητικὴν ἀδειαν, τὸν Μάρωνα συγχέει
τῶν Κενταύρων, Φησί, τὰ δύνατα. Ἄλλα τίνι ποτ' ἂν εἰς τοσθτον ἀπο-
λαύειν χολῆς περιει. ὥστε ταῦτα διευκρινῆσαι ἀναβαλέθαι, τὰ ἄλλως μη-
δὲ πάνυ πολλῆς αὐταὶ ἄξια;

Στίχ: Αὗτ: ΚΡΗΤΑΙΑ ΠΕΛΩΡΑ. Τὸν ἐν Κυωσσῷ Ταῦρον αἰνίττεται
οὐν Ἀκγοίλαος μὲν, τὸν Ευρώπην ἔναι, Φησί, διαπερθμεύσαντα τῷ Δ...
Τίνες δὲ, τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐκ Θαλάσσης ἐπὶ τῷ τυθῶνται ἀναδεσθέντα
τέ δὲ Μίνως τὸ κάλλος θαυμάσαντος, καὶ τὸν μὲν εἰς τὰ Βακόλια ἀπο-
πέμψαντος, ἔτερον δὲ θύσαντος, τὸν Θεῖν ὀργισθέντα ἐπὶ τάτω, τὸν
Ταῦρον ἐξαγειώσαθαι· περὶ δὲ καὶ Ἡρακλῆς τῶν ἀθλῶν, Φασί, τὸν Ζ'.
διεπεράξατο. Ορεα καὶ περὶ τάτω Ἀπολλόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Ε.)

Στίχ: 306. . . . ΝΕΜΕΗΣ ΑΠΕΛΕΘΡΟΝ ΛΙΓΝ ΤΠΟ ΠΕΤΡΗ. Τέτον,
,,ώς Ἡρακλῆς ἔμαθεν ἀτρωτον ὄντα, ἀιατεινόμενος το δόπαλον ἐδίωκε·
,,συμφυγέντος δὲ εἰς ἀμφίσσου Σπήλαιον αὐτῷ, τιὼ ἐτέραν ἐπωκεδόμη-
,,σειν ἐσεδον, διὰ δὲ τῆς ἵτεας ἐπεισῆλθε τῷ Θηρίῳ. καὶ περιθεὶς τιὼ
,,χειρα τῷ τραχύλῳ κατέχειν ἄγχων, ἔως ἐπνιξεν. Οὐτος ο Α. τῶν Ἡ-
ρακλέες ἀθλῶν. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Δ.) Ἡ δὲ Νεμέα πόλις λῷ καὶ
Βιβλ Η.

Η

Αλσος

Arduus, arma tenens: non te rationis egentem
300 Lernæus turbâ capitum circumstetit anguis.
 Salve vera Jovis proles, decus addite Divis:
 Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.
 Talia carminibus celebrant: super omnia Caci
 Speluncam adjiciunt, spirantemque ignibus ipsum.
305 Consonat omne nemus strepitu, collesque resultant.
 Exin se cuncti divinis rebus ad urbem
 Perfectis referunt: ibat Rex obsitus ævo,
 Et comitem Aeneam juxta, natumque tenebat
 Ingrediens; varioque viam sermone levabat.
310 Miratur, facilesque oculos fert omnia circum
 Aeneas, capiturque locis, & singula lætus

Ex-

* * *

Αλσος ἐν Ηλιδι, ἐπὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀργολίδος, μέσον Κλεωνῶν καὶ Φλιάντος.

Στίχ: 307. ΣΕ' ΣΤΥΓΓΙΟΙ ΛΙΜΝΑΙ ΤΡΟΜΕ'ΟΤΣ' ΑΙΔΟΥ ΤΕ ΠΤΛΟΥΤΡΟ'Σ.
 Τότο δὲ οὐ (κατ' Απολόδ: ἐνθ: αὐτωτ:) τὸ δωδέκατον τῶν Ήρακλέες ἄθλημα, τὸ μνεῖαν παιᾶται καὶ Αθηνᾶ παρ' Ομ. Ιλ: Θ. σίχ. 367. οὐ Ζεὺς προσέκεν φρανόθεν ἐπαλεξήσθαν τῷ Ήρᾳ:
 „Εὖ τε μὲν εἰς Αἴδαο πυλάρταο πρεψεμψεν

„Ἐξ Ἐρέβεως ἀξοντα κιώνα συγερεψ Αἴδαο.

Tίνες δὲ οἱ Στύγιοι λίμναι; ὅρα σ'. Αἰν: σίχ. 156. τίς δὲ καὶ Κέρβερος ὁ πυλωρὸς; σ'. Αἰν: σίχ. 457. Καὶ Δ' Γεωργ. σίχ. 583. 584.

Στίχ: 309. . . . ΜΕΣΟΝ ΟΤΩΝ ΗΜΙΒΡΩΤΩΝ. Οὐκ ἀπρεσφυῶς ὁ Κέρβερος, οὗν Κρεωβόρος τις ὁν, καὶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἀνακεκλιμένος, αὐτὶ τῆς γῆς ἀληγορέμενος ἐληπτα. Καὶ γὰρ η γῆ τὰ αὐτὴ ἐνθαπτόμενα διαλύγεται πτώματα, τὰ δοσα τάπτων μέχρι τινὸς διασώζεται. πύθει δὲ τέως καὶ ταῦτα τῇ προσόδῳ τῇ χρόνῳ, κατὰ μικρὸν διαδαπανῶσαι καὶ κοτεζόμεσσαι.

Στίχ: 310. ΟΤΘ' ΕΤΕΡΑΙ Σ' ΟΨΕΙΣ . . . ΟΤΔΕ' ΤΤΦΑΙΟΣ Οὐδὲ οἱ τερατῶδεις, Φησὶ, μορφαὶ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐν Αἰδί παντοῖαι σὲ κατέπληξαν εἶδο (περὶ ὃν ἐν τῷ σ'. τῆς Αἰν: σίχ. 308–326.) Οὐδὲ οὐ εἰ Ιητοὶ καὶ Ταρτάρος προελθῶν Τυφῶος, καὶ αὐτὸς ὁμοὶ καὶ θηρὸς τιῷ φύσιν ανάμικτος ὁ μεγέθεις καὶ τῶν ἀρέων υπερέχων, καὶ τῇ κεφαλῇ τῶν φραγῶν ψάμων, τῶν δὲ χειρῶν τιῷ μὲν ἐπὶ τιῷ ἐστέραν, τιῷ δὲ ἐπὶ ταῖς ανατολαῖς προεκτείνων, ἐκατὸν ἐκατέρεται κεφαλαῖς δρακόντων προβάλλονται· εἰ αὐτὸς μηρῶν ὀλκὸς ἐχιδᾶν υπερμεγέθεις ἐκπεφυκόταις ἔχων, συριγμοῖς μεγάλοις ἐχέρποντας ὡς τὸ δέμας δόλον κατεπτερωμένος, καὶ πῦρ ἐξ οφθαλμῶν, καὶ πολλῶς αὐτὸς σόματος τιῷ ζάλιῳ ἐκβράσσων ὡς καὶ αὐτὸν Ζεῦς τοῖς απερώμασι περιπλέξας, καὶ τιῷ ἀδαμαντίνῳ αὐτῷ περιελόμενος ἀρπίων, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτῷ τὰ γεῦρα διατεμών, καὶ ἐπὶ τὸ Κωρύκιον ἀντρον ἐγκαθεῖξας πρὸς δὲ οὐτῷ Δίσ τελευτῶν, ὥπο Ερμῆς καὶ Λιγύπτανος ἀνανευραθέντος, καὶ τιῷ ιδίᾳ ἀναλαβόντος ίχνων καταπολεμηθεῖς, καὶ κατακεραυνωθεῖς, καὶ τὰ ἐπὶ Σικελίας Αἰτναίω ὅρει ἐγκατακλυθεῖσι, διθεὶς δεῦρο καὶ τὰ τῶν κεραυνῶν πρόσοις πυρῷ ἀναφυσήματα. (ὅρα Απολόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ. σ'. Καὶ Γ'. Αἰν: σίχ. 602.) Οὐδὲ εἴτε σε, Φησὶ, οὐ τοιότος καὶ τῇλικότος ἐκδεδίξατο. Τὸ γὰρ (οὐκ ἐδεῖξατο) non terruit, οὐ κατακ παρα τῷ Πειρῆ, κατ αντέγκλοιν γοητεον: ἀντὶ τῷ non terrueret, non terruisset, οὐ καλας σεσημειώκεν ο Γραμματικώτατος Σέρβιος. Ωσε τὸν νοῶ εἴα τῷ εἰρημένῳ: οτι καν αὐτὸς περιείη Τυφῶευς (ο εἰ πολλὸς οὐδὲ προκαταπολεμηθεῖς, οὐ πρὸ τῆς Σῆς δηλ: ἐκθεώσεως) σιωμα τοῖς αριθμητίσασι ἀλλας ἐκπάγλοις καὶ Φοβεροῖς ὅψεσιν, γαδ ἄν αὐτος Σοι τι δέος εἴδε τὸ τυχον ἐμποίησεν.

Στίχ:

Σὲ σύγιοι Λίμναι τρομέασ', Άιδε τε Πυλαρὸς,
Ἐνδον ὃς αἰματόεντος, ἀτάρ λυθρώδεος ἄντρε,
Καῖτο ἀνακλίμενος μέσον ὄσῶν ἡμιβρώτων.
Οὐδ' ἔτεροι σ' ὅψις δειδεῖσαντ', ςδὲ Τυφαιος
Αἰπὺς τέυχε ἔχων· οὐδ' ἐν σε ἀσηχανέοντα
Σμερδνὸς Λερναιος πολύκορσος θῆρο περιέση.
Ζιωδος τέκνον χαῖρε, Θεοῖς ἐπιπροθετον εὔχος
Εὔμενέως ἡμῖν, ἵροισι τε τοῖςδε παρείης.
Ταῦθ' ὑμνεν μολπῆσιν, ἀτάρ τε Κάκη πρό γε πάντων
Σπήλυγγα προσάειδον, ιδ' ἔμπυρον ἀθυα τὸ κέννω.
Ηχεε πᾶν κελάδω δὲ νέμος, βανοὶ δ' ἀνεπήδων.
Ἐνθεν ἐπεὶ σφίσιν ἢ δέοντες ἔννομα δέχθη,
Πάντες αὖτις Αἶνον κίον. Κρέων πλεος δ' ἐτέεσσιν
Ἡι ἀσσον ἔχων Αἰνέαν, ἥδε τε υἱα;
Αὐτάρ παντοδαποῖς μύθοις ὁδὸν ἀγκαθίσιων.
Τῆμος δ' Αἰνέας περιαθρῶν πάντοσε πάντη,
Θαυμαίνων θητεῖτο, Ἑκαστά τε θῆρετο πρόφρων,
Ἡδετὸ τ' ἀρχαίνων ἀνδρῶν ἐπὶ ἔργυματ' ἀκάων.
Ρωμαικὴ ἀξευς Ἔνανδρος δ' ἐπε δομήτωρ:
Αυθιγενῆς τὰ νέμη ποτ' ἔχον Φαῦνοι, καὶ Νύμφαι,
Καὶ μερόπων γένος, ὃ δρυΐνοις κορυοῖς ἐνὶ ναῖς.

Η 2

Τοῖς

* * *

- Στίχ: 312. . . . ΛΕΡΝΑΪΟΣ ΠΟΑΥΚΟΡΕΟΣ ΘΗΓΡ Ή "Τδρεα
ἢ ἐν Λέρνῃ, περὶ τῆς ὕρας 5' Αἰ: σίχ. 318. Λυτ:) ὃς τὴν τῶν Ηγακλέες
ἀθλῶν ὁ δέυτερος. (Απολόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Ε').
- Στίχ: 313. . . . ΘΕΟΙΣ ἘΠΙΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΕΥΧΟΣ. Διὰ τῶν δι αὔρετῆς
ἐκθέωσιν.
- Στίχ: 314. ΕΥΜΕΝΕΩΣ ΠΑΡΕΙΗΣ. Εὔγες, θλεως. Ο' δὲ Μάρων:
dexter (δεξιος) pede fecimdo (ἐπὶ αγαθῷ τῷ ποδίσθ) οἰωνοῖς ἐν αἰσίοις.
- Στίχ: 315. ΣΠΗΛΥΓΓΑ ΠΡΟΣΑΞΙΔΟΝ, ΙΔ ΕΜΠΥΡΟΝ ΛΑΣΘΟΜΑ
Ορεα ἀνωτ: σίχ. 205. καὶ σίχ. 261. 264.
- Στίχ: 317. . . . ΒΟΥΝΟΙ Δ' ΑΝΕΠΗΔΩΝ. Τιὼ ἥχῳ ὁδὲ δηλεῖθη ὁ
,,Κέρδης Φησὶ, τιὼ τὸ ἐπίχημα μεχομένῳ καὶ ἀναπέμποσαν, κατὰ τὸ
,,Πλάτωνι φηθὲν ἐν τῷ Φαιδρῷ: ὅτι ἀπὸ λέσσωντε καὶ σερεῶν αἴθομένη πά-
λη, ὃθεν τῷ μήδη, Φέρεται.
- Στίχ: 325. ΡΩΜΑΙΚΟΥ ΑΣΤΕΤΕΣ Τῷ Παλαιτίῳ, ἐφ' οὐδὲν θερευοντες
ταῖς αἰάκτορον τὸ Παλάτιον. (Ανωτ: σίχ. 52 — 55.) Ρωμαικὸν δὲ νωῶ τὸ
Αἶνον ἔρηται κατὰ πρόληψιν δι οὐ δηλεῖται ταῦθας καὶ τιὼ Ρώμης αἰίλιῳ
ἔξ Αρκάδων τὸ πρώτον κτισθῶν τε καὶ οἰκισθῆναι ὃ δὴ καὶ ὁ Αλικαρ-
νασσος Διονύσιος ἐν τῷ Α. τῶν Ρώμης Αρχαγολ. Βέλεται.
- Στίχ: 326. ΑΥΘΙΓΕΝΕΓΣ ΦΑΤΝΟΙ, ΚΑΙ ΝΤΜΦΑΙ, Οὐ δάδιον
ἔθνος ἐπὶ γῆς εἰπεῖν, τὸ μὴ ἐπὶ τῇ μέρχωστητι μεγαλοφροτέν τῆς ίδιας
καῦται συστίσεως. Διὸ καὶ ποθοὶ Αυτόχθονες ἔχωσιν ἐπιλέγεδαι, οὐτερ
Αθηναῖοι τὸ πάλαι, καὶ Θετταλοὶ, καὶ Λεκάδες, καὶ οὐτοὶ, περὶ ἀν ὁδὲ
λόγος, οἱ Αβοργυιῶνες. Περὶ δὲ τῶν Φάνων, καὶ τῶν Νυμφῶν, οἵα καὶ Λ'.
Γεωργ. σίχ. 10. Καὶ Ζ'. Αἰν: σίχ. 49
- Στίχ: 327. . . . ΔΡΥΤΝΟΙΣ ΚΟΡΜΟΓΣ ΕΝΙ ΝΑΙΕ. Πειν γὰρ ἢ πολι-
τικάτερον τε ἡ κοσμιώτερον διὰ τῷ κοινωνικῷ Βιβλίῳ ἀρξαθαι, εἰκὸς Τάς
πράττεις τὰ τῶν δένδρων κοῖλας εἰκῆσαι, καὶ τῶν πετρῶν τὰ γλαύφη, καθα
, καὶ ἡ πλερὲς Διδύμω Ισορία παρέδωκεν Οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἔχεων-
το Βιβλο, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι, φησίν. Λι ἐν γωνίκες τίκτεσσα ἐν
,,τοῖς

Exquiritque, auditque virûm monumenta priorum.
 Tum Rex Euanđrus, Romanæ conditor arcis:
 Hæc nemora indigenæ Fauni, Nymphæque tenebant,
315 Gensque virûm truncis, & duro robore nata,
 Queis neque mos, neqnc cultus erat; nec jungere tauros,
 Aut componere opes nôrant, aut parcere parto:
 Sed rami, atque asper vietu venatus alebat.
 Primus ab ætherio venit Saturnus Olympo,
320 Arma Jouis fugiens, & regnis exul ademptis.
 Is genus indocile, ac dispersum montibus altis,
 Composuit, legesque dedit, Latiumque vocari
 Maluit; his quoniam latuisset tutus in oris.
 Aureaque (ut perhibent) illo sub rege fuere
325 Sæcula; sic placida populos in pace regebat.
 Deterior donec paulatim, ac decolor ætas,
 Et belli rabies, & amor successit habendi.
 Tum manus Ausonia, & gentes venere Sicanæ:
 Sæpius & noinen posuit Saturnia telius.
330 Tum reges, asperque immanni corpore Tybris,
 A quo post Itali fluvium cognomine Tybrim
 Diximus; amisit verum vetus Albula nomen.

Me

* * *

„τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τὸν πετρῶν καὶ δρυῶν ἀνέτρεφον ἐνρίσ-
 „κοντες δὲ τινες. ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆθαι. (εἴπερ ἄρα εἰς τοσούτου ἐνη-
 θίας τε καὶ ἀνίας τὴν ποτὲ τὶ ἀνθρώπειον) Ἀλλὰ γάρ αὐτος καὶ τὸ
 τῆς Παρθιμίας ἐκ τῆς Ὁμηρικῆς ἔπους (Ιλ: X 126) ἐκλαξευθὲν ἐκεῖος:
 (Ἄπο δὲος, οὐδὲ πέτρης) ὃνδεν ἄλλα οἶμα δηλωσῶ ἐπιεικῶς ἐθέλειν λε-
 γόμενον, οὐ τὸν ἀρχαιότερον τοῦ Ηθεας, καὶ τινὶ ἄγαν τῆς τρίπτης ἀπλότητα
 καὶ ἀφέλειαν.

Στίχ: 328. 'ΟΤΚ ΉΘΟΣ 'ΟΤ ΚΟ'ΣΜΟΣ
 Τὸ μὲν. ἐπὶ τὰς ἐνδοτέρας ανακτέον τῆς ψυχῆς διαθέσεις, τὸν δὲ, ἐπὶ¹
 τὴν περὶ τὰ ἐκτές ἐνταξίαν καὶ κοσμίσητα.

Στίχ: 329. 'ΟΤ ΤΑΤΡΟΥΣ ΓΑΡ ΙΣΑΝ κτ: Οὐ γάρ ἀροτριῶν ἐπίσαντο, ύδε τ'
 ἄλλα τῆς Γεωργίας ἐπιμελεῖθαι, ὃδε τὰ πρὸς τὸ ζῶν χρεώδη συλλέγειν,
 οἷς μὴ χάπτει τῶν ἀναγκαίων πιέζειθαι. Οὐδὲ, εἰς δ' αὖ περιτύχοιει, μέτρῳ
 χρηθεῖ, καὶ ἀποταμεύειν τὰ περισσέουντα, οἷς ἐνκαίρως τέτοις ἔχειν
 προσχεῖσθαι.

Στίχ: 331. ΚΛΩΣΙΝ, ΑΤΑΡ ΦΗΡΦΣΣ' Καὶ γάρ τοι τὰ δένδρα καὶ
 σκέπας αὐτοῖς. καὶ τροφιῶ ἀμαὶ διὰ τῶν ἀκροδέμων παρεῖχεν ἐξήσεσσεν δὲ
 καὶ εἰς θήραν ζώω, ἐξ ὧν τραφεῖν. καὶ οὐδὲ ἄρα ἀληθεύον τὸ περὶ ἐκεί-
 νων λεγόμενον: οὐδὲ ἀσταρτα καὶ αἰνήροτα ἐστιτύποτο· οὐδὲ Μάξιμος ὁ Τύριος
 Δόγ: ΙΑ'. Φησιν. Λι γάρ τροφαι τοῖς ἀνθρώποις Φηγοὶ, καὶ σύγχισε· καὶ
 ποδὶ τῷτο ἐπεφυμιδη, Φέρεν η γῆ τὰς καρπάς αὐτομάτως.

Στίχ: 332 ΠΡΩΤΟΣ ΚΡΟ'ΝΟΣ Οὐ δὲ Ποιητὴς μυθικῶν
 τερον ἀπὸ Ολύμπου κατάγει, οἱ Κρόνος, ὑπὸ τῆς ψέως Διὸς, τέ καὶ Πίκα
 κληθέντες, τῆς Κρήτης ἀπελαθεῖς ήσαν περ ἐκρατεῖν, ἐπ' Ἰταλίας ἐλθαῖν
 κατώκησεν. Ήν δὲ τοῖς παλαιοῖς ἐν ἔθαι, τὰς ἐξ ἀγνώτων πόλεων οἰκον-
 τας, ἀρετῇ τε μάλιστα διαφέροντας, καὶ σοφίας καὶ πολιτικῆς κεκασμένες
 σωάσσει, ορανόθεν αὐτὰς κατιέναι ηγεθεῖσαν καὶ ἀγεδαῖσαν. Τοιότοις δὲν καὶ
 Κρόνος τότε τοῖς πρὸς τοὺς κατέφυγεν ὥφθη, καὶ ἀγαπᾶσίς δέξας, ιόμενος
 τε αὐτοῖς ἔταξε, καὶ εἰς κοσμώτερον βιωτῆς τρόπου μετίωντα.

Στίχ:

Τοῖς δ' ἐκ τῆς γῆς ἔνα, καὶ κόσμος τις βιοτῆτος·
Οὐ ταύρους γάρ οἵσαν σευγνύμεναι, καὶ δὲ ἄφενος γε
Ἄθροίσειν, καὶ δὲ χρῆθαι φειδοῖ παρεόντι.

330

Κλωστὴ δὲ, φήρεσσιν τὸν ἀγρίην σιτάντο διάτη.

Πρῶτος ἀπὸ αὐτοῦ Κρόνος ἐλθὼν ἤκεν Ολύμπῳ,
“Οπλα Διὸς φένυγων, τὸν τὸν ἐκκροφθεὶς βασιλεῖης.

“Ος γέ, ἀδαμὲς τὸν κέδαρον ἐπὶ ἀκροῖς σφρεσιν ἔθνος,

Κόσμησεν τε νόμοις, Λάτιον τε παρέχεν ἀκένινον,

335

Οὔνεκεν ἀσφαλέως λάθεν ὥν ἀκταῖς ἐπὶ ταῖς δε.

Χρυσὸς δὲ ἔμμεν ἔνεις, φαστὴ, κοιρανέοντος ἔκεινος,

Τὰς ἐν ἀκυμάντῳ λαθὲς εἰριαγή ἐκόσμει,

Εἰς δὲ τὴν χάρων γενεὴν αὐτῷ τε παράχρης,

Καὶ πολέμος μανῆν, καὶ ἔρως πλάτη προτὶ εἴρψε.

340

Τῆμος δὲ Αὐσονίων πλήθη, Σικελῶν τε ἐφίκτο.

Δηθάκι δὲ κλῆσιν Κρονίος μεταμείψατο γαῖα.

Εἰς δὲ τὸν βασιλεῖς, Τίβρις τε πελώριος ὅγκως,

Ἐξ δὲ διοῖς Τίβριν κεκλήκαμεν Ἰταλιῶται.

*Αλβυ-

* * *

Στίχ: 335. . . . ΛΑΤΙΟΝ Τένομα τὸν τῆς χώρας ὁ Ποτητὸς ἐτυμολογεῖ. Περὶ τέττας ἡραὶ καὶ ἐν τῷ Α. τῆς Αἰν. σίχ. 10. Ή δέ χώρα ἐντεῦθεν καὶ Κρονίας ἐπεκλήθη, ὡς αὐτῷ τῷ λαθόντι ἐν αὐτῇ Κρένῳ ἀπάνυμος.

Στίχ: 337. ΧΡΥΣΟΤΣ ΕΝΟΤΣ Ἐκ τῷ ἐν τοῖς μετάλλοις τιμωτάτῳ σωῆθες ἐπαγλαῦξεν τὸν χρόνον, καὶ δὲ τοῖς οἱ ἀνθρώποις ἐν αἰγάλεον καὶ εἰριασίᾳ βιοιοῦ πότισθενται τῷ διαγωγῆτε καὶ καταδάσεις περὶ ὧν Ἀρετος ἐν Φαινομένοις:

„Οὕ πω λευγαλέως τότε γείκεος ἡπίζαντο,

„Οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, δὲ καδομέος.

Στίχ: 339. ΧΕΙΡΩΝ ΓΕΝΕΗ ΠΑΡΑΧΡΟΤΣ, τιλὸν ἐκ τῷ προτέρεων χρυσέων βίων μαρμαρυγλῷ ὁ Ποιητὴς, ἐπὶ τιλὸν τῷ σιδηρέων ἐδεσμοῖς μελανίαν αἰλοιώσας τῷ λέξει προσφύως λίαν μετεχρωμάτισεν.

Στίχ: 341. ΤΗΜΟΣ Δ' ΑΤΣΟΝΙΩΝ ΠΛΗΘΗ, ΣΙΚΕΛΩΝ ΤΕ ΕΦΙΚΤΟ· Τὸν μὲν Αὐσονίους, ἀπὸ Αὐσωνος τῷ Οδυσσέως καὶ Κίρκης, τιλὸν καταβολὴν ἀμαὶ κλῆσιν λαχεῖν παρέδωκαν· τὸν δὲ Σικελὸν, ἢ Σικανὸν ἐξ Ιστανίας μετοικιδιῶν τὸ πρῶτον ἐπὶ Ἰταλίας, ἐξελάσσαντας τὸν Αβοργυλῶνας ἐξ αἰγαίων δὲ ἐπειτα ὑπὸ τέττων κατιχυσάντων ἀποκρυφθέντας, τιλὸν ἐκ γειτόνων ἐπικαταχθεῖν γῆσσον, ἢν Σικελίαν ἔδωκαν ὄνομαρεθαῖ. (ὅρει Ζ Αἰν. σίχ. 846. 847.)

Στίχ: 342. ΔΗΘΑΚΙ ΔΕ ΚΛΗΣΙΝ κτ: Καὶ γάρ τοι καὶ Αὐσονία εἴρηται, καὶ Οἰνωτρία, καὶ Ἰταλία, καὶ Εαστερία, ἀπὸ τῶν διαφόρων ἐθνῶν οἵς κατώκισαν. Περὶ ὧν μέτιθι Διονύσ. τὸν Ἀλικαργ. ἐν τῷ Α'. Βιβλ: Τῶν Ρωμαϊ: Ἀρχαῖοι, καὶ ἐν τῷ Β'. ἐνθὺς κατ' αἰχαῖς.

Στίχ: 343. ΤΙΒΡΙΣ ΤΕ ΠΕΛΩΡΙΟΣ ΟΓΚΩ. Τῶν συλλεγέντων διαφόρων δῆμων, ὑφ' ἐνός τοντος βασιλεύεθαι αἰρέαμένων διωάμει ὑπεριχύσας, πρῶτος, ἢ τῶν πρώτων ἐτοικε γενέθλαι ὁ Τίβρης, γηγαντιάσιος ἐτοικη ἀνὴρ τὸ μέγεθος, καὶ κράτισος τιλὸν ἰσχῶν, ὃς Τύσκων μὲν ἐτύγχανεν αἰράχων, τιλὸν ποταμῷ δὲ ἐξ αὐτῷ καλεῖθαι παρέκχεται Τίβρειδι, παρὸν μαχόμενος, φαστὴ, πέπτωκεν. Ή, ὡς ἄλλοι: λυγείσαις ἢν αὐτὸς ἐκδοτος, ἐξ οὐ καὶ Θύβρης διετέλει αἰκάλων, ὡς ἀνὴρ υβριστὴς καὶ βίαιος, καὶ χειρῶν αἰδηνῶν κατά τε τῶν ἐπιχωρίων ἐπίστης, καὶ τῶν ἐκ ζένης παριόντων, αἰτασθάλως ἐσ αἰτιομος αἰρέθαι. Άλλα περὶ τῶν διαφέρων τῷ Τίβρειδος ποταμῷ κλήσεων, δρεις καὶ Β'. Αἰν: σίχ. 838.

- Me pulsus patriâ, pelagique extrema sequentem,
 Fortuna omnipotens, & ineluctabile fatum
335 His posuere locis: matriisque egere tremenda
 Carmentis Nymphæ monita, & Deus author Apollo.
 Vix ea dicta: dehinc progressus, monstrat & aram,
 Et Carmentalem Romano nomine portam;
 Quam memorant Nymphæ priscum Carmentis honorem
340 Vatis fatidicæ, cecinit quæ prima futuros
 Æneadas magnos, & nobile Pallanteum.
 Hinc lucum ingentem (quem Romulus acer Asylum
 Rettulit) & gelidâ monstrat sub rupe Lupercal,
 Parrhasio dictum Panos de more Lycae.
345 Nec non & sacri monstrat nemus Argiletum,
 Testaturque locum, & lethum docet hospitis Argi.
 Hinc ad Tarpejam sedem, & Capitolia ducit,
 Aurea nunc, olim sylvestribus horrida dumis.
 Jam tum relligio pavidos terrebat agrestes
350 Dira loci: jam tum sylvam, saxumque tremebant.
 Hoc nemus, hunc (inquit) frondoso vertice collem,
 (Quis Deus. incertum est) habitat Deus: Arcades ipsum
 Credunt se vidisse Jovem; cum saepe nigrantem

Ægida

* * *

- Στίχ:** 345. ἈΛΒΥΤΛΑ ΓΑΡ ΤΟ' ΠΑΡΟΣ κτ: Τιβερῖνος (μετὰ Κάλπετον) ὀκταε-
 , τῇ χρέουν ἐβασιλευσε Τελευτῆσαι δὲ τῶν ἐν μάχῃ παρὰ ποταμῷ
 , γενομένη λέγεται. Παρεγέχθεις δὲ ὑπὸ τῷ φεύματος, ἐπώνυμον ἔστω
 κατέλιπε τὸν ποταμὸν, Λλβύλαν καλέμενον πρότερον. (Διον: Ἀλκ. ἐν Α-
 τῶν Ἀρχ.) Σύμφωνα δὲ τούτοις, καὶ ἀπερ ὁ Λατῖνος Συγγραφεὺς ἵξισ-
 ῥει Λίβιος, καὶ ἄλλοι, καθάπερ καὶ ἐν τῷ Β. τῆς Αἰν. 837. σεσημείωται.
Στίχ: 346. ΑΤΤΑΡ' ΕΜΕ' ΧΘΟΝΟΣ κτ: Ισορεῖ γαρ καὶ Ἀλικαρην: ἐν τῷ Α.
 , τῶν Ἀρχαιολογιῶν ὅμοιως, εἴτι, ὁ ἀπὸ Παλαιτίων τῷ Ἀρκαδικῷ ἀπαν-
 , σάς σων Εὐάνδρῳ σόλος, ὃν ἀπὸ τῷ κοινῷ τῆς γνώμης ἐπέμφθη, ἀλλὰ
 σασιάσαντος τῷ δήμῳ, τὸ ἐλαττωθὲν ἐκβίσιον μέρος ὑπεξῆλθεν.
Στίχ: 350. . . . ΠΑΡΦΑΣΙΑΙ ΚΑΡΜΕΝΤΗΣ Ἔνανδρος γαρ
 , ἵξε 'Ἐρεβ ἦν γεγονὼς, καὶ Νύμφης Ἀρκάσιν ἐπιχωρίας' ἦν οἱ μὲν Εὐδίλιες
 , Θέμιν ἐναὶ λέγεται, καὶ Θεοφέρηται αποφάνεστι, οἱ δὲ τὰς 'Ρωμαϊκὰς
 , συγγράψαντες Ἀρχαιολογίας τῇ πατρῷα γλώσσῃ Καρμένταν ὄνομάζεσθαι'
 , εἴη δὲ ἐν Ελάσι Φωνῇ Θεσσιαδὸς τῇ Νύμφῃ τένομα. (Ἀλικαρην. ἐνθ: αὐτῷ)
 Περὶ τῆς αὐτῆς δὲ καὶ Πλέταρχος ἐν τοῖς Ρωμαϊκῆς ισορῶν Φησί,, τιὼ
 , Καρμένταν Ἔνανδρας μητέρα λέγεται θεον ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν. ὄνομαζο-
 , μέντω Θέμιν· ὡς δὲ ἔνιοι Νησοράτιων. ἐμμέτρεις δὲ χρησμὸς ἀδεσταν ὑπὸ^{τοντον}
 , τῶν Λατίνων Καρμένταν ὄνομάζεινται. ταὶ γαρ ἐπη Κάρμινα καλέστιν. Οἱ
 , δὲ Μεῖραι ἡγενταὶ τιὼ Καρμένταν εἴναι, καὶ διὰ τῷ θύτη θύειν αὐτῷ τὰς
 μητέρας· ἔτι δὲ τῷ ὄνόματος τὸ ἔτυμον, (ἐπερημένη νῦν), διὰ τὰς θεοφέρη-
 , στις, ἔθει δὲ τὰ Κάρμινα τένομα παρέχειν, αλλὰ μᾶλλον ἀπ' ἐκείνης ἐκ-
 , λήθη, διὰ τὸ τὰς χρησμὸς ἐν ἔπεισι καὶ μέτροις ἐνθεσιῶσται ἀδειν. Τὰ
 αὐτὰ δὲ ἐν ἔυροις τὸν αὐτὸν Πλέτη. Φάσκονται, καὶ εἰς Βίον Ρωμύλῳ παρ-
 , σσον ἐν ἐκείνοις ὅχι μητέρα, (ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ποιητής ὠδε, καὶ πέροις
 , αὐτῷ καὶ Ἀλικαρηναστεύεις) γυναικα δὲ Ἔνανδρας τῷ Ἀρκάδῃ τιὼ Καρ-
 , μένταν προσαγορεύονται.
- Στίχ:** 352. . . . ΚΑΡΜΕΝΤΑΛΙΗΝ ΠΥΛΗΝ
 Καρμεντίδα πύλων ὄνομάζει Πλέταρχος (εἰς Βίον Καρμίλῳ). ὁ δὲ Ἀλικαρ-
 ρηναστεύεις καὶ πληθωρικῶς, πύλας Καρμεντίδας, οὐ Καρμεντίας, ἀς καὶ
 ιερᾶς

Ἄλβυλα γὰρ τὸ πάρος τῷ δὲ νομῷ ἐτήτυμον ἔσκεν.
Αὐτὰρ ἐμὲ χθονὸς ἐκ πατρώης ἐξελαθέντα,
Πλὴ διὰ μακροτάτων ἐπ' ἀπειρονος ἔχατα πόντα,
Δαιμῶν παγκρατέουσα, καὶ ἀυτὰν ἄλυκτοι Μοῖραι
Ἐνθάδ' ἄγνοστη σῆσαν ἀτὰρ καὶ μητρὸς ἐπῶρσαν
Αἶναι παρφασίαι Καρμέντης, ηδέ τε Φοίβη.

345

Ὥς τάδ' ἐμυθεῖτο, προιὼν δὲ ἄμα βωμὸν ἐδέκνυτο
Καὶ Καρμενταλίω δὲ πύλαι, Ρωμαίων Φωνῇ,
Μνημεῖον κλέας τεθέν αρχαῖον Καρμέντης,
Νύμφης μαντιπόλει, οὐ τὸν ἐσσομένης ποτὲ πρώτη
Αἰνεάδας μεγάλες, Παλλαντεῖον τε ἀεισε.
Δέκνυτο δὲ αὖ λόχιμια βαθέα, (τιὼν Ρώμυλος ἔμμεν
Τάξεν ἀσυλον) ὑπὸ πέτρης ιρυερῆ δὲ Λυκαῖον,
Αρκαδικῷ τὸ γένθε, οσίωτο Λυκαίω Παντι.
Πρὸς δὲ καὶ Ἀργολέτην ἐπαρήτης ἄλσος ἐδέκνυτο,
Χῶρον δὲ ὕμνυτο, ὡς αὐτὸς περ ἀναύτιος ἦν,
Ξένιας ἐκ δὲ ἐνέπων ἀνδροκτασίων Ἀργεῖον.

350

355

360

I 2

Ταρ-

* * *

ιερᾶς ἀποκαλεῖ, καὶ αἰκλέσεις μένειν, Φοῖοι, κατά τι θεοφατον αἰνειμένας.
(ἐν τῷ I. τῶν Ἀρχαιολ.) τὸ δὲ ιερᾶς κατ' ἀντίφρασιν, ὡς ἐπαρθάτης εἰ-
πεῖν ἐπεὶ καὶ Ρωμαῖοι τὴν πύλαι sceleratam τοιωδὲ λόγων ανόμασαν,
διὰ τὸ ἐπισυμβάν τοῖς Φαθίοις πάθος, ὃν ἔχει ἐπὶ τριακοσίοις τὸν αριθ-
μὸν, διὶ αὐτῆς ἐν τῷ πρέστε Τυρίων πολέμῳ ἐξελθόντων, ὃδεις ἐπανέζηρ-
ψε. Διὸ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ πόλις μέλαιναν τε καὶ αποφράδα, Φη-
σί, τιθεται, καὶ θύεις ἀν ἔργῳ ἐν ταύτῃ χρητεῖ ἄνθρωπο, τὴν τότε συμ-
βάσαν αὐτῷ τύχων ὅτευομένη. (Διονύσ. Ἀλικαρν., ἐν τῷ Θ'. τῶν Ἀρ-
χαιολ.)

Στίχ: 357. ΛΑΣΤΛΟΝ ΛΥΚΑΙΟΝ. Τὸ μὲν Ασυλον ὑπὸ¹
Ρωμύλων διατεταχθαι φασί, κατὰ δὲ τὸν Αθηναγοραν ὑπὸ τῶν Ηρακλε-
δῶν δομηθέντος ἐν Ροιτιω, οὐ δὲ Καέδιος ἐν Θύβαις τὸ δὲ Λυκαῖον
Σπήλαιον ίω, ὑπὸ τὸν Παλλατηνὸν λέσφον, ιερὸν Παντὶ Αρκαδικῷ Θεῷ, οἷον
ὑπῆρχε καὶ τὸ ἐν Αρκαδίᾳ ὅρος τὸ Λύκαιον. Λυκαῖος δὲ καὶ ὁ Πάν οὐδὲ
προσείρηται, οὐδὲ αἴρεται πατερίαν τῆς Λύκαιης σοβάν, οὐδὲ ἐπὶ τῷ δη-
θέντος ὅρος τὰς διατριβὰς τὰ πλεῖστα ποιώμενος. (ὅρε Λ'. Γεωργ. σίχ.
15.)

Στίχ: 358. ΑΡΚΑΔΙΚΩΙ ΕΘΕΙ Παρδασίων ἔθει κατὰ
Μάρωται, ὡς καὶ τῆς Αρκαδίας αὐτῆς ἄλως καὶ Παρδασίας ἀποκαλε-
μένης. Ήν δὲ καὶ πόλις Παρδασία, ησ ἐμνήθη καὶ Ομηρος ἐν τῷ Κα-
ταλ: σίχ. 608,

,Στύμφηλὸν τὸν ἔχον, καὶ Παρδασίων ἐνέμοντο.

Ην τε καὶ ὁ Συγγραφεῖς τῶν Εθνικῶν κατατάσσει.

Στίχ: 359. ΑΡΓΟΛΕΤΟΥ ΕΠΑΡΗΤΟΥ ΑΛΣΟΣ ΕΔΕΙΚΝΥ. Δια-
φέρως τὰ περὶ τὸ Αργολέτην τέττα ισόρηται τὸ δὲ τοι κοινότερον: ὅτι
Αργος τις σύνομας ἐπικενωθεῖς Ευανδρώ, ἐπιβυλλώ ἐμελέτησε κατὰ τὸ ξε-
νοδοχήσαντος Φωραθεῖς δὲ προσανήρηται ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ευανδρόν, μηδὲ
εἰδότα ἔλως αὐτὸν, μηδὲ ἐπευδοκήσαντα, ἀλλὰ καὶ τάφῳ κηδεύσαντα τὸν
τὸ ξεναγίστην, καὶ τῷ αὐταδέσει τὸν ἄλσος τετιμηκότα. Δεικνὺς οὐδὲ
Ευανδρός Αἰνεάτη τὸ σῆμα, σύμνυσιν οὐ μίλω ἀκοντος αὐτῷ τὸν ξένον αὐταιρε-
θίσαι. Ετυμολογεῖσι διὰ τὸν Αργολέτην, οὐ Αργολετον τέττον, à letho
Argi, (ἀπὸ τὸ θανάτην, οὐ τὸ ολέθρευ τὸν Αργυρόν) οἵτοι δράσαντος, οὐ πα-
θόντος. Οἱ δὲ ἄλλως, Αργιλέτην, οὐ Αργιλήτην, ἀπὸ τῆς γῆς, αὐτομαθαι
ηξίωσαν, ητίς ίω αργιλώδης.

Στίχ:

- Ægida concuteret dextrâ, nimbosqne cieret.
355 Hæc duo præterea disjectis oppida muris,
 Reliquias, veterumque vides monumenta virorum.
 Hanc Janus pater, hanc Saturnus condidit arcem:
 Janiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.
 Talibus inter se dictis, ad tecta subibant
360 Pauperis Evandi: passimque armenta videbant
 Romanoque foro, & lautis mugire Carinis.
 Ut ventum ad sedes: Hæc (inquit) limina vñctor
 Alcides subiit: hæc illum regia cepit.
 Aude, hospes contemnere opes, & te quoque dignum
365 Finge Deo: rebusque veni non asper egenis.
 Dixit, et angusti subter fastigia tecti
 Ingentem Æneam duxit, stratisque locavit
 Effultum foliis, & pelle Libystidis ursæ.
 Nox ruit, & fuscis tellurem amplectitur alis.
370 At Venus haud animo nequicquam exterrita mater,
 Laurentumque minis, & duro mota tumultu,
 Vulcanum alloquitur: thalamoque hæc coniugis aureo
 Incipit, & dictis divinum aspirat amorem.
 Dum bello Argolici vastabant Pergama reges

Debi-

* * *

Στίχ: 362. ΤΑΡΠΕΙ' ΉΝ Δ' ἘΝΘΕ' ΝΔ' ἈΚΡΗΝ, ΚΑΠΙΤΩ' ΛΙΑ Τ' ἩΓΕΝ. Κατεψέρληψιν ὥδε: οὐπω γάρ ἐπὶ Ἐυάνδρῳ, όδ' ἡ πέτρα, όδ' ὁ λόφος ἔτως
 ὠιόμαστο ἀλλ' ἡ μὲν ἐκ Ταρπείας ἐκλήθη ὕσερον, θυγατρὸς ἀνδρὸς ἐπιφανῆς. ὁ προσέκεντο ἡ τῇ χωρίς Φυλακὴ, τῆς Τατίω Βασιλεῖ Σαβίων προσδεωκυίας τὸν λόφον. Περὶ ἡς μέτιδι Διονύσο. Ἀλικαρν. ἐν Β'. τῶν Ρωμ. Ἀρχαιολ. καὶ Πλάταρχ. εἰς Βιον Ρωμύλῳ. Ο δὲ λόφος Σατέρνιος μὲν πρώτον καλέμενος, ὃ ἐσὶ Κρόνιος, Καπιτώλιον ὕσερον παρωνομαζόμενος, οὗτος καλέστι τὰς κεφαλὰς. (Ἀλικαρν. ἐν τῷ Δ.) ἡ ἐκ τῆς Φανέσσης ὄρυττομένων τῶν θεμελίων Κεφαλῆς νεοσφαγές σώματος. (Αὐτ: αὐτ:)

Στίχ: 363. ΧΡΤΣΕΑ ΝΥΝ, ΤΑ' ΠΑΡΟΙΩ' ἈΓΡΙ' ΗΣΙ ΦΡΙΞΑ' ΑΚΑΝΘΑΙΣ. Όυδὲν γάρ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῇ λόφῳ, ἡ ἀγρία τις ἐπεπόλαξε λόχην. Ταρκώιος δὲ ὁ Πρῖτος Ναὸν ἐκέστε τὸ πρώτον ἐπεχέρισεν οἰκοδομῆσας, ὃν ἐξῆς ὁ Σάπερβος μέχρι τινὸς προήγαγεν, ὃν τε, τῆς διωκεσίας τούτῳ ἐκπεσόντος, ἡ Ρωμαίων σιωπετέλεσε πόλις. (ὅρα Ἀλικαρν: Βιβλ: Δ) ἐπὶ δὲ τῆς τῇ Καπιτωλίᾳ μόνης περιχρυσώσεως, Ἱερὸς Λεύψιος παρὰ τῷ Σχολιογράφῳ Ταυθιμάνω, υπὲρ τὰ δωδεκακιχλίατα τάλαντα δεδαπανῆθαι φησίν ἀπερ. εἰς δις ἑβδομήκοντα ἑκατοντάδες χιλιάδων Φιλιππικῶν νομισμάτων: ad septuagesies bis centena millia Philippicorum: ὁ Σχολιαστής σιωκλογισάμενος, ἀνακεφαλαιεῖθαι, ἔφη, εἰς 7000000. καὶ ἐπέκεινα.

Στίχ: 368 . . . ΑΙΓΑΙ' ἘΡΕΜΝΗ'Ν Αὐτη δὲ ην ἡ διφθέρα η τῆς Ἀμαλθείας Αἰγαίου Αἰγαίος, υφ' ης, Βρέφος ὡν, αὐτὸς ὁ Ζεὺς τέθραπτο· ας ἐν ὑμινὶ διὸς Καλλίμαχος:

——— Σὺ δὲ θήσαο μαζὸν Αἰγαίος Ἀμαλθείας.
 Τιὼ δὲ ἐρεμνικὸν ταύτια ὁ Ζεὺς Αἰγαίδα λέγεται κινέν, ὅτε τρεκυμίας ἐγένετο. Όυ μόνος δὲ ἄρα ὁ Ζεὺς τιὼ Αἰγαίδα πεποίηται Φέρων, ἀλλὰ καὶ ἡ Πατλαίας ὅτι τυχὸν καὶ ταύτης τιὼ Αἰσιδα τοιόνδε δέρμα ἐκάλυπτον. Ή δὲ καταγίδης, ἀπὸ τῆς αἵστων, ἡ τῇ δισυλλάβει αἵστω, ὁ δηλοῖ, τὸ μετὰ ὄρμης ἐρεκηπταν καὶ φέρεθαι.

Στίχ:

Ταρπεῖω δὲ οὐδένδεν ἄκρις, Καπιτώλια τὸν γένος,
Χρύσεα νῶι, τὰ πάροιδ' αὔγρησι Φριξὸν ἀκάνθαις.

Δεματοδαιμονίη αὖτη τις τῆμος αὔγρωτας

Δελθὲς θράττεν, πτῆσσον ἐπὲν ὑλια καὶ πέτρια.

Ταῦτη νέμος, Φάτο, ταῦτη λόφος νάπος οὐσκιόφυλλον,

(Οὕπω τὶς δῆλον) Θεὸς οἰκεῖ. Αρκάδες αὐτὸν

Ζηλα ἔδοξαν ίδεν, ὅτε δηθάκις Αλυδὸς ἔρεμνιώ

Δεξιτερῆ σεῦεν, πυκνὰς νεφέλας δὲ επάγειρε.

Διστὰ δὲ τοῖς πρὸς τοῖς δὲ ηρεπότα "Αἴσα ταῦτα,

Δέρκει μέρχουσι μυημῆται λέψανα αὐδρῶν"

Ταῦτη Ιανὸς γενέτης, ταῦτη Κρόνος "Αἴσα έδειμε,

Τῷ δὲ Ιάνικλον, τῷ Κρονιάς πάρος θνομα δὲ ἄκρη.

Μέσφα μετ' ἀλλήλοις τὰ πιθασκον, δώματα δὲ εσερπον

Πτωχὴ Ευάνδρος, αὔγέλας δέ τοις απάντοσε λεῦσσον

365

Μυκᾶθ', οὐδὲντος Ρωμαίοις, αβραὶ τρόπεις τε.

Ως δὲ δόμας ίξαν, τὰς Αρισεὺς θάδεα, εἶπεν,

Αλκείδης έσεβη ταδὶ κεῖνον Ανάκτορα δέκτο.

Θάρσεε οὐλβον ξεῖνον αὔγειρισεν αἴξιος ηδὲ δῆς

"Εσσο Θεοῖο λιτοῖς δὲ σέργων πράγμασιν ξρχε.

370

Ως Φάτο, καὶ σενὴς ὄροφιων υπὸ δώματος ξύδον

Αἰνεῖαν εἰσῆγε μέγαν, διφρω καδὸν εἶσε.

380

Φυλά-

Στίχ: 372. ΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΟΣ. Περὶ τέτων οἵας Ε'.

Αἱν: σίχ. 192. περὶ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ αὐτέρω, σίχ. 332.

Στίχ: 373. ΙΑΝΙΚΑΛΟΝ ΚΡΟΝΙΑΣ ΑΚΡΗ.

Τὸ μὲν, οὐκαὶ Ιανίκαλον, οὐκαὶ Ιανίκολον εἴηται, οὗτος ξεῖνος επέκεινας τοῦ Τιβέρεως, τὸ υπὸ Λγκα Μαρκίας οὔτερον ἐπ' αὐτοφαλεῖας τῶν πλεόντων διὰ τοῦ ποταμοῦ τεχνιόθεν· (Αλκαρεν. ἐν Γ'. τῆς Αρχαίολ.) Ἡ δὲ Κρονίας ακεραίης ήν, ἐν τῷ Κρόνος ἐλάνθανεν. (σίχ. 335.) Οὐ δὲ λόφος, νῶι μὲν Καπιτώλιος ὄνομάζεται, υπὸ δὲ τῶν τότε αὐθεώπων Σατόρνιος ἐλέγετο, ὥστε τοῖς τις ἐδάμαντι Φωνῇ, Κρόνιος. (Αὐτ: Αλκαρεν.)

Στίχ: 375. ΠΤΩΧΟΤΑΞΙΔΙΟΝ Τὰς ἐκ ταπενοτέρων υψώσεις τῶν Ρωμαϊκῶν πρεσγμάτων ὁ Ποιητὴς ὁδε παρέιστον, ισοροιώτας "Ευανδρον επειδοσάγων, Καλλύβθας μὲν κατ' αρχὰς πενιχρὰς γενέθλαι, οὐδέτερος οὐ Πομπήιοι οὐκ Κικέρωνες ὧδην Παλατίοις, οὐκαὶ πλεσίαις ἐκάλεσε τρέπεται, διὰ τὸ τροποιοεδές, ἐν αὐτιτρόφῳ τῷ θέσει, τῶν μεγαλεργῶν ὄροφων οἵ εἰσεγάγετο" σαθμοῖς δὲ τοῖς ποιμενοῖς παρεικάζονται, βοῶν μυκηθμοῖς κατακροτεμένοις, τῶι πολύοχλον αὐτόθι, καὶ πολύθρεψιν αὐγοράνως ἀν ἐντεῦθεν μέτρια φρονεῖν ἐκδιδάξει τὸν αὐτόθι ξένον, καὶ ταῖς τῶν πρεσγμάτων ἐπ' αὐτῷ μεταβολαῖς μηδὲν τοῦ δέοντος παρεξίσαθλαι. Οὐτοις οὐκ τοῦτος ἀριστος ημῖν ξεῖνος, εἴπερ τις ἄλλος, ὁ Μάρων υφηγητὴς οὐκ ἀδάσκωλος.

Στίχ: 377. ΤΑΔ' ΑΡΙΣΤΕΤΟΣ ΟΤΔΕΑ Ήρακλῆς ὁδε, Φησὶν, εστῆλθεν, οὐ τοσαύτας ἀριστεῖς τελέσας ἔκεινος εἴσιθι καὶ αὐτὸς θαῦταν, οὐκ διὰ μητέρεως ἐκείνης βαῖνε τοῖς ἵχνεσιν ξεῖνος δὲ οὐσιώνισον τὸ λεγόμενον, ὡς αριστεῖς τῷ Αἰνείᾳ προκαταγγέλλον. Λαγάκτορες δὲ ταῦθι τοῦ αὐτοῦ Ευανδρος αποκαλεῖται, τῷ παρειδέσει τῶν αὐτιθέτων ποικίλων τὸν λόγον, οὐκ αμα παρανῶν τῷ ξένῳ, αρετὴν μὲν τιμᾶν, τρυφῶν δὲ οὐκ πλέον μὴ ποδᾶς τιθέναι, ἐπιμελεῖς δὲ θέματι οὐκ δι εὐτελεστέρων τῶν προοιμίων ἐπὶ τὰ μέρια χωρῆσαι οὐκ τελεώτερος.

Β.βλ. Η'.

Κ.

Στίχ:

- 375 Debita, casurasque inimicis ignibus arcet,
 Non ullum auxilium miseris, non arma rogavi
 Artis, opisque tuæ: nec te, charissime conjux,
 Incassumve tuos volui exercere labores:
 Quamvis & Priami deberem plurima natis,
 380 Et durum Æneæ flevisse fæpe labore.
 Nunc Jovis Imperiis, Rutulorum constitit oris:
 Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen,
 Arma rogo, genitrix nato. Te filia Nerei,
 Te potuit lacrymis Tithonia flectere conjux.
 385 Aspice, qui coëant populi, quæ moenia clausis
 Ferrum acuant portis in me, excidiumque meorum.
 Dixerat: & niveis hinc atque hinc Diva lacertis
 Cunctantem amplexu molli fovet: ille repente
 Accepit solitam flammam, notusque medullas
 390 Intravit calor, & labefacta per ossa cucurrit.
 Non secus, atque olim tonitru cum rupta corusco
 Ignea rima micans percurrit lumine nimbos;
 Sensit læta dolis, & formæ conscia conjux.
 Tum pater æterno fatur devinctus amore:
 395 Quid causas petis ex alto? fiducia cessit
 Quod tibi, Diva mei? similis si cura fuisset,
 Tum quoque fas nobis Teucros armare fuisset;
 Nec pater omnipotens Trojam, nec fata vetabant

Stare;

* * *

Στίχ: 383. ΦΥΛΛΑΔ' ΤΠΟΣΤΙΒΑΣ, ΚΑΙ ΔΕΡΜΑ ΛΙΒΥΣΣΗΣ ἈΡΚΤΟΥ.
 Τιὼ ἀγροκηλώ σιβάδα τῷ ἐπιτραθέντι δέρματι ἐπεκόσμησε. Δέρματα
 δοι παλαιὸν ὑπετιθεσαν τοῖς ἔνυαζομένοις. Οὐτως ὁ υφορθὸς τὸν Δαίτην
 γενοδοχῶν, Ὁδυσ: Σ. 51. 49.

„Εἰσεν δὲ εἰσαγαγὼν, δῶπας δὲ ὑπέχειε δασέας,
 „Ἐπέρεσεν δὲ ἐπὶ δέρματι λονθάδος αγρίς αἰγὸς
 „Ἀυτῷ ἐγεύνειον μέγας καὶ δασύ

Καὶ Ὁδυσ: Σ. 51. 51. τὸν αὐτὸν αὐθίς περιποιήμενος:
 „τιθει δὲ ἄρτας οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 „Εὐντὸν, ἐν δὲ οἴῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματι ἐβαλλεν

„Ἐνθ' Ὁδυσεὺς κατέλεκτο. . . .

Καὶ ἐν Τμη: τῷ εἰς Ἀφροδίτιω, τῷ Ἀγχιστὶ λέχοις: Σ. 51. 159.

„Χλαίνησιν μαλακοῖς ἐξαρμένον· αὐτὰρ ὑπερθε

„Ἄρκτων δέρματι ἔκειτο

Περὶ δὲ δὴ τῆς Ἀρκτε, εἶπερ ἐν Λιβύᾳ ἐπιχωριάζει τὸ Θηρίον, περὶ οὐ
 ἥπαρηται: ὅρα τὰ εἰρημένα ἐν Ε. Λιν: Σ. 38.

Στίχ: 394. . . . ΠΡΙΑΜΟΤ ψέσσειν ἐπωφλον, Τίσι; η τὰ Πάρειδι, τῷ ἐν τῇ τῶν Θεαγῶν δίκῃ τὰ τῷ κάλλεις αὐτῷ ἀριστεῖσι
 Ψηφισαμένω. Καὶ τῇ Κρεβόῃ δὲ ὡχ ἡττον, τῇ Πριάμῳ καὶ αὐτῇ θυγατ-
 ῶι σογ, ἐξ ἧς ψίδεν ἡ Θεὸς Λασκάνιον ἔχειν.

Στίχ: 396. ΝΤΝ ΔΙΟΣ ἩΓΕΣΙΑΙΣ κτ: Οὐδὲν παρεῖ Σοῦ, φησὶν, ὃ ταῦς Διὸς
 βελαῖς ἀντίξουι ἐγ αἰτηματι, ώς δὴ καὶ αὐτῷ σωτευδοκεῖτος ἥμιν πᾶσι,
 καὶ συμπραττομένος τοῖς πράγμασι:

Στίχ: 397. . . . ΔΑΙΜΟΝ ἐμοίν Σε. Θωπευτική τις ἐπιεικῶς ἥδε ή
 προσαγόρευσις τῷ ὁμολέκτρᾳ.

Στίχ:

Φυλάδ' ὑποιβάσας, καὶ δέρμα Λιβύσσης "Αρκτε,

Νῦν πτερύγεσσι δ' ὅργεσεν ἐρεμνᾶς, κρύψε τε γῆν,

Κηρόθι δὲ πτήξασ' Αφροδίτη, οἷα ἦτα μήτηρ·

385

Ἄμφι τ' ἀπειλᾶς ἥδ' ὄμάδω θραχθέσσα Λατίνων,

Ἡφαῖστος σωεῖσ' ἐντὸς χρυσέν θαλάμοιο,

Τοῖς μὲν ἔρωτόνοισι Θεὰ προσφέρεταιο μύθοις:

Εὐθ' εἰμαρμέν' ἀνακτεῖς Ἀχαιοὶ Πέργαμα πέριθου,

Τάχεα δ' ἡ Φλόγεσιν δηΐοις χρῶν ἐρερίφθαι,

390

Οὐτιν' ὁἰζυροῖσιν ἀρωγῶν, βδέτιν' ὄπλα,

Σεϊ ἀπ' ἔργασίῃς ἰκέτευσ'. ὡς Φίλτατ' ἀκοίτα.

Οὐδέ σε μαψιδοῖσις ὄχλαιν προβέβλα πόνοισι.

Καὶ κεν ἔγω Πριάμος ὡς πλεῖσ' μέσσοιν ἐπώφλον;

Καὶ θαμὰ Αἰνέας μόχθων ἐπὶ ἔχεμε οἴκτος.

395

Νῷ Διὸς ἡγεσίας Ροτόλων ὅδ' ἐφίκετο ἀκτὰς·

Τάνεχ' ὑπὲρ τέκεος γνησμάτι Δάιμον' ἐμόν σε·

Τεύχεα δὸς: μήτηρ αὐτῷ σε ἐχσα. Σὲ γάρ τοι

Νηρῆος θυγάτηρ, Σὲ δὲ Τιθωνοῖο ἀκοίτη,

Ρᾶσα ἐπιγνάμψαθαι ἐοῖς ἐνὶ δάκρυσιν ἔχον·

400

Λεῦσσε ὅσοι σωρόρσαν, ὅσοι δὲ ἔτι τάχεσιν ἐντὸς,

Οξὺ παρθήγασι σίδηρον, ἐμοὶ καὶ ἐμοῖσιν.

ἢ Καὶ χιονέης ἀγκαῖς Θεὸς, ἐνθεν οὐδὲ ἐνθεν

Ἐμμάρπτυσ' ἀπαλῶς, ὀκνεῦντ' ἐνιδάλπεν· οὐδὲ ἄψα.

Κ 2

Σύλλα-

Στίχ: 398. ΜΗΤΗΡ ΑΓΓΩΣ ΣΕ ΕΟΤΣΑ Ἀπαραιτήτος δὲ μητρὶ φιλασόργῳ ή ὑπὲρ καὶ ίκεσία. Όυδὲ ἀρεσεν ὃ Σέρβιος ἐνταῦθα σωτέβαλεν, ὅτι Λίνεάς ή Θεὸς ἐνομασί νιῶ ἐμνήδη, ἵνα μὴ τὸν γαμέτιν διαταράξῃ τῇ ἀδικηθέντος λέχεις κακούπερινόσατε. Νοσοῦτε αριδατομένην, ετ απογεην συνηταῖται Λαζίλεμη πειθογετε, ετ suscepitum de adulterio filium. Εδήλωσε γαῖς δὲ ὃν ἐπει ταφέσαται, τόν τε τοκετὸν αναφερόν προβαθμομένη: (ὑπὲρ τέκεος γνησμάτι.) καὶ αὐτῷ ἐναγ τὴν τεξαμένην ἀπαραιταλύπτως ὄμολογήσασα: (μήτηρ αὐτῷσε ἐχσα.)

Στίχ: 399. ΝΗΡΗΓΟΣ ΘΥΓΑΤΗΡ. . . . , Ή Θέτις ὑπὲρ Δχιλδόνος δεομένη. Ιλ: Σ. σίχ. 457.

Τάνεκα γένη τὰ σὰ γένεας ἱκάνοματι, αὐτὸν καὶ ἐθέληθε
Τί ἐμῶ ᾧκυμόρω δόμεν αὐτίδας καὶ τρυφάλωσαν,
Καὶ καλέας κυημίδας ἐπισφυρίεις αἰρευνας
τοκαὶ θάρητη.

Στίχ: Αὐτ: ΤΙΘΩΝΟΓΟ ΑΚΟΓΗ, Ή Ήως ὑπὲρ Μέμνονος ἴκετέσσασας καὶ γαῖς καὶ τέττα τὰ ὅπλα δεῖσε τῆς τεκέσης πην Ήφαιστότευτα. Καλαβρὸς Παραλεπ. Βιβλ: Β'. σίχ. 453.

Τύπτων δὲ ἀλλήλων, ἀμοτεν φρεστὶ κυδίωντες
λαπίδας, αἵς Ήφαιστος ὑπὲρ Αμβροσίον κάμε τέχνη.

Σημέωσαν δὲ καὶ τὰς ὑπεμφαινομένιας διαφοράς· η μὲν Νηρῆος (Φησίν) υστηρχε θυγάτηρ, Πηλέως δὲ ἀλοχος, η Θέτις· η δὲ Ήως Τχερίωνος μὲν θυγάτηρ, ἀλοχος δὲ Τιθωνός. Εγώ δὲ σοι καὶ τὰ Διὸς αἱμὶ θυγάτηρ, καὶ Σὲ δὲ τὰς Ήφαιστος ἀκριτις· η πολλῷ φρεστὶ κακομετέρα, η ἐκεῖνα, τῆς παιδὸς Σὲ τυχέν χάριτος.

Στίχ: 401. ΛΕΥΣΣΕ ΟΣΟΙ ΣΥΝΟΡΟΤΣΑΝ κτ: Επίσηθι τοῖς ἐν τῷ Ζ'. Βιβλ: Επτεθέσις σίχ. 668 — 687.

Στίχ:

Stare, decemque alios Priamum supereffe per annos.
 400 Et nunc, si bellare paras, atque haec tibi mens est,
 Quiquid in arte mea possum promittere curae,
 Quod fieri ferro, liquidove potest electro,
 Quantum ignes, animaque valent, absente precando
 Viribus indubitare tuis. Ea verba loquutus,
 405 Optatos dedit amplexus, placidumque petivit
 Conjugis infusus gremio per membra soporem.
 Inde, ubi prima quies medio jam noctis abactæ
 Curriculo expulerat somnum, cum fœmina primum,
 Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva,
 410 Impositum cinerem, & sopitos suscitat ignes,
 Noctem addens operi, famulasque ad lumina longo
 Exercet penso; castum ut servare cubile
 Conjugis, & possit parvos educere natos.
 Haud secus Ignipotens, nec tempore segnior illo
 415 Mollibus è stratis opera ad fabrilia surgit.
 Insula Sicanum juxta latus, Aëliamque

Erigi-

* * *

Στίχ: 405. ΣΥΛΛΑΒΕΝ ΗΘΑΛΕΗΝ ΦΛΟΓΑ κτ: Οῦτω καὶ παῖς Ὄμῆρος Ζεὺς
 τιὰ Ήραν, Ἰλ: Σ. 51χ. 294.

,Ως δὲ τὸν ἔρωτα πυκνὰς φρένας ἀμφεπάλυψεν.

Καὶ Αὐτ: 51χ. 346.

,Η δα, καὶ αγκάστη εἰπεπτε Κρόνος πάσις ίω παράκοιτην.

Τὸ δὲ συμβαν τῷ τῷ φλογὸς παρείσκαστο διαδόσει καὶ Ἀπολλώνιος Ἀργος
 οὔσιος: Γ. 51χ. 286. Περὶ τῆς Μηδειας λέγων, σφιδεῶν ἔρωτι καταιθομάνης
 τῷ τῷ Ιάστωνος:

,Βέλος δὲ ἐνεδάσιετο κάρην

,Νέρθεν υπὸ κραδίην φλογὴν εἴκελον . . . ,

Καὶ οἱ Λιτός αὐτ: 51χ. 269. περὶ τῷ Ιάστωνος:

,Τοῖος υπὸ κραδίην εἰλυμένος αἴθετο λάθρην

,Οὐλος ἔρωτας

Στίχ: 409. . . . ΔΟΛΟΙΣ ΠΡΣΥΝΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΙΔΕΙ. τὸ δὲ Ὄμῆρος
 Ιλ: Σ. 51χ. 300.

,Τὸν δὲ δολοφρονέσσας προσήνεται πότνια Ήρη.

Στίχ: 415. . . . ΕΤΗ ΔΕΚΑ ΠΡΟΣΠΕΡΙΕΓΝΑΙ. Τιὼ τῆς ποκεωμένης
 Μοιρας υπέρθεσιν παρὰ τῷ Διὶ καθάπη, τῶν πάλαι Ἐτεύσκων δόγμα φα-
 σὶ γενέθαι, καθ' δὲ καὶ Ήρα αὐτῇ ἀπεφιλώατο, ἐν Ζ. Λιν: 51χ. 339.

Στίχ: 418. . . . ΤΗΚΤΩ. Τὸ Ηλεκτρὸν, ἐδος
 πεφυκέναι κόμμιος ἐφασαν, ἐκ τινῶν αἰποσαλάσγον δένδρων, οἷον Αἰγαίου,
 Πίτυος κτ: Αἴλοι δὲ ἀσφάλτῳ ἐδος ἐναὶ ἐκ γῆς αἰποφερομένης οἱ δὲ σέλ-
 λας, διτι μετάλλων ἐσὶ τι μίγμα, φασὶ, τῷ Ηλεκτρὸν χρυσαυγίζον. τῷ χρόνῳ
 τῷ τῷ δὲ ἐκ χρυσᾶς, καὶ πεμπτημορίς σιδήρος, ἡ τεττημορίς σωτήκεδη.

Στίχ: 422. ΤΗΣ ΤΕ ΧΕΘΕΙΣ ΚΟΛΠΟΙΣ κτ: Καθὰ καὶ Ιλ: Σ. 51χ. 352.

,Ως δὲ μὲν αἰτέμεται εῦδε πατήρ αὐτὸς Γαργάρως αἴρω,
 ,Τηγνῷ καὶ Φιλότητι δαμεῖς ἔχε δὲ αγκάστης αἴροιτην.

Στίχ: 424. . . . ΩΣ ΘΗΛΥΤΕΡΗ ΟΤΕ ΠΡΩΤΟΝ, Καὶ Ἀπολλώνος ἐν
 Δεργοναυτ! Γ. 51χ. 291,

,Ως δὲ γαῖη μαλερῶ περὶ κάρφεις χένετο δαλῶ

,Χερυῆτις, τῷ περ ταλασῆσις ἔργα μέμπλεν,

,Ως καὶ υπωρόφιον νίκτωρ στήλας ἐνταώματο

,Αἰγαῖ μάλιστης ἐγρομένη τὸ δὲ αἴθεσφατον ἐξ ὄληγοιο

,Δαλῶ αἰνεγρόμενον, σιδὴ κάρφεις πάντ' αἰμαδηάη.

Στίχ:

Σύλλαβεν ηθαλέιω φλόγα τῷ δ' ἄρα ἐν μυελοῖσι
Θέρμη ἐπιφέρευσασα, δὶς ὅσέα ἔρψε τακέντα⁴⁰⁵
"Ως ὅτε βροντῇ ἀμα. σεροπῆς συρρήγνυται αὔγλη,
Καὶ σέλαος νεφέων διὰ δέδρομεν ἔμπυρος οἴμη.
"Η δ' ἄλοχος γῆθησε, δόλοις πίσιν τε καὶ ἄδει
Τῇ δ' ὁ πατὴρ προσέειπεν, ἔρωτι ἀλλὰς ἀμεγάρτῳ:
Τίπτ' ἔρεις τὰ πάρος; ποὶ δ' ἡ σέο ωχετο πίσις,⁴¹⁰
"Η ἐπ' ἔμοι γε Θέαν"; Αλλ' εἴ σοι τόσσα μεμήλοι,
Ἐξιῶ Τέυκρος, καὶ τῆμος θωρῆξ ἐνὶ ὅπλοις.
Οὐδὲ γὰρ ὑψιμέδων τόδε ἔργαθεν, οὐδέ τε Μοῖρα,
Τροίων τε, Πρίαμόν τε, ἔτη δέκα προσεριεῖναι.⁴¹⁵
Καὶ ἵν πτολεμησάντες, καὶ νῦν δὲ ἔτι καὶ τὸ βέβλας,
"Ει τι μοι ἐκ τέχνης μελέδημα ὑποχέαθ' ἔσιν
"Οττι σιδήρῳ, καὶ τηκτῷ τέυχοιτ' ἥλεκτρῳ,
"Οφρὸς ἔνι ίς πυρὶ, καὶ φύσαις, μὴ δὴ σὺ λιτέθα,
Μὴ δὲ τεῷ κάρτει ἐνδοιάζειν τῷσι δὲ ἄπαις,⁴²⁰
Αγκάσιν ἴμερτιώ μάλα ἦν περιβάλλετ' ἀκοίτιω,
Τῆς τε χειθαῖς κόλποις, ἐνίσιυσε μελιφρονα ὑπνον.
Εἴτα δὲ ἄλις δαρδῶν, καὶ νυκτὸς δὲ ἄρτι μεσάσης
"Τπνον ἀπ' ὄσσοιν ὥστ', ὡς θηλυτέρη ὅτε πρῶτον,
(Τῇ ρὰ λιτόν γε βίον παρέχει ταλασῆα ἔργα)⁴²⁵
"Τπαὶ δὴ αποδιῆς κατὰ εὔδον πῦρ ἀνθεγέρει,
Νύκτα δὲ ἐπ' ἔργασίη προσθεῖσα θεράπνας πάσας,
Φᾶς προτὶ νυκτῶν τακτοῖς ἔριοις ἐνσέρχει,
"Ως λέκτρον τ' ἔχεμεν τηρεῖν ἀγνὸν περ ἀκοίτη,
Εὖ δὲ τ' ἀνατρεφέμεν τάξις αὐτῆς νήπια τέκνα.⁴³⁰
Τῷσι δὲ πυρὸς κρατέων, ὄκνον τότε πάντ' ἀποσείσας,
Πρόφρων ἐκ μαλακῆς ἐνυῆς ἐπὶ λέγρετο ἔργα.
Αγχὸς Σικανίης, μέσον Άιολίης Λιπάρης τε,
Αἰπή τις Νῆσος, καπνηροῦς ἥρτ' ἐπὶ πέτραις,⁴³⁵
Τῇ δὲ ἄριστη γλάφυ, καὶ Κυκλώπων κοῦλα καρβνων
Αντρα σμερδαλέον μυκάτ' ἀκμώνων πληγαῖς

Κάρτ'

* * *

Στίχ: 430. ΕΤ^ο ΔΕ^τ Τ^ο ΑΝΑΤΡΕΦΕΜΕΝ κτ: Καὶ Ὅμηρος Ιλ: Μ. 5^οχ. 433.

"Ως τάλαντα γωη χερνῆτις ἀληθῆς,
,,Η τε σαθμὸν ἔχεσσα, καὶ ἔριον ἀμφὶς ἀνέλκει
,,Ισάζεσσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μαδὸν ἀργταί"

Στίχ: 433. ΑΓΧΟΤ ΣΙΚΑΝΙΗΣ, ΜΕΣΟΝ ΑΙΓΑΛΙΗΣ ΛΙΠΑΡΗΣ ΤΕ. Ορα Α.
Αἰν: 5^οχ. 6οζ. Ιδίᾳ δὲ περὶ Λιπάρης Αυτ: 5^οχ. 58.Στίχ: 434—438. ΑΙΠΗΤ ΤΙΣ ΝΗΣΟΣ Λῦτη ἡ Ίερα καλεμένη, ἢ
πρὸς μεσημβρίαν κατὰ Λιπάρας· ἐν ᾧ, διὰ τὰς ἐξ αὐτῆς ἐκφλογώσεις,
τὸ Ηφαίστιον ἰδεύθα μεμύθευται χαλκευτήριον, ἐξ οὗ, καὶ τὸ Ίερα ὄνομα
τῇ Νήσῳ, καὶ τὸ Ηφαίστιον καὶ τοι ἡ αἱ λοιπαὶ τετταὶ μετέχουν, Ηφαίστειος
πάσσαι καλεμέναι.Στίχ: 435 ΚΤΚΛΩΠΩΝ ΚΟΓΛΑ Τῷ Ηφαίστιον ὑπόδ-
ρυπτήρων.

Βιβλ. Η.

L

Στίχ:

- Erigitur Liparen, fumantibus ardua saxis;
 Quam subter specus, & Cyclopum exesa caminis
 Antra Aetnæa tonant, validique incudibus ieiunus
420 Auditi referunt gemitum, striduntque cavernis
 Stricturæ chalybum, & fornacibus ignis anhelat:
 Vulcani domus, & Vulcania nomine tellus.
 Hoc tunc Ignipotens cœlo descendit ab alto.
 Ferrum exercebant vasto Cyclopes iu antro,
425 Brontesque Steropesque, & nudus membra Pyracmon.
 His informatum manibus, jam parte politâ
 Fulmen erat (toto genitor quæ plurima cœlo
 Dejicit in terras) pars imperfecta manebat.
 Treis imbris torti radios, treis nubis aquosæ
430 Addiderant; rutili treis ignis, & alitis Austri.
 Fulgores nunc terrificos, sonitumque, metumque
 Miscebant operi, flammisque sequacibus iras.
 Parte aliâ Marti currumque, rotasque volucres
 Instabant, quibus ille viros, quibus excitat urbes:
435 Aegidaque horrificam, turbatæ Palladis arma,
 Certatim squammis serpentum, auroque polibant:
 Connexosque angues, ipsamque in pectore Divæ
 Gorgona, defecto vertentem lumina collo.

Tol.

Στίχ: 437. ΚΑΡΤ' ΉΧΟΥΝΤΑ ΓΟΩΔΕΣ Ο Ποιητής: Referunt gemi-
 tum, (ἐπαναφέρεισι τε καὶ αἰτιδόσσι τὸν γόνον) ὑπακέεθαι δὲ ἐντεῦθεν
 πῆχυς τινα ἐπανήχησον Σερβίῳ δοκεῖ, οὐ τις ἀλλομένη πάλιν, ὅθεν ὁρμήθη
 φέρεται. (Ορα αὖτε: σιχ. 317.)

Στίχ: 438. ΧΑΛΤΨ Ο σιδηρος σομαθείς θτω καλεῖ-
 ται. Ότι περὶ τινὸν ἐν Κολχίδι Χαλύβιων, πολὺς ιώ ἐπιπολάρων ὁ σιδηρος,
 ὅθεν καὶ οἱ τινὸν χώραν οἰκεύντες, καὶ περὶ τινὸν τῷ σιδηρῷ μεταλλείαν το-
 καὶ ἔξεργασίαν ποιεύντες Χάλυβες, ἐν μεταλλεύμασι περῶτοι γενέθησαν ισό-
 φωταί. (Στέφ: Βιζ) οὗτοι καὶ ἐν τῷ Λ. τῶν Γεωργ. σιχ. 63.

Στίχ: 442. ΒΡΟΝΤΗΣ ΤΕ ΣΤΕΡΟΠΗΣ ΤΕ, ΔΕΜΑΣ ΓΥΜΝΟΣ ΤΕ ΠΥΡΑΚ-
 ΜΩΝ. Ο δὲ τοιοδος ἐν τῷ Θεογον. σιχ. 140. τὸς ἐκ γῆς καὶ φραντε τεχ-
 θέντας τρεῖς Κύκλωπας αἰαφέρων κατασλέγεις τάττες:

, Βρόντιω τε. Στερόπιω τε, καὶ Ἀργυρίω ὁ βρεμόθυμον.
 Καὶ εἰς αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ἐν Βιβλ: Α'. Κεφ Α'. τὸς αὐτὰς ἐμοίως: "Αργυρίω,
 Στερόπιω, Βρόντιω" ἀντίκαρος ἔχειν ἔνα σφραγίδιον ἐπὶ τῷ μετώπῳ· ὡς
 τὸν Πυράκμονα ήμιν ὁ Μάρεων ἀντὶ τῷ "Αργυρίῳ" ἐπεισενέγκας ὑπέθετο, ἐκ
 τῶν τῆς χαλκείας ὀργάνων προσφυῶς τάττω συμπλέξας τάνομα.

Στίχ: 443. ΣΚΗΠΤΟΣ ΠΟΙΕΤΜΕΝΟΣ ΗΔΗ. Ἐν τῷ γίγνεθαι ὡς
 ἐν χερσὶ γάρ ιώ ἔτι τῷ τεκταίνοντος, ἔτι ἀτέλειος· ὡς δηλεῖται τὸ ἐν
 δισὶ τριῶν ἐκτιθέμενον.

Στίχ: 446 – 449. ΤΡΕΙΣ ΑΚΤΙΓΝΑΣ ΘΕΝΤΟ ΧΑΛΑΖΗΣ, κτ: Δωδεκαγλώχια,
 φασὶ, τὸν Κεραυνὸν δὲ Ποιητὴς ὡδὲ φιλοτεχνεῖ, διδάσκων ἐντεῦθεν, Τριγύλω-
 χια δὲ ἐκάστης τῶν τῇ δωδεκαπλίσιᾳ ἀρῶν αὐτὸν κατασκήπτειν. Κεραυνοὶ
 γάρ καταφέρονται καὶ χειμῶνος, ιώκα χρυσοβόλος τε καὶ χαλαζοβόλος η
 ὥρα· καὶ ἔσφρος, στεπομβρος η ὥρα καὶ υετῶδης· καὶ θέρετος στεφλογε-
 ρα καὶ πυρώδης· καὶ ἐν μετοπώρῳ, στεφαλέσστα καὶ ανεμώδης. Τάττος
 αὖ τις καὶ ἄλλας προσθένται ἔχοι, στις καὶ τὰ εἰς τινὸν περανιγ σύσασιν
 σωιόν-

Κάρτ' ηχεντα γοῳδες ἀτὰρ τ' ἐν κρυπτήρεσσι
Σίει αινθαρίδεσσι χάλυψ, ἵνων πῦρ δὲ ἔκπνει.
‘Ηφαιστοι δόμος δ', ‘Ηφαισιὰς αὖτε τὸν ἀκέα.
Ἐνθα καὶ σύλλυπτοι καριώνων βῆ πυρὸς ἄρχων.
Χάλκευον δὲ σιδηρον ἐν ἐυρέῃ Κύκλοπες ἀντρῷ
Βρόντης τε, Στερόπης τε, δέμας γυμνός τε Πυράκμων.
Τοὺς δὲ ἐν χερσὶν ἔισι σκηπτὸς ποιεύμενος ἥδη,
(Οὓς τὸν θρανοθέν γε πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε
Πολλὰς ἐστὶ επὶ γαιῶν) ὃς ἔπω εἰς τέλος ἤκτο.
Τρεῖς ἀκτῖνας θέντο χαλάζης, τρεῖς δὲ ὑετοῖο,
Τρεῖς μαλερὴς πυρὸς, ἥδε Νότοιο τρεῖς πτερόεντος.
Τοῖς δὲ ἔκπαγλα σέλα μίσγον, πάταγόν τε φόβον τε,
Παντοδαπὰς τὸν ὄργανον, ὀπέωνες ὅσαι φλογέεσσιν.
Ἄλλοι δὲ ἄλλυδις ἄρμα τὸν ἔτευχον, οὐδὲ ἄντυγας Ἄρει
Πτωθὲς, τοῖς ἄνδρας, τοῖς τὸν ἄσεα ἔξερέθησιν.
Αἴνιὼ τὸν Αἰγιδα, ὅπλον Ἀθηναῖης κοτεύσης,
Ἐρπομένων ὄφεων Φολίσι χρυσέησιν ἐκόσμουν,
Ἀμπλέκτες ποίεν τε ἔχεις, καὶ τῆς σήθεσθιν
Κόρσια Γοργόνος, ἥ δρεφεν αἰνῶς ἄλλοσε ὕπαρ.

440
445
450
455

L 2

Αἱρετε

* * *

σωιόντα σοιχεῖα ὁ Ποιητὴς ὑπηνίζατο· τιλί μὲν γιλί διὰ τῆς χαλάζης, ἵσ
ἐπὶ τῇ συμπήζει καὶ τὶ γωῶδες σωάρχεται, δύνει καὶ ἡ τῶν κεραυνίων
παλαιμένων λίθων, ποιητὴς φερομένη ὑπόληψις· τὸ δὲ ὑδωρ, ἐν τοῖς ὄμβροφό-
ροις νέφεσιν, ἐξ ὧν ὁ σκηπτὸς οἷον ἐκπυριώζεται· τὸ δὲ πῦρ, ἐν τοῖς ἔξαπ-
τομένοις σελαγίσμασι· τὸν δὲ αέρα ἐν ταῖς θυέλλαις τὸ πνέοντος ανέμῳ
μετὰ σφοδρότητος. Σωῆψε δὲ τάτοις καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀπλῶν ἀεραπλῶν τὰ
φωτὸς ἐκσελαγίσεις, καὶ τὸν ἐξηγεντα τῶν βροντῶν πάταγον, καὶ τὸν
ἐκ παταπλήζεως ἐμποιήμενον ἀνθρώποις τε καὶ κτιώσι φόβον· καὶ τὰς
ὅργας τελευτῶν, διὰ τοῖς ἀλιτροῖς τε καὶ αστεβέσι τὰς πρητηρας ἀνω-
θεν τὰ πολλὰ κατασκήπτειν εἰς ποιητὴν τῆς αὐτῶν ἀταθαλίας τε καὶ
μοχθηρίας ἥγειμενα.

Στίχ: 450. . . . ἌΡΜΑ Τ' ἈΝΤΤΓΑΣ ἈΡΕΙ. Οἱ γαρ ἐν
τῷ Ἡφαιστοῦ ἐργασηρίῳ Κύκλωπες καὶ μόνον Διὸς τὸ ὅπλον, ἢτοι τὸν κεραυ-
νὸν χαλκεύειν μεμύθευται, ἀλλὰ καὶ Ἄρει τὸ ἄρμα, ὥπερ ἐν πολέμοις
ἐχαράσσειν, ἐξ οὐ καὶ βρισάρματος υμνηται· καὶ Αθηναῖο τιλί Αἰγιδα.

Στίχ: 452. ΑΙΝΗΝ Δ' ΑΙΓΙΔΑ, ὉΠΛΟΝ ΑΘΗΝΑΙΗΣ Ταύτω δὲ
καὶ Ὅμηρος περιγράφει· Ιλ: Ε, σίχ. 738.

Αἰγιδα θυσσανόεσσαν
Δεινίω, ἦν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐσεφάνωται·
Ἐν δὲ Ἔρις, ἐν δὲ Λλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ιωκή,
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ διηνοῖ πελώρῳ.
Δεινή τε σμερδιή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

Καὶ ὁ Καλαβρὸς δὲ τοῖς Ὅμηροις ἔχεσσιν, ὡς οἶον τὸ ἐγγὺς ἐπιτίθων,
Παραπλεπ: Βιβλ: ΙΔ. σίχ. 451.

Αἰγιδα θῦρον . . . παμφανόωσαν,
Ἄρεπικτον, βριαρέω τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητίω,
Ἐν γαρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροίο Μεδεύτης
Σμερδαλέον κρατεροὶ δέ, καὶ αἰκαμάτῃ πυρὸς ὁρμίω
Λαύρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες.

Στίχ: 455. ΚΟΡΣΗΝ ΓΟΡΓΟΝΟΣ κτ: Περὶ δὲ ταύτης ὅρας 5'. Αἰν: σίχ. 320:
Ωπας δὲ ἀπέξερεφεν ἡ τῆς Γοργόνος κεφαλὴ, ὡς ὁδε λέγεται, ἐγὶ τὰς
ἔσωτης

- Tollite cuncta (inquit) coeptosque auferte labores,
440 Aetnæ Cyclopes, & huc advertite mentem.
 Arma acri facienda viro: nunc viribus usus,
 Nunc manibus rapidis, omni nunc arte magistrâ:
 Præcipitate moras. Nec plura effatus: at illi
 Ocyus incubuere omnes, pariterque laborem
445 Sortiti: fluit æs rivis, aurique metallum,
 Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquefecit.
 Ingentem clypeum informant, unum omnia contra
 Tela Latinorum: septenosque orbibus orbes
 Impediunt: alii ventosifollibus auras
450 Accipiunt, redduntque; alii stridentia tingunt
 Æra lacu: gem' impositis incudibus antrum.
 Illi inter se: multâ vi brachia tollunt
 In numerum, versantque tenaci forcipe massam.
 Hæc pater Æoliis properat dum Lemnius oris,
455 Evandrum ex humili techo lux suscitat alma,
 Et matutini volucrum sub culmine cantus.
 Consurgit senior, tunicâque inducitur artus,
 Et Tyrrhena pedum circundat vincula plantis.
 Tum lateri, atque humeris Tegrum subligat ensem,
460 Demissa ab lævâ Pantheræ terga retorquens.

Nec

* * *

δαυτῆς πάντως πῶς γὰρ, νεκράτε οὐσα καὶ αἰκίητος; τὰς δὲ τῶν ἀλλων,
 τῆς ἐκπάγλης καὶ σμερδαλέας ἔψεως ἀποσρεφομένων τὰς γὰρ ἐπιβλέψαν-
 τας, ἐκλιθσῶ αὐτίκα μεμυθολόγηται.

Στίχ: 461. . . . ΙΔ' ἜΛΛΑΧΟΝ ΙΣΑ'ΚΙΣ ἘΡΓΟΝ. Φ.ξ. 78, ήτοι ἰσομερῶς
 τὸν πόνον ἀλλήλοις διανεμάμενοι, κλήροις ἐλαχον περὶ ὃ τις ἄν ἔκαστος
 ἐπιβάλλοιτο ἔξεργασσαδαι.

Στίχ: 464 ΚΑΙ' ΡΑ' ΠΕΛΩΡΙΟΝ ΑΣΠΙΔ' ΑΝΤΙΒΙΗΝ ΓΕ.
 465. ΠΑΣΙ ΣΤΗΣΟΜΕΝΗΝ Έν δυσὶ τοῖσδε τοῖς ἐπεσι,
 τῷ μὲν τὸ μέγεθος, τῷ δὲ τὸ σερδὸν καὶ ἀρέπτον τῆς ἀσπίδος ἐδῆλωσεν
 ἀπερ Ομηρος αμφότερος δὲ ἐπεσι ἐνὶ τῆς Αχιλλίως. Ιλ: Σ. 51χ. 478.
 „Ποιει δὲ πρώτισα σάκος μέγα τε σιβαρίν τε.

Στίχ: 466. ΕΠΤΑ' ΔΕ' ΑΛΛΗΛΗΣΙΝ ιτ: Τὸ δὲ τῷ Αχιλλίως σάκος παρ Ο-
 μήρω πενταπτυχὲς λῶ. (εἰδ. μικρὸν ἀνωτ: 51χ. 481.)

Στίχ: 467. ΑΛΛΟΙ ΕΝ ΗΝΕΜΟΕΣΣΙ ΔΕ' ιτ: Ομηρος δὲ ἔφεσσεν οὔτως: Ιλ.
 Σ. 51χ. 470.

„Φῦσαι δὲ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσαν,
 „Παντοῖων εὐπρητον ἀυτηλώ ἔξανισσαι.
 „Αλλοτε μὲν παένδοντι παρέμμεναι, αλλοτε δὲ αὗτο
 „Οππως Ήφαιστος τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἀνοιτο.

„Αλλ' ὅρα καὶ τα ἐν τῷ Δ. τῶν Γεωργ. 51χ. 209. καὶ τῶ δὲ ἐκεῖ Σπ-
 μέωσιν.

Στίχ: 469 ΒΑΠΤΟΝ ΚΑΣΣΙΖΟΝΤΑ Ποιέν τινα πήχαν φέποτελέψια,
 οἷος ὁ τῷ πεπυρακτωμένης σιδῆρος, σβεννυμένης ἐν ὕδασι. Διὸ καὶ Λεισ. ἐν
 „Β. τῶν Μετεωρ. τοιάν δε τινα σιξιν καὶ τῶ βροντὴν εἶναι ἐφησ. Σιγ-
 μὸς γάρ καὶ Σιξις ὁ Φόφος ὁ τῷ πυρὸς, ω̄ μόνον ἐν ὕδατι, αλλὰ καὶ ἐν
 ὄτῳδεν υγρῷ, οἷον ἐν ἐλαιώ ιτ: Εξ οὖ καὶ τὸ Κλεάρχος παρὰ τῷ Δειπνο-
 „σοφιτῇ Βιβλ: Ζ. περὶ τῆς Αφύνης, οἱ περὶ Λερχέερατον ἐπιβάλλοντες,
 „κελέυσσιν ἐπὶ Θερμὸν τύγανον σιζόσσαν αὐθαιρέτην. Ή δὲ λέξις καὶ ἐπὶ τῆς
 διωάμεως τῷ τοιχεῖσ (Σ) ἔτως πήχυντος πήρεσσα. Σηγματικὸς τοιχεῖσ δὲ

Αἴρετε πάντα δ' ἔφη, παύσαθ' ὡν ἥρεκαθ' ἔρδειν
Αἰτιαῖοι Κύκλωπες, ἀτὰρ νόον ἵχετε ἄδε·

Τεύχεα Ἀνέρι δεῖ τεῦξαι· νιᾶ δώμη χρῆθαι·

Νιῶ χερσὶ απένδειν· νιῶ τεχνοσωῆ παντοῖη·

Μηδὲ ἄρδη δηθάειν. Οὐ πλείω Φθέγγετο· οἱ δὲ

Ωκα απεῦσαν ἀπαντεῖς, ίδε ἔλλαχον ισάκις ἔργον.

Χένετο καρδύακας χαλκὸς προρέων, χρυσός τε,

Τραυματικὸς τε χάλυψ, μεγάλῃ ἐνὶ τήκετο χώνη.

Καὶ δὰ πελώριον ἀστιδὲ ἐμόρφειν, αντιβίω γε

Πᾶσι σησομένια οἶω βελέεσσι Λατίνων.

460

Ἐπτὰ δὲ ἀλλήλησιν ἐπὶ πτύχας ἄρσαν.

Ἄλλοι ἐν ἡνεμόσσι δὲ Φυσητήρεσιν ἄνυρας

Δέχνωτ' ἔκπεμπόν τε. Σίδηρον ἐν ὕδασιν ἄλλοι

Βάπτον καστίζοντα· ὑπέσενε δὲ ἄκμοσιν ἄντρον.

Οἱ δὲ ἄρα ἔξαλλας φεναράς γε βραχίονας ἄρον

Ρυθμῷ, καὶ μύδρου κρατερῇ σρόφεον τε πυράγρη.

470

Λίγινιος εὖ τε τάδε αὔριχ' Αἰολίης ἐν ὅροισιν,

Ευάνδρῳ Φάος ὑπνον ἔλεν χθαμαλῷ ἐνὶ οἴκῳ,

Ἡδὸν τὸν ἡῶι ἐνοικιδίων πετειωῶν.

Ἐγρετο δὲ αὖψ' ὁ γέρων, μαλακὸν δὲ ἔνδιαι χιτῶνα,

Ποσσὶ δὲ ὑπαὶ Τυρδίων ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

475

Eit'

* * *

ον σιγμὸν ἀποδίδωσι προφερόμενον. Ἄχαρι δὲ καὶ αῆδες τὸ Σῆγμα, (ώς Διονύσ. ὁ Ἀλικαρν. Φησιν ἐν τῷ περὶ Σιαθέσ: ὄνομάτων) καὶ εἰ πλεονά- „σει σφόδρᾳ λυπεῖ. . . . τῶν γοῦν παλαιῶν απανίως ἐχρῶντο „τηνὲς αὐτῷ, καὶ πεφυλαγμένως. Ἐσὶ δὲ οἱ αστίγματα ὠδὰς ὄλας ἐποίενται „δηλοῖ δὲ τέτο Πίνδαρος ἐν οἷς Φησι: Πεὶν μὲν ἡρίπε χοινοτενῆ Φωνήεντας „διδυράμβων, καὶ τὸ ΣΑΝ κιβδαλον ἀνθρωποις ἐνθεντοι καὶ παρὰ τῷ „Δειπνοσοφιῆ (Βιβλ: I.) ἀναφέρεται τις Λάσσος Ἐρμονέως ἀσιγμος ὠδὴ „καὶ ὁ εἰς τινα Δήμητρας ὑμνος ἐμοίως ἀσιγμος ἔργον ἀνεληφότος ἢ μικρὸν δῆπε, ἐν δὲ μεγάλῳ (ώς ἐγὼ κρίνω) τῷ πράγματι.

Στίχ: 471. . . . ΜΥΔΡΟΝ . . . Massam (δύκον) ὁ Μάρων ἐπεντέλειος δὲ δὲντισι Κάδιξι, Ferrum: (Σίδηρον.) Μύδρος δὲ ὁ πεπυρακτωμένος, ἦτοι σίδη- ρος, η λιθος, ἐπίσης λέγεται· ἐξ οὐ καὶ ὁ χαλκεὺς ἐρηταὶ μυδροτύπος. „Ἀναξαγόρας δὲ (παρὰ Λαερτ: Βιβλ: B') ασεβέας ἐκρίνετο, διέτι τὸν „πλινον ἔλεγε μύδρον ἐναι διαπυρον.

Στίχ: 472. ΛΗΜΝΙΟΣ . . . Τὸν Ἡφαιστον ὄντως ὄντας ἐκ τῷ συμ- πτώματος, περὶ οὐ Ομηρος Ιλ: Α'. σιχ. 590—594.

Στίχ: 473. . . . ΧΘΑΜΑΛΩΙ ΕΝΙ ΟΙΚΩΙ, Ταπεινὰ γὰρ ιδε τὰ τῷ πτωχῷ Ἐυάνδρες οἰκήματα ὡσαερ εἴρηται. σιχ. 375—381.

Στίχ: 474. . . . ΕΝΟΙΚΙΔΙΩΝ ΠΕΤΕΗΝΩΝ. Ἀλεκτριώνων τε καὶ Ἀ- λεκτορίδων, η καὶ Χελιδόνων εἰπεῖν, καὶ Στρεθίων, καὶ πτινῶν ἄλλων, δισα- φένται διαφωσκάσης ήτος ἀναβάθμεται.

Στίχ: 475. ΕΙΡΕΤΟ Δ' ΑΙΨ' Ο ΓΕΡΩΝ . . . Ταῦτα μικρῷ δεῖν ἐπὶ λέξεως εἰληφθαι, Pene ad verbum: Φησὶν Οὐρσῆνος ἐκ τῶν Ομήρε, Ιλ: Β'. σιχ. 41—45.

„Ἐγρετο δὲ ἐξ ὑπνος, θεῖη δέ μιν αἴμφεχυτ' ἐμφῆ „Ἐζετο δὲ ὁρθωθεῖς μαλακὸν δὲ ἔνδιαι χιτῶνας „Καλὸν, γηγάπτεον περὶ δὲ αὖ μέγας βάλλετο Φάρος „Ποσπὶ δὲ ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. „Διμφὶ δὲ ἄρδη ὄμοισιν βάλετο ξίφος αργυρόηλον.

Nec non & gemini custodes limine ab alto
Procedunt, gressumque canes comitantur herilem.
Hospitis Aeneas sedem & secreta petebat,
Sermonum memor, & promissi muneris heros.

465 Nec minus Aeneas se matutinus agebat.

Filius huic Pallas, olli comes ibat Achates:
Congressi jungunt dextras, mediisque residunt
Ædibus, & licito tandem sermone fruuntur.
Rex prior hæc:

470 Maxime Teucrorum duxtor, quo fôspite nuncquam
Res equidem Trojæ vietas, aut regna fatebor:
Nobis ad belli auxilium pro nomine tanto
Exiguæ vires. Hinc Tusco claudimur ambi:
Hinc Rutulus premit, & murum circumsonat armis.

475 Sed tibi ego ingentes populos, opulentaque regnis
Jungere castra paro; quam fors inopina salutem

Osten.

Στίχ: 476. . . . ΤΤΡΡΗΝΑ' ΚΑΛΑ' ΠΕ'ΔΙΛΛ. Περὶ τέταρτον παρὰ Πολυδ: Ὄνομας. Βιβλ: Ζ. Κεφ: ΚΒ'. Τυρδίωνικά, τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον· οἱ δὲ ἡμέντες ἐπίχρυσοι· Σανδάλιον γάρ οὐ κτ: ἀκάλεψη δὲ αυτὰ τυρδηνοργῆ. Καὶ (παρ 'Ησυχίω) Τυρδίωνικά σανδάλια, καὶ τυμάτε υψηλὸν δρῶν καλεῖται. Πέδιλα δὲ τὰ πεδώντα, οἵτοι δεσμέντα τὰς πόδας διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς Vincula ὀνόμαστε (δεσμήματα). Τέτο δὲ σημάνεις καὶ τὰ υπόδηματα.

Στίχ: 477. . . . ΤΕΓΕΙΟΝ ΛΟΡ. Αρκαδικὸν, σωμῆθες Ἐυάνθεω Αρκαδί, οὗτι Φορεῖθε, ὡς πάτριον. Πόλις γάρ ίν Αρκαδίας, η Τέγεα καὶ τοι καὶ ἄλλη τις ην Τέγεα ὁμώνυμος τῇ Αρκαδικῇ, η ἐν Κρήτῃ (Στέφ: Βιζ).

Στίχ: 478. ΠΑΝΘΗΡΟΣ ΤΕ ΔΟΡΑΝ κτ: Παρδαλέων· η αὐτὴ γάρ τῷ Πάνθηρι η Παρδαλίς ἐστι, φασὶν οἱ δὲ ἄλλως. Παρδαλίς δὲ καὶ Δύκος τῶν, αἱ αὐγέλων θηρίων εἰσὶν καὶ μηδέποτε τιθασσεύεθαι πεφυκότων. Οτι δὲ οἱ Ήρωες δερματοφρεῦν φιλοτίμως εἶχον, εἴρηται. (Β. Λίν: 51χ. 776. Καὶ Ζ. Λίν: 51χ. 714.)

Στίχ: 479. ΤΩΣ ΔΕ ΔΤΩ ΚΤ' ΝΕ κτ: Ιέλιος ὁ Πολυδέυκης (ἐν Ὄνομας. Βιβλ: Α'. Κεφ: Δ'). ισοράν περὶ τῆς πορφύρας, δύως τιλίαιρχηλί έυρέθη: ἀπέτο, Φησίν, τίρας τῷ Ήρακλεῖ καὶ κύων κατὰ τὸν παλαιόν νόμον. Οισθα γάρ ὅτι τοῖς Ήρωας σωστούσεσσαν μέχρι τῆς Εκκλησίας οἱ κώνες. Τηλεμάχῳ μὲν ἐν Ομηρος (Β. Οδυσ. 51χ. II.) ἐπομένεις ἐποίησε δύο κώνες. Οὐκ οὖσ· αὔτα τῷ γε δύο κώνες αργοῖς ἔποντο,

Καὶ Πριάμῳ δὲ, Ιλ: Χ. 51χ. 69. οἰκοτραφεῖς πλεύσεις.

Οὓς τρέφειν ἐν μεγάροισι τραπεζῆσι πυλωνεύσεις.

Ἀχιλλέα δὲ Ιλ: Ψ. 51χ. 173. ἐννέα.

Ἐγνέα τῷ γε ἀνακτὶ τραπεζῆσι κώνες ἥσσαν.

Τραπεζῆσι δὲ υπῆρχον τοῖς παλαιοῖς κώνεσι, οἱ μὲν πυλωρόι, οἱ δὲ ἐπαλλήρες καὶ κωηγετικοί, οἱ δὲ καὶ εἰς τρυφώλια ἀπλόις ηγεγλαύσαν τρεφόμενοι.

Στίχ: 480. ΜΝΗΜΩΝ ΩΝ ΕΠΕΩΝ Τῶν αγωτ: 51χ. 177.

„Πρόφερονας ὄπλιτας πέμψω σωὶ τοὶ γ' ἐπικάρεις.

Στίχ: 485. . . . ΑΛΛΗΛΟΤΣ ΔΕΞΙΟΩΝΤΟ. Ήστάζοντο φιλοφρέσοντας δεξιὰς αἴληλοις ἐμβάλοντες.

Στίχ: 492. ΒΑΙΑΙΓ ΤΟΙ ΔΤΝΑΜΕΙΣ Δισσόθεν τὸ βραχὺ τῆς αὐτῷ προσέστης ιχύος παρίστησιν ἐκ τοῦ τῆς γενότητος οἵ τις ἀρχεῖ χώρας, τῷ ποταμῷ Θύσιᾳ σωματεγγυντος, καὶ ἐκ τῶν γεννιώντων Ροτόλων, τῶν αἱ αὐτῷ εἰς πόλεμον ἀντικαθίσαθαι ἔτοιμως ἔχοντων.

Στίχ:

Εἰτ' ἀμφ' ὥμοις οῖσι Τέγειον βάλλετο ἄσφ,
Πάνθηρός τε δορὰν κάθετον λαυῆθεν ἐνῆπτο.
Τῷ δὲ δύω κιώνες ἐξ οἴκων ὡμάρτεον γέρω,
Βήμασι δεποσοσῶις, ἥγκυμένω ἐπομένω τε.
Ξείνε δὲ κλισίνιαδ' Αἰνέας ἦτεν "Ηρως,
Μνήμων ὃν ἐπέων τά περ αὐτῷ Φθάς προῦπέση.
Ἄλλα καὶ Αἰνέας ὡσαύτως ὅρθριος ἔρδε.
Τῷ μὲν, Πάλλας γ' ὃς ὁπήδει, τῷ δὲ Ἀχάτης.
Ως δ' ἄντα σήτιν ἀλλήλας δεξιόωντο·

480

Αὐτόθι δ' ἐδριάσαντες ἔπειτ' ἐνὶ δώμασι μέσσοις,
Προφρονέως ἀγόρευον ὅσα σφίσιν ὑββαλεν ἦτορ.
Ἐνανδρος δὲ ἄναξ ἐνέπειν ἄδ' ἥρξατο πρῶτος.

485

Φέρτατ' ἀγῶν Τεύχρων, τὸν δὲ τὸν ἐν τοῖσιν ἔόντος
Οὔκεν ἐγὼ Φίγων κράτος ὡς ἥττηται Τρόιης.
Ἡμῖν, ὡς τόση χραισμῆσαι ὑμῖν ἐνὶ δήραι,
Βασιά τοι διωάμεις· Ρόος ἐνθεν Θύσιος ἀπείργει,
Ἐνθεν δ' ἄν Ροτόλος θροέει περὶ τάχεα ὅπλοις.
Ἄλλα λεως μεγάλας, ἀτὰρ ἀφνειάς βασιλέας
Ἀυτὸς ἀρωγύς σοι μητένσω· ὡς δ' γ' ἀέλπτω
Δάμονι σώζεαι! η Μοίραις μεταπόμπιμος ἥκεις!
Οὐ μάλα τῇλε, πάρος κραναῆς οἰκεῖτ' ἐπὶ πέτρῃσι.
Ἄσυ Αγυλλίνης. ἐνθ' ἄλλοτε Λύδιον ἔθνος,
Ζάκλυτον ἐν πολέμοισιν Ἐτράσκων γέρεα νάσσεν.
Ἄσυ τὸ, δὴν μὲν ιάλλεν, ὑπερβίψει τάτα δὲ κάρτει,
Ἐχε παρασήσας αἰνὸς Μεζέντιος ὅπλοις.
Τίπτ' ἐπὶ ἀρρήτων μηδιθῷ αὐδροκτασιάων;
Τὶ δραμάτων ὡμῶν δὲ Τυράννυ; Δάμονες αἴτε
Οἵτ' αὐτῷ ἐπὶ κάρ, γενεῆ τ' αὐτῷ ἀποδοῖεν!

495

500

M 2

Σώμα-

* * *

Στίχ: 494. ΑΛΛΑ' ΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΤΣ Τὰς Τυράννας λέγεις, σὺ
δώδεκας ὑπῆρχον οἱ δῆμοι, καὶ πόλεις Ισάρειμοι πολιανθρωπίαις καὶ πλε-
τῷ μέγας ιχύςσας.

Στίχ: 496. ΔΑΙΜΟΝΙ ΣΩΖΕΑΙ! κτι: Ἡπειρ Δάμονος Σωτῆρος τηνὸς ἐφόρετε καὶ
προσάτε τετύχητες, ὡς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν τὰ τῆς τύχης ἀπαντᾶ δεξιά
σοι! Εὔκαιρως δὴ μάλα ἥκεις, ὡς εἴτε αὐτοὶ αἱ Μοίραις ἐπ' ἐντυχήματι,
μετεπέμψαντο.

Στίχ: 498. ΛΕΣΤΥ ΑΓΤΛΛΙΝΗΣ· ΕΝΘΑ ΛΑΛΟΤΕ ΑΤΔΙΟΝ ΕΘΝΟΣ. Περὶ Α-
γυλλίνης δὲ τῆς πόλεως, ὅρει Ζ. Αἰγ. σίχ. 700. Λύδιον δὲ τὸ αὐτὸν οἰκεῖν
ἔθνος αἰχμαιολογεῖται. Λατος γάρ, οἱ Λυδίας (τῆς πρόδην Μηδίνιας) βασι-
λέων, πιεζομένης λιμῷ τῆς χώρας ὑπὸ καρπῶν αφορίας, οἷα τῶν αὐτῷ
ψῶν, Τυρδίων ὄνομα, μετὰ μοίρας Μηδίοντος εἰς αἴποικιαν ἐξέπεμψεν· οὐ
τιλίας Ετράσκων χώραν ἐπ' Ιταλίας καταλαβών, καὶ Πελασγούς ἐξελάσσας
τὰς ἔχοντας, Τυρδίωνταν αὐτὸν ἐξ αὐτῷ καλεῖθαι παρέκχον, οὗ Θυσκίαν
πρότερον οἱ Πελασγοὶ ἐπωνόμαζον, διὸ τὸ περὶ τὰς θυσίας ἐνδελεχῆ ασ-
χολίαν καὶ ἐπιμέλειαν. Καντεῦθεν οὐδὲ τὸ ἔθνος κατέση τριών μεν τὸ
αὐτὸν, Λυδὸι τε, καὶ Τυρδίνοι, καὶ Θύσκοι οἱ καὶ ἄλλοι. Ετράσκοι παρεῖ-
αστίνοις αἰγόντες. (Μέτρι: Διονύσ. Αλικαρν. ἐν τῷ Α. τῶν Ρωμ. Αρχαιολ.)

Στίχ: 501. . . . ΑΙΝΟΣ ΜΕΖΕΝΤΙΟΣ Μακρῷ διαφέρειτο
παρεῖ Διον. τῷ Δικαρν: ἐν τῷ Α. τῶν Αρχαιολ., τὰ περὶ τὰ Μεζεν-
τίς,

- Ostentat: fatis huc te poscentibus affers.
 Haud procul hinc faxo incolitur fundata vetusto
 Urbis Agyllinæ sedes, ubi Lydia quondam
480 Gens, bello præclara, jugis infedit Etruscis.
 Hanc multos florentem annos, rex deinde superbo
 Imperio & sævis tenuit Mezentius armis.
 Quid memorem infandas cædes? quid facta tyranni
 Effera? Dii capiti ipsius, generique reservent!
485 Mortua quin etiam jungebat corpora vivis,
 Componens manibusque manus, atque oribus ora,
 (Tomenti genus!) & sanie taboque fluentes
 Complexu in misero, longâ sic morte necabat.
 At fessi tandem cives infanda furentem
490 Armati circumfistunt ipsumque, domumque:
 Obtruncant socios; ignem ad fastigia jaectant.
 Ille inter cædes, Rutulorum elapsus in agros
 Confugere, & Turni defendier hospitis armis.
 Ergo omnis furiis surrexit Etruria justis:
495 Regem ad supplicium præsenti Marte reposcunt.
 His ego te, Ænea, ductorem millibus addam:
 Toto namque fremunt condensæ littore puppes,
 Signaque ferre jubent. Retinet longævus Aruspex
 Fata canens: O Mæoniæ delecta juventus,
500 Flos veterum, virtusque virûm, quos justus in hostem
 Fert dolor, & meritâ accedit Mezentius irâ;
 Nulli fas Italo tantam subjungere gentem:
 Externos optare duces. Tum Etrusca resedit.
 Hoc acies campo, monitis exterrita Divum.

Ipse

* * *

τίς, ἦ (ώς παρά αὐτῷ αναγνώσκεται) Μεσεντίου, καθισορεῖται. Κατὰ μέτοι γε τὸν Ποιητὴν ἐνταῦθα, Τυραννικός τις ἦν καὶ βίαιος αὖτε ὁ Μεσέντης ἔτος, εἰς τοσῦτον ἀπηνείας τε καὶ θηριωδίας ἐλάσσας, ὡςει καὶ γόντας αἰχμώπεις τοῖς νεκρῶν πτώμασι συγκαταδεσμέν, καὶ σηκομένες δτω κατὰ μηρὸν παρασκευάζειν τὸν ἐκ τῶν σεσηπτότων πρὸς ἑαυτὸς ἐπικαθῆσθαι νέκρωσιν. Καὶ τότε μὲν παρά ἄλλων τοῖς Τυρρηνοῖς, ἦ, τῷ τότεν Ἀρχοντὶ προσετριβῇ τὸ αἰπάνθρωπον, πάλαι λητερικάτατα παρατέυσον (ορεα Ἄθιω: Δειπνοσ. Βιβλ: IE'.) Τὸν Μάρωνα δὲ, Φασὶ, Μεσεντίῳ τῷ τῷ ἔθνες ὀμότητας προσαγάψαμεν αἵδεις κεχρημένον ποιητικῆ, ἐφ' ὃ τῷ τῷν ἀρχομένων ὑπὲν αὐτῷ σάσιν ἐκ τῷ εἰκότος αἰτιολογησαμεν, καὶ τῷ τῷ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέλαστον φαψαδησαμεν, καὶ τῷ πρὸς Τύρενον καὶ τῷ Ροτόλες καταφυγίᾳ, καὶ τὸν ἄλλα, ὅσα ἦντα ἀπήγτει τῷ φαψαδηματος.

*Στίχ: 513. . . . ΤΥΡΝΟΝ. . . . ΕΤΡΕΝ ΑΜΥΝΤΟΡΑ . . .
 Τύναντιον μὲν ὁν, Τύρενον, Φασὶ, πρὸς Μεσέντιον καταπεθευγέναυ συμμαχίας δεσμενον. (Ἀλικαρν: ἐν τῷ Α'.) Ἄλλον τὸ δεῖμα πρὸς τὸ σκοπάμενον οἰκονομεῖ, ἐπελευθεριάζων κατ' ἐξοσίαν τῆς Ποιησεως περὶ τὰ τοιαῦτα, ὃν ἦν μνήμη δι αἰχμαλότητας τοῖς κατ' αὐτὸν τῷ βίῳ περιέπον ἐγεγόνει ἐξίτηλος.*

Στίχ: 518. . . . ΜΑΝΤΙΣ ΔΕ ΓΕΡΩΝ Εσι δὲ οὔτος ὁ Τάρκων, (ἦ καὶ διὰ τῷ ψιλῷ, ὁ Τάρκων) οὔτος μηρὸν κατωτέρω καὶ δυνατὸν μεμνήσεται.

Στίχ:

Σώματα αἰνῶς δῶντα ἐς ἐν νεκροῖσι σωῆπτε
Χάρεσι μὲν χαιρας, σόματι σόνα δ' ἄμμιγα ἀρσας.
(Φεῦ τῆς σρέβλης!) τὰς δ' ὡς τηκομένυς καὶ ρέοντας,
Οἰκτρῆς συμπλοκή, θανάτῳ δηρῷ διεχρῆτο.
Ἄλλα τέως ἀμοτον λυσσάμενον ὡς πολιῆται,
Εἴνοπλοι περιέχον ἀολλαῖς νίν τε καὶ οἶκον·
Καὶ γύναις ἔταρες ἔναρον, καὶ πῦρ ἐνὶ δάμασ' ἐνῆψαν.
Ἐν δ' ἀνδροκτασίῃ Ῥοτόλωντις ὅρας ὅγ' αποδράς
Ωχετο, καὶ Τύρων εὔρεν αἰμάτορα ὅπλοις.
Τῷ γῇ χωσαμένη Ἐτρόσκων πᾶσ' ἐπορίνθη,
Τινύμενοι κρέοντα ἐν' αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τοῖς δ', Αἰνείᾳ, ἔγω σε ἀγὸν λαοῖσι προθήσω
Τὰν νῆες καὶ ὄλια πυκναὶ βεβρύχασιν ἀκτιῶ,
Σήματα δ' αἰτεῖνται, Μάντις δὲ Θέρων κατερύκει,
Τῷς Μόιρας ἄδων: Ω Μηγοινῆς νεολαίη,
Ανδρῶν τῶν πρόπαρτος τε καὶ ἀνθος, τὰς δὲ κατ' αἰσαν
Εἰς ἄλγος τε χόλοντ', ἔχθισος ἐπώρσε Μεσέντης,
Οὐκ ἔθνος δαμάσαν τόσσον θέμις Ἰταλιάτη
Δίξεα δίθνείς αγέτας. Κατ' ἄρδετο δ' αἷψα
Ατρεμένσα Φάλαγξ, δέσασα Θεῶν ὑποθήκιω.
Τῷς αὐτὸς Τάρχων προέηκεν ἐμὸὶ κομιθεῖταις
Σήματα Κοιρανίης, διάδημά τε αὐτάροι σκῆπτρον,
Αν' σρατὸν αὖθ' ἐλθόντα με Τυρσωῶν ἐπιαρχειν.
Γυῖα δε νωχελέα ψύξει, μακρὸν τ' ἰδε γῆρας
Αρχῆς βασικαίνει, πρὸς τ' ἀλκιὰν ὄψιμος ίση μοι.
Τία θέμωσά κεν, ήν μὴ μητρὸς ἐών ὁ Σαβίνης
Μοίραν πατρίδος εἴλκε. Σύδ' αὖθ' ἀλλ' ἡ λικητή τε
Καὶ Φύτλη Δαύμων ἐφίησι, Θεοί τε καλέσιν,
Εἴσιδι, ὡς Τεύκρων, Ἰταλῶνθ' ἥγητορ αἰμύμων.
Σοὶ δ' ἄρδεγώ καὶ, δις ἐλπὶς ἐμοῖο, παράκλησίς τε,
Παρθήσω Πάλλαντα διδασκέμεν, ὡς δαῆναι
Παρθενοῖς τλαῖν σρατίω τε, καὶ Ἀρεος ἔργα,
Αὐτάρ αὖθ' ἡ λικητής πρώτης ηθὰς δὲ γενέθαλ
Προφρονέως αἰεθλης σὺς εἰσοράαν ἡλλεν τε.
Αρκάδας ἐπιπήας δ' ἐκατὸν δις τῷ γε ὀπάσσω

Λεκτάς

Στίχ: 525 ΤΑΡΧΩΝ Τῷ ἐκ Λυδίας εἰς Ἐτρεγέλαιν
μεταπατάντων σιαὶ Τυρρηνῷ τῷ Ἀτυος (σιχ. 498) ἕνα φασὶ τέτον γε-
νέθαλο, τὸν ἀρετὴν καὶ σινέσσει, καθάπερ οὐδὲ καὶ τῷ ἡλικίᾳ τῶν ἄλλων
προέχοντα τέτον καὶ Στράβων μέμνηται ἐν Ε. τῷ Γεωγραφ ἐν οἰς ισο-
νεῖς ἐτι Τυρρηνὸς, δῶς εκεί πόλεις ἔκτισεν ὀκιστὶν ἐπιτίσσας Τάρκωνα. Τέ-
τον ἐκ γενετῆς πολιέν γενέθαλο παρέδωκεν, οἵμοις τῷ Κύκνῳ διπερ οἴμα
θύδεν ἄλλο αἰνίττεται, ή γηραιῶ τέτον ἐκ νεων κεκαθαρι Φρενήματι, οἵτε
ἴνιοτε καθοῦμεν, οὓς ἐν παισὶ καλέειν εἰώθασι γέροντας.

Στίχ: 531. ΜΟΙΡΑΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΙΓΛΚΕ κτ: "Ην γαρ μητρέθεν Ἰταλιώτης δί-
πάλλας, τὸ δὲ απείρητο, ὑπὸ χρησμῷ προθεωπιδηθέντος ἀλλ' ὁδνεῖον εἴ-
ναι προσῆκε τὸν, ἐν Τυρρηνῷσι σρατηγήσονται. (Ἀνωτ: σιχ. 523.)

Στίχ: 535 ΠΑΡΘΗΣΩ ΠΑΛΛΑΝΤΑ Τούς μόν. Ν

Στίχ:

- 505 Ipse oratores ad me, regnique coronam
 Cum sceptro misit, mandatque insignia Tarchon:
 Succedam castris, Tyrrhenaque regna capessam.
 Sed mihi tarda gelu, seclisque effœta senectus
 Invidet imperium, seræque ad fortia vires.
- 510 Natum exhortarer, ni mixtus matre Sabella
 Hinc partem patriæ traheret. Tu cujus & annis,
 Et generi fatum indulget, quem numina poscunt,
 Ingredere, δ Teucrūm, atq[ue] Italūm fortissime duxtor.
 Hunc tibi præterea, spes, & solatia nostri,
- 515 Pallanta adjungam, sub te tolerare magistro
 Militiam, & grave Martis opus: tua cernere facta
 Affuescat, primis & te miretur ab annis.
 Arcadas huic equites bis centum, robora pubis
 Lecta dabo, totidemque suo tibi nomine Pallas.
- 520 Vix ea fatus erat: defixique ora tenebant
 Æneas Anchisiades, & fidus Achates,
 Multaque dura suo tristi cum corde putabant;
 Ni signum cœlo Cytherea dedisset aperto.
 Namque improviso vibratus ab ætherè fulgor
- 525 Cum sonitu venit, & ruere omnia visa repente,
 Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor.
 Suspiciunt: iterum, atque iterum fragor intonat ingens:
 Arma inter nubem, cœli in regione serenâ
 Per sudum rutilare vident, & pulsa tonare.
- 530 Obstupuêre animis alii; sed Troïus heros
 Agnovit sonitum, & Divæ promissa parentis.
 Tum memorat: Ne vero, hospes, ne quære profecto,
 Quem casum portenta ferant: ego poscor Olympo.
 Hoc signum cecinit missuram Diva creatrix,
- 535 Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras

Latu-

* * *

Στίχ: 540. . . . 'Ο Δ' ΕΟΤ' Σ ΤΟ' ΣΣΟΥΣ . . . "Η τῦτο πρόστιχον σέθετο χαριζόμενος τῷ γένε, εἰς σύγκον αξιώματος οἴον ἐξαίρων, η τάχα καὶ ιδιάζων πως ἦν ὁ λόχος τῷ Πάλλαντι, ὡς ὑπ' αὐτῷ ἀσκόμενος τὰς πολεμικὰς ἐγχειρίστις, καὶ ἀμέσως ἀγόμενος.

Στίχ: 545. ἌΛΛ' ΑΙΦΝΗΣ ΣΤΕΡΟΠΗ ΕΣ ΛΙΘΕΡΟΣ . . . Μηδεγὸς πρόστιχος δοκῶντος αἰθρίας φόνος. Ουτω καὶ τῷ Ζ'. τῆς Αἰν: σίχ. 150.

Στίχ: 547. . . . ΤΥΡΣΕΙΝΗ . . . ΣΑ' ΛΠΙΓΖ. Τυρβίων δὲ ἐσὶν ἔνερημα κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. (Αθήν. Δεινοσοφ. Βιβλ: Δ'. περὶ τὸ τέλος.) Ήν δὲ καὶ αὐλὸς Τυρβίων, ὃν Πολυδέυκης (Όνοματ. Βιβλ: Δ'. Κεφ: Θ') περιγράφων: ἔμπαλιν, Φοσὶν, ἔχων ὁ Τυρβίωνος αὐλὸς, ἀντεγραμμένη σύριγγι παρεοικῶς χαλκὸς μὲν ἐσὶν ὁ κάλαμος, κάτωθεν δὲ ὑποπνεόμενος, Φύσαις μὲν ὁ ἐλάττων, ὑδατι δὲ ὁ μείζων αναθλιβομένῳ, καὶ αὖραν πνέυματος αφιέντι πολύφωνός τις φόνος αὐλὸς ἐσὶ, καὶ ὁ χαλκὸς ἔχει τὸ φθέγμα ἰταμώτερον. Τὸ δὲ τὸν τῆς βροντῆς ἥχον τῷ κλαγγῇ τῆς σάλπιγγος παρεικάζειν καὶ θομήσεις. Ιλ: Φ. σίχ. 388.

„Αμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας φρανός . . .

Στίχ:

- Λεκτάς ηβώντων· ὁ δ' ἐξ τόσσας ἔτ' αγινεῖ.
Ἐσ τῆμος δ' ὁ πίφασκε τὰ δ', οἱ δ' ἀτενῶς προσέχοντες 540
Αἰνέας Ἀγχίσθ, ἀτὰρ πισός τε Ἀχάτης,
Πολλὰ περισκοπέοντο κατὰ Φρένα, ηδ' ἀλεγεινὰ,
Ἐι μὴ ἀπ' γλύμποιο Κυθήρη σῆμα δεδώκει·
Ἄλλ' αἴφνης γὰρ σεροπή ἐξ αὐθέρος ἐκ ρᾶ φαγεῖσα, 545
Ἴκτο μέτ' ήχο, καὶ πάντ' ἄρδια δόξεις ἐρερῆθαι·
Μυκὴ δ' αὐθέρος, ὡς Τυρσιωὴ κλάγειστο σάλπιγξ.
Αν' δ' ἀθρόσι πολὺς θρός αὐθις ίδ' αὐθις ἐπῶρτο.
Ἐντεά τ' ἐν νεφέεσσ' ἔνθ' χρανῷ ἔσκε γαλιώ
Θηεῦντο σίλβοντα, ἀτὰρ βρομέοντα δὲ αἴθρης. 550
Θάμβεον ἄλλοι μὲν Φρένας· ἄλλ' ἥρως Τρώς ήχον
Γνάς ἐπὶ ρᾶ μηῆθη τῶν μήτηρ δῖα ύπενη.
Ως δ' ἔφατ' Ευάνδρῳ· μὴ ξεῖνε σὺ δίξεο πάμπαν
Οἱ τάνει τέρας· αὐτὸν ἔμ' οὐρανὸς ἐξατεῖ γε. 555
Τοῖον τέκμαρ ἄεισν εἶμοι γενέτειρα ἔφήσειν
Δήριος ὁρνυμένης· ἀτὰρ Ἡφαιστία τέυχη,
Ἡρίη οἴσθσα ἀρηγῶν μοι παρεστῆθαι.
Φεῦ ἀνδροκτασίης ναέταις τοῖς Λωρεντοῖο!
Οἵας Τύρων δίκας μοι τίσαι! Ασίδας ὅσσας 560
Ανδρῶν ιφθίμων, κόρυθάς τ' ίδε γῦ' ἐλελίξεις
Θύβρι πάτερ! Σπονδας ἀθετάντων, δηριαόντων.
“Ως εἰπὼν ἀνόρρος ἐκ θάκη, αὐτίκα δ' αὖψα,
Πρῶτα ρᾶ πῦρ βωμοῖς Ἡρακλέοισιν ἀνίη,
Χθισὴ δ' Εσίη ἔνθα, Θεὸι τε ἐφέντοι ἔσσαν,
Βαῦν ἐπιγήθων, ηδὲ σινήθεα θύματα ρέζεν. 565
Τῶς δὲ καὶ “Ευανδρος· τῶς δ' ἄρ καὶ Τρώϊος Ἡβη·
Ἐνθεν ἐπειτα νέαςδε ἔχωρε, τέτμε δ' ἐτάρης.
Τῶν δ', ὅσοι ἐν πολέμοις αὐτῷ σιωπάονες ἔσκον,
Λεξατο ἐξαίτης πρωές δ' ἐπὶ νέυμενοι ύδωρ
Λοιποὶ νωχελέες κατὰ ρῶν ποταμοῖο διέπλων, 570
Ἀγγελοι· Ασκανίω μολέοντες, πατρὸς ίδ' ἔργων.
Τρωεσὶ δὲ Τυρσιωὰς δὲ ἀράρας νισσομένοισι
“Ιππας δόσκον· τῷ δ' Αἰνέᾳ ἔξοχον ἥγον,
Τὸν πάντη ἀμπεῖχε δαφοινὸν δέρμα λέοντος,
Χρυσείοις ὄνυχεσσι διαπρεπὲς ἀγλαέεσσιν. 575

N 2

Αἴψα

* * *

Στίχ: 561. ΣΠΙΟΝΔΑ'Σ ἈΘΕΤΟΥΝΤΩΝ· ΔΗΡΙΑΟΝΤΩΝ. Ἀθετεῖ·
τωσαν δὴ τὰ ἐφ' οἷς ἐπείσαντο, Φησὶ· δίκεις κινέτωσαν ἐπὶ μηδενὶ λόγῳ
δικαίῃ, ἐπεὶ δὲ τῷ βέλοντα. Ἐμπης ἀλλ' οὐφέξσι δίκας τῆς ασωθεσίας
καὶ αἰταθαλίας ἐνεκα, τὰς δικαιοτάτας. Ἀνδρὸς λιαν πεποιθότος τοῖς
αὐτῷ δικαιοῖς, η ὅπλοις, η ἔησις.

Στίχ: 563. ΠΥΓΡ ἈΝΙΣΤΗ, Οὐ γὰρ ἐξ ύπαρχης τὸ
πῦρ ἀνηπτεν ἀποσβεθὲν· ἀλλὰ τὸ ύπὸ τῷ τέφρᾳ λανθάνον, ὅπερ λι ηδη
ἀπὸ τῆς προτεραιάς προεξαφθέν, ἀνεξήγειρεν,

Στίχ:

Laturam auxilio.

Heu, quantæ miseras cædes Laurentibus instant!
Quas poenas mihi Turne dabis! quam multa sub undas
Scuta virum, galeasque, & fortia corpora volves.

540 Tybri pater! poscant acies, & feedera rumpant.

Hæc ubi dicta dedit, folio se tollit ab alto;
Et primum Herculeis sopitas ignibus aras
Excitat, hesternumque larem, parvosque Penates
Lætus adit, mactat lectas de more bidentes:

545 Euandrus pariter, pariter Trojana juventus.

Post hinc ad naves graditur, sociosque revisit:
Quorum de numero, qui sese in bella sequantur,
Præstantes virtute legit: pars cætera pronâ
Fertur aquâ, segnisque secundo defluit amni,

550 Nuncia ventura Alcanio rerumque, patrisque.

Dantur equi Teucris Tyrrenha perentibus arva:
Ducunt exsortem Ænea, quem fulva leonis
Pellis obit totum, præfulgens unguibus aureis.

Fama volat, parvam subito vulgata per urbem,

555 Ocius ire equites Tyrreni ad littora regis.

Vota metu duplicant maiores, propiusque periculo
It timor, & major Martis jaen appetit imago.
Tum pater Euandrus dexteram complexus euntis
Hæret, inexpletum lacrymans, ac talia fatur:

560 O mihi præteritos referat si Juppiter annos!

Qualis eram, cum primam aciem Prænesti sub ipsa
Stravi, scutorumque incendi victor acervos;
Et regem hæc Herikum dextrâ sub Tartara misi;

Nascenti cui treis animas Feronia mater,

565 (Horrendum dictu) dederat: terna arma movenda;

Ter

* * *

Στίχ: 576 ΦΑΤΙΣ ΒΑΙΟΝ ΤΕ 'ΑΝ' "ΑΣΤΥ ΔΙΕΡΡΕΙ.
Διὰ παντὸς τῷ Παθετίᾳ. Ρᾶσα δὲ διὰ πόλεως ἐχὶ μεγάλης διαδρέψασα ἡ Φήμη προσεφαπλάσται, καὶ διαδίδοται.

Στίχ: 583. Λ' ΖΕΤ' ΉΛΙΚΙΗΝ κτ: Γεροντικὰ ταῦτα, τοῖς παρηκμακόσι σωῆς λεγόμενα, ἐπιποτνιᾶθαι φιλόθοι τῷ τῶν ἐτῶν ἀχθηδόνι, αἰκριῶ ἀνεπιπαζομένοις τιὼν πρόθεν ἐκλεοιπυῖαι, ἡ Φορτικῶς μεγαλαυχώσι ἐφοῖς ποτὲ διεπράξαντο· ὡς καὶ ὁ παβρὸς Όμήρως Νέσωρ Ἰλ: Η. 51χ. 132 καὶ 157. Καὶ ὁ παρα τῷ ἡμετέρῳ Εὐτελλος ἐν Ε'. Αἰν 51χ. 414. Χαίρουσι γάρ τῶν πάλαι σφίσι κατορθωθέντων ὡς ἥδισα μιμηστόμενοι, καὶ διὰ πλεονεκτῶν διεξόντες ἐκτόπως ἔνιστε περιαυτολογύσι. Καὶ μάτια ἄρα Σκαλίγερος (ἐν Ε. τῆς Ποιητ. Κεφ: Γ.) ὡς ἀδόλεσχόν τε καὶ Φλύαρεν, τὸν Όμήρος καπίζει Νέσωρ, τὸν καὶ Κικέρων ἐν τῷ πορῷ Γήρως, καὶ Πλάταρχος ἐν τῷ πῶς ἀντιτιτανεψιφθόνως ἔσαυτὸν ἐπισινέσσεν. ἀπεδέξαντο ἐπισκάσι· ἡ δὲ καὶ ὁ Μάρων, πλέον ἡ ἀπαξ, ζητῶσαν εἰς απηχτίσσεν, αἰτιαχθε τε δὴ, καὶ ὁδε μάλιστα, τὸν παβρὸν αὐτῷ Ευανδρον ἔδεν τι θήτων, ωδὴ ἐπ' ἐλάττοις παρεσῶν ἡμῖν περιαυτολογιῶται, ἡ, (ὡς αὖν ὁ κριτικὸς ἄπαι Σκαλίγερος) ἀδολεσχεύνται, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὀκτὼ ἐπεσι. 51χ: 582—589.

Στίχ: 584 ΤΠΑ' ΠΡΑΙΜΝΕΣΤΗ. (Περὶ Πραιμνέσης δρα ἐν Ζ. τῆς Αἰν: 51χ. 726. καὶ 730.)

Στίχ:

Αἴψα Φάτις δ' ἔπτη, βαμόν τε ἀν' Ἀσυ διέρρει,
Τυρσηγὸς ὄροισι Διωάζει πίπον ἐλάννειν·
Μητράσιν οιώ πτοῖη δίπλαξ ἐνχάς τε λιτάς τε,
Δαιμοὶ δὲ ἀσσοτέρω πολῶ, η̄ κίνδιως ἔπλε·
Μειζοτέρη μέν τοι κατὰ Φαύνετο Ἀρεος ὄψις.
Τόφρος Ἐνανδρος ἐλῶν ἥδον χειρὸς προιόντα,
Ἐση, δικρυχέων δ' ἄμοτον προσφεύγειτο τοῖς:
Ἄλ Ζεὺς ἡλικίω παρέμεν τινὶ πρὶν μοι ὀπάσσαι,
Ως τότε, πρώτω εὔτε Φάλαγγα ὑπαὶ Πρωμνέση
Θραῦσα τ' ἀρισεύσας, σακέων σωρὸς τ' ἐνιπρῆσα,
Χειρὶ τε τῇ δ' Ἄιδι Κρέονθ' Ἔριλον προΐαψα,
Τῷ τρεῖς γενναμένῳ ψυχὰς Φερόνη πόρε μήτηρ,
(Ἄινὸν εἰίσπειν!) ὅπλα δὲ τρισσὰ Φέρειν ὃν ἄρδε ἐχριῶ
Τρὶς κτάμεν. Ἀλλὰ καὶ ᾧς ἔμπης ψυχὰς τὸν ἀπηῦρεν
Ἡδ' η̄ δεξιτερὴ τὰς πάσας, τρὶς δ' ἐνάριξεν.
Οὐ κεν ἔγῳ σέθεν ἐκ γλυκεροῦ τέκνας απαθείω.
Ἀγχορος δ' ἄρδε μοι Μεζέντης ὡδὲ ἐνυβρίζων,
Κάτκτανε τοσσάτες, χήρωσέ τε Ἀσυ τοσόνδε.
Ἀλλὰ Θεοὶ πάντες τε, Θεῶν τε ὑπέρτατε σὺ Ζεῦ,
Λισσομαὶ Ἀριαδίων τῷδε ἐλήκοιτε Ἀνακτι!
Κλῦτε λιτὰς τοκέως! αἴκεν σφετέρῃ ιοτῆτι
Σῶς Πάλλας ἔσι, αἴ κε τὸν αἱ Μοῖραι τηρῶσιν,
Αἴκεν ἔγῳ ζήσαιμι ἐποψόμενος παλίνοσον,
Εὔπτόν μοι ζώειν, τετλαύιω ὃν τινα μόχθον.
Ἡν δ' ἄρδε ἀποφράσιμόν τι ἀπειλαῖς Δαιμον ἐσεῖθαι,
Νιῶ ἄγε, τινὶ γ' ἀπόλεσσον ὁῖξυριῶ βιοτῆτα.
Εὗτ' αἰμφιδρεπέες μελέδαι γ', εὖ τ' ἐλπὶς ἄδηλος,
Εὖ σε φίλον τέκος, σῖον ἔμοι γε καὶ ὄψιμον ηδος,
Ἀγκάλων μὴ δὴ βάλοι ἄγγελος ὥστα χέρων.
Τοὶ ἀπιῶν πύματον γηραιὸς χένε γενήτωρ.
Τὸν δ' ὄλιγοδρανέοντα δόμονδε Φέρον θεραποντες.
Καὶ δὴ πεπταμένων πυλέων ἵππης θρῶσκον.
Αἰνέας μὲν πρῶτος, ἀτὰρ πισός τε Ἀχάτης.

585

590

595

600

605

Εἰτ'

* * *

Στίχ: 586. . . . ΚΡΕΙΟΝΘ' ΕΡΙ'ΛΟΝ. . . . Τὸν Πρωμνέσης βασιλέυοντα, ἥδον Φερώνης, η̄ Φερωνίας Νύμφης Καμπανίδος, η̄ Θεὸς ἐναὶ μερύθευτο τῶν ἀπελευθέρων, ἐν ἓν τῷ τεμένει ἀποξυρεθμαὶ εἰώθεσαν οἱ τὸν πῖλον τῆς ἐλευθερίας ἀπειληφότες. (Ὀρε Ζ. Αἰν. σίχ. 851.) Ἐκ ταύτης οιώ 'Ἐριλος, τείψυχος λιώ γεγονὼς, η̄ Τείσωμος κατὰ τὸν Γηρυόνιων, ὡς 'Ευαιδρος τερατένεται (σίχ. 588—591.) περιστολογῶν, καὶ ἐδὲν ἐλάττονα ἑσυτὸν ἐπιδεικνὺς Ήρακλέες τῷ Γηρυόνιων δαμάσαντος τὸν τρικέΦαλον.

Στίχ: 592 "ΑΓΧΟΡΟΣ Ο'ΤΔ' "ΑΡ' ΜΟΙ ΜΕΖΕ'ΝΤΗΣ κτ: Ἐδήλωσα γαῖς ἄν καὶ τέτω. Φησίν, Ήρακλιῶ τὸν αἰεποτε τοῖς ἀδικημένοις ἐπαμώειν φιλοτιμέμενον.

Στίχ: 594. 'ΑΛΛΑ' ΘΕΟΙ' ΠΑ'ΝΤΕΣ κτ: Τπέρ τῷ γέ Πάλλαντος τῷς Θεὺς 'Ενανδρος ἵκετέυει, ὃν καὶ 'Ανακτα 'Αρκαδῶν ανακηρύττει χρηστῖς ἐλπίσι παρεμμυθέμενος. 'Η δὲ ἵκεσια κινητικὴ πάθης, ὡς ὑπὸ πατρὸς φιλοσόφηγ, ὑπὲρ γέ γινομένη, ἐφ' οὐ αἱ τῆς διαδοχῆς ἐλπίδες αὐτῷ ἐπεσάλευον, τῷ ἐν τῷ πολέμῳ μετ' ἀ πολὺ κινδωμένουτος.

Βιβλ. Η.

Ο

Στίχ:

Ter letho sternendus erat: cui tunc tamen omnes
Abstulit hæc animas dextra, & totidem exuit armis.
Non ego nunc dulci amplexu divellerer usquam,
Nate, tuo: neque finitimo Mezentius unquam
570 Huic capiti insultans tot ferro fæva dedisset
Funera, tam multis viduasset civibus urbem.
At vos, ô superi, & Divum tu maxime rector
Juppiter, Arcadii quæso miserefcite regis,
Et patrias audite preces. Si numina vestra
575 Incolumem Pallanta mihi, si fata reservant,
Si visurus eum vivo, & venturus in unum,
Vitam oro: patiar quemvis darare laborem.
Sin aliquem infandum casum, Fortuna, minaris,
Nunc, ô nunc liceat crudelem abrumpere vitam;
580 Dum curæ ambiguæ, dum spes incerta futuri,
Dum te, chare puer, mea sera & sola voluptas,
Complexu teneo; gravior ne nuncius aures
Vulneret. Hæc genitor digressu dicta supremo
Fundebat: famuli collapsum in tecta ferebant.
585 Jamque adeo exierat portis equitatus apertis;
Æneas inter primos, & fidus Achates:
Inde alii' Trojæ proceres; ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde, & piætis conspectus in armis.
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
590 (Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes)
Extulit os sacrum cœlo, tenebrasque resolvit.
Stant pavidae in muris matres, oculisque sequuntur
Pulveream nubem, & fulgentes ære catervas.

Olli

* * *

Στίχ: 611. ΟὭΙΟΣ ἘΩΣΦΟΡΟΣ, ΕΥΤΕ ΛΕΛΟΥΜΕΝΟΣ κτ: Οὐτω καὶ Ὄμηρος: Ἰλ: Ε'. σιχ. 5.

„Οσ τε μάλιστα
„Λαμπρὸν παμφαίνησι λελαμένος ὠκεανοῦ.

‘Ο δὲ ἀσήρειον περίβδυτος τοῖς ὠκεανέοις προβαίνων ἐξ αἰναδύσεως νάμασι, τὸ ἔνδροσον τῆς ἑωθινῆς ὥρας υπερμφαίνει, καθ' ίων αὐγίχες, ἐξ ής τε τὸ Ἐωσφόρειον ἔχειν ἐπώνυμον, ὁ ἄλλοτε Ἐσφερος.

Στίχ: 612. ΤΟΝ ΚΤΠΡΙΣ ΦΙΛΕ'ΕΙ κτ: Ἀνάκειται γὰρ ὁ Ἀσήρειος τῷ Ἀφροδίτῃ (Β. Λιν: σιχ. 857.) Τὸ δὲ (ἔξιχα τῶν ἄλλων) προσέθετο, ὡς φησὶ Σερβίος, διὰ τὸ καὶ ἄλλος εἶναι τινὰς παρὰ τὸν Ἐωσφέρον αἰστέρας, ιερεῖς τῇ Θεᾶ, ἐν οἷς, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ Ἀσερισμῷ τῷ Ταύρῳ.

Στίχ: 616. ΑΙΡΟΜΕΝΟΝ ΝΕΦΟΣ ΕΚ ΚΟΝΕΩΣ κτ Παραπλησίως Ὄμηρος, ἐπὶ τῆς περὶ τὴν Πατρόκλῳ κηδείαν ἐνάθλῳ ἵππηλασίας Ἰλ: ψ. σιχ. 365.

„Τπὸ δὲ σέργοισι κονὶη
„Ισατ' αἰερομένη. ὥσε νέφος, ηὲ θύελλα.

Στίχ: 618. . . . ἈΓΗΜΑΤ' ΕΝΟΠΛΙΟΝ „Ἐσι δὲ τὸ (ἄγημα) κυρίως σιφος σρατῷ ἐν κινήσει σωτεταγμένον, καθὰ καὶ τὸ λατινικὸν Agmen (κατὰ Σερβίον) ἀπὸ τῷ ἄγων ἢ ἀγηματιδιαίτερον, τὸ ἐξ ἐγκείτων Ἰππεων σωτευκὸς (ὁ φησὶν Ἐυσάθιος) ὅτι ἀγητὸν, ὡς ἀπὸ τῷ ἄγῳ, ἢ ἀγαματι, ὃ ἐσὶ θαυμάζω.

Στίχ:

Εἰτ' αρχὸς λοιπὸς Τρώων· καὶ μέσσος ἄρδελης
Πλάκας ἐν χλαύνῃ, καὶ δαγδαλέοισιν ἐν ὅπλοις.
Οἶς Ἐωσφόρος, εὗτε λελυμένος ὠκεανοῖο,
Τὸν Κύπριον Φιλέει ἐν λοιποῖς ἔξοχα ἀσροῖς;
Ἴερὸν ὡπα ἀνίχει, ἀτὰρ κνέφας αἴψα κεδάζει.
· σαν δειμαλέαι δὲ ἐπὶ τάχεσι Μητέρες αἴποις,
· Οψεσ' ἐποσσόμεναι πόρρωστ' ἀντῶν απιόντων,
Αἰρόμενον νέφος ἐκ κόνεως, σελαγεῦντα τε τέυχη.
Οἱ δὲ ἀνὰ λοχμήντα ἀπ' ἀτραπῇ ἀσσον ίόντες,
· Ιφι τ' ἄυσαν, ἄγημά τ' ἐνόπλιον εὖ παρατάξαν.
Τετραπόδων ὄπλαις δὲ, πέδουν ῥὰ πατάσσετο δάπω.

610

· Εἰς μὲν ἄλσος παρὶ ποταμῷ κρυερῷ Καιρήτης,
· Ίρὸν πατρῷῳ θρησκεύματι ἔξοχα πάγχυ.
Τῷ δε νάπῃ ἐλάταις πέρι κάνταχδά σκια κοῦλα·
Συλβανῷ δέ Φάτις γε Πελασγὸς ἐξ ἀναθέθαι,
Δάμιονι ἀγρῶν τε κτιωῶν τε, ιδὲ ἄλσος, ιδὲ ἥμαρ,
Οὐρὰ πάρος πρῶτοι γιᾶς νᾶσον τιάδε Λατίνων.
· Ενθένδ' εἰ τηλέ μάλα, Τυρσιωὶ τ', ιδὲ Τάρχων,
Εἰν ὁχυροῖς τετάχαντο ὑπερτενέος δὲ ἀπὸ ἄκρης
· Ήν σρατιὴ ἐπίσπτος, ἐλισσομένη ἐν ἀγροῖσιν.
· Ενθάδε δὲ Αἰνείας, χάρμη τε λογάς νεολαία,
· Ιξαν, αἰνέψυχόν τε καμόντας, σφᾶς γε καὶ ἵππας.

615

Τῆμος ἐν αὐθερίᾳ νεφέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Δᾶρα φέργασα παριῶ ὡς δὲ ίψα μυχῷ ἐνὶ ἄγκες.
Νόσφι λιαθέντα ψυχρῷ ποταμῷ πάρα ἔδεν.
Οὐ τ' ἄψ ἐξεφάνη, τοιαῦτα δὲ μὴν προτιήνδα:
· Ήνίδε τεχνοσώῆσιν ἀκοίτε, ἀττα ὑπέσιν
· Εντεα, τύχθεν μὴ σὺ, τέκας, νῶν ἐνδοιάζειν,

620

Ο 2

Αὐτίκα

* * *

Στίχ: 619. ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ 'ΟΠΛΑΙΣΔΕ' ΠΕ'ΔΟΝ 'ΡΑ' ΠΑΤΑ'ΣΣΕΤΟ ΔΟΥ'ΠΩ,
Καὶ τέτο δη τὸ ἔπος πρὸς μίμησιν τὸ κατὰ πεδίον κροσίνοντος ἵππος ὠ-
νοματοπεποιητα. ὡς καὶ τῷ Γ'. τῶν Γεωργ. σίχ. 96.

Στίχ: 620. . . . ΠΑΡ' ΠΟΤΑΜΩΣ ΚΡΤΕΡΩΙ ΚΑΙΡΗΤΗΣ, Καιρήτα, ι.
Καιρήτη, πόλις Τυρβίωνι, η πρὸν Ἀγυλίνη περὶ τῆς ὁρας Ε'. Αἰν: σίχ. 700.

Στίχ: 623. ΣΤΛΒΑΝΩΣ . . . ΠΕΛΑΣΓΟΥΣ . . . Περὶ μὲν τῷ
Συλγαιῷ, η Συλβανῷ, "Ορε Α, Γεωργ. σίχ. 19. περὶ δὲ τῶν Πελασγῶν,
Β. Αἰν: σίχ. 88. "Οτι δὲ τοις Πελασγὸς οἱ μὲν ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ δὲ ἐκ Λα-
κωνῶν, οἱ δὲ πλεύσεις ἐκ Θετταλῶν προεληυθένται ἴστρησαν, ὁρα Διονυσ. 'Α-
λικαρν. Βιβλ: Α. τῶν Ρωμ. Αρχαιολ.

Στίχ: 631. ΤΗ'ΜΟΣ 'ΕΝ ΛΙΘΕΡΙΩΝ ΝΕΦΕΛΗΙ. . . . Οὕτω καὶ η παρ
· Όμήρῳ Θέτις, Σ. Ιλ. ἐγγὺς τῷ τέλειος.
,, "Ιηρὲς ὡς ἄλτο κατ' ὑλύμπεις ηφέντος,
,, Τέυχεα μαρμάροντα παρ 'Ηφαιστοιο φέρεσσα.

Στίχ: 635. ΗΝΙ'ΔΕ Τεχνοσώῆσιν ἀκοίτε Ιλ: Τ σίχ. 10.
,, Τιῷ δὲ 'Ηφαιστοιο πάρα κλυτὰ τέυχεα δέξο
,, Καλὰ μάλ'

Στίχ:

- Olli per dumos, quâ proxima meta viarum,
 595 Armati tendunt: it clamor, & agmine facto,
 Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.
 Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem,
 Religione patrum late sacer: undique colles
 Inclusere cavi, & nigra nemus abiete cingunt.
 600 Sylvano fama est veteres sacrasse Pelasgos,
 Arvorum pecorisque Deo, lucumque, diemque;
 Qui primi fines aliquando habuere Latinos.
 Haud procul hinc Tarcho, & Tyrrheni tuta tenebant
 Castra locis; celsoque omnis de colle videri
 605 Jam poterat legio, & latis tendebat in arvis.
 Huc pater Æneas, & bello lecta juventus
 Succedunt, fessique & equos, & corpora curant.
 At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
 Dona ferens aderat: natumque in valle reductâ
 610 Ut procul è gelido secretum flumine vidi,
 Talibus affata est dictis, seque obtulit ultro.
 En perfecta mei promissâ conjugis arte
 Munera: ne mox aut Laurentes (nate) superbos,
 Aut acrem dubites in prælia poscere Turnum.

Dixit

* * *

Στίχ: 640. ὍΠΛΑ ΔΕ' ΔΑΙΔΑΛΕΑ ΠΡΟ'Σ ΡΑ' ΔΡΤΙ' ΚΑΤΘΕΤΟ ἈΝΘΝ.
 Ἰλ: Τ. σίχ. 12.

,Ως ἄρε φωνήσασα Θεὰ κατὰ τύχης ἔθηκε
 „Πρόθεν Ἀχιλῆος τὰ δὲ αὐέβρευχε δαιδαλα πάντα.

Στίχ: { 641. ΑΙ' ΝΕΙΑΣ ΔΕ' ΘΕΑΣ ΔΩΡΟΙΣ
 { 642. ΓΗΘΗΣ' ΑΠΛΗΤΩΣ ΕΠΙΛΕΥΣΣΩΝ ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλα.
 Καὶ Ἀχιλλεὺς ὅμοιώς, Ἰλ: Τ. σίχ. 18.

,Τέρπετο δὲ ἐν χερεσσιν ἔχων Θεᾶς αὐγλαὰ δῶρα.
 „Αυτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἥσιν ἐτάρπετο, δαιδαλα λεύσσων.

Στίχ: 643. . . . ΧΕΡΣΙΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΙΟΣ ΕΝΩΜΑ. Τὸ μὲν ἄρε, χεροὶ:
 τὸ δὲ σάκος, καὶ πήχεσιν ὡς εἰκὼς, καὶ τοῖς ὄμοις.

Στίχ: 644. ΕΚΠΑΓΛΟΝ ΤΕ ΚΟΡΥΝ ΛΟΦΟΕΣΣΑΝ, ΠΤΥΡ ΑΠΕΜΟΤΣΑΝ.
 Ἰλ: Σ. σίχ. 610.

,Τεῦχε δὲ οἱ κόρυθαι βριαριώ, κροτάφοις αρρενίαιν
 „Καλιώ δαιδαλέλω, ἐπὶ δὲ χρύσειν λόφου ἦκε.

Στίχ: 645. ΜΟΙΡΟΦΟΡΟΝ ΤΕ ΑΟΡ Ουτως αὐτολεξες ἀπεδώκαμεν
 τὸ κληθὲν ὑπὸ Μάρωνος Fatiferum: Μεταφράσσως δὲ οὐδὲ καὶ κηριφόρον, η
 κηρεσσιφόρον Μοῖρα γαῖα καὶ κῆρες ποιητικῶς ὁ Θάνατος.

Στίχ: { Αὐτ: ΚΑΙ ΡΙΓΕΔΑΝΟΝ ΘΩΡΗΚΑ.
 { 646. ΧΑΛΚΕΩΝ, ΑΙΜΑΤΟΕΝΤΑ, κτ: Ἐπὶ μὲν τῆς Ἀχιλέως δπλο-
 ποῖας, (Ιλ: Σ. σίχ. 609.) τὸ ἐκσελαγίζον τε θάρσας φῶς πάρεσιν ὄραιν.

,Τεῦχε ἄρε οἱ θάρηκα φαενότερον πυρὸς αὐγῆς.

Ἐπὶ δὲ τῆς Αἰνείας, καὶ τινὶ ὄλιῳ, καὶ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ σερβόν τῆς
 συμπήξεως, καὶ τὸ ποικίλον ἀμα καὶ μεταξὺ αἵματόν τῆς χρόας, ἐν εἴ-
 δει κυαναυγῆς νεφέλης, τῷς αὐτὸν τὴν θεραπείαν τὸ πυρωπὸν καὶ φλο-
 γῶδες ἐκ διαλειμμάτων καταλαμπομένης.

Στίχ: 648. ΚΝΗΜΙΓΔΑΣ Τ' ΗΛΕΚΤΡΟΥ, ΙΔ' ΕΚ ΧΡΥΣΟΓΟ ΑΠΕΦΘΟΤ.
 Ἰλιάδ. δὲ Σ. σίχ. 612.

,Τεῦχε δὲ οἱ κυνηγῶδες ἑανῇ κασσιτέροιο.

Περὶ μὲν (ἐν τῷ Ηλέκτρᾳ ἀντ: ἔρηται· (σίχ. 418.) Ο δὲ χρυσὸς κατὰ
 τὸν

Αὐτίκα Λαυρέντων αὐτῶν ὑπεριωρεόντων,
Ἡέ τε υσμίνιω δαινᾶς κινᾶν κατὰ Τύρνη.
Ως εἰπὼσα τέκος Κυθεράη δέχνυτο ἀγκάς,
Οπλα δὲ δαιδάλεα πρὸς δὲ δρυνή κάτθετο ἄντι.

640

Αἶνείας δὲ Θεᾶς δώροις, τιμῇ τε τοσῆδε

Γήθησ' ἀπλήτως, ἐπιλεύσσων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα,
Θάυμαζέν τε αἴταρος Χερσὸν καὶ βραχίονος ἐνώμα.

Ἐκπαγλόν τε κόρων λοφόεσσαν, πῦρ ἀπεμβάσαν,

Μοιροφόρον τε ἄορ, καὶ φίγεδανὸν θώρηκα,

Χάλκεον, αἵματόεντα, μέγαν· νέφος οὖν, ἐπάκεν

Κυανὸν ἡελίῳ Φλέγεται, καὶ τῇλ' ἀπολάμπει.

Κυνημῖδας τ' ἥλεκτρος, ίδε ἐκ χρυσοῦ ἀπέφεδος.

Καὶ δόρυ, καὶ γε σάκος, τῷ δὲ φατὸν ἔπλετο ἔργα.

Ἐνθα τὰ τ' Ἰταλίης, τά τε Ράμης πάντα τροπαῖα,

Οὐκ ἀδαής χρησμῶν, δέδεται ἀγνῶς ἐσσομένων περ,

Τεῦξε πυρὸς μεδέων. Σύμπαν μελάσσης τεῦξε

Φύτλης Ἀσκανίοιο γένος τεῦξεν δὲ υσμίνας.

645

650

Αὐτὰρ

* * *

τὸν Μάρωνα εἰπεῖν: Autoque recoscit: εἴη ἂν δὲ ἐπάνεφθος, ή πολύεφθος· τετέσιν ὁ πολλάκις πεπυρωμένος, οὐ (ὡς λέγεθαι ἐώθεν) ἐπταπλασίας διαχωνέας κεκαθαρισμένος, χρυσός (παρὰ Ιγλ: Πολυδ. Όνοματ. Βιβλ: Ζ'. Κεφ: ΚΓ.) ἀπεφθος, ακηρατος, ελιξιρινής, ακραυγής. κτ:

Στίχ: 649. . . . ΣΑ'ΚΟΣ, ΤΟῦ Ρ' Ο'Τ, ΦΑΤΟΝ ἘΠΛΕΤΟ ἘΡΓΜΑ. Καλῶς ήμην τῆς περὶ τὸ Αἶνείς σάκος τεχνηγίας τὸ ποικίλον, καὶ παντεῖοις ἰσορήμασι κεκασμένον, διὰ τριῶν, ἢ τεσσάρων ἐπῶν, ὡς ἐν προοιμίῳ προανέκρυσε συγκεφαλαιώσας ὁ Μάρων, ἔργον δὲ φατὸν αὐτὸν προεκφίωσε, τετέσιν ἡκισά περιγραπτὸν, ἀλλὰ τοιεῖτον, δὲ λόγος ὃδεις ἂν φαδίως ἐφίκοιτο. Ἐπιτετήδευταὶ δὲ σαφῶς η παρὰ αὐτῷ τῷ Αἶνείας Σάκος περιγραφὴ, ἐντεῦθεν ἐξης ἀχρεις πέρατος τῷ Βιβλίῳ προιέσται, ἐν ἐπεσι τρισὶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, κατὰ ζῆλον τῆς τῷ Ἀχιλλέᾳ εικονογραφίας παρ' Ομήρῳ, τῆς εἰς σίχες ἑκατὸν ἑκοσιοντας καὶ ἐπτὰ διατεννάσσους. Οἱ μὲν οὖς τὰς Ἀστιδοποιίας παραβάλλοντες, τὸ ἐν ἀγλαΐᾳ περιττῷ δαιδάλεον καὶ ποικίλον δομοίως ἀγάμενοι ἐφ' ἑκατέρας, τῷ μὲν Ομήρῳ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἐνρέσεως ἀπονέμονται, τῷ δὲ Μάρωνι, τῷ δὲ ἐκλογὴν ἐπεγκρίνονται τῶν σωτελεσέρων αὐτῷ τῷ προδέσει ἰσορημάτων, ἢ περιγράψειν. Ἐκείνῳ γάρ εἴς ἂν κονῦ ἀπαντᾷ τῷ βίῳ ἐπιβαλομένῳ τινα εἰκονίσαι, οὐτος τῶν Ρωμαϊκῶν προείλετο ἀψαδόμαι, καὶ μάλιστα τῶν περὶ τὸν Αὔγυστον. Διὸ καὶ ἡδύτερον εἰκός, Φασὶ, δόξαι τὸν Μάρωνα διεξιόντα Ρωμαίοις, ἢ μάλιστα σφίσιν εἰδέναι διέφερεν, ἢ Ομηρον Ἐλλησι, τὰ κονῦ μὲν τοῖς πᾶσιν, ιδίᾳ δὲ τῶν παντῶν μηδενὶ διαφέρονται. Ἀλλὰ γάρ ἔργον Ομηρος αἰνεληφῶς ἂν εἴη ἐπιεκκῶς αἰπέρεαντον, τῆς εἰς τοσότας Δημος, καὶ νόμοις, καὶ τρόποις, καὶ ιδέαι βίσις καὶ πολιτέυματος, διαμερισμένης Ἐλλάδος τὰ σεμνὰ πάντα ἐπιχειρήσας διεξελθεῖν, διάφορά τε ὅντα, καὶ ἀλλήλοις τὰ πλεῖστα δυτῶς ἀντίξοα, ὡς μηδ, ἂν ἔχειν τυχὸν ἐπ' αὐτοῖς ἐπίστης ἐπαρεθιώμενος μήτε κονῦ μήτ' ιδίᾳ σύμπαν τὸ πανελλιών. Σημειωτέον δέ τι παρὰ τέσσερα δύο κορυφαιοτάτας, ἐγένοντο καὶ ἄλλοι παρά τε Ἐλλησι καὶ Λατίνοις, οἱ ἐν τοῖς ιδίοις Ποιήμασι τὸ τῆς Ἀστιδογραφίας ἔδος φιλοτεχνήσαντες, ὡν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ Ἡσίοδος πάλαι ὃ τῷ Ἡρακλέους γράψας ασπίδα, καὶ ὁ Καλαβρὸς Κόινος ὕδερον, Ομήρες τοῖς ἵχνεσι παρακολυθήσας, τῷ δὲ Αἰακίδῃ. (Παραλειπ: Βιβλ: Ε. ἀπὸ σίχ. 7—10.)

Στίχ: 653. ΦΥΤΛΗΣ ἈΣΚΑΝΙΟΙΟ . . . Τούς εἴς Αἶνείας καὶ Κρεάσης. Οὗτος γάρ μετὰ τῷ τῷ γενέτερος τελευτῶν βασιλέυσας, τῷ πόλιν Αλβανωκοδόμησε, περὶ τῆς εἰρηταί. (Α. Αἰν: σίχ. II. καὶ σίχ. 295.)

Βιβλ. Η.

P

Στίχ:

615 Dixit, & amplexus nati Cytherea petivit:
Arma sub adversa posuit radiantia quercu.

Ille Deæ donis, & tanto latus honore,
Expleri nequit, atque oculos per singula vo'vit;
Miraturque, interque manus & brachia versat

620 Terribilem cristis galeam, flamasque vomentem,
Fatiserumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cœrula nubes
Solis inardescit radiis, longeque refulget.

Tum leves ocreas, electro, auroque recocto,
625 Hastamque, & clypei non enarrabile textum.

Illic res Italas, Romanorumque triumphos,
Haud vatum ignarus, venturique inscius ævi,
Fecerat ignipotens: illic genus omne futuræ
Stirpis ab Ascanio, pugnataque in ordine bella

630 Fecerat; & viridi fœtam Mavortis in antro
Procubuisse lupam; geminos huic ubera circum,
Ludere pendentes pueros, & lambere matrem
Impavidos: illam tereti cervice reflexam
Mulcere alternos, & corpora fingere linguâ.

635 Nec procul hinc Romam, & raptas fine more Sabinas,

Con-

* * *

Στίχ: 654—658. Α'ΤΤΑΡ' ΕΠΙ' ΧΛΟΙΗΣΙ ΛΥΚΑΙΝΑΝ κτ: Ἡν δὲ ή Λύκαινα, ή τὰ, υπὸ ίλιας τῆς Νομίτωρος θυγατρὸς τεχθέντα δίδυμα βρέφη, παρὰ δὲ Αμβλίς τῷ ἐκείνῳ Καστροφόροφησαὶ ιδοηθεῖσα. „Λύτη γάρ ἐπιφανεῖσα, „νεοτόκες απαργῶσσα τές μασές υπὸ γάλακτος, ἔδιδε τὰς θηλὰς τοῖς „τῶν βρεφῶν σόμασι, καὶ τῷ γλώττῃ τὸν πηλὸν, ὃ κατέπλεω ἦσαν ἀπελίχμα Ή δὲ εἰκὼν ἐπὶ Μάρωνος οἴστο ἐν τῷ πρὸς τῷ Παλαντίῳ ἄντρῳ, ὃ τῷ Ἀρεος ἔρηται: Μανοτις in Antro: Λύκαινα παιδίοις δυσὶ τές μασές ἐπέχεσσας χαλκεα ποιήματα παλαιᾶς ἐργασίας. (Άλικαρην. ἐν τῷ Α. τῶν Ρώμ. Αρχ.)

Στίχ: 659. ΕΝΘΕΝΔ' ΟΤ ΠΟΡΡΩ ΠΑΝΤ κτ: Κατὰ τὸ Παλαντιον δῆλος, ἐνθα Ρωμύλος τιὼν Ρώμιων ἴδεισε, Ρώμον τὸν ἀδελφὸν ἀποκτείνας, καὶ τιὼν ἀποκίαν ἔιησε, τῷ Ρώμῳ τὸν Αθεντίνῳ λόφον προελομένῳ. (Άλικαρην. Αὐτός)

Στίχ: 660. . . . ΑΡΠΑΚΤΑΣ ΤΕ ΣΑΒΙΝΑΣ ΟΤ' ΚΑΤΑ' ΚΟΣΜΟΝ, „Ρωμύλος γάρ πανήγυριν συγκροτήσας, πολῶν ἐν αὐτῷ ἐκ τῶν ἔγγισα „σωελθόντων, ἀμαρ γωνίξι καὶ τέκνοις, παρήγγελε τοῖς νέοις ἀρπάζειν „τὰς παρθέσσας ἐπὶ τιὼν θέσαιν παρθένες, ἀντὶ αὐτῶν ἐπιτύχωσιν ἔκαστος, τιὼν „αὐξησιν τῆς ἑαυτῷ πόλεως διὰ τέτων προνοσθέντος. (Άλικαρην. ἐν τῷ Β. τῶν Αρχαιολ.) Οἱ μὲν δὴν ἀγῶνες ἐν οἷς η ἀρπαγὴ ἐγένετο Κιρκήσιοι ἐκαλεῦντο, ἀτέ δὴ ἐν τῷ Κίρκῳ τελέμενοι, ἐπειδὴ ίδεν πεδον κυκλοτερεῖς, ὃς ἀρματηλασίας τε καὶ ιππηλασίας ἐπιτήδειον. Ή δὲ ἐορτὴ ὀνόμασιο Κωνσταντία, ἣν καὶ εἰς αὐτὸν (ὡς ὁ Άλικαρ. αὐτός: Φησιν) Ρωμαῖοι ἔγοντες διετέλεγν. Κωνσταντία δὲ ἔρηται ἀπὸ Κάνση, ὃν ἐξερμιλαύουντες, Φασὶ τινὲς, Ποσειδῶνας ἔνναν τὸν Σεσιχθονα. (ὅρει περὶ τέτων καὶ Πλεταρχ. εἰς Βίον Ρωμύλῳ.)

Στίχ: 662. ΚΑΙΝΗΝ ΤΣΜΙΝΗΝ κτ: Διὰ γάρ τινα ἀρπαγὴν τῶν παρθένων, Καινῆται περῶτον, καὶ Λυτερινάται τοῖς τῷ Ρωμύλῳ υπηκόοις πολεμεῖν αἰτεβάλοντο, ἃς καὶ νικήσας Ρωμύλος θρίαμβον ἤγε. Μετὰ ταῦτα δὲ νέος ἔτερος ἐπισιωέστη Ρωμαῖοις πόλεμος ἐπὶ τῇ αὐτῷ προφάσει, ὃ παρὰ τῷ Κυριτῶν, ὡν Τάτιος ίδεν ηγεμονέυων. Κυριταὶ δὲ οἱ Σαβῖνοι ἐκ τῆς

Αύτὰρ ἐπὶ χλοιῆσι Λύκαιναν ἐν "Αρεος ἄντρῳ
 Ἐγκατακλινθέσαν γε λοχάιω, καὶ δύο πάιδε,
 Οὐδατι μητέρος ἀμφὶ τὸ ἔόντε, ἀτὰρ μύζοντε
 Ἀτρομέως ἀυτῷ δὲ ἐπὶ τοῖσι τένοντα γυρόσαν,
 Ψῶσαν ἐναλλάγδιω, γλώσσῃ τε δέμας μορφόσαν.
 Ἐνθένδ' ὃ πόρδω πάνυ τέυτασεν εἰσοράαθα,
 Ρώμιω θ', ἀρπακτάς τε Σαβίνας ὃ κατὰ κόσμον,
 Εὖθ' αὖ σινθάκεον Κιρκησιακοῖς ἐν ἀγῶσιν.
 Καινὶ συσᾶσαν θ' ὑσμίνιω Ρωμυλίδησιν,
 Γηραιῶ Τατίψ τε καὶ αὐτηροῖσι Κυρίταις.
 Εἴτα δέ παυσαμένω διεριζέμεναι βασιλῆε,
 Πρὸς βωμῷ Ζωὸς σήτια κρητῆρας ἔχοντε,
 Τὶ τὸ ἐπὶ κταμένη τεμέτια σφίσιν ὄρκια πιστὰ.
 Ἐνθεν τηλός δὲ μάλα, τέτρωρ ἀνταπιόντα
 Ἐκ δὲ ἔασων Μέτιον· (δητοῖσι τὸ δὲ Ἀλβανὲ μένουσ!)
 Κιδνα δὲ πιστοῖο ἐλώρια ἔγκατα Τέλλος.
 Ἐν ξυλόχῳ δὲ ἄκανθαι ἀπερόδαται λύθροισι.

655

660

665

670

P 2

Πρὸς

* * *

τῆς Μητροπόλεως ἐκελεῦντο, ἵτις αὐτοῖς ἡ Κύρις. ("Αλικαρν" ἐν τῷ Β'). Αὐτηρές δὲ τὸς Κυρίταις ὁ Ποιητὴς ὄνομάρεις (Curibus que Severis) διὰ τὸ γενναιόν τὸ ήθος, καὶ αὐτόπτηκόν. Καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐκ Λακώνων φέρονται τὸ ἐξ αρχῆς καταγόμενοι, Σάβες τῆς ἀποικίας αὐτοῖς καθηγησαμένες τὸ Λακωνος, ἐξ οὗ οἱ αὐτοὶ καὶ Σαβῖνοι. Καὶ τοι ἄλλοι τένομα τῷ Σαβίνων ἔθνες Φασὶ τεθλῶαι, ἀπὸ Σαβίνων τὸ Σάγκω. (παρὰ τῷ Λυτῷ Αὐτῷ:) Ἅλλας περὶ τὸ Σαβίνων ὄντας τῷ πλείονα ἐφιεμένῳ μετιτέον τὸν τὰ τῆς παλαιᾶς Ἱταλίας γεωγραφῶντα Κλεβέριον.

Στίχ: 664. ΠΑΤΣΑΜΕΝΩ ΔΙΕΡΙΖΕΜΕΝΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ, Σωῆλθον γὰρ τέως εἰς διαλύσεις, μετὰ πυκνὰς καὶ ἀλοπέρσαλλες μάχας, Ρωμαῖοι τε καὶ Σαβῖνοι, μεσιτευσασῶν ἐν αὐτοῖς τῶν προαρπαγεσῶν, ἥδη μητέρων, Ερσιλίας τῆς ἐκ γένετος Σαβίνων ὡς ἀφανῆς, τιὼ πρεσβείαν ἀγάστης ὡς εἰς πλάτος Αλικαρνασσεὺς (ἐν τῷ Β'. τῶν Αρχαιολ.) διέξει, καὶ Πλάταρχος (εἰς τὸν Ρωμύλων Βίον) ὠσαντως.

Στίχ: 665. ΠΡΟΣ ΒΩΜΩΙ ΖΗΝΟΣ ΣΤΗΤΗΝ ΚΡΗΤΗΡΑΣ "ΕΧΟΝΤΕ. Τὸ γὰρ ἔθος ἐν ταῖς τοιαύδε διαλύσεσιν, οἷον ἐπὶ γῆς χέειν, καὶ τὰ πάνδενας ἀπαραθαῖ, τοῖς ὅποτέρωθεν τὰς γυνομένας σινθήκας αὐθετήσαμεν τολμήσαντι, ὡς ίδεν ἐσὶ παρ' Ομῆρῳ Ιλ: Γ. σίχ. 295.

„Οἶνον δὲ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 „Ἐκχυον, ἥδη εὔχοντο Θεοῖς αἰεγενέτησιν
 „Οππότεροι πρότεροι υπὲρ δρκιας πημῆνεσαν,
 „Ωδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις δέοι, ὡς ὅδε δίνος,
 „Αὐτῶν, καὶ τεκέων ἀλσοῖς δὲ ἄλλοισι μιγέσεν.

Στίχ: 668. ΕΚ Ρ' ΕΣΠΩΝ ΜΕΤΙΟΝ . . . Μέτιος Σερφέτιος (ἢ ὡς ἄλλα: Φερφέτιος), ὁ μετὰ Κλοίλισν τῆς Ἀλβανῶν τυχῶν ἡγεμονίας, ἐν τῷ πρὸς Ουευτανός τε καὶ Φιδιωάνης Πολέμῳ, προδοσίας Ρωμαίων οἵσι σιωμάχεις ἄλλος, ὑπὸ Τύλλου (ἢ Τέλλου) Οσιδίος τῷ Γ'. Ρώμης βασιλεύς, σαντος, οἰκτρᾶς τε καὶ αἰχήμονος δίκιω ἐδικε τελευτῆς. Δυσὶ γὰρ Σωαρίσιν (ὡς παρὰ τῷ Αλικαρν. Βιβλ. Γ.) Καύτοι, ἐξ ὧν ὁ Μάρκων ὁδε Φησίν, ἔσκε τέσσαρσιν, εἰμῆτις τὰ τέτρωρ ἀντὶ Σωωρίδων ἐκλαβεῖν αἰξιώσειν.) τῷ μὲν, τῷς βραχίονας προσηρημένος, τῷ δὲ τῷς πόδας, δυτῆροις μακροῖς ἐλασυνόντων τῶν ιωίχων τὰς Σωωρίδας ἀπ' ἀλλήλων, ξανόμενός

τε

- Confessu caveæ, magnis Circensibus actis,
Addiderat, subitoque novum consurgere bellum
Romulidis, Tatioque seni, Curibusque severis.
Post iidem inter se, posito certamine, reges
 640 Armati, Jovis ante aram, paterasque tenentes
Stabant, & cæsa jungebant fœdera porcā.
Haud procul inde, citæ Metium in diuersa quadrigæ
Distulerant (at tu dictis, Albane, maneres!)
Raptabatque viri mendacis viscera Tullus
 645 Per sylvam, & sparsi rorabant sanguine vepres.
Nec non Tarquinium ejectum Porsenna jubebat
Accipere, ingentique urbem obsidione premebat.
Æneadæ in ferrum pro libertate ruebant.
Illum indignanti similem, similemque minanti
 650 Aspiceret: pontem auderet quod vellere Cocles,
Et fluvium vinclis innaret Clœlia ruptis.
In summo custos Tarpejæ Manlius arcis
Stabat pro templo, & Capitolia celsa tenebat,
Romuleoque recens horrebat Regia culmo.

Atque

Τε περὶ τῇ γῆ, καὶ ἀνθελκόμενος ὑφ' ἐκατέρας ἐπὶ τάναγτισ, ἐν ὄλιγῳ
διασπάται χρόνῳ. Σημέωσαμ δὲ τῆς ἐν παρενθέσει ἀποσροφῆς τινὶ διώσ-
μιν. (ἔητοι τὸ δ' Ἀλβανὴ μενοῖς!) Ἐν ἐυχῆς γὰρ χήματι, Ἀπολογία
τις ἀντικρὺς ἐσὶν ὑπὲρ Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ τῆς ληφθείσης δίκης ἀπιωνά
τε καὶ ὡμότητι Αὐτὸς γὰρ (ώστε ἔλεγεν) ὁ Φερέτιος ἐσυτῷ τῆς Φρεκ-
τῆς ποιῆς (ώς μη ὥφελε!) διὰ τινὶ ἐπιτολμηθείσαν προδοσίαν κατέψη
πρόξενος.

Στίχ: 671. ΤΑΡΚΥ'ΝΙΟΝ ΠΟΡΣΗ'ΝΑΣ. . . . Ταρκιώιον διὰ
τινὶ τῇ ψέως ἀπαθαλίαν ἀπελαθέντα τῇ θρόνῳ, Πορσήνας ὁ Θύσκων "Α-
γαξ, πρὸς ὃν ἐκένος καταπεφεύγει, ἀποκατασῆσαι ἐπὶ τινὶ αἰρχὶν ἐθέλων,
Ῥωμαίος ἐπολιάρκες." Ήδη δὲ τῇ λόφῳ Ἰανικλου γεγονὼς ἐγκρατής, διὰ
τῆς μεταξὺ γεφύρας τινὶ πάροδον προσεβιάζετο τινὶ ἐπὶ τὸ Ασυ. Ὁρά-
τιος δὲ Κόκλης Ῥωμαῖος ὀπλίτης πρὸς τινὶ ἐφοδον ἀνθεσῶς, ἐν ᾧ τῆς
ἐπὶ τὸ ζεῦγμα ἀσόδῳ προμαχόμενος, τὸς πολεμίους ἀπεκάλυψε παριέναι,
τὸς οἴπερ αὐτῷ ἀποντο, τινὶ γέφυραν αὐτῷ ὀπίσω ἐκέλευε διακόψαι· οὐ
γενομένῳ, ἔσυτὸν. ὡς ἔχει ἔνοπλος, εἰς τὸν ποταμὸν ἀφεῖς, καὶ τὸ δεῖθ-
ρον μόλις διανηξάμενος, διεξέφυγε πρὸς τινὶ ἀντιπέραν σχθῖν, καὶ τοι δό-
ρατι Τυρδίωνικῷ τὸν γλαυτὸν βεβλημένος. (ὅρε Διονύσ. τὸν Ἀλκαρεν. Βιβλ:
Ε. τῶν Ἀρχαιολ. καὶ Πλάτ: εἰς Βίον Ποπλικόλα.)

Στίχ: 676. ΡΗ'ΖΑΣΑ ΚΛΟ'ΙΛΙΑ ΔΕΣΜΑ'. Ποπλίγ αὐτῃ λα' Ουαλε-
ρίς θυγάτηρ, ητις μετὰ καὶ ἄλλων ὁμηρεύσσα παρθένων παρὰ τῷ Τυρ-
δίων Πορσιώᾳ, ἐπὶ προτεθέσαις δισλύσεσι, προφάσει τῇ λέσαθῳ τὸν
ποταμὸν διαπεριωθεῖσα, σιωμα τοῖς ἐταίραις ὅν καθηγήσατο, πρὸς
τὸς ἰδίας ἐπανῆκεν αὐτόμολος: (ὅρε Διονύσ. καὶ Πλάτ: εἰδα ἄρητα.) Τα
μὲν τοι δεσμὸς, ἀπερ ὡδε ἡ Κλοΐλια πεποίηται διαρρέησι, παρὰ τοῖς ὑγ-
ρεῖσιν Ισορικοῖς ὡκ ἐμφέρεται, εἰμήτις ἀντὶ δεσμῶν τὸς ἐπιτεθέντας τοῖς
γεάνισι Φύλακας ἐκλαβεῖν ἐθέλοι, η τινὶ δοθεῖσαν πίση τῆς ὁμηρεύσεως.
Περὶ μὲν ἐν τέττων ὁ Μάρων εἶπὼν, ἐπεισὶ μοι θαυμάζειν, πῶς θέμεισι
ἐνταῦθα καὶ περὶ Μεγίτω τῇ Σκαιόλα μιέσιαν ἐπόησεν; Άντε γὰρ ἵταμῶ καὶ
ἀτρέπτω ἐτηκαὶ τῷ προσώπῳ, καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα θυμοτεῖς λίαν καὶ αγ-
ριον τὸ βλέμμα σηρίζω, ἐτι τὸ ξίφος μάτιν απασάμενος ἀντ' αὐτῷ ἐτε-
ρον ἀπεκτονῶς εἴη, διὸ μὴ καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐχαρίδος, ἐπὶ πολὺτιν
δεξιῶν

Πρὸς δὲ ἔτι Ταρκίνιον Πορσήνας ἐξελαθέντα
Κελλετο δέ χνυθαι, κρατερῶς πολιώρκεε δὲ Αἰγα.
Ἄινεάδαι δὲ ὥπλιθεν ἀμιωόμενοι περὶ πάτρης.
Τὸν δὲ ἄρδε χωμάτιν τε, δεδιττομένων τε ὁμοῖον
Λένσσαν, ὡς γέφυραν λύειν Κοκλῆς παρετόλμα,
Καὶ ποταμὸν περάσαν φῆξασα Κλοίλια δεσμὰ.
Ταρπείης δὲ ἐπίγρος ὑπερθεν Μάνλιος ἄκρης.
Ἴσαντ' ὑπὲρ Νησᾶς, Καπιτώλια δὲ αὐτὰ κατέχεν.
Ἄρτι δὲ Ρωμυλίων καλάμη ἐπ' Ανάκτορα Φρίσσεν.
Ἐνθα χρυσωταῖς πτερυγίαιν αργύρεος Χῖα
Αἰθύσας, Γάλλας ἀδῶν παρέμεν προσάειδε.
Γάλλοι δὲ ἄρδε παρέσαν διὰ λόχμων, καὶ πάγου εἶχον,
Κευθόμενοι σκοτίη, καὶ πυκνῆς νυκτέρω δρόφυη.
Χρυσᾶς κρατὸς τοῖς δε ἔθειραι, χρύσεον εἴμα.
Ραβδωτοῖς σίλβον δὲ σάγοις δειρᾶς δέ τε λευκᾶς
Χρυσῶν ἀμφιδέδεντο δύω δέ ἔκαστος πάλλε
Γαισῶν Ἀλπέων μακρῷ δὲ σάκει σκεπόωντο.

675

680

685

Ἐνθα.

* * *

δεξιὰν διπέχων καὶ κατακάιων, ὡς ἄρε τῷ σκοπῷ ἀτευκτήσασαν, ἐκ ἀλλοι-
ρίων, τὸν ἀπεροσφυῶς ἔχε δίπολο, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, προσεπιχαρακθίων τῷ
πίνακι. (Αλλὰ ἐυρήσεις καὶ περὶ τότε τὸς εἰρημένων καθιστοῦσαντας.)

Στίχ: 677. ΤΑΡΠΕΙΗΣ Δὲ ΕΠΙΟΤΡΟΣ . . . ΜΑΝΛΙΟΣ^ς Οὗτος τῶν
Κελτῶν νυκτὸς ἐπὶ ίὸν Καπιτώλιον εἰσβαλόντων, ἀπαντήσας δυσὶν ὅμοι τῶν
„πολεμίων, τῷ μὲν ἐφθασσε διηρμένων κοπίδαι τῷ ξιφεῖ τιλὺ δεξιὰν ἀποκό-
πψας, τὸν δὲ τῷ θυρεῷ πατάξας εἰς τὸ πρόσωπον, ὡσεὶ σπίσω κατὰ
„τῆς πέτρας” ἐπισάς δὲ τῷ τείχει μετὰ τῶν σιαδραμόντων καὶ γενομέ-
„νων περὶ αὐτὸν, ἀπέτρεψε τὸς ἄλλων, καὶ τῷ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν Ρω-
μαῖοις τῷ κατ’ ἄκρας αἴλωνται ἐγένετο αἵτιος. (Πλάτ. εἰς Βίον Καμίλου.)

Στίχ: 679. . . . ΡΩΜΤΑΙΩΝ ΚΑΛΛΑΜΗ . . . Δισσώζετο γάρ καὶ
ἐπὶ πολὺ ὑσερον, εἰς ἀκμὴν προελθάσσης τῆς Ρώμης, μέσον τῶν μεγαλερ-
γηθέντων οἰκοδομημάτων, τὸ ἐξ ἀρχῆς τῷ Ρωμύλῳ οἰκημα, ἐρέψει καλα-
μίνη σκεπόμενον· ὡς εἴναι δεῖγμα τότο, ἐξ οἵας αφελεῖσας τε καὶ λιτότη-
τος, εἰς ὃσον μεγέθες τε καὶ λαμπρότητος τοῖς Ρωμαίοις ἦρθη τὰ πρόσ-
ματα.

Στίχ: 680. . . . ΑΡΓΥΡΕΟΣ ΧΗΝ . . . Ισατο γάρ ἐπὶ τῷ Κα-
πιτωλίῳ, εἰς μνήμην τῆς ὑπὲρ τὰν χιλιῶν γενομένης τότε θωρυβώδεις κραυ-
γῆς, ὑφὲς αφυπνισθέντες Ρωμαῖοι, τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου ηθοντο Κελ-
τῶν, καὶ ἀπαντήσαντες ἀπέωσαντο. (ὅρα Πλάτ: ἐνθ: ἀνωτι:)

Στίχ: 684. ΧΡΥΣΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΘΕΙΡΑΙ κτ: Περὶ τῶν ἐν τῷ Λασίδι
ἐνεκασμένων ταῦτα Γαλατῶν νοητέον, ὃν ἡ τε τῆς κεφαλῆς τρίχωσις
ξαυθὴ διὰ τῷ χρυσῷ παριστατο, καὶ ἡ ἐθῆς ὁμοίως ἐν δαβδωτοῖς κατηγ.
λαίσο τοῖς Σάγοις, ὡς ἔθος ιῶ αὐτοῖς ἀμφιέννυθαι. Χρυσᾶ δὲ καὶ τὰ πε-
ριδέραια, ἡ περὶ τὸς λευκῶν αὐτῶν τραχήλως χλωδή.

Στίχ: 687 ΓΑΙΣΩΝ ΑΛΠΕΙΩΝ . . . Γαισοὶ εἰσὶ δόρατα ἀμιωτήρια· τό-
των δὲ, ἐκ τῶν Αλπεων ἀδε ύποτιθενται τὰ ξύλα τετμῆθαι, διὸ καὶ
Αλπειοι εἴριωται Γαισοί. Καθόλει γάρ τὰ ὅρεα τῶν ξύλων κρατισερα
ἔσιν· οἵας τις ἦν καὶ ἡ Αχιλλέως πηλιας μελίη, παβ Ομήρων, η ἐστι Πη-
λιών ἐκ κορυφῆς. (Ιλ: Π. σίχ. 144.)

Στίχ: Λύτ: . . . ΜΑΚΡΩΝ ΣΑΚΕΙ . . . Θυρεῷ εἰς μῆκος προή-
κοντι πρὸς σκέπτιον ὅλε τῷ σώματος, καθ' ὃ καὶ τῶν ασπίδων συκλοτερῶν
ἐστῶν, τὰ Σάκη, ἦτοι οἱ θυρεοὶ διαφέρεσσι.

Βιβλ. Η'.

Q

Στίχ:

- 655 Atque hic auratis volitans argenteus anser
 Porticibus, Gallos in limine adesse canebat.
 Galli per dumos aderant, arcemque tenebant,
 Defensi tenebris, & dono noctis opacæ.
 Aurea cæsaries ollis, atque aurea vestis;
 660 Virgatis lucent sagulis: tum lactea colla
 Auro innectuntur: duo quisque Alpina coruscant
 Gæsa manu, scutis protecti corpora longis.
 Hic exultantes Salios, nudosque Lupercos,
 Lanigerosque apices, & lapsa Ancilia cœlo
 665 Extuderat: castæ ducebant sacra per urbem
 Pilentis matres in mollibus: hinc procul addit
 Tartareas etiam sedes, alta ostia Ditis:
 Et scelerum pœnas, & te, Catilina, minaci
 Pendentem scopulo, furiarumque ora trementem;
 670 Secretosque pios, his dantem jura Catonem.
 Hæc inter tumidi late maris ibat imago
 Aurea: sed fluenti spumabant cœrula cano:

Et

* * *

Στίχ: 688. . . . ΣΑΛΙΓΟΤΣ ΔΤΚΑΙΓΟΤΣ. Οι μὲν Σάλιοι ἦσαν τεταγμένοι ἵερᾶδαι, Ἀρεικά την υπορχήματα συγκροτῶντες (περὶ ὧν Ἀνωτὸς σίχ. 295.) Οι δὲ Λυκαῖοι τὰ Πανὶ τινὶ αὐγισέσαν ἐτέλωσαν, ἐν περιγράμμασι γυμνὸι διαθέουσες, καὶ σκύτεσι τὸν ἐμποδὼν παίσουσες, καθ' ἓν ἐορτὴν τὰ Λεπερχάλια· ἀπερ ἔθλιτις ἢ τὰ Λυκαῖα. Ἦδη ἐορτὴ Ἀρκαδικὴ ὑπῆρχε, καὶ ταῦτα παρὰ Ρωμαῖοις Ἐυανδρος ὁ Ἀρκαδικὴς κατεῖσθιστο. (ὅρες Διον. Ἀλικαρν. Βιβλ. Β. καὶ Πλέτ. ἐξ Βίου Ρωμύλων.)

Στίχ: 689. ΠΡΑΛΟΤΣ Τ' ΕΙΡΟΦΟΡΟΤΣ, ΠΕΔΤΑΣ ΤΕ ΠΟΛΟΤ ΚΑΤΙΟΤΣΛΣ. Οι πῖλοι σεφάναι τινὲς ἦσαν, αἰς ἔρια περιήρτητο· τάτες δὲ ἔφερον οἱ τῆς δευτέρας παρὰ Ρωμαῖοις τῶν ἵερατευόντων τάξεως, Στεφαῖηφόροι μὲν ὑπὸ Εθλιών, Φλάμινες δὲ ὑπὸ Ρωμαίων καλέμενοι, ἀπὸ τῶν Πιλωτῶν δηλοντι, καὶ σεμμάτων, ἃ καὶ νιῶ ἔτι Φορέσσι, Φλάμινοι, αἰς ὁ Ἀλικαρνασσοῦς Φροσίν (ἐν τῷ Β. τῶν Ἀρχαιολ.) ἦσαν, αἰς μικρὸν ἄλλων ὁ Πλάταρχος, ἀπερ „έδοκες Φλάμινοις ἀπὸ τῶν περικρατῶν πίλων, ἐς περὶ τῶν κεφαλῶν ἐ-, „Φόρέν, Πιλαρμένοις τινὲς ὄντας ἵερᾶδαι. Ἄλλος δὲ περιτη τῶν ἐτυμολογιῶν πιθανωτέρας. Filamina γαρ Ρωμαῖοις (Φιλάμινοις) τὰ Filamenta (τὰ τήματα) οἵτινες ἔριων εἰώθεσαν οἱ Φλάμινοις περιτέφεδαι. Περὶ δὲ τῶν Πελτῶν ἀς ἔφερον, αἰς φρανόθεν κατενεχθείσας, ὅρες τὰ εἰρημένα Ζ. Λιν. σίχ. 201. Λύτ:

Στίχ: 690. . . . ΑΓΝΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ Αἱ Ματρῶναι, αἱ παρὰ Ρωμαῖοις ἵερᾶδαι, η καὶ ἐν σεμνότητι, ἄλλως ἐπισαταῖ παρεῖσαι ἐστοῖ τε καὶ αὐγισέσαν τεταγμέναι, αἰς ἀγγίστη τε καὶ καθαρότητι, ωδὲν ἡττῶν η τῷ τῷ γένες ἐπιφανέσσα καὶ δόξῃ τῶν λοιπῶν διαφέρουσαι· ταῦτας δὲ ἐν μαλαικοῖς η εἰκὼν καθίζει ὀχήμασι, τοῖς πτοι τελεμῶσιν αὐθεμένοις, αἰς μὴ διὰ τὸ ἀντιτυποῦσαν σφραγίδερον τὰς ματρῶνας κατάδονεῖδαι σέγυμέναις, η καὶ πρὸς τὸ αἴβροτερον, ἐν τρυφῇ διάγειν εἰώθεισας, ὑπεριωμένοις.

Στίχ: 693. . . . ΣΕ ΔΕ ΩΣ ΚΑΤΙΛΙΝΑ, Κατιλίνας ἢν ὁ τινὶ σάστη η Ρώμη κηνήσας, καὶ ὑπὸ Κικέρωνος ἐλεγγχθείσες περὶ ἐ μέτιδι Πλέτ. ἐν Βίῳ Κικέρωνος.

Στίχ: 695. . . . ΔΙΚΑΣ ΓΕ ΚΑΤΩΝΑ ΤΙΘΕΝΤΑ. Σητεῖσι περὶ ποτεξες Κατωνος λέγεται; τῷ ἐν Ττίκη ὅπλα κατὰ Ιελία Μοναρχεῖντος κηνήσαντος; η περὶ τῷ Κίνσωρος; τῷ μὲν ἐν des Fontaines, ἐτοι πιθανὸν δοκεῖ, τὸν Πομπτῶν ὅδε αἰς τοσστὸν ἐξαρσι τολμῆσαι τὸν Ιελία πολέμου: Η αὐτοῖς

"Ενθα καὶ ἀλομένυς Σαλίας, γυμνός τε Λυκαίας,
Πίλις τ' εἰροφόρος, Πέλτας τε πόλις κατιάσας,
Γλύψατο. Ἰρὰ δ' ἀνὰ πτόλιν ἀγναὶ μητέρες ἦγον
Ἐν μαλακοῖς ὁχέεσσιν. Ἀπ' ἐνθεν τῆλε δὲ τάξεν,
Ἐδρας Ταρταρέας, μυχάτας τε πύλας Ἄιδαο,
Καὶ γε ἀλιτροσώμης τίσιας. Σὲ δὲ ὡς Κατιλίνα,
Ἐκκρεμέα σκοπέλοιο, Ἐριννοῦς τε τρομέοντα·
Ἐυσεβέσιν δ' ἀπάνευθε, δίκαιος γε Κάτωνα τιθέντα.
Ἐν δὲ καὶ ἐνρείης ἀλός ἔπλετο ὄδυματος εἰκὼ
Χρυσῆ, κυανέα πελάγευς δ' ἐπὶ ἄφρες κῦμα·
Ἄργυροι κύκλω Δελφῖνες τ' ἀμφινέοντες,
Λαῖτμ' οὐρῆσιν ἔσωρον, ἀτὰρ διὰ κύματα τέμνον.
Ἐν δὲ μέσῳ νῆας χαλκήραις, ναυμαχίαι τε
Ἀκτίς ἥν οράων, ποντῷ δ' ἐπὶ ὄρμενον Ἄριω,
Λευκάδα τε ζάχσαν, ἀλός τε χρύσεα φεῖδρα·
Ἐνθ' Αὔγουστος Καύσαρ ἄγων μόσχον Ἰταλιώτης,
Ἀμμιγα Πατράσι, καὶ Δήμω, καὶ Δάμοσι πᾶσι,

690

695

700

Q 2

Στάσ-

* * *

mal faite sa cour à l'Empereur Auguste. 'Ο δὲ Lallemand, τῶτον αὐτὸν ἐξ ἐναντίαις ἐναὶ βέλετῷ τὸν Ττίκης, περὶ οὖ ἐνταῦθα, καὶ εὖτις τὸν Κλωσόριον ὃνδε γὰρ οὐ δέος, Φησί, μήτοι γε τὸν ἐπαγονον τῇ Ἀνδρὸς χαλεπός Αὔγουστος ὑπενέγκοι, οἱ τιὰς αἰετῶν ὡς πλείστη ποιεύμενος, καὶ εὖτις εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν διαφόρως ἐχθροῖς ἐπαιτεύμενης ἐπινεμεσῶν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν Ωιδῶν Ὁρατίων, qu' on ne supçonera pas d'avoir été mauvais courtisan. Ἀλλὰ γὰρ καὶ Σέρβιος τῷ προτέρῳ σιωπέοις, καὶ τὸν ἐξ Ττίκης ὡς πάνυ τι ἀποδέχεται, ὡς αὐτόχθονα γεγονότα, καὶ εὖτε τοῖς ἐνσεβέσι διὰ τὴν ταθιδρύθα δικεῖται τοῖς. Καθόλι δὲ, τὸ παρισάμενον εἰπεῖν, περὶ τῷ προτερέστερον Κάτωνος ἐνταῦθα ὁ Πομπής λέγων ἕοικος πιθανώτερος. ἐκεῖνον γὰρ φθάσας ἐν τοῖς Τρωμαίων Ἡρωσιν ἀιεκήνυξε Φέρεταν. (σ. Αἰν: σιχ. 919.)

Στίχ: 696. ἘΝ ΔΕ' ΚΑΙ' ἘΤΡΕΪΗΣ ἈΛΟ'Σ. Ἐντεῦθεν τὰ τῆς Ἀκτικῆς μάχης, ἦν Αὔγουστος κατὰ Ἀντωνίας καὶ Κλεοπάτρας ἥγωνισσετο, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀθλα τε καὶ τρόπαια, οἱ Πομπής ἄχρι τέλεως πρόεσσι εἰκονογεφῶν οὐτω δὲ κομψῶς ταῦτα καὶ γλαφυρῶς διασκευάζει καθ' ἔκαστα, ὡς εἰπεῖν ἐξεῖναι, σκοπὸν ἔνα τὴν ταῦτα παρεπεθέματι τῆς Ἀσπιδογεφίας τὸν κυριώτατον, ἐφ' ἣ μάλιστα τὸν Αὔγουστον ἡμῖν παρεσήσυται Ρωμαίων ἀπάντων τὸν ἐυκλεέστατον τεθ' ὅμηρον ποιήσειν, ἐντινει τῶν προτέρων αὐτοῦ ποιημάτων ὁ Μάρων ἐφθη προεπαγγείλαθαι. (Γ. Γεωργ., σιχ. 50.)

Στίχ: 701. ἈΚΤΙ'ΟΤ ΗΝ ΟΡΑ' ΑΝ κτ: Περὶ τῆς Ἀκτίς ὅρα Γ'. Αἰν: σιχ. 298.

Στίχ: 702. ΛΕΤΚΑ'ΔΑ ΤΕ ΖΕΙ'ΟΤΣΑΝ, ἈΛΟ'Σ ΤΕ ΧΡΥ'ΣΕΑ ΡΕΙΓΘΡΑ. Καὶ περὶ τῆς Λευκάδος δὲ εἴρηται, Γ. Αἰν: σιχ. 292 Χεισαυγίζεσσα δὲ πως ἡ θάλασσα καθορᾶται, ὑπὸ πνέυματος ἐπιόντος σωταραρασσομένη, καὶ τὰς „ἄφ' ἡλίῳ προσβαλέσσας ἀκτίνας παντοίων ἀντανακλῶσσα. Ισέρηται δὲ, „ὅτι ἐν τέσσαρσι ταῖο πρὸ τῆς ναυμαχίας ἡμέραις, κυμανθέν τὸ πέλαγος τιὼ μάχῃσι ἐπίχειν. (Πλάτ. εἰς Βιον Ἀντωνίων.) Ἀλλως τε δὲ, καὶ τὰ τῆς ἀλός φειδρα χρυσοειδῆ ἄν προσβάλλοι τῇ ὄψει, τὰς ἐκ τε τῶν περιχεύσων περιμάνει, καὶ ἐκ τῆς λαμπρότητος τῶν ὄπλων μαρμαρυγάς ανταυγάδοντα.

Στίχ: 703. Αὕτοιςτος καίσαρ ἀγων μούθον Ἰταλιώτης,
Οὐγέν Καύσαρ (περὶ εἰς σ. Αἰν: σιχ. 860.) λέγεται εἰκότως ἄγεν τὸν μόσχον, ὡς ἀντὸς τὸν πόλεμον κινήσας κατ' Ἀντωνία, τῇ τιὼ μὲν Αἰγυπτίαν
Κλεο-

Et circum argento clari delphines in orbem
Æquora verrebant caudis, æstumque secabant.
675 In medio classes æratas, Aëlia bella,
Cernere erat: totumque instructo Marte videres
Fervore Leucaten, auroque effulgere fluctus.
Hinc Augustus agens Italos in prælia Cæsar,
Cum patribus, populoque, Penatibus, & magnis Diis,
680 Stans celsa in puppi: geminas cui tempora flamas
Læta vomunt, patriumque aperitur vertice fidus.
Parte aliâ, ventis & Diis Agrippa secundis,
Arduus, agmēn agens: cui, belli insigne superbum
Tempora navali fulgent rostrata coronâ.
685 Hinc ope barbaricâ, variisque Antonius armis
Victor ab auroræ populis, & littore rubro

Egyp.

* * *

Κλεοπάτραν εἰς γαμετὶώ ἀγαγόντος, τὸν δὲ τὴν Καίσαρος αὐτῷ αἰδελφιῶ,
ἥν προδαβῶν ὁμόλεκτρον ἔχει, ἐκπέμψαντος· τὸ δὲ Ἰταλιώτης ἐκ ασκό-
πως σίμαι προσεπιτεθῆσαι· αὐτὸς δὲ τὸν ἐξ Ἰταλίας Ρωμαῖον σφατὸν αὐ-
τὸς ἤγει ὁ Καίσαρ αὐτῷ συσρατέουστα, καὶ τὸν Ῥωμαῖον δὲ Πατρικίου,
καὶ τὸν Ρώμης Δῆμον, καὶ Θεᾶς τὸν πατρών, ὡς ἐφεξῆς αὐτίκας λέγε-
ται· Ἀντωνίῳ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς διωμέως ὑπῆρχε Βαρβαρικόν.

Στίχ: 705. ΣΤΑΣΚΕΝ ἘΦ, ΤΨΗΛΗΣ ΠΡΥΜΝΗΣ "Οὐτως δι-
λειτοι ἐπὶ τῆς Ἀσιδος ἐξως κεχάρακτο.

Στίχ: 706. ΤΕΛΛ' ἘΠΙ ΚΑΡ ΔΕ ΠΑΤΡΩΙΟΝ ΑΣΤΡΟΝ. Ισόρη-
ται γάρ, αρτιφανές τι ἀτρον, Ιελιώ Καίσαρι τῶν ἐπιταφίων τελεμάνων
ἐπὶ τρισὶν (ἢ παρ ἄλλοις ἐπτά) ἡμέραις, πρὸς τὸ βόρεον κλῖμας κατ' υ-
ρανὸν ἐποφθῆσαι· καρυτεῦθεν τὴν λοιπὴν ἡφαίστιας τοῖς τὸν Καίσαρος Ἀνθ-
ριάσιν εἰωθένται ἐπιτυπθεῖσαι, ὅπόστις ἀν αὐτῷ Λύγειος ἐξῆς ανασηστε.
Διὸ δὴ τὴν Ἀσέρος τάττε, ατε δὴ κατρών, καὶ αὐτὸς ἦν Φέρων, Φασὶ, τὸν
τύπον ἐπὶ τῆς κόρυθος κόσμημα.

Στίχ: 709. ΝΗΙΩ ΡΤΓΧΩΤΩΣ ΣΤΕΜΜΑΤΙ Μ. Ου-
ψάνιος Ἀγριππας, περὶ δὲ ὁδος, ἐν τοῖς μαλισα φιλτάτοις Λύγειος ἐτύγ-
χανε γεγονὼς, διὰ τε τὸν ἄλιω ἀρετιω, καὶ διὰ Σέζον αὐτῷ Πομπήιον,
τὸν τὸ Μεγάλως Πομπήιον, διερίζονται ἐπι περὶ τὴν κράτες, κατεναυμά-
χησεν· εὐ χάριν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ναυμαχιῶν ἀγάνων τοῖς ἀριστέσταση
εἰωδὸς δίδοθαι σέμμις ἐκληρώθη Φορέν, τὸ ἐκ ναυτικῶν τῷ χήματι σω-
σὸς ἐμβόλων, ἢ Νηῶν δύγχη παρὰ Ρωμαίοις ἐλέγετο.

Στίχ: 710—713. ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΓΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΟΠΛΟΙΣ, Ουδὲ
παρὰ τὸ εἰκὸς Ἀντωνίων τὸν Λύγειον ἥμιν ἀνωτα: (σίχ. 703.) ὁ Πομπήιος
ἀντιδιαισέλας, Ἰταλιώτης προσεπίπτε. Βαρβαρικὸν δὲ ὅπλα παρέπετο Ἀν-
τωνίῳ, τὰ τῶν Ἀσιανῶν καὶ τῶν Ἀφρων· ἐξ οὐκ ἐπιφέρεται μηδὲ ἐμφύλιον
γενέθλιον· Ρωμαῖοις τὸτον χειῶσι γομίζειν τὸν Πόλεμον. Διὸ καὶ Λύγειος
νικήσας θριαμβον ἐπετέλει, ὃ θέμις εἰν τῷ ἐπὶ τοῖς ἐμφύλιοις πολέμοις,
μηδὲ τοῖς λαμπρῶς νικῶσι ποιεῖν, συμφορὰ γάρ τις καὶ ἡ τοιαύδε νικη Ιαχ-
θέη τῆς πόλεως. Ήγε μὲν οὐδὲ Ἀντωνίος ίωναντας Καππαδόκας, Κίλικας,
Θράκας, Ἀφρες, κτ: (ὅρα Πλάτ: εἰς Ἀντών.) ἐχατα δὲ ἤγε τὰ Βάκτρα,
ὡς ὁδε λέγεται· ἵτοι τὸν Βακτριανὸν, τὸν ἐπέκεντα τῶν Ἀσσυρίων τινῶν
οἰκησιν, ὃν τὰ Βάκτρα ἡ Μητρόπολις· ἢ καὶ ἄλλως Ζαρίασσα, ιῶ ποτε-
μὸς ὁμώνυμος διαρρέει. Κατα δὲ Βακτριανὴ πρὸς αναχοντα ἥλιον, ἐπαθεν
τὸν Καστίς πελάγεις, ὡς Στράβ. ἐν IA· τῶν Γεωγρ.: ἐξ οὐκ καὶ ὁ τὰς Ἐθ-
νικὰς Συγγραψάμενος.

Στίχ:

Στάσκεν ἐφ' ὑψηλῆς δύο τεῦδ' ἀπὸ Κόρσαν
Θρώσκετον ἀρ Φλόγε, τέλλ' ἐπὶ καὶ δὲ πατρῶιον ἄσρον.
Αχρίππας δ' ἐτέρωσ' ἀνέμοις ψροῖς τε Θεοῖς τε,
Ορθιον ἥγε κέρας, σήμανε δὲ δῆριν ἀγήνωρ,
Νηῖν ἐν κροτάφοις δυγχωτῷ σέμματι λάμπων.
Σὺ δ' ἀρ Βαρβαρικοῖς ἄντικα Αντώνιος ὅπλοις,
Ἐθνῶν ἥψων δαμάτωρ, ἐρυθροῖς τε πόνται,
Αἴγυπτὸν τ', ἀλκὰς τ' Ασίης, ἢδ' ἔχατ' ἀγίνει
Βάκτρα, οἱ ἐπομένης, Αἰγυπτίων (αὐχος) ὀλέκτρα.
Ξύμπαντες μὲν σδνιο, ὅλον δ' ὑπὸ ἀρεσίησι,
Ρύγχεσὶ τ' ἀφρόον ἐν τριγλάχισι, λαῖτμα κυκάτο.
Ως δὲ ἀνηχθεν, πλεῖν δὲ ἀλὸς Φαίης συαθέσας
Κυκλαδας· ἡ ἄντικα ὁμόσ' οὔρεσιν ψρεα βαίνειν.
Τὰς αἰποῖς ἄνδρες νηῶν πυργώμασ' ἐπέσαν
Καὶ δὲ οἱ μὲν Φλόγας, οἱ δὲ πτικὰ βέλεμνα ἵαλον.
Λαῖτμα Ποσειδῶνος δὲ Φόνοις Φοινίσσετ' αἴγιθως.
Πατρίων ἐν μέσσοισιν· Ανασσα δὲ κέλετο σάιρω,
Οὐπω λεῦσσε δ' ὄπισθεν ὄφεις δοιάς κατὰ νάτων.

705

710

715

720

Παν-

* * *

Στίχ: 717. ΚΥΚΛΑΔΑΣ Τὰς ἐν τῷ Λιγαίῳ πελάγει περὶ τὴν Δῆ-
λον. (δέα. Γ. Αἰν: σίχ: 134.)

Στίχ: 718. . . . ΝΗΩΝ ΠΤΥΓΩΜΑΣ' Τῶν τοιῶνδε πυργωμάτων,
Γῶν ἐπὶ ήσις καλαζεώμασι τῶν νεῶν αὐτοχεδὸν νῶ μὲν ἐπαυρομένων, νῶ δὲ κα-
ταυρομένων, πολλή τις ίω ἐν ναυμαχίαις ἡ χρῆσις. Τέτων ἐυρετιῶ, φησὶ¹ Σέρβιος, αὐτὸν Αγρίππαν πρῶτον γενέθλαι. Άλλα παρὰ Δίων (Βιβλ: Ν.) ἐπὶ²
τῆς τέστη Ναυμαχίας ἐκάτερος τῶν σόλων πυργοφόρος παρέει· ὡς ἐπά-
ναγκες εἶναι λέγειν, μηδὲ τῷ Αντώνιῳ ἡγιονθῶ τῷ τοιῶνδε ναυτικῷ πύρ-
γωσιν, τῷ Αγρίππῃ (εἰ. τῷ ὄντι ἐκείνῳ ίω) ἐπινόμα.

Στίχ: 719. ΚΑΙ ᾧ ΟΙ ΜΕΝ ΦΛΟΓΑΣ κτ: Οἱ μὲν γαρ βέλη τὰ πυρφόρα ἐπ'
,,αἰτήσις ἐξετόξευον, καὶ λαμπάδας ἐκ χειρὸς ἐπηκούτιζον, καὶ τινας καὶ χη-
λειδας αἰθράλων καὶ πίττης πλήρεις πόρφωθεν μηχαναῖς ἐπεξέπτεν. (Δίων
περὶ τῶν Καισαρικῶν.) ὃ γε μιλῶ Πλάτανος πυρὸς, θάμως ἐμνήθη, (ἐν
Βιώ Αντων.) ὡς ὁ Κέρδης σεσημείωκεν.

Στίχ: 721. ΠΑΤΡΙΩΙ ΑΝΑΣΣΑ ΣΕΙΣΤΡΩ. Οργανόν
τι τὸ Σείρεον ίω κροταλιστικὸν, ὅπερ ἐπισειόμενον κρότον ἀπεδίδει καὶ ψόφον
ῶσσερ τὰ κύμβαλα. Σιωπής δὲ ἦν τῇ Σείρει χρῆσις παρ Αἰγυπτίοις,
ἐν ὁργίοις μάλιστα τοῖς Ισιδος, διὸ καὶ πάτερον τῇ Κλεοπάτρᾳ ἐξηγησει,
ἐπὶ τῆς ναυμαχίας ἐν χερσὶ κατεχόσῃ, καὶ δὲ αὐτῇ τὰς περὶ αὐτικὰ πα-
ρακελευομένη τε καὶ ἐπιθετόμενη ἐνψύχως μάχεθαι.

Στίχ: 722. ΟΦΕΙΣ ΔΟΙΟΥΣ ΚΑΤΑ ΝΩΤΩΝ. Ουδόλως τὰς ἔχεις
δηλ: προορῶσα, δι ὃν ἐμελλε τῆς δήξεως θνήσεθαι. (δέα Πλέτ: εἰς Βίον
Αντων.) Διὸ ἐυτέχνως ἐπὶ τῆς εἰκόνος οἱ ὄφεις ὄπιστα αὐτῆς γεγράφατο.

Στίχ: 723. ΠΕΛΩΡΑ ΘΕΩΝ, ΑΝΟΒΙΣ ΤΕ ΤΛΑΚΤΗΣ. Κανίκαι-
θα γάρ, ὡς ἐπὶ Τροίας, εἰς αὐτιπάλεις καὶ Θεοὶ αὐτιπαρετάξαντο μοῖρας,
οἱ μὲν ὑπὲρ Ρωμαίων ισάμενοι, οἱ δὲ ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων, οἱ παρὰ τε-
τοῖς ίδιας θεραπευόμενοι, τοις καὶ Πέλωρεις καλεῖ διὰ τὸ αἴλοντον καὶ τε-
ρατῶδες τῆς μορφώσεως οἵος ίω καὶ ὁ ἐπεισαγόμενος Αυγβίς, κιωκέφα-
λος τις τὸ ἄδος ίων, καὶ ύλαγμοις ἐμβοῶν ὁ ἐξ Ισιδός τε γεγονὼς καὶ
Οσιρίδος ὃν τινες, καὶ αὐτὸν Ερμιλλ ἐναὶ ὑπεληφότες, Ερμάνθειν προ-
σγέρευσσαν. Περὶ δὲ δέα Πλέτ: ἐν τῷ πέρι Ισιδός καὶ Οσιρίδος.

Βιβλ. Η'.

R

Στίχ:

Ægyptum, viresque Orientis, & ultima secum
Bastra vehit; sequiturque (nefas) Ægyptia conjux.
Una omnes ruere, ac totum spumare reductis
690 Convulsum remis, rostris que tridentibus æquor.
Alta petunt: pelago credas innare revulsas
Cycladas, aut montes concurrere montibus altos;
Tantæ mole viri turritis puppis instant!
Stuprea flamma manu, telisque volatile ferrum
695 Spargitur: arva novâ Neptunia cæde rubescunt.
Regina in mediis patrio vocat agmina fistro;
Nec dum etiam geminos à tergo respicit angues.
Omnigenumque Deum monstra, & latrator Anubis,
Contra Neptunum, & Venerem, contraque Minervam
700 Tela tenent: sævit medio in certamine Mavors,
Cælatus ferro, tristesque ex æthere Diræ;
Et scissâ gaudens vadit Discordia pallâ,
Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.
Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo

Defu-

* * *

Στίχ: 724. "ΑΝΤΑ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΥΠΡΙΔΟΣ : . . : 'ΑΘΗ-
ΝΗΣ. Οὗτοι γάρ ἐπαρήγοντες ὑπῆρχον Ἀυγέστω Ἀθηνᾶ μὲν, διὰ τὸ πε-
ρὶ αὐτῶν τῆς Φρεονήσεως. Κύπρος δὲ, διὰ τὸ Ἰσλίων γένος, τὸ πρὸς αὐ-
τὸν ἀνάγον τὸν πρώτων καταβολῶν. Ποσειδῶν δὲ, ὡς Λύγεστω μάλιστα
χαριζόμενος καὶ Ἀγρίππα, ὃ καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ Σέξις τῷ Πομπήιον ναυ-
μαχίας ἐν τεκμήραθμα. "Ον δὴ Ποσειδῶν καὶ εἰς Ἐχιῶν τότε μετα-
βαλόντα, μυθέυσοι, σῆσαι ἀκίνητον ἐπὶ τῆς συμβολῆς τὸν Ναὸν τὸν
Ἀντωνίον.

Στίχ: 725-728. . . . "ΑΡΗΣ — 'ΕΡΙΝΝΥ'ΕΣ — "ΕΡΙΣ — 'ΕΝΤΩ'
Οὐδὲ τῶν αἰμοχαρῶν δὲ Θεῶν τὰς εἴδη τῆς Ἀστίδος αἴπιλο. Καὶ
γάρ καὶ "Ἄρης αὐτὸς ὁ μαυνόλης παρίσατο ἐν σιδήρῳ, Φησὶν, ἐπειδὸς διὰ
τὸν ὄπλισιν σιδηροφορῶν, ἢ καὶ ὅτι ἐκ τοιετές μετάλλου ἐπὶ τῷ Σάκης κε-
χάλκευτο. Καὶ αἱ Ἑρινύες δὲ εἰς ποινὴν τῶν Ἀντωνίων ἀθέσμων παρῆσαν
πρέξεων. Καὶ ἡ Ἔρις δὲ, τῶν καὶ γένει, καὶ πατερίδι, καὶ ἀγχιστείᾳ σωμα-
μένων μεταξὺ ἔγχωρήσασσα, καὶ τὸ Φάρος διαβρύζασσα, ὃ σωνφὲς ἐδει δια-
τηρεῖθαι καὶ ἀδιάχιζον· τῆς δὲ Ἔριδος σπιθαὲ καὶ ἡ Ἐνυώ τετύπωτο, κεχρα-
μένην αἵμασι τὸν μάσιγα φέρεσσα. Μετὰ γαρ τὸν τὸν πλεῖστα, καὶ
τὰ αἵματάδην τραῦματα, καὶ οἱ Φόνοι παρέπονται.

Στίχ: 729. "ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. Απὸ τῆς περὶ ἦν ἡ μάχη τότε
σιωπέξαγη ἀπτῆς, καὶ ὁ πόλεμος Ἀκτιακὸς, καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀκτιος, ἡ
μετὰ τὸν νίκην Αὔγεστος τὸν Ναὸν ἰδρυσε τὸν ἐκεῖνον καὶ Ἀκτιακὸν δὲ καὶ
οἱ ἀγῶνες οἱ ἐνταῦθα διὰ Τριετηρίδος τελέμενοι. (ὅρα Γ. Αἰν: σίχ. 298.)

Στίχ: 730. . . . 'ΙΝΔΟ'Σ Πόθεν ὁ Ἰνδὸς, εἰ δύπερ αἴχρι τῶν
Κάκτεων, τὰς ἐκ τῆς Ἀσίας Ἀντωνίω συσρατέυσαντας τῶν ἐθνῶν προήκεν
ἐρηταῖ; (Ἀνωτ: σίχ. 710-713.) 'Αλλ' Ἰνδὸς παρὰ τοῖς παλαιοτέροις κεκ-
ληθεῖσμεν, καὶ τὰς τὰς Νοτιώτερα τῆς Ἀφρικῆς ἔχοντας, ητοι τὰς
Αἰθιοπας. "Ορεα τὰς ἐν τῷ Β'. τῶν Γεωργ. Σημειωθ. σίχ. 136. καὶ 143. Καὶ
ἐν τῷ Δ'. τῶν Γεωργ. σίχ. 359.) ἐν οἷς καὶ ὁ Μάρων, περὶ τῷ Ναέλω λέ-
γων, ὃν ἐπὶ τῆς Αἰθιοπίας ύπετιθετο τὰς πρώτας ἔχειν πηγας, ἔφασκε
,,Ρές ποταμοῖο φέων αἴπο Ἰνδῶν Αἰθιοπήων.

Στίχ: 731. . . . "ΑΡΑΨ ΣΑΒΑΝΙΟΙ. Οι δὲ Σαβαῖοι, ἐθνος
καὶ αὐτὸι Ἀραβῖαι λῷ τῆς ἐνδαιμονος. (ὅρα Α. Γεωργ. σίχ. 62. καὶ Β'.
Γεωργ. σίχ. 135. Λύτ: καὶ σίχ. 134.)

Στίχος

Παντοδαπῶν δὲ πέλωρα Θεῶν, "Ανοβίς τε ὑλάκητης,
Αντα Ποσειδῶνος καὶ Κύπριδος, ἄντα τ' Ἀθιώης,
Οπλα φέρον μέσσος δὲ μάχης ἐπεμάνετο Ἀρης,
Ἐν δὲ σιδῆρῳ. Αὐτὰρ Ἐριννύες αἱ συγεραί τε.
Καὶ δὴξασα δὲ Ἐρις φᾶρος, γηθεῦσα προτήραι
Τῇ δὲ Ἐνυώ μάσι εἰωφέσσετο ἀματοέσσῃ.
Ἀκτιος εἰσορόων ἐτιτάνετο τόξα δὲ Ἀπόλλων
Τψόθ' ἄπας δὲ δέει Αἰγύπτιος, Ἰνδὸς ἄπας τε,
Πᾶς τε Ἀραψ, πάντες τρέψασκον νῶτα Σαβαῖοι.
Αὐτῇ δὲ ὠπτάνετο Κρέας, καλεῦσα αἵτας
Ἴσια αἴρειν, καὶ προτόνυς ασέρχεσ' ἐντεῖναι.
Ωχρίων ἐκ δὲ φόνων, μέλλοντα ἐς οἶτον ισσαν,
Τεῦξε πυρὸς μεδέων διὰ πόντα, Ἰάπυγος τε.
Ἀντιὼ δὲ ἀγγοόωντα πέλωρον σώματι Νεῦλον,
Κόλπες ἀμπετανῶτα, ὅλη τ' ἔφητι καλεῦντα,
Ἄγκας κυανέαςδε, ἐῶν τ' ἀνὰ κεύθεα φένθρων.
Καίσαρ τριπλασίας δὲ ἐν Ρώμη ἥγε θριάμβας,

725

730

735

R 2

Ευχαὶς

* * *

Στίχ: 732. . . . ΚΡΕΙΟΤΣΑ πτ: Ἡ Κλεοπάτρα εἰς Φυγὴν τραπέσσα, καὶ πᾶσι τρόποις τιῷ ὑπαναχώρησιν κατεπέγγυσσα, τὰς μὲν αἰτίας φρίγες πνεῖν ἐπικαλεμένη, τὰ δὲ ἴσια ὡς οἴατε λιβύης ἐξαίρειν, καὶ τὰς προτόνυς ἐπὶ τὸ ἀσφαλέσσερον ὁχυρῶν καὶ κρατιών παρακελέυσσα. Προτόνυς δὲ ἀνόμαζον τὰς καλώσας, τὰς ἀπὸ τῷ καρχησίᾳ εἰς πρύμναν διατείνοντας, διὰ ᾧ ὁ ἴσος ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ίσαδα.

Στίχ: 734. ΩΧΡΗΝ' ΕΚ ΔΕ' ΦΟΝΩΝ πτ: Ωχριῶσαν τῷ δέει, εἰξάντην ὑπὸ ὁφθαλμοῖς ἔχειν οἰκτρῶς ὀλλώτων τε καὶ ὄλυμένων καὶ γάρ οἰοντεὶ ἐκ προμαντέυματος τὸν ἑαυτῆς προπαρασκευάζυσσα ὅλεθρον, ἀπὸ τῶν παρόντων ἀλλοτρίων Φύγων, ἐπὶ τὸν μετ' ἐπολὺ ἐφεψόμενον ἀυτῇ θάνατον διὰ Τῆς Φυγῆς μετέβαινεν.

Στίχ: 735. ΤΕΥΞΕ ΠΤΡΟΣ ΜΕΔΕΩΝ ΔΙΑ' ΠΟΝΤΟΥ, ΙΑΠΥΓΟΣ ΤΕ. Οὗτως τεχνικῶτατα τιῷ εἰκόνα διεγάλκευσεν Ἡφαῖος, τιῷ εἰς τὸ Φυγεῖν τῆς Κλεοπάτρας δηλώσας απεδίω, καὶ διὰ πόντα Φερομένων αὐτῷ ποιήσας, καὶ διὰ τῷ Ιάπυγος τετέξι καὶ εἰρεσία. καὶ πνέυματι πλέειν απένδοσσαν· καὶ κώπωις ἀμα καὶ ἴσιοις χρωμένων. Ιάπυξ δὲ ἀνεμος ὁ Ἀργέσης, δις ἦν ἀπὸ τῆς Θερινῆς δύσεως πνέων. (Ἄριστος: ἐν τῷ περὶ Κόσμῳ.) ὁ καὶ Ολυμπίας ἀλλος καλέμενος, καὶ Ιάπυξ, τὸ μὲν, ὡς ἀπὸ τῷ Ολυμπεῖον ὅργες Φερόμενος πρὸς τιῷ Ἐλάδα, τὸ δὲ ὡς ἐκ τῆς Ιαπυγίας, ἥτις ή νῦν ἐξίν. Απολίας οὖτος ὁ τῶν Ἰταλῶν ἐσὶ, Ponente Maestro, ὡς ἐν ἀλλοις ἡμῖν ἔρηται. (ἐν Ε. τῆς Αἰτ: σίχ. 130. καὶ ἐν Γ. δὲ τῶν Γεωργ. σίχ. 412.)

Στίχ: 736. . . . ΑΓΓΟΟΩΝΤΑ ΠΕΛΩΡΟΝ. . . . ΝΕΙΛΟΝ.
Ἐπὶ τῇ ηττῃ τῆς Δεσποίνης αὐτῷ, τὸν ποταμὸν γοερῶς ἡχεῦντα ἐποίησε, τὸν διὰ τὸ μέγεθος πέλωρον.

Στίχ: 737. ΚΟΛΠΟΤΣ ΑΜΠΕΤΑΝΥΝΤΑ Τὰς ἐνδέτερας τῆς αὐτέρας Αἰγύπτου, τὸ Φαύλας τινὲς ἐντάυθα οἰονται διὰ τῶν κέλπων ὑποσημαίνειν, πρὸς ἀπερ ἔχειν προπαρεφευγῆσαν τιῷ Κλεοπάτραν καὶ τῶν ἀκμῶν ἐφετῶν δεινῶν ἑαυτῷ λέπτων, τιῷ σωτηρίαν ζητεῖν. τετίγαστος ἵσιον ἀμενον ἄντη σωτερέσσεν, ἡ σιωπὴ ἐπὶ τῷ Δέλτα, ἔλωρ προχειροῦ ἐσομένων τῷ μετὰ τιῷ νίκιῳ ἐπεξελάσσοντος. Κεύθεα δὲ φένθρων εἰπῶν, ἀγγοομένως εἴναι τῷ παντὶ καὶ αδήλοις τὰς πεώτας τῷ Νείλῳ προχοὰς ὁ Ποιητὴς υπηνίξατο.

Στίχ: 739. . . . ΤΡΙΠΛΑΣΙΟΥΣ . . . ΘΡΙΑΜΒΟΥΣ, Τρεῖς γάρ,
ἐπὶ Ισαριθμοῖς ἡμέραις, σωεχῶς θριάμβος ὁ Καίσαρ ισόρηται ἀγαγῶν:
τὸν

705 Desuper: omnis eo terrore Ægyptus, & Indi,
 Omnis Arabs, omnes vertebant terga Sabæi.
 Ipsa videbatur ventis regina vocatis
 Vela dare, & laxos jam jamque immittere funes.
 Illam inter cædes, pallentem morte futurâ,
 710 Fecerat ignipotens undis, & Japyge ferri.
 Contra autem magno mœrentem corpore Nilum,
 Pandentemque sinus, & totâ veste vocantem
 Cæruleum in gremium, latebrosaque flumina victos.
 At Cæsar, triplici invectus Romana triumpho
 715 Mœnia, Diis Italis votum immortale sacrabat,
 Maxima ter centum totam delubra per urbem:
 Lætitiâ, ludisque viæ plausuque fremeabant:
 Omnibus in templis matrum chorus, omnibus aræ:
 Ante aras terram cæsi stravere juvenci.
 720 Ipse sedens niveo cendentis limine Phæbi,
 Dona recognoscit populorum, aptatque superbis
 Postibus: incedunt viæ longo ordine gentes,
 Quam variæ linguis, habitu tam vestis, & armis.
 Hic Nomadum genus, & discinctos Mulciber Afros,
 725 Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque Gelonos
 Finxerat: Euphrates ibat jam mollior undis:

Extre-

* * *

τὸν Δαλματικὸν, Γὸν Ἀηιακὸν, τὸν Ἀλεξανδρεῖων. (πάρα Σετού. Κεφ: ΕΒ.
 καὶ παρὰ Δίωνι Βιβλ: ΝΑ.) ὁ δὲ Σχόλιογράφος Κέρδης, παρὰ τέττας, καὶ τὰς
 τρεῖς πολέμιες ἐνταῦθα ἀναπεμπάζεται, ὃν καὶ Ἰελιανὸς ἐμνήθη ἐν τοῖς περὶ
 τῶν Καισάρων: τὸν Γερμανικὸν, καὶ τὸν Ἀκτιακὸν, καὶ τὸν ἐν Φιλίπποις.

Στίχ: 745. ΤΡΙΣ Γ'. ΕΚΑΤΟΝ' ΒΩΜΟΥΣ'

Τέτο δὲ ἐσὶ φάναι, παμπόλλας.

Στίχ: 745 ΧΙΟΝΕΩΣ ΦΟΙΒΟΤ ΟΥΔΩΣ.

Τῷ, τὴν ἄντος Ἀυγετοῦ ἰδουσάμενος ίω Ναὸς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπὶ τῷ Πα-

λατιγί, ἔλον ἐκ μαρμάρου τῷ λευκόλαττῳ δομήσας.

Στίχ: 749. ΓΕΝΟΣ ΝΟΜΑΔΩΝ Τ', ΑΖΩΣΤΟΤΣ

"ΑΦΡΟΥΣ. Νομάδας, οὗτοι ἔθνη Νομαδικά τινα, πολλαχῷ γῆς δῆλον ἐσὶ γε-

νέδαι τοιαῦτα γαρ σσοι, Βίον ἀγοντα Φέρεται πλανήτιω, ἀλλιώ ἐξ ἄλλης

χώραν ἀμείβονται, ἐνθα ἀν νομιώ τύχωσιν ἀποχρῶσαν ἐυρέθαις αὐτῶν

τοῖς κτιστέσιν. "Εθνη δὲ ἐπιχωριάζει πολλὰ καὶ νω ἐπὶ τε τῆς Αφροῦς

καὶ ἀλλαχῷ, ὡς μηδὲ ἐπάναγκες εἶναι ἐπὶ τὼς Νεμίδας ιδιαίτερον ἀνατρέ-

χειν, τὼς τὰ πρὸς δυσμὰς Καρχηδίνος ναίονται. Τέτων γαρ Ἀνατολικω-

τέρες ἔσικε γενέθαι τὼς "Αφρετ τὼς Ἀντωνίω σρατέυσανται, σίγι Λι-

βυάς τε καὶ Ἀραβίας: οὓς ἀξιώτερος ὁ Μάρων ἀποκαλεῖ, ἔτε ως χιτῶνας

ἐνδιδυσκομένης ποδίρεις, ζωῆρος ἀνευ τῷ συστέλλοντος κεχυμένης ἀνέτως δι

σλε τῷ σώματος, εἴτε καὶ ως ἀπολέμενς, καὶ εἰς μάχην ἐξέναψ ὀκνηντας"

οἵον ἀξιώτερος αὐτῶς εἰπεῖν, καὶ τῶν σρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἐν τέτω ἀντιδια-

σελομένης, οἵ περ εὐζωνοι καλεῦνται, ως ὅμοσε τοῖς πολεμίοις χωρῖν οὐδὲ

πρόθυμοι ὄντες καὶ ἐμπαθασκενοι.

Στίχ: 750. ΚΑΙ' ΛΕΛΕΓΑΣ, ΚΑΙ' ΚΑΡΑΣ, ΟΙΣΤΟΦΟΡΟΥΣ ΤΕ ΓΕΛΩΝΟΥΣ.

Σωάδες τῷ Γεωγράφῳ δὲ Πομπῆς, τὼς Λέλεγας καὶ τὼς Κᾶρας σωάπτων,

κατ' ἐκεῖνον, (ἐν Ζ. τῶν Γεωγρ.) οὗτοι τὼς αὐτῶς σύγτας, ή δὲ μακρὰν αἴπε-

ἀλλήλων τὰς οἰκήσεις ἔχονται. Ασιατικὰ δὲ ἀμφω τὰς γένη, οἱ μὲν Μυσοὶ δι

ἐμορθύντες, Τρώων μεταξὺ καὶ Κιλικῶν, οἱ Λέλεγες" (Καὶ τοι καὶ Λελέγων

Θέττας.

Ἐυχαὶς τὸν Ἰταλικοῖσι Θεοῖς σύιετο ἀλήσχει,
Τοὺς γένεται τὴν μεγάλην βωμὸν ἀνὰ "Ἄσυ.
Καὶ δὴ χαρομοσώησιν ἀγυιαὶ πᾶσαι προτίθεντο,
Πᾶσι δὲ Μητέρες ἐν νηοῖστε χορείας ἵσων,
Πᾶσι δὲ πόνταμενοι βόες ἵροῖς καίστο βωμοῖς.
Αὐτὸς χιονέω δὲ ἐπὶ Φοίβῳ ἡμενος γέδω,
Κρῖνε μὲν ἔθνῶν δῶρα, τίθει δὲ Θεῷ ἀνακεῖθαι.
Τάξει μηκεδανῇ δὲ ἔξειης ἔθνεα βαῖνε
Παντοδαπὰ γλώσσησ', ἐτεροῖς τε ἄμασ', δὲ ὅπλοις.
Ἐνθα γένος Νομαδῶν τοῦ, ἀλώσχει πλάττετο δὲ Ἀφροδίτη,
Καὶ Λέλεγας, καὶ Κᾶρας, οἰζοφόρος τε Γελωνὸς.
Ἐνθα καὶ Εὐφρήτης τε δέεν μαλακοῖσι δεέθροις,
Καὶ μερόπων πρυμνοῖς τε Μορίνοις ἔσαν, δίκερος τε
Ρῆνος ἄδαμνοι Δάοις τε, καὶ δὲ τλάς ζεῦγμα Ἀράξης.
740
745
750

Τοῖον

* * *

Θέτταλικῶν ἐπεμνήθησάν τινες, καὶ Πελοποννησίων δὲ ἄλλοι.) Ιωνίας δὲ μάσον καὶ Δωρίδος οἱ Κᾶρες ἔθνος τόποι περιστικὸν, καὶ τὰς ἐκεῖ νῆσους ἐπικαίριας ἔχον πρὸς τὸ τάς λησταῖς ἀσκεῖν, αἷς ίων ἔκδοτον. Οἱ δὲ Γελωνὸι, τῆς ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας ἔθνος ίων Σκυθικὸν, τιὼν περὶ τὸ Κίασιβον χώραν γερμόμενον, ομορέψν δὲ τοῖς Ἀγαθύρσοις, τοῖς ἀπὸ τῷ Βορυθένεις προεκτενομένοις ἐς γέπι τιὼν Μαιάτιδα. Ισόρηται δὲ, Γελωνὸν, καὶ Ἀγαθύρσον, καὶ τρίτον ἐπὶ τάποις Σκύθιων, γέρες γενέθλαι Ἡρακλέους. (Ηρόδ. ἐν Δ.) ὡς συγγενικάπως πεφυκένται τὰ ἔθνη, ταῖς οἰκήσεσιν ἀγχεργάνται, καὶ βίοις δὲ καὶ ἥθεσι μὴ πολύτι μᾶλλον ἀπέχουται. Άλλα περὶ τῶν Γελωνῶν δραστήρες εἰν τῷ Β. τῶν Γεωργ. σίχ. 135.

Στίχ: 751. ΕΝΘΑ ΚΑΙ ἘΤΦΡΗΤΗΣ, κτ: Τῶν ἐν Ἀσίᾳ ποταμῶν Ἐυφράτης ἀποιημότατος, ἐκ μὲν Αρμενίας τῆς μεγάλης τὰς πηγὰς ἔχων, διὰ Ταύρου δὲ τῷ ὅρει δάκην, τιὼν δὲ Βαθυλῶν παραμείθων, καὶ τῷ Τίγρει διφοξῆς δὲ σωάπτων τὸ κῦτος, εἴτ' ἐκείνες ἀποχιρόμενος, καὶ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον ἐκβάλλων. Μαλακὰ δὲ τάπτε τὰ δεέθρα ὁ τεχνίτης, Φασὶν, εἰργάσατο ἐπὶ τῆς εἰκόνος, ὡς ἀρετὴ ὑπὸ Λύγρεως δακμαθέντος, καὶ τῷ κράτει αὐτῷ ὑπείχαντος ἡ τυχὸν πρὸς ἀντιδιασολῶ τῶν Τίγρεων, καὶ Ἀράξα, ὃν ἡ τραχύτης τῶν δευμάτων κοντῆ πεφήμιται.

Στίχ: 752. ΚΑΙ ΜΕΡΟΠΩΝ ΠΡΤΜΝΟΙ ΤΕ ΜΟΡΙΝΟΙ Οἱ τὰ ἔσχατα τῆς Βελγικῆς οἰκεῖτες Γαλλίας, ὃν ἀπέναντι πρὸς δυσμὰς αἱ ἥσσαι καίνται αἱ Βερεττανικαὶ. Τάποις δὲ η κλῆσις, Φασὶν, ἀπὸ τῷ (Μωρὸς) ὁ παρὰ Κελτοῖς ἐδήλω τιὼν θάλασσαν τὸ δέ ἔθνος οἱ παρακεκαίται εἰσὶν Ἀρμέρικοι, οἱ καὶ ἡμᾶς S. Ομερ.

Στίχ: 753. ΡΗΝΟΣ . . . Οἱ τὰς Γαλλίας διατίχων τῆς Γερμανίας, ἀπὸ μὲν τῶν κατὰ τιὼν Ρητίων Ἀλπεων κατιών, διὰ δὲ τῆς ἐν Κωνσταντίᾳ Λίμνης ἥκιαν, καὶ τεῦθεν πρεσίων καὶ εἰς δύο τὸν δέην διαχίζων, καὶ τιὼν Βαταβῶν Νῆσον σωισῶν, ἔθνες ὁ Ρήνος καὶ δίκερως εἴρηται. Σωήθεις γάρ κερατόεντας τὰς ποταμὸς ἐκ τῶν Ρευμάτων παρεῖ τοῖς Ποιηταῖς ἀκέντι, ὡς εἴρηται. (Ἀγω: σίχ. 79. καὶ Δ. Γεωργ. σίχ. 458.)

Στίχ: Αὐτ: . . . ΛΔΑΜΝΟΙ ΔΑΟΙ ΤΕ . : . . Τὰς Δάκες παρὰ τὰς ἀκτὰς ὑπέδεντο τῆς Καστιας Θαλάσσης, Βακτριανοῖς τάξισιτες ὁμόρεις καὶ Πέρσαις αἱ ἐγε τεῦθ' ἔτως ἔχει, μακρῷ ἐτέρεις ἐπάναγκες τάπτων πεντα τὰς Δάκες τὰς παριστίχεις, περὶ ἀν ἐν τοῖς Γεωργικοῖς ἦν λόγος τᾶς Μάρων. Δακίας γάρ η χώρα η πλησίον τῷ Βορυθένεις, καὶ Δάκοι, δές καλέμεν Δάκες, (η καὶ Δακας, ὡς τινες περιττοσυλλέβως ὠνόμασαν.) Γέτας γάρ τὰς πρὸς τὸν πόντον κεκλιμένεις, καὶ τιὼν Ἐω. Δάκες, δὲ τὰς πρὸς τὰς πλέναντες πρὸς Γερμανίαν, καὶ τὰς τῷ Ισραὴλ πηγὰς. Παρὰ Ἀττικοῖς δὲ καὶ τὰ τῶν ὀπετῶν ὄνόμαστα, Δάοι, καὶ Γέται, ὡς Στρατιών ἐν Ζ. τῶν Γεωργ., καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ λόγεως Στέφανος ὁ Βιδάντιος. Λαδάμνεις δὲ εἰκότης προ-

Βιβλ. Η.

S

επογε-

Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis,
Indomitique Dax; & pontem indignatus Araxes.

Talia per clypeum, Vulcani, dona parentis
730 Miratur: rerumque ignarus imagine gaudet,
Attollens humero famamque, & fata nepotum.

LIB. VIII. AEN. EXPLICIT.

* * *

σαγρέυσετείς, εδέν τι ήττον ἐκείνων, τὰς Δάκες τάττες, αἱ Ῥωμαῖοις ἐπὶ πολὺ ἀντισάντας, μηδὲ ὑπὸ χειρας αὐτοῖς γενομένες δαδίως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, εἰμὶ μέλις παῖς ὑπὸ Τραϊανὸς ὑπερον. (Ορα Γεωργ. Β. 51χ. 58ι.)

Στίχ: Αὐτός ΚΑΙ' ΟΥΤΟΣ ΖΕΤΓΜΑ ΑΡΑΞΗΣ. Ποταμὸς ὁτος ὁ τὸ Μεγάλῳ Αρμενίᾳ τῆς Μηδίκης διαβήτιων, οὗ τὸ φεῦμα σφραγὴς τοσθτον, ὡς ει τὰς ὑπὸ Σέρξ, καὶ Αλεξανδρεῖς ἐπ' αὐτῷ κτισθεῖσαι γεφύραις τῇ τῇ φεραντητι καταλῦσαι. Σωακβάλλες δὲ ἄμα τῷ Κύρῳ ὁ Ἀράξης ἐπὶ τὸ Κάστιον, καὶ ἐτας ὠνόμασαι ἀπὸ τῆς Βίας καὶ Τῆς ὁρμῆς μεθ' ἣς καταρρέεσσεται· σπέργετεραι, φασι, σημαίνειν, τοι τὸν εἰρατις Βιβλοις Γεών μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὸν τηνες βάλονται ἐνοι τάτου, ίση ἐξ Ἐδέμι ἐκπορευόμενον. Ιετνούρετ δὲ παραρρέων ὁ Ἀράξης ὅρει τῷ Ἀραξατ, αὐτῷ δὲ αἱ πηγαὶ, αἱ μονὶ τοῖς πεντήκοντας ἵσιδοις τῶν τῇ Εὐθρατες εἰσὶν ἀπέχεσσαι. Ομάνυμοι δὲ καὶ ἐτεροι τῷ Ἀράξῃ φέρονται ποταμοὶ· καὶ τις

Τοῖον ἄρετόν τοις πάλαι τῷ Ἀράξῃ
Μητέρος Αἰνέας, ἀδαής δὲ ὡν αὐτῶν ἔργων,
Τέρπετο ἦν κραδίνω, ἐπὶ οἷσι τυπώμασι λεῦσσεν,
Δέρων δψιγόνων Μοίρας, καὶ κλέος ἐπ' ὕμων.

755

S 2

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

καὶ τις γὰρ ἐπὶ τῆς Περσίδος δέουν· καὶ ὁ Ὁλξος δὲ τοῖς πάλαι τῷ Ἀράξῃ συγκέχυται· καὶ ὁ παρὰ Ηροδότῳ δὲ τεσσαρακοντάριμος, (Βιβλ: Α.) Ἀράξης εἶναι πεπίσευται, ὁ κοπῇ Οὐόλγας· Ἄλλος δὲ μὲν καθ' Ἡρόδοτον, απὸ τῆς Μαντινῶν περὸς ἥλιου ἀνίχονται δέντις ισορηται, ὁ δὲ τοις Οὐόλγας απὸ Βορδᾶς τὸν δέην ἔχει πρὸς Μεσημβρίαν. Ἀράξης δὲ, καὶ ὁ μεταξὺ Ὅσσης τε καὶ Ολύμπου ἐπὶ τῆς Θετταλίας δέουν, τὸ πάλαι εἴρηται, κατὰ Στραβῶνας ἐν τῷ Θ'. ἢτοι ὁ Πηνεός, ὁ νωὶ Σαλαμίνεις καλύμνεος (Φησὶν Εὐτάθ. εἰς τὸν Περιπ.) ὡς απαρθάνεις τῆς Ὅσσης Ιὸν Ολυμπίου, ἐπει τῶν ὄρέων ἀπορθάγεντων τὰ Τέμπη σωέση τὰ Θετταλικά. Εξ ὧν ἔοικε τὸ Ἀράξεις ὄνομα πολοῖς τῶν ποταμῶν κονολογηθῶν, τοῖς ἐπει τῆς σφραγίστητος τῆς δέυματος φέτω προσαγγευθεῖσιν, ἐπει ἐκ τοιέτου τοὺς ἄλλους τὴν γῆ δι αὐτῶν ἐπισυμβάντος συμπτώματος.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Η. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημειώσεων.

E R R A T A.

L I B R. V.

Corrigē:

Verf. 61. Troja	-	-	Trojā
134. populea	-	-	populeā
179. madida	-	-	madidā
282. Sergestnm	-	-	Sergestum
291. Hic	-	-	Hic
299. Tegezx	-	-	Tegez
476. morte	-	-	morte
496. fædus	-	-	fædus
526. receffit	-	-	recessit
563. Vna	-	-	Una
799. hæc	-	-	hæc
813. Auerni	-	-	Averni
819. Cæruleo	-	-	Cæruleo

L I B R. VI.

Verf. 97. ad urbe	-	-	ab urbe
155. obumutuit	-	-	obmutuit
201. graueolentis	-	-	graveolentis
203. fnper	-	-	fuper
258. Dea	-	-	Deā
267. terra	-	-	terrā
552. solide	-	-	solido
877. tellns	-	-	tellus

L I B R. VII.

Verf. 59. Laurns	-	-	Laurus
82. alta	-	-	altā
167. ignota	-	-	ignotā
192. divum	-	-	Divūm
241. jussifque	-	-	jussisque
285. redcunt	-	-	redeunt
316. exsciudcre	-	-	exscindere
365. fides	-	-	fides
367. externa	-	-	externā
372. Myceuze	-	-	Mycenæ
373. nequicquam	-	-	nequicquam
380. exerceut	-	-	exercent
424. regnum	-	-	regnum
468. Iter	-	-	Iter
476. Rutujos	-	-	Rutulos
477. nova	-	-	novā
312. summo	-	-	summo
513. Pastorale	-	-	Pastorale
547. Quondoquidem	-	-	Quondoquidem
Ibid. sangvine	-	-	sanguine
554. Quæ	-	-	Quæ
713. horrenres	-	-	horrentes
733. Sebethide	-	-	Sebethide

LIBR.

L I B R. VIII.

Corrigē:

Verſ. 104. filius	-	-	filius
163. ardebar	-	-	ardebat
247. insperata	-	-	insperatā
409. Minerva	-	-	Minervā
500. Sabella	-	-	Sabellā
552. Aenea	-	-	Aenea
616. aduersa	-	-	adversā

ΣΦΑΛΜΑΤΑ.

B I B L: E'.

Τὰ ἐν τοῖς Ἐπεσι.

Στίχ: 86. Τιβρεν	-	-	Θύκειν
241. Ήκεν	-	-	"Ηκεν
257. Ναυσὶ δὲ τοῖς	-	-	Ναῦς δὲ τοῖς
332. δὲ αφ-	-	-	δὲ αφ-
347. ἐνάξωνται	-	-	ἐνάξων ται
482. ἀτέξεν	-	-	ἀτέξεν
570. ἵνων	-	-	ἵνων
589. Ιλων	-	-	Ιλων
649. Πάσας οὐδὲ οὐ γῆρας	-	-	Πάσας οὐδὲ γῆρας
740. μερμήρις ἐνθα	-	-	μερμήρις ἐνθα
868. Γεννηταρ	-	-	Αἴψα πατήρ
885. καὶ κέρας δὲ αἰπά	-	-	καὶ κέρας αἰπά

Τά ἐν ταῖς Σημεώσεσι.

Στίχ: 199. (Ἐν Γεραμῷ, ἐχάτη.) πληθωρῶν - πληθωτικῶν	-	-	συμβάση
200. (Γεραμ: 3.) συμβάσει	-	-	Εἶτα
203. (Γεραμ: 3) Εἴτα	-	-	πρότεκτορικό
353. (2) πρότεκτορικό	-	-	συνεδριαμένη
422. (2) συνεδριαμένη	-	-	άμα
Καὶ (4) ἄμα	-	-	Δύμαντος
563. (2) Δύμαντος	-	-	καταχεῖν
772. (3) καταχεῖν	-	-	αφειμένες
891. (3) αφειμένες	-	-	ΠΤΕΡΟΙΣ
916. (1) ΠΤΕΡΟΙΣ	-	-	

B I B L: 5'.

Τὰ ἐν τοῖς Ἐπεσι.

Στίχ: 19. Όν καθ' ὁδὸν ἐθίμιω -	-	-	Ού καθ' ὁδὸν γ' ἐθίμιω
52. Οὐδὲν δὲ ἐμπελάσσει -	-	-	Οὐδὲν δὲ ἐγγὺς ἐστι
86. κεδαθένται	-	-	κεδαθένται
260. θαλλὲ δὲ ἐλαῖης	-	-	θαλλοῖ δὲ ἐλαῖης
301. ἀμφιλύκη	-	-	ἀμφιλύκη
364. γέμις -	-	-	θέμις
428. αὐγ'	-	-	αὐγ'

Στίχ: 863.

Στιχ: 863. Χρωτὸς
915. ἡμέτοι

Χρυσᾶς
ἡ μέντοι

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι.

Στιχ:	1. Αὐτὸς αὐτός: Ὁδος: 81. 88.	Ὀδος: N. 81. 88.
123. (Γραμμ: 4.) ἄττα	-	ἄττα
252. (15) ὀπιθανῶς	-	ὀπιθανῶς
263. (6.) ἔθος	-	ἔθος
274. (2) τῷ	-	τῷ
307. (2) ἀναγκασικάτερον	-	ἀναγκασικάτερον;
313. (8) ὄνειρος	-	ὄνειρος
321. (3) ξίφος	-	ξίφος
387. (1) ΟΥΤ'	-	ΟΥΤ'
475. (10) καὶ δὲ ἐπαίνῳ	-	καὶ δὲ ἐπαίνῳ
602. (9) ξιλεσίς	-	ξιλεσίς.
694. (1) προκαθήγουσεν	-	προκαθήγουσεν
705. (4) δύτις	-	δύτις
807. (1) ἐπιγέ	-	ἐπερ
939. (1) ἩΓ.	-	"Ἡ, Γ':
941. (1) ἀφίξεθαι	-	ἀφίξεθαι
943. (1) Τῷ	-	Τῷ
953. (5) ἴσοδοπήσειν	-	ἴσοδοπήσειν
964. (3) καθειμαρμέσης	-	καθειμαρμένης
966. Αὐτὸς: (8) Αυγεῖσος	-	"Αυγεῖσον
975. (26) Φαννεῖσον	-	Φαννεῖσον
Δύτις: (48) μετά	-	μετά

ΒΙΒΛ: Ζ'.

Τὰ ἐν τοῖς Ἔπεσι.

Στιχ:	221. ὀνόμηναν	-	ὄνομηναν
332. υπερίων	-	-	ὑπερίων
259. Τιβρίην	-	-	Θύβρειν
382. ἥδετο -	-	-	ἥδετο
418. Ἐρινγύεσ' Εὐμενίδ:	-	-	Ἐρινγύεσιν Εὐμενίδεσσιν
770. ὠρίων -	-	-	Ὦρίων

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι.

Στιχ: 1—2. (9) τῷ	-	-	τῷ
II. (6) τὸ	-	-	τὸν
Αὐτός: (ἐχάτ,) Διῆταο	-	-	Διῆταο
22. (ἐχάτ:) Φάρμακον	-	-	Φάρμακ'
48. (19.) συμφάεει	-	-	σύμφωνος
158. (3) ὁι -	-	-	οἱ
191. (3) τῷτεν	-	-	τῷτον
196. (8) ὁ -	-	-	ὁ
201. (3) ἀξιώασεσιν	-	-	ἀξιώμασι
202. (3) Ουίδιος	-	-	Ουίδιος
205. (4) τῶν	-	-	τῶν
339. (3) πειράσομαις	-	-	πειράσομαι
440. (7) κατῆρεν	-	-	κατῆρεν
452. (2) μετείληπτ	-	-	μετείληπται
488. (5) ἐνταῦθαι	-	-	ἐνταῦθαι
Δύτις: (8) τῷν	-	-	τῷν
495. (1) λέβητι	-	-	λέβητι
Αὐτός: (19) διὰ	-	-	διὰ
520. (5). κρύψαντος	-	-	κρύψαντος
Δύτις: Συλάβιον αἴποι =	=	=	Συλάβιον τὸν αἴποι

Στιχ:

Στίχ: 777. (1) Ἰταλικῆς	-	-	Ἰταλικῆς
780. (11) ἐξ εἰς	-	-	ἐξ εἰς
781. (2) Ἀλιδες	-	-	Ἀλιδες
847. (1) ΟΙΤΕ	-	-	ΟΙΤΕ
Αὐτ: (2) ὑπὸ Σαβίνων	-	-	τῶν ὑπὸ Σαβίνων
Αὐτ: (14) αστίδας	-	-	αστίδας

ΒΙΒΛ: Η.

Τὰ ἐν τοῖς Ἐπέσι.

Ἐν τῇ Τποθέσει (Γραμ: 21.)	Χριστὸν γένεθλιον: χρησμὸν.
Στίχ: 37. Ὡ σὺ σπέρμα. Θεῶν ὁς	*Ω σὺ, σπέρμα Θεῶν, ὃς
242. ὄκρισες	ὄκρυσέσ
361. ἐκ δὲ ἐνέπων	ἐκ δὲ ἐνέπων
417. μελεδημας	μελέδημας
527. ἐπιάρχειν	ἐπιάρχειν
572. Τρωσὶ δέ	Τρωσὶ δέ
622. καῖνταιδα σκίας κοῦλας	καῖνται δάφνικας κοῦλας
640. οπλα	οπλα
721. ἐν μέσοισιν Ἀγασσας	ἐν μέσοισιν Ἀγασσα

Τὰ ἐν ταῖς Σημειώσεσι.

Στίχ: 5. (Γραμ: 4.) ἔντες	-	-	ἔντες
193. (3) Θεες τηνὰς παρεισάγουν	-	-	Θεες παρεισάγουν
225. (4) εἰς νῦν	-	-	εἰς νῦν
302. (6) αγειας	-	-	αγυιας
305. (15) αὖν	-	-	αὖν
Αὐτ: (2) τῷ Δ.	-	-	τῷ Δῃ
314. (2) οἰωνοῖς	-	-	οἰωνοῖς
357. (6) η ὡς	-	-	η ὡς
375. (1) Ευάνδρες	-	-	Ευάνδρες
399. (4) Τί	-	-	Τί
485. (2) ἐμβάλλοντες	-	-	ἐμβάλλοντες
492. (2) αἴρχεις	-	-	αἴρχεις
525. (8) καθοῶμεν	-	-	καθοῶμεν
654. (8) Μανότις	-	-	Μανότις
687. Αὐτ: (2) προήκοντει	-	-	προηγμένω
690. (2) παρεῖσαι	-	-	παρεισάγεσαι
702. (5) ταιο	-	-	ταις
750. (11) τιὼ	-	-	τιὼ

Ουκ ὅλιγα δὲ ἔτι περίτε σιγμὰς, καὶ ὑποσιγμὰς, καὶ τόνγη,
καὶ πνέυματα τῷ ἐπιτσιμένως ἀναγινώσκοντι παρελάφθη
ἐπανορθωτέα πολλὰ γὰρ ημάρτηται τὰ μὲν ἐκ τῆς τῷ
τυποθέτεις ἀπειρίας, τὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς τῷ ἐπιδιορθυμένου
ἀπρόσεξίας.

